ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΤΗΣ ΜΗΛΙΩΤΙΚΗΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΜΗΛΕΩΝ

ΤΑΞ. ΑΡ. 264.019 ΛΕ 536.16

ΑΡ. ΕΙΣ. 305

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΜΗΝΑΙΟΝ
ΤΟΥ
ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ

Περιέχον τὴν πρέπουσαν αὐτῷ ἅπασαν ἀκολουθίαν μετὰ καὶ τοῦ Τυπικοῦ.

Ἤδη

Μεθ' ὅσης εἰπεῖν τῆς ἐπιμελείας ἐκ τῶν πολλῶν σφαλμάτων ἐκκαθαρθὲν, καὶ πολλαῖς προσθαφαιρέσεσι τελειοποιηθὲν, καὶ ἀκριβῶς διορθωθὲν παρὰ

Τῆς Κεντρικῆς Πνευματικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἐκδίδεται τῇ ἐγκρίσει καὶ ἀδείᾳ τῆς τοῦ Χριστοῦ Μεγάλης Ἐκκλησίας.

ΕΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΙ,
ΕΚ ΤΗΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑΣ ΑΝΔΡΕΟΥ ΚΟΡΟΜΗΛΑ.

1843.

ΜΙΜΗΤΑΙ ΕΣΤΕ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΜΗΝ

ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΣ

Ἔχων ἡμέρας κή. ἡ κθ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ιά. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιγ'.

Εἰς τὴν Α'. Προεόρτια τῆς Ὑπαπαντῆς τοῦ Κυρίου, καὶ Θεοῦ, καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ τοῦ ἁγίου μάρτυρος Τρύφωνος.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν προσόμοια προεόρτια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἡ σεπτὴ εὐτρεπίζεται, ἐκκλησία εἰσδέξεσθαι, ἐν αὐτῇ τὸν Κύριον ὥσπερ νήπιον, ἐπιδημοῦντα καὶ χάριτι, νοητῶς φαιδρύνοντα τὸ πιστότατον αὐτῆς, καὶ φιλόθεον σύστημα. ᾧ καὶ κέκραγε· σὺ εἶ δόξα καὶ κλέος καὶ ὁ κόσμος, τοῦ πληρώματός μου Λόγε, ὁ νηπιάσας σαρκὶ δι' ἐμέ.

Ἡ παστὰς ἡ πολύφωτος, καὶ σκηνὴ ἡ ὑπέρτιμος, καὶ ναὸς ὁ ἅγιος καὶ εὐρύχωρος, ἔνδον θαλάμων εἰσάγουσα, τοῦ ναοῦ τὸν Κύριον, προμνηστεύεται αὐτὸν, τῇ σεπτῇ ἐκκλησίᾳ αὐτοῦ, ἱκετεύουσα, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς κυρίως Θεοτόκον, ταύτην ἀπαύστως δοξάζοντας.

Προεόρτιον αἴνεσιν, τῷ Χριστῷ νῦν προσοίσομεν, τὴν αὐτοῦ δοξάζοντες συγκατάβασιν· ὅτι Παρθένου ὡς νήπιον, χερσὶ προσφερόμενος, ἐν ἀγκάλαις Συμεὼν, ἀνακλίνεσθαι ἔρχεται, τὴν ἀνάκλησιν, ἐργαζόμενος πάντων τῶν ἀνθρώπων, καὶ θεῶσαι τὴν οὐσίαν, ὡς εὐεργέτης καὶ Κύριος.

Ἕτερα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Ἁγίου.

Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Τρύφων πανασοίδιμε τρυφῆς, ἀκηράτου μέτοχος, ἐν οὐρανοῖς ἐχρημάτισας, διαφανέστατα, γενικοὺς ἀγῶνας, διαθλήσας ἔνδοξε, καὶ μάρτυς ἀληθείας γενόμενος· Χριστὸν ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τρύφων πανασοίδιμε φωτὸς, ἀϊδίου λάμψεσι, φωτοειδὴς ὅλος γέγονας, καταστρεψάμενος, τὴν ζοφώδη πλάνην, καὶ τοὺς κοσμοκράτορας, τοῦ σκότους καθελὼν θείᾳ χάριτι· διὸ ἱκέτευε, δωρηθῆναι ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν, τὴν εἰρήνην, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Τρύφων παμμακάριστε χαρᾶς, καὶ ἀγαλλιάσεως, ἀγγελικῆς κατηξίωσαι, ἀπαρνησάμενος τὰ τερπνὰ τοῦ βίου, καὶ ψυχῆς στερρότητι, τὰ πάντα παρ' οὐδὲν ἡγησάμενος,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

καὶ καρτερώτατα, διανύσας τὸ μαρτύριον, νῦν πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος β'. Κυπριανοῦ.

Ὑπερφρονήσας τῶν τῇδε γεηρῶν, παμμάκαρ Τρύφων σεβάσμιε, πρὸς τὸ σκάμμα ἀνδρείως ἔσπευσας· καὶ τῇ πάλῃ δι' αἵματος, σὺ ἐντέχνως μάρτυς τὸν ὑπερήφανον καθελών, ἐκομίσω τῆς νίκης στέφος· Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἐκλιπαρῶν δι' ἡμᾶς, μὴ ἐλλίπῃς ἀθλοφόρε, εἰς τὸ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, προεόρτιον ὅμοιον. Γερμανοῦ.

Σήμερον Συμεών, ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον πρώην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, πλάκας δόντα αὐτῷ· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν τοῖς προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ νόμου ποιητής· οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαβὶδ καταγγέλλει· ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἀπόστιχα στιχηρὰ ἦχος πλ. δ'. Τὴν ἀνάστασίν σου.

Ἡλίου τὸ τρισήλιον ἐμφανῶς, λάμψαν ἐκ Παρθένου καινοπρεπῶς, ἀστραπαῖς τῆς ὑπερφώτου Θεότητος, ἐφαίδρυνε τὴν σύμπασαν ἀρρήτως.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Τὴν ἐκ παραβάσεως τοῦ Ἀδάμ, πτῶσιν ἐνυπάρξασαν τοῖς βροτοῖς, ὁ Χριστὸς ἐπανορθώσων ἐπέφανεν, ἀτρέπτως νηπιάσας ἐκ Παρθένου.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Νόμον τὸν ἐν γράμματι ἐκπληρῶν, ὁ τοῦ νόμου Κύριος καὶ Σωτήρ, ἐν ναῷ τῷ νομικῷ νῦν προσάγεται, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου βρέφος θεῖον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'. Γερμανοῦ.

[illegible]

Τὸν ἱερὸν ἡ ἱερὰ Παρθένος προσεκόμισεν, ἐν ἱερῷ τῷ ἱερεῖ· ἁπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεών, ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Ἀπολυτίκιον τοῦ ἁγίου ἦχος δ'.

Ὁ μάρτυς σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου, τοὺς τυράννους καθεῖλεν· ἔθραυσε καὶ δαιμόνων, τὰ ἀνίσχυρα θράση. Αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Κοντάκιον προεόρτιον, ἦχος α'.

Ὁ οὐράνιος χορός, οὐρανίων ἀγγέλων, προκύψας ἐπὶ γῆς, ἀφικόμενον βλέπει, ὡς βρέφος βασταζόμενον, πρὸς ναὸν τὸν πρωτότοκον, πάσης κτίσεως, ὑπὸ Μητρὸς ἀπειράνδρου, προεόρτιον, νῦν σὺν ἡμῖν μελῳδοῦσι, τὸν ὕμνον ἠθόμενοι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, Κανὼν ὁ προεόρτιος μετὰ τῶν Εἱρμῶν, εἰς ϛ' καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δ'.

Ὁ προεόρτιος.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. ὁ Εἱρμός.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ὡδήγησας λαόν, ἐν μέσῳ θαλάσσης, ἐκάλυψας δὲ ἅρματα, Φαραὼ καὶ τὴν δύναμιν.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, τῷ νηπιάσαντι σαρκί, καὶ νόμῳ ὑπακούσαντι, καὶ σώσαντι τὸν ἄνθρωπον, δι' ὃν γέγονας ἄνθρωπος.

Ἀγκάλαις δεξάμενος ὁ πρεσβύτης, τὸν ζωοδότην καὶ Θεόν, τῆς ζωῆς ἀπελύετο βοῶν· νῦν ἀπολύεις με· κατεῖδον γάρ σε σήμερον.

Τοῖς νόμοις τῆς φύσεως ὑπακούεις, καὶ τοῖς τοῦ γράμματος θεσμοῖς, κατὰ νόμον ὑπείκεις Χριστέ, ὁ πρὶν ὑπαγορεύσας μοι, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινᾷ.

Θεοτ.

Ἄσομαί σοι Κύριε ὁ Θεός μου, ὅτι ἐτέχθης ἐκ μητρός, Παρθένου ἁγίας, καὶ ταύτην ἀνέδειξας, ἐλπίδα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τρυφῆς μεθέξειν ἀξίωσόν με Τρύφων.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τῆς ὄντως ἐνθέου ἐν οὐρανοῖς, τρυφῆς ἀπολαύων ὡς ἀήττητος Ἀθλητής, τοὺς πάσῃ γ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

κεσίαις τὴν ψυχήν μου, τῆς τῶν παθῶν ῥῦσαι συγχύσεως.

Ῥημάτων τῶν θείων ἐνηχηθείς, ἐτέλεσας ταῦτα, παναοίδιμε πρακτικῶς, τὴν ἁγιωσύνην ἀγαπήσας, καὶ σωφροσύνην ἀσπασάμενος.

Ὑπῆρξας τῷ ὄντι ποιμαντικός, ποιμαίνων ψυχῆς σου, ἐν σοφίᾳ τοὺς λογισμούς, ψυχὰς ἐπιστρέφων πλανωμένας, καὶ τῷ Θεῷ προσάγων ἔνδοξε. Θεοτοκ.

Φωτίζεις με φέγγει τῷ νοητῷ, ἀπαύγασμα δόξης, ἡ τεκοῦσα τὸ πατρικόν, πανάμωμε Κόρη ϗ τὸν ζόφον, τῆς ἁμαρτίας διασκέδασον.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν Κυρίῳ Θεῷ μου, ἐστερεώθη ἡ καρδία μου· διὸ οἱ ἀσθενοῦντες, περιεζώσαντο δύναμιν.

Ἀνοιγέσθω ὁ ναός· ὁ τοῦ Θεοῦ γὰρ νῦν ἐπέστη ναός, ναοὺς ἡμᾶς ποιῆσαι, τοῦ ἁγίου αὐτοῦ πνεύματος.

Νῦν παρῆλθεν ἡ σκιά, καὶ ἀντεισήχθη ἡ ἀλήθεια, τῆς χάριτος ἐλθούσης· νῦν ὑποδέχου τὸν Χριστὸν Συμεών.

Χήρα Ἄννα σώφρων, μεμονωμένη ϗ γνωστὴ τῷ Θεῷ, νῦν ἀνθομολογείσθω, τῷ νηπιάσαντι σαρκὶ δι' ἡμᾶς. Θεοτοκίον.

Τὴν θεομήτορα Παρθένον, ὀρθοδόξως ἀνυμνήσωμεν· πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως, ὑπὲρ ἡμῶν πρὸς τὸν Κύριον.

Εἱρμός. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ἤμβλυνας τὴν δύναμιν, τὴν ὑπερήφανον ἔνδοξε, μάρτυς Χριστοῦ, τὴν ἐκ τοῦ ὑψίστου, ἐνδυσάμενος δύναμιν.

Σάρκα περικείμενος, ὀφρὺν τὴν ἄσαρκον ἔσβεσας, τοῦ δυσμενοῦς, καὶ σεσαρκωμένον, Θεὸν Λόγον ἐκήρυξας.

Μόνῃ φυγαδεύονται, τῇ ἐπικλήσει σου πνεύματα, τὰ πονηρά, Πνεύματος ἁγίου, διωκόμενα χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ἔχων σε βοήθειαν, οὐκ αἰσχυνθήσομαι Πάναγνε, Μήτηρ Θεοῦ· ἔχων σε προστάτιν, τῆς ζωῆς μου σωθήσομαι.

Ὁ Εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων· ϗ ὑμνεῖ σε τὸ πνεῦμά μου.

Κάθ. τοῦ ἁγίου, ἦχ. δ'. Ταχὺ προκατάλαβε.

Τῶν πόνων μακάριε, καταπρυφῶν τῆς σαρκός, τὴν θείαν καὶ ἄπονον, ἐν παραδείσῳ τρυφήν, ἀξίως ἀπείληφας, στέφος ἀθανασίας, ἐκ Θεοῦ δεδεγμένος· ὅθεν καὶ ἰαμάτων, ποταμοὺς ἀναβλύζεις, τοῖς πόθῳ καταφεύγουσι, μάρτυς τῇ σκέπῃ σου.

Δόξα καὶ νῦν προσόμοιον ἦχ. γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Τὸν ἐκ Παρθένου σε, τῆς θεομήτορος, ἐνανθρωπήσαντα, δι' οἶκτον ἄφατον, ὁ Συμεὼν δουλοπρεπῶς ὁ πρέσβυς ἑτοιμάζεται, χαίρων ὑποδέξασθαι, ταῖς ἀγκάλαις ὡς νήπιον, τεσσαρακονθήμερον, τὸν παντέλειον Κύριον· μεθ' οὗ σου τὴν φρικτὴν συγκατάβασιν, ὑμνοῦμεν Χριστὲ ὁ Θεός· δόξα σοι.

Ὠδὴ δ'. Ὁ Εἱρμός.

Τοὺς οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου κατεκάλυψε, ϗ ἡ γῆ ἐπληρώθη τῆς σῆς δόξης Χριστέ· διὸ ἀπαύστως κράζομεν· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Αἱ τάξεις τῶν ἀγγέλων ἐξεπλάγησαν, ἐν ταῖς ἀγκάλαις τοῦ πρεσβύτου θεασάμεναι, τὸν σὺν Πατρὶ ϗ Πνεύματι ὑμνούμενον, ὡς Υἱόν, καὶ Θεὸν ἡμῶν.

Τὸ ἡμῶν ἀτελὲς οἰκειούμενος, ὁ παντέλειος Θεὸς τῇ κατὰ νόμον προσαγωγῇ, τὸ τέλειον τῆς χάριτος ἡμῖν ἐδωρήσατο.

[illegible]ς βρέφος ἐν ἀγκάλαις δεχόμενος, ϗ θείῳ τῷ πνεύματι θεούμενος ὁ Συμεών, σωτῆρα τοῦ κόσμου, τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυττε.

Μωσέως τιμιώτερος γέγονας, τοῦ δεξαμένου

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινᾶ, ὅτι Χριστὸν τὸν Κύριον, ἀγκάλαις σὺ πρεσβῦτα ἐβάστασας.

Θεοτοκίον.

Ἡ Ἄννα προφητεύουσα τὸ μέλλον, τὸν ἐκ τῆς μήτρας σου Θεὸν προανηγόρευσε· διὸ ἀπαύστως πρέσβευε, σωθῆναι Θεομῆτορ τοὺς δούλους σου.

Ἄλλος, Εἰσακήκοα Κύριε.

Θεωμένης κατέπληξας, μάκαρ τοὺς τυράννους τῇ καρτερίᾳ σου· τὰς βασάνους γὰρ ὑπέμεινας, ὡς ἐν ἀλλοτρίῳ πάσχων σώματι.

Ἐνετρύφας μακάριε, τοῖς τῶν ἀλγηδόνων πόνοις τυπτόμενος· νῦν τρυφῆς δὲ καθαρώτερον, ἀϊδίου δόξης ἐμφορούμενος.

Ξεομένου τοῦ σώματος, ταῖς τῶν σιδηρῶν ὀνύχων ὀξύτησιν, ἐνευροῦτό σου θεσπέσιε, τῆς ψυχῆς ὁ τόνος θείᾳ χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σὲ τὴν ἐλπίδα μου, πᾶσαν ἀνατίθημι, Μητροπάρθενε, τὴν ψυχήν μου διαφύλαξον, ἡ Θεὸν τεκοῦσα τὸν σωτῆρά μου.

ᾨδὴ ε'. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ ἀνατείλας τὸ φῶς, καὶ φωτίσας τὸν ὄρθρον, καὶ δείξας τὴν ἡμέραν δόξα σοι, δόξα σοι Ἰησοῦ, Υἱὲ τοῦ Θεοῦ.

Ἐν τῇ τοῦ νόμου σκιᾷ, τὸν τῆς χάριτος λόγον, τρανῶς ἐχρηματίσθη, Συμεὼν ὁ δίκαιος, σωματικῶς τὸν Χριστὸν δεξάμενος.

Οὗτος εἰς πτῶσιν φησί, καὶ ἀνάστασιν κεῖται, εἰς πτῶσιν τῶν ἀπίστων, καὶ πιστῶν ἀνάστασιν, ὁ Συμεὼν ἄρτι προεφήτευσε.

Θεοτοκίον.

Θεοκυῆτορ Ἁγνή, τὸν Υἱόν σου δυσώπει, λυτρώσασθαι κινδύνων, καὶ πάσης περιστάσεως, τοὺς σὲ δοξάζοντας Θεοτόκε ἄχραντε.

Ἄλλος. Ὀρθρίζοντες βοῶμέν σοι.

Ἰνδάλματα τῆς πλάνης κατήργησας, ἀθλοφόρε· εἰκόνι λατρεύειν τῇ, Θεοῦ τοῦ ὄντως ἠγάπησας.

Νενίκηκας γενναίως τὸ φρόνημα, τοῦ τυράννου, τὸ ἄθεον πάνσοφε, Χριστοῦ τῇ πίστει νευρούμενος.

Θεοτοκίον.

Ἀνέκφραστος ἡ σύλληψις γέγονε, σοῦ Παρθένε, ὁ τόκος ἀπόῤῥητος, διαμεμένηκεν Ἄχραντε.

ᾨδὴ ς'. Ὁ Εἱρμός.

Ὡς Ἰωνᾶν τὸν προφήτην, ἐλυτρώσω τοῦ κήτους Χριστὲ ὁ Θεός, κἀμὲ τοῦ βυθοῦ τῶν πταισμάτων, ἀνάγαγε καὶ σῶσόν με φιλάνθρωπε.

Ἐχρηματίσθη πρεσβύτης, μὴ θανεῖν πρὶν ἰδεῖν τὸν δεσπότην Χριστόν· ἀγκάλαις δὲ σήμερον φέρει, καὶ τοῦτον προδεικνύει παντὶ λαῷ Ἰσραήλ.

Τὸν ποιητὴν τῶν αἰώνων, ὁ πρεσβύτης ὡς βρέφος δεξάμενος, Θεὸν προαιώνιον ἔγνω, καὶ φῶς ἐθνῶν καὶ δόξαν τοῦ Ἰσραὴλ τὸν Χριστόν.

Νῦν Συμεὼν προφητεύει, νῦν ἡ Ἄννα ἀνθομολογεῖται τῷ Θεῷ, ὁ μὲν τῇ μητρὶ καὶ Παρθένῳ, ἡ δὲ τῷ ἐκ Παρθένου ἀναδειχθέντι σαρκί.

Θεοτοκίον.

Ὢ μακαρία κοιλία, πόθεν ταύτην τὴν δόξαν ἐβλάστησας; Θεὸς τὸ τεχθὲν ὦ Παρθένε, καὶ φῶς ἐθνῶν καὶ δόξα καὶ ἀπολύτρωσις.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ξηράνας τὰς μυσαράς, σπονδὰς καὶ κνίσσης μιάσματα, μανίας εἰδωλικάς, σοῖς αἵμασιν ἔνδοξε, κατήρδευσας ἅπαντα, τὰ τῆς Ἐκκλησίας, εὐγενῆ Τρύφων βλαστήματα.

Ἰχῶρες μαρτυρικοί, ὡς μύρον εὐωδιάζουσι· τὸ αἷμα τῶν ἀθλητῶν, πηγάζει ἰάματα· ἡ κόνις τοῦ σώματος, ψυχὰς ἁγιάζει, τῶν πιστῶς προσερχομένων αὐτοῖς.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔμψυχος κιβωτός, ἐδέξω Λόγον τὸν ἄναρχον· ὡς ἅγιον ἱερόν, τὸν κτίστην ἐχώρη-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

σας, ὡς θρόνος πυρίμορφος, φέρεις τὸν Δεσπότην, Θεομῆτορ πάσης κτίσεως.

Ὁ Εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκ. προεόρτ. ἦχ. δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀγκάλας σήμερον, πιστοὶ καρδίας, ἐφαπλοῦντες δέξασθε, καθαρωτάτῳ λογισμῷ, ἐπιδημοῦντα τὸν Κύριον, προεορτίους αἰνέσεις προσᾴδοντες.

Ἕτερον τοῦ ἁγίου, ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἀπαρχάς.

Τριαδικῇ στεῤῥότητι, πολυθεΐαν ἔλυσας, ἐκ τῶν περάτων ἀοίδιμε, τίμιος ἐν Χριστῷ γενόμενος, καὶ νικήσας τυράννους, ἐν Θεῷ τῷ Σωτῆρι, τὸ στέφος εἴληφας τῆς μαρτυρίας σου, καὶ χαρίσματα θείων ἰάσεων ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Ἱερὰν πανδαισίαν προτίθεται, φιλεόρτων τὸ σύστημα σήμερον, προεόρτια σύμβολα φέρουσαν, τοῦ Κυρίου τεσσαρακονθήμερον, τὴν ἐκ Παρθένου φρικτὴν γέννησιν, καὶ πρεσβύτου σεπτοῦ ἐναγκάλισιν, καὶ στεῤῥοῦ ἀθλοφόρου μνημόσυνα· δι' αὐτὸν γὰρ τὸν Χριστόν, τελειοῦται νικητικῶς, ὡς ἀήττητος.

Μὴν Φεβρουάριος, ἔχων ἡμέρας κη'. ἐὰν δὲ ἐστι βίσεκτος κθ'. ἡ ἡμέρα ἔχει ὥρας ια'. καὶ ἡ νὺξ ὥρας ιγ'.

Εἰς τὴν α'. Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Τρύφωνος.

Στίχ. Σὺ δὲ Τρύφων τίς, τὸ ξίφος θνήσκω φθάσαι;
Καιρὸς δὲ εἰς σοι τοῦ τέλους γουμηνία.
Ἐν Φευρουαρίου Τρύφων πρώτῃ τομὴν θάνε πρώτῃ.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐκ Λαμψάκου τῆς κώμης τῶν Φρυγῶν ἐπαρχίας, ἐπὶ τῆς βασιλείας Γορδιανοῦ, ἐν τῷ διακοσιοστῷ ἐνενηκοστῷ πέμπτῳ ἔτει, ἀπὸ τῆς Αὐγούστου βασιλείας. ἔτι δὲ κομιδῇ νέος ὤν, καὶ τῇ ἡλικίᾳ κατάλληλα ἐπιτηδεύματα μετιών, (χῆνας γὰρ ἔβοσκεν, ὥς φασι,) Πνεύματος ἁγίου ἐπλήσθη, καὶ πᾶσαν ἰώμενος μαλακίαν, καὶ δαίμονας ἐξελαύνων. Θεράπευσε δὲ καὶ τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα, ὑπὸ τοῦ δαίμονος κρατουμένην. ἔνθα λέγεται ὑποδεῖξαι τὸν δαίμονα τοῖς παροῦσιν, ὡς κύνα μέλανα, πῦρ ποιοῦντα ἐξ ὀφθαλμῶν, καὶ ἐκ τοῦ στόματος· ὅθεν καὶ τὰ ὁρώμενα τῷ αὐτοῦ διαγγέλλοντες καὶ πολλοὺς διὰ τοῦ θαύματι πρὸς τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν μεταγαγών. Ἐπὶ δὲ τοῦ βασιλέως Δεκίου, ὃς Φίλιππον διεδέξατο τὸν κρατήσαντα μετὰ Γορδιανόν, διεβλήθη Ἀκυλίνῳ τῷ ἐπάρχῳ τῆς Ἀνατολῆς, ὅτι μὴ λατρεύει, φησί, τοῖς θεοῖς. ἀχθεὶς δὲ πρὸς αὐτὸν ἐν Νικαίᾳ, καὶ ὁμολογήσας τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα, πρῶτον σπαθίζεται, εἶτα ἵπποις δεσμεῖται, καὶ ἐλαύνεται χειμῶνος ὥρᾳ κατὰ δυσβάτων, καὶ δυσπροσόδων χωρίων. καὶ μετὰ τοῦτο, γυμνὸς ἐπάνω σιδηρῶν ἥλων σύρεται. ἔτι δὲ μαστιχθείς, καὶ λαμπάσι περὶ τὰς πλευρὰς ἐκκαείς, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν δέχεται, ἣν προφθάσας τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ μαρτυρίῳ αὐτοῦ, τῷ ὄντι ἔνδον τοῦ σεπτοῦ ἀποστολείου Ἰωάννου τοῦ Θεολόγου, πλησίον τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἐν Γαλατίᾳ.

Στίχ. Ἤσκει τελευτῆς Πέτρος ἄχρι Γαλάτης
Λόγοις ἀλειφθεὶς Παύλου τοῖς πρὸς Γαλάτας.

Οὗτος παρὰ Γαλάταις τοῖς περὶ τὴν Ἄγκυραν τραφείς, ἐν ἑπτὰ μὲν ἔτεσι τοῖς τοκεῦσι συνῆν, ἔπειτα δὲ ἐξομιλίας ἕνεκα τὰ Ἱεροσόλυμα καταλαμβάνει. Ἐκεῖθεν δὲ εἰς Ἀντιόχειαν παραγίνεται, καὶ τυρβώδη ἐν αὐτῇ οἴκησιν, ὑπερῷον ἔχοντα καὶ ἀδιάφρακτον προσειλημμένον, δι' οὗ τοὺς ἀνιόντας ἤλεγχεν, ἐν ἡμέραις δύο ἄρτου βραχέος καὶ ὕδατος γινόμενος μέτοχος. Ἰάσατο δὲ πολλὰ διὰ προσευχῆς τινὰ ὀχλούμενον ὑπὸ δαίμονος, ὃν καὶ σύνοικον ἐποιήσατο. ἀλλὰ καὶ τὴν μητέραν τοῦ μακαριωτάτου Θεοδωρήτου, ἐπισκόπου Κύρου, εὐλαβεστάτην οὖσαν καὶ θαυμαστήν, ὀφθαλμιῶσαν ἰάσατο. καὶ τὸν ὀψώνιον δὲ αὐτῆς ὑπὸ δαίμονος ὀχλούμενον ἐλευθέρωσε, καὶ ἕτερον ἀρχοντικὸν τοῦ αὐτοῦ ἠλευθέρωσε πάθους. καὶ τὸν στρατηγὸν τῆς πόλεως, παρθένον τινὰ βιάσασθαι βουλόμενον, τῆς ἐγχειρήσεως διεκώλυσε, πηρώσας τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτοῦ. καὶ τὴν προῤῥηθεῖσαν μητέρα τοῦ Θεοδωρήτου δυστοκοῦσαν καὶ κινδυνεύουσαν τοῦ θανάτου ἐλυτρώσατο. Καὶ ἕτερα δὲ μυρία θαύματα πεποίηκε. Ἐπὶ ἐνενήκοντα οὖν καὶ δύο χρόνους θεαρέστως βιώσας, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Κυρίῳ παρέθετο, τὸν τῶν πόνων ἐπάθλα ἄξιως κομισάμενος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βενδιμιανοῦ.

Στίχ. Βενδιμιανὸς, οἱ φίλοι, μέγα.
Φυγὼν ἐπὶ γῆς, καὶ μετοικῶν εἰς πόλον.

Οὗτος μαθητὴς γέγονε τοῦ ἁγίου Αὐξεντίου, καὶ μετὰ τὴν αὐτοῦ τελευτήν, εἰς μικρὸν τὸ τοῦ ὄρους, ἐν ᾧ κατεσκήνωσεν ὁ ὅσιος ἐκεῖνος, εἰσελθών

τον, καὶ ἐν αὐτῷ ἐπὶ δύο καὶ τεσσαράκοντα χρόνους διαβιούς, ἐν τῷ μέλλειν πρὸς Κύριον ἐκδημεῖν, τὸ γόνυ προσερείσας τῇ γῇ, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Βασιλείου ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, ὁρμωμένου ἐκ τῆς Ἀθηνῶν πόλεως.

Στίχ. Ὀρθῶς λέγει σε Βασίλειε ποιμένας,
Ὄντως ἐβασίλευσας ἐκ τῶν πραγμάτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὅσιος Τιμόθεος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τιμόθεος μετέσχε τιμῆς τῆς ἄνω,
Μὴ προκρίνας τι τῆς Θεοῦ τιμῆς κάτω.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος μάρτυς Θείων μετὰ δύο παίδων ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Θνήσκουσι παισὶν εὐπροθύμοις ἐκ ξίφους.
Ὅλῃ Θείων εἵπετο προθυμίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος μάρτυς Καρίων, τὴν γλῶτταν ἐκτμηθείς, τελειοῦται.

Στίχ. Φωνῆς στερήσει γλωττότμητος Καρίων,
Γλωσσῶν πλάνων ἔπαυσεν ὑθλοφωνίαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τῆς ἁγίας μάρτυρος Περπετούας, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ, Σατύρου, Ῥευκάτου, Σατορνίλου, Σεκούνδου, καὶ Φιλικητάτης.

Στίχ. Τὴν τῶν σφαγέντων Περπετούα πεντάδα,
Ἤμειψε συσφαγεῖσα πρὸς τὴν ἑξάδα.

Ἡ ἁγία μάρτυς Περπετούα ἦν ἐκ πόλεως Θουβριτανῶν τῆς Ἀφρικῆς, συνελήφθη δὲ ὑπὸ τῶν ἀπίστων, καὶ ἤχθη τῷ χιλιάρχῳ μετὰ τῶν εἰρημένων νεανίσκων κατηχουμένων. Τῇ δὲ ἁγίᾳ Περπετούᾳ, ἅμα τῇ Φιλικητάτῃ, ἀφίεται δάμαλις ἀγρία, ἥτις ἐπιδραμοῦσα διεσπάραξεν αὐτάς· εἶτα μετὰ τῶν λοιπῶν ἁγίων ὑπὸ ὄχλου μαχαίραις ἀναιροῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἀναστάσιος ναυπλιώτης ὁ ἐν τῷ Ναυπλίῳ, μαρτυρήσας ἐν ἔτει αχνέ. εἰς λεπτὰ τμήματα τελειοῦται.

Στίχ. Ἀναστάσιος συγκοπεὶς σαρκὸς μέλη,
Ἄρτιος ἔσται ἐσχάτῃ Ἀναστάσει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ὁ Εἱρμός.

Ὁ τῶν πατέρων Θεός, μὴ καταισχύνῃς ἡμᾶς, ἀλλὰ δώρησαι ἡμῖν, ἐν παῤῥησίᾳ βοᾶν σοι· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός.

Ὁ ἐνοικήσας Θεός, ἐν γαστρὶ τῆς Παρθένου, ἐν ἀγκάλαις Συμεών, ὥσπερ ἐν θρόνῳ πυρίνῳ, σήμερον ἐνθρονίζεται.

Σὺ τὸ γεῶδες ἡμῶν, προσλαβόμενος Λόγε, ἐνηπίασας σαρκί, καὶ νομικῶν καθαρσίων, μετέσχες ὥσπερ νήπιον.

Ἡ σώφρων Ἄννα ἡμῖν, προφητεύει τὸ μέλλον, καὶ προλέγει μυστικῶς, τὴν τῶν ἐθνῶν προσδοκίαν, καὶ Ἰσραὴλ τὴν λύτρωσιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ ἄσπορος γῆ, ἡ τὸν Λόγον ἐκ μήτρας, δίχα σπέρματος ἀνδρός, σεσαρκωμένον τεκοῦσα, ἡ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄλλος. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Στεφηφόρος χορεύεις, τοῖς χοροῖς τῶν μαρτύρων συνευφραινόμενος· τὴν πλάνην γὰρ νικήσας, ἐν λόγῳ ἀληθείας, ἀναμέλπεις γηθόμενος· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὁ Δεσπότης τῶν ὅλων, τῶν αὐτοῦ παθημάτων στέφει τὸν μάρτυρα, καὶ τοῦτον ἐναυλίζει, σκηναῖς ἐπουρανίοις, κεκραγότα καὶ λέγοντα· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Νέον φέρουσα βρέφος, τὸν πρὸ πάντων αἰώνων Θεὸν Πανάμωμε, ἐκ σοῦ σωματωθέντα, μὴ παύσῃ δυσωποῦσα, τοῦ σωθῆναι τοὺς ψάλλοντας· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Ὁ Εἱρμός.

Τὸν βασιλέα Χριστόν, ὃν ὡμολόγησαν οἱ αἰχμάλωτοι παῖδες, ἐν τῇ καμίνῳ λέγοντες μεγάλῃ τῇ φωνῇ· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Τὸν δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς, βρέφος γενόμενον, ὑπὸ νόμον ἀχθέντα, ἵνα τοῦ νόμου πάντας, ἀπαλλάξῃ τοῦ γραπτοῦ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Ἰδών σε φῶς νοερόν, Συμεὼν ὁ πρεσβύτης, ἀγκάλαις ὑπεδέξατο βοῶν· νῦν ἀπολύεις με Λόγε, πρὸς τὴν ἐν τῷ Πνεύματι ζωὴν ἐκ τῆς προσκαίρου.

Τὸν πρὸ αἰώνων Θεόν, τὸν εὐδοκήσαντα δι'

ἡμᾶς νηπιάσαι, καὶ ἐν χερσὶ δεχθῆναι τοῦ πρεσβύτου Συμεὼν, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Θεοτοκίον.

Τὸν βασιλέα Χριστὸν, ὃν ἡμῖν ἔτεκεν ἡ Παρθένος Μαρία, ϗ μετὰ τόκον ἔμεινε Παρθένος ἁγνὴ, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε ὡς Κύριον.

Ἄλλος. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Μέχρι τομῆς καὶ καύσεως, μέχρις αἱμάτων χύσεως, μέχρι καὶ θανάτου, τελευταῖον ἤθλησας, ἀντικαθιστάμενος πρὸς ἁμαρτίαν μάρτυς Χριστοῦ· νῦν δὲ τῆς ζωῆς, τῆς ἐν Χριστῷ κρυπτομένης, λαβόμενος κραυγάζεις· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἠγώνισαι, δυσσεβέσι μαχόμενος, πρὸς ἀπατηλὴν, καὶ θεομάχον πλάνησιν, πικρῶς ἀναγκάζουσιν. ἐν οὐρανοῖς δὲ Τρύφων τρυφᾷς, στεφανηφορῶν καὶ σὺν ἀγγέλοις κραυγάζων· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τυραννικὴν διήλεγξας, ἀθεότητα πάνσοφε, καὶ δαιμονικὴν θεομαχίαν ἔσβεσας, ῥοαῖς τῶν αἱμάτων σου, τὸν ἐν Τριάδι ἕνα Θεὸν, ἀξιοπρεπῶς καὶ καθαρῶς ἀναγγέλλων, καὶ σέβων καὶ κραυγάζων· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ῥήμασι σοῖς ἑπόμενοι, μακαρίζομεν Πάναγνε, σὲ τὴν μακαρίαν, τὴν σαρκὶ γεννήσασαν, τὸν ὄντως μακάριον, τὸν φῶς εἰκοῦντα ἄδυτον, καὶ φωταγωγὸν καὶ φωτοδότην Δεσπότην· ὃν παῖδες εὐλογοῦσιν, ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, καὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε· δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀνεβόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'.

Μεγαλύνομεν πάντες τὴν φιλανθρωπίαν σου, Κύριε Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ δόξα τῶν δούλων σου, καὶ στέφανος τῶν πιστῶν, ὁ μεγαλύνας τὴν μνήμην τῆς τεκούσης σε.

Ὑπὸ πλαξὶν ἐγχαράξας, τὸν τοῦ γράμματος νόμον, χερσὶν ἐγκαλίζεται, πρεσβύτου ὡς νήπιον, καὶ ἀγιόγραφον ἡμῖν, ὑπαγορεύει νόμον τὸ εὐαγγέλιον.

Σήμερον ἐν τῷ ναῷ Συμεὼν ὁ πρεσβύτης, ἀγκάλαις ἐδέξατο, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, καὶ ἐβόησε λέγων· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Τῶν ἀγγέλων αἱ τάξεις ἐν σαρκὶ κατιδοῦσαι, τὸν κτίστην τὸν ἴδιον, ὡς βρέφος γενόμενον, ἀγκάλαις τοῦ πρεσβύτου, τοῦτον ἐν φόβῳ ὑμνοῦσαι ἐδόξαζον.

Συμεὼν Θεοδόχε τοῦ Κυρίου αὐτόπτα, ϗ νόμου ϗ χάριτος, ἀρχὴ ϗ συμπέρασμα, μνείαν ποιοῦ καὶ ἡμῶν, τῶν τιμώντων τὴν σεπτήν σου μετάστασιν.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε πάνσεμνε Ἁγνὴ, παρθενίας καύχημα, καὶ τοῦ κόσμου ἡ χαρὰ, Μαρία μήτηρ καὶ δούλη, τοῦ σωτῆρος Χριστοῦ. αὐτὸν δυσώπει ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἄλλος. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ὑπὲρ τὰ ὁρώμενα, αἱ τῶν μαρτύρων προσδοκίαι, πλήρης ἀθανάτου λήξεως, καθήρτηται ἡ τούτων ἐλπὶς, πλήρης θυμηδίας καὶ χαρᾶς, καὶ φαιδρότητος ἀνεκφράστου. ὅθεν ἀξίως μακαρίζονται.

Φῶς ἐγένου δεύτερον, φωτὶ τῷ πρώτῳ προσπελάσας, αἴγλῃ τῇ αὐτοῦ προσομιλῶν, καὶ μορφούμενος Τρύφων σοφὲ, καὶ ταῖς ἐξ αὐτοῦ

χορηγουμέναις ἐλλάμψεσι διαλάμπων. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Ὤφθης ἀκατάπληκτος, ἐν τοῖς ἀγῶσιν ἀθλοφόρε. ὤφθης ἀληθῶς ἐπώνυμος, τῆς ἐνθέου καὶ θείας τρυφῆς· ἧς νῦν ἀπολαύων καὶ τρανῶς ἐνηδόμενος, σωτηρίαν τοῖς σὲ τιμῶσιν ἡμῖν αἴτησαι.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσον τὸ φρόνημα, Θεογεννῆτορ τῆς σαρκός μου, ζώωσον ψυχῆς τὴν νέκρωσιν, ἐνεργείᾳ τῆς ὄντως ζωῆς, τῆς ἐκ σοῦ τεχθείσης κατὰ σάρκα, δι' ἄφατον εὐσπλαγχνίαν, καὶ σωτηρίαν τῶν ὑμνούντων σε.

Ὠδὴ Ἐννάτη.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ μητέρα τοῦ ὑψίστου, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ.

Τρυφῆς κατεμφορούμενος, παραδόξου καὶ θείας, ἀγγέλοις ὁμοδίαιτος, ἐχρημάτισας μάκαρ, καὶ χῆνας νέμων ἐν νάπαις, πρὸς Θεοῦ ἀπείληφας, τὴν χάριν τῶν ἰαμάτων, Τρύφων μεγαλομάρτυς, θεραπεύειν τῶν βροτῶν, τὰς ἀσθενείας καὶ νόσους.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν παῖδα προσκομίσασα, ἡ Παναμώμος Κόρη, ἐν ἱερῷ τετέλεκε, τὰ τοῦ νόμου καὶ τοῦτον, ἀγκάλαις ὡς ἐδέξατο, Συμεὼν ὁ δίκαιος, ἀντέφησε τῇ Παρθένῳ· οὗτος κεῖται εἰς πτῶσιν, καὶ ἀνάστασιν πολλῶν, καὶ εἰς σημεῖον ἐν κόσμῳ.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ῥύπου δίχα Χριστός, γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὡς ἐκ Πατρὸς ἀῤῥεύστως, Υἱὸς πρὸ ἑωσφόρου, ὁ τὸν Ἀδὰμ λυτρούμενος.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε. Χριστὸς γάρ, ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος, ὑπὸ μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Δέχου ὦ Συμεών, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ Πνεύματος ἁγίου. ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Δόξα. καὶ νῦν. Ἦχος δ'. Ἰωάννου μοναχοῦ.

Ὁ Κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο, ὑπὸ ἁγίου Συμεὼν τοῦ πρεσβύτου σήμερον. αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ ἔλεγε· νῦν ἠλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰ τύχῃ ἐν τῇ Κυριακῇ τοῦ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀπόκρεω, ἢ τῆς Τυρινῆς.

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι, ἐὰν φθάσῃ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς ἐν ταῖς προγεγραμμέναις Κυριακαῖς, ποιοῦμεν οὕτως. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. Ἀναστάσιμα δ'. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στιχ. τὸ Ἀναστάσιμον στιχηρὸν σὺν στιχ. καὶ γ'. τῆς ἑορτῆς, ἦχος βαρύς. Κατακόσμησον τὸν νυμφῶνά σου, καὶ τὰ ἕτερα δύο μετὰ τῶν στιχ. αὐτῶν. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στιχ. ι'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τῆς Ὀκτωήχου γ'. τοῦ Τριῳδίου γ'. καὶ τῆς ἑορτῆς δ'. Δόξα τοῦ Τριῳδίου, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἴσοδος. τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν Λιτὴν τοὺς γ'. δευτέρους τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἡμέρας, τὰ εἰς τοὺς αἴνους. Δόξα, τῆς ἡμέρας, τὸ εἰς τοὺς αἴνους· καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἰ δ' οὐκ ἔστι Κυριακὴ τῆς Ἀπόκρεω, ἢ τῆς Τυρινῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στιχ. στιχηρὰ Ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου καὶ τοῦ Ἀλφαβήτου. Δόξα, τοῦ Τριῳδίου. καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων, ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς ἐκ γ'. ἡ ἀνάγνωσις ὡς τὰς Ἐπιστολάς. εἰ δὲ θέλεις ἀναγνώσεις, τῆς ἑορτῆς. ἢ ἐκ τοῦ ἁγίου Λουκᾶ τοῦ Στειριώτου. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ. Εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, ἀπολυτίκιον τὸ Ἀναστάσιμον δίς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ καθισ. τῆς στιχολ. καθισ. Ἀναστάσιμα μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν. ὁ Ἄμωμος, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου. ὁ Πολυέλεος. καὶ τὰ καθίσ. τῆς ἑορτῆς, οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου. προκείμενον. πᾶσα πνοή, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. τό, Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμενοι. καὶ ὁ ν'. ψαλμός. ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς ϛ'. Ἀναστάσιμος εἰς γ'. τοῦ Τριῳδίου τῆς ἡμέρας εἰς δ'. καὶ τῆς ἑορτῆς μετὰ

τῶν εἱρμῶν εἰς ς'. Καταβασίαι τῆς ἑορτῆς ὁμοῦ οἱ δύο χοροί. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, τὸ κοντάκιον καὶ τὸν οἶκον τοῦ Τριῳδίου. καὶ τὰ κάθισ. τοῦ Τριῳδίου, Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. ἐν τῇ ἐννάτῃ ᾠδῇ, στιχολογεῖται ἡ Τιμιωτέρα. ἐξαποστειλ. τὸ ἀναστάσ. τοῦ Τριῳδίου, καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους. Πᾶσα πνοή. στιχ. Ἀναστάσ. δ'. καὶ μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν αἴνων, οἱ στιχ. τῆς ἑορτῆς, καὶ τῆς ἑορτῆς τὰ προσόμοια. Δόξα, τῆς ἑορτῆς. καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. εἰ δὲ ἐστι Κυριακὴ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυρινῆς, μετὰ τὰ στιχ. τῆς ἑορτῆς, στιχ. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, τὸ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας. Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη. μετὰ τὸ τρισάγιον, τροπάριον τὸ Ἀναστάσ. ἡ Ἐκτενὴς καὶ ἀπόλυσις. ἡ συνήθης [illegible] Δόξα, καὶ νῦν, τὸ ἑωθινὸν καὶ ἡ ά. ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. ἐν ταῖς ὥραις. Τροπ. Ἀναστάσ. Δόξα, τῆς ἑορτῆς. καὶ νῦν, Θεοτοκ. τῆς ὥρας. Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν λειτουργίαν οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς ς'. καὶ τῆς ἑορτῆς, ἡ γ'. ᾠδὴ εἰς δ'. εἰσοδικὸν τῆς ἑορτῆς. Τροπ. Ἀναστ. καὶ τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος. ἀλληλούϊα τῆς ἡμέρας. εἶτα τῆς ἑορτῆς Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. εἶτα τῆς ἡμέρας. Κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς εἶτα τῆς ἡμέρας.

Περὶ τῆς ἑορτῆς τῆς Ὑπαπαντῆς, πότε ἀποδίδοται, εἰ τύχῃ τῇ ἑβδομάδι τῆς ἀποκρέω, ἢ τῆς τυρινῆς.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τῇ Κυριακῇ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῇ γ'. τῆς Ἀποκρέω, ἀποδίδοται τῇ Παρασκευῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος. Εἰ δὲ τύχῃ τῇ δ'. ἢ τῇ ε'. ἢ τῇ ς'. ἢ τῷ Σαββάτῳ τῆς Ἀποκρέω, ἀποδίδοται τῇ γ'. τῆς Τυρινῆς. Εἰ δὲ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῆς ἀποκρέω, ἢ τῇ β'. τῆς Τυρινῆς, ἀποδίδοται τῇ δ'. τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος. Εἰ δὲ τύχῃ τῇ γ'. ἢ τῇ δ'. τῆς Τυρινῆς, ἀποδίδοται τῇ Κυριακῇ τῆς αὐτῆς ἑβδομάδος.

Περὶ τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰ τύχῃ τῶν ψυχῶν, ἢ μεθέορτος, ἢ ἀπόδοσις αὐτῆς.

Χρὴ εἰδέναι καὶ τοῦτο, ὅτι ἐὰν τύχῃ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς, τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν, ἢ μεθέορτον, ἢ ἀπόδοσις αὐτῆς, ἡ ἀκολουθία τῶν ψυχῶν ψάλλεται ἑσπέρας καὶ πρωῒ ἐν τῷ Κοιμητηρίῳ [illegible], ἢ ψάλλεται τῷ Σαββάτῳ τοῦ Ἀσώτου.

Περὶ τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰ τύχῃ τῇ ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τῇ δ'. τῆς Τυρινῆς, τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. τῆς ἑορτῆς γ'. ἦχος [illegible] [illegible] Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στιχ. τὸ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, καὶ τῷ ὄρθρῳ, τελεῖται ἡ ἀκολουθία, ὡς ἔστιν ἐν τῷ τυπικῷ ἀπαραλλάκτως. [illegible] γὰρ ἐν ταύτῃ τῇ ἑορτῇ, ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ τύχῃ τῆς [illegible] [illegible], [illegible] Κυριακῆς, μόνον τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. Λέγεται γὰρ [illegible]

μικρῷ ἑσπερινῷ, ὡς προεγράφη. Εἰς τοὺς αἴνους, μετὰ τὸ αἰνεῖτε τὰ δ'. στιχ. τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στιχ. τὸ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ μαρτυρ. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. ὁμοίως, εἰ τύχῃ ἐν τῇ γ'. ἢ τῇ δ'. Εἰ δὲ τύχῃ τῇ ε'. ἢ τῇ ς'. τῆς Τυρινῆς. ἐν τῷ μικρῷ καὶ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, καὶ ὄρθρῳ, τελεῖται ἡ ἀκολουθία, καθὼς [illegible] ἐν τῇ θ'. ἀπαραλλάκτως. γίνονται δὲ ἐν τῷ τέλει τοῦ ὄρθρου, καὶ ἐν τῷ τέλει τῶν ὡρῶν, αἱ γ'. μεγάλαι μετάνοιαι μόνον. ἐν δὲ τῇ γ'. ὥρᾳ λέγεται τὸ τροπάρ. τῆς προφητείας, καὶ ἡ προφητεία, καὶ ἡ λειτουργία τελεῖται τοῦ Χρυσοστόμου, κατὰ τὴν καιρὸν αὐτῆς. Ἐν δὲ τῷ ἑσπερινῷ, μετὰ τὸ πληρῶσαι τὴν [illegible] τὰ [illegible] τῆς ἑορτῆς, καὶ ἡ προφητεία τῆς ἡμέρας, καὶ τὸ προκείμενον, ἦχος πλ. β'. Ἀποστρέψει Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, μετὰ μέλους. γίνεται δὲ θ'. ἐν ταῖς δυσὶ ταύταις ἡμέραις, εἰ τύχῃ ἡ ἑορτὴ αὐτή.

Περὶ τῶν μεθεόρτων τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰ τύχωσιν ἐν τῇ ἑβδομάδι τῆς τυρινῆς.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι, ἐὰν τύχωσι τὰ μεθέορτα ἐν τῇ ἑβδομάδι τῆς τυρινῆς. Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ τοῦ ἁγίου γ'. Δόξα, τοῦ ἁγίου, εἰ ἔχει καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. μετὰ τὴν ἐκτενῆ, εἰ ἔστι δ'. ἢ παρασκευή, αἱ μεγάλαι γ'. μετάνοιαι, καὶ ἀπόλυσις. ὁμοίως καὶ ἐν τῷ μεσονυκτ. εἰ ἔστι, δ'. ἢ Παρασκευή, καὶ ἐν τῷ τέλει, αἱ μεγάλαι γ'. μετάνοιαι. Ἐν τῷ ὄρθρῳ, εἰς τὸ, Θεὸς Κύριος, τροπ. τῆς ἑορτῆς, δὶς. Δόξα, τοῦ ἁγίου, εἰ ἔχει· καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. εἰδὲ μὴ Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ κάθισμ. τὴν στιχολ. κάθισμ. τῆς ἑορτῆς. οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν εἰς ς'. καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς δ'. Ὅτε [illegible] ᾠδὴ τοῦ τριῳδίου, λέγεται τῆς ἑορτῆς, εἰς γ'. καὶ τοῦ τριῳδίου, εἰς δ'. καὶ τοῦ ἁγίου, εἰς ς'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, εἰ ἔχει κοντάκιον ὁ ἅγιος, εἰ δὲ μή, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. εἶτα κάθισμ. τοῦ τριῳδίου. Δόξα, τοῦ ἁγίου καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης κοντάκιον τοῦ ἁγίου, εἰ ἔχει. εἰ δὲ μή, τῆς ἑορτῆς. Ἐξαποσ. τοῦ ἁγίου, εἰ ἔχει, καὶ τῆς ἑορτῆς. εἰ δὲ μή, τῆς ἑορτῆς δίς. Εἰς τοὺς αἴνους, στιχ. τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στιχ. τὸ ἰδιόμελ. τῆς ἡμέρας, δὶς, καὶ τὸ μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. [illegible] τοῦ ἁγίου, εἰ ἔχει. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν ἐκτενῆ, εἰ ἔστι τετάρτη, ἢ παρασκευή, αἱ μεγάλαι γ'. μετάνοιαι μόνον, καὶ ἀπόλυσις. Ὁμοίως καὶ ἐν ταῖς λοιπαῖς ὥραις εἰ ἔστι τετάρτη, ἢ παρασκευή, αἱ μεγάλαι γ'. μετάνοιαι μόνον. μετὰ τὸ [illegible] γίνονται. ὁμοίως καὶ ἐν ταῖς [illegible].

Περὶ τῆς αὐτῆς ἑορτῆς, εἰ τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι, ἐὰν τύχῃ ἡ ἑορτὴ τῆς Ὑπαπαντῆς τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς, τῇ Παρασκευῇ [illegible] [illegible] εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. τῆς ἑορτῆς [illegible] ἦχος [illegible] [illegible] Δόξα, [illegible] [illegible] Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ προφητεία [illegible]

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ἑσπέρου, ἦχος πλ. β'. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον· μετὰ μέλους. Εἰς τὸν στιχ. τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς, καὶ τὸ Μαρτυρικόν. Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Τροπάριον τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ, στιχολογοῦμεν τὸ α'. ἀντίφωνον, τό, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στιχ. ι'. καὶ ψάλλομεν στιχ. τῆς ἑορτῆς, εἰς ς'. καὶ τῶν ἁγίων πατέρων εἰς δ'. Δόξα, τῶν ἁγίων πατέρων. καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἴσοδος, καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἑορτῆς. εἰς τὴν Λιτήν, στιχ. τῆς ἑορτῆς. εἰς τὸν στιχ. στιχ. τῆς ἑορτῆς. Δόξα τῶν ἁγίων. καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς, δίς, καὶ τῶν ἁγίων ἅπαξ. ἡ ἀνάγνωσις τῆς ἑορτῆς. ὁμοίως καὶ εἰς τὸ α'. κάθισμα. Εἰς τὸ κάθισμα τῆς στιχολογίας κάθισμα τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὴν β'. στιχολογίαν, κάθισμα καὶ ἀνάγνωσις τῶν ἁγίων. ὁ πολυέλεος, κάθισμα καὶ ἀνάγνωσις τῆς ἑορτῆς. Οἱ ἀναβαθμοὶ τὸ α'. ἀντίφωνον τοῦ δ'. ἤχου. προκείμενον, πᾶσα πνοή, καὶ εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς. ὁ πεντηκοστός, τὸ πεντηκοστάριον τῆς ἑορτῆς, ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς η'. καὶ τῶν ἁγίων εἰς ς'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς. Κοντάκιον τῶν ἁγίων. καὶ τὸν οἶκον εἶτα κάθισμα τῶν ἁγίων. Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ ἐννάτῃ ᾠδῇ, στιχολογεῖται ἡ τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον τῶν ἁγίων, καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους, πᾶσα πνοή. ἱστῶμεν στιχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχ. τῆς ἑορτῆς δ'. καὶ τῶν ἁγίων γ'. Δόξα τῶν ἁγίων καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Δοξολογία μεγάλη, ἡ ἐκτενής, ἡ κατάληψις τοῦ Στιχολίτου, καὶ ἀπόλυσις. Ἡ δὲ λιτή, καὶ ἡ α'. ὥρα, ἐν τῷ νάρθηκι. Ἐν ταῖς ὥραις, τροπάριον τῆς ἑορτῆς. εἰς τὴν λειτουργίαν τυπικά, καὶ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς, ἡ γ'. ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς, εἰς δ'. καὶ τῶν ἁγίων ἡ ς'. ᾠδή, εἰς δ'. εἰσοδικόν, τῆς ἑορτῆς. Τροπάριον τῆς ἑορτῆς καὶ τῶν ἁγίων. Δόξα, καὶ κοντάκιον τῶν ἁγίων. καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος, εὐαγγέλιον, καὶ κοινωνικόν, πρῶτον τῆς ἑορτῆς εἶτα τῶν ἁγίων.

Περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι, ἐὰν τύχῃ ἡ ἀπόδοσις τῆς Ὑπαπαντῆς ἐν τῇ ἑβδομάδι τῆς Τυρινῆς, ἤγουν ἐν ταῖς ἡμέραις αὐτῆς, ψάλλομεν εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. τῆς ἑορτῆς, ς'. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στιχ. στιχ. ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, δίς, καὶ τὸ μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Τροπάριον, τῆς ἑορτῆς. Μετὰ τὴν ἐκτενῆ, εἰ ἔστι δ'. ἢ παρασκευή, αἱ μεγάλαι γ'. μετάνοιαι, καὶ ἀπόλυσις. Ὡσαύτως καὶ εἰς τὰ ἀπόδειπνα, καὶ εἰς τὸ μεσονυκτικόν. εἰ ἔστι δ'. ἢ παρασκευή, ἐν τῷ τέλει αἱ γ'. μεγάλαι μετάνοιαι μόνον. Ἐν τῷ ὄρθρῳ εἰς τό, Θεὸς Κύριος, τροπάριον τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ καθίσμ. τῆς στιχολ. καθίσμ. τῆς ἑορτῆς. ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ιβ'. ἐὰν δὲ τύχῃ ἡ ᾠδὴ τοῦ τριῳδίου, τῆς ἑορτῆς εἰς ι'. καὶ τοῦ τριῳδίου, εἰς δ'. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, κάθισμ. τοῦ τριῳδίου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς, καὶ ὁ οἶκος. Ἐν τῇ ἐννάτῃ ᾠδῇ, στιχολογεῖται ἡ τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλ. τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους, στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς εἰς δ'. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτ. εἰς τὸν στιχ. τὸ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας. ἐν δεύτερον.

καὶ τὸ μαρτυρικόν. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. μετὰ τὸ τρισάγιον, τροπάριον τῆς ἑορτῆς. ἡ ἐκτενής. Καὶ εἰ ἔστι δ'. ἢ παρασκευή, αἱ μεγάλαι γ'. μετάνοιαι. Δεῦτε προσκυνήσωμεν, καὶ ἡ α'. ὥρα. ἐν τῷ τέλει αὐτῆς, αἱ μεγάλαι γ'. μετάνοιαι μόνον. Εἰς τὴν λειτουργίαν, τυπικά, καὶ ἐν τοῖς μακαρισμοῖς, ἡ γ'. ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς, εἰς ἕξ. Τροπάριον τῆς ἑορτῆς. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Προκείμενον, ἀλληλούϊα, καὶ κοινωνικὸν τῆς ἑορτῆς. Ἀπόστολον, καὶ Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς.

Περὶ τῆς ἀποδόσεως τῆς Ὑπαπαντῆς, εἰ τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς.

Χρὴ εἰδέναι ὅτι, εἰ τύχῃ ἡ ἀπόδοσις τῆς ἑορτῆς τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυρινῆς. ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν ἁγίων γ'. Δόξα, τῶν ἁγίων. καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὸν στιχ. τὸ ἰδιόμ. τῆς ἡμέρας, δίς, καὶ τὸ μαρτυρικόν. Δόξα, τῶν ἁγίων. καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Τροπάριον τῶν ἁγίων. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, τροπάριον τῆς ἑορτῆς, δίς. Δόξα, τῶν ἁγίων. καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Εἰς τὰ καθίσμ. τῆς στιχολ. καθίσμ. τῆς ἑορτῆς. οἱ κανόνες τῆς ἑορτῆς μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς η'. καὶ τῶν ἁγίων, εἰς ἕξ. Ἀπὸ γ'. ᾠδῆς, κοντάκιον τῶν ἁγίων, καὶ κάθισμα. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἀφ' ἕκτης, κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ἐν τῇ ἐννάτῃ ᾠδῇ, στιχολογεῖται ἡ τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλ. τῶν ἁγίων, καὶ τῆς ἑορτῆς. Εἰς τοὺς αἴνους, πᾶσα πνοή. στιχ. τῆς ἑορτῆς γ'. καὶ τῶν ἁγίων γ'. Δόξα, τῶν ἁγίων. καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. Ἡ συνήθης λιτή, καὶ ἡ α'. ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι. Εἰς τὴν λειτουργίαν, ἐν τοῖς μακαρισμοῖς, ἡ γ'. ᾠδὴ τῆς ἑορτῆς, εἰς δ'. καὶ τῶν ἁγίων δ'. τροπάριον τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων. Δόξα, κοντάκιον τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς. προκείμενον τῆς ἑορτῆς, καὶ τῶν ἁγίων. ὁ Ἀπόστολος, Εὐαγγέλιον, καὶ κοινωνικόν, πρῶτον τῆς ἑορτῆς, εἶτα τῶν ἁγίων.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Β'.

Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, ἱστῶμεν στιχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τὸν ἀπερίγραπτον Λόγον καὶ ὑπερούσιον, τὸν οὐρανίοις θρόνοις, ἐποχούμενον δόξῃ, εἰσδέχεται ἀγκάλαις ὁ Συμεών, ἐκβοῶν· νῦν ἀπόλυσον, κατὰ τὸ ῥῆμά σου σῶτερ ἡ τῶν πιστῶν, σωτηρία καὶ ἀπόλαυσις.

Βρέφος ὁρῶν σε ἐβόα ὁ θαυμαστὸς Συμεών, τὸν πρὸ αἰώνων Λόγον, ἐκ πατρὸς γεννηθέντα, φρίττω καὶ πτοοῦμαι χερσὶ ταῖς ἐμαῖς, ἀγκα-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

λύσασθαι δέσποτα. ἀλλ' ἐν εἰρήνῃ τὸν δοῦλόν σου ἐκζητῶ, νῦν ἀπόλυσον ὡς εὔσπλαγχνος.

Νῦν ἀνοιγέσθω ἡ πύλη ἡ ἐπουράνιος. ὁ ἐκ Πατρὸς ἀχρόνως, γεννηθεὶς Θεὸς Λόγος, ἐτέχθη ἐκ παρθένου, σάρκα λαβὼν, τὴν βροτείαν βουλόμενος, ἀνακαλέσασθαι φύσιν ὡς ἀγαθὸς, καὶ τιμῆσαι δεξιᾷ τοῦ Πατρός.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος δ'. Ἀνδρέου Κρήτης.

Σήμερον ἡ ἱερὰ μήτηρ, ἡ τοῦ ἱεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ ἱερὸν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ τὸν τοῦ νόμου πάροχον, καὶ τοῦ κόσμου ποιητήν· ὃν καὶ ἐν ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος ὁ πρεσβύτης Συμεὼν, γεραίρων ἐκραύγαζε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδόν σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Εἰς τὸν στ. στιχ. ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Σήμερον ὁ Σωτὴρ, ὡς βρέφος προσηνέχθη, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλέαις, ὁ πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Στχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Ἄνθραξ ὁ προοφθεὶς, τῷ θείῳ Ἡσαΐᾳ, Χριστὸς ὡς ἐν λαβίδι, χερσὶ τῆς Θεοτόκου, νῦν τῷ πρεσβύτῃ δίδοται.

Στχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Φέρωμεν καὶ χαρᾷ, ἀγκάλαις τὸν δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέχων, ζωῆς ᾐτεῖτο λύσιν, ὑμνῶν τὴν θεομήτορα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Δέχου ὦ Συμεὼν, ἣν ἡ Πάναγνος ἔδωκα, ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ κόσμου τὸ σωτήριον.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος α'.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. εὐφραίνου καὶ σὺ πρεσβῦτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν καὶ τὴν ἀνάστασιν.

Ἰστέον, ὅτι εἰ συμβῇ ἡ παροῦσα ἑορτὴ ἐν Κυριακῇ, [illegible] τὰ ἀναστάσιμα [illegible] καὶ τὸ ἑωθινὸν εὐαγγέλιον δὲ λέγεται τῆς ἑορτῆς.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ, τὸ, Μακάριος ἀνήρ. Εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στιχ. ἡ'. καὶ ψάλλομεν στιχ. Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Γερμανοῦ Πατριάρχου.

Λέγε Συμεὼν, τίνα φέρων ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῷ ἀγάλλῃ; τίνι κράζεις καὶ βοᾷς, νῦν ἠλευθέρωμαι; εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου. οὗτός ἐστιν, ὁ ἐκ παρθένου τεχθείς· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐκ Θεοῦ Θεὸς Λόγος, ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον. αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δέχου Συμεὼν, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον Μωσῆς νομοθετοῦντα, προεώρα ἐν Σινᾷ, βρέφος γενόμενον, νόμῳ ὑποταττόμενον. οὗτός ἐστιν, ὁ διὰ νόμου λαλήσας· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν προφήταις ῥηθείς· ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον. αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δεῦτε καὶ ἡμεῖς, ᾄσμασιν ἐνθέοις Χριστῷ συναντηθῶμεν· καὶ δεξώμεθα αὐτὸν, οὗ τὸ σωτήριον ὁ Συμεὼν ἑώρακεν. οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαβὶδ καταγγέλλει· οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν προφήταις λαλήσας· ὁ σαρκωθεὶς δι' ἡμᾶς, καὶ σώσας τὸν ἄνθρωπον. αὐτὸν προσκυνήσωμεν.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ σήμερον. ὁ γὰρ ἄναρχος Λόγος τοῦ Πατρὸς, ἀρχὴν λαβὼν χρονικὴν, μὴ ἐκστὰς τῆς αὐτοῦ θεότητος, ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέφος τεσσαρακονθήμερον, μητρὸς ἑκὼν προσφέρεται, ἐν ναῷ τῷ νομικῷ. καὶ τοῦτον ἀγκάλαις εἰσδέχεται ὁ πρέσβυς, ἀπόλυσον κράζων, τὸν δοῦλον ὁ δεσπότης· οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὸ σωτήριόν σου. ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε δόξα σοι.

Προκείμενον τῆς ἡμέρας καὶ τὰ 3 ἀναγνώσματα.

Τῆς Ἐξόδου [illegible]

Κεφ. [illegible] Ἐλάλησε Κύριος πρὸς Μωυσῆν [illegible]
[illegible]
[illegible]

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

γενὲς, διανοῖγον πᾶσαν μήτραν ἐν τοῖς υἱοῖς Ἰσραήλ. Εἶπε δὲ Μωϋσῆς πρὸς τὸν λαόν· μνημονεύετε τὴν ἡμέραν ταύτην, ἐν ᾗ ἐξήλθετε ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. ἐν γὰρ χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ὑμᾶς Κύριος ἐντεῦθεν. Καὶ φυλάξεσθαι τὸν νόμον αὐτοῦ. Καὶ ἔσται ὡς ἂν εἰσαγάγῃ σε Κύριος ὁ Θεός σου εἰς τὴν γῆν τῶν Χαναναίων, ὃν τρόπον ὤμοσε τοῖς πατράσι σου καὶ ἀφοριεῖς πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικὰ τῷ Κυρίῳ. Ἐὰν δὲ ἐρωτήσῃ σε μετὰ ταῦτα ὁ υἱός σου λέγων· τί τοῦτο; καὶ ἐρεῖς αὐτῷ· ὅτι ἐν χειρὶ κραταιᾷ ἐξήγαγεν ἡμᾶς Κύριος ἐκ γῆς Αἰγύπτου, ἐξ οἴκου δουλείας. Ἡνίκα δὲ ἐσκλήρυνε Φαραὼ τοῦ ἐξαποστεῖλαι ἡμᾶς, ἀπέκτεινε Κύριος πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτῳ, ἀπὸ πρωτοτόκων ἀνθρώπων ἕως πρωτοτόκων κτηνῶν. διὰ τοῦτο ἐγὼ θύω τῷ Κυρίῳ πᾶν διανοῖγον μήτραν τὰ ἀρσενικά, καὶ πᾶν πρωτότοκον τῶν υἱῶν μου λυτρώσομαι. Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον ἐπὶ τῆς χειρός σου, καὶ ἀσάλευτον πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν σου. ὅτι οὕτως ἔφη Κύριος ὁ παντοκράτωρ· ὅτι τὰ πρωτότοκα τῶν υἱῶν σου δώσεις ἐμοί. καὶ ἔσται πᾶς ὃς ἂν τέξῃ παιδίον ἄρσεν, τῇ ἡμέρᾳ τῇ ὀγδόῃ περιτεμεῖ τὴν σάρκα τῆς ἀκροβυστίας αὐτοῦ. καὶ τριάκοντα καὶ τρεῖς ἡμέρας οὐκ εἰσελεύσεται εἰς τὸ ἁγιαστήριον τοῦ Θεοῦ πρὸς τὸν ἱερέα, ἕως πληρωθῶσιν αἱ ἡμέραι τῆς καθάρσεως· καὶ μετὰ ταῦτα προσοίσει τῷ Κυρίῳ ἀμνὸν ἐνιαύσιον ἄμωμον εἰς ὁλοκαύτωμα, καὶ νεοσσὸν περιστερᾶς, ἢ τρυγόνος ἐπὶ τὴν θύραν τῆς σκηνῆς τοῦ μαρτυρίου πρὸς τὸν ἱερέα. ἢ ἀντὶ τούτων προσοίσει ἐναντι Κυρίου δύο νεοσσοὺς περιστερῶν, ἢ δύο τρυγόνας· καὶ ἐξιλάσεται περὶ αὐτοῦ ὁ ἱερεύς, ὅτι ἀπόδομα ἀποδεδομένοι οὗτοί μοι εἰσὶν ἐκ πάντων τῶν υἱῶν Ἰσραήλ. καὶ εἴληφα αὐτοὺς καὶ ἡγίασα αὐτοὺς ἐμοὶ ἀντὶ τῶν πρωτοτόκων τῶν Αἰγυπτίων ᾗ ἡμέρᾳ ἐπάταξα πᾶν πρωτότοκον ἐν γῇ Αἰγύπτου, ἀπὸ ἀνθρώπου ἕως κτήνους, εἶπεν ὁ Θεὸς ὁ ὕψιστος ὁ ἅγιος Ἰσραήλ.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 6. 1. Ἐγένετο τοῦ ἔτους, οὗ ἀπέθανεν Ὀζίας ὁ βασιλεύς, εἶδον τὸν Κύριον καθήμενον ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ καὶ ἐπηρμένου, καὶ πλήρης ὁ οἶκος τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ Σεραφὶμ εἱστήκεισαν κύκλῳ αὐτοῦ, ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνί, καὶ ἓξ πτέρυγες τῷ ἑνί. καὶ ταῖς μὲν δυσὶ κατεκάλυπτον τὰ πρόσωπα αὐτῶν, ταῖς δὲ δυσὶ κατεκάλυπτον τοὺς πόδας, καὶ ταῖς δυσὶν ἐπέταντο. Καὶ ἐκέκραγεν ἕτερος πρὸς τὸν ἕτερον, καὶ ἔλεγον. ἅγιος, ἅγιος, ἅγιος Κύριος Σαβαώθ, πλήρης πᾶσα ἡ γῆ τῆς δόξης αὐτοῦ. Καὶ ἐπήρθη τὸ ὑπέρθυρον ἀπὸ τῆς φωνῆς ἧς ἐκέκραγον, καὶ ὁ οἶκος ἐπλήσθη καπνοῦ. καὶ εἶπον· ὢ τάλας ἐγώ, ὅτι κατανένυγμαι, ὅτι ἄνθρωπος ὤν, καὶ ἀκάθαρτα χείλη ἔχων, ἐν μέσῳ λαοῦ ἀκάθαρτα χείλη ἔχοντος ἐγὼ οἰκῶ, καὶ τὸν βασιλέα Κύριον Σαβαὼθ εἶδον τοῖς ὀφθαλμοῖς μου. Καὶ ἀπεστάλη πρός με ἓν τῶν Σεραφίμ, καὶ ἐν τῇ χειρὶ αὐτοῦ εἶχεν ἄνθρακα, ὃν τῇ λαβίδι ἔλαβεν ἀπὸ τοῦ θυσιαστηρίου. Καὶ ἥψατο τοῦ στόματός μου, καὶ εἶπεν· Ἰδοὺ ἥψατο τοῦτο τῶν χειλέων σου, καὶ ἀφελεῖ τὰς ἀνομίας σου, καὶ τὰς ἁμαρτίας σου περικαθαριεῖ. καὶ ἤκουσα τῆς φωνῆς Κυρίου λέγοντος· Τίνα ἀποστείλω; καὶ τίς πορεύσεται πρὸς τὸν λαὸν τοῦτον; καὶ εἶπον· ἰδοὺ ἐγώ εἰμι, ἀπόστειλόν με. Καὶ εἶπε· πορεύθητι καὶ εἰπὲ τῷ λαῷ τούτῳ· ἀκοῇ ἀκούσετε, καὶ οὐ μὴ συνῆτε, καὶ βλέποντες βλέψετε, καὶ οὐ μὴ ἴδητε. Ἐπαχύνθη γὰρ ἡ καρδία τοῦ λαοῦ τούτου, καὶ τοῖς ὠσὶ βαρέως ἤκουσαν, καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐκάμμυσαν, μήποτε ἴδωσι τοῖς ὀφθαλμοῖς, καὶ τοῖς ὠσὶν ἀκούσωσι, καὶ τῇ καρδίᾳ συνῶσι, καὶ ἐπιστρέψωσι καὶ ἰάσομαι αὐτούς. Καὶ εἶπα· ἕως πότε Κύριε; καὶ εἶπεν· ἕως ἂν ἐρημωθῶσι πόλεις παρὰ τὸ μὴ κατοικεῖσθαι, καὶ οἶκοι παρὰ τὸ μὴ εἶναι ἀνθρώπους, καὶ ἡ γῆ καταλειφθήσεται ἔρημος. καὶ μετὰ ταῦτα μακρυνεῖ ὁ Θεὸς τοὺς ἀνθρώπους, καὶ πληθυνθήσονται οἱ ἐγκαταλειφθέντες ἐπὶ τῆς γῆς.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. 19. 1. Ἰδοὺ Κύριος κάθηται ἐπὶ νεφέλης κούφης, καὶ ἥξει εἰς Αἴγυπτον, καὶ σεισθήσεται τὰ χειροποίητα Αἰγύπτου ἀπὸ προσώπου αὐτοῦ. καὶ ἡ καρδία αὐτῶν ἡττηθήσεται ἐν αὐτοῖς, καὶ ταραχθήσεται τὸ πνεῦμα αὐτῶν ἐν αὐτοῖς. καὶ τὴν βουλὴν αὐτῶν διασκεδάσω, καὶ παραδώσω τὴν Αἴγυπτον εἰς χεῖρας κυρίων σκληρῶν, τάδε λέγει Κύριος Σαβαώθ. Καὶ πίονται οἱ Αἰγύπτιοι ὕδωρ τὸ παρὰ θάλασσαν, ὁ δὲ ποταμὸς ἐκλείψει καὶ ξηρανθήσεται. Τάδε λέγει Κύριος· ποῦ εἰσι νῦν οἱ σοφοί σου; καὶ ἀναγγειλάτωσάν σοι, καὶ εἰπάτωσαν, τί βεβούλευται Κύριος Σαβαὼθ ἐπ' Αἴγυπτον. Τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, ἔσονται οἱ Αἰγύπτιοι ὡς γυναῖκες, ἐν φόβῳ καὶ τρόμῳ ἀπὸ προσώπου τῆς χειρὸς Κυρίου Σαβαώθ, ἣν αὐτὸς ἐπιβαλεῖ αὐτοῖς. Καὶ ἔσται θυσιαστήριον Κυρίου ἐν χώρᾳ Αἰγυπτίων, καὶ στήλη πρὸς τὸ ὅριον αὐτῆς τῷ Κυρίῳ. Καὶ ἔσται εἰς σημεῖον εἰς τὸν αἰῶνα Κυρίῳ ἐν χώρᾳ Αἰγύπτου. ὅτι κεκράξονται πρὸς Κύριον, καὶ ἀποστελεῖ αὐτοῖς ἄνθρωπον, ὃς σώσει αὐτούς. Καὶ γνωστὸς ἔσται Κύριος τοῖς Αἰγυπτίοις· καὶ γνώσονται οἱ Αἰγύπτιοι τὸν Κύριον ἐν τῇ ἡμέρᾳ ἐκείνῃ, καὶ ποιήσουσι θυσίας καὶ δῶρον· καὶ εὔξονται εὐχὰς τῷ Κυρίῳ, καὶ ἀποδώσουσι.

Εἰς τὴν Λιτὴν στιχηρὰ Ἰδιόμελα.

Ἦχος α'. Ἀνατολίου.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, ὁ καὶ τὸν νόμον πάλαι

ἐν Σινᾶ δοὺς τῷ Μωσεῖ, σήμερον βρέφος ὁρᾶται· καὶ κατὰ νόμον ὁ νόμου ποιητὴς, τὸν νόμον ἐκπληρῶν ναῷ προσάγεται, καὶ τῷ πρεσβύτῃ ἐπιδίδοται. δεξάμενος δὲ τοῦτον Συμεὼν ὁ δίκαιος, καὶ τῶν θεσμῶν τὴν ἔκβασιν ἰδὼν τελεσθεῖσαν, γηθοσύνως ἐβόα· εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου, τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον ἀποκεκρυμμένον, ἐπ' ἐσχάτων τούτων τῶν ἡμερῶν φανερωθὲν, φῶς διασκεδάζον τῶν ἀπίστων ἐθνῶν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ δόξαν τοῦ νεολέκτου Ἰσραήλ. διὸ ἀπόλυσον τὸν δοῦλόν σου, ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦδε τοῦ σαρκίου, πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ θαυμασίαν ἀληκτον ζωὴν, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Σήμερον ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ, ἐν Σινᾶ νόμον ἐπιδοὺς, τοῖς νομικοῖς ὑποκύπτει θεσμοῖς, δι' ἡμᾶς ὡς εὔσπλαγχνος καθ' ἡμᾶς γεγονώς· νῦν ὁ καθαρὸς Θεὸς, ὡς παιδίον ἅγιον, μήτραν διανοῖξαν ἁγνὴν, ἑαυτῷ ὡς Θεῷ προσκομίζεται, τῆς τοῦ νόμου κατάρας ἐλευθερῶν, καὶ φωτίζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἦχος δ΄. Ἀνδρέου τοῦ Πυροῦ.

Ὅνπερ οἱ ἄνω λειτουργοὶ, τρόμῳ λιτανεύουσι, κάτω νῦν ὁ Συμεὼν, ὑλικαῖς ἀγκάλαις δεχόμενος, τὸ θεῖον τοῖς ἀνθρώποις ἑνοῦσθαι ἐκήρυττε· καὶ βροτὸν τὸν οὐράνιον Θεὸν ὀπτανόμενος, ἀναχωρῶν τῶν ἐπὶ γῆς, χαρμονικῶς ἀνέκραζεν· ὁ τοῖς ἐν τῷ σκότει τὸ ἀνέσπερον φῶς ἀποκαλύπτων, Κύριε δόξα σοι.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ.

Σήμερον Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται· ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον πρώην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ πλάκας δόντα αὐτῷ. οὗτος ἐστὶν ὁ ἐν τοῖς προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ νόμου ποιητής· οὗτος ἐστὶν ὃν ὁ Δαβὶδ καταγγέλλει· ὁ τοῖς πᾶσι φοβερὸς, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ὁ αὐτός. Γερμανοῦ. Οἱ δὲ, Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Τὸν ἱερὸν ἡ ἱερὰ Παρθένος προσεκόμισεν, ἐν ἱερῷ τῷ ἱερεῖ. ἁπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεὼν, ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Ὁ αὐτός, τοῦ αὐτοῦ.

Ὁ κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, ἐν ἀγκάλαις ἐβαστάζετο, ὑπὸ ἁγίου Συμεὼν τοῦ πρεσβύτου σήμερον. αὐτὸς γὰρ ἐν Πνεύματι ἁγίῳ ἔλεγε· νῦν ἠλευθέρωμαι· εἶδον γὰρ τὸν Σωτῆρά μου.

Ὁ αὐτός. Ἀνατολίου.

Οἱ δὲ, Ἀνδρέου Ἱεροσολυμίτου.

Σήμερον Συμεὼν ὁ πρεσβύτης, ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται χαίρων τῷ πνεύματι, τὸν νομοδότην Μωσέως, καὶ πληρωτὴν τοῦ νόμου, ἀγκάλαις εἰσδέξασθαι. ἐκεῖνος μὲν διὰ γνόφου καὶ φωνῆς ἀμυδρᾶς, θεόπτης ἠξιοῦτο, κεκαλυμμένῳ προσώπῳ, τῶν Ἑβραίων τὰς ἀπίστους καρδίας διήλεγξεν. οὗτος δὲ τὸν προαιώνιον Λόγον τοῦ Πατρὸς, σωματωθέντα ἐβάστασε, καὶ τῶν ἐθνῶν ἀπεκάλυψε τὸ φῶς, τὸν σταυρὸν καὶ τὴν ἀνάστασιν. καὶ Ἄννα προφῆτις ἀναδείκνυται, τὸν Σωτῆρα, λυτρωτὴν τοῦ Ἰσραὴλ κηρύττουσα. αὐτῷ βοήσωμεν, Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν· διὰ τῆς Θεοτόκου ἐλέησον ἡμᾶς.

Ἦχος δ΄. Ἀνδρέου Κρήτης.

Σήμερον ἡ ἱερὰ Μήτηρ, καὶ τοῦ ἱεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ ἱερὸν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ, τὸν τοῦ νόμου ποιητὴν, καὶ τοῦ κόσμου ποιητὴν ὃν καὶ ἐν ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος, ὁ πρεσβύτης Συμεὼν, γεραίρων ἐκραύγαζε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδον σε τὸν Σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δόξα. Ἦχος πλ. α΄. Τοῦ αὐτοῦ.

Ἐρευνᾶτε τὰς γραφὰς, καθὼς εἶπεν ἐν τοῖς Εὐαγγελίοις Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἐν αὐταῖς γὰρ εὑρίσκομεν αὐτὸν, τικτόμενον καὶ σπαργανούμενον, τιθηνούμενον καὶ γαλακτοτρεφό-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

μενον, περιτομὴν δεχόμενον, ϗ ὑπὸ Συμεὼν βασταχθέντα, ὢ δοκήσει οὐδὲ φαντασίᾳ, ἀλλ᾽ ἀληθείᾳ τῷ κόσμῳ φανέντα· πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς δόξα σοι.

Καὶ νῦν. ὁ αὐτός. Γερμανοῦ. Οἱ δέ, Ἀνατολίου.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου νόμου, πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε· νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου, τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. Ἰδιόμελα.
Ἦχος β΄. Κοσμᾶ Μοναχοῦ.

Κατακόσμησον τὸν νυμφῶνά σου Σιών, ϗ ὑπόδεξαι τὸν βασιλέα Χριστόν· ἄσπασαι τὴν Μαριάμ, τὴν ἐπουράνιον πύλην· αὕτη γὰρ θρόνος Χερουβικὸς ἀνεδείχθη· αὕτη βαστάζει, τὸν βασιλέα τῆς δόξης· νεφέλη φωτὸς ὑπάρχει ἡ Παρθένος, φέρουσα ἐν χερσίν, Υἱὸν πρὸ ἑωσφόρου· ὃν λαβὼν Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις αὐτοῦ, ἐκήρυξε λαοῖς, Δεσπότην αὐτὸν εἶναι, ζωῆς καὶ τοῦ θανάτου, ϗ σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Τὸν ἐκλάμψαντα πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρός, ἐπ᾽ ἐσχάτων δὲ ἐκ μήτρας παρθενικῆς, φέρουσα ἐν τῷ ναῷ, ἡ ἀπειρόγαμος Μήτηρ, τὸν ἐν Σινᾷ νομοθετήσαντα ὄρει, τῇ διατάξει τῇ νομικῇ πειθαρχοῦντα, προσῆγεν ἱερεῖ, πρεσβύτῃ καὶ δικαίῳ, Χριστὸν τὸν Κύριον, ἰδεῖν χρηματισθέντι· ὃν δεξάμενος Συμεών, ἐν ταῖς ἀγκάλαις αὐτοῦ, ἠγαλλιάσατο βοῶν· Θεὸς ὑπάρχει οὗτος, Πατρὶ συναΐδιος, καὶ λυτρωτὴς τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Τὸν ὀχούμενον ἐν ἅρμασι Χερουβίμ, καὶ ὑμνούμενον ἐν ᾄσμασι Σεραφίμ, φέρουσα ἐναγκάλως ἡ Θεοτόκος Μαρία, ἀπειρογάμως ἐξ αὐτῆς σαρκωθέντα, τὸν μόνον νομοδότην, πληροῦντα νόμου τάξιν, ἐδίδου χερσὶ πρεσβύτου ἱερέως· ζωὴν δὲ φέρων οὗτος, ζωῆς ᾔτειτο λύσιν, λέγων· Δέσποτα νῦν ἀπόλυσόν με, μηνῦσαι τῷ Ἀδάμ, ὡς εἶδον ἄτρεπτον βρέφος, Θεὸν προαιώνιον, ϗ σωτῆρα τοῦ κόσμου.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος πλ. β΄. Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος, καὶ ὑμνούμενος ὑπὸ τῶν Σεραφίμ, σήμερον τῷ θείῳ ἱερῷ, κατὰ νόμον προσφερόμενος, πρεσβυτικαῖς ἐνθρονίζεται ἀγκάλαις· καὶ ὑπὸ Ἰωσὴφ εἰσδέχεται δῶρα θεοπρεπῶς, ὡς ζεῦγος τρυγόνων τὴν ἀμίαντον ἐκκλησίαν, ϗ τῶν ἐθνῶν τὸν νεόλεκτον λαόν· περιστερῶν δὲ δύο νεοσσούς, ὡς ἀρχηγὸς Παλαιᾶς τε καὶ Καινῆς. τοῦ πρὸς αὐτὸν χρησμοῦ δὲ Συμεών, τὸ πέρας δεξάμενος, εὐλογῶν τὴν Παρθένον, Θεοτόκον Μαρίαν, τὰ τοῦ πάθους σύμβολα, τοῦ ἐξ αὐτῆς προηγόρευσε, καὶ παρ᾽ αὐτοῦ ἐξαιτεῖται τὴν ἀπόλυσιν βοῶν· νῦν ἀπολύεις με Δέσποτα, καθὼς προεπηγγείλω μοι· ὅτι εἶδόν σε τὸ προαιώνιον φῶς, ϗ σωτῆρα Κύριον τοῦ χριστωνύμου λαοῦ.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος α΄.

Χαῖρε κεχαριτωμένη Θεοτόκε Παρθένε· ἐκ σοῦ γὰρ ἀνέτειλεν ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης, Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, φωτίζων τοὺς ἐν σκότει. εὐφραίνου καὶ σὺ πρεσβῦτα δίκαιε, δεξάμενος ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἐλευθερωτὴν τῶν ψυχῶν ἡμῶν, χαριζόμενον ἡμῖν ϗ τὴν ἀνάστασιν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α΄. στιχολ. Κάθισμα.
Ἦχος α΄. Αὐτόμελον.

Χορὸς ἀγγελικός, ἐκπληττέσθω τὸ θαῦμα, βροτοὶ δὲ ταῖς φωναῖς, ἀνακράξωμεν ὕμνον, ὁρῶντες τὴν ἄφατον, τοῦ Θεοῦ συγκατάβασιν· ὃν γὰρ τρέμουσι, τῶν οὐρανῶν αἱ δυνάμεις, νῦν γηραλέαι, ἐναγκαλίζονται χεῖρες, τὸν μόνον φιλάνθρωπον.

Μετὰ τὴν β΄. στιχολογίαν Κάθισμα.
Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρί, ἐπὶ θρόνου ὑψηλοῦ, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

φος ἐγένετο, χρόνοις ὢν ἀπερίγραπτος· ὃν δεξάμενος ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· νῦν ἀπολύεις οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιάζει δι' ἐμέ, ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν, καθαρσίων κοινωνεῖ, ὁ καθαρώτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μου, τὴν ἐκ Παρθένου· καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτόν, Θεὸν φανέντα σαρκὶ καὶ ὡς ζωὴν ἠσπάζετο, καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· ἀπόλυσόν με· σὲ γὰρ κατεῖδον, τὴν ζωὴν τῶν ἁπάντων.

Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ τετάρτου ἤχου.

Προκείμενον, ἦχος δ'.

Μνησθήσομαι τοῦ ὀνόματός σου.

Στίχ. [illegible]

Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον [illegible]

[illegible] ἀρχὴ [illegible] ἄνθρωπος [illegible] φείλει ἄρξασθαι· Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἦν ἄνθρωπος ἐν Ἱερουσαλήμ. καὶ μετὰ τὸν Ν'. τὸ

Ἰδιόμελον, ἦχος πλ. β'.

Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ σήμερον· ὁ γὰρ ἄναρχος Λόγος τοῦ Πατρός, ἀρχὴν λαβὼν χρονικήν, μὴ ἐκστὰς τῆς αὐτοῦ Θεότητος, ὑπὸ Παρθένου ὡς βρέφος τεσσαρακονθήμερον, Μητρὸς ἑκὼν προσφέρεται, ἐν ναῷ τῷ νομικῷ· καὶ τοῦτον ἀγκάλαις εἰσδέχεται ὁ [illegible] ὕς ἀπόλυσον κράζων, τὸν δοῦλον ὁ δεσπότης· οἱ γὰρ ὀφθαλμοί μου εἶδον τὸ σωτήριόν σου. ὁ ἐλθὼν εἰς τὸν κόσμον, σῶσαι γένος ἀνθρώπων, Κύριε δόξα σοι.

Ὁ Κανὼν [illegible] προσόμοιον

Χριστὸν γεννηθ[illegible] [illegible]

Ποίημα Κυρίου Κοσμᾶ Μοναχοῦ. Λέγομεν δὲ τοὺς εἱρμοὺς ἀνὰ β', τὰ δὲ τροπάρια ἀνὰ τεσσάρων.

Ὠδὴ α'. Ἦχος γ'. Ὁ Εἱρμός.

Ὑ[illegible]ἔρσον, [illegible] πέλαγος, [illegible] [illegible]πέδον· [illegible] [illegible]

ρωθὲν ὕδωρ, λαῷ πεζοποντοποροῦντι, καὶ θεαρέστως μέλποντι· ᾄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ῥανάτωσαν ὕδωρ νεφέλαι· ἥλιος ἐν νεφέλῃ γὰρ κούφῃ, ἐποχούμενος ἐπέστη, ἀκηράτοις ὠλέναις, Χριστὸς ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος· διὸ πιστοὶ βοήσωμεν· ᾄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ἰσχύσατε χεῖρες Συμεών, τῷ γήρᾳ ἀνειμέναι, καὶ κνῆμαι, παρειμέναι δὲ πρεσβύτου, εὐθυβόλως κινεῖσθε, Χριστοῦ πρὸς ὑπαντήν, χορείαν, σὺν ἀσωμάτοις στήσαντες, ᾄσωμεν τῷ Κυρίῳ· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Συνέσει ταθέντες, οὐρανοὶ εὐφράνθητε, ἀγαλλοῦ δὲ ἡ γῆ. ὑπερθέων γὰρ ἐκ κόλπων, ὁ τεχνίτης φοιτήσας, Χριστὸς ὑπὸ μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται, νήπιος ὁ πρὸ πάντων· ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

Ὠδὴ γ'. Ὁ Εἱρμός.

Τ[illegible], [illegible] ἐπὶ σοὶ πεποιθότων, στερέωσ[illegible] Κύριε [illegible], ἣν ἐκτήσω τῷ τιμίῳ σου αἵ[illegible]

Ὁ πρωτότοκος, ἐκ τοῦ Π[illegible] [illegible] πρωτότοκος νήπιος, Κόρης ἀφθόρου, [illegible] δὰμ χεῖρα προτείνων ἐπέφανε.

Νηπιόφρονα, τὸν γεγονότα ἀπάτῃ, πρωτόπλαστον ἔμπαλιν ἐπανορθώσων, Θεὸς Λόγος, νηπιάσας ἐπέφανε.

Τῆς ἀπόγονον, παλινδρομήσασαν αὐτῇ, θεότητος σύμμορφον φύσιν ὁ πλάστης, ὡς ἀτρέπτως νηπιάσας ἀνέδειξε.

Κάθισμα [illegible] Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, πάλαι κατεῖδε Μωσῆς, τὰ ὀπίσθια Θεοῦ, καὶ ἀκριβῶς θείας μονῆς, κατηξιώθη ἐν γνόφῳ τε καὶ θυέλλῃ· νῦν δὲ Συμεών, τὸν σαρκωθέντα [illegible] [illegible] [illegible]

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ἠπείγετο τῶν τῇδε, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. διὸ ἐβόα· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Ὠδὴ δ'. ὁ Εἱρμός.

Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς ἡ ἀρετή σου Χριστέ· τῆς κιβωτοῦ γὰρ προελθών, τοῦ ἁγιάσματός σου, τῆς ἀφθόρου μητρός, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου, ὤφθης ὡς βρέφος ἀγκαλοφορούμενος· καὶ ἐπληρώθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Γηθόμενος Συμεὼν τῶν ἀποῤῥήτων μύστα, ἡ Θεοτόκος ἐβόα· ὃν ὑφ' ἁγίου πάλαι κεχρημάτισαι Πνεύματος, νηπιάσαντα Λόγον, Χριστὸν ἐναγκαλίζου κράζων αὐτῷ· ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ἣν ἤλπισας Συμεὼν ἡλικιώτην βρεφῶν, χαίρων ὑπόδεξαι Χριστόν, τοῦ Ἰσραὴλ τοῦ θείου τὴν παράκλησιν, τοῦ νόμου ποιητὴν καὶ Δεσπότην, πληροῦντα νόμου τάξιν, κράζων αὐτῷ· ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὁρώμενος Συμεὼν Λόγον τὸν ἄναρχον, μετὰ σαρκὸς ὡς ἐν θρόνῳ χερουβικῷ, Παρθένῳ ἐποχούμενον, τὸν αἴτιον τοῦ εἶναι τὰ πάντα ὡς βρέφος, ἐκπλαγεὶς ἐβόα αὐτῷ· ἐπλήσθη τὰ πάντα τῆς σῆς αἰνέσεως.

Ὠδὴ ε'. ὁ Εἱρμός.

Ὡς εἶδεν Ἠσαΐας συμβολικῶς, ἐν θρόνῳ ἐπηρμένῳ Θεόν, ὑπ' ἀγγέλων δόξης δορυφορούμενον, ὢ τάλας ἐβόα ἐγώ· πρὸ γὰρ εἶδον σωματούμενον Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Συνεὶς ὁ θεῖος πρέσβυς, τὴν προφανεῖσαν πάλαι τῷ προφήτῃ δόξαν, χερσὶ Λόγον βλέπων μητρὸς κρατούμενον, ὢ χαίροις ἐβόα σεμνή· ὡς γὰρ θρόνος περιέχεις τὸν Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Προκύψας ὁ πρεσβύτης, καὶ τῶν ἰχνῶν ἐνθέως ἐφαψάμενος, τῆς ἀπειρογάμου Θεομήτορος, πῦρ ἔφη βαστάσεις Ἁγνή, βρέφος φρίττω ἀγκαλίσασθαι Θεόν, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ῥύπτεται Ἠσαΐας τοῦ Σεραφὶμ τὸν ἄνθρακα δεξάμενος, ὁ πρέσβυς ἐβόα τῇ Θεομήτορι· σύ ὥσπερ λαβίδι χερσὶ λαμπρυνεῖς με, ἐπιδοῦσα ὃν φέρεις, φωτὸς ἀνεσπέρου, καὶ εἰρήνης δεσπόζοντα.

Ὠδὴ ς'. ὁ Εἱρμός.

Ἐβόησέ σοι, ἰδὼν ὁ πρέσβυς τοῖς ὀφθαλμοῖς τὸ σωτήριον, ὃ λαοῖς ἐπέστη ἐκ Θεοῦ Χριστέ, σὺ Θεός μου.

Σιὼν σὺ λίθος, ἐναπετέθης, τοῖς ἀπειθοῦσι προσκόμματος, καὶ σκανδάλου πέτρα, ἄῤῥηκτος πιστῶν σωτηρία.

Βεβαίως φέρων, τὸν χαρακτῆρα, τοῦ πρὸ αἰώνων σε φύσαντος, τὴν βροτῶν δι' οἶκτον, νῦν ἀσθένειαν περιέθου.

Ὑιὸν ὑψίστου, Υἱὸν Παρθένου, Θεὸν παιδίον γενόμενον, προσκυνήσαντά με, νῦν ἀπόλυσον ἐν εἰρήνῃ.

Κοντάκιον ἦχος α'.

Ὁ μήτραν παρθενικὴν ἁγιάσας τῷ τόκῳ σου, καὶ χεῖρας τοῦ Συμεών, εὐλογήσας ὡς ἔπρεπε, προφθάσας καὶ νῦν, ἔσωσας ἡμᾶς Χριστὲ ὁ Θεός· ἀλλ' εἰρήνευσον ἐν πολέμοις τὸ πολίτευμα, καὶ κραταίωσον βασιλεῖς οὓς ἠγάπησας, ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Ὁ Οἶκος.

Τῇ Θεοτόκῳ προσδράμωμεν, οἱ βουλόμενοι κατιδεῖν τὸν Υἱὸν αὐτῆς, πρὸς Συμεὼν ἀπαγόμενον· ὅνπερ οὐρανόθεν οἱ ἀσώματοι βλέποντες, ἐξεπλήττοντο λέγοντες· θαυμαστὰ θεωροῦμεν νυνὶ καὶ παράδοξα, ἀκατάληπτα, ἄφραστα. ὁ τὸν Ἀδὰμ δημιουργήσας, βαστάζεται ὡς βρέφος. ὁ ἀχώρητος χωρεῖται ἐν ἀγκάλαις τοῦ πρεσβύτου. ὁ ἐπὶ τῶν κόλπων τῶν ἀπεριγράπτων ὑπάρχων τοῦ Πατρὸς

τοῦ, ἑκὼν περιγράφεται σαρκὶ, οὗ θεότητι ὁ μόνος φιλάνθρωπος.

Τῇ αὐτῇ μηνὶ Β'. Ἡ Ὑπαπαντὴ τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ὅτε ἐδέξατο αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ ὁ δίκαιος Συμεών.

Στίχ. Κόλπους Πατρὸς τυποῦσι τοῦ σοῦ Χριστέ μου,
Τοῦ Συμεὼν αἱ χεῖρες αἱ φέρουσί σε.
Δέξατο δευτερίῃ Χριστὸν Συμεὼν παρὰ Νηῷ.

Τεσσαράκοντα ἡμερῶν διελθουσῶν, μετὰ τὴν σωτήριον τοῦ Κυρίου ἐνανθρώπησιν, καὶ ἐκ τῆς ἁγίας ἀειπαρθένου ἄνευ ἀνδρὸς γέννησιν, κατ' αὐτὴν τὴν σεβασμιωτάτην ἡμέραν, προσηνέχθη τῷ ἱερῷ ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς, παρά τε τῆς παναγίου αὐτοῦ Μητρὸς, καὶ Ἰωσὴφ τοῦ δικαίου, κατὰ τὴν συνήθειαν τοῦ παλαιοῦ καὶ νομικοῦ γράμματος· ὅτε καὶ ὁ γηραιὸς Συμεὼν καὶ πρεσβύτης, ὃς ἦν ὑπὸ τοῦ ἁγίου Πνεύματος κεχρηματισμένος, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἰδεῖν τὸν Χριστὸν Κυρίου, δεξάμενος αὐτὸν εἰς τὰς ἀγκάλας αὐτοῦ, καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας, καὶ ἀνθομολογησάμενος, Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ἐξεβόησε· καὶ μετὰ περιχαρείας τοῦ τῇδε βίου μετέστη, τῶν ἐπιγείων ἀντιλλαξάμενος τὰ οὐράνια καὶ ἀτελεύτητα. Ἡ δὲ ταύτης σύναξις τελεῖται ἐν τῷ σεβασμίῳ οἴκῳ τῆς ἀχράντου Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου, καὶ ἀειπαρθένου Μαρίας, τῷ ὄντι ἐν Βλαχέρναις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἀγαθοδώρου.

Στίχ. Ἀγαθόδωρος δῶρον ἐξ ἡμῶν λέγων,
Δῶρον δέδωκε τῷ Θεῷ δι' αἵματος.

Οὗτος νέος ὢν προσήχθη τῷ ἄρχοντι Τυανέων, καὶ διὰ τὴν εἰς Χριστὸν ὁμολογίαν, ξέεται, καὶ ἐπὶ ἐσχάρας πεπυρακτωμένης τίθεται, καὶ μαχαίρᾳ τὴν γλῶσσαν τέμνεται, καὶ πυράγρᾳ τοὺς ὀδόντας ἐκτίλλεται, τὴν δορὰν τοῦ προσώπου ξυρῷ ἀφαιρεῖται, τὰς κνήμας καὶ τὰ σκέλη συντρίβεται, κοντῷ τὰς πλευρὰς περιπείρεται, ὀβελίσκους πεπυρακτωμένους διὰ τῶν μηνίγγων δέχεται, καὶ οὕτω τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθησι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἰορδάνης ὁ Τραπεζούντιος ὁ μαρτυρήσας ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει αχν' ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἰορδάνην δὲ μὴ ποταμὸν ἐννόει.
Χριστοῦ δ' ἀθλητὴν ἐσχάτοις ἐν τοῖς χρόνοις.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Γαβριὴλ ὁ μαρτυρήσας ἐν Κωνσταντινουπόλει ἐν ἔτει αχος' ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τμηθεὶς Γαβριὴλ δι' ἀγάπην Κυρίου,
Σὺν τῷ Γαβριὴλ χορεύεις ἐν τῷ πόλῳ.
Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις Χριστέ.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ Εἱρμός.

Σὲ τὸν ἐν πυρὶ δροσίσαντα, παῖδας θεολογήσαντας, καὶ Παρθένῳ ἀκηράτῳ ἐνοικήσαντα, Θεὸν Λόγον ὑμνοῦμεν, εὐσεβῶς μελῳδοῦντες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἀδὰμ ἐμφανίζων ἄπειμι, εἰς ᾅδου διατρίβοντι, καὶ τῇ Εὔᾳ προσκομίζων εὐαγγέλια, Συμεὼν ἀνεβόα, σὺν προφήταις χορεύων· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Γένος χοϊκὸν ῥυσάμενος, Θεὸς ἕως τοῦ ᾅδου ἥξει· αἰχμαλώτοις δὲ παρέξει πᾶσιν ἄφεσιν, καὶ ἀνάβλεψιν πηροῖς, ὡς ἀλάλοις βοῆσαι· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Καὶ σοῦ τὴν καρδίαν ἄφθορε, ῥομφαία διελεύσεται, Συμεὼν τῇ Θεοτόκῳ προηγόρευσεν, ἐν σταυρῷ καθορώσης, τὸν Υἱὸν ᾧ βοῶμεν· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ὁ Εἱρμός.

Ἀστέκτῳ πυρὶ ἑνωθέντες, οἱ θεοσεβείας προεστῶτες νεανίαι, τῇ φλογὶ δὲ μὴ λωβηθέντες, θεῖον ὕμνον ἔμελπον· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Λαὸς Ἰσραὴλ τὴν σὴν δόξαν, τὸν Ἐμμανουὴλ ὁρῶν παιδίον ἐκ Παρθένου, πρὸ προσώπου τῆς θείας κιβωτοῦ νῦν χόρευε· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰδοὺ Συμεὼν ἀνεβόα, τὸ ἀντιλεγόμενον σημεῖον οὗτος ἔσται, Θεὸς ὢν ὁ παιδίον, τούτῳ πίστει μέλψωμεν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζωὴ πεφυκὼς οὗτος ἔσται, πτῶσις ἀπειθῶν, νηπιάσας Θεὸς Λόγος, ὡς ἀνάστασις τοῖς ἐν πίστει μέλπουσιν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ

ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν νόμῳ σκιᾷ καὶ γράμματι, τύπον κατίδωμεν οἱ πιστοί· πᾶν ἄρσεν τὸ τὴν μήτραν διανοῖγον, ἅγιον Θεῷ. διὸ πρωτότοκον Λόγον, Πατρὸς ἀνάρχου Υἱόν, πρωτοτοκούμενον Μητρὶ ἀπειράνδρῳ, μεγαλύνομεν.

Τοῖς πρὶν νεογνῶν τρυγόνων ζεῦγος, δυάς τε ἦν νεοσσῶν· ἀνθ' ὧν ὁ θεῖος πρέσβυς, καὶ σώφρων Ἄννα προφῆτις, τῷ ἐκ Παρθένου τεχθέντι, καὶ οἴῳ γόνῳ Πατρός, ἐν τῷ ναῷ προσιόντι, λειτουργοῦντες ἐμεγάλυνον.

Ἀπέδωκάς μοι ἐβόα Συμεών, τοῦ σωτηρίου σου Χριστὲ ἀγαλλίασιν· ἀπόλαβέ σου τὸν λάτριν, τὸν τῇ σκιᾷ κεκμηκότα, νέον τῆς χάριτος, ἱεροκήρυκα μύστην, ἐν αἰνέσει μεγαλύνοντα.

Ἱεροπρεπῶς ἀνθωμολογεῖτο, Ἄννα ὑποφητεύουσα, ἡ σώφρων καὶ ὁσία, καὶ πρεσβυρὰ τῷ Δεσπότῃ, ἐν τῷ ναῷ διαῤῥήδην· τὴν Θεοτόκον δὲ ἀνακηρύττουσα, πᾶσι τοῖς παροῦσιν ἐμεγάλυνεν.

Ἐξαποστειλάριον.

Ἐν Πνεύματι τῷ ἱερῷ, παραστὰς ὁ πρεσβύτης, ἀγκάλαις ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ νόμου Δεσπότην, κραυγάζων· νῦν τοῦ δεσμοῦ με, τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς εἴρηκας ἐν εἰρήνῃ· εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἱστῶμεν στιχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἀποπληρῶν ὁ φιλάνθρωπος, τῷ ναῷ νῦν προσάγεται, καὶ τοῦτον εἰσδέχεται γηραλέαις ἀγκάλαις Συμεὼν ὁ πρέσβυς· νῦν ἀπολύεις με βοῶν, πρὸς τὴν ἐκεῖσε μακαριότητα· κατεῖδον γάρ σε σήμερον, σάρκα θνητὴν περικείμενον, τὸν ζωῆς κυριεύοντα, καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν, ἐθνῶν ἐπέφανας Κύριε, ἐπὶ κούφης καθήμενος, νεφέλης ὁ ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, νόμου τὰ σκιώδες, ἀποπληρῶν καὶ τὴν ἀρχήν, καθυποφαίνων τῆς νέας χάριτος· διό σε θεασάμενος, ὁ Συμεὼν ἀνεκραύγαζεν· ἐκ φθορᾶς με ἀπόλυσον, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Κόλπων τοῦ γεννήτορος, μὴ χωρισθεὶς τῇ Θεότητι, σαρκωθεὶς ὡς ηὐδόκησας, ἀγκάλαις κρατούμενος, τῆς Ἀειπαρθένου, χερσὶν ἐπεδόθης τοῦ θεοδόχου Συμεών, ὁ τῇ χειρί σου κρατῶν τὰ σύμπαντα· διὸ νῦν ἀπολύεις με, περιχαρῶς ἀνεκραύγαζεν, ἐν εἰρήνῃ τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδόν σε Δέσποτα.

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'. Γερμανοῦ.

Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς, τὴν σήμερον ἡμέραν, ὡς ἐφ' ἅρματος Χερουβίμ, ἀνακλιθῆναι εὐδοκήσας Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ἀνακαλούμενος ῥῦσαι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δοξολογία μεγάλη καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικὰ καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος Ὠδὴ γ' καὶ ς'. Εἰσοδικόν. Ἐγνώρισε Κύριος τὸ σωτήριον αὐτοῦ ἐναντίον πάντων τῶν ἐθνῶν. Ἀπεκάλυψε τὴν δικαιοσύνην αὐτοῦ καὶ τὸ τροπάριον. Χαῖρε κεχαριτωμένη. Δόξα καὶ νῦν τὸ Κοντάκιον. Προκείμενον, Ὠδὴ τῆς Θεοτόκου. Μεγαλύνει ἡ ψυχή μου τὸν Κύριον. Στχ. Ὅτι ἐπέβλεψεν ἐπὶ τὴν ταπείνωσιν. Ὁ Ἀπόστολος, Πρὸς Ἑβραίους· Ἀδελφοὶ χωρὶς πάσης ἀντιλογίας. Ἀλληλούϊα, ἦχ. πλ. δ'. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου. Στχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν· Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἀνήγαγον οἱ γονεῖς τὸ παιδίον. Κοινωνικόν· Ποτήριον σωτηρίου λήψομαι.

Ἰστέον ὅτι, εἰ τύχῃ ἡ Ἁγία αὕτη Ὑπαπαντὴ τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου καὶ τοῦ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀπόκρεω, αἱ ἀκολουθίαι τῶν [illegible] Κυριακῶν, γίνονται ἐν ταῖς [illegible]. ἐν οἷς καὶ ἀναγινώσκονται οἱ Ἀπόστολοι καὶ τὰ Εὐαγγέλια. Ἡ δὲ ἀκολουθία τῆς ἑορτῆς τελεῖται, ἐν ᾗ ἂν τύχῃ Κυριακῇ

προηγιασμένων τῶν ἀναστασίμων. Εἰς δὲ τὸν Ὄρθρον, ἀναγινώσκεται Εὐαγγέλιον τῆς ἑορτῆς.

Ἰστέον ὅτι, εἰ τύχῃ ἡ παροῦσα ἑορτὴ ἐν τῇ ἁγίᾳ Τεσσαρακοστῇ, ἑορτάζεται ἡμέραν μίαν· ἐν δὲ τῇ Τυρινῇ ἡμέρας τέσσαρας. Εἰ δὲ τύχῃ ἔξωθεν τῆς Τεσσαρακοστῆς καὶ τῆς Τυρινῆς, ἑορτάζεται ἡμέρας ὀκτώ. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν τοῦ Ὄρθρου ποιοῦμεν Λιτὴν ἔξω τοῦ Μοναστηρίου. Εἰ δὲ φθάσῃ ἡ παροῦσα ἑορτὴ ἐν τῇ Τεσσαρακοστῇ, ἀκολουθοῦμεν τὴν ἀκολουθίαν αὐτῆς οὕτως· Ἑσπέρας ἐν τῷ Κεκραγαρίῳ, λέγομεν πρῶτον στιχ. τοῦ Τριῳδίου, εἶτα τῆς ἑορτῆς· ὁμοίως καὶ τὰ Ἀναγνώσματα, καὶ καθεξῆς ἡ Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων· μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν, εἰσερχόμεθα εἰς τὴν τράπεζαν. Περὶ δὲ ὥραν πρώτην τῆς νυκτὸς κρούει τὸ βαρύ, τὸ σιδηροῦν, καὶ τὸ μέγα, καὶ συναγόμεθα ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ ψάλλομεν Μεγάλα τῆς ἑορτῆς. Μετὰ δὲ τὸ Δόξα καὶ νῦν, λέγει ὁ ἱερεὺς τὰς συνήθεις εὐχάς, καὶ γίνεται Ἀπόλυσις, καὶ ψάλλεται τὸ κατανυκτικόν. Εἶθ᾽ οὕτω γίνεται ἀνάγνωσις μεγάλη, καὶ καθεξῆς ἡ ἀκολουθία τῆς ἀγρυπνίας. Ἡ δὲ γ΄ ὥρα καὶ ς΄ γίνεται οὕτω· Σημαίνει ὥρα γ΄ τῆς ἡμέρας, καὶ ψάλλομεν τὰς ὥρας ἄνευ μετανοιῶν, στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὰ Καθίσματα αὐτῶν. Μετὰ δὲ τὴν τοιαύτην ἀπόλυσιν σημαίνει τὴν θ΄ ὥραν, καὶ ψάλλομεν καὶ αὐτὴν μετὰ τῆς στιχολογίας· εἶθ᾽ οὕτω Μέγαν καὶ τοὺς Μακαρισμοὺς χύμα, καὶ καθεξῆς τὸν ἑσπερινόν. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ποιοῦμεν τὰ στιχ. τῆς ἑορτῆς, ἔπειτα τοῦ Τριῳδίου. Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου· τὸ Φῶς ἱλαρόν, καὶ τὰ ἀναγνώσματα, πρῶτον τῆς ἑορτῆς, εἶτα τοῦ Τριῳδίου· τό, Κατευθυνθήτω· ἡ Συναπτή, τὸ Τρισάγιον, Προκείμενον τοῦ ἀποστόλου, ἦχος γ΄. ὁ ἀπόστολος τῆς ἑορτῆς. Ἀλληλούϊα, ἦχος πλ. δ΄ καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τοῦ Χρυσοστόμου.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Γ΄.

Τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Συμεὼν τοῦ θεοδόχου.

Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς΄ καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς γ΄. καὶ τοῦ ἁγίου γ΄. στιχηρ. τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος α΄. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ ποιητὴς τῶν ἁπάντων ἡ λυτρωτὴς ἡμῶν, ὑπὸ Μητρὸς Παρθένου, τῷ ναῷ προσηνέχθη, ὅθεν ὁ πρεσβύτης τοῦτον λαβών, μετὰ χαρᾶς ἀνεκραύγαζε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου ἀγαθέ, ἐν εἰρήνῃ ὡς ηὐδόκησας.

Ὅμοιον.

Ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, ἐκ τῆς Παρθένου λαβών, τὸν πρὸ πάντων αἰώνων γεννηθέντα Σωτῆρα· εἶδον ἀνεβόα τὸν φωτισμόν, τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα, νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου ἀγαθέ, ἐν εἰρήνῃ ὅτι εἶδόν σε.

Ὅμοιον.

Τὸν ἐπ᾽ ἐσχάτων τεχθέντα, εἰς σωτηρίαν βροτῶν, ὁ Συμεὼν βαστάσας, ἐν ἀγκάλαις Σωτῆρα, χαίρων ἀνεβόα· εἶδον τὸ φῶς, τῶν ἐθνῶν καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραήλ· νῦν ἀπολύεις ὡς εἴρηκας ὁ Θεός, ἐκ τῶν τῇδε τῇ κελεύσει σου.

Ἕτερα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου.

Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Δίκαιος καὶ ἄμεμπτος, ὁ κατὰ πάντα ἀοίδιμος, χρηματίζων θεόπνευστε, Θεὸν μόνον δίκαιον, εἰς τὸ δικαιῶσαι, τὸν κόσμον ἐλθόντα, καθυπεδέξω ταῖς χερσί, σωματωθέντα καὶ ἀπολέλυσαι, τοῦ σώματος βοῶν αὐτῷ· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, ἐν εἰρήνῃ φιλάνθρωπε, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Πνεύματι τῷ πνεύματι, προβεβηκὼς δὲ τῷ σώματι, Συμεὼν κεχρημάτισται, μὴ ὄψεσθαι θάνατον, ἕως ἴδῃς βρέφος, νέον τὸν προόντα, πρὸ τῶν αἰώνων ποιητήν, Θεὸν τῶν ὅλων σάρκα πτωχεύσαντα· ἰδὼν δὲ ἀνεσκίρτησας, καὶ τῆς σαρκὸς λύσιν ᾔτησας, πρὸς τὰ θεῖα σκηνώματα, μεταβὰς ἀγαλλόμενος.

Ἄννα ἡ θεόπνευστος, καὶ Συμεὼν ὁ πανόλβιος, προφητείᾳ λαμπόμενοι, ἐν νόμῳ τε ἄμεμπτοι, ἀποδεδειγμένοι, τὸν νῦν Σωτῆρα, βρέφος ὀφθέντα καθ᾽ ἡμᾶς, ἰδόντες τοῦτον νῦν προσεκύνησαν· αὐτῶν τὴν μνήμην σήμερον, περιχαρῶς ἑορτάσωμεν, κατὰ χρέος δοξάζοντες, Ἰησοῦν τὸν φιλάνθρωπον.

Δόξα καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ μητρὸς παρθένου, τῷ ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου νόμου πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε· νῦν ἀπολύεις ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου· εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου ἅγιε.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρά. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σήμερον ὁ Σωτήρ, ὡς βρέφος προσηνέχθη,

ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλέαις, ὁ πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Νήπιος τῇ σαρκί, ὁ παλαιὸς τῷ χρόνῳ, ὁρᾶται παραδόξως, τὴν σήμερον ἡμέραν, καὶ τῷ ναῷ προσάγεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Δέχου ὦ Συμεών, ἡ Πάναγνος ἐβόα, ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ κόσμου τὸ σωτήριον.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α΄.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, ὁ καὶ τὸν νόμον πάλαι ἐν Σινᾷ δοὺς τῷ Μωσεῖ, σήμερον βρέφος ὁρᾶται, καὶ κατὰ νόμον ὁ νόμου ποιητής, τὸν νόμον ἐκπληρῶν, ναῷ προσάγεται, καὶ τῷ πρεσβύτῃ ἐπιδίδοται. δεξάμενος δὲ τοῦτον Συμεὼν ὁ δίκαιος, καὶ τῶν θεσμῶν τὴν ἔκβασιν ἰδὼν τελεσθεῖσαν, γηθοσύνως ἐβόα· εἶδον οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ ἀπ' αἰῶνος μυστήριον ἀποκεκρυμμένον, ἐπ' ἐσχάτων τούτων τῶν ἡμερῶν φανερωθέν, φῶς διασκεδάζον τῶν ἀπίστων ἐθνῶν τὴν σκοτόμαιναν, καὶ δόξαν τοῦ νεολέκτου Ἰσραήλ. διὸ ἀπόλυσον τὸν δοῦλόν σου, ἐκ τῶν δεσμῶν τοῦ δε τοῦ σαρκίου, πρὸς τὴν ἀγήρω καὶ θαυμαστὴν ἄληκτον ζωήν, ὁ παρέχων τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Ἐξαποστειλάριον, τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. κάθ.

Ἦχος α΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, δι' ἐμὲ νηπιάσας ὑπὸ νόμον ἐγένου, ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς ἐκ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ. δόξα τῇ βασιλείᾳ σου. δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό. Εἰς τὴν β΄ στιχ. κάθισ.

Ἦχος πλ. δ΄. Τὸν συνάναρχον Λόγον.

Ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης τὰ εἰθισμένα πληρῶν, ὁ ποιητὴς καὶ δεσπότης, καὶ τοῦ νόμου δοτήρ, καὶ ἀγκάλαις Συμεὼν εὐδοκίᾳ τῇ σῇ, βασταχθῆναι ἐν σαρκί, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός, καὶ πᾶσαν κτίσιν συνέχων, ἠνέσχου μόνε οἰκτίρμον, τὸ φῶς σου πᾶσιν ἀποκαλύψας ἡμῖν.

Δόξα, καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου

Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Δέχου τὸν ὕμνον Συμεὼν Θεοδόχε Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Ἀνοίξω τὸ.

Δικαίων σκηνώμασι, περιχαρῶς αὐλιζόμενος, τὸν δίκαιον Κύριον, Συμεὼν δίκαιε, τοὺς τὴν θείαν σου, τελοῦντας δικαίωσαι, μετάστασιν αἴτησαι μακαριώτατε.

Ἐν νόμῳ γενόμενος, ἱερουργὸς Ἱερώτατε, ὃν νόμος ἐκήρυξε βρέφος τεθέασαι, καὶ τῆς φύσεως, τῷ νόμῳ Θεοδόχε, θανὼν πρὸς ἀθάνατον, χαίρων μετέβης ζωήν.

Χειρὶ τὸν κατέχοντα, τῆς οἰκουμένης τὰ πέρατα Παρθένῳ φερόμενον, χερσὶν ἑώρακας καὶ τιμίαις σου, δεξάμενος ἀγκάλαις, Μωσέως ἀνώτερος, ὤφθης Πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Ὁ πλήρης κεκένωται, ὁ προαιώνιος ἄρχεται, ὁ Λόγος παχύνεται, ὁ πλάστης πλάττεται, ὁ ἀχώρητος, χωρεῖται ἐν κοιλίᾳ, τῇ σῇ σωματούμενος, Θεοχαρίτωτε.

Ὠδὴ γ΄. Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν.

Ὑψωθεὶς ταῖς πράξεσι, ταῖς ἱεραῖς Θεηγόρε, φωτοειδὴς ὡς στῦλος ἐπερειδόμενος σαφῶς, τῷ Παναγίῳ πνεύματι γεγένησαι. ὅθεν εὐφημοῦμέν σε.

Τὸν τοῦ νόμου Κύριον, καθυπανοίξαντα μήτραν, παρθενικὴν καὶ βρέφος σωματοφόρον Συμεών, γεγεννημένον ἔβλεψας δωρούμενον, πᾶσιν ἀπολύτρωσιν.

Ὁ χερσὶ τὸν ἄνθρωπον, δημιουργήσας χερσί σου, σωματωθεὶς κρατεῖται καθαγιάζων σε σαφῶς, καὶ πρὸς ζωὴν τὴν μέλλουσαν αἰτήσαντα, μάκαρ ἀπολύει σε.

Θεοτοκίον.

Νοητὴν λαβίδα σε, ἄνθρακα φέρουσαν θεῖον, τὸν ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, σωματωθέντα ὑπὲρ νοῦν, ὁ Συμεὼν ὡς ἔβλεψε πανάμωμε, χαίρων ἐμακάριζε.

Ὁ Εἱρμός.

Ὅτι στεῖρα ἔτεκεν, ἡ ἐξ ἐθνῶν ἐκκλησία, » καὶ ἡ πολλὴ ἐν τέκνοις ἠσθένησε συναγω- » γή, τῷ θαυμαστῷ Θεῷ ἡμῶν βοήσωμεν· » ἅγιος εἶ Κύριε.

Κάθισμα ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Ἐκ τῆς Παρθένου σε σωματωθέντα Χριστέ, χαίρων ἐδέξατο ὁ ἱερὸς Συμεών, νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου δέσποτα. Ἄννα δὲ ἡ ἄμεμπτος, ἡ προφῆτις ἡ ἔνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν, καὶ τὸν ὕμνον προσῆγέ σοι. ἡμεῖς δὲ ζωοδότα βοῶμέν σοι· δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

Δόξα καὶ νῦν. τὸ αὐτό.

Ὠδὴ δ΄. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὑπερήκμασας τῷ γήρει, τῇ δὲ πίστει ἐνέαζες, νέον βρέφος θέλων, βλέψαι Συμεὼν τὸν παντέλειον, ἀνακαινίζοντα κόσμον τὸν γηράσαντα, ἐπιθέσεσι τοῦ παλαιοῦ πολεμήτορος.

Μακαρίσωμεν συμφώνως, Συμεὼν τὸν μακάριον, ὡς ἀξιωθέντα, βλέψαι τὸν Θεὸν σωματούμενον, σάρκα φορέσαντα, ὅπως ἀπεργάσηται, μακαρίους, τοὺς πρὶν ἀθλίους χρηματίζοντας.

Νομοδότην σε γινώσκω, καὶ νομίμων τῆς φύσεως, σαρκωθέντα δίχα, νόμον τε καινὸν εἰσοικίσαντα, ὁ Συμεὼν ἀνεβόα μόνε Κύριε, νῦν ἀπόλυσόν με πρὸς ζωὴν τὴν ἀκήρατον.

Θεοτοκίον.

Ὁ χειρὶ τὰ πάντα φέρων, ἐν χερσὶ βασταζόμενος, τῆς Ἀειπαρθένου, ταύτην Χερουβὶμ ἀπειργάσατο, καὶ σεραφὶμ ἀνωτέραν ὡς γεννήτριαν· ἣν ὑμνήσωμεν, καὶ εὐσεβῶς μακαρίσωμεν.

Ὁ Εἱρμός. Ἐπέστη τὸ πλήρωμα.

Ναός καθαρώτατε, Θεῷ τῷ παντοκράτορος ἄγγελος καθάπερ λειτουργήσας, μάκαρ ἐναίμοις θυσίαις ἥγνισας, πάλαι τὸν λαὸν τοῦ Ἰσραήλ, αἷμα τὸ σωτήριον, προδηλούσαις τρανώτατα.

Σαυτὸν ἀπετέλεσας, ναὸν Θεοῦ παναγίου, πράξεσιν ἐνθέοις θεηγόρε. ὅθεν ὡς βρέφος ἐν τῷ ἁγίῳ ναῷ, ἔβλεψας Θεὸν μετὰ σαρκός, σὲ μεταβιβάζοντα, πρὸς τὰ θεῖα σκηνώματα.

Ὑμνήσωμεν σήμερον, πνευματικῶς χορεύοντες, πάντες Συμεὼν τὸν θεοδόχον, καὶ σὺν ἐκείνῳ Ἄνναν τὴν σώφρονα, προφήτιας ὑπάρχοντας Θεοῦ, τοῦτον κατιδόντας τε, δι' ἡμᾶς νηπιάσαντα.

Θεοτοκίον.

Μὴ φλέξας τὴν μήτραν σου, ὁ φύσει ἀναλλοίωτος, μόνη Χερουβὶμ ἁγιωτέρα, ἄνθρωπος ὤφθη ἐκ σοῦ τικτόμενος, καὶ τοὺς ἀπωσθέντας τῇ φθορᾷ, πάντας ἀνεσώσατο, θεομῆτορ πανάμωμε.

Ὠδὴ ε΄. Ἐβόησε προτυπῶν.

Ἐβόησας, ὁπηνίκα κατεῖδες τὸν Κύριον· ὡς ὑπέσχου, νῦν τὸν δοῦλόν σου Σῶτερ ἀπόλυσον, τοῖς ἐν ᾅδῃ πᾶσι, σοῦ τὴν θείαν μηνύσαντα σάρκωσιν.

Ὡραιώθης, καὶ Μωσέως λαμπρότερος γέγονας, ἐν ἀγκάλαις, τὸν ἐν κάλλει ὡραῖον δεξάμενος, Συμεὼν πρεσβύτα, δι' ἡμᾶς καθ' ἡμᾶς νηπιάσαντα.

Ναμάτων σε, πεπλησμένον τῶν θείων ἀπάραντα, καὶ πρὸς ᾅδου τοὺς χευθμῶνας χωρήσαντα βλέψαντες, οἱ ἐκεῖ δεσμῶται, Συμεὼν θείας δρόσου ἐπλήσθησαν.

Θεοτοκίον.

Θηρεῦσαί με, καθ' ἑκάστην ζητεῖ ὁ παμπόνηρος· ἀλλ' αὐτοῦ με, τῶν παγίδων ἐξάρπασον δέσποινα, καὶ τῇ θείᾳ σκέπῃ, τῶν πτερύγων σου σῶον συντήρησον.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Ὁ Εἱρμός.

Ἐβόησε, προτυπῶν τὴν ταφὴν τὴν τριήμερον, ὁ προφήτης, Ἰωνᾶς ἐν τῷ κήτει δεόμενος· ἐκ φθορᾶς με ῥῦσαι, Ἰησοῦ βασιλεῦ τῶν δυνάμεων.

Συναξάριον τῆς ἑορτῆς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Γ΄. Μνήμη τοῦ ἁγίου καὶ δικαίου Συμεὼν τοῦ Θεοδόχου καὶ Ἄννης τῆς προφήτιδος. Ἡ δὲ αὐτῶν σύναξις τελεῖται ἐν τῷ σεπτῷ ἀποστολείῳ τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφοθέου, τῷ ὄντι ἐν τῷ σεβασμίῳ ναῷ τῆς ἁγίας Θεοτόκου, πλησίον τῆς ἁγιωτάτης μεγάλης ἐκκλησίας.

Στίχ. Ἤγγειλε νεκροῖς πρόσοδον ὡς Θεὸς Λόγος,
Ἄνθρωπος ὀφθεὶς, μέχρι καὶ τούτων φθάσει.
Τῇ τριτάτῃ δεσμοῖο βίοιο λύθη Συμεώνης.

Εἰς τὴν Ἄνναν.

Στίχ. Οὐ γῆς ἀπῆρεν ἡ Φανουὴλ θυγάτηρ,
Ἕως ἀπ' αὐτῆς, τὸν Θεὸν εἶδε βρέφος.

Οὗτος ἐν τῷ παρόντι βίῳ τὴν παρατεταμένην ζωὴν ἑλκόμενος, διὰ τὸ χρηματισθῆναι ὑπὸ τοῦ Πνεύματος τοῦ ἁγίου, μὴ ἰδεῖν θάνατον, πρὶν ἢ τὸν Χριστὸν θεάσηται, ἐν ἀγκάλαις τοῦτον ὑποδεξάμενος, καὶ τὰ περὶ αὐτοῦ ἐσόμενα, Πνεύματι ἁγίῳ, θεοφορηθεὶς, καὶ προμηνύσας, κατὰ τὸν αὐτοῦ χρηματισμὸν, τοῦ βίου πέρας ἐδέξατο. Ἡ δὲ προφῆτις Ἄννα, θυγάτηρ ἦν Φανουὴλ, ἐξ Ἀσὴρ κατάγουσα· συνοικήσασα δὲ ἀνδρὶ ἐπὶ χρόνοις ἑπτὰ, καὶ τοῦτον ἀποβαλοῦσα θανάτου νόμῳ, νηστείαις καὶ προσευχαῖς ἐν τῷ ναῷ σχολάζουσα, πάντα τὸν βίον αὐτῆς διετέλει. Ὅθεν ἀδιασπάστως τούτων ἐχομένη, κατηξιώθη καὶ αὐτὴ αὐτὸν τὸν Κύριον ἰδεῖν, ὑπὸ τῆς Πανάγνου αὐτοῦ Μητρὸς, καὶ Ἰωσὴφ τοῦ δικαίου τεσσαρακονθήμερον τὸ κατὰ σάρκα τῷ ναῷ προσφερόμενον. Ἀνθωμολογεῖτο δὲ τῷ Θεῷ, καὶ προφητικῶς ἐλάλει περὶ αὐτοῦ, πᾶσι τοῖς ἐν τῷ ναῷ παρατυγχάνουσι λέγουσα· τοῦτο τὸ βρέφος ὁ τὸν οὐρανὸν καὶ τὴν γῆν στερεώσας Κύριός ἐστιν· αὐτός ἐστιν ὁ Χριστὸς, περὶ οὗ οἱ προφῆται προκατήγγειλαν ἅπαντες. Τούτων τοίνυν τὴν μνήμην τιμῶμεν σήμερον, τὴν φρικτὴν καὶ ἄρρητον τοῦ Θεοῦ πρὸς ἡμᾶς καταγγέλλοντες συγκατάβασιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων Μαρτύρων Ἀδριανοῦ καὶ Εὐβούλου.

Στίχ. Ἀδριανὸν χαίροντα [illegible] ξίφει,
Καλὸν [illegible] χαίρουσι τέμνει δήμιου.
Ξίφει θανὼν Εὔβουλε Κυρίου χάριν,
Βουλὰς ἐπλήρωσας ὡς ἀρεστὰς Κυρίῳ.

Οὗτοι τὸ γένος ἕλκοντες ἀπὸ τῆς Βαταναίας, [illegible] πρὸς τοὺς ὁμολογητὰς τοῦ Χριστοῦ κατὰ τὴν Καισάρειαν ἀφίκοντο· φωραθέντες δὲ διὰ τὸ τῆς παρρησίας καθαρὸν, ὡς ὄντες Χριστιανοὶ, προσάγονται Φιρμιλιανῷ τῷ ἄρχοντι, καὶ αὐτίκα πληγὰς κατὰ τῶν νώτων καὶ τῶν πλευρῶν δέχονται, καὶ ἑτέραις μείζοσι βασάνοις ὑποβάλλονται. Ὡς δὲ εἰς τὴν τοῦ Χριστοῦ ὁμολογίαν ἀκλινῶς ἵσταντο, τῷ θυμῷ ὑπερζέσας ὁ ἄρχων, θηρίοις αὐτοὺς εἰς βορὰν ἐκδίδωσι. Καὶ ὁ μὲν μακάριος Ἀδριανὸς λέοντι ἐκδοθεὶς, ἀνδρικώτατα τὸν ἀγῶνα διεξῆλθε, καὶ ὡς ἀβλαβὴς διέμεινε, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀφαιρεῖται. Ὁ δὲ ἅγιος Εὔβουλος πολλὰς παρακλήσεις καὶ θωπείας ὑπομείνας καὶ μὴ πεισθεὶς, τὸν αὐτὸν ἆθλον καταγωνισάμενος τὰ ἴσα τῷ προτέρῳ παθὼν, ἔσχατος τοὺς ἄλλους ἐπεσφραγίσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Βλασίου τοῦ βουκόλου.

Στίχ. Βοῶν ἐπαύλεις Βλάσιον εἶχον πάλαι,
Αὐλαὶ δὲ νῦν ἔχουσιν αὐτὸν Κυρίου.

Οὗτος ἐκ Καισαρείας τῆς Καππαδοκίας ἕλκων τὸ γένος, γονέων εὐγενῶν καὶ πλουσίων σφόδρα ὑπῆρχεν υἱὸς, ἐκ τῆς τῶν βοσκημάτων πλήθους τῆς περιουσίας αὐτῶν αὐξανομένης· ἐξ ὧν καὶ δαψιλεῖς παρεῖχον τοῖς πένησι τὰς εὐεργεσίας. Ἐπεὶ δὲ διωγμοῦ γενομένου, ὡς Χριστιανὸς ὁ μακάριος Βλάσιος ἐζητεῖτο, καὶ οὐχ εὑρίσκετο, καὶ νάπαι καὶ ἐρημίαι ἐξηρευνῶντο· τοῦτο μαθὼν ὁ γεννάδας, καθάπερ ἐπὶ θαλάμιον καλούμενος βασιλικὸν, προθύμως ἑαυτὸν δίδωσι τοῖς διώκουσι, καὶ ὡς εὐεργέτας ξεναγεῖ. Ὡς δὲ τῷ δικαστηρίῳ παρέστη καὶ ἠρωτήθη, ἐξεῖπε καὶ τοὔνομα, καὶ τὴν πίστιν, καὶ ἐπιτήδευμα, καὶ αὐτίκα δέεται ἐκ τεσσάρων, κατατείνεται, καὶ νεύροις ὠμοῖς μαστίζεται. Εἶτα κουφίζει ὁ Θεὸς τὰς ὀδύνας αὐτοῦ, καὶ θεραπεύει τὰς πληγάς. Οὗ γενομένου, γοητείαν τοῦτο καλέσας ὁ ἡγεμὼν λέβητι μεγίστῳ ὕδατος καχλάζοντος πλήρει, τὸν ἅγιον ἐμβάλλει, καὶ ἦν θαῦμα καὶ ἔκπληξις τὸ ὁρώμενον, ὥσπερ ὡς ἱμάτιον ἀποβαλλόμενος τὸ πῦρ, ἐξ οὗ καὶ ἐφθέγγετο καὶ τί τὸ μετὰ ταῦτα; ἡμέρας πέντε ἐνδιατρίψειν ὁ ἅγιος τῷ λέβητι κατακρίνεται. Ἄγγελοι δὲ αὐτῷ [illegible], τὴν ἐκ τοῦ πυρὸς ζάλην καὶ βλάβην ἀπεσκίδαζον. Ὅθεν οἱ τοῦ λέβητος τὸν ἅγιον ἐξενεγκεῖν στρατιῶται προσταχθέντες, ζῶντα τοῦτον ἰδόντες, καὶ τοῖς ἀγγέλοις συμψάλλοντα, Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀνεκήρυξαν. Τοῦτο μαθὼν ὁ ἡγεμὼν, ἑτέρους στρατιώτας ἐξέπεμψε· καὶ αὐτοὶ παραγενόμενοι, Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀνηγόρευσαν. Εἶτα καὶ αὐτὸς ὁ ἡγεμὼν ἐλθὼν, καὶ τὸν ἅγιον ἐν τῷ τοῦ λέβητος [illegible] θεασάμενος, καὶ ὑποσπάσας ἐκψυχθῆναι τὸ ὕδωρ, τὰς ὄψεις αὐτοῦ ἀνελκύσαι προσέταξε. Καὶ τούτου γενομένου, μετὰ τῶν ὄψεων, καὶ τὸν [illegible] ἀποβάλλεται. Ὁ δὲ τοῦ Χριστοῦ μάρτυς πει-

τας τοὺς πιστεύσαντας ἐκ τοῦ λέβητος ἐκείνου περιῤῥαντίσας, εἰς τὸ τῆς ἁγίας Τριάδος ἐβάπτισεν ὄνομα. Ἐγγὺς δὲ τῆς ἐπαύλεως τῶν ἑαυτοῦ θρεμμάτων γενόμενος, τῇ τε μητρὶ, καὶ τοῖς ἰδίοις ἐπισκήψας τὰ πρέποντα, τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρατίθησιν. Οἱ δὲ παρατυχόντες τῇ αὐτοῦ τελειώσει, εἶδον ὡς περιστερὰν φωτοειδῆ καὶ λευκὴν, τοῦ στόματος ἀναπτᾶσαν τοῦ μάρτυρος, καὶ πρὸς οὐρανὸν ἀνελθοῦσαν. Διὸ καὶ τὸ ἱερὸν αὐτοῦ σῶμα ἐν αὐτῷ τῷ τόπῳ καταπίθεται, καὶ τὴν αὐτοῦ ῥάβδον παρὰ τῷ θυσιαστηρίῳ πηγνύουσιν, ἥτις προστάξει Θεοῦ βλαστήσασα καὶ δενδρωθεῖσα, τὸ θυσιαστήριον ἅπαν παραδόξως κατεσκίασε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ προφήτης Ἀζαρίας υἱὸς Ἀδδὼ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Χρησμοὺς διδόντος πρὶν θανεῖν Ἀζαρίου,
Σιγᾷ προφητεύουσα λοξὰ πυθία.

Οὗτος ἦν υἱὸς Ἀδδὼ, ἐξ γῆς Συμβαθᾶ· οὗτος ὑπέστρεψεν ἐξ Ἰσραὴλ τὴν αἰχμαλωσίαν Ἰούδα, καὶ θανὼν ἐτάφη ἐν τῷ ἀγρῷ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Παῦλος καὶ Σίμων οἱ μάρτυρες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Καὶ Παῦλον ὧδε καὶ Σίμωνα γραπτέον,
Μὴ καὶ λάθωσιν ἐκκοπέντες τὰς κάρας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Κλαύδιος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἔχαιρεν εὑρὼν Κλαύδιος βίου τέλος·
Ὡς εἴ τις εὕροι ψαλμικῶς πολλὰ σκῦλα.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις Χριστέ.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ἐννομώτατα Κυρίῳ παντοκράτορι, σὺ ἐλειτούργησας, δίκαιος ὡς ἀληθῶς, ἐν νόμῳ τε ἄμεμπτος μάκαρ γενόμενος· ὅθεν ἔψαλλες· ὁ τῶν πατέρων Κύριος, ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ἡ χαρὰ τῶν θλιβομένων ἐπεδήμησεν, ἡ ἀπολύτρωσις, τοῦ Ἰσραὴλ ἀληθῶς, ὡράθη ὡς νήπιος ἐν τῷ ναῷ αὐτοῦ, ἀπολύων με, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν μέλλουσαν, Συμεὼν ἐβόα χαίρων.

Διὰ σπλάγχνα οἰκτιρμῶν σου κεκμηκότα με, νόμου τῷ γράμματι, κατακαμφθέντα τε, τῷ γήρᾳ ἀπόλυσον Σῶτερ τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδόν σε, ὁ Συμεὼν ἐκραύγαζεν, ἐπὶ γῆς φοροῦντα σάρκα.

Θεοτοκίον.

Ὁ ὑ κενώσας ὁ πληρέστατος τὸν ἄχραντον, κόλπον τοῦ φύντος Πατρὸς, σοῦ ἐν τοῖς κόλποις Ἁγνὴ, ὡς βρέφος καθέζεται ἑτοιμαζόμενος, οἷς ἠθέλησεν, ὁμοιωθῆναι ἄχραντε, ἱερὰν σαφῶς καθέδραν.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Χηρεύσαντος κόσμου θείας δόξης, ἐλθόντα νυμφοστολῆσαι τὸν ὑπέρθεον, χήρα χρηματίζουσα, Ἄννα ἡ πανεύφημος, ἡ προφητείαις χάριτι περιαστράπτουσα, ἐδόξασεν αὐτὸν καὶ τὸ μέλλον, πᾶσι τοῖς παροῦσιν ἐδήλου θεῖον λύτρον.

Ἔναιμους θυσίας προσηγάγω, ἀμνοῦ τοῦ ζῶντος οἶκτον ἀδιήγητον, αἷμα τὸ σωτήριον, χυθὲν τὸ ἱερώτατον, προμηνύουσας πόῤῥωθεν ἐνσωματούμενον, κρατήσας Συμεὼν ἐδοξάσθης, ὑπὲρ Μωϋσέα, καὶ πάντας τοὺς προφήτας.

Ἰδὼν τὸν ποθούμενον τὴν λύσιν, ὑπέστης τοῦ σώματος θεόπνευστε, καὶ καθάπερ ὥριμος, σῖτος μετατέθεικας, πρὸς τοὺς Πατέρας ἔνδοξε, τραφεὶς ἐν γήρᾳ καλῷ. Διό σου τὴν πανέορτον μνήμην, ἐν ἀγαλλιάσει, ψυχῆς ἐπιτελοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ὡς κρίνον ὡς εὔοσμόν σε ῥόδον, ὡς θεῖον ὀσφράδιον ἐδρέψατο, Λόγος ὁ ὑπέρθεος, Πάναγνε θεόνυμφε, καὶ σοῦ τὴν μήτραν ᾤκησεν εὐωδιάζων ἡμῶν, τὴν φύσιν δυσωδίας πλησθεῖσαν, τῆς ἐξ ἁμαρτίας, Μαρία Θεοτόκε.

Ὁ Εἱρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος τῆς » Θεοτόκου διεσώσατο· τότε μὲν τυπούμενος » νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην ἅπα» σαν ἐγείρει ψάλλουσαν· τὸν Κύριον ὑμνεῖ» τε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας » τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Εὔα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς.

Σεπταί σου αἱ χεῖρες ἀληθῶς προσψαύσασαι, Θεοδόχε θείοις μέλεσι, τοῦ ἁπτομένου τῶν ὀρέων, Δαβὶδ ὡς μελῳδεῖ καὶ καπνιζομένων, μακάριος τῷ ὄντι σὺ γέγονας· ὅθεν ἀξίως εὐφημοῦμέν σε.

Η θήκη σου βλύζει τοῖς πιστοῖς ἰάματα, ἡ δὲ μνήμη μεμακάρισται, λάμπουσα πλέον τοῦ ἡλίου, καὶ πάντων τὰς ψυχὰς σελαγίζουσα, καὶ ζόφου νοητοῦ ἐξαρπάζουσα, Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Φωτίζουσι φέγγει νοητῷ ὡς Ἥλιος, καὶ Σελήνη τὴν ὑφήλιον, Ἄννα ἡ σώφρων καὶ προφῆτις, ὁ πρέσβυς Συμεών τε ὁ ἔνδοξος· δι' ὧν ἡμᾶς φιλάνθρωπε Κύριε, ἁμαρτημάτων σκότους λύτρωσαι. Θεοτοκίον.

Φανεῖσαν μητέρα σε Θεοῦ ὡς ἔβλεψε, Θεοτόκε ὁ πρεσβύτατος, ἔφησεν οἷά περ προφήτης· ἰδοὺ ὁ σὸς Υἱὸς εἰς ἀνάστασιν, καὶ πτῶσιν τῶν πολλῶν κεῖται δέσποινα, καὶ εἰς σημεῖον δυσερμήνευτον. Ὁ Εἱρμός.

Εὕα μὲν τῷ τῆς παρακοῆς νοσήματι, τὴν κατάραν εἰσῳκίσατο· σὺ δὲ Παρθένε Θεοτόκε, τῷ τῆς κυοφορίας βλαστήματι, τῷ κόσμῳ τὴν εὐλογίαν ἐξήνθησας· ὅθεν σε πάντες μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀτρέπτως καθ' ὑπόστασιν, ἐν σοὶ Θεογεννήτρια, σαρκὶ ἑνοῦται ἀπόρρως, καὶ νηπιάζει ὁ Λόγος· ὃν ἐν ἀγκάλαις φέρουσα, Χερουβικὸν ὡς θρόνος νῦν, Θεῷ Πατρὶ προσήγαγες, καὶ Συμεὼν ὁ πρεσβύτης, χαίρων ἐδέξατο τοῦτον.

Εἰς τοὺς Αἴνους [illegible]

Ἦχος β'. Ὑψωθεὶς ἀνέστης Χριστέ.

Ὑποδέχου φησὶ Συμεών, τὸν κτίστην τῶν ἁπάντων χερσίν, ὦ πρεσβῦτα, ἀγκαλίζου τὸν Χριστόν, ὃν ἡ Παρθένος κόρη, ἐγέννησεν ἀσπόρως, εἰς ἀγαλλίασιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Τὸν τοῦ νόμου ποιητὴν καὶ Θεόν, ὃν κραυγάζουσιν ἀγγέλων πληθύς, συνελθόντες ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ μόνον λυτρωτήν, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Νῦν ἀπολύεις δέσποτα, τὸν δοῦλόν σου ὡς εἴρηκας, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε Χριστέ, τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰώνων, δεσμῶν με τοῦ σαρκίου, εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν Ἰσραήλ.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β'.

Τὸν ἱερὸν ἡ ἱερὰ Παρθένος προσεκόμισεν ἐν ἱερῷ, τῷ ἱερεῖ· ἁπλώσας δὲ ἀγκάλας ὁ Συμεών, ἐδέξατο τοῦτον ἀγαλλόμενος, καὶ ἐβόησε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου δέσποτα, κατὰ τὸ ῥῆμά σου ἐν εἰρήνῃ Κύριε.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, [illegible] καὶ ἐκ τοῦ κανόνος ᾠδή, γ'. καὶ ς'. καὶ τὰ λοιπά, ὡς σύνηθες.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Δ'.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. προσόμοια τῆς ἑορτῆς, τρία, καὶ τοῦ ἁγίου, τρία.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Θεοφανείας ἀῤῥήτου νῦν ἑορτάζομεν, σωτηριώδη χάριν· ἐκ Παρθένου γὰρ κόρης, ἀτρέπτως νηπιάσας Χριστὸς ὁ Θεός, ἐν ναῷ τῷ Θεῷ καὶ Πατρί, ὑπὸ μητρὸς νῦν προσάγεται ὃν λαβών, Συμεὼν ἐνηγκαλίσατο.

Ἐν τοῖς προφήταις ὡράθης ὡς θέμις ἦν Ἰησοῦ, σὲ θεαθῆναι πάλαι· ἀλλὰ νῦν Θεοῦ Λόγε, σαρκὶ παντὶ τῷ κόσμῳ, ὤφθης ἑκών, ἐκ Παρθένου Μαρίας Χριστέ, σοῦ τὸ σωτήριον πᾶσι τοῖς ἐξ Ἀδάμ, ἐμφανίσας ὡς φιλάνθρωπος.

Ὁ ἐν Σιναίῳ τῷ ὄρει τὸν νόμον τάξας ποτέ, νῦν ἐν Σιὼν τῇ πόλει, ἐκπληρῶν τὰ τοῦ νόμου, χερσὶ τῆς Θεοτόκου, βρέφος Χριστέ, σὺν τοῖς ὁλοκαυτώμασι, τοῦ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις εἰς τὸν ναόν, εἰσαχθῆναι κατεδέξω σαρκί.

Ἕτερα, [illegible]

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσι.

Θεωρίαις καὶ πράξεσι, πρὸς Θεὸν ἀνυψω-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

μενος, σὺ τὸν βίον πάνσοφε διετέλεσας, τῆς θεωρίας ἐπίβασιν, τὴν πρᾶξιν πηξάμενος, καὶ σοφῶς τῶν ὀρεκτῶν, ἀγαπήσας τὸ ἔσχατον καὶ γενόμενος, τῆς ἐφέσεως ἔστης μακαρίε, ἀξιούμενος νῦν τέλους, καὶ τρισηλίου ἐλλάμψεως.

Τῇ πλημμύρᾳ τῆς χάριτος, καὶ ταῖς ὄμβροις τῶν λόγων σου, καταρδεύεις ἅπαντας τοὺς θεόφρονας· τῆς ἀνωτάτω σοφίας γάρ, κρατῆρι τὸ στόμα σου, ἐπιθεὶς ὡς ἐκ πηγῆς, δαψιλῶς σὺ ἐξήντλησας, καὶ διέδωκας, πανταχοῦ τὰς ἀκτῖνας τῶν δογμάτων, ἐπιστέλλων καὶ διδάσκων, καὶ νουθετῶν ἀξιάγαστε.

Ἐγκρατείᾳ τὸ φρόνημα, τῆς σαρκὸς ἐθανάτωσας, ζωηφόρον νέκρωσιν ἐνδυσάμενος· καὶ τῆς ψυχῆς τὴν κατάστασιν, πλατύνας πανόσιε, ἐναργῶς χωρητικήν, χαρισμάτων τοῦ πνεύματος ἀπετέλεσας, καὶ δοχεῖον ἐγένου θεοπνεύστων, διδαγμάτων καὶ σοφίας, τῆς ὑπὲρ νοῦν ἐνδιαίτημα.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος ὁ αὐτός.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, ἦλθες ἐπὶ γῆς ἐξ Οὐρανοῦ Σωτὴρ ἡμῶν, καὶ προελθὼν ἐκ τῆς Παρθένου, ἐπανεπαύσω ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεών· ἔδει γάρ σε ζωοδότα τῶν ἁπάντων, ὑπὸ τοῦ πρεσβύτου γνωρισθῆναι, ὅτι παρεγένου ἀπολῦσαι αὐτόν, κατὰ τὸ ῥῆμά σου· ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Εἰς τὸν στίχ. στιχ. προσόμοια.
Ἦχος βʹ. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Δέχου ὦ Συμεών, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ πνεύματος ἁγίου· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Φέρουσα ἡ Ἁγνή, καὶ ἄχραντος Παρθένος, τὸν πλάστην καὶ δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῷ εἰσφέρεται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Μέγα καὶ φοβερόν, μυστήριον καὶ ξένον, ὁ πάντα περιέπων, καὶ βρέφη διαπλάττων, ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος βʹ.

Σήμερον Συμεὼν ἐν ταῖς ἀγκάλαις, τὸν Κύριον τῆς δόξης ὑποδέχεται, ὃν ὑπὸ τὸν γνόφον πρώην ὁ Μωϋσῆς ἐθεάσατο, ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, πλάκας δόντα αὐτῷ. οὗτός ἐστιν, ὁ ἐν τοῖς προφήταις λαλῶν, καὶ τοῦ νόμου ποιητής· οὗτός ἐστιν, ὃν ὁ Δαβὶδ καταγγέλλει· ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός, ὁ ἔχων τὸ μέγα καὶ πλούσιον ἔλεος.

Ἀπολυτίκιον, τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. κάθισμ.
Ἦχος αʹ. Χορὸς ἀγγελικός.

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρί, ἐπὶ θρόνου ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὢν ἀπερίγραπτος· ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· νῦν ἀπολύεις οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό. Εἰς τὴν βʹ. στιχολ. κάθισ.
Ἦχος δʹ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Σαρκὶ νηπιάσαντα, ἐξ ἀπειράνδρου μητρός, χερσὶ γηραλέαις σου ἀγκαλισθεὶς Συμεών, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἔλαβες τῆς ἐξόδου, τὴν ἀπόφασιν δόξῃ, εἴληφας τῶν θαυμάτων, τὴν ἀέναον χάριν. διὰ σὲ ἀξιοχρέως πάντες δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου.
Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σὲ τῶν μοναστῶν τὸ κλέος μέλπω Πάτερ. Θεοφάνους.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος πλ. δʹ. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Συντετριμμένης καρδίας τῶν στεναγμῶν, ἐπακούσας δέσποτα, τῆς ψυχῆς μου τὴν δεινήν, συντριβὴν θεράπευσον, εὐχαῖς τοῦ ὁσίου σου Χριστὲ ὡς παντοδύναμος.

Ἐπιβὰς θεοσόφως τῆς πρακτικῆς, ἀρετῆς Ἰσίδωρε, θεωρίας ἀκραιφνοῦς, τὴν ἐκφαντικὴν ἐμφάνειαν, Θεῷ ὁμιλῶν διαπαντὸς σοφῶς ἐπλούτησας.

Τῷ τῆς σοφίας κρατῆρι προσαγαγών, τὸ σὸν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

στόμα πάνσοφε, τῶν ἐκεῖθεν δωρεῶν, τὴν ῥοὴν ἐξήντλησας, Θεῷ ἐπινίκιον ᾠδὴν ἀνακρουόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἐπὶ κούφης νεφέλης ὁ πλαστουργός, ἐπὶ σοὶ ἐλήλυθε, καθελεῖν ὡς δυνατός, τὰ Αἰγύπτου δέσποινα, ἁγνὴ χειροποίητα Χριστός, ὡς παντοδύναμος.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Νοὸς ὀξύτητι σαφῶς, τὴν τῶν ὄντων ἀθροίσας πανοσίδιμε γνῶσιν, δι' αὐτῆς τὴν ἀρχικὴν, αἰτίαν ὡς καθαρὸς, θεολόγος ἀπλανῶς κατέλαβες.

Μελέτην θέμενος τρανῶς, τοῦ θανάτου τὸν βίον, θεοφόρε τρισμάκαρ, τῶν παθῶν τὰς ὑλικὰς, ἐνέκρωσας ἀφορμὰς, ἀπαθείας συσχεθεὶς τῷ ἔρωτι.

Ὀπίσω χαίρων τοῦ Χριστοῦ, τὸν σταυρόν σου βαστάσας, ἠκολούθησας Πάτερ, ἐν ἀσκήσεις καρτερᾷ, καὶ τούτῳ ὡς δυνατὸν, ὡμοιώθης βίου καθαρότητι.

Θεοτοκίον.

Νομίμων φύσεως ἐκτὸς, τὸν δεσπότην τεκοῦσα, Θεοτόκε Παρθένε, τῆς πάλαι παρακοῆς, διέλυσας τὴν ἀρὰν, εὐλογίας τὴν πηγὴν βλαστάνουσα.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας αὐτοὺς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα τοῦ Ἁγίου. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Βίβλος γέγονας διδασκαλίας, πλούτῳ γνώσεως συντεταγμένη, τῷ παναγίῳ ἀνεδείχθης ἐν πνεύματι, ἀνακαλύπτων τὰ θεῖα τοῖς χρῄζουσι, καὶ τὴν ζωὴν θησαυρίζων τοῖς θέλουσι. Πάτερ ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Ἀνέστης ἐκ νεκρῶν.

Ἐτέχθης ἐκ μητρὸς ὁ προάναρχος Λόγος, προσηνέχθης τῷ ναῷ βασιλεὺς ὁ τῆς δόξης, χαίρων δὲ ὁ πρεσβύτης, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σὲ ὑπεδέξατο, κράζων· νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ἀφθόνως ὅσιε, Χριστῷ πειθόμενος, τὸν δοθέντα σοι πλοῦτον ὡς εὐπειθὴς, θεῖε διαδέδωκας, καὶ τῆς ἀφράστου σε χαρᾶς, ὁ δεσπότης κατηξίωσε.

Σοφίας πέλαγος, διανηξάμενος, τὸν καλὸν μαργαρίτην ὡς ἀγαθὸς, ἔμπορος ἐκέρδησας, καὶ τοῦτον μόνον θησαυρὸν, ἀδαπάνητον ἐπλούτησας.

Τῷ θείῳ πνεύματι, καταλαμπόμενος, τὰς ἀκτῖνας τῶν λόγων ἡλιακῶς, πᾶσιν ἐξαπέστειλας, τῆς σωτηρίας τῶν πιστῶν, Θεοφάντορ ὀρεγόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὡς ὄντως ἄφθεγκτα, καὶ ἀκατάληπτα, τὰ τῆς σῆς Θεοτόκε θεοπρεποῦς, πέφυκε κυήσεως, τοῖς ἐπὶ γῆς καὶ οὐρανοῦ, ἀειπάρθενε μυστήρια.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Νεκρώσει πάνσοφε τῶν παθῶν, ἔξω γεγονὼς καὶ τῆς σαρκὸς, πόθῳ Θεῷ προσωμίλησας, τῷ καθαρωτάτῳ καὶ λαμπροτάτῳ φωτὶ, καὶ μόνην ἀπαιτοῦντι τὴν καθαρότητα.

Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθὲ, σοῦ ὁ θεοφόρος αὐγασθεὶς, στῦλος ὁλόφωτος γέγονε, πᾶσι πέμπων θείου φωτὸς τὰς θείας αὐγὰς, καὶ ζόφον τῆς ἀγνοίας ἀποσειόμενος.

Ὁ θέλων πάντας ὡς ἀγαθὸς, πάνσοφε σωθῆναι ποδηγὸν, τοῖς πλανωμένοις σε ἔδειξε, πολλοὺς ἐπιστρέφειν πρὸς σωτηρίας ὁδὸν, Ἰσίδωρε τρισμάκαρ, Πάτερ Πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Κυρίως στόματι καὶ ψυχῇ, Δέσποινα τοῦ κόσμου ἀγαθὴ, ὁμολογῶ σε Πανάμωμε, σε-

σωματωμένον Θεὸν τεκοῦσαν ἁγνή, καὶ βίου σε προστάτιν πίστει προβάλλομαι.

Ὠδὴ ϛ΄. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Λογίῳ τῶν κρίσεων, κοσμηθεὶς ὡς ἱερεύς, λογιστικῶς ἐδίκασας, θεοφόρε καὶ σώματι καὶ ψυχῇ, τὸ χεῖρον τῷ κρείττονι, ὑποτάξας ἐμφρόνως ἀξιάγαστε.

Εὐτόνως τὴν Αἴγυπτον, τῶν παθῶν καὶ τῆς τρυφῆς, τὸ μοναστῶν τὸ καύχημα, τῆς ἐγκρατείας ἐνδόξως ταῖς πληγαῖς, ἐτάζων ἐμάστιξας, τοῖς πιστοῖς ὁμαλίζων τὴν διάβασιν.

Θεοτοκίον.

Ὁ φέρων τὰ σύμπαντα, δυναστείᾳ θεϊκῇ, καὶ συγκρατῶν ὡς εὔσπλαγχνος, ταῖς ἀγκάλαις πανάμωμε σαρκωθείς, ὡς βρέφος βαστάζεται, ὁ Πατρὶ κατ᾽ οὐσίαν συναΐδιος.

Ὁ Εἱρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου.

Ἦχος πλ. δ΄. Ἐλπὶς τοῦ κόσμου ἀγαθή.

Δοχεῖον ὤφθης καθαρόν, θείου Πνεύματος Ὅσιε, καὶ ταῖς αὐτοῦ φωτιστικαῖς ἀστραπαῖς αὐγαζόμενος, κατηύγασας θείοις διδάγμασι τὴν γῆν, Ἰσίδωρε μοναδικῶς θεολογῶν Τριάδος τὸ μυστήριον, διὸ σου τὴν σεπτὴν μνήμην ἐπιτελοῦμεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰσιδώρου τοῦ Πηλουσιώτου.

Στίχ. Πηλουσιῶτα χαῖρε, χαῖρε, πολλά μοι,
Τὸν πηλὸν ἐκδύς, καὶ χαρᾶς τυχὼν ξένης.
Ἦρ᾽ δ᾽ Ἰσίδωρον [illegible] τετάρτῃ σήματι λυγρῷ.

Οὗτος ὁ ἅγιος Αἰγύπτιος ὑπάρχων τὸ γένος, εὐγενῶν καὶ θεοφιλῶν γονέων υἱὸς γνωρίζεται, καὶ συγγενὴς Θεοφίλου καὶ Κυρίλλου τῶν τῆς Ἀλεξανδρέων ἐκκλησίας ἐπισκόπων. Οὗτος γράμμασι [illegible] σοφίας [illegible] ἐξασκήσας, [illegible] συγγράμματα λόγου καὶ [illegible] ἀξία [illegible]. [illegible] γὰρ παντοίων [illegible] λαμπρὸν, [illegible] μονίαν βίου, καταλαμβάνει τὸ Πηλουσίου ὄρος, καὶ τὸν μοναδικὸν ὑπεισέρχεται βίον. Ἐκεῖ σχολάζων καὶ τῷ Θεῷ ἐντυγχάνων, ἅπασαν τὴν οἰκουμένην τοῖς θείοις αὐτοῦ λόγοις διδάσκων ἐφώτιζε, τοὺς ἁμαρτάνοντας ἐπιστρέφων, τοὺς κατορθοῦντας ἐπιστηρίζων, τοὺς ἀπειθοῦντας τῷ τμητικῷ τῶν θείων ἐλέγχων αὐτοῦ πρὸς τὴν ἀρετὴν διεγείρων. Ἀλλὰ καὶ βασιλεῖς πρὸς τὸ τῆς οἰκουμένης συμφέρον ὑπομιμνήσκων καὶ νουθετῶν, καὶ ἁπλῶς πᾶσι τοῖς αὐτὸν ἐρωτῶσι τὰς τῆς θείας Γραφῆς ῥήσεις σαφέστατα ἑρμηνεύων. Λέγεται δὲ εἶναι τὰς τούτου ἐπιστολάς, ὡσεὶ χιλιάδας δέκα. Οὕτω γοῦν ἄριστα βιώσας, καὶ κατὰ Θεὸν πολιτευσάμενος, ἐν γήρᾳ βαθεῖ καταλύει τὸν βίον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Νικολάου τοῦ ὁμολογητοῦ τοῦ Στουδίτου.

Στίχ. Ἔδοξε τῷ στήσαντι μέτρα τῷ βίῳ,
Καὶ Νικόλαον ἐκμετρῆσαι τὸν βίον.

Οὗτος ὁ ὅσιος ἦν μὲν τῆς τῶν Κρητῶν νήσου, κώμης Κυδωνίας, τὸν συγγενῆ δὲ αὐτοῦ Θεοφάνην βουλόμενος θεάσασθαι, τὴν Κωνσταντινούπολιν καταλαμβάνει. καὶ τοῦτον συγκατειλεγμένον τῇ ἀδελφότητι τῶν Στουδίου εὑρών, καὶ αὐτὸς τὸν μονήρη βίον ὑποδύεται. Διὰ πάσης δὲ παιδεύσεως ἐλθών, καὶ τῆς μοναδικῆς ἀγωγῆς τὰ σύμβολα ἀκριβέστατα ἐκδιδαχθείς, χειροτονεῖται πρεσβύτερος· εἰς γὰρ τὸ ἀκρότατον τῆς ἀρετῆς ἔφθασε. Τί τὸ ἐντεῦθεν; Ἅμα σὺν τῷ ἁγίῳ Θεοδώρῳ τῷ τῆς μονῆς προεστῶτι ὁ θεῖος Νικόλαος κατακρίνεται, κἀκεῖθεν ἀνακληθέντες, βουνεύροις τύπτονται παρὰ Λέοντος τοῦ θηριωνύμου καὶ μισοχρίστου, ὅτι προσκυνηταὶ τῶν θείων εἰκόνων τυγχάνουσιν. Εἶτα φρουροῦνται, καὶ αὖθις ἐρωτηθέντες, καὶ τὴν εὐσέβειαν διισχυριζόμενοι, μαστίζονται, καὶ τῇ εἱρκτῇ δεσμευθέντες ἐναπορρίπτονται. Τρισὶ δὲ ἔτεσι τῇ φρουρᾷ ἐγκαρτερήσαντες, καὶ λιμῷ καὶ δίψει καὶ γυμνότητι προσπαλαίσαντες, ἐν τῇ Σμυρναίων ἐκπέμπονται. Κἀκεῖ μαστιχθέντες, καὶ τῇ φρουρᾷ ἐμβληθέντες, ξύλῳ τοὺς πόδας ἐμβάλλονται. Εἴκοσι δὲ μηνῶν παρῳχηκότων, τελευτᾷ τὸν βίον ὁ θήρ, καὶ πρὸς τὰ ἐκεῖθεν δικαστήρια παραπέμπεται. Τότε οἱ μακάριοι τοῦ Χριστοῦ ὁμολογηταὶ ἀναθέντες, τὴν Χαλκηδόνα καταλαμβάνουσι, καὶ τὸν [illegible] πατριάρχην Νικηφόρον κατασπασάμενοι, [illegible] ἐν τῇ Προύσῃ παροικίζονται, Μιχαὴλ τοῦ Ἄνακτος τοῦτο προστάξαντος. Εἶτα ἐν τῷ Ἀκρίτᾳ, ἐν ᾧ καὶ ὁ πολύαθλος Θεόδωρος τὸν κόσμον ἐξεδήμησεν. Ἀλλὰ τοῦ Ἄνακτος [illegible] ἀπολιπόντος, καὶ Θεοφίλου τοῦ υἱοῦ [illegible] διαδεξαμένου, πάλιν παρὰ τῶν εἰκονομάχων [illegible]

πόλεμος. Καὶ αὐτοῦ δὲ τοῦ Θεοφίλου τὸν βίον καταστρέψαντος, καὶ Θεοδώρας τῆς εὐσεβεστάτης, καὶ τοῦ ταύτης υἱοῦ τῆς βασιλείας ἐπειλημμένων, καὶ εἰρήνης σταθηρᾶς γενομένης, ἐπεὶ Βασίλειος, ὁ ἐκ Μακεδονίας τὴν βασιλείαν διεδέξατο, τὸν ὅσιον τοῦτον καὶ πολύαθλον Νικόλαον, πολλαῖς παρακλήσεσι πείσας, ἡγούμενον τῶν Στουδίου καθιστᾷ. Τοσούτους οὖν καὶ τηλικούτους ἀγῶνας ὁ τρισόσιος διανύσας, καὶ ὑπὸ τῆς πολλῆς κακουχίας τρυχωθείς, ἑβδομηκοστὸν πέμπτον χρόνον τελέσας, ἐν εἰρήνῃ ἀνεπαύσατο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ἀβραμίου, ἐπισκόπου Ἀρβὴλ τῆς περσίδος.

Στιχ. Ποῦ τοῦτο φρικτὸν τοῖς ἀθληταῖς Κυρίου,
Ἔφριξεν οὐ δεικνὺς Ἀβράμιος τὸ ξίφος.

Πέμπτῳ ἔτει, τοῦ ἐν Περσίδι κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἀθέου καὶ παρανόμου διωγμοῦ, ἐκρατήθη ὁ ἅγιος Ἀβράμιος παρὰ τοῦ ἀρχιμάγου, καὶ ἠναγκάζετο παρ᾿ αὐτοῦ ἀρνήσασθαι τὸν Χριστόν, καὶ προσκυνῆσαι τῷ Ἡλίῳ. Ὁ δὲ μακάριος ἔλεγε πρὸς αὐτόν, ἄθλιε καὶ ταλαίπωρε, πῶς οὐ ναρκᾷς τὰ μὴ δέοντα ἐπιτρέπων ἡμᾶς ποιεῖν; εἰκός ἐστιν ἐᾶσαι τὸν ποιητήν, καὶ κτίσμα καὶ ποίημα τοῦ ἐμοῦ Θεοῦ προσκυνῆσαι. Ταῦτα τὰ ῥήματα οὐ μικρῶς ἐξετάραξαν τὸν τύραννον κατὰ τοῦ ἁγίου, καὶ αὐτίκα ὁ ἀρχιμάγος δεθῆναι αὐτὸν ἐκέλευσε, πρὸς γῆν τε ῥιφῆναι, καὶ ἀγρίοις ῥάβδοις μαστίζεσθαι. Καὶ τούτου γενομένου, ὡς εἶδεν ὁ ἀρχιμάγος γενναίως φέροντα τὸν ἅγιον, μᾶλλον δὲ καὶ ὑπερευχόμενον τῶν μαστιζόντων, καὶ λέγοντα· Κύριε μὴ στήσῃς αὐτοῖς τὴν ἁμαρτίαν ταύτην· οὐ γὰρ οἴδασι τί ποιοῦσι· ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι κελεύει. καὶ ἐτελειώθη ὁ ἅγιος Ἀβράμιος, ἐν πόλει λεγομένῃ Θελμάν, τῇ διὰ τοῦ ξίφους ἐκτομῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐν Εἰρηνοπόλει, ἑνὸς τῶν ἁγίων πατέρων τῶν ἐν Νικαίᾳ, καὶ μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοκτίστου.

Εἰς τὸν Ἰωάννην.

Στιχ. Καὶ Ἰωάννης ἐνδεδειγμένος χάριν,
Τοὺς δυσσεβεῖς ἤλεγχε σὺν παῤῥησίᾳ.
Θείοις σκεπασθεὶς πίστεως θείας ὅπλοις,
Γυμνοῖ τράχηλον Θεόκτιστος τῷ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἱερὸς καὶ θαυματουργὸς Ἰάσωνος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στιχ. Ἀλλ᾿ Ἰασονίου καὶ μόνη κωφὴ κόνις,
Νῦν καὶ νοσοῦσι τὴν ἰάσιμον χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἰωσὴφ ὁ Χαλεπλῆς ὁ μαρτυρήσας ἐν ἔτει αχπς΄. ξίφει τελειοῦται.

Στιχ. Τίμιος Ἰωσὴφ ἐνδοξῶς ὑπὸ ξίφους,
Καὶ ἐκ Θεοῦ στέφανον ἄφθαρτον ἔσχου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις Χριστέ.

ᾨδὴ ζ΄. Ἀπὸ τὰ βόλων μὲν τὴν κάμινον.

Στερεώματι τῆς πίστεως ἐνέθετο, καθάπερ πάτερ ἥλιον, ὁ δεσπότης σε καταλάμπειν φέγγει νοητῷ, ψυχὰς τῶν βοώντων ἐκτενῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Μολυσμοὺς σαρκὸς καὶ πνεύματος ἀπέπλυνας, μάκαρ δακρύων χεύμασι, καὶ γενόμενος Θεοφόρε φῶς τοῖς ἐπὶ γῆς, τοὺς πάντας ἐδίδαξας βοᾶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ ἄσειστον κρηπῖδα ὄντες πίστεως, σὲ Θεομῆτορ ἄχραντε, ὁμολογοῦμεν Θεοτόκον, λόγον γὰρ Θεοῦ, ἀσπόρως ἐγέννησας ἡμῖν. εὐλογημένος ὁ καρπός, τῆς σῆς κοιλίας ἁγνή.

ᾨδὴ η΄. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Λογικὴν ὡς θυσίαν πάτερ τὸν βίον σου, εἰς ὀσμὴν εὐωδίας ὅλον προσήγαγες, τῷ ἐπὶ σταυροῦ κρεμασθέντι Χριστῷ τῷ Θεῷ· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Πλεονάζεις τὸν πλοῦτον καὶ μετὰ θάνατον· τοὺς ἐμψύχους σου λόγους ὥσπερ πολύτιμον πᾶσι τοῖς πιστοῖς κληροδοσίαν λιπών, τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὡραιώθης παμμάκαρ κάλλει τῶν λόγων σου· τοῦ ἁγίου γὰρ ὤφθης Πνεύματος κάλαμος, γράφων εὐσεβῶς τούτου γνῶσιν τὴν ἔνθεον, τοῖς ὑπερυψοῦσι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Πρὸς τὴν σὴν καταφεύγω σκέπην Πανάμωμε, καὶ προστάτιν ζωῆς μου τανῦν προβάλλομαι, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν Θεὸν Λόγον κυήσασαν, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾷς, Χριστὲ μόνῳ τῷ βούλεσθαι· σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾨδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Ἀκτὶς καθάπερ φωτὸς ἐνήστραψε, σοῦ τῇ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ψυχῇ τῆς χάριτος ὁ λόγος πανόλβιε. διὰ σοῦ δὲ πᾶσα ἡ γῆ πεπλήρωται, τούτου τῆς λαμπηδόνος. ἧς οἱ μετέχοντες, τὸν τῆς σῆς σοφίας θησαυρὸν, Πάτερ θαυμάζομεν.

Τρισὶ προσώποις μονάδα φύσεως, τοῖς πατρικοῖς ἑπόμενος Θεόφρον διδάγμασι, θεοφρόνως προσκυνῶν ἐδίδαξας, σέβειν θεολογοῦσιν, ἄκτιστον ἄναρχον, πᾶσι τοῖς πιστοῖς τὸν φωτισμὸν ἀναπηγάζουσαν.

Εὑρὼν τῶν πόνων τῶν σῶν τὰ ἔπαθλα, ἐν οὐρανοῖς ζωῆς ἀτελευτήτου λαβόμενος, τοῖς ὑμνοῦσι πάνσοφε τὴν μνήμην σου, αἴτησαι σωτηρίαν, μάκαρ Ἰσίδωρε, θρόνῳ τῷ Σωτῆρος, μετ᾽ ἀγγέλων παριστάμενος.

Θεοτοκίον.

Ρευστὴν ὁ Λόγος Θεοῦ ὁ ἄῤῥευστος, μορφὴν λαβὼν ἀνθρώπους ἀφθαρσίαν ἐνέδυσεν, εὐδοκίᾳ πατρικῇ σκηνώσας ἐν σοὶ, τῇ κεχαριτωμένῃ· ὅθεν πανάχραντε, σὺν ταῖς οὐρανίαις, στρατιαῖς σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα. διὰ σοῦ δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος. ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις, στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἱδρῶσι τῆς ἀσκήσεως, παθῶν τὴν φλόγα ἔσβεσας, καὶ ἀπαθείας πρὸς ὕψος, ἀναδραμὼν Θεοφόρε, τῷ τοῦ Χριστοῦ νῦν βήματι, παρέστης ἀγαλλόμενος, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, Ἰσίδωρε τῶν τελούντων, τὴν παναγίαν σου μνήμην.

Ὅμοιον τῆς ἑορτῆς.

Ἐκ σοῦ Θεογεννήτρια, ὁ κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς, τεχθεὶς ἀφράστως ὡς οἶδεν, ἐν τῷ ναῷ νῦν ὡς βρέφος, εἰσήχθη ἐπωλένιος. ὃν Συμεὼν δεξάμενος, Θεὸς ὑπάρχεις Δέσποτα, Σωτὴρ καὶ ῥύστης ἐβόα, βροτῶν τοῦ γένους Χριστέ μου.

Εἰς τὸν στιχ. τῶν Αἴνων στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Ρύπου δίχα Χριστὸς, γεννᾶται ἐκ Παρθένου, ὡς ἐκ Πατρὸς ἀῤῥεύστως, Υἱὸς πρὸ ἑωσφόρου, ὁ τὸν Ἀδὰμ λυτρούμενος.

Στιχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· Χριστὸς γὰρ, ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος, ὑπὸ μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στιχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Μέγα καὶ φοβερὸν, μυστήριον καὶ ξένον. ὁ πάντα περιέπων, καὶ βρέφη διαπλάττων, ὡς βρέφος ἀγκαλίζεται.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος β΄.

Τὸν ἱερὸν ἡ ἱερὰ Παρθένος προσεκόμισεν.

(Ὅρα εἰς τὴν Λιτὴν τῆς ἑορτῆς.)

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, ὅρα εἰς ἄλλας.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Ε.

Τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἀγάθης.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στιχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς καὶ τῆς ἁγίας γ΄.

Στιχηρὰ προσόμοια τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Νόμον τὸν ἐν γράμματι, ἀποπληρῶν ὁ φιλάνθρωπος, τῷ ναῷ νῦν προσάγεται. καὶ τοῦτον εἰσδέχεται, Συμεὼν ὁ πρέσβυς, γηραιαῖς ἀγκάλαις, νῦν ἀπολύεις με βοῶν, πρὸς τὴν ἐκεῖσε μακαριότητα· κατεῖδον γάρ σε σήμερον, σάρκα θνητὴν περικείμενον, τὸν ζωῆς κυριεύοντα, καὶ θανάτου δεσπόζοντα.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν, ἐθνῶν ἐπέφανας Κύριε, ἐπὶ κούφης καθήμενος, νεφέλης ὁ ἥλιος, τῆς δικαιοσύνης, νόμου τὸ σκιῶδες, ἀποπληρῶν καὶ τὴν ἀρχὴν, καθυποφαίνων τῆς νέας χάριτος· διό σε θεασάμενος, ὁ Συμεὼν ἀνεκραύγαζεν· ἐκ φθορᾶς με ἀπόλυσον, ὅτι εἶδον σε Δέσποτα.

Κόλπων τοῦ γεννήτορος, μὴ χωρισθεὶς τῇ

ΨΗΦΙΑΚΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Θεότητι, σαρκωθεὶς ὡς ηὐδόκησας, ἀγκάλαις κρατούμενος, τῆς ἀειπαρθένου, χερσὶν ἐπεδόθης, τοῦ Θεοδόχου Συμεών, ὁ τῇ χειρί σου κρατῶν τὰ σύμπαντα· διὸ νῦν ἀπολύεις με, περιχαρῶς ἀνεκραύγαζεν· ἀγαθὲ καὶ φιλάνθρωπε, ὅτι εἶδόν σε σήμερον.

Ἕτερα στιχηρὰ τῆς ἁγίας ὅμοια.

Ἄφθορον ἐτήρησας, σῶμα Χριστῷ τῷ νυμφίῳ σου, παρθενίας ἐν κάλλεσιν, Ἀγάθη θεόνυμφε, καθωραϊσμένη, καὶ λελαμπρυσμένη, μαρτυρικαῖς μαρμαρυγαῖς, καὶ πρὸς νυμφῶνα θεῖον ἐχώρησας· διό σου τὴν παγκόσμιον, ἐπιτελοῦμεν πανήγυριν, τὸν σωτῆρα δοξάζοντες, τὸν ἀεί σε δοξάζοντα.

Μαστοῦ τὴν ἀφαίρεσιν, καὶ τοῦ πυρὸς τὴν κατάφλεξιν, καὶ δεσμοὺς τοὺς τοῦ σώματος, ὑπήνεγκας ἔνδοξε, τὰς αἰωνιζούσας, ὄμμασι καρδίας, ἀποσκοποῦσα ἀμειβάς, καὶ τὴν ἐκεῖθεν μακαριότητα, καὶ στέφος τὸ ἀμάραντον ὅ σοι Χριστὸς νῦν δεδώρηται, δι' αὐτὸν πανάοιδιμε, ἀθλησάσῃ λαμπρότατα.

Ὅρμημα ἀκάθεκτον, πυρὸς ἐτνικέα ἀνέστειλας, ταῖς εὐχαῖς ἀγαθώνυμε, καὶ πόλιν διέσωσας, τὸ σεπτόν σου μάρτυς, λείψανον τιμῶσαν, ἐξ οὗ τρυγᾷ τοὺς ποταμούς, τῶν ἰαμάτων ἐν θείῳ Πνεύματι. ἐν ταύτῃ γὰρ ἀθλήσασα, τὸν δυσμενῆ ἐταπείνωσας, καὶ τῆς νίκης τὸν στέφανον, ἐκομίσω πανεύφημε.

Ἦχος πλ. β'. [illegible]

Παράδοξον θαῦμα γέγονεν, ἐν τῇ κοιμήσει τῆς πανενδόξου Ἀγάθης καὶ μάρτυρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ἐφάμιλλον τῷ Μωϋσεῖ. ἐκεῖνος μὲν τὸν λαὸν νομοθετῶν, ἐν τῷ ὄρει τὰς ἐγγραφείσας ἐν πλαξὶ θεοχαράκτους γραφὰς ἐδέξατο. ἐν ταύτῃ δὲ ὁ ἄγγελος, οὐρανόθεν τῷ τάφῳ πλάκα ἐπεκόμισεν, ἐγγεγραμμένην νοῦς ὅσιος, αὐτοπροαίρετος, τιμὴ ἐκ Θεοῦ, καὶ πατρίδος λύτρωσις.

Καὶ ψάλλ[illegible] Ἀνδρέου Κρήτης.

Ὁ τοῖς Χερουβὶμ ἐποχούμενος.
(Βλέπε εἰς τὴν ἑορτήν.)

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ προσόμοια.
Ἦχος α'. Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμᾶς.

Ἡ ὄντως ὑπέρλαμπρος Θεοῦ, κιβωτὸς ἡ ἄχραντος, τὸ ἱλαστήριον σήμερον, Χριστὸν προσφέρουσα, ἐν ναῷ εἰσάγει, καὶ σεπτῶς ἐντίθησιν, ἀγκάλαις Συμεὼν τοῦ θεόφρονος. διὸ ἡγίασται, τῶν ἁγίων νῦν τὰ ἅγια, καὶ τῷ μόνῳ ἁγίῳ συγχαίρουσι.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου

Δεδόξασται σήμερον Χριστόν, Συμεὼν ὡς ἄνθρακα, θεοπρεπῶς εἰσδεξάμενος, καὶ περιπτύσσεται, καθαρθεὶς τὰ χείλη· ἀνθομολογεῖται δὲ, καὶ χαίρων ἐξαιτεῖ τὴν ἀπόλυσιν. αὐτὸν οὖν ἅπαντες, εὐσεβῶς νῦν μακαρίζοντες, ἀσιγήτοις ἐν ὕμνοις τιμήσωμεν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Ἡ πύλη ἡ ἔμψυχος Ἁγνή, ἡ Παρθένος σήμερον, τὸν βασιλέα καὶ Κύριον, ὃν ἔνδον ἔσχηκεν, ἐν ναῷ εἰσάγει, διὰ πύλης βαίνοντα, τῆς πάλαι κεκλεισμένης ὡς γέγραπται. ὅθεν χορεύοντες, πρὸ προσώπου ταύτης ἅπαντες, θείοις ὕμνοις αὐτὴν εὐφημήσωμεν.

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος δ'.

Σήμερον ἡ ἱερὰ Μήτηρ, καὶ τοῦ ἱεροῦ ὑψηλοτέρα, ἐπὶ τὸ ἱερὸν παραγέγονεν, ἐμφανίζουσα τῷ κόσμῳ τὸν τοῦ νόμου πάροχον, καὶ τοῦ κόσμου ποιητήν, ὃν καὶ ἀγκάλαις ὑποδεξάμενος ὁ πρεσβύτης Συμεών, γεραίρων ἐκραύγαζε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου, ὅτι εἶδόν σε τὸν σωτῆρα τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

[illegible]

Χορὸς ἀγγελικὸς ἐκπληττέσθω τὸ θαῦμα.

(Ὅρα εἰς τὰ Καθίσματα τῆς ἑορτῆς.)

[illegible]

Εἰς τὴν α' στιχολογίαν, Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. [illegible]

Ἐτέχθης ἐκ Μητρὸς ὁ προάναρχος Λόγος, προσήχθης τῷ ναῷ βασιλεὺς ὁ τῆς δόξης

χαίρων δὲ ὁ πρεσβύτης, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σὲ ὑπεδέξατο, κράζων· νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεὸς τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὁ Κανὼν τῆς ἁγίας, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὴν Ἀγάθην ἀγαθοῖς μέλψωμεν ἐν ὕμνοις. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Δεῦτε λαοί.

Τῶν ἀγαθῶν, πρώτην αἰτίαν ποθήσασα, ἀγαθωνύμου κλήσεως μάρτυς ἠξίωσαι, τῆς ἀφράστου προνοίας, τῶν τρόπων σου προγνώσης τὴν ἀγαθότητα.

Ἥβης ἁγνή, πρὸς πολιτείαν ὑπέρλαμπρον, τοῦ τῆς σαρκὸς φρονήματος καταφρονήσασα, καὶ τῷ ποθεινοτάτῳ, νυμφίῳ σου συντόνως ἐνατενίζουσα.

Νύμφη Χριστοῦ, θεία Ἀγάθη κεκόσμησαι, καὶ παρθενίας κάλλεσι, καὶ θείοις αἵμασι, τοῦ σεπτοῦ μαρτυρίου, διπλοῖς στεφανουμένη χεύμασιν ἔνδοξε. Θεοτοκίον.

Θεοπρεπές, σκήνωμα ἁγνὴ σὺ πέφηνας, τῶν οὐρανῶν πλατύτερον καὶ καθαρώτερον, Θεοτόκε Παρθένε· καὶ νῦν ἐπὶ σοὶ χαίρει ὁ τῶν Παρθένων χορός.

Ὠδὴ γ'. Στερέωσον ἡμᾶς.

Ἀγάθη τὸ φαιδρὸν καὶ τὸ τερπνότατον, τῶν θείων μαρτύρων ἄνθος καὶ κλέος, τῆς ψυχῆς μου σὺ τὴν κάκωσιν, θεραπεύουσα μάρτυς κατακάλλυνον.

Γονίμοις ἀρεταῖς σαυτὴν ἐφαίδρυνας, Ἀγάθη καὶ μάρτυς ἀνηγορεύθης, τῶν προσκαίρων ἀλογήσασα, καὶ Θεοῦ βασιλείαν ἀγαπήσασα.

Ἁπάντων τῶν τερπνῶν Χριστὸν προέκρινας, Ἀγάθη θελχθεῖσα τῷ θείῳ πόθῳ, καὶ τυράννων τὰ φρυάγματα, εὐθαρσῶς καὶ ἀνδρείως κατεπάτησας. Θεοτοκίον.

Θεόνυμφε σεμνὴ Θεὸν ὃν ἔτεκες, δυσωπεῖ ῥυσθῆναι τοὺς σὲ ὑμνοῦντας πειρασμῶν καὶ περιστάσεων, καὶ παθῶν καὶ κινδύνων παμμακάριστε. Ὁ Εἱρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα τῆς ἁγίας. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Κλέος πίστεως καὶ εὐσεβείας, ὁσιότητος καὶ παρθενίας, καὶ προθυμίᾳ κοσμουμένη ἀθλήσεως, ἀνηγορεύθης Ἀγάθη νοὺς ὅσιος, αὐτοπροαίρετος, ὄντως τιμὴ εἰς Θεόν, πατρίδος λύτρωσις, Χριστῷ νυμφικῶς πρεσβεύουσα, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς. Τὴν ὡραιότητα.

Ἐκ τῆς παρθένου σε σωματωθέντα Χριστέ, νῦν ὑπεδέξατο ὁ ἱερὸς Συμεών, νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα. Ἄννα δὲ ἡ ἄμεμπτος, ἡ προφῆτις καὶ ἔνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν, καὶ τὸν ὕμνον προσῆγέ σοι· ἡμεῖς δὲ ζωοδότα βοῶμεν· δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

Ὠδὴ δ'. Ὑμνῶ σε ἀκοή.

Ἠσχύνθη τοῦ δολίου δράκοντος, ἡ ἀπόνοια καὶ ἠλέγχθη· παρθένοι γὰρ τούτου νῦν, τὸ φρύαγμα καταπατοῦσι, Χριστοῦ ἐκ παρθένου ἀνατείλαντος, ἐπὶ τῆς γῆς καὶ πάντας καταυγάσαντος.

Νομίμως σωφροσύνην ἄσπιλον, ἐξασκήσασα ἀθληφόρε, τὰ πνεύματα χαίρουσα, κατέβαλες τῆς πονηρίας, Χριστοῦ ὁπλισαμένη τῇ χάριτι, καὶ τὸν σταυρὸν ἐπ' ὤμων τοῦτον ἄρασα.

Ἀγάθη ἀγαθοῖς ἐν κάλλεσι, καθωραΐσαι, ἀθληφόρε, σώματος καὶ τῆς ψυχῆς, ἑκάτερον γὰρ ἐν ἑκατέρῳ, λαμπρῶς εὐποιοῦν ἐν σοὶ συνέδραμε, τῇ τοῦ Χριστοῦ προνοίᾳ συγκροτούμενον.

Τεοῦ μοι προστασία πάνσοφε, τῶν δεινῶν

ΔΗΜΟΤΙΚΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΒΟΛΟΥ

με ἐξαιρουμένη, καὶ πειρασμῶν ζάλης τε, καὶ θλίψεως καὶ δυναστείας ἐχθροῦ· λυτρωθεὶς ὅπως ὑμνήσω σε, ὡς ἀγαθὴν προστάτιν Ἀγαθώνυμε.

Θεοτοκίον.

Ἀπείρως τῶν ἀγγέλων Πάναγνε, τὰς λαμπρότητας ὑπερέβης, τὸν νοητὸν ἥλιον, κυήσασα ἀνερμηνεύτως, Χριστὸν τὸν ἀκτῖσι τῆς Θεότητος, τὰς τῶν πιστῶν διανοίας καταυγάσαντα.

Ὠδὴ ζ'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγέ.

Θείοις προστάγμασι, ῥυθμιζομένη τοῦ Χριστοῦ ἔνδοξε, συμβολικῶς σαρκὸς προσπαθείας ἐλύθης τῶν δεσμῶν, Ἀγάθη ἐλαία φανεῖσα κατάκαρπος.

Ὅλη τῷ πόθῳ Χριστοῦ, τὰς φανοτάτας ἀστραπὰς βλέπουσα, τὰς ἐπὶ γῆς χαμαὶ συρομένας, παρεῖδες ἡδονάς, ἐκείνου καὶ μόνου ποθοῦσα τερπνότητα.

Ἵνα τὴν ἄφραστον, ἀξιωθῇς διαγωγὴν ἔνδοξε, τῶν ἐκλεκτῶν ἰδεῖν, τὰς βασάνους, ὑπέμεινας στεῤῥῶς, ἀγαλλιωμένη Ἀγάθη πανεύφημε.

Θεοτοκίον.

Σοὶ τῇ τεκούσῃ Χριστόν, τὸν τοῦ παντὸς δημιουργὸν κράζομεν· χαῖρε Ἁγνή· χαῖρε ἡ τὸ φῶς ἀνατείλασα ἡμῖν· χαῖρε ἡ χωρήσασα Θεὸν τὸν ἀχώρητον.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Ματαιόφρων ὑπάρχων ὁ τύραννος, σὲ τὴν καλλιπάρθενον συλῆσαι ἤλπισεν· ἀλλ' ἀναιδῆς ἐλήλεγκται, προσβαλὼν τῷ στεῤῥῷ σου φρονήματι.

Ἐξεχύθη σου χάρις ἐν χείλεσι, μάρτυς ἀγαθώνυμε· τραυλὸν γὰρ ἤλεγξας, τὸν προφανῶς ἀναίσχυντον, θεοδίδακτον λόγον πλουτήσασα.

Λίθος ὤφθης πανένδοξε ἔντιμος, νοῦν αὐτοπροαίρετον ὅσιον ἔχουσα, καὶ τῆς πατρίδος λύτρωσις, ἀσφαλὴς γενομένη Ἀγάθη σεμνή.

Θεοτοκίον.

Ψαλμικῶς εὐφημοῦντες βοῶμέν σοι· χαῖρε τὸ πιότατον ὄρος Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ὃ κατοικεῖν εὐδόκησε, δι' ἡμῶν σωτηρίαν Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν
» ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπι-
» καλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με
» ἀνάγαγε.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Στολιζέσθω σήμερον ἡ ἐκκλησία, πορφυρίδα ἔνδοξον, καταβαφεῖσαν ἐξ ἁγνῶν, λύθρων Ἀγάθης τῆς μάρτυρος, χαῖρε βοῶσα Κατάνης τὸ καύχημα.

Ὁ Οἶκος.

Παρθενικὴν πανήγυριν, καὶ ἄφθαρτον νυμφῶνα, καὶ πάθος νεανίδων, λαμπρῶν σεμνῶν ὡραίων, ἐνθάδε σήμερον ὁρῶ. τίμιος ὁ γάμος, ἡ παστὰς ἐν ὑψηλοῖς, ὡς οὐρανὸς κεκόσμηται ὧν τινων καὶ ἡ κοίτη ἀμίαντος, καὶ τὸ κάλλος θέλων εὐφημίαις διαγράψαι οὐχ ἱκανῶ· σκώληξ γὰρ ὑπάρχω, καὶ πῶς ὁ χαμερπὴς διάξω τὰ ὕψη; τίς δὲ μοι πτέρυγας δώσει περιστερᾶς, καὶ πετάσας φθάσω ὑμνῆσαι καὶ βοῆσαι χαίροις Ἀγάθη Κατάνης τὸ καύχημα.

Τῇ αὐτῇ μηνὶ Ε'. Μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Ἀγάθης.

Στίχ. Καὶ τῷ σκότει δοθεῖσα φρουρᾶς Ἀγάθη,
Μισοῦσα καὶ φῶς εἰ πλάνων ὄψεις βλέπει.
Πέμπτῃ ἐν φυλακῇ Ἀγάθα θάνε εἶδος ἀρίστη.

Αὕτη ἦν ἐκ πόλεως Πανόρμου τῆς κατὰ Σικελίαν, ὡραία σώματος καὶ ἀφθορίᾳ, καὶ κάλλει ψυχῆς διαλάμπουσα, καὶ πλούτῳ κομῶσα. Κατὰ δὲ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, Κυντιανῷ τῷ ἡγεμόνι προσάγεται. Καὶ πρῶτον μὲν παραδίδοται Ἀφροδισίᾳ τινὶ γυναικί, τοῦ μεταπεισθῆναι δι' αὐτῆς ἀπὸ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως. Ὡς δὲ ἄπρακτος ταύτης ἐγένετο, καὶ μᾶλλον ἐπεθύμει τὸν διὰ μαρτυρίου θάνατον, σφίγγεται σφοδρῶς καὶ τὸν μαστὸν ἐκκόπτεται, ὃν ὁ πανεύφημος Πέτρος ἐπιστὰς ἐν τῇ φρουρᾷ κατέστησεν ὑγιῆ. Εἶτα ἐπ' ὀστράκων σύρεται, καὶ πυρὶ καταφλέγεται, καὶ βληθεῖσα ἐν τῇ φυλακῇ, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο. Λέγεται μὲν οὖν, ὅτι ἐν τῷ τάφῳ αὐτῆς ἄγγελος ἐπιγεγραμμένην πλάκα ἐπεκόμισεν, οὕτως· Νοῦς ὅσιος, αὐτοπροαίρετος, τιμὴ ἐκ Θεοῦ, καὶ πατρίδος λύτρωσις. Τελεῖ-

ται δὲ ἡ αὐτῆς σύναξις ἐν τῷ μαρτυρίῳ αὐτῆς τῷ ὄντι ἐν τῷ Τρουλλῷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Θεοδούλης.

Στίχ. Σύνδουλον οὐκ ἔφριττε πῦρ Θεοδούλη·
Θεῷ τιθεῖσα δουλικῶς τὰς ἐλπίδας.

Ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ τῶν βασιλέων, ἀπεστάλη ἐν Ἀναζάρβῳ τῇ πόλει Πελάγιός τις, μέλλων ποιεῖσθαι τὴν κατὰ τῶν Χριστιανῶν ἐξέτασιν. Τότε κρατηθεῖσα ἡ ἁγία, παρίσταται τῷ βήματι τοῦ Πελαγίου, καὶ τὸν Χριστὸν ὁμολογήσασα ἐνώπιον πάντων, Θεὸν ἀληθινὸν, κρεμᾶται ἐκ τῶν πλοκάμων τῆς κεφαλῆς ἐν Κυπαρίσσῳ, καὶ σμίλαις σιδηραῖς πυρακτωθείσαις τοὺς μαστοὺς κατακεντρώσκεται. Καὶ πρὸς τὸν ἡγεμόνα εἰποῦσα· ποῦ εἰσὶν οἱ Θεοί σου, ὑπόδειξόν μοι αὐτοὺς, ἵνα τιμήσω αὐτοὺς κατὰ τὸ δυνατόν· συντρέχει εὐθὺς, καὶ ἀποστέλλεται εἰς τὸν ναὸν τοῦ Ἀδριανοῦ, ὃν εἶχον περίφημον καὶ περιβόητον. Εἰσελθοῦσα οὖν ἡ ἁγία ἐν τῷ Ναῷ, προσηύξατο πρὸς τὸν Θεόν· καὶ ἐμφυσήσασα εἰς τὸ τοῦ Ἀδριανοῦ ἄγαλμα, ἔπεσε χαμαὶ, καὶ διεῤῥάγη εἰς τρία. Καὶ πρὸς τὸν ἡγεμόνα ἐξελθοῦσα, φησίν· εἰσελθε, καὶ δὸς χεῖρα βοηθείας Ἀδριανῷ τῷ Θεῷ σου, ὅτι πεσὼν συνετρίβη. Ὁ δὲ δρομαίως εἰσελθὼν, καὶ ἰδὼν αὐτὸν ἐπὶ τρισὶ τμήμασι κείμενον, ὠλόλυξε μετὰ βρυγμοῦ. Ὡς οὖν καὶ εἰς τὰ ὦτα τοῦ βασιλέως ἦλθε τὸ γεγονὸς, ἀπεστάλη εὐθὺς ὁ τῶν βασιλείων πρῶτος, ἐν Ἀναζάρβῳ τῇ πόλει ὁρισθεὶς ἰδεῖν, εἰ ἀληθῶς ἐστι τὸ ἐν τῷ Θεῷ γενόμενον, ἐκδοθῆναι εἰς βρῶμα τοῖς θηρίοις τὸν ἄρχοντα. Ταῦτα μεμαθηκὼς ὁ ἄρχων, προσέπεσε τῇ μακαρίᾳ Θεοδούλῃ, ἐκλιπαρῶν αὐτὴν μετὰ δακρύων προσεύξασθαι τῷ Θεῷ αὐτῆς, ἐφ᾽ ᾧ τὸν συντριβέντα Θεὸν ὑγιῆ γενέσθαι, καὶ ἐν ᾧ ἵστατο τόπῳ ἀποκατασταθῆναι· καὶ εἰ τοῦτο γένηται, προσελθεῖν αὐτὸν τῇ εἰς Χριστὸν πίστει, καὶ Χριστιανὸν γενέσθαι. Τότε τῆς ἁγίας τῷ Θεῷ προσευξαμένης, εὐθὺς τὸ συντριβὲν εἴδωλον, Θεοῦ προστάξει, ἀλλήλοις [illegible] δὲ τὸν τόπον αὐτοῦ ἀποκατέστη. Καὶ εὑρὼν αὐτὸ ὁ ἀποσταλεὶς οὕτως, ὑποστρέψας ἀπήγγειλε τῷ βασιλεῖ. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐκέλευσε διὰ γραμμάτων τῷ ἄρχοντι ποικίλαις καὶ διαφόροις κολάσεσι τὴν ἁγίαν ταύτην τιμωρηθῆναι, καὶ πικρῷ θανάτῳ παραδοῦναι. Ὡς δὲ καὶ σμίλαις αὖθις σιδηραῖς πυρακτωθείσαις ὁ ἄρχων [illegible] τὰς σάρκας αὐτῆς προσέταξε. Καὶ τούτου γενομένου ἐχαλίνωσεν ὁ δύστηνος καὶ τρισάθλιος ἐκεῖνος, ὁρῶν αὐτὴν μακρὰ καὶ οὐδὲν τῶν βασάνων [illegible], δός μοι τοίνυν φησὶν ὁ Κομενταρίσιος τῷ ἄρχοντι τὴν κατ᾽ αὐτῆς ἐξουσίαν, καὶ ἐγὼ πείσω αὐτὴν θῦσαι Ἀδριανῷ τῷ Θεῷ, τὴν κεφαλήν μου ἐκκοπῆναι, εἶπε, καὶ τὰ [illegible] αὐτῆς κατὰ τῆς ἁγίας ἐπιτρέψας πράττειν. Ὁ δὲ ἥλους πέντε πυρακτώσας ἐνέπηξε δύο μὲν εἰς τὰ ὦτα αὐτῆς, καὶ κατὰ τοῦ μετώπου ἕτερον, καὶ τοὺς λοιποὺς ἐν τοῖς μαστοῖς αὐτῆς, καὶ πάντων ἀπαλλαγεῖσα, ὡς οὐδὲν [illegible] τῆς διανοίας [illegible], προσηύξατο τῷ Θεῷ ἰσχὺν αὐτῇ δοῦναι καὶ ὑπομονὴν [illegible] τῆς κολάσεως ἀφόρητον. Τοίνυν καὶ οὐκ εἰς μακρὰν [illegible] γέγονεν. Ὁ γὰρ Κομενταρίσιος ἰδὼν τὸ γενναῖον ταύτης παράστημα, ὡς ἀπ᾽ οὐδενὸς τὴν πεῖραν βάσανον λογισάμενος, καὶ γνοὺς ὡς εἰ μὴ ἐκπέσῃ τοῦ σκοποῦ κίνδυνον τῆς αὐτοῦ ζωῆς ὑποστήσεται, ὡς ἐπηγγείλατο, προσκαλεσάμενος ταύτην εἰς τὸν οἶκον αὐτοῦ, παρεκάλει θῦσαι σὺν αὐτῷ τοῖς εἰδώλοις. Τότε ἡ ἁγία προσευχὴν ὑπὲρ αὐτοῦ ποιησαμένη, καὶ τοῦτον θείοις λόγοις κατανύξασα, πείθει γενέσθαι Χριστιανόν. Καὶ πρωΐας γενομένης, σὺν αὐτῇ παραστὰς ὁ Κομενταρίσιος, ὅσον ἴσχυσε, τῷ ἄρχοντι φησὶ, τὴν δούλην τοῦ ὄντως ἀληθινοῦ Θεοῦ μεταπεῖσαι, καὶ μετακινῆσαι τῆς εὐθείας καὶ ἀγαθῆς ὁδοῦ· αὐτὴ δὲ με μᾶλλον ἐκ τοῦ σκότους τῆς ἀγνωσίας τῷ Θεῷ προσάγουσα ἐῤῥύσατο, καὶ τοὺς νοερούς ὀφθαλμοὺς τῆς καρδίας μου φωτίσασα, προσήγαγε τῷ Κυρίῳ μου Ἰησοῦ Χριστῷ, τῷ ἀληθινῷ Θεῷ. Ταῦτα ὁ ἄρχων ἀκηκοὼς ὑπερζέσας τῷ θυμῷ, ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι κελεύει, καὶ τῇ θαλάσσῃ ἐναποῤῥιφῆναι τὸ σῶμα αὐτοῦ. Καὶ τούτου γενομένου, τὴν μαρτυρίαν αὐτοῦ ὁ Κομενταρίσιος Ἑλλάδιος τετέλεκε. (τοῦτο γὰρ αὐτῷ ὄνομα) κατὰ τὴν εἰκοστὴν τετάρτην τοῦ Ἰαννουαρίου μηνός. Τὴν δὲ ἁγίαν, καμίνου σφοδρῶς ἐκκαυθείσης, ἐν αὐτῇ ἀκοντισθῆναι ταύτην κελεύει· ἀλλ᾽ ἡ μακαρία ἀβλαβὴς διέμεινεν ἐν τῇ καμίνῳ, εὐχομένη καὶ δοξάζουσα τὸν Θεόν. Ὅθεν καὶ ἀπορίᾳ βληθεὶς ὁ ἡγεμὼν, τί ποιήσω, τὴν βιαίαν ταύτην, μέγα ἀνεβόησεν, ἀγνοῶ. Καὶ τις τῶν παρεστηκότων Βοηθὸς, οὕτω καλούμενος, παράδος μοι ταύτην φησὶ, οὐ γὰρ εἰμὶ ἄφρων ὡς ὁ Κομενταρίσιος, ἵνα πεισθῶ ἀπατηθεὶς παρ᾽ αὐτῆς. Καὶ τοῦ ἄρχοντος ἐπιτρέψαντος, ἔλαβε ταύτην εἰς τὴν οἰκίαν αὐτοῦ ἀπαγαγών. Καὶ αὐτὸς δὲ τοὺς λόγους τῆς μακαρίας ἐν τῇ καρδίᾳ δεξάμενος, τὸν Θεὸν, ὡς ὁ Κομενταρίσιος, ἐπέγνω, ἀλλ᾽ [illegible]. Καὶ τῇ ἑξῆς παραστὰς τῷ ἄρχοντι σὺν τῇ ἁγίᾳ, τὸ μὲν ἀμέτοχον ὦ ἡγεμὼν, φησὶν, ἔπαθον, παρειμὶ σοι, [illegible] καὶ αὐτὸς τὸν Χριστὸν ὁμολογῶν Θεὸν ἀληθινὸν εἶναι, εἰ καὶ τὰς ἐλπίδας σου ἐπαγγελθὲν [illegible] προὔξενοι [illegible] Χριστοῦ γενέσθαι, [illegible] ἀληθείας, τὴν τοῦ πυρὸς [illegible] [illegible] τῷ [illegible] [illegible] καὶ [illegible]

τοιοῦτον ἐποίησας, ἀλλὰ καὶ ἀγνώμων φανεὶς, τὴν εὐεργέτιν σου κολάσεσιν οὐ φορητοῖς παραδέδωκας. Οὕτως εἰπε· καὶ ξίφει τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ὁ ἄρχων ἀποτμηθῆναι ἐκέλευσε. τὴν δὲ μακαρίαν, ἐσχάρας σφοδρῶς πυρακτωθείσης, ὑφαπλωθῆναι ἐν αὐτῇ κελεύει, καὶ πίσσης, ἐλαίου, καὶ κηρῶν ἄνωθεν ἐπιῤῥαινομένων εἰς σφοδροτέραν τῆς ἐσχάρας ἐκκαυσιν. Καὶ ὁ μὲν Βοχθὸς, τὴν διὰ ξίφους μαρτυρίαν τελέσας, ἀπῆλθε πρὸς Κύριον. ἡ δὲ μακαρία προσευξαμένη τῷ Θεῷ, ἐπέβη τῆς ἐσχάρας. Καὶ ὡς ἤδη ταύτην ἐδέξατο διαῤῥαγεῖσα, καὶ σπινθῆρας ἀποβλύσασα τοῖς παρεστῶσιν ἐμπεριδονήσασα, τοὺς πλείονας κατέκαυσεν. Ἐναπορῥιφεῖσα οὖν ἐν τῇ φυλακῇ, τῇ ἑξῆς μεγάλης καμίνου ἀναφθείσης, καὶ ἐμβληθεῖσα ἐν αὐτῇ ἡ ἁγία μετὰ τοῦ Εὐκαρπίου, καὶ μακαρίου, καὶ ἑτέρων οὐκ ὀλίγων, τὸ μακάριον τέλος ἐδέξαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πολυεύκτου πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Εὐκτοῦ τέλους ἔτυχες ποιμὴν Κυρίου,
Φερωνυμήσας πράγμασι Πολύευκτε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου νεομάρτυρος Ἀντωνίου Ἀθηναίου τοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσαντος διὰ ξίφους κατὰ τὸ αχοδ'. ἔτος.

Στίχ. Σφαγεὶς ὁ Ἀντώνιος ὥσπερ ἡ οἶς,
Χριστῷ παρίστη ἀκολουθοῦντ' ὡς οἶς.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις Χριστέ.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ὡς λίαν φαιδρῶς, φθεγγομένη καὶ σοφῶς τυράννους ἐπλήξας, λόγῳ σοφίας ϗ τῆς χάριτος, ὑπομονῇ τε κολάσεων· ἄνθρακας πυρὸς γὰρ εὐτόνως, καρτεροῦσα ἐκραύγαζες· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Μανίᾳ δεινῇ, συσχεθεὶς ὁ δυσμενὴς ἐξηπορεῖτο δεινῶς, τὴν σὴν θεώμενος ἀνανέωσιν, ϗ τοῦ μαστοῦ σου τὴν βλάστησιν· χαίρουσα γὰρ μάρτυς ἐβόας, τῷ σῷ νυμφίῳ κραυγάζουσα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἐπέστη φαιδρῶς, τοῦ Χριστοῦ ὁ μαθητής σοι φρουρουμένῃ, τὰς σὰς ἰώμενος δεινὰς μάστιγας ἅσπερ ὑπέστης ἀήττητε, μάρτυς τοῦ Σωτῆρος παρθένε, ἀγγελλομένη ϗ λέγουσα· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νεκροῦται Ἀδὰμ, παραβὰς τὴν ἐντολὴν τοῦ παντοκράτορος. σὺ δὲ τεκοῦσα τὴν αἰώνιον, ζωὴν παρθένε πανάμωμε, τοῦτον ἐλυτρώσω θανάτου, εὐχαρίστως σοι κράζοντα· εὐλογημένη ἡ Θεὸν, σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η'. Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρός.

Ἐν εὐφροσύνῃ καὶ χαρᾷ δι' αἰῶνος κατοικεῖν ἀξιωθεῖσα, τῇ ἀφράστῳ σου δόξῃ καταυγασθῆναι τοὺς σὲ, τιμῶντας Ἀγάθη δυσώπησον, ϗ τῆς ἀκηράτου ζωῆς κατατρυφῆσαι.

Νῷ καὶ καρδίᾳ ϗ ψυχῇ, ἀγαπήσασα Χριστοῦ τὴν ὑπὲρ λόγον, πολυέραστον θέαν, ἀνεπτερώθης αὐτῷ, βοῶσα· δραμοῦμαι ὀπίσω σου, ϗ κατασκηνώσω σὺν σοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὑπερφυέσι κροσσωτοῖς, καὶ ὡραίᾳ τῇ στολῇ ἠγλαϊσμένη, βασιλέως θυγάτηρ ἐν τῇ τιμῇ τοῦ Χριστοῦ, παρέστης Ἀγάθη κραυγάζουσα· σὲ ὑπερυψοῦμεν Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μύρον κενούμενον ἡμῖν, Θεοτόκε τὸν Χριστὸν κυοφοροῦσα, εὐωδίασας κόσμον, ἐν θεοπνεύστοις ὀσμαῖς· διό σοι τὸ χαῖρε κραυγάζομεν, ϗ ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς
» παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς
» δρόσον μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε τὰ ἔρ-
» γα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας
» τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Νικητικοῖς ἐν στεφάνοις, κοσμηθεῖσα Θεόφρον, Ἀγάθη δεξιᾷ ζωαρχικῇ, νῦν λυτρωθῆναι δυσώπησον, τὴν πατρίδα σου ζάλης, ὡς πρὶν πυρὸς ἀνεστείλας ὁρμήν. ἵνα ὕμνοις σε πάντες, ἀπαύστως μεγαλύνωμεν.

Ὁ θεϊκῇ προαιρέσει, περιέπων τὰ πάντα, Χριστὸς νῦν ἀμειβόμενος τὴν σὴν, μάρτυς ἀνδρείαν κατῴκισεν, ἐν σκηναῖς οὐρανίαις, ὡς νυμφὴν πανακήρατον αὐτοῦ, ϗ συγχαίρειν ἀγγέλοις, καὶ μάρτυσιν ἠξίωσεν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἵλεων ὦ Ἀθληφόρε, τὸν κριτὴν τῶν ἁπάντων, Χριστόν μοι παρασκεύασον σεμνή, ταῖς ἱκεσίαις σου δέομαι, ἵνα πταισμάτων τὰ πλήθη, καθάραι με τὸν εὔσπλαγχνον ἀεὶ, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, μαρτύρων ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Σωματωθεὶς ἀποῤῥήτως, ἐξ ἁγνῶν σου αἱμάτων, ὡς ἥλιος ἐπέφανεν ἡμῖν, Πανάγνε μήτηρ ἀνύμφευτε, τῶν αἰώνων ἁπάντων, ὁ πρὶν Πατρὶ συνάναρχος Υἱός, καὶ τὸ σκότος διώξας, ἐφώτισε τὰ σύμπαντα.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ σο-
» φίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδάμ, βρώ-
» σει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας
» Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς
» οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνωμεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἀγάθη μεγαλώνυμε, Χριστοῦ νύμφη ἀκήρατε, κάλλος ἀπόθετον θεῖον, καὶ μάρτυς ἠγλαϊσμένη, μνείαν ποιοῦ τῶν πίστει σε, τιμώντων καλλιπάρθενε, καὶ τὴν ἁγίαν σου μνήμην, χαρμονικῶς ἐκτελούντων, πταισμάτων λύσιν εὑρέσθαι.

Ἕτερον, τῆς ἑορτῆς ὅμοιον.

Πληρῶν σου τὴν ἀπόῤῥητον, οἰκονομίαν Κύριε, ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης, ὑπὸ μητρὸς ἀπειράνδρου. ἰδὼν δέ σε ἐκραύγαζεν, ὁ πρέσβυς· νῦν ἀπόλυσον, τὸν δοῦλόν σου ὦ Δέσποτα. Σωτὴρ γὰρ ἦλθες τοῦ κόσμου, τὸ πατρικὸν φῶς Χριστέ μου.

Εἰς τὸν στιχ. στιχ. προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Φόβῳ τε καὶ χαρᾷ, ἀγκάλαις τὸν δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέχων, ζωῆς ᾐτεῖτο λύσιν, ὑμνῶν τὴν Θεομήτορα.

Στιχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Νῦν με πρὸς τὴν ζωήν, ἀπόλυσον τὴν ὄντως, ὁ Συμεὼν ἐβόα, Σωτήρ μου· εἶδον γάρ σε, τὸ φῶς τοῦ κόσμου δέσποτα.

Στιχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Ἄννα προφητικῶς, ἡ σώφρων καὶ ὁσία, νῦν ἀνθωμολογεῖτο, τῷ ἐκ Παρθένου φύντι, βροτῶν εἰς ἀπολύτρωσιν.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος βʹ.

Ὃν περ οἱ ἄνω λειτουργοί.

(Ζήτει εἰς τὴν λιτὴν τῆς ἑορτῆς)

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν ζήτει εἰς μαρτύρας.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΣΤ'.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στιχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος δ'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὁ ποιητὴς τῶν ἁπάντων καὶ λυτρωτὴς ἡμῶν, ὑπὸ μητρὸς Παρθένου, τῷ ναῷ προσηνέχθη, ὅθεν ὁ πρεσβύτης τοῦτον λαβών, μετὰ χαρᾶς ἀνεκραύγαζε· νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου ἀγαθέ, ἐν εἰρήνῃ ὡς ηὐδόκησας.

Ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις ἐκ τῆς Παρθένου λαβών, τὸν πρὸ πάντων αἰώνων, γεννηθέντα Σωτῆρα, εἶδον ἀνεβόα τὸν φωτισμόν, τῆς σῆς δόξης τὰ πέρατα. νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου ἀγαθὲ, ἐν εἰρήνῃ ὅτι εἶδόν σε.

Τὸν ἐπ' ἐσχάτων τεχθέντα εἰς σωτηρίαν βροτῶν, ὁ Συμεὼν βαστάσας, ἐν ἀγκάλαις Σωτῆρα, χαίρων ἀνεβόα· εἶδον τὸ φῶς, τῶν ἐθνῶν καὶ τὴν δόξαν τοῦ Ἰσραήλ. νῦν ἀπολύεις ὡς εἴρηκας ὡς Θεός, ἐκ τῶν τῇδε τῇ κελεύσει σου.

Ἕτερα στιχ. προσόμοια τοῦ ἁγίου.

Ἦχος πλ. β'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Φωτὶ τῶν θεουργῶν ἀρετῶν, ἀστράπτων ἱερώτατε, ὡς ἐτέθης, ἐν λυχνίᾳ μυστικῶς, τῆς θείας ἐκκλησίας, λαμπρύνων ταύτην πάτερ, ταῖς ἱεραῖς διδασκαλίαις σου.

Τὸ πνεῦμά σε τὸ ἅγιον, Βουκόλε ἁγιώτατε.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ἁγίασον, διὰ τοῦ ἁγιασμόν, τοῖς πίστει προσιοῦσι, παρέχει Θεοφόρε, καὶ φωτισμὸν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Τὴν ἄκραν ἀγαθότητα, κηρύττων τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, κακωθέντας, ἀγαθύνεις τοὺς λαούς, σοφὲ ἀγαθοδότως, προσάγων τῷ Σωτῆρι, ἱερουργὸς ὡς ἱερώτατος.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος πλ. δ'.

Ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς, καθὼς εἶπεν ἐν εὐαγγελίοις Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν. ἐν αὐταῖς γὰρ εὑρίσκομεν αὐτόν, τικτόμενον καὶ σπαργανούμενον, τιθηνούμενον καὶ γαλακτοτροφούμενον, περιτομὴν δεχόμενον, καὶ ὑπὸ Συμεὼν βασταχθέντα· οὐ δοκήσει οὐδὲ φαντασίᾳ, ἀλλ' ἀληθείᾳ τῷ κόσμῳ φανέντα. πρὸς ὃν βοήσωμεν· ὁ πρὸ αἰώνων Θεὸς δόξα σοι.

[illegible]

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φέρουσα ἡ ἁγνή, καὶ ἄχραντος Παρθένος, τὸν πλάστην καὶ δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου.

Δέχου ὦ Συμεών, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρηματίσθης, ἐκ πνεύματος ἁγίου· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Νῦν εἶδον ἀγαθέ, Θεὲ οἱ ὀφθαλμοί μου, τὴν σὴν ἐπαγγελίαν· ἀπόλυσόν με τάχος, τὸν δοῦλόν σου φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. Ἦχος α'.

Σήμερον ὁ πάλαι τῷ Μωσεῖ ἐν Σινᾷ.

(Ὅρα εἰς τὴν λιτὴν τῆς ἑορτῆς.)

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. στιχολ. κάθ.

Ἦχος α'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων· δι' ἐμὲ νηπιάσας ὑπὸ νόμον ἐγένου, ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾶ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς ἐκ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ. δόξα τῇ βασιλείᾳ σου. δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογίαν Κάθισμα.

Ἦχος πλ. δ'. Τὸν συνάναρχον λόγον.

Ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης τὰ εἰθισμένα πληρῶν, ὁ ποιητὴς καὶ δεσπότης καὶ τοῦ νόμου Δοτήρ, καὶ ἀγκάλαις Συμεών, εὐδοκίᾳ τῇ σῇ, βασταχθῆναι ἐν σαρκί, ὁ τοῖς πᾶσι φοβερός, καὶ πᾶσαν κτίσιν συνέχων, ἠνέσχου μόνε οἰκτίρμον, τὸ φῶς σου πᾶσιν ἀποκαλύψας ἡμῖν.

Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸ Βουκόλου μέγιστον ὑμνήσω κλέος. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Ταῖς θεϊκαῖς ἀγλαΐαις καὶ ἱεραῖς, καὶ φωσφόροις λάμψεσι, λαμπρυνόμενος ἀεί, τὴν ἐμὴν καταύγασον ψυχήν, τὴν λαμπράν σου ἑορτὴν, πάτερ γεραίρουσαν.

Ὁλολαμπῆ σε ἀστέρα ὁ νοητός, ἀναδείξας ἥλιος, ταῖς λαμπρότησι τῶν σῶν, ἀρετῶν ἐφαίδρυνε τὴν γῆν, ἱεράρχα τοῦ Χριστοῦ Βουκόλε πάνσοφε.

Βίον ἀεὶ ἡγνισμένον καὶ καθαρόν, καὶ κηλίδων ἄμικτον, ἐνδεικνύμενος Χριστοῦ, ἱερὸν κειμήλιον σοφέ, ἐγνωρίσθης ἐπὶ γῆς Βουκόλε ἔνδοξε. Θεοτοκίον.

Ὁ τῷ Πατρὶ συνυπάρχων μονογενής, ὑπὲρ νοῦν ἐν μήτρᾳ σου, σαρκωθεὶς θεοπρεπῶς, τοὺς βροτοὺς ἐθέωσεν Ἁγνή, διὰ πλῆθος οἰκτιρμῶν ὁ ὑπεράγαθος.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Υἱὸς ἡμέρας καὶ φωτός, γεγονὼς ἱεράρχα, διὰ πόνων ἐνθέων, κατεσκήνωσας σαφῶς, ἐν ταῖς λαμπρότησι νῦν, τῶν ἁγίων χάριτι λαμπόμενος.

Κηρύττων μίαν εὐσεβῶς, τῆς Τριάδος οὐ-

σίαν, τὴν πολύθεον πλάνην, ἐξεῤῥίζωσας ἐκ γῆς, ὡς ἱεράρχης σεπτός, ὡς τοῦ Λόγου, ἀληθὴς διάκονος.

Ὁδὸν ὑπέδειξας ζωῆς, πᾶσι τοῖς πλανηθεῖσι, δυσμενοῦς ἐπηρείᾳ, ᾗ προσήγαγες αὐτούς, οἷα ποιμὴν λογικός, σεσωσμένους, Λόγῳ Ἀρχιποίμενι. Θεοτοκίον.

Λιμὴν γενοῦ μοι καὶ φρουρός, ταῖς δειναῖς τρικυμίαις, τῶν παθῶν ἀνενδότως, χειμαζομένῳ ἀεί, ἐν τῇ θαλάσσῃ Ἁγνή, τῇ τοῦ βίου μόνη ἀειπάρθενε. Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου,
» ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγα-
» θέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς
» ὁμολογίας σου.

Κάθισμα Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Ἱερωσύνης τῷ φωτὶ διαλάμπων, ἐφωταγώγησας λαοὺς ἱεράρχα, τὸ τῶν εἰδώλων σκότος τε ἠφάνισας, αἴγλῃ ἰαμάτων δέ, τῶν παθῶν τὴν ὀμίχλην, λύσας μεταβέβηκας, πρὸς τὸ ἄδυτον φέγγος, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύων ἐκτενῶς, τῶν σὲ τιμώντων Βουκόλε μακάριε.

Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.
Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιάζει δι' ἐμέ, ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν, καθαρσίων κοινωνεῖ, ὁ καθαρώτατος Θεός, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσῃ μοι τὴν ἐκ Παρθένου. Καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτὸν Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, καὶ ὡς ζωὴν ἠσπάζετο καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· ἀπόλυσόν με, σὺ γὰρ Θεός μου, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ὁ προγινώσκων σου, Θεομακάριστε, τῆς ψυχῆς τὸ ὡραῖον καὶ τοῦ νοός, τὴν καθαρότητα, ἱεροκήρυκα σοφόν, ἱερῶς σε προχειρίζεται.

Ὑπὸ τοῦ πνεύματος, ἐλλαμπόμενος, τοὺς ἐν σκότει τῆς πλάνης φωταγωγεῖς, καὶ διὰ βαπτίσματος, υἱοὺς ἡμέρας ἐκτελεῖς, ἱεράρχα παναοίδιμε.

Μυρίων ἔσωσας, θηρῶν τὸ ποίμνιον, τῶν σπαράττειν ζητούντων καὶ ἀφιστᾷν, τῆς ἀμώμου πίστεως, ἀρχιερέων καλλονή, καὶ ποιμένων ἀκροθίνιον.

Εὑρών σε χάριτι, περιαστράπτοντα, ὁ κλεινὸς Θεολόγος χειροθετεῖ, θείαις εἰσηγήσεσι, καὶ ἱερέα ἐκτελεῖ, ἱερὸν Βουκόλε πάνσοφε. Θεοτοκίον.

Γνωστῶς ἐν βάτῳ σε, Μωσῆς ἑώρακεν, ἱερῶς τυπουμένην τὴν τοῦ πυρός, μέλλουσαν λοχεύτριαν, ἀναφαίνεσθαι μυστικῶς, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ἱερωσύνης τὸ ἱερόν, ἔνδυμα φορέσας ἱερῶς, τοὺς ἀνιέρους ἐφώτισας, σέβειν ἱεράρχα μονάδα ἄκτιστον, τρισὶν ἐν χαρακτῆρσι, Βουκόλε πάνσοφε.

Στόματος λύκου τοῦ νοητοῦ, ἥρπασας λαοὺς ταῖς διδαχαῖς, τοῦ θεηγόρου σου στόματος, καὶ αἱρετιζόντων πάτερ ἀπύλωτα, ταῖς σαῖς θεολογίαις, ἔφραξας στόματα.

Ταῖς φωτοβόλοις καταυγασθείς, ὅσιε τοῦ πνεύματος αὐγαῖς, φωτοειδὴς ὅλος γέγονας, λάμπων ταῖς τῷ σκότει ἐνυπαρχούσαις ψυχαῖς, Βουκόλε ἱεράρχα Θεομακάριστε.

Ὁ βδελυρὸς ἥττηται ταῖς σαῖς, ἱερολογίαις ἱεραῖς, Μαρκίων καὶ ἐξωστράκισται, πάσης ἀτοπίας ἐξερευγόμενος, βόρβορον ὁ δυσώδης, Βουκόλε ἔνδοξε. Θεοτοκίον.

Νόμους τῆς φύσεως Ἰησοῦς, ὁ πανυπερούσιος Θεός, καινοτομεῖ Παναμώμητε, τῷ ἐκ τῆς νηδύος ἀποτικτόμενος, ὁ μόνος οὐσιώσας τὸ πᾶν βουλήματι.

Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ὑψώσας ταπεινώσει, καθάρσεσι …

ἀγάπην ἀνυπόκριτον, πίστιν ἐλπίδα ἔχων εἰλικρινῆ, Βουκόλος ὁ ἔνδοξος, τῆς Τριάδος ἐδείχθη καταγώγιον.

Μεγάλως κοσμήσαντα, τῶν Σμυρναίων ἱεράν, καθέδραν σε πανεύφημε, μυσταγωγεῖ τὸ Πνεῦμα τὸν μετὰ σέ, ποιμένα Πολύκαρπον, τῇ χειρί σου Βουκόλε τελειούμενον.

Νοήσας τὴν κλῆσιν σου, διὰ Πνεύματος σοφέ, τὸν μετὰ σὲ ἐν χάριτι, τῶν λογικῶν θρεμμάτων καθηγητήν, προσάγεις τῷ βήματι, ἀρετῶν λαμπηδόσιν ἐξαστράπτοντα.

Θεοτοκίον.

Ἡ πύλη τῆς χάριτος, ἡ ἀνοίξασα βροτοῖς τὴν πύλην τὴν οὐράνιον, τῆς μετανοίας πύλας μοι τηλαυγῶς, διάνοιξον Δέσποινα, καὶ πυλῶν τοῦ θανάτου ἐλευθέρωσον.

Ὁ Εἱρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· ἀνάγαγε ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Κοντάκιον τῆς ἑορτῆς. Ὁ μήτραν

Τῇ αὐτῇ μηνὶ ΣΤ'. Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βουκόλου, Ἐπισκόπου Σμύρνης.

Στίχ. Σμύρνης ὁ ποιμὴν Βουκόλος θνηπολεῖ,
Ἀγρευτὸς ἐστι, καὶ θανὼν ποίμνης φύλαξ.
Ἕκτῃ Βουκόλος ἀπέπτη.

Οὗτος ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας ἑαυτὸν καθαγνίσας, δοχεῖον γέγονεν τοῦ ἁγίου Πνεύματος· ὃν εὑρὼν δόκιμον καὶ ἄξιον ὁ πανεύφημος καὶ φιλούμενος ὑπὸ Χριστοῦ θεῖος Ἰωάννης ὁ Θεολόγος, ἐπίσκοπον καὶ ποιμένα εὐγνωστον τῆς μεγαλοπόλεως Σμυρναίων ἐκκλησίας προχειρίζεται· ὃς ὑπὸ τοῦ ἁγίου λαμπαδουχούμενος Πνεύματος, ἐλευθεροῖ τοὺς ἐν σκότει τῆς πλάνης, καὶ φωταγωγεῖ διὰ τοῦ ἁγίου Βαπτίσματος, καὶ υἱοὺς φωτὸς καθιστᾷ, μυρίοις θαύμασι συγκαλύπτων αὐτοὺς πλουτίζων. Δέον οὖν πρὸ τοῦ τὸν βίον μεταλλάξαι, τὸν μακάριον Πολύκαρπον ἐν ταύτῃ τῇ πόλει ποιμένα καὶ διδάσκαλον τῶν λογικῶν προβάτων προχειρισάμενος, τὸν βίον μεθίσταται. Καὶ ἀπὸ γῆς τοῦ τάφου αὐτοῦ τεθέντος, μυρσίνην βλαστῆσαι ὁ Θεὸς ἐποίησε, παρέχουσαν ἰάσεις μέχρι τῆς σήμερον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Ἰουλιανοῦ τοῦ ἐν Ἐμέσῃ.

Στίχ. Χριστὸς τέτρηται χεῖρας ἥλοις καὶ πόδας·
Ἰουλιανὸς προστίθησι καὶ κάραν.

Οὗτος ἐξ Ἐμέσης ἦν τῆς πόλεως, ἐν ἀκμῇ τῆς ἡλικίας τὰ πρὸς τὸν Θεὸν εὐσεβής, δοκῶν μὲν ἐπιμελεῖσθαι διὰ τῆς ἰατρικῆς τῶν ἀνθρωπίνων σωμάτων, πλείω δὲ ποιούμενος πρόνοιαν τῶν ψυχῶν· οὐχ ἧττον γὰρ ἦν τούτων, ἢ ἐκείνων ἰατρός. Συλληφθέντων οὖν Σιλουανοῦ τοῦ Ἐπισκόπου, καὶ Λουκᾶ διακόνου, καὶ Μωκίου ἀναγνώστου, κατὰ τοὺς καιροὺς Νουμεριανοῦ τοῦ βασιλέως, καὶ παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν καταδικασθέντων γενέσθαι θηρίοις βορά, ὁ ἅγιος Ἰουλιανὸς ἀπαγομένους αὐτοὺς καταλαβὼν, ἠσπάσατο. Διὸ συλληφθεὶς καὶ αὐτὸς μετὰ τὴν ἀναίρεσιν αὐτῶν, καθηλοῦται τὴν κεφαλήν, καὶ τὰς χεῖρας, καὶ τοὺς πόδας, καὶ ἔν τινι σπηλαίῳ, ὥσπερ αἰχμαλωτῶν ἥλων προσκλεισθείς, τῷ Θεῷ τὸ πνεῦμα παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Φαύστης, Εὐϊλασίου, καὶ Μαξίμου.

Στίχ. Τρεῖς μάρτυρες πάσχουσιν ἐχθρῶν πάθος,
Κοινῇ τυχόντες ὀργάνου τοῦ Τηγάνου.

Αὕτη ἡ ἁγία Φαῦστα ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως, ἐκ τῆς πόλεως Κυζίκου. Τυχοῦσα δὲ γεννητόρων πλουσίων καὶ εὐσεβῶν, πολλῇ περιουσίᾳ μετὰ τὴν αὐτῶν ἀποβίωσιν κατελείφθη. Οὔτε δὲ τὸ νέον τῆς ἡλικίας, οὔτε ἡ τοῦ πλούτου ἀπάτη, τῶν σπουδαίων αὐτὴν ἀπέστησε πράξεων, ἀλλ' ἐν ἀφθορίᾳ τε ἑαυτὴν συνεῖχε, καὶ νηστείᾳ, καὶ προσευχῇ, καὶ τῇ μελέτῃ τῶν θείων γραφῶν. Τῆς δὲ περὶ αὐτὴν φήμης μέχρι τοῦ βασιλέως διαδοθείσης, ἀποστέλλει αὐτῇ Εὐϊλάσιόν τινα τῶν ἐπιφανῶν τῆς συγκλήτου, τοῦ πεῖσαι αὐτὴν θῦσαι τοῖς θεοῖς, καὶ μὴ πεισθεῖσαν τῷ βυθῷ παραδοῦναι. Ὁ δὲ πᾶσαν πεῖραν βασάνων αὐτῇ προσενεγκών, ὡς εἶδε παραδόξως τὰ ἐξ αὐτῶν σωθεῖσαν καὶ θαύματα κατεργασαμένην, ἐπίστευσε τῷ Χριστῷ. Καὶ αὖθις στέλλεται ἐπὶ τὸν Εὐϊλάσιον καὶ τὴν ἁγίαν, Μάξιμος ὁ ἔπαρχος. ἀμφοτέρους δὲ δεινοῖς βασάνοις ὑποβαλών, καὶ διὰ τῶν θαυματουργιῶν καὶ προσευχῶν τῆς μάρτυρος, πιστεύει καὶ αὐτὸς τῷ Χριστῷ, καὶ ἐν τῷ Τηγάνῳ, ὃ κατὰ τῶν ἁγίων αὐτοὶ κατεσκεύασαν, ἀδιαιρέτως ἐμβάς μετ' αὐτῶν, προστάξει τοῦ βασιλέως, συνάμα τὸν ἀγῶνα διήνυσαν τελειωθέντες διὰ πυρός.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βαρσανουφίου.

Στίχ. Ἐκ γῆς συνέστη σῶμα Βαρσανουφίου,
Καὶ γῆ ὑπῆλθε τὴν ἑαυτοῦ μητέρα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἰωάννου τοῦ ἐπικαλουμένου προφήτου μαθητοῦ τοῦ ἁγίου Βαρσανουφίου.

Στίχ. Δίκαιον ἐστιν ὦ Ἰωάννη ἅμα,
Τάττειν σε ὧδε τῷ φίλῳ διδασκάλῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὅσιος Ἰωάννης ὁ ἐν Λυκῷ τῇ πόλει ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Τὸν ἐν Λυκῷ δὲ ποῦ Ἰωάννην θέμις,
Τάττειν ὅτι μή, ὧδ' Ἰωάννη ἅμα.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ'. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Συνετίζων ἀσυνέτους καταρτίζων τε, τοὺς πλάνῃ ἐξωκείλαντας, πάτερ ἔσωσας, καὶ Θεῷ προσῆξας καθαρούς, αὐτῷ μελῳδοῦντας εὐσεβῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὡραιώθησαν παμμάκαρ σιαγόνες σου, τὴν σάρκωσιν κηρύττουσαι, τοῦ δι' ἄφατον εὐσπλαγχνίαν λάμψαντος ἡμῖν· πρὸς ὃν ἀνεβόας ἐμμελῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Κυριεύσας δι' ἀσκήσεως τοῦ σώματος, τῶν παθημάτων ἔνδοξε, ἀκυρίευτος ταῖς τοῦ πλάνου ὤφθης προσβολαῖς, καὶ νῦν ἀναμέλπεις ἀπλανῶς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Λυτρωθέντες τῆς ἀρχαίας ἀποφάσεως, τῷ τόκῳ σου Πανάμωμε, ἀνυμνοῦμέν σε οἱ σωθέντες Κόρη διὰ σοῦ, βοῶντες καὶ λέγοντες πιστῶς· εὐλογημένος ὁ καρπός, τῆς σῆς κοιλίας Ἁγνή.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ἐξεβλαστήσας ὡς φοῖνιξ, ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Θεοῦ, ὀφειλόμενον ὕπνον δικαίοις ὑπνώσας· φέρεις δὲ φυτὸν πρὸ τοῦ θείου σου μνήματος, θαῦμα τοῖς ὁρῶσι, Βουκόλε θεοκῆρυξ.

Ὁ Θεοῦ Θεὸς Λόγος ὁ ἐνυπόστατος, ἱερὸν πρόεδρον σὲ προχειρίζεται, χρίοντα λαόν, ἱερῶς ἱερώτατε, πρόεδρε Σμυρναίων, φωστὴρ τῆς οἰκουμένης.

Σαρκωθέντα τὸν Λόγον ἐθεολόγησας, καὶ πολλοὺς ἀλογίας λαοὺς διέσωσας, θεῖος γεγονώς, μαθητὴς τοῦ ἐκλάμψαντος, ἐν θεολογίαις, Βουκόλε θεοκῆρυξ.

Θεοτοκίον.

Ἱερῶς ἐμυεῖτο τὰ σὰ μυστήρια, προφητῶν Θεοτόκε ὁ θεῖος σύλλογος, πόῤῥωθεν μαθών, καὶ τρανῶς ἐκτιθέμενος, τὰς θεοσημείας τοῦ θείου τοκετοῦ σου.

Ὁ Εἱρμός.

» Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ
» δικαίου θυσίαν, ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα
» γὰρ δρᾷς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι. σὲ
» ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ὡς φῶς ὡς φέγγος ὡς μέγας ἥλιος, ὡς ἀστραπὴ Χριστοῦ τῇ ἐκκλησίᾳ ἐξέλαμψας, καὶ πιστῶν διανοίας ἐφώτισας, καὶ πρὸς τοὺς ἀνεσπέρους, τόπους ἐσκήνωσας, μέλπων τρισαγίαις ἐν φωναῖς Τριάδα ἄκτιστον.

Σαρκὸς καὶ κόσμου ἔξω γενόμενος, ἱερουργὲ πρὸς τὰς ὑπερκοσμίους γηθόμενος, μεταβέβηκας τάξεις θεούμενος, θέσει φαεινοτάτῃ, ὅθεν τὴν μνήμην σου, πίστει ἐκτελοῦμεν, ἐπὶ γῆς Βουκόλε πάνσοφε.

Ἡ γῆ τὸ σῶμά σου τὸ μακάριον, κρύπτει σαφῶς, ἰάσεις ἀναβλύζον καὶ χάριτας· οὐρανὸς δὲ τὸ πνεῦμα σὺν τοῖς ἐκλεκτοῖς, φέρει ταῖς ἀπ' αἰῶνος, θείαις λαμπρότησι, κατηγλαϊσμένον, ἀληθῶς Βουκόλε ἔνδοξε.

Θεοτοκίον.

Φωνὴ ἀγγέλου μεγάλης ἄγγελον, βουλῆς Ἁγνὴ Χριστὸν Ἐμμανουὴλ ἀποτέτοκας, τοῖς ἀγγέλοις τοὺς κάτω συνάπτοντα, μόνη εὐλογημένη, μόνη Πανύμνητε, μόνη ἡ αἰτία, τῆς ἡμῶν Κόρη θεώσεως.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὃν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμῶ-
» σιν ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα, διὰ σοῦ δὲ
» Πάναγνε ὤφθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

» μένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις, » στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλ. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Ποιμαντικῶς ὡδήγησας, πρὸς νομὰς εὐσεβείας, τὸ τοῦ Κυρίου ποίμνιον, πάνσοφε ἱεράρχα, ἀποδιώξας ὡς θῆρας, πᾶσαν αἵρεσιν. ὅθεν, νῦν ἐποπτεύοις ἵλεως, καὶ ἡμᾶς οὐρανόθεν, ὡς παρεστὼς, μετὰ τῆς πανάγνου καὶ Θεοτόκου, τῷ θρόνῳ τῆς Θεότητος, παμμακάριστε πάτερ.

Ἕτερον τῆς ἑορτῆς ὅμοιον.

Τῶν κόλπων τοῦ γεννήτορος, οὐκ ἐκστὰς ἀποῤῥήτως, δι' ἄκραν ἀγαθότητα, ἐκ Παρθένου γεννᾶται, καὶ νηπιάζει ὁ Λόγος. τοῦτον δὲ ἐν ἀγκάλαις, Συμεὼν ὑποδέχεται, ἅμα τε καὶ πρεσβῦτις, καὶ γηραιὰ, ἀνθωμολογήσαντο ὡς Δεσπότῃ, ἐν ᾧ καὶ προεμήνυον τὴν βροτῶν σωτηρίαν.

Εἰς τὸν στιχ. στιχ. προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σήμερον ὁ Σωτὴρ, ὡς βρέφος προσηνέχθη, ἐν τῷ ναῷ Κυρίου, καὶ χερσὶ γηραλέαις, ὁ πρέσβυς τοῦτον δέχεται.

Στιχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Νήπιος τῇ σαρκὶ, ὁ παλαιὸς τῷ χρόνῳ, ὁρᾶται παραδόξως, τῇ σήμερον ἡμέρᾳ, καὶ τῷ ναῷ προσάγεται.

Στιχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Δέχου ὦ Συμεὼν, ἡ πάναγνος ἐβόα, ἐν ἀγκάλαις ὡς βρέφος, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καὶ κόσμου τὸ σωτήριον.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος β'.

Ὁ κτίστης οὐρανοῦ καὶ γῆς.

(Ὅρα εἰς τὴν Λιτὴν τῆς ἑορτῆς.)

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

[illegible]

Τῇ αὐτῇ ΜΗΝΙ Ζ'.

Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Παρθενίου, ἐπισκόπου Λαμψάκου, καὶ τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ, τοῦ ἐν τῷ Στειρίῳ τῆς Ἑλλάδος.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλ. στιχ. προσόμοια τοῦ ἱεράρχου.

Ἦχος δ'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῆς Ἑλλησπόντου τὸ κλέος, ὁ τῆς Λαμψάκου φωστὴρ, τῶν θαυματουργημάτων, ὁ λαμπρὸς ἑωσφόρος, Παρθένιος ὁ μέγας, πάντας ἡμᾶς, συγκαλεῖται τῇ μνήμῃ αὐτοῦ, νῦν ἑορτὴν ἐκτελέσαι πνευματικὴν, ἀνυμνοῦντας τὸν Σωτῆρα Χριστόν.

Ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας θεοφορούμενος, τὰ τῶν δαιμόνων στίφη, πυρὶ τῶν προσευχῶν σου, κατέφλεξας παμμάκαρ, ἰθύνας σοφῶς, τῆς Λαμψάκου τὸ ποίμνιον. τοὺς γὰρ βωμοὺς τῶν εἰδώλων καταβαλὼν, ναὸν ἤγειρας Θεῷ σεαυτόν.

Ἀνακηρύττει σου θαῦμα ὁ ἀνανήξας ἰχθὺς, ὁ ἀναζήσας ἄπνους, ὁ καρπὸς τῆς ἀκάρπου, ἀρούρας καὶ ἀμπέλου βροχὴ ἡ καινὴ, τῶν βαφῶν ἡ ἐπίτευξις, ὡς θαυμαστά σου τὰ ἔργα ἱερουργὲ, ἀλλὰ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἕτερα στιχ. προσόμοια τοῦ ὁσίου.

Ἦχος πλ. β'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλος ἐκ νεότητος, ἀκολουθήσας Κυρίῳ, γονικὴν κατέλιπες, ἔνδοξε προσπάθειαν καὶ στοργὴν κοσμικὴν, καὶ ἐρήμους ᾤκησας, ἀσκητῶν τὸν βίον, ἐξασκῶν ἐν ταπεινότητι· ὃν καὶ ἐτέλεσας, ζέοντι τῷ πνεύματι ὅσιε, καλῶς ἐμπορευσάμενος, νείμας τε τὰ ὄντα τοῖς πένησι, καὶ τὸν μαργαρίτην τὸν τίμιον ὠνούμενος, Χριστὸν· οὗ καὶ τυχὼν τῆς ἐφέσεως, ἔστης ἀξιάγαστε.

Ἔφερες τυπτόμενος, ὀνειδιζόμενος Πάτερ, διαπληκτιζόμενος, παρὰ τοῦ τεκόντος σε διὰ Κύριον· ὃν ἐπόθεις ἔνδοξε· οὗ τρωθεὶς τῷ πόθῳ, τὰ τερπνὰ οὐδὲν λελόγισαι· Μητρὸς δὲ στέρησιν, καὶ τὴν ξενιτείαν ἠγάπησας, καὶ σχῆμα ἐνεδέδυσο, τὸ τῶν μοναχῶν ἱερώτατε. ἀλλὰ φανεροῖ σε, Θεὸς καὶ μὴ βουλόμενον εὐχαῖς

ταῖς μητρικαῖς Λουκᾶ ὅσιε, καμφθεὶς ὁ φιλάνθρωπος.

Βίον ἐκτελέσας σου, τὸν ἱερὸν πανιέρως. θαύματα ἐτέλεσας, ἱερὲ ἐξαίσια καὶ παράδοξα· τοῦ Θεοῦ σοὶ νείμαντος, ἀῤῥαβῶνα ἔνθεν, ἢ πρὸ τῆς ἀνταποδόσεως, τῶν θείων πόνων σου· νέμει δὲ καὶ στέφος σοι ἄφθαρτον, καὶ δόξαν αἰωνίζουσαν, ὅταν ὡς Κριτὴς παραγένηται· αὐτὸν οὖν δυσώπει, ῥυσθῆναι τοὺς ὑμνοῦντάς σε ἀεὶ, ἀπὸ παντοίας κακώσεως, Λουκᾶ ὁσιώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'.

Ὁ ἐν χερσὶ πρεσβυτικαῖς τὴν σήμερον ἡμέραν, ὡς ἐφ' ἅρματος χερουβὶμ, ἀνακλιθῆναι εὐδοκήσας Χριστὲ ὁ Θεός· καὶ ἡμᾶς τοὺς ὑμνοῦντάς σε, τῆς τῶν παθῶν τυραννίδος, ἀνακαλούμενος ῥῦσαι, καὶ σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθά.

Πύλαι τῶν οὐρανῶν, ἀνοίχθητε· Χριστὸς γὰρ, ἐν τῷ ναῷ ὡς βρέφος, ὑπὸ μητρὸς Παρθένου, Θεῷ Πατρὶ προσάγεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου δέσποτα.

Ἄνθραξ ὁ προοφθεὶς, τῷ θείῳ Ἠσαΐᾳ, Χριστὸς ὡς ἐν λαβίδι, χερσὶ τῆς Θεοτόκου, νῦν τῷ πρεσβύτῃ δίδοται.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Φόβῳ τε καὶ χαρᾷ, ἀγκάλαις τὸν δεσπότην, ὁ Συμεὼν κατέχων, ζωῆς ᾐτεῖτο λύσιν, ὑμνῶν τὴν Θεομήτορα.

Δόξα καὶ νῦν, ἦχος πλ. β'.

Ἀνοιγέσθω ἡ πύλη τοῦ οὐρανοῦ.

(Ὅρα εἰς τὴν ἑορτήν.)

Ἀπολυτίκιον τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν α'. στιχολ. Κάθισμα.

Ἦχος α'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Νηπιάζει δι' ἐμὲ, ὁ παλαιὸς τῶν ἡμερῶν, καθαρσίων κοινωνεῖ, ὁ καθαρώτατος Θεὸς, ἵνα τὴν σάρκα πιστώσηται τὴν ἐκ Παρθένου· καὶ ταῦτα Συμεὼν μυσταγωγούμενος, ἐπέγνω τὸν αὐτὸν Θεὸν, καὶ ἄνθρωπον, καὶ ὡς ζωὴν ἠσπάζετο, καὶ χαίρων, πρεσβυτικῶς ἀνεκραύγαζεν· ἀπόλυσόν με· σὺ γὰρ Θεός μου, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων.

Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Μετὰ τὴν β'. στιχολογ. Κάθισμα.

Ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Ὁ ὢν σὺν τῷ Πατρὶ, ἐπὶ θρόνου ἁγίου, ἐλθὼν ἐπὶ τῆς γῆς, ἐκ Παρθένου ἐτέχθη, καὶ βρέφος ἐγένετο, χρόνοις ὢν ἀπερίγραπτος· ὃν δεξάμενος, ὁ Συμεὼν ἐν ἀγκάλαις, χαίρων ἔλεγε· νῦν ἀπολύεις οἰκτίρμον, εὐφράνας τὸν δοῦλόν σου.

Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἁγίου.

Ὁ Κανὼν τοῦ ἁγίου Παρθενίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τῶν θαυμάτων σου τὴν χάριν μέλπω μάκαρ. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α', ἦχος δ'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Τῷ φωτὶ τῷ θείῳ συγκραθεὶς, πάτερ ἱερώτατε, δι' ἀρετῶν φῶς καθωράθης δεύτερον. διὸ τὴν φωσφόρον σου, καὶ πανέορτον τοὺς τελοῦντας πανήγυριν, σκότους ἁμαρτίας, ταῖς σαῖς ἱκεσίαις ἐλευθέρωσον.

Ὡς φαιδρὸς ἀνέτειλας ἀστὴρ, ἐν τῷ στερεώματι, τῆς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας Παρθένιε, ἰαμάτων λάμψεσιν, ἱερώτατε, τῶν παθῶν τὴν σκοτόμαιναν, χάριτι διώκων, καὶ φωταγωγῶν τοὺς προσιόντας σοι.

Νοσημάτων σκότος πονηρὸν, ἔλυσας Παρθένιε, τῷ φωτισμῷ σοῦ τῶν σεπτῶν ἐντεύξεων. ὅθεν δυσωποῦμέν σε, τῶν ψυχῶν ἡμῶν τὰς ὀδύνας θεράπευσον, καὶ τὰς τῶν σωμάτων, πάσας μαλακίας ἀπομάκρυνον. Θεοτ.

Ἀγαθὸν τεκοῦσα Θεὸν, Ἄχραντε ἀγαθυνον, τὴν ἐν πολλοῖς κεκακωμένην πάθεσι, ταπεινήν καρδίαν μου, καὶ τὸ θέλημα ἐκτελεῖν ἐνδυνάμωσον, τοῦ σωθῆναι πάντας, θέλοντος ἀνθρώπους Λυτρωτοῦ ἡμῶν.

Ἕτερος ... [illegible]

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Λουκᾶν ἐπαινῶ τὸ κλέος τῆς Ἑλλάδος. Ἀμήν.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Λόγον μοι δίδου θεόπτα παρεστηκώς, θρόνῳ τοῦ Δεσπότου σου, ἀνυμνῆσαι τὴν φαιδράν, καὶ φωσφόρον μνήμην σου Λουκᾶ, διαλύσας τὴν ἀχλὺν τῆς διανοίας μου.

Ὁλοσχερῶς σε ποθήσας ὁ ἱερός, Σῶτερ πρὸς τὴν ἄσκησιν, ἀπεδύσατο στεῤῥῶς, θλίψεις μόχθους πόνους καρτερῶν· ἀνθ' ὧν εὕρατο τρυφὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Ὑποπιάζων τὸ σῶμα Πάτερ Λουκᾶ, ἐγκρατείᾳ πάντοτε, ἀγρυπνίᾳ συνεχεῖ, κακηχίᾳ πάσῃ τε σοφῶς, τὰς ὁρμὰς τῶν ἐμπαθῶν ἡδονῶν ἔσβεσας. Θεοτοκίον.

Κυριοτόκε Παρθένε ἡ τὸν Θεόν, ἐν γαστρὶ χωρήσασα, τὸν ἀχώρητον παντί, σαρκωθέντα οἴκτῳ τῶν βροτῶν, τυραννίδος με παθῶν δεῖξον ὑπέρτερον.

Ὠδὴ γ'. Ἐν πέτρᾳ με τῆς πίστεως.

Ὑπῆρξας καθαιρέτης τῆς τυραννίδος, παμμάκαρ τῶν δαιμόνων τῆς ὀλεθρίου, εἰδώλων τε κατέστρεψας τὰ τεμένη, καὶ θείους ἤγειρας ναοὺς εἰς αἴνεσιν, τοῦ Χριστοῦ Παρθένιε ἱερώτατε.

Μεγίσταις διαπρέπων θαυματουργίαις, καρκίνου χαλεπώτατον παύεις πάθος, καὶ ὄμματα διήνοιξας πηρωθέντα, καὶ ἐφυγάδευσας πάτερ Παρθένιε, πονηρίας πνεύματα θείᾳ χάριτι.

Ἀνέστησας κακίστως θανατωθέντα, τὸν πάλαι ὑπουργοῦντα τῷ θείῳ ἔργῳ. Θεὸς γὰρ ὁ τὸν θάνατον καταργήσας, χάριν σοὶ δέδωκε, μάκαρ Παρθένιε, τοὺς θανόντας ἀνιστᾷν δι' ἐντεύξεως. Θεοτοκίον.

Ὡμίλησεν ἀνθρώποις ἐκ σοῦ τὴν σάρκα, ὁ Κύριος φορέσας ἀνερμηνεύτως· αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπησον Παναγία, τοῦ οἰκτειρῆσαί με καταπονούμενον, προσβολαῖς τοῦ ὄφεως καὶ δονούμενον.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ἀνεπτερώθης τῷ θερμῷ, ἔρωτι τῷ Σωτῆρος, καὶ γονέων τὸ φίλτρον, ὑπερέβης δι' αὐτόν, καὶ γέγονας ὦ Λουκᾶ, ξένος πάντων τῶν τερπνῶν μακάριε.

Ναὸν Κυρίου σεαυτόν, ἀπεργάσασθαι θέλων, ἐρημίας κατῴκεις, ὡς ὁ πάλαι Ἠλιού, πρὸς δαίμονας πολεμῶν· ὅθεν εὗρες τέλος τὸ μακάριον.

Ἐν πάσῃ θείᾳ ἐντολῇ, εὐπειθὴς ὡς οἰκέτης, ἀνεδείχθης παμμάκαρ, καλῶς αὐτὰς ἐκτελῶν, καὶ ταπεινῶν σεαυτόν, ὅθεν ὕψος ἔλαβες οὐράνιον. Θεοτοκίον.

Παρθένε Μήτηρ τοῦ Θεοῦ, ἡ τεκοῦσα τὸν Λόγον, ὑπὲρ λόγον ὀφθέντα, δι' ἡμᾶς ὅπερ ἡμεῖς, ἱκέτευε ἐκτενῶς, ἀλογίας πάσης με λυτρώσασθαι. Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ· καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ τῆς ὁμολογίας σου.

Κοντάκιον τοῦ ἁγίου Παρθενίου.

Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Τῶν θαυμάτων εἴληφας τὴν θείαν χάριν θεόφρον, ἱερὲ Παρθένιε θαυματουργὲ θεοφόρε, ἅπαντα, τὰ τῶν πιστῶν πάθη ἀποκαθαίρων, πνεύματα τῆς πονηρίας πάτερ ἐλαύνων. διὸ τοῦτό σε ὑμνοῦμεν, ὡς μέγαν μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος. Ὁ Οἶκος.

Φῶς νοερὸν ἐκ φωτὸς Πατρὸς τοῦ προανάρχου, Υἱὲ Θεοῦ καὶ Λόγε, ὁ καταυγάζων πᾶσαν τὴν οἰκουμένην θεϊκῶς, φώτισόν μου τὰς φρένας, τὸν νοῦν, καὶ τὸν λογισμόν, τοῦ ἀνυμνῆσαι σήμερον τὴν φαιδρὰν ταύτην πανήγυριν, καὶ σεμνοπρεπεστάτην τοῦ ὁσίου Παρθενίου· αὐτὸς γὰρ ἀληθῶς ἐν γῇ θαυμασίαν διετέλεσε ζωὴν καὶ πολιτείαν, διὰ τῆς

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

συνελθόντες εὐφημοῦμεν αὐτόν, ὡς μέγαν μύστην Θεοῦ τῆς χάριτος.

Καὶ ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Τῆς Λαμψάκου ὁ μέγας θαυματουργός, ἀναβὰς ἐν τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν, ἀστράπτεις τοῖς πέρασι, τῷ φωτὶ τῶν ἰάσεων· τοὺς ζοφώδεις δαίμονας, σκορπίζων σφοδρότατα, καὶ ἐλαύνων νόσους, Χριστοῦ ἐπικλήσεσιν· ὅθεν καὶ τῆς πλάνης, τῶν εἰδώλων καθάρας, πᾶσαν τὴν Ἑλλήσποντον, καταλάμπεις τοῖς θαύμασι, θεοφόρε Παρθένιε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα τοῦ ὁσίου, ὅμοιον.

Ἀπὸ βρέφους ποθήσας τὴν ἀρετήν, τῶν ἡδέων ἀπέσχου πάντων σοφέ, νηστείαν καὶ ἄσκησιν, ἀκριβῆ ἐνδεικνύμενος, καὶ μητρὸς τὸν πόθον, οὐδὲν ἡγησάμενος. ἐν σεμνείῳ φέρων, σαυτὸν λάθρα δέδωκας. πάλιν δὲ μηνύει, σὲ Θεὸς τῇ μητρί σου, θρηνούσῃ τὴν στέρησιν, σοῦ δικαίως πανάριστε· ᾗ καὶ νῦν συνηδόμενος, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν τῆς ἑορτῆς.

Ἦχος πλ. δ'. Αὐλῶν ποιμενικῶν.

Ἐτέχθης ἐκ Μητρός, ὁ προάναρχος Λόγος· προσηνέχθης τῷ ναῷ, βασιλεὺς ὁ τῆς δόξης. χαίρων δὲ ὁ πρεσβύτης, ἐν ταῖς ἀγκάλαις σὲ ὑπεδέξατο, κράζων· νῦν ἀπολύεις, ὃν ἐπεσκέψω κατὰ τὸ ῥῆμά σου, ὁ εὐδοκήσας σῶσαι ὡς Θεός, τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων.

Ὠδὴ ζ'. Ἐλλώβας, ἐκ Παρθένου.

Νοσήματα, προσευχῇ ἐθεράπευσας ἄμετρα, συσφίγγων Παρθένιε, τοὺς πιεσθέντας ἐν χόρτῳ, ὥσπερ ὁ Δεσπότης σου· οὗ τὴν πολλὴν ἐμιμήσω ἀγαθότητα.

Σὺ δέδωκας ἐνεργείᾳ τοῖς βαπτισθεῖσι τὰ πρόσφορα, τὸν εἴργοντα δαίμονα, ἀποσοβήσας Παρθένιε, ταῖς πρὸς τὸν φιλάνθρωπον, ἱερωτάταις σου πάτερ παρακλήσεσι.

Ὁ Κύριος, τὰς ἐντεύξεις σου πάτερ δεξάμενος, τὴν ἄγραν παρέδωκε, πλουσιωτάτως τοῖς χρῄζουσι, τῇ τοῦ ἀνανήξαντος, θαυματουργίᾳ ἰχθύος μεγαλύνων σε.

Θεοτοκίον.

Τὰ τραύματα, τῆς ψυχῆς μου Παρθένε θεράπευσον, τὸν νοῦν μου εἰρήνευσον, ὑπὸ παθῶν ταραττόμενον, καὶ ταῖς παραβάσεσι, τῶν ἐντολῶν τοῦ Σωτῆρος σκοτιζόμενον.

Ἄλλος. Χριστός μου δύναμις.

Ἄκακος ὅσιος, εὐθὺς καὶ ἥμερος, ἡ ἀκέραιος ὤφθης πάτερ Λουκᾶ, ὅθεν μεμακάρισαι, παρὰ τοῦ πάντων ποιητοῦ, καὶ δεσπότου παμμακάριστε.

Βίον ὁ φθόνος σε, καλῶς διάγοντα, τὴν ζωὴν ἐξεμάνη ἐκ πειρασμῶν, πλῆθός σοι ἐξήγειρεν. ἀλλ' ἐξηλέγχετο κενός, λύκος μάτην τὸ τοῦ λόγου χανών.

Νοὸς εὐθύτητι, τὸν βίον ἰθύνας, πρὸς τὰ κρείττω παμμάκαρ τῶν ἐφετῶν, πάντων τὸ ἀκρότατον, ἐπιποθῶν πάτερ ἰδεῖν· οὗ εὐστόχως καὶ τετύχηκας.

Θεοτοκίον.

Ὡραίαν κάλλει σε, πασῶν εὑράμενος, γυναικῶν ὁ ὡραῖος κόρη σεμνή, σοῦ τὴν μήτραν ᾤκησε, καὶ δυσμορφίας με παθῶν, καὶ τοῦ σκότους ἐλυτρώσατο.

Ὠδὴ η'. Ὁ φωτισμός.

Ἡ φωταυγής, ἐνσκηνώσασα χάρις τῆς ἀπαθείας, ἐν τῇ σῇ καρδίᾳ, θεόφρον πάτερ, φιλαργυρίας τὸ βαθύτατον σκότος, τοῦ προσβάλλειν διώκει ἄνοσον, πάντων συντηροῦσα τοὺς ταῖς παραινέσεσι.

Νόσῳ πολλῇ, τὸν κρατούμενον πάτερ καὶ γεγονότα, ὅσιε, ἡμιθνῆτον προσευχαῖς σου, ὅλον ἀπείργασαι ὑγιῆ εὐχαῖς σου, τὸν δεσπότην ...

δοξάζοντα, τὸν θαυματουργίαις πολλαῖς σε δοξάσαντα.

Χρίσμα σεπτόν, περικείμενος Πάτερ Ἱερωσύνης, ταύτην κατελάμπρυνας ἐπιδείξει, πολλῶν θαυμάτων ὧν ἐτέλεσας ζῶν τε, Θεοφόρε καὶ μετὰ θάνατον, ἄγγελος καθάπερ βιώσας Παρθένιε.

Θεοτοκίον.

Ἀπὸ παθῶν, ἀμαυρώσεως κόρη ἀπὸ σκανδάλων, τῶν προσγινομένων ταῖς ἐπηρείαις, τοῦ ἀλλοτρίου μελλουσῶν τε βασάνων, αἰωνίων, πρὸς τὸν φιλάνθρωπον, ῥῦσαί με ταῖς σαῖς δυσωπῶ παρακλήσεσι.

Ἄλλος. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Τὴν τῶν καμάτων σου ἀμοιβήν, παρὰ τοῦ πλουσίου Δοτῆρος, ἀπολαβὼν Πάτερ ὅσιε, πέλαγος θαυμάτων πᾶσιν ἐδείκνυσο, τὰς νόσους ἀφανίζων τῶν προσιόντων σοι.

Οὐ κατενάρκησας τοῦ ἐχθροῦ, Πάτερ ταῖς μυρίαις προσβολαῖς, οὐ κατεπλάγης τὴν ἔπαρσιν· ἔστης δὲ ὡς πύργος στεῤῥὸς ἀκλόνητος, ταπείνωσιν ὡς θώρακα ἐνδυσάμενος.

Καλῶς τελέσας τὸν ἱερόν, βίον σου Παμμάκαρ καὶ λαβών, ἀπὸ Θεοῦ παντοκράτορος, χάριν ἰαμάτων τυφλοὺς ἐφώτισας, χωλοὺς καὶ παραλύτους ἀποτελῶν ὑγιεῖς.

Θεοτοκίον.

Λαοὶ ὑμνεῖτε τὴν ἀληθῶς, τεκοῦσαν τὸν Λόγον τοῦ Θεοῦ, ἀνερμηνεύτως καὶ μείνασαν, πάλιν μετὰ τόκον Παρθένον ἄφθορον, ὡς πάντων προστασίαν καὶ σωτηρίαν βροτῶν.

Ὠδὴ ϛ'. Πρὸς Κύριον ἐν κήτους.

Ῥημάτων σου, εὐχῶν τε δυναστείᾳ Παρθένιε, καὶ ἐῤῥάγησαν τῶν εἰδώλων θείᾳ χάριτι, καὶ ἄπιστος λαὸς πίστιν προσελάβετο, μεγαλύνων συμφώνως τὸν Κύριον.

Ἱκέτευσας, τὸν φιλάνθρωπον Λόγον σὺν δάκρυσι, καὶ τοῖς αἰτήσασιν ὄμβρους ἄνωθεν κατήγαγες, οἰκτείρων συμπαθῶς λαὸν κινδυνεύοντα, ἱεράρχα Κυρίου Παρθένιε.

Ναμάτων σου, μυστικῶν ἐπομβρίαις κατήρδευσας, καρδίαν πᾶσαν προσφοιτῶσάν σοι Παρθένιε, καὶ ἡ γῆ ἡ τῷ αὐχμῷ ξηρανθεῖσα δέχεται, ὑετοὺς θαυμαστῶς εὐφορήσασα.

Θεοτοκίον.

Μὴ στήσῃς με, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης κατάκριτον. μὴ στηλιτεύσῃς με ἐπὶ πάντων τὸν ἀναίσθητον, Θεέ μου ποιητά μου, ἔχων ἱκετεύουσαν, τὴν τεκοῦσαν ἀσπόρως σε Δέσποιναν.

Ἄλλος. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἐλύθη ἡ πάλαι σου, δολιότερον καθ' ἡμῶν, ἰσχὺς καὶ φροῦδα γέγονε, τὰ πολλά σου σοφίσματα πονηρέ. ἰδοὺ γὰρ ἁπλούστατος, καὶ ἀπόνηρος νέος σὲ κατέβαλε.

Οὐκ ἔδωκας ὅσιε, σοῖς βλεφάροις νυσταγμόν, οὐδὲ κροτάφοις ἄνεσιν, ἕως πᾶσαν κατέβαλε μηχανήν, τοῦ πλάνου ποικίλους σοι, πειρασμοὺς καθ' ἑκάστην ἐξεγείροντος.

Σωφρόνως διήνυσας, σοῦ τὸν βίον καὶ καλῶς, φιλοξενῶν ἑκάστοτε, ἐλεῶν τε πλουσίως καὶ δαψιλῶς. διὸ καὶ τετύχηκας, ἀφθαρσίας καὶ δόξης ἀκηράτου Λουκᾶ.

Θεοτοκίον.

Τριάδος γεγέννηκας, σὺ τὸν ἕνα σαρκικῶς, Θεοκυῆτορ πάναγνε, ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον. διὸ βοῶ. Τριάδος τῆς θείας με, ταῖς πρεσβείαις σου δεῖξον οἰκητήριον.

Ὁ Εἱρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ » λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· ἀνάγαγε » ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Κοντάκιον τοῦ ὁσίου Λουκᾶ.
Ἦχος πλ. δ'. Τῇ ὑπερμάχῳ.

Ὁ ἐκλεξάμενός Θεός, πρὸ τοῦ πλασθῆναί σε, εἰς εὐαρέστησιν αὐτοῦ οἷς οἶδε κρίμασι, προσλαβόμενος ἐκ μήτρας καθαγιάζει, καὶ οἰ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

κεῖον ἑαυτοῦ δοῦλον δεικνύει σε, κατευθύνων σου Λουκᾶ τὰ διαβήματα, ὁ φιλάνθρωπος· ᾧ νῦν χαίρων παρίστασαι.

Ὁ Οἶκος.

Ὢ πατέρων ἀρίστη καλλονὴ καὶ σεμνότης, ὢ πάντων ἀσκητῶν κοσμιότης. Χριστοῦ τὰς ἐντολὰς γὰρ πληρῶν, πῶς ὑμνήσω τὴν σὴν βιοτὴν ἔνδοξε, μὴ ἔχων λόγων δύναμιν; ἀλλ' ὅμως σοι θαῤῥῶν βοήσω.

Χαῖρε λαμπρὸν Μοναζόντων κλέος.
Χαῖρε πιστῶν ὁδηγὲ καὶ λύχνε.
Χαῖρε τῆς ἐρήμου τερπνότατον βλάστημα.
Χαῖρε οἰκουμένης λαμπτὴρ φαεινότατε.
Χαῖρε, ὅτι κατεφρόνησας τῶν ῥεόντων καὶ φθαρτῶν.
Χαῖρε, ὅτι τὰ οὐράνια σὺν ἀγγέλοις κατοικεῖς.
Χαῖρε τῶν ἀθυμούντων ταχεινὲ παράκλητορ.
Χαῖρε τῶν ἐν κινδύνοις ποθεινὲ παραστάτα.
Χαῖρε σεπτὸν δοχεῖον τοῦ πνεύματος.
Χαῖρε κλεινὸν Χριστοῦ οἰκητήριον.
Χαῖρε, δι' οὗ δόσις πᾶσα ηὐγάσθη.
Χαῖρε, δι' οὗ ὁ Θεὸς ἐδοξάσθη.
Ὦ νῦν χαίρων παρίστασαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Παρθενίου, ἐπισκόπου Λαμψάκου.

Στίχ. Ἀφῆκε τὸν χοῦν Παρθένιος Λαμψάκῳ,
Λαμπτῆρα πυρσεύοντα φῶς αὐτῇ μέγα.
Παρθένιος κατέδραθε λαχὼν, μακρὸν εὔδιμη ὕπνον.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Κωνσταντίνου τοῦ μεγάλου, υἱὸς Χριστοφόρου διακόνου τῆς κατὰ Μελιτόπολιν ἐκκλησίας, γραμμάτων μὲν ἄπειρος, πᾶσαν δὲ πρακτικὴν ἀρετὴν μετιέναι σπουδάζων. καὶ προκάλυμμα τὴν τῶν ἰχθύων ποιούμενος ἄγραν, τοῖς αἰτοῦσιν αὐτὸν μετεδίδου. Τοσαύτη δὲ τις ἦν ἡ κρυπτομένη ἐν αὐτῷ εὐσέβεια καὶ ἀρετὴ, ὡς καὶ χάριν παρὰ Θεοῦ λαβεῖν, δαίμονας ἀπελαύνειν, καὶ παντοίας νόσους ἰᾶσθαι. Ἐπιμελῶς δὲ ποιησάμενος τὴν τῶν γραμμάτων μαθήσεως χειροτονεῖται πρεσβύτερος, ὑπὸ Φιλίππου ἐπισκόπου Μελιτοπόλεως. καὶ αὖθις ἐπίσκοπος τῆς Λαμψάκου, ὑπὸ Ἀχιλλίου μητροπολίτου Κυζίκου. Πολλὰ δὲ θαύματα ἐκτελέσας, ἵνα χάριτι πολλοὶ πρὸς αὐτὸν τῶν κακῶς ἐχόντων προσέτρεχον· καὶ γὰρ ὑπὸ ταύρου τὸν ὀφθαλμὸν ἀνδρός τινος ἐκκεντηθέντα ἰάσατο καὶ μόνῃ σφραγῖδι, καρκίνου πάθος οὕτω λεγόμενον διεσκέδασε. καὶ τὸν λυττήσαντα κύνα καὶ κατασχόντα αὐτὸν, ῥυσῆναι ἀπενέκρωσε. καὶ τὸν ὑπὸ τῆς ἁμάξης συμπατηθέντα καὶ διαῤῥαγείσης αὐτῷ τῆς γαστρὸς τεθνηκότα, αὖθις ἀνέζωσε. Καὶ ἀπὸ ἐπιτρόπου τῆς γαμετῆς τὸ ἀκάθαρτον ἀπήλασε πνεῦμα. καὶ ἐνεργεῖν τοῖς βαφεῦσι τὰ πρόσφορα παρεσκεύασε, ἀποδιώξας τὸν ἐμφωλεύοντα δαίμονα, κωλύοντα τούτους πράττειν τὸ ἐγχείρημα. καὶ πολλὰ ἕτερα παράδοξα ἐνεργήσας, καὶ περὶ τῶν ἐσομένων προειπὼν, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λουκᾶ, τοῦ ἐν τῷ Στειρίῳ ὄρει τῆς Ἑλλάδος.

Στίχ. Ἔπλησε Λουκᾶς θαυμάτων τὴν Ἑλλάδα.
Ὡς οὐδὲ καιρὸς παύεται τῶν θαυμάτων.

Οὗτος ὁ ὅσιος τῆς Ἑλλάδος ἐστὶ βλάστημα καὶ ἐνσέβημα. οἱ δὲ τούτου πρόγονοι, ἐξ Αἰγίνης ὁρμηθέντες τῆς νήσου. διὰ τὰς συνεχεῖς ἐφόδους τῶν Ἀγαρηνῶν μὴ φέροντες, μετανάσται γίνονται, καὶ τὴν Ἑλλάδα καταλαμβάνουσιν ἐν ᾗ καὶ γεγέννηται ὁ μακάριος Λουκᾶς. ὃς ἐκ παιδόθεν, οὐ μόνον κρεῶν, ἀλλὰ καὶ τυροῦ ἀποχὴν ἐποιήσατο. ἄρτος δὲ κρίθινος, καὶ ὕδωρ, καὶ ὄσπριον ἦν αὐτοῦ βρῶσις καὶ πόσις. Κακοπαθείᾳ δὲ πάσῃ καὶ σκληραγωγίᾳ κατατήκων ἑαυτοῦ τὸ σῶμα, τὰ πεινῶντα θρέψας, καὶ γυμνητεύουσι περιβόλαιον χαρισάμενος, τρυφὴν ἡγεῖτο καὶ πόρον ἐλάμβανεν, Ὅθεν καὶ τὸ ἑαυτοῦ περιβόλαιον πολλάκις διδοὺς, γυμνὸς ἐπανῄει. καὶ ὁπόταν τὰς εὐχὰς τῷ Θεῷ ἀνέπεμπε, τοῦ ἐδάφους οἱ πόδες ἀφιστάμενοι, ὡσεὶ πῆχυν ἕνα, ἄψαυστοι τῆς γῆς ἐδόκουν φαίνεσθαι. Ἐπεὶ δὲ καὶ τὸν μονήρη βίον ἐπόθει, οὐκ ἔστιν εἰπεῖν ὅσην ἐγκράτειαν καὶ κακουχίαν ὁ μακάριος ἐπεδείξατο. Τὰς δὲ παραλίους νήσους διαμείψας, καὶ πολλοῖς αἴτιος σωτηρίας διὰ τῶν ὑπ' αὐτοῦ τελεσθέντων θαυμάτων γεγονώς. ὕστερον ἀφεὶς τὰς μεταθέσεις, τὸν τοῦ Στειρίου χῶρον κατακληροῦται. καὶ ἐνδιαιτῶν ἐν αὐτῷ διαχρόνους ἔτη, προεῖπε τὴν αὐτοῦ τελευτὴν πᾶσι, καὶ οὕτω τέλει τοῦ βίου ἐχρήσατο, τὸ πνεῦμα αὐτοῦ ἐν εἰρήνῃ τῷ Θεῷ παραδούς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων χιλίων μαρτύρων καὶ τριῶν, τῶν ἐν Νικομηδείᾳ μαρτυρησάντων.

Στίχ. Πλῆθος βροτῶν πρὸς τρισὶν ὄντων χιλίοις,
Ξίφος ἀπαιδὲν εἷλον τοῦ Χριστοῦ χάριν.

Οὗτοι συνῆσαν ἐπὶ Σέργου τῶν τεσσάρων προτιμηθέντων ὑφ' ὧν κατεσχέθη, ἐκ παντὸς τμηθέντες βασιλικῶς, ὁ τῆς Ἀλεξανδρέων ἐπίσκοπος Πέτρος δεσμευθεὶς, καὶ ἀποτμηθεὶς τὴν κεφαλὴν μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ πολλῶν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

των, τῶν προτιμοτέρων πιστευσάντων παννοεὶ τῷ Χριστῷ, καὶ μαρτυρησάντων, οἱ τούτων δοῦλοι τῇ εἰς Χριστὸν πυρούμενοι πίστει, ἠγωνίσαντο πρὸς τὸν βασιλέα Διοκλητιανὸν ἐν Νικομηδείᾳ σὺν γυναιξὶ καὶ παιδίοις καὶ βρέφεσι, καὶ ὁμολογήσαντες εἶναι Χριστιανοί, καὶ μὴ πεισθέντες ἀρνήσασθαι τὸν Χριστὸν, ὑπὸ τοῦ στρατοῦ κατεκόπησαν ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι ἓξ μάρτυρες οἱ ἐκ Φρυγίας πυρὶ τελειοῦνται.

Στίχ. Μὴ τὴν πυρὸς φρίξαντες ἰσχὺν ἓξ Φρύγες,
Τῇ τῶν Φρυγῶν γῇ πύργος εἰσὶν ἰσχύος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν ὁσίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀπρίωνος Ἐπισκόπου Κύπρου.

Στίχ. Χριστός καλεῖ σε σπεῦσον Ἀπρίων ἴθι,
Πρὸς τὰ βραβεῖα τῆς ἄνω κληρουχίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν ὁσίοις πατρὸς ἡμῶν Πέτρου τοῦ ἐν Μονοβάταις ἀγωνισαμένου.

Στίχ. Ἀγῶνα τὸν μέγιστον ἀνύσας Πέτρος
Ἐν οὐρανοῖς εἴληφε πάντιμον στέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Θεοπέμπτου καὶ τῆς συνοδίας αὐτοῦ.

Στίχ. Καλῶς ἀθλήσας Θεόπεμπτος γεννάδας,
Σὺν τοῖς ἑαυτοῦ καὶ βραβεῖα λαμβάνει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις Χριστέ.

Ὠδὴ ζ'. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Ἐν σοὶ ἐνσκηνώσασα ἡ θεία χάρις, προφήτην σε δείκνυσι, τὰ μέλλοντα φθεγγόμενον· ἐντεῦθεν προηγγείλας τῷ διαδέχεσθαι, μέλλοντι τὸν πρόεδρον σοφὲ, ὡραϊσμένον θείαις λαμπρότησι.

Λαμψάκου τὸν πρόεδρον τῆς Ἑλλησπόντου, λαμπτῆρα τὸν ἄδυτον, θαυματουργίαις ἅπασαν τὴν γῆν τὸν φαιδρύναντα, καὶ ἀπελάσαντα νύκτα πολυώδυνον παθῶν, ὑμνολογῶμεν πάντες Παρθένιον.

Πολύχουν ἀπέδωκε τὸν ταύτης σπόρον, ἡ γῆ τῇ ἐντεύξει σου, πανθαύμαστε Παρθένιε, καὶ βότρυας ἤνεγκεν ἄμπελος ἄνικμος. αὐτῷ σὲ δοξάσαντος Θεοῦ, τοῦ δοξασθέντος τῇ πολιτείᾳ σου.

Θεοτοκίον.

Ὡράθης Πανάμωμε ἁγιωτέρα, τῶν ἄνω δυνάμεων· Θεὸν γὰρ ἐσωμάτωσας, ὃν τάξεις ἀσώματοι φόβῳ δοξάζουσι. τοῦτον οὖν ἱκέτευε ἀεὶ, τοῦ οἰκτειρῆσαι τοὺς σὲ δοξάζοντας.

Ἄλλος. Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Ἡ θήκη τῶν σῶν λειψάνων, Λουκᾶ πηγὴ ἀναδέδεικται, ἰαμάτων ἐν ᾗ πᾶς προστρέχων, ἐκλυτροῦται παντοίων παθῶν, σὲ μακαρίζων ὅσιε, καὶ ὑμνῶν τὸν Δεσπότην Χριστόν.

Σημείοις μεγίστοις Πάτερ, ἐδόξασέ σε ὁ Κύριος. ὃν δοξάσας καλῶς διὰ πόνων τῆς ἀσκήσεως πρότερον, εὐλογητὸς εἶ ἔκραζες, ὁ Θεὸς ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Ἐν βίῳ περιφανής τε, καὶ ἐν τοῖς θαύμασι μέγιστος, καὶ ἐν πᾶσι καλοῖς ἀνεδείχθης, ἀπαράμιλλος ὅσιε· διὸ τῶν πόνων εὕρηκας, ἀμοιβὴν βασιλείαν Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Λαόν καὶ πόλιν σου σῶζε, Θεοκυῆτορ πανάμωμε, προστασία ἡμῶν τῶν ἐν πίστει, ἀδιστάκτῳ βοώντων σοι· εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς κοιλίας σου.

Ὠδὴ η'. Κάμινος ποτέ.

Μέγισται τοὺς σοὺς καμάτους ἀντιδόσεις, ἐν τοῖς ὑψίστοις διεδέξαντο, μέγιστε Παρθένιε. φῶς οἰκεῖς γὰρ τὸ ἀνέσπερον, καὶ δόξαν ἀδιάδοχον εἴληφας ἀεννάου, Πάτερ χαρᾶς ἀξιούμενος.

Ἄδυτος ἀστὴρ γενόμενος ἐν βίῳ, ἀνατολαῖς τῶν θείων ἔργων σου, ἔδυς νόμῳ φύσεως, καὶ πρὸς φέγγος μετεχώρησας, ἀνέσπερον λιπὼν ἡμῖν. ὅσιε τὰς ἀκτῖνας, τῶν ἀποῤῥήτων θαυμάτων σου.

Ἄναρχος Πατὴρ Υἱὸς καὶ θεῖον Πνεῦμα, ὁμοβασίλειος ὁμόθρονος, γνωρίζεται ἐλλαμφθεὶς ὀρθοδόξως τοῖς λατρεύουσι, καὶ μέλπουσι σὺν τάξεσι, πάντοτε τῶν ἀγγέλων· ἅγιος, ἅγιος ἅγιος.

Θεοτοκίον.

Ῥύπου με παθῶν ἁγνὴ προσγινομένου, τῇ μεσιτείᾳ σου καθάρισον, καὶ λάμπρυνον θεο-

μαι, σκοτισθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, δαιμόνων ἀμαυρότητι, ὅπως σε μακαρίζω Θεομακάριστε.

Ἄλλος. Νόμων πατρῴων οἱ μακαριστοί.

Λύμην παντοίου πάθους ἔνδοξε, ἀποδιώκεις πάτερ Λουκᾶ μακάριε, τοὺς λεπρῶντας ἐξιώμενος, ῥωννύων ἀσθενοῦντας, καὶ παρειμένους, λύων τοῦ κατέχοντος δεσμοῦ, καὶ κυλλοὺς καὶ χωλοὺς ὁμοῦ, καὶ τυφλοὺς θεραπεύων, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε βοῶντας, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄπονον εὗρες δόξαν ὅσιε, πόνους πολλοὺς ὑποίσας καὶ ἀγωνίσματα, ἀγρυπνίαν τῆξιν σώματος, νηστείαν κακουχίαν, χαμαικοιτίαν, πᾶσαν ἄλλην πίεσιν σαρκός, δι' ἀγάπην τοῦ κτίσαντος, ᾧ συνὼν νῦν εὐφραίνῃ. αὐτὸν οὖν ἐκδυσώπει σωθῆναι, πάντας τοὺς ἐν πίστει ϗ πόθῳ σε ὑμνοῦντας.

Διὰ ποικίλων πόνων ὅσιε, τῶν ἀρετῶν εἰσήχθης εἰς τὴν οὐράνιον, βασιλείαν εὐφραινόμενος, τὰ νῦν εἰς τοὺς αἰῶνας. ϗ τοῦ δεσπότου πάντοτε τρυφῶν, ταῖς καλλοναῖς, σὺν ἀγγέλοις μελῴδημα τὸ τρισάγιον ᾄδεις· τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οὐκ ἀποστάντα τὸν ἀχώριστον, ἐκ τοῦ πατρῴου κόλπου Ἁγνὴ γεγέννηκας, ἀπειράνδρως ἀνεκφράστως τε, βροτὸν τέλειον ὄντα. ὃν ἐκδυσώπει, δοθῆναί μοι ἰσχύν. τῶν πονηρῶν λογισμῶν, προσβολὴν πᾶσαν καταβαλεῖν εἰς τέλος, καὶ θέλημα τὸ θεῖον ἐκείνου, πράττειν καὶ ἐκτελεῖν, ἵνα σε μεγαλύνω εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Νόμων πατρῴων οἱ μακαριστοί, ἐν Βαβυ» λῶνι νέοι προκινδυνεύοντες, βασιλεύοντος » κατέπτυσαν προσταγῆς ἀλογίστου· καὶ συ» νημμένοι ᾧ οὐκ ἐχωνεύθησαν πυρί, τοῦ » κρατοῦντος ἐπάξιον ἀνέμελπον τὸν ὕμνον. » τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυ» ψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ Θ'. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ἰδεῖν κατηξίωσαι, ἀπολυθεὶς τοῦ σώματος, τὰ ἀθέατα κάλλη Πάτερ Παρθένιε, ὅλος ἀρετῶν εὐμορφίᾳ, ὡς ἀληθῶς, καθωραισμένος διό σε γεραίρομεν, καὶ γνησίως μακαρίζομεν.

Ὡς κρῖνον ὡς ῥόδον σε, εὐῶδες ὡς ὀσφράδιον, ἀρετῶν ποικιλίᾳ ὡραϊζόμενον. Πάτερ ὁ Χριστὸς εἰς τὰς ἄνω, περιφανῶς, κατέταξε μάνδρας, ὁσίως ποιμάναντα, τὸν λαὸν αὐτοῦ Παρθένιε.

Σκιρτήσωμεν ἄνθρωποι, χορεύσωμεν γηθόμενοι, ἑορτὴν τε ἁγίαν νῦν συστησώμεθα, ψάλλοντες Θεῷ ἐν αἰνέσει, τὸν θαυμαστὸν ϗ μέγαν ποιμένα, Παρθένιον σήμερον, κατὰ χρέος μακαρίζοντες.

Ἡ μνήμη σου σήμερον, ἡμῶν περιαυγάζουσα, τὰς καρδίας ὡς μέγας ἥλιος ἔλαμψεν· ἣν ἐπιτελοῦντας ἐν πίστει, ῥῦσαι παθῶν, σκότους ἱεράρχα, καὶ νόσων καὶ θλίψεων, ϗ παντοίων περιστάσεων.

Θεοτοκίον.

Φώτισόν με καταύγασον, τὸν ἐν τῷ σκότει κείμενον, τῆς δεινῆς ῥαθυμίας Θεοχαρίτωτε, καὶ μὴ προαιρούμενον ὅλως, τοὺς τοῦ Θεοῦ, νόμους συντηρῆσαι, ὅπως ὡς προστάτην μου, κατὰ χρέος μακαρίζω σε.

Ἄλλος. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον.

Σοὺς πόνους Πάτερ καὶ ἀγωνίσματα, τίς ἐξειπεῖν δυνήσεται βροτῶν ὧν ἐπάξιον, τὸν μισθὸν ἐκομίσω παρὰ Θεοῦ, γέγονας γὰρ δοχεῖον, τοῦ θείου Πνεύματος, ὅσιος εὐθὺς ἀληθινὸς δίκαιος ἄμεμπτος.

Ἁπλοῦν τὸ ἦθος καὶ ἀπονήρευτον, καὶ ἄπειρον ἐλέους τε μεστὸν πρὸς τοὺς πένητας, ϗ φιλόξενόν τε ϗ φιλέρημον, ἥσυχον πρᾶον

λάτερ ἀνέδειξας· ὅθεν συνετάγης Ἀβραάμ, καὶ Ἰακὼβ καὶ Δαβίδ.

Μοναῖς ἐκείναις ὡς αὐλιζόμενος, ταῖς ὀρεκταῖς καὶ κάλλους θεϊκοῦ ἐμπιπλάμενος, παραδείσου τε θείου τοῖς ἄνθεσι, νῦν ἐντρυφῶν εἰς κόρον, καὶ ἀγαλλόμενος, μνείαν πρὸς Θεὸν ὑπὲρ ἡμῶν ποιοῦ πανόλβιε. Δόξα.

Ἡ μία φύσις ἡ τρισυπόστατος, ἡ τριλαμπὴς οὐσία, καὶ ἀχώριστος δύναμις, ὁ Πατὴρ ὁ Υἱὸς καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα, μία Θεότης, σῶζε τοὺς πίστει σε, ἕνα μεγαλύνοντας Θεόν, ἐν χαρακτῆρσι τρισί. Θεοτοκίον.

Νοεῖν οὐ σθένει σου τὸ μυστήριον, βρότειος νοῦς Παρθένε Θεοτόκε πανύμνητε. πρὸ γὰρ τόκου ἀνάνδρως συνέλαβες, ἔμεινας τε Παρθένος καὶ μετὰ κύησιν, τέτοκας δὲ Λόγον τῷ Πατρὶ τὸν συναΐδιον. Ὁ Εἱρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα. διὰ σοῦ δὲ πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος· ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Λαμψάκου ὁ παμμέγιστος, ποιμὴν καὶ παριδόντος, θαυματουργὸς ἱεράρχης, τῆς τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησίας, τὸ Ἑλλησπόντου καύχημα, καὶ τῶν πιστῶν ἑδραίωμα, τιμάσθω νῦν Παρθένιος· ὑπὲρ τοῦ κόσμου γὰρ οὗτος, ἐξιλεοῦται τὸ θεῖον.

Ἕτερον τοῦ ὁσίου. ὅμοιον.

Μονάσας ἐκ νεότητος, καὶ τὸν Σταυρὸν ἀράμενος, ἐμάκρυνας ἐν ἐρήμῳ, Λουκᾶ φωστὴρ μοναζόντων· ἐγκρατείᾳ δὲ πάσῃ, τὸ χεῖρον δουλωσάμενος, τῷ κρείττονι Θεόληπτε, ὡς ἐφικτὸν συνεκράθης, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι.

Τῆς ἑορτῆς ὅμοιον.

Πληρώσας τὴν ἀπόρρητον, οἰκονομίαν Κύριε, ἐν τῷ ναῷ προσηνέχθης, ὑπὸ μητρὸς ἀπειράνδρου. ἰδὼν δὲ σε ἐκραύγαζεν, ὁ πρέσβυς νῦν ἀπόλυσον, τὸν δοῦλόν σου ὦ δέσποτα· Σωτὴρ γὰρ ἦλθες τοῦ κόσμου, τὸ πατρικὸν φῶς Χριστέ μου.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Φέρουσα ἡ ἁγνή, καὶ ἄχραντος Παρθένος, τὸν πλάστην καὶ δεσπότην, ὡς βρέφος ἐν ἀγκάλαις, ἐν τῷ ναῷ εἰσέρχεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Δέχου ὦ Συμεών, τὸν Κύριον τῆς δόξης, καθὼς ἐχρηματίσθης ἐκ Πνεύματος ἁγίου· ἰδοὺ γὰρ παραγέγονε.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Νῦν εἶδον ἀγαθέ, Θεὲ οἱ ὀφθαλμοί μου, τὴν σὴν ἐπαγγελίαν· ἀπόλυσόν με τάχος, τὸν δοῦλόν σου φιλάνθρωπε.

Δόξα, καὶ νῦν. ἦχος δ'.

Σήμερον ἡ ἱερὰ μήτηρ καὶ τοῦ ἱεροῦ ὑψηλοτέρα.

(Ὅρα εἰς τὴν λιτὴν τῆς ἑορτῆς.)

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, ζήτει εἰς ὁσίους.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Η'.

Τοῦ ἁγίου Μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου, καὶ τοῦ ἁγίου προφήτου Ζαχαρίου.

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς', καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ὁ στρατιώτης Χριστοῦ, ὁ τρεψάμενος ἐχθροῦ τὴν παράταξιν, τῷ ὅπλῳ τῆς εὐσεβείας, ὁ τῶν πιστῶν στηριγμός, ὁ πολλῶν βασάνων ὠνησάμενος, Θεοῦ τὴν οὐράνιον βασιλείαν Θεόδωρε. ἐν ᾗ χορεύων, καὶ μεθέξει θεούμενος, καὶ λαμπόμενος, καθαραῖς διαδόσεσι, μέμνησο τῶν τιμώντων σου, τὴν μνήμην τὴν ἔνδοξον, καὶ προσκυνούντων ἐν πίστει, τὴν τῶν λειψάνων σου λάρνακα. ἀφ' ἧς ἀναβλύζει, τοῖς αἰτοῦσιν εὐρωστία, καὶ μέγα ἔλεος.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλή, τῶν ἀθλοφόρων τὸ

σεπτὸν ἀκροθίνιον, ὁ κόσμος τῆς Ἐκκλησίας, ὁ καθαιρέτης ἐχθροῦ, δωρεῶν ἐνθέων ὁ ἐπώνυμος, λαμπτὴρ τὴν ὑφήλιον, καταυγάζων τοῖς θαύμασι. στῦλος ὁ μέγας, διαμείνας ἀσάλευτος, ταῖς προσρήξεσι, τῶν ἀπείρων κολάσεων. λόγχῃ τῆς καρτερίας σου, ὁ κτείνας τὸν δράκοντα, ὁ ἀριστεύσας μεγάλως, ὡς στρατιώτης ἀήττητος. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὅπλῳ τοῦ ζωηφόρου Σταυροῦ, τὴν τῶν εἰδώλων συντριβὴν ἐργασάμενος, μαστίγων ὑπέστης πεῖραν, καὶ ἐπὶ ξύλου ταθείς, σπαραγμοὺς παμμάκαρ ἐκαρτέρησας· ὑφ' ὧν συντριβόμενος, καὶ λαμπάσι φλεγόμενος, σταυρῷ ὑψώθης, τιτρωσκόμενος βέλεσι, καὶ τὰ ὄμματα, ὑπ' αὐτῶν ἐκτυφλούμενος. ὅθεν σε μακαρίζομεν, καλῶς ἐναθλήσαντα, καὶ οὐρανίων στεφάνων, ἐπιτυχόντα Θεόδωρε. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δοθῆναι, τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερα στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προφήτου.

Ἦχος πλ. β'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν Ἅγιοι;

Ἔχων σάλπιγγα εὐάγγελον, τοῖς ἀγγέλοις Θεοφάντορ συνωμίλεις ἐμφανῶς, δι' αὐτῶν τῷ ὑπὲρ νοῦν καταλαμπόμενος, τὸν νοῦν, συμβόλων, θαυμασίων ἀνακάθαρσιν, μεγάλων, μυστηρίων ἀποκάλυψιν, προφητικὴν προαγόρευσιν, πνευματικὴν ἀνακαίνισιν. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἄγγελος ἐφάνης ἐπίγειος, ἐπὶ γῆς τοὺς οὐρανίους συλλαλοῦντας ἐσχηκώς· θεωρὸς ὑπερκοσμίων θεαμάτων γεγονώς. Λυχνία, νοητὸν φῶς ἀπαστράπτουσα. Ἐλαία, ψαλμικῶς ὤφθης κατάκαρπος, θαυματικὴν ἀποστάζουσα, τοῖς εὐσεβέσι πιότητα. ἱκέτευε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τῆς ἐλπιζομένης θεώσεως, ἀπολαύων ὡς προφήτης ἀληθέστατος Θεοῦ, καὶ τρανῶς τῆς ἀϊδίου ἐμπιπλάμενος τρυφῆς, καὶ δόξαν, ἀνεκλάλητον θεώμενος, καὶ κάλλος, διαδήμασι κοσμούμενος, ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε, δυσώπησον ἐκτενέστερον, Θεόληπτε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Σήμερον ἀνέτειλεν ὑπὲρ τὸν ἑωσφόρον, ἡ σεβάσμιος μνήμη τοῦ ἀθλοφόρου Χριστοῦ, τῶν πιστῶν τὰς καρδίας ἀνενδότως φωτίζουσα, καὶ τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἀποδιώκουσα, τῇ ἐνεργείᾳ καὶ χάριτι τοῦ Πνεύματος. πρὸς ὃν φιλομάρτυρες ἀνακράξωμεν· χαίροις ὁ τοῖς πιστοῖς ἀναδειχθεὶς θεοδώρητος χάρις, καὶ τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη ἐφαπλῶν, τοῖς εἰς σὲ προστρέχουσι Θεόδωρε μακάριε. Χριστῷ ἀπαύστως πρεσβεύων μὴ ἐλλίπῃς, τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν ἐπιτυχεῖν, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν πάνσεπτον μνήμην σου.

Καὶ νῦν. Ὁ αὐτός.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, νηπιάσας σαρκί, ὑπὸ μητρὸς Παρθένου, τῷ ἱερῷ προσάγεται, τοῦ οἰκείου νόμου, πληρῶν τὸ ἐπάγγελμα· ὃν Συμεὼν δεξάμενος ἔλεγε· νῦν ἀπολύεις, ἐν εἰρήνῃ, κατὰ τὸ ῥῆμά σου τὸν δοῦλόν σου. εἶδον γὰρ οἱ ὀφθαλμοί μου τὸ σωτήριόν σου Κύριε.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Τριήμερος ἀνέστης Χριστέ.

Ὑπόδεξαι φησὶ Συμεών, τὸν κτίστην τῶν ἁπάντων χερσίν. ὦ πρεσβῦτα, ἀγκάλισαι τὸν Χριστόν, ὃν ἡ Παρθένος κόρη, ἐγέννησεν ἀσπόρως, εἰς ἀγαλλίασιν τοῦ γένους ἡμῶν.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Τὸν τοῦ νόμου ποιητὴν καὶ Θεόν, ὃν φρίττουσιν ἀγγέλων πληθύς, συνελθόντες, ἀνυμνήσωμεν λαοί, τὸν μόνον εὐεργέτην, καὶ μόνον νομοθέτην, εἰς σωτηρίαν τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Στίχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Νῦν ἀπολύεις δέσποτα, τὸν δοῦλόν σου ὡς εἴρηκας, ἐν εἰρήνῃ, ὅτι εἶδόν σε Χριστέ, τὸ φῶς τὸ πρὸ αἰώνων, δεσμοῦ με τοῦ σαρκίου, εἰς ἀπολύτρωσιν ἐθνῶν Ἰσραήλ.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Τῶν τοῦ Θεοῦ δωρεῶν ὡς ἐπώνυμον, καὶ τῆς αὐτοῦ κληρονόμον μακαριότητος, πάντες εὐφημήσωμεν πιστοί, καὶ μακαρίσωμεν ἐπαξίως, Θεόδωρον τὸν γενναῖον μεγαλομάρτυρα, τῆς οἰκουμένης τὸν ὑπέρμαχον. πρεσβεύει γὰρ Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, ὁ αὐτός.

Ὁ τοῖς χερουβὶμ ἐποχούμενος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Στρατολογίᾳ ἀληθεῖ Ἀθλοφόρε, τοῦ οὐρανίου στρατηγὸς βασιλέως, περικαλλὴς γεγένησαι Θεόδωρε. ὅπλοις γὰρ τῆς πίστεως, παρετάξω ἐμφρόνως, καὶ κατεξωλόθρευσας τῶν δαιμόνων τὰ στίφη, καὶ νικηφόρος ὤφθης ἀθλητής. ὅθεν σε πίστει ἀεὶ μακαρίζομεν.

Τοῦ προφήτου ἦχος β'.

Τοῦ προφήτου σου τὴν μνήμην Κύριε ἑορτάζοντες, δι' αὐτοῦ σε δυσωποῦμεν, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. κάθισ.

Ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Ὁ μεγαλώνυμος Χριστοῦ ἀθλοφόρος, ὁ ἐπιπόθητος Θεῷ καὶ ἀγγέλοις, ὁ θαυμαστὸς καὶ ἔνδοξος Θεόδωρος, πάσας τὰς ὑφ' ἥλιον, ἱερὰς ἐκκλησίας, σήμερον τῷ πνεύματι, τῷ ἁγίῳ εὐφραίνει. καὶ ἑορτάζειν πάντας ἐν χαρᾷ, παρασκευάζει αὐτοῦ τὸ μνημόσυνον.

Δόξα, τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Ἐν τῷ ὄρει τῷ Σινᾷ, πάλαι κατεῖδε Μωϋσῆς, τὰ ὀπίσθια Θεοῦ, καὶ ἀμυδρῶς θείας φωνῆς, κατηξιώθη ἐν γνόφῳ τε καὶ θυέλλῃ. νῦν δὲ Συμεὼν τὸν σαρκωθέντα Θεόν, ἀτρέπτως δι' ἡμᾶς ἐνηγκαλίσατο. καὶ γεγηθὼς ἔσπευδε τῶν τῇδε, πρὸς τὴν ζωὴν τὴν αἰώνιον. διὸ ἐβόα· νῦν ἀπολύεις, τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα.

Εἰς τὴν β'. στιχολ. Κάθισμα.

Ἦχος δ'. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Θησαυρὲ τῶν αἰώνων, ἡ ζωὴ τῶν ἁπάντων, δι' ἐμὲ νηπιάσας ὑπὸ νόμον ἐγένου, ὁ πάλαι χαράξας ἐν πλαξί, τὸν νόμον ἐν τῷ ὄρει Σινᾷ, ἵνα πάντας ἀπαλλάξῃς, ἐκ τῆς τοῦ νόμου πάλαι δουλείας. δόξα τῇ εὐσπλαγχνίᾳ σου Σωτήρ. δόξα τῇ βασιλείᾳ σου. δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα καὶ νῦν, τὸ αὐτό.

Ὁ Κανὼν τῆς ἑορτῆς εἰς ς', καὶ τῶν ἁγίων ἀνὰ τεσσάρων.

Ὁ Κανὼν τοῦ ἁγίου Θεοδώρου φέρων ἀκροστιχίδα τήνδε.

Φερώνυμον δῶρόν σε τοῦ Θεοῦ σέβω.

Ἐν δὲ τοῖς Θεοτοκίοις, Νικολάου.

Ὠδὴ α'. ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην.

Φερωνυμίᾳ θεολήπτου κλήσεως, καλλωπιζόμενος, καὶ δωρεῶν θείων, θησαυρὸς δεικνύμενος, καὶ μαρτυρίου χάριτι, μάκαρ κεκοσμημένος, τοὺς ὑμνητάς σου χαρίτωσον, ὕμνοις σε τιμῶντας Θεόδωρε.

Ἔργῳ καὶ λόγῳ σοῦ τὴν θεοδώρητον, κλῆσιν πιστούμενος, τὰς δωρεὰς νέμεις, δωρεὰν τοῖς χρήζουσι. δώρημα γὰρ πᾶν τέλειον, ἄνωθεν καταβαῖνον, ἐκ τοῦ Πατρὸς προσδεχόμενος, ἅπαντας πλουτίζεις τιμῶντάς σε.

Ῥώμην θεόθεν νηπιόθεν πάνσοφε, λαβὼν καὶ σύνεσιν, πάθη σαρκὸς πάντα, πρότερον καὶ δαίμονας, ἀνδρείως καταβέβληκας. ὕστερον δὲ καθεῖλες, ἐχθρῶν τυράννων τὸ φρύαγμα, μάκαρ συμμαχίᾳ τοῦ Πνεύματος.

Ὡς ἐντρεχὴς καὶ νουνεχὴς καὶ φρόνιμος, κατεσοφίσω σοφῶς, τὸν σοφιστὴν μάκαρ, τῆς κακίας ῥήμασι καὶ πράγμασι Λικίνιον, ἐδείλεασας δείξας, νεκροῖς ξοάνοις λατρεύοντα, καὶ κεναῖς ἐλπίσι τρεφόμενον. Θεοτοκίον.

Νέος μοι δίδου Παναγία ἄχραντε, τῷ καταφεύγοντι, ὑπὸ τὴν σὴν σκέπην, τῶν δεινῶν ἐξαίρουσα, ἀεί με ταῖς πρεσβείαις σου. καὶ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

γὰρ τέτοκας Λόγον, τὸν τῷ Πατρὶ συναΐδιον, ὁμοῦ τε τῷ Πνεύματι σύνθρονον.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ προφήτου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ἐκπλήττομαί σου τοὺς λόγους Ζαχαρία. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ἔχων τὸν φωτοδότην, τῶν σῶν ἐπακούοντα δεήσεων, φωτισμόν μοι παράσχου, Ζαχαρία προφῆτα θεσπέσιε.

Κατακεκοσμημένος, κάλλεσι τῆς θείας ὡραιότητος, τῶν ἀγγέλων τὸ κάλλος ἐθεώρεις, ψυχῆς καθαρότητι.

Πλήρης ἁγιωσύνης, ἀγγελομιμήτου καὶ φαιδρότητος, ὡς ὑπάρχων θεόφρον, συλλαλοῦντας ἀγγέλους σοι ἔσχηκας. Θεοτοκίον.

Λέλυται ἡ κατάρα, Εὔας τῆς προμήτορος Πανάμωμε· τὸν Χριστὸν γὰρ τεκοῦσα, εὐλογίαις τὸν κόσμον ἐπλούτισας.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Νεανίας ὡραῖος πανευπρεπὴς ἐδείχθης, κάλλει καταλλήλως ἐμπρέπων ψυχῆς καὶ σώματος, ὡραϊζόμενος, τῶν ἀρετῶν εὐμορφίᾳ, καὶ μαρτύρων στίγμασι καλλωπιζόμενος.

Ὑπὸ θείας προνοίας ὁδηγηθεὶς ὥδευσας, τρίβον μαρτυρίου δεσπότου τοῦ τὴν καρδίαν σου, μάκαρ πλατύναντος, ταῖς δωρεαῖς τῶν χαρίτων, καὶ πρὸς τὴν οὐράνιον κλῆσιν ἰθύναντος.

Μεγαλόφρονι γνώμῃ περιφρονῶν πάνσοφε, πάντων τῶν ἡδέων τοῦ κόσμου καὶ τῶν τοῦ βίου τερπνῶν, οὐδὲν προέκρινας, τῆς τοῦ σωτῆρος ἀγάπης, ἀλλ' αὐτὸν ἐπόθησας ψυχῆς εὐθύτητι. Θεοτοκίον.

Ἀνυμνοῦμέν σε μόνην τὴν τετοκυῖαν τὸν Κύριον, τὸν εἰς εὐλογίαν κατάραν τὴν πρὶν ἀμείψαντα, καὶ χρηματίσαντα ὑπὲρ ἀνθρώπων κατάρα, Κόρη παντευλόγητε, καὶ κόσμον σώσαντα.

Ἄλλος. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος.

Ἡ ἄνωθεν χάρις σοὶ ἐπεφοίτησε, τῆς προνοίας τὴν ἄφραστον, θείαν κυβέρνησιν, δι' ἁγίων ἀγγέλων διδάσκουσα πάνσοφε, μάκαρ καὶ φωτίζουσα.

Τὴν θείαν χρηστότητα παιδευόμενος, ἐμυήθης πανόλβιε, ὡς καθαρώτατος καταλάμπως οἰκεῖσθαι, τὸ θεῖον ἁγίασμα, τὴν πόλιν τὴν πανίερον.

Τὸ τεῖχος τὸ ἄρρηκτον, ἡ ἀσφάλεια τοῦ λαοῦ τοῦ θεόφρονος, γέγονας Κύριε, καὶ ψυχῶν σωτηρία, ὡς πάλαι προήγγειλε, προφήτης ὁ θεσπέσιος. Θεοτοκίον.

Ὁ τόκος ὁ ἄφθορος, καὶ ἡ ἄχραντος Θεοτόκε σοῦ ἡ κύησις, τὸν κόσμον ἐρρύσατο, ἐκ φθορᾶς καὶ θανάτου· σωτῆρα γὰρ ἔτεκες, Λόγον τὸν ἀΐδιον. Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς ὁ Κύριος, καὶ οὐκ ἔστι δίκαιος ὡς ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις· οὐκ ἔστιν ἅγιος πλήν σου Κύριε.

Κάθισμα τοῦ μάρτυρος.

Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Θεϊκὴν πανοπλίαν ἀναλαβών, καὶ εἰδώλων τὴν πλάνην καταβαλών, ἀγγέλους διήγειρας, εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τὸν νοῦν πυρπολούμενος, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου, γενναίως κατετόλμησας· ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτοῦσί σε νέμεις, τὰ θεῖα δωρήματα, ἀθλοφόρε Θεόδωρε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, τοῦ προφήτου.

Ἦχος γ'. Τὴν ὡραιότητα.

Διϊππευόμενα ἅρματα ἔβλεψας, ἠγγαλμένα χερσὶ τοῦ πάντων Θεοῦ, τοὺς ἀσωμάτους λειτουργούς, Ζαχαρία θεσπέσιε· ὅθεν ἀγαλλόμενος, ὡς προφήτης ἀοίδιμος, αἴτησαι Θεόφθαλμε, πρὸς αὐτὸν θεηγορῶν καὶ

πίστει ἀδιστάκτῳ τελοῦντας, μνήμην σου τὴν πανίερον.

Καὶ νῦν. τῆς ἑορτῆς ὅμοιον.

Ἐκ τῆς παρθένου σε σωματωθέντα Χριστὲ, χαίρων ἐδέξατο ὁ ἱερὸς Συμεὼν, νῦν ἀπολύεις ἐκβοῶν, τὸν δοῦλόν σου δέσποτα. Ἄννα δὲ ἡ ἄμεμπτος, ἡ προφῆτις καὶ ἔνδοξος, τὴν ἀνθομολόγησιν, καὶ τὸν ὕμνον προσῆγέ σοι· ἡμεῖς δὲ ζωοδότα βοῶμέν σοι· δόξα τῷ οὕτως εὐδοκήσαντι.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Ὁ πρὸς Θεὸν, πόθος σου πᾶσαν ἠμαύρωσε, προσπαθείας, ὕλην παμμακάριστε, δόξαν τερπνὴν, πλοῦτον καὶ τρυφὴν, καὶ περιφανείας, τὸ περιβόητον ὕψωμα· ἐντεῦθεν ἀνυψώθης, πρὸς περίβλεπτον ὕψος, μαρτυρίου πρὸς δόξαν ἀμάραντον.

Νόμῳ καινῷ, ζωοποιοῦντι τῷ πνεύματι, πεφραγμένος, νόμον ἀνομώτατον, παρανομούντων νεανικῶς, ἀνέτρεψας μάκαρ· διὸ νομίμως ἐνήθλησας, καὶ στέφος ἀνεδήσω, τὸ τῆς δικαιοσύνης, ἐκ χειρὸς τοῦ δεσπότου Θεόδωρε.

Δῶρον Θεοῦ, δέδοσαι κόσμῳ φερώνυμον, δῶρον θεῖον, δῶρον ἀξιέραστον, δῶρον πλουτίζον πάντα πιστὸν, δῶρον δεχομένοις, γλυκὺ καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, τὸ πᾶσι καταλάμπον, καταλλήλως τὰς δόσεις, καὶ πληροῦν τὰς αἰτήσεις τῶν δούλων σου.

Ὡς μιμητὴς, τοῦ προσπαγέντος ἐν ξύλῳ Χριστοῦ, μετὰ πᾶσαν αἰκίαν τοῦ σώματος, μετὰ πολλὰς, στρέβλας πονηρὰς, τὰς τῶν μιαιφόνων, χριστομιμήτως ἐτάθης σταυρῷ, καὶ βέλεσιν ἐτρώθης, καὶ δεινῶς συνεκόπης, ἀλλ' ἐῤῥώσθης ἐκ τούτων δυνάμει Χριστοῦ.

Θεοτοκίον.

Καλλιπολιν, καὶ γῆς Δεσπότην κυήσασαν, ἀποῤῥήτῳ τόκῳ κατὰ χρέος σε, πάντες πιστοὶ, γλώσσῃ καὶ ψυχῇ, κόσμου βασιλίδα, καὶ Δέσποιναν ὀνομάζομεν, διὰ τῆς τυραννούσης πονηρᾶς συνηθείας, ἐλευθέρωσον τοὺς σὲ γεραίροντας.

Ἄλλος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Μίαν μὲν φωτιστικὴν οὐσίαν σέβειν, ἐν ἡλίοις δὲ τρισὶν ὁριζομένην, ταῖς εἰς τὰ ὄντα προόδοις πληθυνομένην, σαφῶς διδάσκεις παμμακάριστε.

Ἅρμα τοῦ Θεοῦ, γενόμενος προφῆτα, ἅρματα ὁρᾷς, ποικίλα τῶν ἀγγέλων, περιοδεῦσαι τὰ πάντα κατηξιώθης, μετ' εὐταξίας πορευόμενα.

Ἱεροπρεπῆ, πολύφωτον λυχνίαν, σύμβολον ὁρᾷς, τῆς θείας φωταυγείας, ἐπισκοπῆς τε παμμάκαρ τῆς παντεπόπτου, δι' ἧς τὰ πάντα περισώζεται.

Θεοτοκίον.

Σύμβολα τῆς σῆς, Ἁγνὴ κυοφορίας, οἱ θεοειδεῖς προφῆται προτυποῦσι, πολυειδῶς προχαράττοντες καὶ ποικίλως, δι' αἰνιγμάτων οἱ θεόφρονες.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ῥητορεύεις τὴν δόξαν, ἔνδοξε Θεόδωρε σὺν παῤῥησίᾳ πολλῇ, τοῦ σαρκὶ παθόντος, καὶ θανάτῳ τὸν θάνατον λύσαντος, καὶ μαστίγων πεῖραν, πολλῶν λαβὼν λύσσῃ τυράννου, σταυρικὴν καταδίκην ὑπήνεγκας.

Ὁλοτρόπῳ προθέσει, σταύρωσιν ἑκούσιον Χριστοῦ μιμούμενος, τὴν αὐτὴν ὑπέστης, τιμωρίαν σταυρῷ προσηλούμενος. ἀντὶ δὲ τῆς λόγχης, βελῶν πολλῶν πληγὰς ἐδέξω, ὀφθαλμῶν κόρας τε ἐξορυττόμενος.

Νικηφόρος ὤφθης, ἄρτιος ὁλόκληρος μετὰ τὴν σταύρωσιν, καὶ τὴν ἄλλην πᾶσαν, τῶν μελῶν συγκοπήν τε καὶ νέκρωσιν, ὁ νικήσας κόσμον, σὲ γὰρ Χριστὸς χειρὶ ἀγγέλου, ὡς ζωῆς ἀρχηγὸς ἀνεζώωσεν.

Συνιδόντα τὰ πλήθη, τὰ ἐν σοὶ γενόμενα

θαῦμα Θεόδωρε, τὴν φωνὴν ἐπῆρας, μεγαλύνοντα Χριστοῦ τὴν δύναμιν, τοῦ δὲ λυμεῶνος, καὶ ἀλαζόνος Λικινίου, στηλιτεύοντα λύσσαν τὴν ἄλογον. Θεοτοκίον.

Φῶς τέτοκας Κόρη, τὸ φῶς τὸ αἰώνιον, τοῖς ἀνυμνοῦσί σε, τὸν Χριστὸν ἀσπόρως, σωματώσασα ὃν ἐξιλέωσαι, τοῦ σωθῆναι πάντας, ἐκ πειρασμῶν τοῦ ἀλλοτρίου, Παναγία Παρθένε Θεόνυμφε.

Ἄλλος. Ὁ ἐκ νυκτὸς ἀγνοίας.

Ὁ καθαρὸς καρδίᾳ, καὶ διανοίας προβλέπων ὀξύτητι, πάθος τὸ τοῦ Σωτῆρος, ἀξιοπρεπῶς μακαρίζεται.

Ὑπερφυῶς ἁγία, χαῖρε Σιών, ὁ προφήτης προτρέπεται, ἥξει ὁ βασιλεύς σου, δίκαιος καὶ σώζων πρᾳότητι.

Τῶν προφητῶν ἡ δόξα, τῶν θεηγόρων ἀνδρῶν ἡ εὐπρέπεια, κόσμον περιαυγάζει, τῇ τῆς προφητείας λαμπρότητι. Θεοτοκ.

Ὁ τῆς Παρθένου τόκος, ἀναγεννήσας ἡμᾶς ἠλευθέρωσε, τῶν πρὶν ἁμαρτημάτων, δι' ἡμᾶς ἁμαρτία γενόμενος.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐξέλαμψας ἀρεταῖς, καὶ διδαχαῖς διὰ βίου σου, ἐξήστραψας δὲ λαμπροῖς, ἀγῶσι Θεόδωρε. καὶ νῦν περιβόητος, ἐν θαυματουργίαις, καὶ θερμὸς προστάτης πέφηνας.

Τοῖς κάμνουσιν ἰατρός, τοῖς αἰχμαλώτοις ἀνάῤῥυσις, μεσίτης ἁμαρτωλοῖς, ὑπευθύνων ἄφεσις, πενθοῦσι παράκλησις, πρὸς Θεοῦ εὐθύνης, συμπαθέστατε Θεόδωρε.

Οὐκ ἔστι κόρος τῶν σῶν, καλῶν ἀπείρων Θεόδωρε, οὐδὲ τῆς σῆς καλλονῆς, σταθμὸς ἰσοστάσιος· διὸ τὸν διάπυρον, πόθον μου προσδέχου, χορηγῶν μοι χάριν ἄφθονον. Θεοτοκίον.

Λαμψάτω νῦν ἐπ' ἐμέ, ἡ ἄῤῥητος εὐσπλαγχνία σου, βυθοῦ με ἁμαρτιῶν, καὶ τῆς ἀπογνώσεως, Κόρη ἀπαλλάττουσα, καὶ πρὸς μετανοίας, τοὺς λιμένας ἐμβιβάζουσα.

Ἄλλος. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ὑπάρχων προφητικῆς ἀνάπλεως, ἐπιπνοίας ἐσομένων τὴν γνῶσιν, ὑπερφυῶς, μυηθεὶς ἀπεστάλης, ἀνακηρύττειν τὴν χάριν τὴν μέλλουσαν, ἡμέραν τε τὴν τοῦ σταυροῦ, τὴν γνωστὴν τῷ Κυρίῳ θεόληπτε.

Συνέσει πνευματικῇ κοσμούμενος, δωρεῶν τῶν ὑπὲρ νοῦν ἠξιώθης, ἀγγελικάς, ἐμφανείας καὶ τάξεις, καὶ ὁμιλίας καὶ δόξας θεώμενος, πανόλβιε τὰ θαυμαστά, διδασκούσας καὶ θεῖα μυστήρια.

Λαμπάδιον ἀρετῶν κτησάμενος, φωτισμὸν θεογνωσίας πυρσεύεις, τὴν μυστικήν, προμηνύων λαμπάδα, τῆς ὑπὲρ λόγον τοῦ Λόγου σαρκώσεως, φανήσεσθαι θεοπρεπῶς, ἐκ Σιὼν Ζαχαρία θεόληπτε. Θεοτοκίον.

Ὁ στήσας τὸν οὐρανὸν ἀνέδειξεν, οὐρανόν σε λογικὸν Θεοτόκε, τὴν καλλονήν, Ἰακὼβ ἀγαπήσας, καὶ ἐκ γαστρός σου θεότητος ἥλιος, ἀνέτειλε σωματικῶς, καὶ τὸν κόσμον ἐφαίδρυνε χάριτι.

Ὁ Εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ
» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις. ὅτι κακῶν ἡ
» ζωή μου ἐπλήσθη καὶ ἡ ψυχή μου τῷ ᾅδῃ
» προσήγγισε. καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς, ἐκ φθο-
» ρᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἀνδρείᾳ ψυχῆς, τὴν πίστιν θωρακισάμενος, καὶ ῥῆμα Θεοῦ ὡς λόγχην χειρισάμενος, τὸν ἐχθρὸν κατέτρωσας, τῶν μαρτύρων μέγιστε Θεόδωρε· σὺν αὐτοῖς Χριστῷ τῷ Θεῷ, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Τῶν ἀθλητῶν τὸ ἐκλαμπρον κάλλος, δεῦ-

τε πάντες τοῖς ὕμνοις τῶν στεφάνων πιστοὶ Θεόδωρον καταστέψωμεν. δῶρον Θεοῦ γὰρ μέγα τῷ κόσμῳ ἀναδέδεικται, λάμψεσι ταῖς τῶν θαυμάτων. τὸν γὰρ ἐχθρὸν ἐκνικήσας βελίαρ, ἄθλοις σεπτοῖς ὀμβρίζει, ἀντὶ αἱμάτων, κρουνηδὸν ἰαμάτων τὰ ῥεύματα. ἐν τούτοις οὖν πᾶσι χαίρει Χριστῷ, ᾧ δίδωσιν εἰρήνην ἀνέκλειπτον. διὸ βοῶμεν αὐτῷ. πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ μηνὶ Η'. Μνήμη τοῦ ἁγίου ἐνδόξου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Στρατηλάτου.

Στιχ. Ἰδὼν Θεόδωρος ὀξὺν Στρατηλάτης.
Ὑπῆρξε τμηθεὶς τοῦ Θεοῦ Στρατηλάτης.
Ὀμβριμον ὀγδοάτῃ Θεοδώρου αὐχένα κόψαν.

Οὗτος κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Λικινίου τοῦ βασιλέως, τὸ γένος ἕλκων ἐκ τῶν Εὐχαΐτων, τὴν δὲ οἴκησιν ποιούμενος ἐν τῇ πρὸς Πόντον Ἡρακλείᾳ. Κάλλει δὲ ψυχῆς, καὶ ὥρᾳ σώματος, καὶ κράτει λόγων τῶν πολλῶν ὑπερεῖχε. Πάντες δὲ ἐφιλοτιμοῦντο τὴν αὐτοῦ φιλίαν καρπώσασθαι. Ταύτῃ τοι καὶ Λικίνιος περὶ πολλοῦ ἐποιεῖτο συντυχεῖν αὐτῷ, καὶ γὰρ ἀκούσας Χριστιανὸν αὐτὸν εἶναι, καὶ τοὺς λεγομένους θεοὺς βδελύττεσθαι. Διὸ καί τινας ἐκ Νικομηδείας τῆς αὐτοῦ τάξεως ἀποστείλας, ἐντίμως ἀγαγεῖν αὐτοῖς τὸν μάρτυρα προσέταξεν. Ὡς δὲ ὑπέστρεψαν, τὸν μακάριον Θεόδωρον λέγοντες ἂν εἰπεῖν, ὡς χρὴ τὸν βασιλέα μᾶλλον παραγενέσθαι μετὰ τῶν μεγίστων αὐτοῦ θεῶν, εὐθὺς τὸν βασιλέα ἡ Ἡράκλεια εἶχεν. ὁ δὲ ἅγιος Θεόδωρος δι' ἔτι νυκτερινῆς ὑμνῳδίας αὐτῷ ἐκτεταμένης προθύμως ηὔξατο, ἐπεὶ τὸν Λικίνιον ἤδη πλησιάζοντα ἐπύθετο, ἐπικαθεσθεὶς ἵππῳ ὑπήντησεν αὐτῷ, καὶ τὰ πρέποντα ἐτίμησεν. Ὁ δὲ δεξιὰν αὐτῷ δοὺς, καὶ κατασπασάμενος, εἰσελθὼν ἐν τῇ πόλει, καὶ ἐφ' ὑψηλοῦ βήματος προκαθίσας, τὸν μακάριον Θεόδωρον προετρέπετο, τοῖς ἑαυτοῦ θεοῖς θυσίαν προσενεγκεῖν. Ὁ δὲ ἅγιος, τοὺς ἀνθρωποτέχνους θεοὺς ἐξαιτησάμενος, ὡς ἂν αὐτὸς οἴκοι προτέρον θεραπεύσας, αὖθις δημοσίᾳ προσκυνήσῃ αὐτοῖς σπουδάζων. Ἐπειδὴ καὶ ἔλαβεν τοὺς τοῦ βασιλέως, τοὺς χρυσοῦς καὶ ἀργυροῦς θεοὺς, κατὰ τὸ μέσον τῆς νυκτὸς συνέτριψε αὐτοὺς, καὶ διένειμε τοῖς ἐνδεέσι καὶ πένησι ἐδίδου. Μαθὼν δὲ Μαξέντιος ὁ Κεντυρίων αὐτοῦ ἑωρακότος, εἶδεν τὴν κεφαλὴν τῆς μεγάλης θεᾶς Ἀρτέμιδος, ὑπό τινος πτωχοῦ κατεχομένην, εὐθὺς ἀνήγγειλεν ὑπὸ τῶν δορυφόρων ὁ δὲ τύραννος τοῦ βασιλέως ἐξεπλάγη, καὶ πρῶτον μὲν ἐπιθυμήσας, ὁ ἅγιος ταῖς κατὰ τοῦ νώτου βουνεύροις βοῶν κατὰ τὸν νῶτον πληγὰς ἑπτακοσίας δέχεται, καὶ πεντήκοντα κατὰ τῆς γαστρός, καὶ σφαίραις μολυβδίναις κατὰ τοῦ τένοντος τύπτεται. Εἶτα ξέεται, λαμπάσι καταφλέγεται, ὀστράκοις τὰς ἡλκωμένας καὶ κεκαυμένας πληγὰς ἀνατρίβεται, καὶ ἐν τῇ εἱρκτῇ ἀπορρίπτεται, τοὺς πόδας ἀσφαλισθεὶς ἐν τῷ ξύλῳ. Διαμείνας δὲ ἄσιτος ἐν αὐτῇ ἐπὶ ἡμέρας ἑπτά, αὖθις ἐξάγεται, καὶ σταυρῷ καταπήγνυται χεῖρας καὶ πόδας. καὶ περόνην κατὰ τοῦ κρυφίου πόρου δέχεται, καὶ μέχρι τῶν ἐγκάτων ἐν τῷ διελαύνεσθαι φθάσασαν. Περιεστήκεισαν δὲ καὶ παῖδες τοξεύοντες τὸν ἅγιον κατὰ τοῦ προσώπου, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. ταῖς δὲ βολαῖς τῶν βελῶν τῶν κρουόντων κατὰ τῶν ὀφθαλμῶν, ἐξέπεσον αἱ κόραι τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ. Ἕτεροι δὲ ἐγκαρσίοις τομαῖς κατὰ τῶν κεκρυμμένων μορίων διελάσαντες, τὰ σπερμογόνα συνεξέτεμον μέλη. Ἔνθεν δὲ τῷ σταυρῷ τὴν νύκτα διαγαγόντος, ἐνόμισεν ὁ Λικίνιος ὅτι ἤδη τέθνηκεν· ἠπατᾶτο δέ. ὑπὸ γὰρ θείου ἀγγέλου ἀπελύθη τῶν δεσμῶν, καὶ ὅλος γέγονεν ὑγιὴς, καὶ ἦν ψάλλων καὶ εὐλογῶν τὸν Θεόν. ἤδη δὲ τῆς ἡμέρας διαφαινούσης, ἀπέστειλεν ὁ Λικίνιος τοῦ ἆραι τὸ τοῦ μάρτυρος σῶμα, καὶ ῥῖψαι ἐν τῇ θαλάσσῃ. Φθάσαντες οὖν οἱ σταλέντες, καὶ ὡς εἶδον τὸν ἅγιον ὅλον ὑγιῆ, ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ, ἄνδρες ὄντες τὸν ἀριθμὸν ὡσεὶ πέντε καὶ ὀγδοήκοντα. καὶ μετὰ τούτους ἄλλοι τριακόσιοι στρατιῶται, ὧν ἐξηγεῖτο ὁ ἀνθύπατος Κέστης· οἵτινες ἐπὶ τῇ ἀναιρέσει τῶν πρώτων σταλέντες, καὶ αὐτοὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ. Ἰδὼν δὲ ὁ Λικίνιος τὴν πόλιν θορυβουμένην, ἐκέλευσε τὴν κεφαλὴν τοῦ ἁγίου ἀποτμηθῆναι· ἔνθα δὴ εἱστήκεισαν τῶν Χριστιανῶν πλήθη παμπολλα, καὶ διεκώλυσαν αὐτούς. Μόλις οὖν ὁ ἅγιος καταπαύσας αὐτοὺς, καὶ τῷ Χριστῷ ἀποταξάμενος, τέμνεται τὴν κεφαλὴν, τὸν δρόμον τοῦ μαρτυρίου τελέσας. Μετετέθη δὲ ἀπὸ τῆς Ἡρακλείας ἐν τοῖς Εὐχαΐτοις, ἐν τῷ γονικῷ αὐτοῦ κτήματι, καθὼς Αὐγάρῳ τῷ ταχυγράφῳ αὐτοῦ ὁ μάρτυς διεκελεύσατο. Ὃς, παρὰ πᾶσαν αὐτοῦ τὴν ἄθλησιν συνὼν αὐτῷ, καὶ τὰς κατὰ μέρος πεύσεις, καὶ ἀποκρίσεις, καὶ τὰ ποικίλα τῶν βασάνων εἴδη, καὶ τὰς θεόθεν ἐπιφανείας καὶ ἀντιλήψεις, πλατύτερον διεχάραξεν ἐν τῷ μαρτυρίῳ αὐτοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου προφήτου Ζαχαρίου.

Στιχ. Ἱεροὺς ἐάρας τοὺς νόας Ζαχαρίου.
Αἱ' ὧν πρὸς ὕψος οὐρανοῦ ἀφιπτάσω.

Οὗτος ἀριθμεῖται μετὰ τοὺς ἐλάσσονας προφήτας. Οὗτος ἦν ἐκ γῆς Ἰσραὴλ, φυλῆς Λευΐ, υἱὸς Βαραχίου· ἐγεννήθη δὲ ἐν Γαλαὰδ, ἦλθε δὲ ἀπὸ τῆς τῶν Χαλδαίων γῆς, ἤδη προβεβηκώς, καὶ ἐκεῖ πολλὰ τῷ λαῷ προεφήτευσε, καὶ τέρατα ἔδωκεν εἰς ἀπόδειξιν. Οὗτος εἶδε τὸν Ἰωσεδὲκ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ὅτι γεννήσεις υἱόν, ὃς ἐν Ἱερουσαλὴμ ἱερατεύσει τῷ Κυρίῳ, εἰς τύπον τοῦ ἀληθινοῦ ἀρχιερέως. Οὗτος καὶ τὸν Σαλαθιὴλ ἐπὶ υἱῷ εὐλόγησε, λέγων, ὅτι γεννήσεις υἱόν, καὶ καλέσεις τὸ ὄνομα αὐτοῦ Ζοροβάβελ· καὶ ἐπὶ Κύρου τοῦ βασιλέως Περσῶν σημεῖα ἔδωκεν εἰς νῖκος περὶ Κροίσου τοῦ Λυδῶν βασιλέως. Τὰ δὲ περὶ τῆς πορθήσεως καὶ περὶ τοῦ τέλους Ἱερουσαλήμ, καὶ ἀρχῆς ἐθνῶν καὶ τέλους, καὶ τῆς τοῦ Ναοῦ ἕως τέλους καταστροφῆς, καὶ ἀργίας προφητῶν, καὶ ἱερέων, καὶ σαββάτων, καὶ περὶ διπλῆς κρίσεως ἐξέθετο· καὶ ἕτερα πολλὰ προφητεύσας, ἐκοιμήθη ἐν γήρᾳ μακρῷ, καὶ ἐτάφη ἐγγὺς Ἀγγαίου τοῦ προφήτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι μάρτυρες, Νικηφόρος καὶ Στέφανος ξεσθέντες τελειοῦνται.

Στιχ. Ξεσθεῖσι Νικηφόρῳ καὶ τῷ Στεφάνῳ,
Νικηφόρου Στεφάνος ἐπλάκη τέλους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Αἱ ἅγιαι Μάρθα καὶ Μαρία αἱ ἀδελφαί, καὶ ὁ ὅσιος Λυκαρίων ὁ μάρτυς ξίφει τελειοῦνται.

Στιχ. Ἃς πρὶν παρῆξεν εἰς τὸ φῶς γαστὴρ μία.
Μάρθαν Μαρίαν ἔντερει φωτὸς ξίφος.
Ἄφωνος ἥκει πρὸς ξίφος Λυκαρίων
Ἔναντι τοῦ κείροντος οἷον ἀρνίον.

Αὗται αἱ ἅγιαι, ἀδελφαὶ οὖσαι, καθ' ἑαυτὰς ἔζων παρθενίαν ἀσκοῦσαι. Παρερχομένου δὲ τοῦ ἡγεμόνος τῆς χώρας ἔνθα κατέμενον, προκύψασαι ἀπὸ τῆς θυρίδος, Χριστιανὰς ἑαυτὰς ἐπεκάλεσαν, καὶ οἰκτιζομένου τοῦ ἡγεμόνος τὸν ἐν τῇ νεότητι αὐτῶν θάνατον, ἀντεῖπον, μὴ εἶναι θάνατον τὸν ὑπὲρ Χριστοῦ, ἀλλὰ ζωὴν πέρας οὐκ ἔχουσαν. Ὡσαύτως δὲ καὶ Λυκαρίωνος μονάζοντος παιδὸς συντρόφου αὐτῶν, εἰπόντος τὰ περὶ αὐτόν, προστάξει τοῦ ἡγεμόνος ἐσταυρώθησαν, καὶ ὑπὸ τῶν δημίων ξίφει νυγεῖσαι, τὰς ὁσίας αὐτῶν ψυχὰς ἀφῆκαν εἰς χεῖρας Θεοῦ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων Φιλαδέλφου, καὶ Πολυκάρπου.

Στιχ. Ὑπῆρξεν ἴσης ἡ τελευτὴ τοῦ βίου,
Καὶ Φιλαδέλφῳ καὶ Πολυκάρπῳ φίλη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μακαρίου ἐπισκόπου Πάφου.

Στιχ. Πάφου πρόεδρος ἔνδον ἐκρύβη τάφῳ,
Καὶ τἄλλα μακάριος οὐ κλῆσιν μόνον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου Περγέτου.

Στιχ. Πῶς ἂν παρέλθω ἀγέραστον Περγέτον·
Σὺν τοῖς ἁγίοις ὄντα καταλεγμένον;

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεὸς ἐλέησον ἡμᾶς.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὑψούμενον Κύριον, ἐπὶ τοῦ ξύλου καὶ κατῤῥάξαντα, τὸν μεγάλαυχον ὄφιν, κατανοήσας συνανυψώθης αὐτῷ, χριστομιμήτως ἐν Σταυρῷ, καὶ θάνατον, ὑπενεγκὼν ἀθλητά, συνεξανέστης αὐτῷ.

Θεοῦ σε Θεόδωρε, τῆς ἀκηράτου δόξης θερμὸς ἐραστήν, ἐγνωκὼς τῷ σῷ πόθῳ, ὁλοκαρδίῳ ψυχὴν προσέδησα, τὴν προσδοκίαν πᾶσαν καὶ ἐλπίδα μου, ἀνατιθεὶς ἐπὶ σοί, μὴ ὑπερίδῃς με.

Ἐδόξασας Κύριον, τοῖς μέλεσί σου ἐνδοξαζόμενον, ἐν βουλαῖς τῶν ἁγίων, τὸν σὲ μεγάλως ἀντιδοξάσαντα, τεραστίοις καὶ ποικίλοις θαύμασι, καὶ περιόντα τῷ βίῳ, καὶ μετὰ τέλος σοφέ.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων τὸν ἅγιον, τέτοκας μόνη Θεοχαρίτωτε, ἀποῤῥήτῳ κυήσει, καὶ γὰρ Παρθένος ἔμεινας ἄχραντε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου· διό σοι κραυγάζομεν, τὴν τοῦ Ἀγγέλου φωνήν, εὐλογημένη ἁγνή.

Ὠδὴ η'. Παῖδες Ἑβραίων.

Γῆν ἐπὶ πᾶσαν σοῦ προφῆτα, διελήλυθεν ὁ φθόγγος ὁ θεόπνους, καὶ ῥημάτων τῶν σῶν ἡ δύναμις βοῶσα· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὅλος ταῖς ἄνω λαμπηδόσι, φωτιζόμενος τὰ μέλλοντα ἑώρας, ὡς παρόντα· διό, Πανόλβιε ἐβόας· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὕμνοις γεραίρω σε Παρθένε, τὴν τιμήσασαν τὴν φύσιν τῶν ἀνθρώπων, ἀσπόρῳ ξένῃ, τῶν πρὶν κατακριθέντων· εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ θ'. Ἐπταπλασίως κάμινον.

Ὁ λυμεὼν Λικίνιος, ὁ λυσσώδης καὶ βέβηλος, ὅλον ἑαυτόν, ὁλοτελῶς τοῖς δαίμοσι, καθὼς ὑποβάλλει σε, τιμωριῶν ποικίλαις κοιναῖς, νῶτον καὶ τὸ στῆθος, τοῖς βασάνοις συρρήσσων

πων, ἐν σφαίραις μολυβδίναις, τὸν αὐχένα συντρίβων, πλευρὰς ὄνυξι ξαίνων, καὶ φλέγων ταῖς λαμπάσιν.

Ὑπομονὴν ἀνένδοτον, καρτερίαν ἀνάλωτον, καὶ ὑπερφυῆ ἀνδρείαν ἐνδειξάμενος, ποικίλαις κολάσεσι, καὶ χαλεπαῖς στρεβλώσεσι, πάντων τῶν μαρτύρων, ὑπερέβης τοὺς ἄθλους· παθῶν δεσποτικῶν δέ, τῷ Σταυρῷ κοινωνήσας, καὶ πλέον ὑπομείνας, μειζόνως ἐδοξάσθης.

Σταυρῷ παθεὶς Θεόδωρε, τὰ Χριστοῦ ὑστερήματα, ἐν σαρκὶ οἰκείᾳ ἐκπληροῖς τῶν θλίψεων. οὐ χεῖρας καὶ πόδας γάρ, μόνον προσηλωθεὶς καρτερεῖς, ἀλλὰ καὶ περόνῃ σιδηρᾷ διεπάρης, τὸ κρύφιόν σου μέλος, ἐκτμηθεὶς τοὺς διδύμους, καὶ βέλεσιν ὀμμάτων, ἐξορυχθεὶς τὰς κόρας.

Θεοτοκίον.

Ὁ ὑψινομήκη κλίμακα, νοητήν σε γινώσκομεν. δι' ἧς καταβάς, μετὰ σαρκὸς ὁ Ὕψιστος, ἀνθρώποις ὡμίλησε, καὶ ταπεινοὺς ἀνύψωσε, πρὸς τὴν ὑψηλήν, τῶν οὐρανῶν πολιτείαν· ἐντεῦθεν ἀνωτέραν, οὐρανῶν καὶ ἀγγέλων, καὶ πάντων ποιημάτων, τιμῶμέν σε Παρθένε.

Ἄλλος. Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα.

Σιὼν ὄρος ἡ πόλις ἡ ἁγία, χαῖρε σφόδρα ὁ θεῖος Ζαχαρίας, ἀγγέλων ὁ συνόμιλος προτρέπεται· καὶ σὺ δὲ ἀγάλλου, Ἱερουσαλὴμ εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ζαχαρία προφῆτα κατατέρπου, πληρωθέντας θεώμενος τοὺς λόγους, οὓς προηγόρευσας, τῷ πνεύματι λαμπόμενος· Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ ὑπερυψοῦτε, βοῶν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἀναμέσον ὀρέων κατασκίων, εὐθεώρεις ἑστῶτας τοὺς ἀγγέλους, τὴν ἐπὶ πάντων πρόνοιαν μηνοῦντάς σε, ἔνδοξε προφῆτα, καὶ ὑμνολογοῦντας, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε θρόνε πυρίμορφε Κυρίου· χαῖρε πύλη, ἀΰλου φρυκτωρίας· χαῖρε νεφέλη κούφη ἡ τὸν ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης, λάμψασα τῷ κόσμῳ, ἁγνὴ Θεοκυῆτορ.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν ὄρει ἁγίῳ δοξασθέντα, καὶ ἐν βάτῳ » πυρὶ τὸ τῆς ἀειπαρθένου, τῷ Μωϋσῇ μυ» στήριον γνωρίσαντα, Κύριον ὑμνεῖτε, καὶ » ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Ἐξέστη τῶν ἀγγέλων δῆμος τὴν σήν, Στρατηλάτα τηρῶν γενναιότητα. πᾶς ὁ παρών, ὄχλος κατεπλάγη τότε τὰς σάς, ἀνδραγαθίας ἔνδοξε. ἔφριξε δαιμόνων ἡ στρατιά, τὰ σὰ τρόπαια· νῦν δέ, κροτεῖ κόσμος τὰ γέρα, καὶ πᾶς πιστὸς ὑμνεῖ τὰ θαύματα.

Βοᾶται παρὰ πάσης σχεδὸν πνοῆς, τὰ πολλά σου καὶ μέγιστα τρόπαια, τὰ ἐπὶ σοί, τέρατα δειχθέντα καὶ διὰ σοῦ, ἡ ἐκ νεκρῶν ἀνέγερσις, ἡ ὁλοκληρία ἐκ συντριβῆς, ἡ ῥῶσις τῶν νοσούντων, ἡ λύσις τῶν δεσμίων, καὶ τῶν ἐν θλίψει ἡ παράκλησις.

Ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς τὸν Χριστόν, ὑπὲρ οὗ ποινὰς πάσας ὑπήνεγκας, μέχρι τομῆς, καύσεως θανάτου τε καὶ Σταυροῦ, ἐγκαρτερῶν Θεόδωρε, αἴτησαι συγγνώμην ἡμῖν κακῶν, τῷ κόσμῳ τὴν εἰρήνην, νίκας τοῖς βασιλεῦσι, καὶ σωτηρίαν τοῖς τιμῶσί σε.

Θεοτοκίον.

Ὑψώθη ἐδοξάσθη γένος βροτῶν, καὶ τιμῆς ἠξιώθη τῆς κρείττονος, διὰ τῆς σῆς, κόρη συγγενείας καὶ θείκῆς, υἱοθεσίας ἔτυχε, τῇ σῇ μεσιτείᾳ. καὶ γὰρ Θεός, ὡράθη σαρκοφόρος, ἐκ σοῦ ἀῤῥήτῳ τρόπῳ, ἄτρεπτος μείνας τῇ θεότητι.

Ἄλλος. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον.

Ἅπασαν τὴν αἴσθησιν, καταλιπὼν νοῒ τῷ θείῳ, καὶ καθαρωτάτῳ πάνσοφε, φωσφόρος παρίστασαι, τὰς ὑπὲρ τοῦ κόσμου ἱκεσίας

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ποιούμενος, ὅθεν πάντες σε Ζαχαρία μακαρίζομεν.

Ῥήσεσιν ἑπόμενοι, τῶν σῶν χειλέων Θεοφάντορ, Κύριον ἐπικαλούμεθα, δι' αὐτοῦ τε σωζόμενοι, ὡς τῆς ἀληθείας σε προφήτην, καὶ κήρυκα Ζαχαρία, τῆς εὐσεβείας μακαρίζομεν.

Ἵλεων ἀπέργασαι, ταῖς σαῖς πρεσβείαις τὸν δεσπότην, τοῖς τὴν ἱερὰν καὶ εὔσημον, ἑορτήν σου Θεόπνευστε, πίστει ἐκτελοῦσι, καὶ σὲ πόθῳ γεραίρουσιν ὡς προφήτην καὶ θηγόρον ἀληθέστατον.

Θεοτοκίον.

Ἄβυσσον θαυμάτων σε, καὶ χαρισμάτων Θεοτόκε, πέλαγος ἁγνὴ γινώσκοντες, καὶ σαφῶς ἐπιστάμενοι, τῇ σῇ προστασίᾳ πεποιθότες προστρέχομεν, καὶ συντόνως πρὸς τὴν σὴν σκέπην καταφεύγομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ μητέρα τοῦ ὑψίστου· σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν, διὰ λόγου τὸν ὄντως Θεόν· τὴν ὑψηλοτέραν τῶν ἀχράντων δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξολογίαις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς.

Μεγαλομάρτυς ἔδοξε, τοῦ Χριστοῦ στρατηλάτα, καὶ θεῖον ἐγκαλλώπισμα, τῶν σεπτῶν Ἀθλοφόρων, Θεόδωρε γενναιόφρον, μὴ ἐλλείπῃς αἰτεῖσθαι, τῷ βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ εἰρήνην τῷ κόσμῳ, καὶ ἱλασμὸν, τῶν ἁμαρτημάτων καὶ σωτηρίαν, τοῖς ἐκτελοῦσι πάνσοφε, τὴν φωσφόρον σου μνήμην.

Ἕτερον τῆς ἑορτῆς.

Ἐν πνεύματι τῷ ἱερῷ, παραστὰς ὁ Πρεσβύτης, ἀγκάλαις ὑπεδέξατο, τὸν τοῦ νόμου δεσπότην κραυγάζων· νῦν τοῦ δεσμοῦ με, τῆς σαρκὸς ἀπόλυσον, ὡς εἴρηκας ἐν εἰρήνῃ· εἶδον γὰρ τοῖς ὀφθαλμοῖς, ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, καὶ Ἰσραὴλ σωτηρίαν.

[illegible]

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἀθλητὴς γενναιότατος, στρατιώτης ἀήττητος, ἐν ἁγίῳ πνεύματι ἀναδέδειξαι, καταβαλὼν τὸν πολέμιον, σοφίᾳ τῶν λόγων σου, καὶ τῶν ἔργων σου σοφὲ, καρτεραῖς ἐπιδείξεσιν. ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, καὶ ταῖς ἄνω, ὁμηγύρεσι συνήφθης, κλέος μαρτύρων Θεόδωρε.

Καὶ σταυρῷ ἀναρτώμενος, καὶ τὰς σάρκας ξεόμενος, ὀξυτάτοις βέλεσι τιτρωσκόμενος, καὶ ἐπὶ ξύλου τεινόμενος, καὶ ξίφει τεμνόμενος, καὶ παντοίαις μηχαναῖς, ἀλγηδόνων κυκλούμενος, ἀπαράτρωτος, καὶ ἀήττητος ὤφθης τῇ δυνάμει, τοῦ σταυρῷ προσηλωθέντος, κλέος μαρτύρων Θεόδωρε.

Θεῖον ἄγαλμα γέγονας, εὐσεβείας πανόλβιε, δυσσεβῶν ἀγάλματα βδελυξάμενος, καὶ ἱερεῖον ὁλόκληρον, καὶ θῦμα εὐπρόσδεκτον, τῷ τυθέντι διὰ σὲ, καθαρῶς προσαγόμενος, τῷ δοξάσαντι, τὴν ἁγίαν σου μνήμην καὶ θαυμάτων θησαυρόν σε τοῖς ἐν κόσμῳ, δωρησαμένῳ Θεόδωρε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ'.

Ἀθλητικὴν ἀνδρείαν, καὶ λογικὴν λατρείαν, εὐσεβῶς καθοπλισθεὶς ἀθλοφόρε Χριστοῦ, καὶ στεῤῥῶς παραταχθεὶς τῇ δυνάμει αὐτοῦ, τῶν εἰδώλων τὸ ἀσεβὲς, καὶ τῶν τυράννων τὸ ἀπηνὲς, ἀσθενὲς ἀπέδειξας, καταφρονῶν τῶν βασάνων, καὶ τοῦ πρόσκαιρου πυρός. ἀλλ' ὦ θείων δωρεῶν καὶ πράγμα καὶ ὄνομα, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, τῇ πρεσβείᾳ σου σῶζε, τοὺς τελοῦντας τὴν μνήμην σου.

[illegible]

[illegible]

Ἦχος [illegible] Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Ὁ πάντα τῇ χειρὶ, περιέχων ὡς κτίστης καὶ δεσπόζων ἁπάντων, ὑπὸ χειρῶν γεραιοῦ, αὐτοῦ, ἐν τῷ ναῷ προσάγεται.

Στίχ. Νῦν ἀπολύεις τὸν δοῦλόν σου Δέσποτα,

Ἀγάλλου Συμεὼν, καὶ ἡ Ἄννα εὐφραι

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ἰδοὺ γὰρ ἐπεφάνη, ὁ Λυτρωτὴς τοῦ κόσμου, ὡς βρέφος προσαγόμενος.

Στχ. Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν.

Λέλυσαι τῆς φθορᾶς, Συμεὼν θεοφόρε, ἐν χερσὶ τὸν τὰ πάντα, κατέχοντα βαστάζων· εἶδες γὰρ τὸ σωτήριον.

Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Ἀθλητικὸν συστησάμενος στάδιον, κατὰ τῆς πλάνης ἠνδραγάθησας Θεόδωρε, τῇ πυριφθόγγῳ γλώττῃ σου καταισχύνας Λικινίου τὸ ἀπάνθρωπον. διὸ καὶ σὺν ἀγγέλοις χορεύων μακάριε, αἴτησαι Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὅπως ἵλεως γένηται ἡμῖν, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως.

Καὶ νῦν, ἦχος βαρύς.

Φῶς εἰς ἀποκάλυψιν ἐθνῶν, ἦλθες ἐξ οὐρανοῦ Σωτὴρ ἡμῶν· καὶ προελθὼν ἐκ τῆς Παρθένου, ἐπανεπαύσω ἐν ἀγκάλαις τοῦ δικαίου Συμεών· ἔδει γάρ σε, ζωοδότα τῶν ἁπάντων, ὑπὸ τοῦ πρεσβύτου γνωρισθῆναι, ὅτι παρεγένου ἀπολῦσαι αὐτὸν κατὰ τὸ ῥῆμά σου· ὁ ἔχων τὸ μέγα ἔλεος.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ... τῇ μεγαλομαρτυρίας.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Θ'.

Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Νικηφόρου.

Ἐν ταύτῃ τῇ ἡμέρᾳ ἀποδίδοται ἡ ἑορτή, ἐὰν οὐκ ἔστι Τεσσαρακοστή, καὶ ψάλλομεν πάντα τῆς ἑορτῆς, ὁ δὲ ἅγιος ψάλλεται ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Ἐν τῷ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς', καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἁγίου.

Ἦχος δ'. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Νόμοις πειθαρχῶν τοῦ δι' ἡμᾶς, σάρκα ἐπὶ γῆς εἰληφότος, καὶ πάθος τίμιον, μάρτυς ὑπομείναντος, θεομακάριστε, τὴν ἀγάπην ἐτήρησας, τὴν πρὸς τὸν πλησίον, νόμου τὸ κεφάλαιον, οὖσαν καὶ τῶν προφητῶν. ὅθεν καὶ μακάριον τέλος, εἴληφας, πηγὴ τῆς ἀγάπης, νῦν ὦ Νικηφόρε παριστάμενος.

Κλίνεις τὸν αὐχένα τῷ Θεῷ, ᾧ τὰ πάντα κλίνει τὸ γόνυ, μάρτυς θαυμάσιε, κάραν ἐκτεμνόμενος, καὶ χωριζόμενος, τοῦ γενναίου σου σώματος, Χριστῷ δὲ τῇ πάντων, κεφαλῇ ἑνούμενος, καθαρωτάτῳ νοΐ· οὗ νῦν τῷ φωτὶ πλησιάζων, αἴτησαι ἡμῖν Νικηφόρε, πᾶσι φωτισμὸν τοῖς εὐφημοῦσί σε.

Ῥείθροις τῶν αἱμάτων σου σοφέ, τῶν ὑπὲρ Χριστοῦ κενωθέντων, τὴν γῆν ἡγίασας· Πνεύματι δὲ πνεύματα, ἐχαροποίησας, ἀσωμάτων δυνάμεων· μαρτύρων ἀγέλας, πάσας δὲ ἐφαίδρυνας, ταύταις ἑνούμενος· μάκαρ ὡς γενναῖος ὁπλίτης, ὡς ἀκαταγώνιστος μάρτυς, καὶ ὑπὲρ ἡμῶν Θεοῦ δεόμενος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Ἰωάννου Μοναχοῦ.

Ἔδειξας πᾶσιν ἐμφανῶς, ἀθλητὰ Νικηφόρε, ὅτι τὸν πλησίον ὁ μὴ φιλῶν, οὔτε τὸν Δεσπότην ἀγαπῆσαι δύναται. διόπερ αὐτὸς μὲν εἰλικρινῶς ἀγαπήσας Σαπρίκιον τὸν ὁμόδουλον, ἐντεῦθεν καὶ πρὸς τὸν θεῖον, ἀνεπτερώθης ἔρωτα, καὶ τὴν ψυχήν σου τέθεικας ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν ὁμολογίας καὶ πίστεως· Σαπρίκιος δὲ ὁ δυσώνυμος, ἄσπονδον πρὸς σὲ τὸ μῖσος κτησάμενος, ἀρνητὴς ἐδείχθη καὶ τοῦ Δεσπότου Χριστοῦ· ᾧ νῦν αὐτὸς παρεστώς, καθικέτευε τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τετραυματισμένον με, ταῖς ληστρικαῖς τῶν δαιμόνων, ἐφόδοις καὶ κείμενον, ὅλον ἀνενέργητον Παναμώμητε, ἐν ὁδῷ πάντοτε, τοῦ ἀστάτου βίου, καὶ ἐλέους προσδεόμενον, τάχος ἐπίσκεψαι, οἶνον ἐπιθεῖσα καὶ ἔλαιον, ταῖς ἀνιάτοις μώλωψι, καὶ πρὸς εὐρωστίαν εἰσάγαγε· ὅπως σε δοξάζω, καὶ πόθῳ κατὰ χρέος ἀνυμνῶ, τὰ μεγαλεῖά σου ἄχραντε, Μήτηρ ἀειπάρθενε.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ῥομφαία ὡς ἔφησεν, ὁ Συμεὼν τὴν καρδίαν σου διελήλυθε, Παναγία Δέσποινα ὅτε

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ἔβλεψας, τὸν ἐκ σοῦ λάμψαντα, ἀποῤῥήτῳ λόγῳ, ὑπ' ἀνόμων ὡς κατάκριτον, σταυρῷ ὑψούμενον, ὄξος καὶ χολὴν ποτιζόμενον, πλευρὰν δὲ ὀρυττόμενον, χεῖράς τε, καὶ πόδας ἡλούμενον· καὶ ὀδυρομένη, ὠλόλυζες βοῶσα μητρικῶς· τί τοῦτο τέκνον γλυκύτατον, τὸ καινὸν μυστήριον;

Ἀπολυτίκιον. Ὁ μάρτυς σου Κύριε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν ὁ Κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Κλεινὸν ἐν ἀθλοφόροις Νικηφόρον ᾄσμασι μέλπω. Θεοφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Κορυφουμένην τὴν τοῦ βίου θάλασσαν, καὶ κυματοῦσαν δεινῶς, τὸ τῆς ψυχῆς σκάφος, πειρασμοῖς καὶ πάθεσιν, ὁ τῆς εἰρήνης αἴτιος, πρὸς γαλήνην βαθεῖαν, ὡς εὐεργέτης μετάβαλε, μάρτυρος Χριστὲ ταῖς ἐντεύξεσι.

Λελογισμένη διανοίᾳ πάνσοφε, τῷ νοερῷ τῆς ψυχῆς, τὸ τῆς ὀργῆς πάθος, εὐσεβῶς ὑπέταξας· καὶ τῷ πλησίον ἔδραμες, Σαπρικίῳ σπουδάζων, διαλλαγῆναι θεσπέσιε, νόμοις τοῦ Σωτῆρος πειθόμενος.

Ἐνδεδυμένος τοῦ σταυροῦ τὴν δύναμιν, ἐῤῥωμενέστερον, τῷ δυσμενεῖ μάρτυς, συμπλακεὶς κατέῤῥιξας, καὶ νικηφόρος γέγονας, προκληθεὶς φερωνύμως, ὦ Νικηφόρε πανεύφημε, μάρτυς τοῦ Χριστοῦ πανασίδιμε.

Δόξα.

Ἰσοσθενῆ ὁμόμορφον καὶ σύνθρονον, καὶ ὁμοούσιον, τὴν τριφεγγῆ αἴγλην, τῆς μιᾶς Θεότητος, ὁμολογοῦντες σέβομεν, ἐν τρισὶ τοῖς προσώποις, ἀδιαιρέτως κηρύττοντες, Λόγον σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι.

Θεοτοκίον.

Νοῦς καὶ οὐράνιος τὸ σὸν μυστήριον, τὸ ἀκατάληπτον, κατανοεῖν ὄντως, ἀτονεῖ Πανύμνητε, τοῦ Πατρὸς γὰρ ὁ σύνθρονος ἐν γαστρί σου σκηνώσας, ἐκ σοῦ τεχθῆναι ηὐδόκησε, φύσεσι διτταῖς γνωριζόμενος.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Ὁ Νικηφόρος προκληθείς, ἐπὶ τῶν ἔργων ἐδείχθη, νικηφόρος· τῆς γὰρ πλάνης τὸν ζόφον, τῷ τῆς χάριτος φωτί, διασκεδάσας ἔλυσε, κράζων· οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε φιλάνθρωπε.

Νενεκρωμένον διὰ σέ, πεπιστευκὼς τὸν Δεσπότην, αὐθαιρέτως τῷ θανάτῳ προστρέχεις, τὴν ἑκούσιον αὐτοῦ, ἐπιποθήσας νέκρωσιν, ὡς νικηφόρος μάρτυς, θείᾳ δυνάμει ῥωννύμενος.

Ἐπὶ τῆς γῆς ἀγωνιστής, ἐν οὐρανοῖς στεφανίτης, ὁ θεράπων τοῦ Χριστοῦ Νικηφόρος, ἀναδέδεικται σαφῶς, σὺν ἀσωμάτων τάξεσι, κράζων· οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε φιλάνθρωπε.

Δόξα.

Νοοῦν τὸν Πατέρα καὶ Υἱόν, καὶ τὸ πανάγιον Πνεῦμα, κηρυττόντων τῶν ἁγίων πατέρων, φωτιζόμεθα πιστοί, τοῖς θεοπνεύστοις δόγμασιν, ὁμολογοῦντες πάντες, ἄκτιστον μίαν Θεότητα.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκ Πατρός, τὸν πρὸ αἰώνων τεχθέντα, ἐν γαστρί σου συλλαβοῦσα Παρθένε, ἀπεγέννησας ἡμῖν, Θεὸν ὁμοῦ καὶ ἄνθρωπον, ἐν ἑκατέρᾳ φύσει, τέλειον οὐ διαιρούμενον.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν
» συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἑδράσας,
» ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστέ, τῶν ἐντολῶν σου
» στήριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μό-
» νε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἐντολῶν τοῦ Κυρίου ἐκπληρωτής, πεφηνὼς κατηλλάγης τῷ δυσμενῶς, πρὸς σὲ τὴν διάνοιαν, τὴν αὐτοῦ μάρτυς ἔχοντι, καὶ τὴν διὰ ξίφους, τελείωσιν εἴληφας, ἀντ' ἐκείνου μάκαρ, Θεοῦ σε καλέσαντος· ὅθεν νικηφόρον, φερωνύμως δειχθέντα, αὐτὸς ἐστεφάνωσεν,

ὡς δεσπότης ἀξίως σε, ἀθλοφόρε ἀήττητε. Πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

[illegible] καὶ τὸν Δεσπότην ἀνυμνῶν.

Χαριστήριον αἶνον χρεωστικῶς, ὡς ἡ χήρα ἐκείνη δύο λεπτά, προσφέρω σοι δέσποινα, ὑπὲρ πασῶν τῶν χαρίτων σου. σὺ γὰρ ὤφθης σκέπη, ὁμοῦ καὶ βοήθεια, πειρασμῶν καὶ θλίψεων, ἀεί με ἐξαιροῦσα. ὅθεν ὡς ἐκ μέσου, φλογιζούσης καμίνου, ῥυσθεὶς τῶν θλιβόντων με, ἐκ καρδίας κραυγάζω σοι· Θεοτόκε βοήθει μοι, πρεσβεύουσα τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτήν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἥνπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε· ἡ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, καὶ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει, αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Θείας ζωῆς, ὦ Νικηφόρε τετύχηκας, θείας αἴγλης, μάκαρ κατηξίωσαι, θείου φωτὸς, ἀκτινοειδῶς, νῦν ἀντανακλάσεις, τοῖς ἐκτελοῦσι τὴν μνήμην σου, θεόφρον ἀντιπέμπεις, τοῖς ἐν πίστει βοῶσι· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Λάμπεις Χριστοῦ, μάρτυσι συναριθμούμενος. ἔλυσας γὰρ, πλάνην τὴν πολύθεον, ξίφει τμηθεὶς, σοῦ τὴν κεφαλὴν· καὶ ταῖς τῶν αἱμάτων, ῥοαῖς σου πᾶσαν κατέκλυσας, εἰδώλων τὴν ἀπάτην, τῷ Δεσπότῃ κραυγάζων· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ὁ τοὺς θεσμοὺς, σοὺς μὴ φυλάξας Σαπρίκιος, σῆς γυμνοῦται, Σῶτερ θείας χάριτος· καὶ τοῖς ἐχθροῖς νῶτα δεδωκὼς, τῆς τῶν σῶν μαρτύρων, στερεῖται δόξης ὁ δείλαιος· διό σε τῆς δικαίας, ἐκπλαγέντες προνοίας, τῇ δυνάμει σου δόξα κραυγάζομεν. Δόξα.

Φῶς ὁ Πατὴρ, ἄναρχον καὶ πάντων αἴτιον, φῶς ὁ Λόγος, φῶς Πνεῦμα τὸ ἅγιον, ἐκ τοῦ Πατρὸς ὥσπερ ἐκ πηγῆς, πρὸ πάντων αἰώνων, ἀφράστως ἀπαυγαζόμενα. τρισήλιος Θεότης, ἐν μιᾷ τῇ οὐσίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ δόξῃ γνωρίζεται. Θεοτοκ.

Ὅλον ἐν σοὶ, ἀνακαινίζει τὸν ἄνθρωπον, ὅλως ὅλῳ Πάναγνε ἑνούμενος, ὁ πατρικοὺς κόλπους μὴ λιπὼν, καὶ τὴν σὴν γαστέρα, οἰκῆσαι καταδεξάμενος· ὁ πλούτῳ εὐσπλαγχνίας, ἑκουσίως πτωχεύσας, καὶ πλουτήσας τὸν κόσμον Θεότητι.

Ὠδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Ῥοὴ τῶν σῶν αἱμάτων, τὸν τῆς ἐκκλησίας παράδεισον ἤρδευσε, ἀφοριζομένη, εἰς ἀρχὰς τετραρίθμους μακάριε, ἀρετῶν ἐνθέων, ἐξ ὧν ψυχῶν ὦ Νικηφόρε, ἀρυόμεθα θεῖα χαρίσματα.

Ὁ σπορεὺς τῆς κακίας, τῇ μνησικακίᾳ τὸν δείλαιον ἥρπασε· τῆς χρηστότητος δὲ, καὶ εἰρήνης ὁ αἴτιος εἵλκυσεν, ἀντ' ἐκείνου θεῖον, φωτοειδῆ ἠγλαϊσμένον, Νικηφόρον θεόφρονα μάρτυρα.

Ἱερεύεται Σῶτερ, τὸ σὸν ἐθελούσιον πάθος μιμούμενος. ταῖς γὰρ ἐκ πλευρᾶς σου, ὁ θεόφρων ῥανίσι στοιχούμενος, τῶν αὐτοῦ αἱμάτων, σοὶ τοὺς κρουνοὺς ἀντικομίζει, διὰ ξίφους πρὸς σὲ πορθμευόμενος. Δόξα.

Σωτηρίας κρηπίδα, τὴν ὀρθοδοξίαν εἰδότες, συνάναρχον, τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον, καὶ τὸ ἅγιον Πνεῦμα κηρύττομεν, τριάδι ἐν προσώ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ποις, μίαν ἀρχήν, μίαν οὐσίαν, μίαν θέλησιν, μίαν ἐνέργειαν. Θεοτοκίον.

Νοερῶς ἐμυήθη, προφητῶν ὁ σύλλογος τὰ σὰ μυστήρια· οὐρανοῦ γὰρ πύλην, ἐπὶ γῆς ὁ Δεσπότης σε ἔδειξε, καὶ ἐκ σοῦ Παρθένε, σωματωθεὶς δικαιοσύνης, τοῖς ἐν σκότει ὡς ἥλιος ἔλαμψεν.

Ὠδὴ ς'. Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν.

Ἰᾶσαι τὴν συντριβήν, τῆς ψυχῆς μου Νικηφόρε θεόφρον, καὶ τῶν παθῶν τὸν ζόφον, διαλύσας ἀπέλασον, λαμπηδόσι τῆς ἐν σοὶ θείας λαμπρότητος, ἱκετεύων, τὸν λυτρωτὴν Χριστὸν μακάριε.

Κλύδωνος εἰδωλικοῦ, τρικυμίαν ἀθλητὰ Νικηφόρε, τῷ τοῦ σταυροῦ ἱστίῳ, καὶ ταῖς αὔραις τοῦ Πνεύματος, εὐσταλῶς διαπερῶν, μάρτυς ἀήττητε, τῷ λιμένι, τῷ γαληνῷ Χριστοῦ προσώρμισαι.

Ἤθλησας μαρτυρικῶς, καὶ τῷ ὄντι Νικηφόρος ἐγένου, τὰς μηχανὰς ἀνδρείως, διαλύσας τοῦ δράκοντος. καὶ παθῶν ὡς κοινωνός, μάκαρ γενόμενος, τοῦ Δεσπότου, νῦν ἐπαξίως συνδεδόξασαι. Θεοτοκ.

Φρίττουσιν αἱ νοεραί, τῶν ἀγγέλων ἐκπληττόμεναι τάξεις, τὸν τῷ Πατρὶ συνόντα, πρὸ αἰώνων καὶ πνεύματι, ἐκ γαστρός σου σαρκικῶς, βρέφος τικτόμενον καθορῶσαι, Θεογεννῆτορ πανσεβάσμιε. Ὁ Εἱρμός.

Ἄβυσσος ἁμαρτιῶν, ἢ πταισμάτων καταιγὶς « με ταράττει, καὶ πρὸς βυθὸν βιαίως συνωθεῖ ἀπογνώσεως, ἀλλ' αὐτὸς τὴν κραταιάν, « χεῖρά μοι ἔκτεινον ὡς τῷ Πέτρῳ, καὶ ἐκ « φθορᾶς με ἐπανάγαγε.

Κοντάκ. ἦχος γ'. Ἡ παρθένος σήμερον.

Πτερωθεὶς ἀοίδιμε, τῇ τοῦ Κυρίου ἀγάπῃ, καὶ τὸν τούτου ἔνδοξον, σταυρὸν ἐπ' ὤμων βαστάσας, ᾔσχυνας, τοῦ διαβόλου τὰς μεθοδείας, ἤθλησας, μέχρι θανάτου καὶ ἀληθείας. διὰ τοῦτο ἀνεδείχθης, Νικηφόρος πίστει, ἢ μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν τοῦ Παύλου σαφῶς διδασκαλίαν ἐπόθησας, καὶ τοῖς στέρνοις τοῖς σοῖς ἐνδόξως κατεφύτευσας βοῶν· ἡ ἀγάπη οὐκ ἀσχημονεῖ. αὕτη τὸν κτίστην, ἄνθρωπον τέλειον ἡμῖν ἐχαρίσατο. δι' ἀγάπην πάντα ὑπέμεινεν, ἥλους καὶ σταυρόν, ὄξος ἐμπτύσματα. λόγχη ἐπάρη πλευρὰν ἁγίαν, δι' ἧς ἀνέβλυσεν ἡμῖν αἷμα καὶ ὕδωρ θεουργόν. ὃν ποθήσας ὤφθης, Νικηφόρος πίστει, καὶ μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Θ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Νικηφόρου.

Στίχ. Τὸν ἐκ παλαιοῦ κληρικὸν Νικηφόρον,
Τμηθέντα γνῶθι πρακτικὸν Νικηφόρον.
Φασγάνῳ ἀμφ' ἐνάτῃ Νικηφόρε δειροτομήθης.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Οὐαλεριανοῦ καὶ Γαλλιήνου τῶν βασιλέων, ἰδιώτης τὴν τύχην. Εἶχε δὲ φίλον πρεσβύτερον τῆς ἐκκλησίας Χριστιανόν, ὀνόματι Σαπρίκιον· δὲ ἔκ τινος αἰτίας καὶ διαβολικῆς ἐνεργείας, ἐμίσησε τὸν ἅγιον Νικηφόρον, καὶ ἐμνησικάκει αὐτῷ. Συλληφθέντος δὲ τοῦ Σαπρικίου παρὰ τῶν εἰδωλολατρῶν, καὶ πολλὰ βασανιζομένου, ὁ ἅγιος Νικηφόρος μεσίτας πρὸς αὐτὸν ἔπεμψε συγχώρησιν ἐξαιτούμενος, ὃ δὲ οὐκ ἠνείχετο. Ἰδὼν δὲ ὁ ἅγιος Νικηφόρος, ὅτι ἀπάγεται εἰς τὸ ἀποκεφαλισθῆναι, ἔδραμε καὶ ἔπεσε παρὰ τοὺς πόδας αὐτοῦ, συγχώρησιν αἰτῶν· καὶ τῶν τοῦ Χριστοῦ νόμων περὶ τῆς καταλλαγῆς ὑπομνήσαντος, αὐτὸς οὐχ ὑπεῖξε. Διὰ πολλῶν δὲ βασάνων διελθὼν ὁ Σαπρίκιος, καὶ ἐγγὺς τοῦ ξίφους γενόμενος καὶ τῶν βραβείων, παρ' ὅσον ἔμελλεν ἀποτμηθῆναι, τὴν συγχωρητικοῦ προσήκατο, καὶ τῆς τοῦ Θεοῦ βοηθείας γυμνωθείς, εἶπε τοῖς δημίοις· Ἀρνοῦμαι, καὶ θύσω τοῖς θεοῖς. Ὅπερ ἰδὼν ὁ ἅγιος Νικηφόρος, παρέδωκεν ἑαυτὸν τοῖς δημίοις, καὶ τὸν Χριστὸν ὡμολόγησε παρρησίᾳ. Προστάξει δὲ τοῦ ἡγεμόνος, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη, ταχέως ἐκπληρῶν τὰ γέρα τῆς ἀγάπης φιλονεικίᾳ ἐκπληροῦν, διὰ τὸν τῆς ἀγάπης δοτῆρα Χριστόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ῥωμανοῦ τοῦ Κίλικος.

Στίχ. Λήθη βαθεῖαν εἶχε καὶ ζῶν τοῦ βίου.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Ῥωμανὸς οὗτος ὃς μετέστη τοῦ βίου.

Οὗτος ὁ ὅσιος Ῥωμανός, Κίλιξ ὑπάρχων, τὸ γένος ἕλκων ἐκ πόλεως τῆς Ῥωσοῦ, ἐν Ἀντιοχείᾳ τοὺς ὑπὲρ ἀρετῆς ἐπεδείξατο ἄθλους· ἔξω μὲν τῶν τῆς πόλεως τειχῶν παρὰ τὴν ὑπώρειαν δειμάμενος οἰκίδιον, ἐν αὐτῷ ἀσκητικῶς ἠγωνίζετο, μὴ πυρὶ χρησάμενος, μὴ λυχναίου φῶς δεξάμενος. Τροφὴ δὲ ἦν αὐτῷ ἄρτος καὶ ἅλας, ποτὸν δὲ κρηναῖον νᾶμα, ἐσθὴς, ἐκ τριχῶν, κόμη δὲ μέχρι ποδῶν διήκουσα, τῷ τραχήλῳ δὲ καὶ ταῖς χερσὶ καὶ τῇ ὀσφύϊ, σιδήρου βαρύτης περιέκειτο. Πολλὴ δὲ αὐτῷ ἐδόθη χάρις παρὰ Θεοῦ. πολλῶν μὲν γὰρ πολλάκις χαλεπὰς ἀπήλασε νόσους· πολλαῖς δὲ στείραις γυναιξὶ δι' εὐχῆς ἐχαρίσατο παῖδας. Οὕτω καλῶς ἀγωνισάμενος, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων ἱερομαρτύρων Μαρκέλλου ἐπισκόπου Σικελίας, Φιλαγρίου ἐπισκόπου Κύπρου, καὶ Παγκρατίου ἐπισκόπου Ταυρομενίου.

Στίχ. Αὐθένται ἄνδρες σαρκικῶν τρεῖς αἱμάτων,
Τῶν τῆς Ἐδὲμ μετέσχον ἐντρυφημάτων.

Οὗτοι μαθηταὶ ἐγένοντο τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Πέτρου· ὁ μὲν γὰρ Μάρκελλος πατὴρ τοῦ ἁγίου Παγκρατίου, ἔτι τοῦ Χριστοῦ περιπατοῦντος σωματικῶς ἐπὶ τῆς γῆς, καὶ θαυματουργοῦντος ἀκούσας, ἀπῆλθεν ἀπὸ Ἀντιοχείας εἰς Ἱερουσαλὴμ μετὰ Παγκρατίου ἰδεῖν αὐτόν. Ὁ οὖν Παγκράτιος ἔκτοτε γενόμενος γνώριμος τῷ ἁγίῳ Πέτρῳ, μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ ἠκολούθει αὐτῷ καὶ προχειρισθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἐπίσκοπος Ταυρομενίου, καὶ διάκονος ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, ἐφονεύθη [illegible] ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων. Ὁ δὲ Μάρκελλος ὁμοίως χειροτονηθεὶς ἐπίσκοπος Σικελίας καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων ἐπιστρέψας πρὸς Κύριον ἐτελειώθη. Ὡσαύτως καὶ Φιλάγριος τῆς Κυπρίων ἀρχιερατεύσας, καὶ διδάσκων καὶ αὐτὸς ἐπὶ τῷ ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς πειρασμοὺς ὑπομείνας ὑπὲρ τῆς ἀληθοῦς πίστεως, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος ἱερομάρτυς Πέτρος ὁ Δαμασκηνὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὁ διελέγξας τὰς παραπλῆγας Πέτρος,
Θνήσκει μονιστὰξ τῷ διὰ ξίφους τέλει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ὁ θάνατος γέγονε, σοὶ Νικηφόρε διαβατήριον, ἐκ τῶν ἐντεῦθεν μάκαρ, πρὸς οὐρανόν τε καὶ τὰ οὐράνια, διαβιβάζων ἀγγέλοις συμψάλλοντα· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ῥωννύμενος πάθεσι, τῆς δυναστείας τοῦ Παντοκράτορος, τὸ μετέωρον ὄμμα, καὶ ἐπηρμένην ὀφρὺν κατέβαλες, εἰς γῆν θεόφρον κραυγάζων τῷ κτίστῃ σου· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὁδὸν μαρτυρίου σου, ὁ Νικηφόρος τρέχων διήνυσε, πλατυνθεὶς τὴν καρδίαν, τῇ ἐνεργείᾳ τοῦ θείου Πνεύματος, καὶ νῦν προθύμως κραυγάζει σοι δέσποτα· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τριαδικόν.

Νοῦν πρῶτον καὶ ἄναρχον, γεγεννηκότα Λόγον συνάναρχον, ἀπαθῶς καὶ ἀχρόνως, καὶ προβολέα ἁγίου Πνεύματος, σὲ τὸν Πατέρα εἰδότες κραυγάζομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ἀμφότερα πέφυκας, Παρθένος μήτηρ Θεοκυῆτορ ἁγνή, ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσα, Θεὸν ἀρρήτως, ἐκ σοῦ σαρκούμενον, ἐν ἑκατέρᾳ μορφῇ γνωριζόμενον, θεανδρικῶς ἐπὶ γῆς πολιτευσάμενον.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Σημειωθεὶς τῇ χάριτι, τοῦ Σωτῆρος αὐτόκλητος, σὺ πρὸς τοὺς ἀγῶνας ἀνδρικῶς ἐχώρησας, καὶ νίκην ἀράμενος κατ' ἀντιπάλων μάρτυς Χριστοῦ, τοῖς νικητικοῖς κατεκοσμήθης στεφάνοις, ἐνθέως ἀναμέλπων· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυστικωτέρᾳ κλίμακι, κεχρημένος τῷ αἵματι, πρὸς τὸν ὑπὲρ σοῦ διὰ Σταυροῦ ἐκχέαντα, τὸ αἷμα τὸ ἴδιον, σφαγιασθεὶς ἀνῆλθες φαιδρῶς, τὰς τῶν δυσμενῶν διεκφυγὼν μεθοδείας, καὶ χαίρων ἀνακράζεις· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἁγιασθεὶς δι' ὕδατος, Νικηφόρε καὶ Πνεύματος, καὶ μαρτυρικοῖς πεφοινιγμένος αἵμασιν, ἐκτήσω τὸν στέφανον τῆς εὐσεβείας μάρτυς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Χριστοῦ, τὴν φωτοειδῆ λαμπρότητα τῶν μαρτύρων, ἐν ᾗ νῦν ἀνακράζεις· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Δόξα.

Σὺν ἀσωμάτοις τάξεσιν, ἐν τρισὶν ὑποστάσεσι, μίαν ἀγαθότητος Πηγὴν ἀέναον, ἀγέννητον ἄναρχον, ὑπερτελῆ Θεότητα, δημιουργικὴν, καὶ βασιλίδα τῶν ὅλων, οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἱερωτέρα πέφηνας, Θεοτόκε πανύμνητε, τῆς ὑπερκοσμίου τῶν ἀγγέλων τάξεως· τὸν τούτων γὰρ τέτοκας, δημιουργὸν καὶ Κύριον, ἐκ παρθενικῆς, ἀπειρογάμου νηδύος, ἐν δύο ταῖς οὐσίαις, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως, μιᾷ δὲ ὑποστάσει, Θεὸν σεσαρκωμένον.

Ὁ Εἱρμός.

«Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ » τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέ» καυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας » τούτους ἰδὼν, τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν » ἀνεβόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυ» μνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς » αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ.

Μετέστης ὡς νυμφίος ὡραϊσθεὶς, ἐν στολαῖς ὑφανθείσαις ἐξ αἵματος, μαρτυρικοῦ, θείας ἀγλαΐας πρὸς μετοχὴν, τοῦ κοσμηθέντος σώματος, καὶ καλλωπισθέντος ἐν τῷ σταυρῷ, τῷ πάθει τῷ τιμίῳ, τοῦ πάντων εὐεργέτου, ὦ Νικηφόρε παμμακάριστε.

Ἐθέλχθης τοῦ δεσπότου ταῖς καλλοναῖς, ὧν οὐδὲν ὡραιότερον ἔνδοξε· ἧς τῆς αὐτοῦ, σπεύδων ἀπολαύειν διηνεκοῦς, καὶ εὐπρεποῦς λαμπρότητος, ξίφει ἐκτεμεῖν σου τὴν κεφαλὴν, ἠθέλησας τυράννους, πυρούμενος τῷ πόθῳ, ὦ Νικηφόρε τοῦ Κυρίου σου.

Λαμπρῶς κατὰ τῆς πλάνης μάρτυς Χριστοῦ, ἀριστεύσας καὶ ταύτην τρεψάμενος, ὡς νικητὴς, στέφος ἐκομίσω σῇ κορυφῇ τὸ τῶν χαρίτων ἔνδοξε, καὶ νῦν συγχορεύεις χαρμονικῶς, μαρτύρων ταῖς χορείαις, παμμάκαρ Νικηφόρε, περὶ τὸν θρόνον τοῦ παντάνακτος.

Δόξα.

Πατρὸς ἐξ ἀγεννήτου θεοπρεπῶς, τὸν Υἱὸν γεννηθέντα δοξάζοντες, καὶ τὸ εὐθὲς, Πνεῦμα πρὸ αἰώνων ἐκπορευθὲν, τρεῖς ὑποστάσεις σέβομεν, τῆς ὑπερουσίου καὶ ἀρχικῆς, Τριάδος ἡνωμένας, ἑνώσει ἀσυγχύτῳ, θεολογοῦντες μεγαλύνομεν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ὡράθης ὦ Παρθένε μήτηρ Θεοῦ, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα ἐν σώματι, τὸν ἀγαθὸν, Λόγον ἐκ καρδίας τῆς ἑαυτοῦ, ὃν ὁ Πατὴρ ἠρεύξατο, πάντων πρὸ αἰώνων ὁ ἀγαθός· ὃν νῦν καὶ τῶν σωμάτων, ἐπέκεινα νοοῦμεν, εἰ καὶ τὸ σῶμα περιβέβληται.

Ὁ Εἱρμός.

«Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ Οὐρανὸς, καὶ τῆς γῆς » κατεπλάγη τὰ πέρατα. ὅτι Θεὸς, ὤφθη » τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γαστήρ » σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν Οὐρανῶν. » διό σε Θεοτόκε, ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, » ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Φερώνυμος ἐδείχθης, τῆς νίκης ὦ Νικηφόρε, ἀγάπῃ καὶ μαρτυρίῳ, νικήσας τοὺς τυράννους. ἆθλα καὶ νίκης τὸ στέφος, ἀξίως παρὰ Κυρίου.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τῇ κραταιᾷ σου σκέπῃ, ἀπὸ ἐχθρῶν ἐπιβουλῆς, ἡμᾶς Ἁγνὴ τοὺς σοὺς δούλους, φύλαττε πάντας ἀβλαβεῖς. σὲ γὰρ κεκτήμεθα μόνην, καταφυγὴν ἐν ἀνάγκαις.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Ι'.

Τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους τοῦ Θαυματουργοῦ.

Εἰ οὐκ ἔστι τεσσαρακοστή.

Ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ, μετὰ τὸν προοιμιακὸν ψαλμόν, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια γ'. δευτεροῦντες τὸ α'.

Ἦχος α'. Τῶν Οὐρανίων ταγμάτων.

Τῶν οὐρανίων τὰ κάλλη ποθήσας ἔνδοξε, ἢ τῷ Χριστῷ συνεῖναι, μετ' ἁγίων ἀγγέλων, παντοίας τὰς βασάνους ὑπέστης στεῤῥῶς, ἢ τυράννων ὠμότητα, καὶ μαρτυρήσας γενναίως ὑπὲρ Χριστοῦ, συνευφραίνῃ τοῖς μαρτύρων χοροῖς.

Μαρμαρυγαῖς ἀκηράτοις καταστραπτόμενος, τοῦ νοητοῦ ἡλίου, ὦ Χαράλαμπες μάκαρ, ὁλόφωτος ἐδείχθης μάρτυς Χριστοῦ, ἱερεύς τ' ἐννομώτατος· διὸ Χριστῷ συνυπάρχων ἐν οὐρανοῖς, ὑπὲρ κόσμου παντὸς πρέσβευε.

Τῶν ἀθλοφόρων χορείαις συναυλιζόμενος, ἐν οὐρανοῖς τρισμάκαρ παρέστηκας τῇ θείᾳ, Τριάδι τῇ ἀνάρχῳ μνήμην ποιοῦ, τῶν τελούντων τὴν μνήμην σου, ἢ τὴν πανσέβαστον κάραν σου εὐλαβῶς, προσκυνούντων μετὰ πίστεως.

Δόξα, ἦχος β'.

Ἡ ἐκκλησία σήμερον πανηγυρίζει μυστικῶς, νέαν στολὴν ἐνδυσαμένη, ὡς πορφύραν, καὶ βύσσον, τὸ αἷμα τοῦ ἀθλοφόρου Χαραλάμπους· τοῦτον γὰρ ἐν εὐσεβείᾳ ἐκθρεψαμένη, θυσίαν ἄμωμον δεκτὴν καὶ εὐάρεστον, Χριστῷ προσήγαγε· διὸ ὁ νικητὴν τοῦτον τῶν παρανόμων, ἀναδείξας Χριστὲ ὁ Θεός, καὶ στεφανώσας, ἢ δοξάσας, ἢ ἡμῖν κατάπεμψον ταῖς αὐτοῦ πρεσβείαις, τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Εἰς τὸν στίχον, στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Οἶκος τοῦ Ἐφραθᾶ.

Σύμπασα ἡ Ἑλλάς, εὐθέως νῦν ἀγάλλου, κατέχουσα ἐν κόλποις, τὴν σεβάσμιον κάραν, τὴν τοῦ Ἱερομάρτυρος.

Στίχ. Θαυμαστὸς ὁ Θεός.

Ὢ θαύματος φρικτοῦ, ὢ τεραστίου ξένου, ὀστᾶ γὰρ τῶν μαρτύρων, ἰάσεις ἐκτελοῦσι, καὶ θαύματα παράδοξα.

Στῖφη νῦν τῶν πιστῶν, καὶ τῆς Ἑλλάδος παῖδες, ἀσπάσασθε προθύμως τοῦ θείου Χαραλάμπους, τὴν κάραν τὴν σεβάσμιον.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Πάγχρυσε κιβωτέ, καὶ στάμνος μαννοδόχε, Μαρία Θεοτόκε, τὸν σὸν Υἱὸν δυσώπει, τοῦ σῶσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δ'.

Ὡς στῦλος ἀκλόνητος, τῆς ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος ἀείφωτος τῆς οἰκουμένης σοφέ, ἐδείχθης Χαράλαμπες· ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ διὰ τοῦ μαρτυρίου· ἔλυσας καὶ εἰδώλων τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ· διὸ ἐν παῤῥησίᾳ Χριστῷ πρέσβευε, σωθῆναι ἡμᾶς.

Ἐν τῷ μεγάλῳ Ἑσπερινῷ.

Τῇ, Μακάριος ἀνήρ, τὸ α'. ἀντίφωνον. Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Ὅλος ἐκ νεότητος, ἀνατεθεὶς τῷ Δεσπότῃ, τοῦτον ἐπεπόθησας, καὶ αὐτοῦ τοῖς ἴχνεσιν ἠκολούθησας, καθαρθεὶς πάσης δέ, τῶν παθῶν κηλῖδος, θείαν χάριν κατεπλούτησας, τελεῖν ἰάματα, καὶ θαυματουργεῖν τὰ παράδοξα· ἢ μάρτυς ἐχρημάτισας, πάσαις προσβολαῖς τῶν κολάσεων, ἀκλόνητος μείνας, δυνάμει τοῦ τυθέντος ἐν σταυρῷ· ὃν ἐκτενῶς καθικέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἥλοις προσηλώμενος, σοῦ τὸ μακάριον σῶμα, τὸ καρτερικώτατον, ἀθλητὰ Χαράλαμπες, καὶ ἀήττητον, τὴν ψυχὴν ἄτρεπτον, καὶ τὸν νοῦν ἄσυλον, διετήρεις συντριβόμενος· θεῖος γὰρ ἔρως σε, ἔνδοθεν πλουσίως ἀνέφλεγε, ἢ φέρειν τῶν κολάσεων, ἅπασαν ἰδέαν ἠρέθιζε,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

μάρτυς ἀθλοφόρε, Χριστοῦ τῶν παθημάτων κοινωνέ· ἐν παῤῥησίᾳ ἱκέτευε ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χαρὰν τὴν ὑπέρλαμπρον, καὶ τὴν ὑπέρτιμον δόξαν, ἀθλήσας κεκλήρωσαι, καὶ τὴν αἰωνίζουσαν ἀγαλλίασιν, [illegible], ἀθλητὰ τίμιε, στρατιωτῶν [illegible] τὰ [illegible] στρατεύματα, καὶ τὰς παρατάξεις τοῦ δράκοντος, αἱμάτων σου τοῖς ῥεύμασιν, ἄρδην κατακλύσας τῇ χάριτι, καὶ θείᾳ ἐντεύξει, νεκροὺς ἐξαναστήσας ἀληθῶς, καὶ παῤῥησίᾳ δεόμενος ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ἕτερα προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἔδωκας τὸ σῶμά σου, πρὸς τὰς βασάνους ἀοίδιμε, τὴν ψυχὴν δὲ ἐτήρησας, ἄμωμον ἀκίβδηλον πάσης ἁμαρτίας, καὶ τῆς δυσσεβείας τῶν παρανόμων αἰκιστῶν· καὶ ἀνυψώσας τὸν νοῦν μετάρσιον, πανόλβιε Χαράλαμπες, πρὸς τὸν Δεσπότην καὶ πλάστην σου, κατοικεῖν κατηξίωσαι εἰς παστάδα οὐράνιον.

Ἔδωκας τοῖς δούλοις σου, τὸν σὸν θεράποντα Κύριε, Χαραλάμπη τὸν ἔνδοξον, ἴασιν ἀλάθητον, νόσων πολυτρόπων, καὶ παραμυθίαν τῶν συμφορῶν καὶ λυπηρῶν, καὶ καθαιρέτην τῆς πλάνης μέγιστον. διό σου τὴν φιλάνθρωπον, οἰκονομίαν δοξάζομεν, πολυεύσπλαγχνε Κύριε καὶ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Χάριν ἥνπερ εἴληφας, παρὰ Θεοῦ ὑπὲρ ἔννοιαν, ἀθλοφόρε Χαράλαμπες, χάρις τῶν ἰάσεων, πᾶσι παρεμφαίνει, καὶ τῶν θαυμασίων, ἡ ἀναρίθμητος πληθύς, τὰς δωρεάς σου κηρύττει ἅγιε· ὡς ὄντως ὑπὲρ λόγον τε, καὶ νοῦν ἀπείληφας ἔνδοξε, πρὸς Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, τῶν μαρτύρων ἀγλάϊσμα.

Δόξα, ἦχος β'.

Ἔθυσας τῷ Θεῷ θυσίαν αἰνέσεως, ἱερουργῶν τῷ Δεσπότῃ καὶ κτίστῃ σου, ὡς ἱερεὺς ἐννομώτατος· οὗ καὶ τοῦ πάθους γέγονας μιμητής, θεόφρον Χαράλαμπες· σεαυτὸν γὰρ θυσίαν εὐπρόσδεκτον προσήγαγες, τῷ διὰ σὲ θυσίαν ἑαυτὸν τῷ Θεῷ καὶ Πατρὶ προσαγαγόντι. διὸ συναγάλλῃ αὐτῷ εἰς οὐρανίους σκηνώσεις, ἐν ἐκκλησίᾳ τῶν πρωτοτόκων· ᾧ καὶ πρεσβεύεις ἀδιαλείπτως, ἵνα ῥυσθῶμεν ὀργῆς καὶ θλίψεως, οἱ τιμῶντές σου τὴν πανέορτον μνήμην, καὶ τῷ Σώζοντι προσκυνοῦντες τὴν σὴν κάραν, τὴν ἄπειρα θαύματα βρύουσαν, καὶ λοιμώδη νόσον ἐκποδὼν ποιουμένην, σωτηρίαν τε καὶ ἴασιν ἡμῖν βραβεύουσαν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ὁ διὰ σὲ θεοπάτωρ προφήτης Δαβίδ.

Εἴσοδος, τὸ Φῶς ἱλαρόν. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐου τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. μγ'. 9. Τάδε λέγει Κύριος· πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν· τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς τίς ἀκουστὰ ποιήσει ὑμῖν; ἀγαγέτωσαν τοὺς μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιωθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. γένεσθέ μοι μάρτυρες, καὶ ἐγὼ μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὃν ἐξελεξάμην· ἵνα γνῶτε καὶ πιστεύσητέ μοι, καὶ συνῆτε, ὅτι ἐγώ εἰμι. ἔμπροσθέν μου οὐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσται. ἐγώ εἰμι ὁ Θεός, καὶ οὐκ ἔστι πάρεξ ἐμοῦ ὁ σώζων. ἐγὼ ἀνήγγειλα, καὶ ἔσωσα, ὠνείδισα, καὶ οὐκ ἦν ἐν ὑμῖν ἀλλότριος· ὑμεῖς ἐμοὶ μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός. ἔτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγώ εἰμι, καὶ οὐκ ἔστιν ἐκ τῶν χειρῶν μου ἐξαιρούμενος· ποιήσω, καὶ τίς ἀποστρέψει αὐτό; οὕτω λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυτρούμενος ὑμᾶς ὁ Ἅγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. γ'. 1. Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ, καὶ οὐ μὴ ἅψηται αὐτῶν βάσανος. ἔδοξαν ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθνάναι, καὶ ἐλογίσθη κάκωσις ἡ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἡ ἀφ' ἡμῶν πορεία σύντριμμα· οἱ δέ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. καὶ γὰρ ἐν ὄψει ἀνθρώπων ἐὰν κολασθῶσιν, ἡ ἐλπὶς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης· καὶ ὀλίγα παιδευθέντες, μεγάλα εὐεργετηθήσονται· ὅτι ὁ Θεὸς ἐπείρασεν αὐτούς, καὶ εὗρεν αὐτοὺς ἀξίους ἑαυτοῦ. ὡς χρυσὸν ἐν χωνευτηρίῳ ἐδοκίμασεν αὐτούς, καὶ ὡς ὁλοκάρπωμα θυσίας προσεδέξατο αὐτούς. καὶ ἐν καιρῷ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψουσι, καὶ ὡς σπινθῆρες ἐν καλάμῃ διαδραμοῦνται. κρινοῦσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ

βασιλεύσει αὐτῶν Κύριος εἰς τοὺς αἰῶνας. οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτὸν συνήσουσιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ προσμενοῦσιν αὐτῷ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τοῖς ὁσίοις αὐτοῦ, καὶ ἐπισκοπὴ ἐν τοῖς ἐκλεκτοῖς αὐτοῦ.

Σοφίας Σολομῶντος τὸ ἀνάγνωσμα.

Κεφ. ε'. 16. Δίκαιοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἡ φροντὶς αὐτῶν παρὰ Ὑψίστῳ. διὰ τοῦτο λήψονται τὸ βασίλειον τῆς εὐπρεπείας, καὶ τὸ διάδημα τοῦ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίου. ὅτι τῇ δεξιᾷ αὐτοῦ σκεπάσει αὐτούς, καὶ τῷ βραχίονι ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. λήψεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτοῦ, καὶ ὁπλοποιήσει τὴν κτίσιν εἰς ἄμυναν ἐχθρῶν. ἐνδύσεται θώρακα, δικαιοσύνην, καὶ περιθήσεται κόρυθα, κρίσιν ἀνυπόκριτον. λήψεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον, ὁσιότητα. ὀξυνεῖ δὲ ἀπότομον ὀργὴν εἰς ῥομφαίαν. συνεκπολεμήσει αὐτῷ ὁ κόσμος ἐπὶ τοὺς παράφρονας. πορεύσονται εὔστοχοι βολίδες ἀστραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ εὐκύκλου τόξου τῶν νεφῶν ἐπὶ σκοπὸν ἁλοῦνται, καὶ ἐκ πετροβόλου θυμοῦ πλήρεις ῥιφήσονται χάλαζαι. ἀγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλείσουσιν ἀποτόμως. ἀντιστήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαῖλαψ ἐκλικμήσει αὐτούς, καὶ ἐρημώσει πᾶσαν τὴν γῆν ἀνομία, καὶ ἡ κακοπραγία περιτρέψει θρόνους δυναστῶν. ἀκούσατε οὖν, βασιλεῖς, καὶ σύνετε, μάθετε δικασταὶ περάτων γῆς, ἐνωτίσασθε οἱ κρατοῦντες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοι ἐπὶ ὄχλοις ἐθνῶν. ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίου ἡ κράτησις ὑμῖν, καὶ ἡ δυναστεία παρὰ Ὑψίστου.

Καὶ γίνεται ἡ συνήθης λιτή.

Εἰς τὴν Λιτὴν ψάλλονται στιχηρὰ ἰδιόμελα.

Ἦχος α'.

Εὐφραίνεσθε ἐν Κυρίῳ πόλεις τῆς Ἑλλάδος, καὶ σκιρτήσατε ἀγαλλόμεναι, τὴν κάραν τοῦ μεγαλομάρτυρος Χαραλάμπους, ἐν κόλποις κατέχουσαι, ὡς θησαυρὸν βαθυτάλαντον καὶ ἀνεξάλειπτον· μεθ' ὧν καὶ ἡμεῖς σήμερον, ἀπαρυόμενοι ἐξ αὐτῆς τὰ τῶν ἰάσεων ῥεῖθρα, τῆς πανώλεους λοιμικῆς ἀπαλλαττόμεθα νόσου, εὐχαριστοῦντες Θεῷ, τῷ Σωτῆρι καὶ σωτῆρι τῶν ψυχῶν, καὶ τῶν σωμάτων ἡμῶν.

Ὁ αὐτός.

Τὸν θεῖον ἀγῶνα καλῶς ἀγωνισάμενος Μάρτυς Χαράλαμπες, τῆς οὐρανῶν βασιλείας οἰκήτωρ γέγονας, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τοῦ κόσμου πανεύφημε· τὸ δὲ καρτερικώτατόν σου σῶμα, ἐν τῇ γῇ κατέλιπες, ἴαμα σωτήριον τοῖς αὐτῷ προσιοῦσι, καὶ ἁπτομένοις μετὰ πόθου· τὴν δὲ πάντιμόν σου κάραν, ἡ Ἑλλὰς ἐκτήσατο πλοῦτον ἀδάπανον, καὶ θησαυρὸν πολύτιμον· δι' ἧς τῶν ὄντως ἐφετῶν τυγχάνει, καὶ τῶν ἐναντίων ἐκλυτροῦται, ἐπισκιάσει τῆς ἐν σοὶ θείας χάριτος.

Ὁ αὐτός.

Πίστει καὶ πόθῳ ἀναφλεχθεὶς τῷ πρὸς τὸν δεσπότην σου ζέοντι, καὶ τῷ μαρτυρίῳ τῷ ὑπὲρ Χριστοῦ, ὥσπερ κλίμακι χρησάμενος, ἀνῆλθες πρὸς οὐρανίους λειμῶνας· κἀκεῖθεν τῇ θεόθεν δοθείσῃ σου χάριτι, ἐποπτεύεις τοὺς τελοῦντας τὴν σεβάσμιον μνήμην σου, καὶ τοὺς σοὺς γεραίροντας ἀγῶνας, καὶ τὴν σὴν πάντιμον κάραν κατασπαζομένους Μάρτυς Χαράλαμπες.

Ὁ αὐτός.

Τὰ τοῦ πονηροῦ ἠκονημένα βέλη, ἀπήμβλυνας ἅγιε, τῇ τῶν σῶν ἄθλων ἀντιτυπίᾳ, καὶ κατῄσχυνας ὄφιν τὸν ἀρχέκακον, καὶ τὸ τούτου ὄργανον Σεβῆρον τὸν ἀσεβέστατον. ἀκλινεῖ γὰρ διανοίᾳ τῇ πέτρᾳ ἐρηρεισμένος τῆς πίστεως, ἀδιάσειστος ἔμεινας. διὸ καὶ αἱ ἀντιφάσεις τῆς ἀσεβείας, οὐ κατίσχυσαν περιτρέψαι τὴν στερρὰν σου εὐσέβειαν. ἀνθ' ὧν ἐν οὐρανοῖς συγχορεύεις ἀγγέλοις, καὶ πρεσβεύεις ἀδιαλείπτως, ὑπὲρ τῶν πίστει καὶ πόθῳ τιμώντων ἐν ᾄσμασι, τὴν πανσεβάσμιον κάραν σου.

Ὁ αὐτός.

Μεγαλομάρτυς ἀθλητὰ τοῦ Χριστοῦ Χαράλαμπες γενναιότατε, σὺ ῥωμαλέῳ φρονήματι, τὸν ὄντως Θεὸν μεγαλοφώνως ἐν σταδίῳ ἐκήρυξας, τῶν παρόντων καταφρονήσας ὡς προσκαίρων. καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς ἐπαγαλλόμενος, σὺν τοῖς χοροῖς τῶν ἀγγέλων, ἀπαύστως τὸν Χριστόν, ὃν Υἱὸν Θεοῦ παῤῥησίᾳ ὡμολόγησας, ἱκέτευε εἰρηνεῦσαι τὸν κόσμον, καὶ τὴν πανώλεθρον λοιμικὴν νόσον, ἐξ ἀνθρώπων ποιῆ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

σαι, ἐκ κινδύνων λυτρούμενον ἡμᾶς παντοίων ἀεὶ, τοὺς ἐν πίστει, καὶ πόθῳ ἀσπαζομένους τὴν σεβάσμιον κάραν σου, καὶ τὴν ἁγίαν σου μνήμην ἑορτάζοντας. Ὁ αὐτός.

Ῥωμαλεότητι φρενῶν ὠχυρωμένος Θεσπέσιε, τὰς βασάνους τῶν ἀθέων εἰς οὐδὲν ἐλογίσω, ἀλλ' ἀνδρείως ὥρμησας πρὸς τὰ σκάμματα. τῷ δὲ θείῳ Πνεύματι λαμπρυνθεὶς τὴν διάνοιαν, βασιλέα παρανομώτατον ἤλεγξας, καὶ τοὺς τιμωρουμένους σε ποιναῖς καθυπέβαλες, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐκράτυνας. καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς, τὰ γέρα τῶν σῶν πόνων κομισάμενος, ἀπαύστως δοξολογεῖς τὴν ἁγίαν Τριάδα, καὶ πρεσβεύεις ὑπὲρ τῶν πίστει, καὶ πόθῳ τιμώντων, τὴν σεβάσμιον κάραν σου.

Δόξα ἦχος πλ. δ.

Δεῦτε φιλομάρτυρες πάντες εὐωχηθῶμεν, ἐν τῇ πανσέμνῳ πανηγύρει τοῦ ἀθλοφόρου, καὶ πνευματικῶς πανηγυρίσωμεν. σήμερον γὰρ συγκαλεῖται, ἡμᾶς ἡ πανσεβάσμιος πανήγυρις Χαραλάμπους τοῦ Ἱερομάρτυρος, τράπεζαν ἡμῖν παρατιθεμένη, τῆς ἀριστείας τῶν παλαισμάτων αὐτοῦ, καὶ τὴν πανεύφημον αὐτοῦ κεφαλὴν, ἰάματα ὡς νάματα βλύζουσαν πᾶσι τοῖς πιστῶς αὐτῇ προσιοῦσι. καὶ ἀρυόμενοι ἐξ αὐτῆς ἴασιν, ψυχῶν τε καὶ σωμάτων, καὶ δεινῶν ἀπαλλαγὴν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Σὲ δυσωποῦμεν ὡς Θεοῦ μητέρα, εὐλογημένη, πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Καὶ ἡ συνήθης λιτή.

Εἰς τὸν στίχον Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Πανεύφημοι μάρτυρες.

Πανεύφημε μάρτυς τοῦ Χριστοῦ, ἀθλητὰ Χαράλαμπες, σὺ τὸν Χριστὸν ἀνεκήρυξας, Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, μέσον τοῦ σταδίου· διὸ καὶ ἠγώνισαι, κατὰ τῶν ἀντιπάλων ῥωννύμενος, σθένει τοῦ πνεύματος, καὶ τὸν στέφανον ἀπείληφας. ὅθεν πάντες τὴν κάραν σου ἀσπάζομεν.

Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Ἀβρύνεται σήμερον Ἑλλὰς, πᾶσα ἡ χριστώνυμος. κάραν τὴν σὴν γὰρ ἐκτήσατο, ὡς κρήνην βρύουσαν, ἰαμάτων ῥεῖθρα, καὶ πλοῦτον ἀδάπανον, καὶ χάριν κενουμένην μηδέποτε, νόσους τ' ἐλαύνουσαν. λοιμικήν τε τὴν πολύφθορον, ἐξ ἀνθρώπων τῶν μακαριζόντων σε.

Στίχ. Τοῖς ἁγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ.

Νεκρὸν ἀναστήσας δι' εὐχῆς, ἀσεβεῖς κατέπληξας. ἐξ ὧν καὶ πλείστους προσήγαγες, Χριστῷ πανόλβιε, καὶ τὸν δαιμονῶντα εὐθὺς ἰασάμενος, Γαλήνην βασιλίδα ἀνείλκυσας, τῆς πλάνης δαίμονος, καὶ Χριστῷ ταύτην προσήγαγες, ἐστεμμένην ὡς παρθενομάρτυρα.

Δόξα ἦχος δ'.

Τὸν νοερὸν ἀδάμαντα, τῆς ὑπομονῆς ἀδελφοὶ, τὸν γενναιότατον ἀθλητὴν, τὸν δυσὶ στέμμασι κατεστεμμένον, ἱερωσύνης, καὶ ἀθλήσεως, παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ παντάνακτος Θεοῦ, Χαραλάμπη τὸν ἐν μάρτυσι μέγιστον εὐφημήσωμεν· οὗτος γὰρ τὸν ἀλάστορα καταπαλαίσας, τρόπαιον μέγα κατὰ τῆς πλάνης ἀνεστήσατο. καὶ νῦν ἐν οὐρανοῖς τὸν Θεὸν ἐξαιτεῖται, ἄφεσιν ἁμαρτιῶν παρασχεῖν, καὶ παντοίων νόσων ἀπαλλαγὴν, τοῖς θερμῶς προστρέχουσιν αὐτῷ, καὶ τὴν ἁγίαν αὐτοῦ κάραν, εὐλαβῶς ἀσπαζομένοις, καὶ τὴν ἐτήσιον αὐτοῦ μνήμην μετὰ πόθου τελοῦσι, καὶ αἰτουμένοις δι' αὐτοῦ τὸν Θεὸν ἱλασμὸν, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ἐκ παντοίων κινδύνων τοὺς δούλους σου.

Ἀπολυτίκιον ἦχος δ'.

Ὡς στῦλος ἀκλόνητος τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, καὶ λύχνος ἀείφωτος τῆς οἰκουμένης σοφὲ, ἐδείχθης Χαράλαμπες· ἔλαμψας ἐν τῷ κόσμῳ διὰ τοῦ μαρτυρίου· ἔλυσας καὶ εἰδώλων, τὴν σκοτόμαιναν μάκαρ. διὸ ἐν παρρησίᾳ Χριστῷ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Εἶτα γίνεται ἡ συνήθης ἀγρυπνία τοῦ ὄρθρου, καὶ [illegible]

γιασμὸν ψυχῆς καὶ σώματος. Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὸν ἑξάψαλμον, τό. Θεὸς Κύριος. τὸ τροπάριον. Ὡς στῦλος ἀκλόνητος. Δόξα, τὸ αὐτό. καὶ νῦν Θεοτοκίον. Τὸ ἀπ' αἰῶνος ἀπόκρυφον.

Ἡ στιχολογία μετὰ τὴν α΄. στιχολ. Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Ἔργοις ἔλαμψας τῆς εὐσεβείας, πλάνην ἔσβεσας κακοδοξίας, ὡς τῷ Χριστῷ στρατιώτης Χαράλαμπες, καὶ παρανόμων τὰς φάλαγγας ᾔσχυνας, τροπαιοφόρος παμμάκαρ γενόμενος, μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Θαῦμα μέγιστον πῶς ἐν ἀγκάλαις, σὺ ἐβάστασας Παρθενομῆτορ, τὸν ἐν δρακὶ αὐτοῦ τὰ πάντα συνέχοντα, καὶ ἐκ μαζῶν σου ἐξέθρεψας γάλακτι, τὸν τροφοδότην ἢ πλάστην τῆς φύσεως. Κόρη πάναγνε, αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Μετὰ τὴν β΄. στιχολ. Κάθισμα.

Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς φωστὴρ ἀνέτειλας ἐκ τῆς ἑώας, ἢ πιστοὺς ἐφώτισας ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, ἱερομάρτυς Χαράλαμπες. ὅθεν τιμῶμεν τὰ θεῖα σου λείψανα.

Ἕτερον ὅμοιον.

Ἱερὸν τὸ Πνεῦμά σε ἱερομάρτυς, ἱερῶς ἀνέδειξε, τὸ ἱερὸν θῦμα σοφέ, προσενεχθὲν ἱερώτατε, τῷ θείῳ Λόγῳ, ᾧ θείως δεδόξασαι.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Μωϋσῆς ἑώρακε πυρφόρον βάτον, σὲ τὸ πῦρ βαστάσασαν, τὸ τὰς ψυχὰς φωταγωγοῦν, καὶ μὴ φλεχθεῖσαν Πανάμωμε, δρόσῳ δὲ μᾶλλον πλησθεῖσαν τῆς χάριτος.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον Κάθισμα.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Τὴν καθαρότητα μάρτυς τοῦ βίου σου, καὶ τὸ ὑπέρλαμπρον τοῦ μαρτυρίου σου, καταπλαγεῖσα ἡ Ἑλλάς, βοᾷ σοι εὐφραινομένη· σήμερον τιμῶμέν σου κεφαλὴν τὴν σεβάσμιον. θραῦσον τὰ φρυάγματα τῶν ἐχθρῶν ἡμῶν ἅγιε, καὶ λύτρωσαι ἡμᾶς ἐκ κινδύνων, ἢ νοσημάτων τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὴν ἀπειρόγαμον Θεογεννήτριαν, τὴν τὸν ἀχώρητον γαστρὶ χωρήσασαν, καὶ τὸν τροφέα τοῦ παντὸς τῷ γάλακτι θρεψαμένην, μόνην ἐξισχύσασαν, τῆς κατάρας λυτρώσασθαι, γένος τὸ ἀνθρώπινον, τὴν πανάχραντον Δέσποιναν, ὑμνήσωμεν συμφώνως βοῶντες· χαῖρε ἡ κεχαριτωμένη.

Οἱ Ἀναβαθμοί, τὸ α΄. ἀντίφωνον τοῦ δ΄. ἤχου. Προκείμενον ἦχος δ΄.

Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει.

Στιχ. Πεφυτευμένος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου.

Τὸ πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν. Εἶπεν ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτοῦ μαθηταῖς. προσέχετε ἀπὸ τῶν ἀνθρώπων. ἐπιβαλοῦσι. Εἶτα. τὸν Ν΄. ψαλμόν. Δόξα. Ταῖς τοῦ ἀθλοφόρου. Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου. Στιχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ τὸ ἰδιόμελον, ἦχος πλ. β΄.

Φάλαγγα θεοστεφῆ φωτοφανοῦς μάρτυρος, ὑπὲρ Χριστοῦ τυθεῖσαν προθύμως, τὸν ἀγιόλεκτον συνασπισμόν, τοῦ ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους, φιλομάρτυρες δεῦτε τιμήσωμεν, καὶ τὴν πανίερον μνήμην αὐτοῦ πνευματικῶς τελέσαντες, πρὸς αὐτὸν βοήσωμεν· τῆς λοιμικῆς ἀπειλῆς τὸν εὐσεβόφρονα λαόν σε ἐλευθέρωσον, ἢ λύτρωσον ἡμᾶς πάσης περιστάσεως.

Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου. τὸ Κύριε ἐλέησον ιβ΄. Ἐλέει καὶ οἰκτιρμοῖς.

Εἶτα ὁ Κανὼν τῆς Θεοτόκου μετὰ τῶν Εἱρμῶν εἰς ς΄. καὶ τοῦ ἁγίου εἰς η΄. ὁ Κανὼν τοῦ ἁγίου.

Ὠδὴ α΄. ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Χοροβατῶν εὐφροσύνως τὰ νοητά, οὐρανῶν σκηνώματα, καὶ λαμπόμενος φωτὶ, ἀνεσπέρῳ ῥῦσαί με παθῶν, ταῖς πρεσβείαις σου σοφέ, ὅπως ὑμνήσω σε.

Ἡ φωτοφόρος σου μνήμη ἡλιακάς, ἀπαστράπτει χάριτας, καὶ φωτίζει τοὺς πιστούς, ἐν αὐτῇ τιμῶντάς σε, χαρᾶς λαμπροτάτης ἀληθῶς μάρτυς ἐπώνυμε.

Ταῖς τῶν αἱμάτων ῥανίσι τὴν ἁλμυράν, ἀ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

πιστίας θάλασσαν, κατακλύσας ποταμὸς, εὐσεβείας γέγονας, Χριστοῦ καταρδεύων ἀληθῶς τὴν ἐκκλησίαν ἀεί.

Θεοτοκίον.

Ἁμαρτιῶν καταιγίδες, καὶ λογισμῶν, ἐναντία κύματα, καὶ παθῶν ἐπαγωγαί, ἐπ' ἐμὲ διῆλθοσαν, τῇ σῇ Θεοτόκε κραταιᾷ πρεσβείᾳ σῶσόν με.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ ἁγίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Τὴν κάραν τὴν πάνσεπτον, καὶ τὰ παλαίσματα Κύριε, ὑμνεῖν ἐφιέμενος τοῦ σοῦ θεράποντος, θείαν ἔλλαμψιν ἐξ ὕψους ἐξαιτοῦμαι, δι' ἧς ἀνυμέλψασθαι ταῦτα δυνήσομαι.

Σεβῆρον τὸν ἄθεον, τὸν ὠρυόμενον λέοντα, καθεῖλες Χαράλαμπες σὺν Κρίσπῳ ἄφρονι, τὴν δυσσέβειαν τὴν τούτων ἀπελέγξας. ἀνθ' ὧν ἐστεφάνωσαι χειρὶ τοῦ κτίστου σου.

Βασίλισσα ὑπήκουσε, ἡ ἐκκλησία ἐκτήσατο. δαιμόνων διώκτην τε, θεῖε Χαράλαμπες, νοσημάτων τε παντοίων ἐλατῆρα. διὸ ἑορτάζει σου τὴν μνήμην ἅγιε.

Θεοτοκίον.

Μαρίαν τὴν ἄχραντον, καὶ Θεοτόκον ὑμνήσωμεν, τὸ ὄρος τὸ ἅγιον, στάμνον τὴν πάγχρυσον, τὴν βαστάσασαν τὸ φύσει θεῖον μάννα, τὸ τρέφον ἑκάστοτε πιστοὺς τῇ χάριτι.

Καταβασία. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Οὐκ ἔστιν ὅλως ἐξειπεῖν, τῶν θαυμάτων τὰ πλήθη, ἅπερ ἔδρασας ἔτι ἐν τῷ βίῳ περιών, καὶ πρὸς Θεὸν μετελθὼν, ἀθλοφόρε μάρτυς ἀξιάγαστε.

Δυνάμει θείᾳ κραταιωθεὶς, τὸ ἀνίσχυρον θράσος, τῶν ἀνόμων καθεῖλες, στρατιώτης ὡς στεῤῥός. Χαράλαμπες ἀθλητά, ὡς ὁπλίτης θείας παρατάξεως.

Αἱμάτων ῥεύσαντες κρουνοὶ, σοῦ τοῦ σώματος πᾶσαν, ἀσεβείας τὴν φλόγα, καὶ δεινὴν πυρκαϊὰν, κατέσβεσαν, τῆς τρυφῆς, τὸν χειμάῤῥουν δέ σοι προεξένησαν.

Θεοτοκίον.

Ἁγίων ἅγιον Θεὸν, τέτοκας Παναγία, ἁγιότητος οἶκος, δεδειγμένη καθαρὸς, καὶ πύλη μόνη Χριστὸς, ἣν διῆλθε, σώζων τὸ ἀνθρώπινον.

Ἄλλος. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοφόρε, πιστῶς συνελθόντας ἐν ναῷ, τὴν κάραν προσκυνῆσαί σου, τὴν θείαν καὶ σεβάσμιον, φρούρει καὶ διαφύλαττε, σκανδάλων τοῦ πολεμήτορος.

Νεκρὸν νεανίαν ἀναστήσας, δαιμόνων ὀφθεὶς τε ἐλατὴρ, πλήθη βροτῶν ἐξέστησας, καὶ τῷ Χριστῷ προσήγαγες, μαρτυρικῷ ἐν αἵματι, χειρῶν ἁρπάσας τοῦ δράκοντος.

Δεῦτε ἡ πληθὺς τῶν χριστωνύμων, Κυρίου τὸν μάρτυρα πιστῶς, αἰνέσωμεν καὶ σέψωμεν, αὐτοῦ τὴν κάραν ᾄσμασι, πνευματικοῖς τὴν πάνσεπτον, πταισμάτων λύσιν ὡς εὕρωμεν.

Θεοτοκίον.

Υἱὸν τοῦ Θεοῦ τὸν Θεὸν Λόγον, τὸν κόσμῳ ἀχώρητον παντὶ, ἐν σῇ γαστρὶ χωρήσασα, ἀγκάλαις σου ἐβάστασας, Παρθενομῆτορ ἄχραντε, χριστιανῶν καταφύγιον.

Καταβασία. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε.

Κάθισμα. Ἦχος γ'. Θείας πίστεως.

Στύλος ἄσειστος τῆς ἐκκλησίας, λύχνος ἄσβεστος τῆς οἰκουμένης, ἀθλοφόρε ἀνεδείχθης Χαράλαμπες, καὶ ἐκλάμψας ἡλίου φαιδρότερον, τὴν τῶν εἰδώλων ἐλαύνεις σκοτόμαιναν. Μάρτυς ἔνδοξε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Ἕτερον, ἦχος δ'. Τὴν ταφήν σου Σωτήρ.

Τὰ στίφη τῶν πιστῶν, εὐσεβῶς συνελθόντα, τὸν μάρτυρα Χριστοῦ Χαράλαμπη τὸν μέγαν, ἀξίως εὐφημήσωμεν, εὐσεβείας τὸν πρόμαχον, ἀδαμάντινον, καὶ δυσσεβῶν καθαιρέτην, τὸν κηρύξαντα Θεὸν τοῦ σύμπαντος κόσμου, Χριστὸν τὸν ὑπεράγαθον.

Θεοτοκίον.

Μαρία τὸ σεπτὸν, τοῦ δεσπότου δοχεῖον ἀνάστησον ἡμᾶς, πεπτωκότας εἰς χάος, δεινῆς ἀπογνώσεως, καὶ πταισμάτων καὶ θλίψεων. σὺ γὰρ πέφυκας ἁμαρτωλῶν σωτηρία, καὶ βοήθεια καὶ κραταιὰ προστασία, καὶ σώζεις τοὺς δούλους σου.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ὡραῖος γέγονας, χρισθεὶς ἐν αἵματι, τῆς σεπτῆς μαρτυρίας, καὶ καλλοναῖς, ταύτης καταγλαΐσαι, Χαράλαμπες τῶν ἀθλητῶν, ἐγκαλλώπισμα καὶ στήριγμα.

Δαιμόνων ξόανα, τῇ σῇ συνέτριψας, ἀθλοφόρε ἀνδρίᾳ ναὸν σαυτὸν, τοῦ ἁγίου πνεύματος, καὶ καρτερίας ἀψευδοῦς, στήλην δείξας καὶ ὑπόδειγμα.

Εἰς ὕψος αἴροντος τὰς χεῖρας ἔνδοξε, οἱ τοῦ σκότους προστάται σοῦ τὰς πλευρὰς, ἔξεον τοῖς ὄνυξι, τὴν δι' αἰῶνος ἀληθῆ, προξενοῦντές σοι ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις, Χριστὸς ὁ Κύριος, ὁ ἐκ σοῦ ἀνατείλας ὑπερβολῇ, Πάναγνε χρηστότητος, καὶ λυτρωσάμενος ἡμᾶς, τῆς ἀρχαίας παραβάσεως.

Ἄλλος. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ, ἐπὶ θρόνου θεότητος, ἀνεδέξατό σε, ὥσπερ χρυσοπτέρυγα πέλειαν, εἰς οὐρανίους σκηνώσεις ἀνιπτάμενον, ὡς ἀήττητον ἀθλητὴν καὶ περίδοξον.

Λαμπρυνόμενος τῷ φέγγει, τοῦ Θεοῦ μάρτυς ἔνδοξε, πρὸ βημάτων ἔστης, τῶν παρανομούντων ἀδείμαντος, καὶ τὸν Χριστὸν ἐλευθέρως ἀνεκήρυξας, Θεὸν τέλειον φύσιν βροτῶν ἀναλαβόμενον.

Μέγας ὄντως ἀνεδείχθη, θησαυρὸς καὶ πολύολβος, ἡ τιμία κάρα, σοῦ τοῦ ἀηττήτου Χαράλαμπες, πολυποικίλους τὰς νόσους, τήν πανώλην τε, ἀπελαύνουσα, θείᾳ δυνάμει τοῦ πνεύματος.

Θεοτοκίον.

Τὴν πανάχραντον Μαρίαν, Θεοτόκον ὑμνήσωμεν, τὴν ἁγνῶς τεκοῦσαν, τῆς δικαιοσύνης τὸν ἥλιον, τὴν ἐπουράνιον πύλην τὴν εἰσάγουσαν, τοὺς δοξάζοντας ταύτην Θεοῦ εἰς βασίλεια.

Καταβασία. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Ὠδὴ ε'. Τῷ Θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Τὸ θεῖον πάθος τοῦ δι' ἡμᾶς, πάθη ὑπομείναντος στεῤῥῶς, μάρτυς Χριστοῦ μιμησάμενος, φέρεις τὰς ἐν ὅλῳ σώματι ἔνδοξε, τῶν ἥλων προσηλώσεις καρτερικώτατα.

Τὴν ἀλγείαν τῶν διωκτῶν, Λόγος ὁ συνάναρχος Πατρὶ, ἐπανορθούμενος πάνσοφε, λόγον τοῖς ἀλόγοις σαφῶς ἐντίθησι, λυθῆναι τῶν δεσμῶν σε διαγορεύουσι.

Τοῖς ὀβελίσκοις περονηθεὶς, ἔτρωσας καρδίαν τοῦ δεινοῦ, τῶν γηγενῶν πολεμήτορος, λόγχῃ τῆς ἀνδρίας καὶ καρτερίας σου, θεόφρον ἀθλοφόρε ἀξιοθαύμαστε.

Θεοτοκίον.

Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθὴ, τὴν ἐσκοτισμένην μου ψυχὴν, ταῖς ἡδοναῖς φωταγώγησον, καὶ πρὸς σωτηρίας τρίβον ὁδήγησον, ἡ μόνη τὸν σωτῆρα Χριστὸν κυήσασα.

Ἄλλος. Ἐξέστη τὰ σύμπαντα.

Ἐξίστανται σύμπαντες, ἐπὶ τῇ θείᾳ δόξῃ σου. σοῦ γὰρ πανσεβάσμιος ἡ κάρα, νόσους ἐλαύνει, διώκει δαίμονας, καὶ πᾶσι προστρέχουσι πιστοῖς, ἴασιν χαρίζεται, καὶ κακῶν ἀπολύτρωσιν.

Σωμάτων νοσήματα, καὶ τῶν ψυχῶν Χαράλαμπες, παύονται τῆς θείας κεφαλῆς σου, προσκυνουμένης καὶ τιμωμένης σεπτῶς. Χριστὸς γὰρ δεδώρηται ἡμῖν, ταύτην ἰατήριον, καὶ δεινῶν ἀμυντήριον.

Ἐξέστησαν δαίμονες, καὶ Ἕλληνές οἱ ἄθεοι,

βλέποντες τὰς χεῖρας κεκομμένας, ἢ κρεμαμένας τοῦ σώματός σου δεινῶς, Δουκὸς τοῦ παντόλμου ὑβριστοῦ, σὺ δ' ὡς χριστομίμητος, τοῦτον αὖθις ὑγίασας.

Θεοτοκίον.

Ὁ Λόγος πανάμωμε, Θεοῦ ὁ ἐνυπόστατος, ὥσπερ ὑετὸς ἐπὶ τὸν πόκον, ἐν τῇ γαστρί σου κατῆλθεν Ἄχραντε, ἢ πᾶσαν τὴν φύσιν τῶν βροτῶν, ἔσωσε τῷ καύσωνι, ξηρανθεῖσαν τοῦ πτώματος.

Καταβασία. Ἔξέστη τὰ σύμπαντα.

Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Λαμπτὴρ ἐχρημάτισας, τῷ τῶν ἄθλων σε φωτί, φωταγωγῶν τὰ πέρατα. ὁμολογῶν τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τυράννων ἐνώπιον, ἀθλοφόρε Κυρίου ἀξιάγαστε.

Ἐνθέου πυρούμενος, ἀγαπήσεως πυρί, τῷ δροσισμῷ τῆς πίστεως, τῶν δυσσεβούντων ἔσβεσας τὴν πυράν. Χριστοῦ τὰ θαυμάσια, τοῖς ἀπίστοις δεικνύων ἀξιάγαστε.

Ζωῆς ἐφιέμενος, ἀθανάτου, τῆς σαρκός, Χαράλαμπες ἐνέκρωσας, τὰς ἐμπαθεῖς κινήσεις, καὶ προσευχῇ, νεκροὺς ἐξανέστησας, ἀνυμνῶν τὸν ἐν πᾶσί σε δοξάσαντα.

Θεοτοκίον.

Παθῶν με κλονούμενον, ἐναντίαις προσβολαῖς, Μῆτερ Θεοῦ στερέωσον, ὡς ἀπαθείας γεννήσασα τὴν πηγήν· πρὸς σὲ γὰρ κατέφυγον, τῶν ἀνθρώπων τὸ μέγα καταφύγιον.

Κάθισμα. Τὴν θείαν ταύτην.

Τὴν θείαν ταύτην καὶ πάντιμον, τελοῦντες ἑορτὴν τοῦ παμμάκαρος, δεῦτε τὴν πάντιμον, κάραν αὐτοῦ ἀσπασώμεθα, καὶ τῶν δεινῶν τὴν λύτρωσιν κομισώμεθα.

Πηγὴν ἰάσεων ἔχοντες, τὴν κάραν τὴν σεπτήν σου Χαράλαμπες, θερμῶς προστρέχομεν, ταύτῃ προσκύνησιν νέμοντες, καὶ τὸν Θεὸν ὑμνοῦντες τὸν σὲ δοξάσαντα.

Μεγίστην χάριν ἀπείληφας, θεόθεν ἀθλητὰ γενναιότατε, μάρτυς Χαράλαμπες· κάραν τὴν σὴν γὰρ ὁ Κύριος, τῶν ἰαμάτων κρήνην σαφῶς εἰργάσατο.

Θεοτοκίον.

Τὸ πῦρ ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, ἐσκήνωσεν Ἁγνὴ θεονύμφευτε, καὶ οὐ κατέφλεξε, τὴν σὴν νηδὺν παμμακάριστε, ἐδρόσισε δὲ μᾶλλον καὶ κατεφώτισε.

Καταβασία. Τὴν θείαν ταύτην.

Κοντάκιον, ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἱερέων γέγονας λαμπρὸς φωσφόρος, καὶ πατέρων καύχημα, καὶ σεμνολόγημα τερπνὸν ἱερομάρτυς Χαράλαμπες· σὺ γὰρ φυλάττεις ἐκ βλάβης τοὺς δούλους σου.

Ἕτερον ὅμοιον.

Θησαυρὸν πολύτιμον ἡ ἐκκλησία, τὴν σὴν κάραν κέκτηται, ἱερομάρτυς ἀθλητά, τροπαιοφόρε Χαράλαμπες, διὸ καὶ χαίρει τὸν κτίστην δοξάζουσα.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν στεῤῥὸν ὁπλίτην, καὶ Χριστοῦ στρατιώτην, καὶ μέγαν ἐν μάρτυσι, Χαραλάμπη τὸν πανένδοξον, συνελθόντες εὐφημήσωμεν· ὑπὲρ Χριστοῦ γάρ, καὶ τῆς ἀληθείας λαμπρῶς ἠγωνίσατο, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν τρανῶς ἀνεκήρυξε, τὴν πλάνην τῶν εἰδώλων κατήργησε, βασιλέα παρανομώτατον ἤλεγξε, καὶ τὴν κάραν ἐτμήθη, χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος· διὸ καὶ τὸν στέφανον εἴληφε παρὰ τῆς δεξιᾶς τοῦ ὑψίστου, καὶ συμπολίτης ἀγγέλων ἐγένετο. ὅθεν ἡ ἐκκλησία τῶν ὀρθοδόξων τούτου τὴν πάντιμον κάραν κατασπαζομένη, ἢ εὐφημίαις καταστέφουσα, καὶ πολλῶν δεινῶν, καὶ νόσων ἀπαλλαττομένη, χαίρει τὸν κτίστην δοξάζουσα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Χαραλάμπους.

Στίχ. Κατηξιώθης Χαράλαμπες ἐν ξίφει,
Καὶ λαμπρότητος καὶ χαρᾶς θείων μαρτύρων.
Τῇ δεκάτῃ Χαράλαμπες ἐν ξίφει κάρην ἐκτμήθη.

Οὗτος ὁ ἅγιος Χαράλαμπος ὑπῆρχεν ἐπὶ Σεβήρου, καὶ Λουκιανοῦ ἡγεμονεύοντος ἐν Μα

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

γνωσία τῇ πόλει. τῶν Χριστιανῶν δὲ ὢν ἱερεὺς, καὶ τὴν ὁδὸν τῆς ἀληθείας διδάσκων, κατεκρίθη· καὶ τὴν ἱερατικὴν στολὴν ἐξεδύθη παρ' αὐτῶν, εἶτα ἐξεδάρη τὸ δέρμα ὅλον τοῦ σώματος. Ἐπεὶ δὲ ἔβλεπεν αὐτὸν ὁ ἡγεμὼν καρτεροῦντα ταῖς βασάνοις, θυμωθεὶς, οἰκείαις χερσὶν ἐπεχείρησε ξέειν τὸν ἅγιον· καὶ παραυτίκα ἐξεκόπησαν αἱ χεῖρες αὐτοῦ, καὶ ἀπεκρεμάσθησαν ἐν τῷ τοῦ μάρτυρος σώματι. Καὶ προσευξάμενος ὁ ἅγιος ἐποίησεν αὐτὸν ὑγιῆ. Τότε ἰδόντες οἱ δήμιοι Πορφύριος καὶ Βάπτος, οὕτω καλούμενοι, ἠρνήσαντο τὰ εἴδωλα, καὶ ἐπίστευσαν τῷ Χριστῷ. Ὁμοίως καὶ γυναῖκες τρεῖς τῶν παρεστηκυιῶν ἐκεῖσε· οὓς πάντας κρατήσας ὁ ἡγεμὼν, καὶ βασάνοις καθυποβαλὼν, ἀνηλεῶς ἀπεκεφάλισεν· εἰ γὰρ καὶ ἰάθη, ἀλλ' ὅμως ἔμενε τῇ ἀπιστίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι μάρτυρες Βάπτος, καὶ Πορφύριος, οἱ τιμωροῦντες τὸν ἅγιον Χαραλάμπη, πιστεύσαντες τῷ Χριστῷ, ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Πορφύριος καὶ Βάπτος ἐκ κοινοῦ ξίφους,
Ἀθλήσεως βάπτουσιν κοινὴν πορφύραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Αἱ πιστεύσασαι ἅγιαι τρεῖς γυναῖκες ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τὰς τρεῖς γυναῖκας ἀρρενωποὺς μηνύει,
Ἄρρην ἀριθμὸς, ὁ τρία πρὸς τὸ ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων καὶ παρθένων Ἐνναθᾶ, Οὐαλεντίνης καὶ Παύλου.

Στίχ. Ὡς ἀρραβῶνα παρθένοις κόραις δύο,
Ὁ Νυμφίος δίδωσι θάρσος πρὸς φλόγα.
Ἐκεῖνος οὕτως Παῦλος, ὁ Χριστοῦ φίλος,
Χριστοῦ πόθῳ τράχηλον ἐκτετμημένος.

Τούτων, ἡ μὲν Ἐνναθᾶ ὥρμητο ἐκ τῆς Γαζαίων χώρας, ἡ δὲ Οὐαλεντίνα ἐκ τῆς Καισαρέων. Φιρμιλιανοῦ δὲ τοῦ ἡγεμόνος προκαθίσαντος, ἄγεται Ἐνναθᾶ ἡ γενναιοτάτη παρθένος· καὶ ἐρωτηθεῖσα καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογήσασα, ῥάβδοις μαστίζεται, ξύλῳ ἀναρτᾶται, τὰς πλευρὰς καταξαίνεται, πληγὰς λαβοῦσα οὐχ ἅπαξ, ἀλλὰ πολλάκις. Ἡ δὲ τιμία Οὐαλεντίνα, καὶ αὐτὴ παρθένος οὖσα, καὶ τῶν πραττομένων τὸ ὠμὸν καὶ ἀπάνθρωπον μὴ ἐνεγκοῦσα, παρρησιάζεται, καὶ αὐτίκα θύειν κελεύεται, αὐτοῦ που πλησίον παρὰ τῷ δικαστηρίῳ βωμοῦ ἐστηρισμένου. Ὡς δὲ παρὰ τὸν βωμὸν ἤχθη, λὰξ ἐπ' αὐτὸν γενναίως ἐνάλλεται, καὶ σὺν τῇ ἐπικειμένῃ πυρᾷ καταστρέφει αὐτόν. Ὁ δὲ τύραννος θυμωθεὶς, τοσαύτας κατὰ τῶν πλευρῶν ἐπιτίθησι βασάνους, ὅσας οὐκ ἔστιν εἰπεῖν. Καὶ ἀπαγορεύσας ἐπ' ἀμφοτέραις, τὸν διὰ πυρὸς αὐταῖς ψηφίζεται θάνατον. Μετὰ ταῦτα, ἐπὶ συνάγωνα παρήχθη Παῦλος, καὶ πολλαῖς βασάνοις καταικισθεὶς, καὶ ἀπαρτίσας τὸν ἀγῶνα τῇ τοῦ Χριστοῦ χάριτι γενναίως, τῇ τοῦ ξίφους καταδικάζεται τιμωρίᾳ. Ὁ δὲ Θεῷ εὐχαριστήσας, καὶ τῶν ὁμοπίστων ὑπερευξάμενος, δέχεται τὴν τομὴν, παραθεὶς Θεῷ τὸ αὐτοῦ πνεῦμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀναστασίου ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ἀναστάσιος τὸν δρόμον τείνων πρόσω,
Γῆς ἐξαναστὰς, πρὸς τὸν ὕψιστον τρέχει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ζήνωνος.

Στίχ. Ζήνων τὰ τερπνὰ τῆς Ἐδὲμ ζητῶν μόνα,
Εἰς τέρψιν εἶχε τὴν λύσιν τοῦ σαρκίου.

Οὗτος ὁ ὅσιος Ζήνων, Καισαρεὺς μὲν ἦν τὸ γένος, τῆς πρὸς Καππαδοκίαν κειμένης, γονέων πλουσίων καὶ περιφανῶν. κατήλεκτο δὲ τοῖς στρατιώταις τοῖς τὰ βασιλικὰ ὀξέως διακομίζουσι γράμματα. Διανοηθεὶς δὲ τὸ ἄστατον καὶ ἐπίκηρον τοῦ βίου, τὴν στρατιωτικὴν ἀποθέμενος ζώνην, ἐν ἑνὶ τῶν πολυανδρίων (πολλὰ δὲ ἔχει τὸ τῆς Ἀντιόχου παρακείμενον ὄρος) εἰσελθὼν, τὴν ψυχὴν ἐκκαθαίρων· οὐ λύχνον, οὐ κιβώτιον, οὐ τράπεζαν, οὐ στρωμνὴν ἔχων. ἡ στρωμνὴ δὲ ἦν αὐτοῦ στιβὰς χόρτου, ἐκ λίθων ἐστρωμένη. ἐσθὴς δὲ ῥάκος παλαιόν. τροφὴ δὲ εἷς ἄρτος δύο χορηγούμενος ἡμέραις. τὸ δὲ ὕδωρ αὐτὸς ἑαυτῷ πόῤῥωθεν ὑπεκόμιζεν. Οὗτος ἐκ τούτων τῶν πόνων πολλὴν θεόθεν ἐπεσπάσατο τὴν χάριν. ἡ γὰρ καταδρομὴ τῶν Ἰσαύρων πολλὰς σφαγὰς εἰς τοὺς τὴν ἀσκητικὴν μετιόντας πολιτείαν ἐποίησεν. αὐτὸς δὲ εὐχῇ μόνῃ τὰς ἐκείνων ἀπημαύρωσεν ὄψεις. οὐ πολὺν δὲ μετὰ ταῦτα βιώσας χρόνον, ἀπὸ τῶν καμάτων πρὸς τὴν ἐπουράνιον ἀπῆλθε λῆξιν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου τῆς Δεσποίνης ἡμῶν ἐν τοῖς Ἀρεοβίνδου.

Στίχ. Ἀεὶ γεραίρειν τὴν μόνην χρὴ Παρθένον,
Ἅπασι τιμῆς τοῖς ἄνω τὴν αἰτίαν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Οἱ παῖδες ἐν Βαβυλῶνι.

Προσομιλῶν ταῖς βασάνοις, καὶ τῷ πυρὶ λεπτυνόμενος, ἀθλοφόρε Χριστοῦ, ὡς χρυσὸς ὀβρυζότερος γέγονας, καὶ ἱερὸν ἀνάθημα ἀληθῶς ἐχρημάτισας.

Τῶν προσευχῶν σου τῇ δρόσῳ, παρανομούντων ἡ κάμινος, κατεσβέσθη σοφὲ, καὶ ἐῤῥύσθης μελῳδῶν τῷ ποιήσαντι· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τῇ παρατάσει τῶν ἄθλων, δένδρον ἐφάνης ὑψίκομον, συσκιάζων πιστοὺς, ἐκ φλογώδους

ἁμαρτίας κραυγάζοντας· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς τῶν πατέρων ἡμῶν. Θεοτοκ.

Ἡ τὴν χαρὰν δεξαμένη, ἐν τῇ πανάγνῳ νηδύϊ σου, Θεοτόκε ἁγνὴ εὐφροσύνης τὴν καρδίαν μου πλήρωσον, τὸ κατηφὲς διώκουσα, τῶν παθῶν ἀειπάρθενε.

Ἄλλος. Οὐκ ἐλάτρευσαν τῇ κτίσει.

Ἀνυμνοῦμέν σε βοῶντες· χαίροις ἔνδοξε, μάρτυς Χαράλαμπες· τὴν θείαν κάραν σου γάρ, ἡμῖν σὺ δεδώρησαι, ὡς κρήνην βρύουσαν, πλοῦτον ἄσυλον, τὸν τὰς ψυχὰς εὐφραίνοντα, τῶν πιστῶς σε δοξαζόντων.

Μεγαλύνομεν τοὺς ἄθλους σου, θεσπέσιε μεγαλομάρτυς Χριστοῦ, καὶ τοὺς ἀγῶνας τοὺς σούς· εἰδώλων σεβάσματα γὰρ καταβέβληκας, καὶ κατήργησας, τὴν τῶν δαιμόνων ἔπαρσιν, πανσόφως γενναῖος.

Ὡς φωστὴρ φαεινότατος ἀνέτειλεν, ἡμῖν ἡ κάρα σου, τῆς πλάνης τῆς ζοφερᾶς, κινδύνων καὶ θλίψεων ἡμᾶς ἐξαίφνησα, νοσημάτων τε, τῶν ὀλεθρίων ῥύεται, καὶ δωρεῖται τὴν ὑγείαν. Θεοτοκ.

Ἀνατέταλκεν ὁ μέγας, καὶ ἀνέσπερος, ἥλιος πᾶσι βροτοῖς, ἐκ τῆς νηδύος τῆς σῆς, καὶ πάντας ἐφώτισε φωτὶ τῆς γνώσεως, τοὺς κραυγάζοντας· εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Καταβασία. Οὐκ ἐλάτρευσαν.
Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Ταῖς ῥοαῖς τῶν αἱμάτων ἔτι σταζόμενος, τῶν στιγμάτων τῷ κάλλει ὡραϊζόμενος, τῷ νικητικῷ εὐπρεπῶς διαδήματι, κεκαλλωπισμένος Θεῷ παρέστης μάρτυς.

Τῶν βασάνων τὰ πλήθη οὐ κατεκάλυψαν, τὴν ἀνδρείαν σου μάκαρ καὶ γενναιότητα· ἡ τῶν διωκτῶν οὐκ ἠμαύρωσεν ἔνστασις, σοῦ τὴν λαμπροτάτην θεόφρον καρτερίαν.

Ἱερεύς τε καὶ μάρτυς ἀκαταγώνιστος, στρατιώτης γενναῖος, καὶ στῦλος ἄσειστος, ἔρεισμα πιστῶν, εὐσεβείας ὑπέρμαχος, ὄντως ἀνεδείχθης θεόφρον ἀθλοφόρε. Θεοτοκίον.

Ὁ τὰ πάντα ποιήσας θείῳ βουλήματι, βουληθεὶς ἐν γαστρί σου ᾤκησεν Ἄχραντε, ῥεύσαντας ἡμᾶς, ἀναπλάσαι βουλόμενος, ὃν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Μέγας ἀρωγὸς τῶν ὀρθοδόξων, καὶ ῥύστης ἐκ τῶν κινδύνων ἀναδέδειξαι, πάνσοφε Χαράλαμπες· ῥύῃ καὶ γὰρ πάντοτε, πάντας τοὺς προστρέχοντας τῇ σεπτῇ κάρᾳ σου, καὶ λύσιν τῶν κακῶν αἰτουμένους, καὶ ὑπερυψοῦντας Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἔστης ἐν σταδίῳ τοῦ Σεβήρου, στερέμνιος ὥσπερ ἀδάμας τις, στῦλος τ' ἀπερίτρεπτος, ἔνδοξε Χαράλαμπες, καὶ τὸν Χριστὸν ἐκήρυξας Θεὸν καὶ ἄνθρωπον, καὶ ὅλως οὐχ ὑπέκλινας μάκαρ, ταῖς τῶν παλαμναίων θωπείαις θυμοβόροις.

Λῦσον τὰς σειρὰς μου τῶν πταισμάτων, ὑμνοῦντος τὴν κάραν σου Χαράλαμπες, τὴν ἀεὶ πηγάζουσαν, νάματα ἰάσεων, ἀμπλακημάτων ἄφεσιν ἐμοὶ δωρούμενος, δεινῆς τε ἀπολύτρωσιν νόσου, σὲ ὑμνολογοῦντι εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας. Θεοτοκίον.

Ῥόδον ἐν ἀκάνθαις εὑρηκώς σε, καὶ ἄνθος ἐν ταῖς κοιλάσι τὸ πανεύοσμον, κρίνον τε πανάσπιλον, Δέσποινα θεόνυμφε, ὁ σὸς νυμφίος ἄνωθεν ἐν σοὶ ἐσκήνωσε, καὶ κόσμον εὐωδίασε πάντα, σὲ ὑπερυψοῦντα εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Καταβασία. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.
Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Οὐ πῦρ, οὐ ξίφος, ἀλλ' οὐδὲ θάνατος, οὐ διωγμός, οὐ θλίψεις, οὐ λιμός, οὐδὲ γύμνωσις,

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

οὐ βασάνων παντοίων ἐπίνοια, ἴσχυσε τῆς ἀγάπης ὄντως χωρίσαι σε, τοῦ πεποιηκότος, ἀθλητὰ ἀξιοθαύμαστε.

Δεσμοῖς ἀμύχιων τοὺς τῆς νεκρώσεως, ἀποβαλὼν χιτῶνας, ταῖς στολαῖς ταῖς ἐξ αἵματος, σεαυτὸν ἀθλοφόρε ἐκόσμησας, ὅθεν σὺν παῤῥησίᾳ, μάρτυς ἀήττητε, πάντων τῷ Δεσπότῃ καὶ Θεῷ χαίρων παρίστασαι.

Χαρᾶς καὶ θείας ὄντως λαμπρότητος, Χαράλαμπες ἡ μνήμη σου, τῷ κόσμῳ ἀνέτειλε, τῶν παθῶν τὸν χειμῶνα διώκουσα, πάντας φωταγωγοῦσα, ἣν ἑορτάζοντες, εὑρομεν πταισμάτων ἱλασμὸν ταῖς ἱκεσίαις σου. Θεοτοκίον.

Παθῶν κλυδώνιον συνταράσσει με, καὶ τῶν κακῶν βυθίζει τρικυμία Πανάμωμε, κυβερνήτην Χριστὸν ἡ κυήσασα, χεῖρά μοι βοηθείας, ἔκτεινον σῶσόν με, μόνη προστασία τῶν πιστῶς μακαριζόντων σε.

Ἄλλος. Ἅπας γηγενής.

Ἅπαντες πιστοί, τῇ κάρᾳ προσέλθωμεν τοῦ σεπτοῦ μάρτυρος· πάντων ὁ δεσπόζων γάρ, μεγίστην χάριν ταύτῃ παρέσχετο, ὅθεν ἐλαύνει δαίμονας, παύει νοσήματα, καὶ δωρεῖται πᾶσι τοῖς προσψαύουσιν, εὐεξίαν καὶ ῥῶσιν καὶ ἔλεος.

Γῆ καὶ οὐρανός, ἐξίστανται σήμερον ἐπὶ τοῖς θαύμασι, τοῦ μεγαλομάρτυρος· δαιμόνων στῖφη γὰρ ἐκδιώκονται, καὶ τοῖς νοσοῦσι δίδοται ῥῶσις τοῦ σώματος, καὶ λοιμώδης νόσος καταπαύεται, τῇ προσψαύσει τῆς κάρας σου ἔνδοξε.

Στῶμεν εὐλαβῶς ἐν οἴκῳ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ προσκυνήσωμεν, κάραν τὴν σεβάσμιον, τὴν ὄντως θείαν καὶ ἀξιέπαινον, τὴν φοινιχθεῖσαν αἵματι τοῦ θείου μάρτυρος, τελοῦσαν θαύματα παράδοξα, ὡς στεφθεῖσαν χειρὶ Παντοκράτορος.

Θεοτοκίον.

Ὕμνους παρ' ἡμῶν, προσδέχου Θεόνυμφε θεοχαρίτωτε, Μῆτερ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, καὶ τὴν σὴν χάριν ἀντιχορήγησον, τοῖς εὐλαβῶς σε μέλπουσιν ἡμῖν τοῖς δούλοις σου· τὸν Χριστὸν δέ, ὃν ἀῤῥήτως τέτοκας, ἡμῖν ἵλεων Κόρη ἀπέργασαι.

Καταβασία. Ἅπας γηγενής.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ἐνθέως πυρσευόμενος, τῷ πόθῳ τοῦ παντάνακτος, τὸν ὑπερήφανον ὄφιν, ἀνδρείως μάκαρ καθεῖλες, καὶ τύραννον ἀπάνθρωπον Σεβῆρον τὸν παράφρονα, ἤλεγξας ὦ Χαράλαμπες, καὶ τὸν μισθὸν ἐκομίσω, παρὰ τοῦ πάντων Δεσπότου.

Θεοτοκίον.

Μαρία καταφύγιον, χριστιανῶν τὸ καύχημα, φύλαττε, σκέπε σοὺς δούλους, ἐκ πάσης βλάβης ἀτρώτους, κινδύνων τ' ἐξελοῦ ἡμᾶς, τοὺς πόθῳ εὐφημοῦντάς σε, καὶ πάσης περιστάσεως, ταῖς σαῖς πρεσβείαις χρωμένη πρὸς τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου.

Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν στίχ. δ' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια γ' δευτερώσαντες τὸ α'.

Ἦχος δ'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Οἱ τῆς Ἑλλάδος νῦν παῖδες δεῦτε συνδράμετε, καὶ τὴν τιμίαν κάραν κατασπάσασθε πάντες, τοῦ θείου Χαραλάμπους τὴν τὸν Χριστὸν, ἐν σταδίῳ κηρύξασαν, καὶ ἀπελέγξασαν πλάνην τῶν δυσσεβῶν, καὶ τὸν κτίστην μεγαλύνασαν.

Τοῖς οὐρανίοις ἀγγέλοις νῦν συνηρίθμησαι, καὶ παρεστὼς Τριάδι τῇ ἁγίᾳ τρισμάκαρ, αὐτὴν καθικετεύεις ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν ἐν πίστει τιμώντων σου, τὴν πανσεβάσμιον κάραν καὶ τῶν δεινῶν, αἰτουμένων ἀπολύτρωσιν.

Λαμπροφανὴς καὶ πανένδοξος ἀνατέταλκεν, τῇ ἐκκλησίᾳ πάσῃ, ἡ πανέορτος μνήμη τοῦ θείου Χαραλάμπους, ὥσπερ λαμπρῶς ἑορτάζειν κατέχουσα, τὴν πανσεβάσμιον κάραν, τὴν τὸν Χριστὸν, ὡς θεάνθρωπον κηρύξασαν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Δόξα, ἦχ. πλ. δ'.

Ὥσπερ ἀλάβαστρον πλῆρες, ἡ τιμία σου κάρα θεσπέσιε προχέει, οἷόν τι μύρον πολύτιμον τὰ ἰάματα, τούς τε πιστοὺς εὐωδιάζει θαυμασίως, καὶ τοὺς μετὰ πίστεως αὐτῇ προσιόντας, τῶν δεινῶν πάντων ῥύεται· τὴν δυσώδη τε πλάνην, καὶ νόσους παντοίας, καὶ τὴν πανώλη λοιμικὴν καταπαύουσα, εὐρωστίαν δωρεῖται πᾶσι, καὶ εἰρήνην καὶ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Μακαρίζομέν σε Θεοτόκε Παρθένε.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Δίδοται δὲ καὶ ἅγιον ἔλαιον τοῖς ἀδελφοῖς.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, καὶ ἐκ τῶν Κανόνων Ὠδὴ γ' καὶ ϛ'.

Ὁ Ἀπόστολος. Προκείμενον, ἦχος βαρύς. Εὐφρανθήσεται δίκαιος. Στίχ. Εἰσάκουσον ὁ Θεὸς τῆς φωνῆς μου. Πρὸς Τιμόθεον β'. ἐπιστολῆς Παύλου τὸ ἀνάγνωσμα. Τέκνον Τιμόθεε ἐνδυναμοῦ. Ἀλληλούϊα, ἦχος δ'. Στίχ. Δίκαιος ὡς φοῖνιξ. Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Ἰωάννην. Εἶπεν ὁ Κύριος· ταῦτα ἐντέλλομαι ὑμῖν, ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσυνον.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΑ'.

Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Βλασίου.

Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ϛ'. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ἐν τῇ ἀσκήσει βλαστήσας ὅσιε Βλάσιε, ἱερωσύνης δόξῃ, ὥσπερ φοῖνιξ δικαίως, ἐξήνθησας παμμάκαρ, καρποὺς θεϊκούς, μαρτυρίου προσάγων Θεῷ, τὴν τῶν εἰδώλων κατάλυσιν ἐμφανῶς, καὶ ἀνθρώπων τὴν οἰκείωσιν.

Ποιμαντικῶς διαπρέψας ἱερομάρτυς Χριστοῦ, ἀθλητικοὺς ἀγῶνας, ὑπέμεινας γενναίως, ἐν δι' ἀμφοτέρων, στέφος λαβών, ἐν ἑκατέρας κοσμούμενος, δικαιοσύνῃ καὶ πόνοις ἀθλητικοῖς· διὸ πρέσβευε σωθῆναι ἡμᾶς.

Θείῳ ῥωσθεῖσαι γυναῖκες ζήλῳ τῆς πίστεως, τοῖς ὑπερτίμοις ἄθλοις, τῆς καλῆς μαρτυρίας, ἐστέφθησαν σὺν τέκνοις, θαῦμα φρικτόν· τὴν κεφαλὴν γὰρ ποθοῦσαι Χριστόν, καὶ ἐν αὐτῷ νυμφευθεῖσαι ὑπὲρ αὐτοῦ, τὰς κεφαλὰς ἐναπετμήθησαν.

Ὡς προμηθέα σε πάντων, ὑμνοῦμεν Βλάσιε καὶ λογικῶν θρεμμάτων, καὶ ἀλόγων πασχόντων· πάντας γὰρ ἔσχηκας, θεράπον Χριστοῦ, εὐεργετεῖν καὶ ἰᾶσθαι πιστῶς· τὴν γὰρ τοῦ Πνεύματος χάριν πεπλουτηκώς, δαψιλεύεις τὰ θαυμάσια.

Χριστὸς τὸ ζῆν σοι παμμάκαρ, καὶ τὸ θανεῖν ἀληθῶς, κέρδος ἐδείχθη πίστει, κατὰ Παῦλον τὸν μέγαν, Βλάσιε θεόφρον· ἐπεὶ δι' αὐτόν, προθυμότατα τέθνηκας, καὶ σὺν αὐτῷ βασιλεύεις διὰ παντός, εἰς ζωὴν τὴν ἀτελεύτητον.

Δόξα, ἦχος πλ. β'. Στουδίτου.

Βλαστήσας ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν θείων ἀρετῶν, φερωνύμως Βλάσιε, ἐξήνθησας Δαβιτικῶς ὥσπερ φοῖνιξ ἐν ταῖς αὐλαῖς τοῦ Κυρίου, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἐπληθύνθης τοῖς κατορθώμασιν· ὡς ἄμπελος δὲ εὐθηνοῦσα ἐν οἴκῳ Θεοῦ, τῷ καιρῷ τοῦ μαρτυρίου τεμνόμενος βασάνων ποιναῖς, ἐκ καρποῦ τῶν ἀγώνων σου, ἔβλυσας ἡμῖν οἶνον νηπτόν· ἐξ οὗ πιόντες εὐφροσύνης ἐνθέου τὰς καρδίας πληρούμεθα, καὶ συμφώνως συνελθόντες, ἐν τῇ σεβασμίᾳ μνήμῃ τῆς σῆς τελειώσεως, μακαρίζοντες εὐφημοῦμέν σε, αἰτούμενοι λαβεῖν διὰ σοῦ, τὴν εἰρήνην καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ σαρκωθέντα ἔγνωμεν, Θεοτόκε Παρθένε· αὐτὸν ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ Πάναγνος ὡς εἶδέ σε, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα, ἀνεβόα μητρικῶς· Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, γλυκύτατόν μου τέκνον, πῶς φέρεις πάθος ἐπονείδιστον;

Εἰς τὸν στιχ. στίχοι τῆς Ὀκτωήχου.
Δόξα ἦχος δ'.

Ὡς καλὸς παιδοτρίβης, καὶ διδάσκαλος τῆς εὐσεβείας, τῇ ἐνεργεῖ δυνάμει τῶν θείων λόγων σου, γυναῖκας φιλοθέους ὑπήλειψας πρὸς ἀγῶνας μαρτυρικούς, τὸ ἀσθενὲς τῆς φύσεως αὐτῶν ῥωννύων ἐν Χριστῷ. μεθ' ὧν τὸν δρόμον τῆς ἀθλήσεως καλῶς τελέσας, εἰς νυμφῶνα οὐράνιον φαιδρῶς συναγάλλῃ, διπλῷ στεφάνῳ τῆς θείας δόξης σεμνυνόμενος, καὶ ἐξαιτούμενος σὺν αὐταῖς, τὴν εἰρήνην ἡμῖν δοθῆναι, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἐπομβρίαις Πανάχραντε, τῆς τοῦ Πνεύματος χάριτος, τὴν ξηρὰν διάνοιαν καταγλύκανον, ἡ τὴν σταγόνα κυήσασα, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν, ἀνομίας τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσμήχουσαν· καὶ κατάκλυσον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου καὶ χειμάῤῥου, καταξίωσον τρυφῆς με, τῆς ἀειζώου πρεσβείαις σου.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ὡς ἑώρα σε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ μήτηρ σου, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε· τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον ἦχος δ'.

Καὶ τρόπων μέτοχος, καὶ θρόνων διάδοχος, τῶν ἀποστόλων γενόμενος, τὴν πρᾶξιν εὗρες θεόπνευστε, τῆς θεωρίας ἐπίβασιν· διὰ τοῦτο τὸν λόγον τῆς ἀληθείας ὀρθοτομῶν, καὶ τῇ πίστει ἐνήθλησας μέχρις αἵματος, ἱερομάρτυς Βλάσιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, ὁ Κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ὕμνοις κροτῶ σε, μάρτυς εὐσεβόφρονα. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἆσμα ἀναπέμψωμεν.

Ὕμνοις τὴν φωσφόρον καὶ σεπτὴν καὶ ἱερὰν σου ἄθλησιν, ἀνευφημοῦντας πιστῶς, Χριστοῦ ἱερομάρτυς, τὸν νοῦν μου καταύγασον, αἴγλῃ φαεινοτάτῃ, παῤῥησίαν ἔχων πρὸς τὸν κτίστην.

Μίαν χαρακτῆρσιν ἐν τρισὶν, ὁμολογῶν Θεότητα, πολυθεΐας ἀγλὺν, ἀπήλασας καὶ ὄρθρος, αὐγάζων εὐσέβειαν, ὤφθης ἱερομάρτυς, τοῖς ἐν ζόφῳ πλάνης κρατουμένοις.

Νύκτα ἀθεΐας ἀστραπαῖς, τοῦ ἱεροῦ κηρύγματος, ἀπομειώσας φωστὴρ, ἐδείχθης κοσμούμενος, θαυμάτων λαμπρότησι, φέγγει τε μαρτυρίου, καὶ τὴν κτίσιν πᾶσαν καταυγάζεις.

Θεοτοκίον.

Ὅλην καθαράν σε εὑρηκὼς, ὁ καθαρὸς ἐσκήνωσεν, ἐν τῇ νηδύϊ σου, ἁγνὴ Παρθενομῆτορ, καὶ σὰρξ ἐχρημάτισε, δίχα τῆς ἁμαρτίας, ἵνα πλάνης ἡμᾶς ἀπαλλάξῃ.

Ὠδὴ γ'. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Οἱ ταῖς ἀκάνθαις, συμπνιγόμενοι τῶν τοῦ βίου, ἀπαύστως Βλάσιε συμπτωμάτων, ταῖς πρεσβείαις τῇ δρεπάνῃ καθαίρονται, προστάτην σε προσκαλούμενοι.

Τῇ πρὸς τὸ θεῖον, ἀνανεύσει ὁλικωτάτῃ, βασάνων ἤνεγκας τρικυμίαν, ξεομένης τῆς σαρκός σου, ὡς πάσχοντος, ἑτέρου σὺ διακείμενος.

Ὡς ἱεράρχης, ὡς ἀήττητος ἀθλοφόρος, ὡς θείᾳ δόξῃ ἠγλαϊσμένος, ἀκροτάτῳ ἐφετῶν νῦν παρίστασαι, πρεσβεύων ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου.

Θεοτοκίον.

Σὲ τὴν φανεῖσαν, ὑπερέχουσαν τῶν κτισμάτων, ὡς πάντων οὖσαν ἁγιωτέραν, ἐν αἰνέσει γενεαὶ μακαρίζουσιν, ἀνθρώπων Θεομακάριστε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου ἐν Κυρίῳ· ὑψώθη κέρας μου ἐν Θεῷ μου· ἐπλατύνθη ἐπὶ ἐχθρούς μου τὸ στόμα μου· εὐφράνθην ἐν σωτηρίῳ σου.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Κάθισμα, ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Εξεβλαστήσας ὡς δένδρον πανευθαλὲς, ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίου ἱερουργὲ, πολλοὺς κατεφύτευσας, πρὸς τὴν γῆν τὴν σωτήριον· καὶ ὡς κριὸς ποιμνίου, καλῶς ἡγησάμενος, δεσμευθεὶς ἐσφάγης, θυσία γενόμενος, τῷ δι' εὐσπλαγχνίαν, ὡς ἀρνίον σφαγέντι, καὶ χαίρων ἀνέδραμες, πρὸς αὐτὸν πάτερ Βλάσιε· διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Θεοτοκίον, ὅμοιον.

Διὰ κόσμου Παρθένε τὸν κοσμικὸν, καὶ ταγμάτων τῶν ἄνω καλλωπισμὸν, ἐν κόσμῳ ἐκύησας, τὸν τοῦ κόσμου κοσμήτορα· πρὸ γὰρ τούτου Κόρη, ὑπῆρχον ἀκόσμητα, τῶν βροτῶν μὴ βλέπειν, δυναμένων τὸν Κύριον· ὅθεν ἀμφοτέρων, κοσμιότης κόσμια, ὤφθης Μητρόθεε, κοσμιότητι τόκου σου· τὸν γὰρ κόσμον τῷ κόσμῳ, δι' αὐτοῦ τῷ ἀρχαίῳ κοσμεῖς, καὶ ἀγγέλων πάντα τὸν διάκοσμον, ἐν σοὶ κατακοσμεῖς κοσμοσώστρια.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἀνεκραύγαζεν· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἥνπερ ὑπομένεις διὰ σπλάγχνα ἐλέους, Θεὲ ὑπεράγαθε, ἀνεξίκακε Κύριε· ἣ πιστῶς ἐκβοήσωμεν· σπλαγχνίσθητι Παρθένε ἐφ' ἡμᾶς, ἐκ πταισμάτων δώρησαι τὴν ἄφεσιν, τοῖς προσκυνοῦσιν ἐν πίστει αὐτοῦ τὰ παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Ἔχων τὴν ψυχὴν ἀΰλῳ φωταυγείᾳ, μάρτυς καὶ ποιμὴν, φαιδρῶς αὐγαζομένην, δικαστικῶν πρὸ βημάτων ἔστης ἀνδρείως, ὁμολογῶν Θεοῦ τὴν σάρκωσιν.

Μύστης ἱερεὺς, καὶ μάρτυς στεφηφόρος, στῦλος ἀκλινὴς, καὶ βάσις εὐσεβείας, καὶ ἀληθείας ἑδραίωμα ἐγνωρίσθης, τῇ ἐκκλησίᾳ μάρτυς Βλάσιε.

Ἄρνας λογικοὺς, ἐποίμανας ὁσίως, θῦμα δὲ δεκτὸν, προσήχθης τῷ δεσπότῃ, ὁλοκαυτούμενον ἄνθραξι μαρτυρίου, Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Ῥήσει σου σοφῶν, χειλέων ἀπεφράγη, χείλη πονηρὰ, λαλοῦντα βλασφημίαν, εἰς τὸν τῶν ὅλων δεσπότην καὶ βασιλέα, Ἱεροκῆρυξ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Τόμον σε καινὸν, προεῖδεν ὁ προφήτης, ἔχοντα Θεοῦ, τὸν Λόγον γεγραμμένον, τὸν διαῤῥήξαντα Κόρη τῆς ἁμαρτίας, τῶν προπατόρων τὸ χειρόγραφον.

Ὠδὴ ε'. Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου.

Ὑπέμεινας ἀνδρείως, τῆς σαρκὸς τὰς αἰκίσεις ἀοίδιμε, ἐν τῷ δεινῶς τραυματίζεσθαι, τὴν πλάνην τραυματίζων, καὶ κατασφάσσων ἐχθροὺς, τῇ πρὸς Θεὸν ἀνυψώσει, ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Σταυρῷ τὸν προσπαγέντα, ἐν τῷ πάθει σου εἰκονίζων μακάριε, τὰς τῆς σαρκὸς ἀλγηδόνας, ὑπέφερες γενναίως, καὶ νικητὴς γεγονὼς, συνηριθμήθης ἀξίως, μαρτύρων στρατεύμασιν.

Ἐνθέῳ πεποιθήσει, προσευχῶν σου μάστιξι, θῆρα πάτερ συνώθησας, ἀποβαλέσθαι τὴν θήραν, ἣν ἀδίκως συνέσχε, πιστοῦ γυναίου πληρῶν, συμπαθεστάτῃ καρδίᾳ, τὴν αἴτησιν Βλάσιε.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμέν σε Μαρία, τὴν θεώσασαν τῶν ἀνθρώπων τὸ φύραμα, τῇ ἀπορρήτῳ σου λοχείᾳ, καὶ ἀναπλάσασαν καταφθαρέντας ἡμᾶς, καὶ συντριβέντας ἀπάτῃ, τοῦ ὄφεως πανάγνε.

Ὠδὴ ς'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Συνήθληκέ σοι χορὸς, αὐτῶν γυναικῶν ἀθ-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

δημε. ῥωσθεῖσαι γὰρ τοῦ σταυροῦ, δυνάμει συνέτριψαν, ἐχθροῦ πολυμήχανον, κεφαλὴν καὶ νίκης, ἀνεπλέξαντο διάδημα.

Ἐρρώσθη τὸ ἀσθενές, Θεοῦ δυνάμει καὶ χάριτι· ἰδοὺ γὰρ νεανικῶς, γυναῖκες ἠρίστευσαν, τὸν ὄφιν πατήσασαι, τὸν ποτὲ τὴν Εὔαν, παραδείσου ἐξοικίσαντα.

Βυθίσασαι πονηρῶν, δαιμόνων ἄψυχα ξόανα, ἐπουράνια ναοῦ, κειμήλια ἔμψυχα, ἑαυτὰς προσήξατε, καὶ τῶν πρωτοτόκων, ἐκκλησίαν ἐξ ιδρύνατε.

Θεοτοκίον.

Ὁ θρόνος ὁ τοῦ Θεοῦ, τῶν Χερουβὶμ ὁ ὑπέρτερος, νεφέλη ἡ τοῦ φωτός, ψυχῆς μου τὰ ὄμματα, Παναγία φώτισον, καὶ παθῶν ἀχλύος, τὴν καρδίαν μου καθάρισον.

Ὁ Εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον, ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ὁ θεῖος βλαστός, τὸ ἄνθος τὸ ἀμάραντον, ἀμπέλου Χριστοῦ, τὸ κλῆμα τὸ πολύφορον, θεοφόρε Βλάσιε, τοὺς ἐν πίστει τελοῦντας τὴν μνήμην σου, εὐφροσύνης τῆς σῆς πλήρωσον, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Μύρῳ Θεοῦ χρισθεὶς ὦ θεόφρον, ὡς ἱερὸς ἱεράρχης καὶ λειτουργὸς αὐτοῦ, ἐν πράξεσι θείαις ἀναδέδειξαι. τῶν ἀθλοφόρων ἐν ταῖς χορείαις, ἀθλοφόρος ὠράθης καὶ στεφανίτης. τῆς Ἀαρὼν ὑπερήρθης θυσίας, ὡς μύστης Χριστοῦ. σὺν Ἄβελ αἷμα τὸ θεῖον ἀνακράζει Θεῷ τὴν σφαγήν σου, καὶ θρόνῳ θείῳ τοῦ κτίσαντος παρεστὼς σὺν ἀγγέλων τοῖς τάγμασι, πρεσβεύεις ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Βλασίου Ἐπισκόπου Σεβαστείας.

Στίχ. Λαιμὸν Βλάσιος ἐκκοπεὶς διὰ ξίφους,
Ἀλγοῦσι λαιμοῖς ῥευμάτων εἴργει βλάβας.
Ἑνδεκάτῃ Βλασίου τάμεν αὐχένα χαλκὸς ἀτειρής.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Λικινίου τοῦ βασιλέως, Ἐπίσκοπος Σεβαστείας, οἰκῶν ἔν τινι τῶν κατ' ὄρος σπηλαίων· ἔνθα τὰ ἄγρια τῶν ζώων ἐξημερούμενα, διὰ τῆς εὐλογίας τοῦ ἁγίου, χωρισθῆναι ἐφαίνοντο· ὢν δὲ καὶ τῆς ἰατρικῆς ἐπιστήμης ἔμπειρος, πολλὰς ἰάσεις ἐπετέλει, τὴν τῶν θαυμάτων ἐνέργειαν παρὰ Κυρίου λαβών. Οὗτος κατασχεθείς, ἤχθη πρὸς τὸν ἡγεμόνα Ἀγρικόλαον, καὶ ὁμολογήσας τὸ ὄνομα τοῦ Χριστοῦ, τύπτεται ῥάβδοις, καὶ ἀνακρεμασθεὶς ξέεται. Εἶτα ἀπαγόμενος ἐν τῇ φυλακῇ, ἠκολούθησαν αὐτῷ γυναῖκες ἑπτά, αἳ καὶ τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν, Θεὸν τὸν Χριστὸν εἶναι ὁμολογήσασαι. Ὁ δὲ ἅγιος Βλάσιος, τῷ βυθῷ τῆς λίμνης βληθείς, καὶ ὡς διὰ ξηρᾶς ἐπὶ τὴν χέρσον ὑπ' ἀγγέλων σημασθείς, ξίφει τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη, μετὰ τῶν δύο βρεφῶν, τῶν ὄντων ἐν τῇ φυλακῇ. Λέγεται δέ, ὅτι οὗτος ἦν ὁ τῇ τοῦ μεγαλομάρτυρος Εὐστρατίου, ἐγγράφῳ διατάξει ἐπιτροπεύσας, κατὰ τὸν καιρὸν τῆς αὐτοῦ μαρτυρίας· καθάπερ καὶ ἐν παλαιῷ ὑφάσματι, εὑρίσκεται εἰκονισμένος ὁ ἅγιος Βλάσιος, ἱστάμενος μέσον τῶν ἁγίων πέντε μαρτύρων, ἔγγιστα τοῦ ἁγίου Εὐστρατίου, καὶ δεχόμενος ἐκ χειρὸς τούτου τὸν τόμον τῆς διατάξεως. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι πλησίον τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Φιλίππου, ἐν τοῖς Μιλτιάδου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι δύο παῖδες οἱ συναθλήσαντες τῷ ἁγίῳ Βλασίῳ μετὰ τῶν ἑπτὰ γυναικῶν ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Βαβαὶ τοσαύτης Παιδίων εὐθαρσίας,
Σπεύδουσιν ἄμφω, ποῖον ἐκτμηθῇ φθάσαν.
Κτείνει γυναῖκας ἑπτὰ σπαστὸν τὸ ξίφος,
Οὐ τῇ γυναικῶν συγκαθείξας δειλίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ εὕρεσις τοῦ λειψάνου τοῦ ἁγίου Ζαχαρίου τοῦ προφήτου τοῦ πατρὸς τοῦ τιμίου Προδρόμου.

Στίχ. Φανεὶς ὁ νεκρὸς γῆθεν ὁ Ζαχαρίου,
Τοῖς ζῶσι πιστοῖς ἄφθονον βλύζει χάριν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη Θεοδώρας τῆς βασιλίσσης τῆς ἀνακαλεσαμένης τὴν ὀρθοδοξίαν.

Στίχ. Τὴν Θεοδώραν Αὐγοῦσταν τιμῶ χαίρων,
Τὴν τιμήσασαν Χριστοῦ μου τὴν εἰκόνα.

Αὕτη ἐγένετο γυνὴ Θεοφίλου τοῦ βασιλέως τοῦ εἰκονομάχου, οὐκ ἦν δὲ αἱρετική, ὥσπερ ὁ ταύτης ἀνήρ· ἐκεῖνος μὲν γὰρ τὸν ἅγιον Μεθόδιον τὸν Πατριάρχην Κωνσταντινουπόλεως ἐξώρισεν, ἀντ' ἐκείνου δὲ προεβάλετο Ἰωάννην τὸν Λεκανομάντιν, καὶ τὴν

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ἁγίας εἰκόνας κατέκαυσεν. Αὕτη δὲ, εἰ καὶ φανερῶς οὐκ ἐτόλμα προσκυνεῖν τὰς ἁγίας εἰκόνας, ὅμως εἶχεν αὐτὰς κεκρυμμένας εἰς τὸν κοιτῶνα αὐτῆς, καὶ τῇ νυκτὶ ἵστατο προσευχομένη καὶ παρακαλοῦσα τὸν Θεὸν ἵνα ποιήσῃ ἔλεος μετὰ τῶν ὀρθοδόξων. Ἐγέννησε δὲ υἱὸν ὀνόματι Μιχαὴλ, καὶ ἐδίδαξεν αὐτὸν τὴν ὀρθοδοξίαν. Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, εὐθέως ἐπανήγαγε τὸν ἅγιον Μεθόδιον, καὶ συνήθροισε τὴν ἱερὰν σύνοδον, καὶ ἀνεθεμάτισε τοὺς εἰκονομάχους, καὶ τὸν Ἰωάννην καταβιβάσασα τοῦ θρόνου, καὶ τὰς ἁγίας εἰκόνας εἰσήγαγεν ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ. Εἶτα ἐτελεύτησε, καταλιποῦσα τὴν βασιλείαν τῷ υἱῷ αὐτῆς Μιχαήλ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Γεώργιος ὁ Σέρβος, ὁ ἐν τῇ πόλει Σόφια μαρτυρήσας κατὰ τὸ ἔτος αφιε΄, διὰ πυρὸς τελειοῦται.

Στίχ. Γεώργιος δὲ μὴ τὸ πῦρ δειλιάσας,
Ἀπυροπόλητος ἐν πυρὶ διαμένει.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις Χριστέ.

Ὠδὴ ζ'. Τῶν χαλδαίων ἡ κάμινος.

Φωτισμοῦ θείου ἔμπλεων, κτησάμενος καρδίαν, ἀπροσκόπτως παρέδραμες, προσκόμματα τῆς πλάνης, ἐχθρῶν διαβήματα, ὑποσκελίσας σοφὲ τῇ παρουσίᾳ σου.

Ῥαντισμῷ τῶν αἱμάτων σου, πλάνης φλὸξ ἀπεσβέσθη. τῇ ἐλλάμψει τῶν λόγων σου, ἡ κτίσις ἐφωτίσθη, κραυγάζουσα Βλάσιε· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Οὐ σκιαῖς καὶ αἰνίγμασιν, ὃν ἐπόθησας βλέπεις, πρὸς δὲ πρόσωπον, πρόσωπον λυθέντων τῶν ἐσόπτρων, καὶ μέλπεις γηθόμενος· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Νυσταγμῷ κρατηθέντα με, Παρθένε ἀμελείας, ἁμαρτίας κατέλαβεν, ὕπνος θανατηφόρος. διὸ μετανοίας με, πρὸς ζωηφόρου αὐγὴν, ἁγνὴ ἐξέγειρον καὶ σῶσόν με.

Ὠδὴ η'. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασιν.

Ὡς κριὸς ἐθελόθυτος, ὡς ἱερεῖον ἄμεμπτον, ὡς ἀμνὸς ἄκακος, χαίρων προσήχθης, τῷ τυθέντι ἀμνῷ, εἰς ἡμῶν λύτρωσιν, καὶ μαρτύρων συνήφθης ὁμηγύρει, μέλπων σὺν ἀγγέλοις, τὴν ἱερωτάτην, παμμάκαρ ὑμνῳδίαν.

Σταλαγμοῖς τῶν αἱμάτων σου, ἀπεξήρανας βυθὸν, ἀθεΐας μάρτυς ἔθλυσας κόσμῳ, ἰαμάτων κρουνοὺς, παύοντας καύσωνα, παθημάτων παντοίων, τῶν ἐν πίστει σοὶ καταφευγόντων, καὶ ὑπερυψούντων Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Οὐκ ἀρνούμεθα Κύριον, τὸν ἐπὶ πάντων Θεὸν, ἱερῶν γυναίων χορὸς, ἐβόα ὁ μακάριος. ὅθεν ξεόμεναι, καὶ πυρὶ ὁμιλοῦσαι, καὶ σιδήρῳ κάρας ἐκτμηθεῖσαι, ἔχαιρον ὑμνοῦσαι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἱεραί σε προήγγειλαν, Παρθενομῆτορ φωναὶ, ἐσομένην κόρη τοῦ ποιητοῦ σου, ὑπὲρ φύσιν πρὸς ὃν, γέννησιν ἄρρητον, ὡς καὶ σύλληψιν ξένην κεκτημένην. ὅθεν σὲ ὑμνοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

» Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῷα Χριστὲ,
» ὁ τιθεὶς θαλάσσῃ ὅριον ψάμμον, καὶ συνέχων
» τὸ πᾶν, σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει σελή-
» νη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις, τῷ
» δημιουργῷ, καὶ κτίστῃ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Τὸν προδηλωθέντα.

Ὡς ὑπερφυεῖ κλίμακι, τῷ αἵματι μάρτυς, ἐπιβὰς τὰς ἄνω μονὰς, κατέλαβες ὡραῖος, ἀγλαΐαις ἀποδειχθεὶς τῶν ἀγώνων, καὶ τῷ στεφοδότῃ σου παρίστασαι.

Σὲ τὸν φωταυγῆ ἥλιον, ποθοῦσαι γυναῖκες, καὶ τῶν ἡδυπνόων Χριστὲ, ὑπερανθισάντων μύρων, διὰ πόθους τὸ σὸν ἐπόθησαν πάθος, καὶ τῆς ἀφθαρσίας ἠξιώθησαν.

Ἡ μεσοφαὴς ὡς ἀστὴρ, ταῖς ἄνω χορείαις, συναυγαζόμενος Βλάσιε, τὴν φωσφόρον σου μνήμην τοὺς γεραίροντας ζοφερῶν ἐγκλημάτων, ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου δεόμεθα.

…έρεις ἐν ἀγκάλαις, Χριστὸν τὸν διακρα-

τοῦντα, οἰκουμένην πᾶσαν, χειρὶ ἁγνὴ Παρθενομῆτορ. ὃν ἱκέτευε ὡς υἱόν σου καὶ κτίστην, σῶσαι τὰς ψυχὰς τῶν ἀνυμνούντων σε.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν προδηλωθέντα ἐν ὄρει τῷ νομοθέτῃ ἐν πυρὶ καὶ βάτῳ, τόκον τὸν τῆς ἀειπαρθένου, εἰς ἡμῶν τῶν πιστῶν σωτηρίαν, ὕμνοις ἀσιγήτοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐν πνεύματι.

Μαρτύρων σε ὡράϊσμα, ἱερέων τὸ κλέος, γινώσκομεν πανόλβιε, Βλάσιε Ἱεράρχα. ὡς θῦμα γὰρ προσέφερες, σεαυτὸν καὶ τέθυσαι, τῷ διὰ σὲ εἰς θυσίαν, ἑκουσίως ἐλθόντι, ἀγαθότητι ἀφράστῳ, καὶ βουλήσει ἀρρήτῳ.

Ἕτερον. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Δεῦτε καὶ δῶμεν σήμερον, τῷ Χριστῷ δόξαν πάντες. αὐτὸς γὰρ ὁ Θεὸς ἡμῶν, τέρασι παραδόξοις, καὶ θαύμασι πολυτρόποις, τὸν σοφὸν ἱεράρχην, καὶ μάρτυρα ἐδόξασε, Βλάσιον ὃν τιμῶντες, καὶ τὴν αὐτοῦ, ἱερὰν πανήγυριν ἐκτελοῦντες, ἁμαρτιῶν λυτρούμεθα, ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις.

Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ζητῶν με τὸ πλανώμενον, πρόβατον παραβάσει, Θεὸς ὁ πλαστουργήσας με, σοῦ τὴν ἄφθορον μήτραν, ὑπέδυ ἄχραντε κόρη. καὶ λαβών με ἐπ' ὤμων, εἰς οὐρανοὺς ἀνύψωσε, συνεδρείᾳ τιμήσας, τῇ πατρικῇ. οὗ τὴν ἀνυπέρβλητον εὐσπλαγχνίαν, καὶ σὲ τὴν Θεομήτορα, προσκυνῶ καὶ δοξάζω.

Εἰς τὸν Στίχον, στιχηρὰ τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες καὶ Ἀπόλυσις.

Καὶ τὸ Ἀπολυτίκιον. Ζήτει εἰς [illegible].

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΒ'.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μελετίου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν Στίχους ς΄ καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Μελετήσας μακάριε, Ἱεράρχα Μελέτιε, νόμον τὸν σωτήριον, καθὼς γέγραπται, ξύλον ἐδείχθης ἐν ὕδατι, ἀσκήσεως κείμενον, καὶ καρποὺς τῶν ἀρετῶν, προβαλλόμενον χάριτι, τοῦ φωτίσαντος, τὴν ἁγίαν ψυχήν σου, καὶ παντοίων, δεκτικὴν ἐργασαμένου, πνευματικῶν ἐπιλάμψεων.

Ὡραιώθησαν πάνσοφε, γραφικῶς σιαγόνες σου, ὡς τρυγόνες στέργουσαι τὴν ἐγκράτειαν, καὶ τὴν τρυφὴν διαπτύουσαι, ἐφέσει Μελέτιε, τῆς τρυφῆς τῆς νοητῆς. ἣν Χριστός σοι χαρίζεται, προσδεξάμενος, τοὺς πολλούς σου ἀγῶνας καὶ τὸν ζῆλον, τὸν διάπυρον ὃν ἔσχες, προκινδυνεύων τῆς πίστεως.

Ἐγκρατείᾳ ἐμάρανας, τῆς σαρκὸς τὰ σκιρτήματα, καὶ παθῶν Μελέτιε κατεκράτησας, καὶ ἀπαθείας λαμπρότητι, σεαυτὸν ἐφαίδρυνας, καὶ ἁγνῶς καὶ καθαρῶς, τῷ Χριστῷ ἱερούργησας· ὃν ἱκέτευε, ἐκ φθορᾶς καὶ κινδύνων λυτρωθῆναι, τοὺς ἐν πίστει ἐκτελοῦντας, τὴν σεβάσμιον μνήμην σου.

Τῇ σαρκὶ καθ' ὑπόστασιν, ἑνωθέντα τὸν ἄσαρκον, καὶ Πατρὶ συνάναρχον, Λόγον πάνσοφε, δίχα τροπῆς καὶ συγχύσεως, σοφῶς ἐδογμάτισας, ἐνεργοῦντα δὲ διτταῖς, καταλλήλως ταῖς φύσεσιν, ἐξ ὧν σύγκειται, καὶ ἐν αἷς θεωρεῖται, εἷς ὑπάρχων, ἀδιαίρετος τῷ ὄντι, αὐτὸ κἀκεῖνα νοούμενος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. [illegible]

Ἐν θαλάσσῃ με πλέοντα, ἐν ὁδῷ μοι βαδίζοντα, ἐν νυκτὶ καθεύδοντα περιφρούρησον, ἐπαγρυπνοῦντα χαρίτωσον, τὸν νοῦν μου Παρθένε, καὶ εὐόδωσον ποιεῖν, τοῦ Κυρίου τὸ θέλημα, ὅπως εὕρωμαι, ἐν ἡμέρᾳ τῆς δίκης, τῶν ἐν βίῳ, πεπραγμένων μοι τὴν λύσιν, ὁ προσφυγὼν ἐν τῇ σκέπῃ σου.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἡ ἀμνὰς ἡ ἄμωμος ἐπωδύρετο, μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο. Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ σταυροῦ ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς σου, καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας δέσποτα;

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. ὁ Κανών. Οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τοὺς σοὺς ἐπαίνους, ὑφαίνω παμμάκαρ. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Τῷ φωτοδότῃ παρεστὼς ὁλόφωτος, φωτὶ τῆς γνώσεως, τὸ ζοφερὸν ὄμμα, τῆς ψυχῆς μου φώτισον, καὶ τὴν ἀχλὺν ἀπέλασον, τῶν παθῶν σαῖς πρεσβείαις, ὡς ἱεράρχης γὰρ ὅσιε, ἔχεις παῤῥησίαν Μελέτιε.

Ὁ ἐν τοῖς κόλποις τοῦ Πατρὸς καθήμενος, ὁ συναΐδιος, καὶ συμφυὴς Λόγος, τῷ τεκόντι κήρυκα, τῆς ἑαυτοῦ θεότητος, προχειρίζεται μόνος, ὡς ἀποστόλων ὁμότροπον, σὲ ἱεροφάντορ Μελέτιε.

Ὑπὸ τῆς θείας φωτισθεὶς ἐλλάμψεως, τὸν ἐξ ἀνάρχου Πατρὸς, μονογενῆ Λόγον, ἄκτιστον αἰώνιον, θεολογήσας ὅσιε, τοὺς Ἀρείου συμμάχους, ὁμόφρονάς τε συνέχεας, θείᾳ παντευχίᾳ φραξάμενος.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον Παναγία τέτοκας, τὸν πρὶν ἀσώματον, θεαρχικὸν Λόγον· μόνη ἐξ αἰῶνος γὰρ, ἀκτῖσι καθαρότητος, Παρθενίας τε κάλλει, καὶ παναμώμοις χαρίσμασι, πέφηνας ἀξίως πανάμωμε.

Ὠδὴ γ'. Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχάς.

Στερεωτέραν τὴν ψυχὴν, ἀδάμαντος κεκτημένος, τῶν σαθρῶν τῆς ἀσεβείας δογμάτων, εὐσεβείᾳ πυργωθεὶς, πανόλβιε κατέπτυσας. διὸ πιστῶς σε πάντες, ὕμνοις Ἱεράρχα δοξάζομεν.

(Γεδρομοῦ.)

Ὡμοιωθεὶς δι' ἀρετῶν, τοῖς τοῦ Χριστοῦ Ἀποστόλοις, τὴν ἐκείνων αὐθεντείαν καὶ θρόνον, ἐκληρώσω προφανῶς, Μελέτιε πανένδοξε, ὀρθοδοξίας στύλος, καὶ εὐσεβείας γενόμενος.

Υἱοθετούμενος Θεῷ, τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, οὐ κατήγαγες εἰς κτίσιν ἐμφρόνως· ἀλλ' ἐδόξασας Πατρὶ, συνάναρχον καὶ σύνθρονον, δημιουργὸν καὶ κτίστην, τῶν γεγονότων Θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὴν ἁγίαν ὁ Θεὸς, γαστέρα κατασκηνώσας, ἐσαρκώθη Θεομῆτορ ὡς οἶδε, καὶ διέσωσεν ἡμᾶς, τοῖς ζωηφόροις πάθεσιν. ὅθεν σε σωτηρίας, πύλην Παρθένε γινώσκομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ στερεώσας κατ' ἀρχὰς, τοὺς οὐρανοὺς ἐν « συνέσει, καὶ τὴν γῆν ἐπὶ ὑδάτων ἑδράσας, « ἐν τῇ πέτρᾳ με Χριστὲ, τῆς ἐκκλησίας στή- « ριξον· ὅτι οὐκ ἔστι πλήν σου, ἅγιος μόνε « φιλάνθρωπε.

Κάθ. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Μελετήσας ἡμέρας τε καὶ νυκτὸς, ἐν τῷ νόμῳ Κυρίου πάτερ σοφὲ, ὡς ξύλον κατάκαρπον, ἐφ' ὑδάτων τοῦ πνεύματος, φυτευθὲν ὡράθης· διὸ ἱεράτευσας, τῷ Θεῷ ἀμέμπτως, Ἀρείου τὸ ἄθεον, καὶ τοῦ Σαβελλίου, τὸν κακόδοξον τρόπον, σοφῶς βδελυξάμενος, ὀρθοδόξῳ φρονήματι· Ἱεράρχα Μελέτιε πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τὴν σοφίαν τοῦ Λόγου καταμαθὼν, καὶ τὸ γράμμα τοῦ νόμου ἀποβαλὼν, πνεῦμα ἀνεκτήσω, ἐκ τῆς χάριτος λόγων· καὶ τῶν ψυχῶν τὰς πλάκας, λαξεύσας τῇ γνώσει σου, ἐν αὐταῖς ἐγχαράξας, τὰ θεῖα φθέγματα· ὅθεν καὶ τοῦ γνόφου, διαδὺς τὴν νεφέλην, τῇ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

λυπτόμενος σώματι, ἀναλάμπεις τῷ πνεύματι· Ἱεράρχα Μελέτιε· πρέσβευε Χριςῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζϐσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ὁ τῶν ὅλων Δεσπότης καὶ ποιητής, ἐξ ἀχράντου σου μήτρας σάρκα λαβών, προςάτιν σε ἔδειξε, τῶν ἀνθρώπων Πανάμωμε· διὰ τοῦτο πάντες, πρός σὲ καταφεύγομεν, ἱλασμὸν πταισμάτων, αἰτούμενοι Δέσποινα, καὶ αἰωνιζούσης, λυτρωθῆναι βασάνου, καὶ πάσης κολάσεως, τῆς ἐκεῖσε δεόμεθα· ἵνα πίςει βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τοῦ δοθῆναι πᾶσι Κόρη ἄφεσιν, τοῖς πιςῶς προσιοῦσι, τῇ σκέπῃ σου Ἄχραντε.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ὁ σταυρὸν ὑπομείνας ὡς ἀγαθός, τοῦ Ἀδὰμ τὴν πτωχείαν ἀναλαβών, μόνε ἀναμάρτητε, ὑπεράγαθε Κύριε, τοῦ θανάτου εὔσπλαγχνε, τὸ κράτος κατέλυσας, καὶ τῷ πάθει σου Δέσποτα, τὸν κόσμον διέσωσας, ὅθεν ζωοδότα, τὴν πεσοῦσαν ψυχήν μου, οἰκτείρησον δέομαι, ὅταν κρίνῃς τὰ ἔργα μου, δικαιοκρίτα φιλάνθρωπε, καὶ δός μοι πανοικτίρμον ὁ Θεός, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν ὡς εὔσπλαγχνος, ὅτι σὺ μόνος ὑπάρχεις ἀναμάρτητος.

ᾨδὴ δ'. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Ἐπιφανῶς, Ἱερομύστα διέπρεψας, τὸν τοῦ Πέτρου, θρόνον κληρωσάμενος, τοῦ παρ' αὐτῷ πάτερ τοῦ Χριστοῦ, χειροτονηθέντος· οὗ καὶ τὸν τρόπον ἐζήλωσας, Υἱὸν Θεοῦ τοῦ ζῶντος, τὸν Σωτῆρα δοξάζων, διδαχαῖς ταῖς ἐκείνου ἑπόμενος.

Παντοδαποῖς, κεκοσμημένος χαρίσμασι, μοναρχίας, κῆρυξ ἐχρημάτισας, τῆς ἐν Πατρὶ καὶ μονογενεῖ, Λόγῳ νοουμένης, καὶ θείῳ Πνεύματι πάντιμε· Μονάδα γὰρ οὐσίας, ἐν Τριάδι προσώπων, ὑφεστώτων ἐδίδαξας ὅσιε.

Ἀνακραθεὶς, κάλλει τῷ πρώτῳ θεσπέσιε, καὶ τῇ αἴγλῃ, τούτου συμμορφούμενος, καὶ πυρσωθεὶς, θείαις ἀστραπαῖς, κατὰ μετουσίαν, τῇ ἐκκλησίᾳ φῶς δεύτερον, ἐγένου θεοφάντορ, φωτισμὸν εὐσεβείας, ἀναφαίνων, τοῖς πίστει προστρέχουσιν.

Θεοτοκίον.

Ἵνα μορφήν, τὴν κεχωσμένην τοῖς πάθεσιν, ἐκζητήσῃς, πλούτῳ ἀγαθότητος, παρθενικὴν, ᾤκησας νηδύν· ἐξ ἧς ἡ σοφία, Θεοῦ ναὸν ᾠκοδόμησας· δι' οὗ συνανεστράφης, τοῖς ἀνθρώποις οἰκτίρμον, καὶ διέσωσας κόσμου τὰ πέρατα.

ᾨδὴ ε'. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Νεμομένης ἐκτόπως, πάντας τῆς αἱρέσεως τῆς κακοδαίμονος, ὑπερῆρας πάτερ, εὐγενείᾳ ψυχῆς καὶ φαιδρότητι, καὶ παγίᾳ γνώμῃ, ἐν σταθερᾷ θεοσεβείᾳ, θεοφάντορ παμμάκαρ Μελέτιε.

Ὁλικαῖς προθυμίαις, τοὺς Ἀρειανόφρονας καταστρεψάμενος, ὀρθοδόξῳ πίστει, θεοφόρε τὸ κράτος ἐκύρωσας, ἐν Τριάδι ἕνα, Θεὸν ἡμῖν ἀνακηρύττων, παμμακάριστε πάτερ Μελέτιε.

Ὑπερθέου Τριάδος, μύστης ἐχρημάτισας παναληθέστατος, τῷ Πατρὶ τὸν Λόγον ὁμοούσιον λέγων καὶ σύνθρονον, καὶ τὸ θεῖον Πνεῦμα, ὁμοφυὲς Πατρὶ καὶ Λόγῳ, πανσεβάσμιε πάτερ Μελέτιε.

Θεοτοκίον.

Στρατηγίαι τῶν ἄνω, Πάναγνε δυνάμεων σὲ μακαρίζουσι· γενεαὶ δὲ πᾶσαι, τῶν ἀνθρώπων ἀξίως δοξάζουσι· διὰ σοῦ γὰρ μόνης, οἱ ἐπὶ γῆς τοῖς οὐρανίοις, συναφθέντες ὑμνοῦμεν τὸν τόκον σου.

ᾨδὴ ϛ'. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ἐξήρανας ποταμούς, θεόφρον τοὺς τῆς αἱρέσεως· ἤνοιξας δὲ πηγὰς, δογμάτων ὀρθότητος, ἀήττητος πρόμαχος, τῆς ὀρθοδοξίας, γεγονὼς ὦ παμμακάριστε.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Ξηράνας τὸ θολερὸν, Ἀρείου ῥεῖθρον καὶ ἄθεον, κατήρδευσας δαψιλῶς, τῆς χάριτος νάμασι, πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ τῆς ἐκκλησίας τὴν εὐπρέπειαν ἐκόσμησας.

Ὑπάρχων διαπρεπὴς, ἐνθέοις ἐπιτηδεύμασιν ἐγένου περιφανὴς, πάτερ πρακτικώτατος, ἀκλόνητος πρόβολος, τῆς θεοσεβείας, καὶ ποιμένων προηγούμενος. Θεοτοκίον.

Φωτίζουσι τὰς ψυχὰς, τῶν ὀρθοδόξως ὑμνούντων σε, αἱ ῥήσεις τῶν προφητῶν, τὴν σὴν προμηνύουσαι, πανάχραντον σύλληψιν, καὶ τὴν ὑπὲρ λόγον, Θεονύμφευτε σοι γέννησιν. Ὁ Εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Τοῖς τῶν αἱμάτων σου.

Ὀρθοδοξίας τοῖς τρόποις κοσμούμενος, τῆς ἐκκλησίας προστάτης καὶ πρόβολος, ἐδείχθης Μελέτιε ἀοίδιμε, καταπυρσεύων τοῖς δόγμασι τὰ πέρατα, λαμπτὴρ τῆς ἐκκλησίας φαεινότατε. Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἀποστόλων ὁμότροπόν σε καὶ ὁμόδοξον, πάντες ἐγνωκότες πιστοὶ, καὶ σύνθρονον πάτερ ὅσιε, καὶ τῆς Τριάδος μύστην καὶ λάτριν, καὶ διδάσκαλον μέγαν τῆς ἐκκλησίας, ὑπὲρ αὐτῆς τὴν ψυχήν σου τρισμάκαρ προθέμενον, τῷ ζήλῳ τῆς εὐσεβείας πυρσούμενον, θεόφρον Μελέτιε, συμφώνως πάντες ἀνυμνοῦμέν σε, τὴν σεπτήν σου καὶ ἔνδοξον γεραίροντες κοίμησιν, λαμπτὴρ τῆς ἐκκλησίας φαεινότατε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ΙΒ΄. Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Μελετίου ἀρχιεπισκόπου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Στίχ. Τὰς χεῖρας αἴρων Μελέτιος, Κύριε,
Ταῖς χερσὶ σου τίθησι τὴν ψυχὴν λέγων.
Δωδεκάτῃ Μελέτιος ἔδυ χθόνα πουλυβότειραν.

Οὗτος διὰ τὴν ὑπερβάλλουσαν αὐτοῦ ἀρετὴν, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν καθαρὰν ἀγάπην, ζηλωτὸς ἐγίνετο πολλοῖς ἐπὶ τοσοῦτον, ὥστε καὶ παρὰ τὴν ἀρχὴν αὐτοῦ ἐπὶ τὴν πόλιν εἰσελθόντος, ὅτε καὶ χειροτονίας αὐτοῦ ἡ Κυρία ἡμέρα παρῆν, πόθῳ τῷ εἰς αὐτὸν ἑαλωμένος ἕκαστος, εἰς τὴν ἑαυτοῦ οἰκίαν ἐκάλει τὸν ἅγιον, ἁγιασθήσεσθαι αὐτὴν διὰ τῆς εἰσόδου οἰόμενος, καὶ πάππους καὶ προγόνους παρατρέχοντες τὸ ὄνομα, τοῦ μακαρίου Μελετίου τοῖς τεχθεῖσι παιδίοις ἐπετίθεσαν, καὶ ἀπὸ τῆς ἐκείνου προσηγορίας τὸ παιδίον αὐτοῦ ἕκαστος καλεῖσθαι ἐβούλετο· καὶ οὐ μόνον τοῦτο ἐποίουν, ἀλλὰ καὶ ἐν δακτυλίῳ φιάλης, καὶ ἐν σφενδόναις, καὶ ἐν θαλάμων τοίχοις, καὶ πανταχοῦ τὴν εἰκόνα αὐτοῦ τὴν ἁγίαν πολλοὶ διεχάραξαν· μὴ μόνον ἀκούειν τῆς ἁγίας προσηγορίας ἐκείνης, ἀλλὰ καὶ ὁρᾷν αὐτῆς τοῦ σώματος τὸν τύπον γλιχόμενοι, παραμυθίας ἕνεκα. Τριάκοντα δὲ οὐδὲ ὅλας ἡμέρας ἐν τῇ πόλει πληρώσας, παρὰ τῶν τῆς ἀληθείας ἐχθρῶν ἐξεβλήθη, τοῦ βασιλέως παραπεισθέντος, καὶ τοῦ Θεοῦ τοῦτο συγχωροῦντος. Ἐπειδὴ δὲ ὁ τῆς πόλεως ἄρχων, τὸ ὄχημα ἐλαύνων διὰ μέσης ἐξῄει τῆς ἀγορᾶς, πλησίον αὐτοῦ καθίσας τὸν ἅγιον, ψηφῖδες λίθων πανταχόθεν ἐφαίνοντο ἐπὶ τὴν τοῦ ἄρχοντος κεφαλὴν, οὐ φερούσης τῆς πόλεως τὸν χωρισμὸν, ἀλλ' αἱρουμένης καὶ τὰς σφενδόνας ἐκπέμπειν, ἢ τὸν ἅγιον ἰδεῖν ἀποσπώμενον. ὁ δὲ μακάριος Μελέτιος ἰδὼν τὰς τῶν λίθων βολὰς, τοῖς ἱματίοις τοῖς ἑαυτοῦ περιβαλὼν ἀπέκρυπτε τὴν τοῦ ἄρχοντος κεφαλήν. Μετὰ δὲ τὴν παράνομον ἐκείνην δίωξιν ἐπανελθὼν, πλείονα τῶν δύο ἐνιαυτῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει διέτριψε. Καὶ πάλιν καλεῖ μὲν αὐτὸν τὰ τοῦ βασιλέως γράμματα, οὐκ ἐγγύς που, ἀλλ' εἰς τὴν Θρᾴκην ἀπαίροντος· καὶ ἕτεροι ἐπίσκοποι πολλαχόθεν τῆς οἰκουμένης ἐκεῖσε συνέδραμον βασιλικοῖς κληθέντες καὶ αὐτοὶ γράμμασι, διὰ τὸ τὰς ἐκκλησίας ἐκ μακροῦ πολέμου καὶ χειμῶνος ἀνενεγκούσας, ἀρχὴν εἰρήνης καὶ γαλήνης λαμβάνειν. Ἔνθα δὲ θαυμασθεὶς ὁ μέγας οὗτος παρὰ πάντων, καὶ ὑπὲρ πάντας, τὴν ψυχὴν ἀφῆκεν εἰς χεῖρας Θεοῦ, ἀναπαυσάμενος μετ' εἰρήνης ἐπὶ γῆς ἀλλοτρίας. Τοῦτον τὸν μακάριον καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος, καὶ Γρηγόριος ὁ Νύσσης ἐγκωμίοις ἐτίμησαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ὁσίας Μαρίας τῆς μετονομασθείσης Μαρίνου.

Στίχ. Στολὴ Μαρίνου μαρτυρεῖ τὴν Μαρίαν,
Ταφὴ Μαρίαν δεικνύει τὸν Μαρῖνον.

Αὕτη τὴν γυναικείαν ἀλλαξαμένη στολὴν, μετὰ τοῦ ἰδίου πατρὸς κατὰ σάρκα Εὐγενίου, εἰσῆλθεν ἐν τῷ μοναστηρίῳ καὶ ἀποκαρεῖσα, καὶ διηκόνει μετὰ τῶν λοιπῶν ἀδελφῶν, ἀγνοουμένη ὅτι γυνὴ ἦν. Τὸν μὲν οὖν καταλιμπάνει μὲν ἐνίθμον ἐν πανδοχείῳ, ὡς δῆθεν ὡς τὸ παιδίον ἐξ αὐτῆς ἐφάνη καὶ [illegible]

καὶ καταδέχεται τὸ ὄνειδος, καὶ ἣν οὐκ ἐνήργησεν ἁμαρτίαν ὁμολογεῖ· ὅθεν τοῦ πυλῶνος ἐκβάλλεται τῆς μονῆς, καὶ ἐπὶ τρισὶ χρόνοις ἔξω ταλαιπωρεῖ, ὅπερ οὐκ ἐθήλασεν ἐκτρέφουσα νήπιον. Ἐπεὶ δὲ εἰσεδέχθη ποτὲ τῆς μονῆς ἐντός, συνῆν αὐτῇ τὸ παιδάριον ἄρρεν ὄν. Ἀπεκαλύφθη δὲ τὰ κατ' αὐτὴν μετὰ τὴν αὐτῆς τελευτήν. Ἐν γὰρ τῷ καθαίρεσθαι γυνὴ οὖσα εὑρέθη· ἡ δὲ τοῦ πανδοχέως θυγάτηρ, πονηρῷ πνεύματι ληφθεῖσα, ὑπὸ στρατιώτου τινὸς ἔφη διαφθαρῆναι. Καὶ οὕτως ἀθρόως ὅτε ἡγούμενος καὶ οἱ μοναχοί, ἣν πρὸ ὀλίγου ἄλλων ἄλλους, μακαρισμῶν μεγάλων ἠξίωσαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀντωνίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Οὐδέν τι προσχὼν Ἀντώνιος τοῖς κάτω,
Καλῶν δικαίως ἠξιώθη τῶν ἄνω.

Οὗτος τὸ γένος ἕλκων, τὸ μὲν ἐξ Ἀσίας, τὸ δὲ ἐξ Εὐρώπης, ἡ τρίτη πατρὶς ἦν αὐτῷ ἡ βασιλὶς τῶν πόλεων, ἥτις καὶ ἐξέθρεψε τοῦτον, καὶ τῶν παιδικῶν σπαργάνων ἀπεδέξατο, καὶ εἰς μέτρον ἡλικίας ἤγαγε, καὶ γράμμασιν ἐξεπαίδευσε, καὶ μετὰ ταῦτα, ποιμένα ἐκτήσατο. Ἐπειδὴ δὲ τὰ ἐσύστερον συμβήσεσθαι μέλλοντα, ἡ τοῦ Πνεύματος χάρις ἐν πολλοῖς πολλάκις προετύπωσεν, καὶ τοῦτον τὸν θαυμάσιον, κομιδῇ νήπιον ὄντα, ἄρτον προτιθέναι, καὶ θυμιατήριον ἐγχειρίζεσθαι, καὶ καθὼς ἐν ταῖς ἐκκλησίαις τὴν θείαν λειτουργίαν τελεῖσθαι ἑώρα, καὶ αὐτὸν ταύτην τελεῖν ἐν ἀώρῳ τῆς ἡλικίας θαυμαστῶς ἐφαντάζετο. Ἐπεὶ δὲ τοῦ καιροῦ προβάντος, τὸν μονήρη ὑπέδυ βίον, καὶ τὴν πρακτικὴν σοφίαν ἀνδρικώτερον μετήρχετο, καὶ μὴ βουλόμενος εἰς τὸ τοῦ πρεσβυτέρου ἀνάγεται ἀξίωμα, καὶ τοῦ μοναστηρίου ἡγούμενος γίνεται. Ἐντεῦθεν αὐτῷ ἡ ἀγρυπνία καὶ ἀσιτία, καὶ τὸ ἐν προσευχαῖς ἀνένδοτον ἐπηκολούθει. Τότε καὶ ὁ τοῦ σταυροῦ τύπος ἐν ταῖς χερσὶν ἐδίδετο, καὶ οὕτω σταυροῦ λαβόμενος, ἀμφοτέραις χερσίν, ὡς λέγεται, τὴν ἐλεημοσύνην εἰργάζετο. Ὅθεν τῷ μεγάλῳ τούτῳ διαστανωτοῦ παριόντι, καὶ τὴν ἐλεημοσύνην ἐξεργαζομένῳ, ἀπόδεσμον τις ἐγχειρίζει χρυσίου, λάθρα τοῦτο εἰπὼν εἰς ἀνάλωσιν τῶν πτωχῶν. Καὶ ἡ μὲν χεὶρ εἶχε τὸν χρυσόν, τοῖς δὲ ὀφθαλμοῖς ἀόρατος ἦν ὁ παρασχών. Ἐπὶ τούτοις ὁ μέγας οὗτος τοῖς πολλοῖς διὰ ταῦτα καιροῦ ἐπιστάντος, καὶ ἀρχιερέως ζητουμένου, ψήφῳ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τοῦ βασιλέως ἐπὶ τὸν θρόνον Κωνσταντινουπόλεως ἀνάγεται. Καὶ καθάπερ ὑποπτερωθεὶς τοῦ Πνεύματος δυνάμει ἐν γηραιῷ τῷ σώματι, πάσας διατρέχει τὰς ἐκκλησίας, λιμοῖς τὰ θεῖα ἐξευμενιζόμενος, καὶ τοῖς χηρείαν τεταπεινωμένοις καὶ τὸ δυνατὸν ἀναπτυσσόμενος, καὶ τοῖς ἀπορίᾳ συνεχομένοις τῶν κληρικῶν, καὶ τῶν ἀναγκαίων ἐνδεῶς ἔχουσιν, ἀφθόνῳ τῶν χρημάτων χορηγίᾳ, τὴν παροῦσαν ἀπορίαν διέλυε, καὶ τὰς τῶν πενήτων μυριάδας ἐν ταῖς προσόδοις καὶ ἐλεημοσύναις παρεμυθεῖτο. Πολλοῖς δὲ πολλῶν καλῶν αἴτιος γενόμενος, καὶ θαύματα μέγιστα κατεργασάμενος, ἐν γήρᾳ βαθεῖ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῇ αὐτοῦ μονῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι Σατορνῖνος καὶ Πλουτῖνος ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Τὰ θνησιμαῖα ταῦτα τῶν τετμημένων,
Σατορνίνου πέφυκε καὶ τοῦ Πλουτίνου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Χρῆστος ὁ κηπουρός, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας, ἐν ἔτει αψμη'. ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τμηθεὶς ὁ Χρῆστος δι' ἀγάπην Κυρίου,
Κηπουρὸς ὤφθη τῆς Ἐδὲμ τοῦ χωρίου.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις Χριστὲ.

Ὠδὴ ζ'. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Ἁγία σε σύνοδος, πρωτοστατοῦντα ἔσχε θεόληπτε· ἣν τὸ ἅγιον Πνεῦμα, ἐκ τῶν περάτων εἰς ἓν συνήθροισεν, ὑμνολογοῦσαν αὐτοῦ τὴν Θεότητα· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἰσότιμον ἔλαχες, τὴν προεδρείαν τοῖς ἀποστόλοις Χριστοῦ, τὴν γὰρ ἔνθεον τούτων, διδασκαλίαν ἐκληρονόμησας, καὶ πολιτείαν μιμούμενος ἔψαλλες· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Νοῦν ἔχων ὀξύτατον, πρὸς θεοπτίαν ἀνατεινόμενον, τὴν τῶν αἱρετιζόντων, ἀμβλυωπίαν ἐξεμυκτήρισας, τοὺς εὐσεβεῖς δὲ διδάσκων ἐκραύγαζες· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἔσοπτρον Ἄχραντε, τῇ τῆς ἁγνείας εἰλικρινοῦσα χάριτι, φωτοτόκος Παρθένε, καὶ Θεοτόκος Πάναγνε γέγονας. διὸ συμφώνως τῷ τόκῳ σου ψάλλομεν· εὐλογητὸς ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Περιφανῶς ἐδίδαξας, μίαν σέβειν Θεότητα, τὴν ἐν τῷ Πατρὶ καὶ τῷ Υἱῷ καὶ Πνεύματι

καὶ δύναμιν ἄπειρον, καὶ βασιλείαν μίαν σαφῶς, τῶν ἰδιοτήτων, ἀσφαλῶς τηρουμένων, ἑκάστη ὑποστάσει· ᾗ καὶ ψάλλων ἔδοξας· λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἁγιωσύνης τέμενος, ἱεράρχα γενόμενος, πάντας ἁγιάζεις, τοὺς τῷ σῷ ὀνόματι, καλεῖσθαι σπουδάζοντας, καὶ τὴν εἰκόνα πάτερ τὴν σήν, σχέσει τῇ πρὸς σέ, διαχαράττοντας πόθῳ, καὶ πίστει μελῳδοῦντας· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μυσταγωγίαις ἄριστα, τὴν σὴν ποίμνην ἐφώτισας, νῦν δὲ πρωτοτόκων, ἐκκλησίαν ηὔξησας, προσθήκη γενόμενος, τοῖς ἀπ' αἰῶνος λάμψασιν, ἱεραρχικαῖς καὶ μυστικαῖς λειτουργίαις· μεθ' ὧν βοᾷς ἀπαύστως· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μεμυημένοι Πάναγνε, τὸ ἐπὶ σοὶ μυστήριον, καὶ τὴν γενομένην, διὰ σοῦ δρεπόμενοι, ψυχῶν ἀπολύτρωσιν, καὶ σωτηρίαν κράζομεν σὺν τῷ ἀρχαγγέλῳ Γαβριὴλ σοὶ τό, χαῖρε, βοῶντες Θεοτόκε, καὶ πιστῶς μελῳδοῦντες· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύ-
» ραννος, τοῖς Θεοσεβέσιν, ἐμμανῶς ἐξέκαυσε·
» δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους
» ἰδών, τὸν δημιουργόν, καὶ λυτρωτὴν ἀνε-
» βόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε,
» λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἀΰλως τῷ ἀΰλῳ παρεστηκώς, ὃν καὶ κτίστην τῶν ὅλων καὶ Κύριον, καὶ τοῦ Πατρός, Λόγον καὶ σοφίαν οὐσιωδῶς, καὶ συμφυῶς ὑπάρχοντα, σὺ Θεολόγε ἐλλάμπεις, αἰτούμενος μὴ παύσῃ, σωθῆναι τοὺς ἐν πίστει, σὲ Θεηγόρε μακαρίζοντας.

Καὶ κατὰ τοῖς ἐνίδρουντα πνευματικῶς, ἐνθέως εἰς ἔτι μαχόμενον, ὑπὲρ αὐτοῦ, τοῖς πνευματομάχοις σὲ καθορῶν, τὸ ἀγαθὸν καὶ ἅγιον, Πνεῦμα στεφανῶσαν ὡς νικητήν, προσέλαβεν ἀξίως, καὶ ταῖς ἄνω παμμάκαρ, χοροστασίαις συνηρίθμησεν.

Ἀγῶνας διανύσας τοὺς εὐαγεῖς, καὶ τὸν δρόμον τελέσας τὸν κάλλιστον, καὶ τὴν ὀρθήν, πίστιν ἐκδιδάξας πανευσεβῶς, δικαιοσύνης στέφανον, παρὰ τοῦ τῶν ὅλων Δημιουργοῦ, ἐδέξω Θεηγόρε, συνόδῳ διδασκάλων, ὕμνοις ἐξ ὕμνων προπεμπόμενος.

Θεοτοκίον.

Ῥᾳδίως Θεοτόκε διαπερῶν, τὸν τοῦ βίου παράσχου μοι κλύδωνα, τῶν πειρασμῶν, τὰς ἐπαναστάσεις καὶ τῶν παθῶν, ὡς ἀγαθὴ πρυτανεύουσα, καὶ καθοδηγοῦσα πρὸς ἀρετῆς, τὴν τρίβον τὴν εὐθεῖαν· ὅπως ὡς εὐεργέτιν, ἀκαταπαύστως μεγαλύνω σε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς
» κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη
» τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς· καὶ ἡ γαστήρ σου
» γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν. Διό
» σε Θεοτόκε, ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσι.

Ἐξαποστειλάριον. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Ἡ παμφαὴς ἐπέστη, τοῦ Ἱεράρχου ἑορτή, δεῦτε προθύμως ἐν ταύτῃ, ἀνευφημήσωμεν Χριστόν, τὸν θαυμαστὸν ἐν ἁγίοις, καὶ μόνον Κύριον ὄντα.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ἐλπὶς τῶν ἀπηλπισμένων, καταφυγὴ χριστιανῶν, σὺν Ἀποστόλοις προφήταις, καὶ μάρτυσι τὸν σὸν Υἱόν, δυσώπει ὑπὲρ πάντων, τῶν σὲ πιστῶς προσκυνούντων.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ καὶ Μακαρισμοί.

ΑΝΕΜΗ ΨΗΦΙΑΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΓ΄.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς΄ καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἄσκησιν ἑλόμενος, καὶ κακουχίαν μακάριε, ἐν σπηλαίοις καὶ ὄρεσι, σαυτὸν ἀπεμάκρυνας, φυγαδεύων πάτερ, καὶ ταῖς θεωρίαις, καὶ ἀναβάσεσι τὸν νοῦν, ἀποκαθαίρων καὶ καλλυνόμενος. ἐντεῦθεν ἐχρημάτισας, θεῖον δοχεῖον τοῦ Πνεύματος, θεοφόρε πανόλβιε, μοναζόντων τὸ καύχημα.

Μάρτυς ἐθελούσιος, καὶ δικαστὴς καὶ κατήγορος, σεαυτοῦ ἐχρημάτισας· πυρὶ γὰρ φλεγόμενος, ἡδονῆς ἀτόπου, πυρὰν λαμπροτάτην, πάτερ ἀνάψας σεαυτόν, μέσον εἰσῆξας καταικαιόμενος· ἡ δρόσος δὲ τοῦ Πνεύματος, ἐξ οὐρανοῦ σε ἀνέψυξε, καὶ τὸν σάλον τὸν ἄπειρον, εἰς γαλήνην μετήγαγε.

Μέσον κατεσκήνωσας, θαλάσσης πάτερ τὰ κύματα, ἀποφεύγων τοῦ ὄφεως, κἀκεῖ δέ σοι θύγατρα, ὁ ἐχθρὸς προσάγει, τὴν διασωθεῖσαν, ἐκ τρικυμίας χαλεπῆς. θηρσὶ δὲ αὖθις προσεποχούμενος, τῇ χέρσῳ προσεπέλασας, καὶ τὸν ἀγῶνα ἐτέλεσας, ξενιτεύων θλιβόμενος, θεοφόρε πανόλβιε.

Δόξα, ἦχος β΄.

Χαίροις ἔντιμον καὶ πολυθαύμαστον, Παλαιστινῶν τὸ κῦδος, ἀνέτειλας γὰρ ἡμῖν ὡς φαεινότατος ἥλιος, καὶ τὴν τοῦ ἐχθροῦ κατέφλεξας ἅπασαν δυναστείαν, τῶν μελῶν σου ἥψω πυρὶ μακάριε. ἐν ὄρεσι γὰρ καὶ ἐρήμοις, καὶ νήσοις, πάντα πειρασμὸν σοι προσήγαγεν. τὸ μέν, ἐν ἐρήμῳ γυναῖκά σοι παρεστήσατο· τὸ δέ, ἐν βράχει Παλαιστίνῳ· ὁ δὲ πειράζων παράζειν σε, ἐπειρᾶτο σοφέ. ἀλλ᾽ ὦ Μαρτινιανὲ τρισόλβιε, Χριστὸν ἀπαύστως ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων μὴ παύσῃ, τῶν ἐκτελούντων σου πιστῶς τὸ μνημόσυνον.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Σὺ εἶ τῶν ἀγγέλων ἡ χαρά, σὺ εἶ τῶν ἀνθρώπων ἡ δόξα, σὺ τῶν πιστῶν ἡ ἐλπίς, Δέσποινα πανάμωμε, καὶ προστασία ἡμῶν. καὶ πρὸς σὲ καταφεύγοντες, ἐν πίστει βοῶμεν, ὅπως ταῖς πρεσβείαις σου, ἐκ τῶν βελῶν τοῦ ἐχθροῦ, λύπης ψυχοφθόρου καὶ πάσης, θλίψεως ῥυσθείημεν πάντες, οἱ ἀνευφημοῦντές σε Θεόνυμφε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὅτε ἐν σταυρῷ σε ἡ ἀμνάς, ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἑώρα, κατακεντούμενον, ἥλοις ὠλοφύρετο, ἐκπληττομένη σφοδρῶς, καὶ δακρύουσα ἔλεγε· πῶς θνήσκεις Υἱέ μου; θέλων τὸ χειρόγραφον, τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδάμ, ῥῆξαι καὶ θανάτου λυτρῶσαι, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον γένος· δόξα τῇ οἰκονομίᾳ σου μακρόθυμε.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. τῆς Κλίμακος.

Δόξα. ἦχος β΄.

Πεποικιλμένος στολῇ ἁγνείας, καὶ πεπυρσευμένος ἐντεύξει θείᾳ, ἔνοικόν τε ἔχων Χριστὸν τὸν ἐκ Παρθένου τεχθέντα, γυναικείᾳ στολῇ οὐ συνηρπάγης, οὐδὲ ἡδονὰς σαρκὸς κατεδέξω· ἀλλ᾽ ἐπέδης προθύμως τῷ ὁμοδούλῳ πυρί, τὸ θεῖον πῦρ ἐγκάρδιον ἔχων. καὶ διὰ τοῦ αἰσθητοῦ καὶ προσκαίρου πυρός, τὸ ἐμπαθὲς πῦρ κατέφλεξας, καὶ τῆς γεέννης τὴν φλόγα κατέσβεσας. διὸ πρέσβευε, Μαρτινιανὲ τρισόλβιε, καὶ ἡμᾶς τοῦ ὀλεθρίου καὶ αἰωνίου λυτρωθῆναι πυρός.

Καὶ νῦν, Θεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Νεῦσον, ταῖς δεήσεσιν Ἁγνή, τῶν σῶν οἰκετῶν καὶ παράσχου, πηγὰς δακρύων ἡμῖν ἵνα ἀποπλύνωμεν, τῶν ἐγκλημάτων ἡμῶν, τὰς κηλῖδας Πανάμωμε, καὶ σβέσωμεν φλόγα, τοῦ διαιωνίζοντος καὶ πικροτάτου πυρός· σὺ γάρ, τῶν ἐξ ὅλης καρδίας, σὲ τὴν τοῦ Θε-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

σπότου Μητέρα, ἐπικαλουμένων τὰς δεήσεις πλήρου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὢ τῆς ἀγαθότητος τῆς σῆς! ὢ τῆς ὑπὲρ νοῦν εὐσπλαγχνίας! ὢ τῆς πολλῆς ἀνοχῆς, καὶ μακροθυμίας σου, Λόγε προάναρχε! ἡ Παρθένος ἐκραύγαζεν, ὀλοφυρομένη· πῶς ὁ ὢν ἀθάνατος, θανεῖν ἠγάπησας; μέγα τὸ μυστήριον βλέπω· ὅμως προσκυνῶ σου τὰ πάθη, ἅπερ ἑκουσίως καθυπέμεινας.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος πλ. δ΄.

Τὴν φλόγα τῶν πειρασμῶν, δακρύων τοῖς ὀχετοῖς, ἐναπέσβεσας μακάριε· καὶ τῆς θαλάσσης τὰ κύματα, καὶ τῶν θηρῶν τὰ ὁρμήματα χαλινώσας ἐκραύγαζες· δεδοξασμένος εἶ Παντοδύναμε, πυρὸς καὶ ζάλης ὁ σώσας με.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχ. ὁ Κανών οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Μέλπω μάκαρ σοῦ τοὺς δρόμους θείοις λόγοις. Θεοφάν.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Μονάσας καὶ τὸν σταυρόν σου ὅσιε, ἀναλαβόμενος, τῷ διὰ σὲ ἑκούσιον σταυρόν, καὶ ταφὴν ὑπομείναντι, ἀκολουθεῖν ἐπόθησας, πάθη νεκρώσας τὰ τοῦ σώματος.

Ἐν ὄρει τῆς ἀπαθείας ὅσιε, μένειν ἑλόμενος, ταῖς πρὸς τὸ θεῖον νεύσεσι νυκτός, καὶ ἡμέρας ἐσχόλασας, διὰ νηστείας πάνσοφε, καὶ ἐγκρατείας καὶ δεήσεως.

Λαμπτῆρα τῆς ἐκκλησίας ἔνδοξε, Χριστός σε ἔδειξε, φωτοβολοῦντα πάτερ ἀρεταῖς, τῶν πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ τῶν ψυχῶν σκοτόμαιναν, πολυσχεδῆ ἀποδιώκοντα.

Θεοτοκίον.

Παρθένον καὶ μετὰ τόκον μόνην σε, μείνασαν ἔγνωμεν· τὸν πλαστουργὸν γὰρ ἔτεκες Θεόν, καὶ σαρκὶ ἐσπαργάνωσας, τὸν θείαις δυνάμεσι, τὴν γῆν ὁμίχλῃ σπαργανώσαντα.

Ὠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἀνύστακτον τὸν πυρσόν, τὸν τῆς ψυχῆς διατηρῶν πνεύματι, τῆς νοητῆς ἔνδοθεν, ὅσιε παστάδος ἐσκήνωσας.

Ῥεόντων παραδραμών, εὐσεβοφρόνως τὰ τερπνὰ ἔσπευσας, τὰ μηδαμῶς ῥέοντα, Μαρτινιανὲ ἐγκολπώσασθαι.

Στενούμενος πλατυσμῷ, ἀσκητικῆς διαγωγῆς ὅσιε, πλάτος τερπνὸν ἔφθασας, τὸ τοῦ παραδείσου γηθόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἰκήσας σου τὴν νηδύν, ὁ κατοικῶν τὸν οὐρανὸν ἄλλον σε, μῆτερ Θεοῦ ἔμψυχον, ὄντως οὐρανὸν ἀπειργάσατο.

Ὁ Εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κοντ. ἦχος δ΄. Τῷ ὕψει συμπεριφερθέντος.

Ἐν πέτρᾳ εὐσεβείας, προσερείσας τὸν πόδα σου, ἐχθροῦ ταῖς μεθοδείαις ἀπερίτρεπτος ἔμεινας. πυρὶ δὲ θερμανθεὶς τῶν ἡδονῶν, εἰς πῦρ σαυτὸν ἐνέβαλες δειχθείς, ἐθελούσιος μάρτυς, ἐπισκιάσῃ τῇ θείᾳ δροσιζόμενος. δόξα τῷ δεδωκότι σοι ἰσχύν. δόξα τῷ σὲ στεφανώσαντι. δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν κτίστην ἐβάστασας, Παρθένε Παναγία, σαρκωθέντα χρηστότητι, προτείνουσα δυσώπησον αὐτόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ τῶν κινδύνων, τοὺς εὐφημοῦντάς σε πόθῳ καὶ βοῶντάς σοι· δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος, ὑπὸ τῶν παρανόμων, καὶ στρατιωτῶν πάτερ λόγχῃ τὴν πλευρὰν ὀρυγέντος, ἡ Πάναγνος ὀδυρομένη πικρῶς, τὰ σπλάγχνα δονουμένη μητρικῶς, καὶ

τὸ πολύ σου καὶ φρικτόν, τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο βοῶσα· δόξα τῇ χρηστότητι τῇ σῇ· δόξα τῇ θεότητι· δόξα τῷ σῷ θανάτῳ βροτοὺς ἀθανατίζοντι.

Ὠδὴ δ΄. Ἐπαρθέντας σε ἰδοῦσα.

Ὑπωπιάσας τὴν σάρκα σκληραγωγίαις, τῇ καθαρᾷ καρδίᾳ σου, φέγγος ὑπεδέξω, πάτερ τὸ τοῦ πνεύματος, καὶ χαίρων ἐκραύγαζες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ταῖς τοῦ πνεύματος λαμπόμενος φωταυγείαις, τὸ σκοτεινὸν παρέδραμες νέφος τῶν δαιμόνων. μέλπων ἐμμελέστατα, τῷ σὲ δυναμώσαντι· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Οὐκ ἐσάλευσε τὸν πύργον τῆς σῆς καρδίας, ὁ δυσμενὴς προσρήξας σοι, κύματα κακίας· πέτρᾳ γὰρ ἐστήρικτο, Θεοῦ ἀγαπήσεως, Μαρτινιανὲ ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα τῶν ἀγγέλων ἐδείχθης μόνη, βουλῆς μεγάλης ἄγγελον, τέτοκας γὰρ Λόγον, πάντας τὸν φωτίζοντα, Παρθένε τοὺς κράζοντας· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ὠδὴ ε΄. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Τίς δυνατὸς τὰ σά, ἐξειπεῖν κατορθώματα; ἰσάγγελον πολιτείαν. ἐπὶ γῆς γὰρ ἀσκήσας, ὁσίως ὑπερῆλθες.

Ὄργανον τῆς φθορᾶς, χρηματίσας ὁ τύραννος, προσβάλλει σοι δελεάσαι, ἡδονῇ, ἀλλ' ἡττήθη ταῖς σαῖς πάτερ ἐνστάσεσιν.

Ὑπῆρξας σεαυτοῦ, δεσπότης ἐθελούσιος. τὴν φλόγα γὰρ ὑπεισδύνουσαν τῶν παθῶν τῆς καμίνου, Μακάριε κατέσβεσας.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀρραγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, Θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Δολίως, γυναικὸς λαλιαῖς σοι προσέβαλεν, ὡς τῷ προπάτορι πάλαι, ὁ δυσμενὴς ὁ ὄφις· ἀλλ' ἐπινοίᾳ, τῇ σοφῇ σου, κατηργήθη αὐτοῦ τὰ σοφίσματα.

Ῥᾳδίως, διοδεύσας τὴν τρίβον τὴν φέρουσαν, πρὸς τὰς ἐκεῖ καταπαύσεις, οὐκ ἐπαύσω πάτερ διέρχεσθαι, τὰς ἐρήμους, καὶ τὰς πόλεις πολλοῖς ἀγωνίσμασιν.

Ὄρεσι, καὶ θαλάσσαις σαυτὸν ἀπεμάκρυνας, τὸ τῆς ἁγνείας καλόν σου, ἱεραῖς μελέταις καρπούμενος, καὶ στεφάνων λαμπροτάτων σοφὲ ἀξιούμενος.

Μέλη σου, τῇ πυρᾷ καταφλέγεσθαι δέδωκας, τὰς ὑπεκκαύσεις σβεννύων, ἡδονῶν τῇ δρόσῳ τοῦ πνεύματος, Θεοφόρε, μοναστῶν ἀκλινέστατον ἔρεισμα.

Θεοτοκίον.

Ὅλην σε, καθηγίασε Λόγος ὁ ἅγιος, σοῦ κατοικήσας τὴν μήτραν, τὴν ἡγιασμένην ἀρρήτῳ λόγῳ· ὃν δυσώπει, Θεοτόκε σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου, ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τοὺς ἀσφαλεῖς.

Ὡς ἀσκητὴν τῆς εὐσεβείας δόκιμον, καὶ ἀθλητὴν τῇ προαιρέσει τίμιον, καὶ τῆς ἐρήμου πολίτην καὶ οἰκήτορα, ἐν ὕμνοις ἐπαξίως εὐφημήσωμεν, Μαρτινιανὸν τὸν θεόσοφον· αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν κατεπάτησεν.

Ἀπὸ περάτων ἕως περάτων, διεξῆλθεν ὁ φθόγγος τῶν τερπνῶν ἀρετῶν, καὶ τῶν ἐνθέων ἀγώνων σου· νέος γὰρ ὑπάρχων τῇ ἡλικίᾳ, ἐν ἐρήμοις ἐπόθησας συνδιαιτᾶσθαι, ὕμνους Χριστῷ, ψαλμῳδίας, ἐξ ὕλης ἀναπέμπων, ἀεὶ ἡμέραν τε καὶ νύκτα συνάξεων ἔν τε ποικί-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

καὶ δάκρυσιν, ἁγνῶς τὸν βίον ἐτέλεσας, ἣ σοφῶς τὸν ἀρχέκακον ᾔσχυνας. αὐτὸς γὰρ τὸν ὄφιν κατεπάτησας.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ΙΓ'. Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μαρτινιανοῦ.

Στίχ. Μαρτινιανὸς σαρκικὴν σβέσας φλόγα,
Φεύγει τελευτῶν μὴ τελευτῶσαν φλόγα.
Ἐν τριτάτῃ δεκάτῃ δέμας ἔξέδυ Μαρτινιανός.

Οὗτος γέγονεν ἀπὸ Καισαρείας, τῆς κατὰ Παλαιστίνην. ἀπήρξατο δὲ τῆς ἀσκητικῆς ἀγωγῆς, ὀκτὼ καὶ δέκατον χρόνον ἄγων τῆς ἡλικίας, ἐν ἐρημίαις καὶ ὄρεσι διαιτώμενος. Ἐκτελέσας δὲ τῇ ἀναχωρήσει ἔτη πέντε καὶ εἴκοσι, μετὰ πολλοὺς ἑτέρους καὶ τοιούτῳ τινὶ πειρασμῷ παρὰ πονηροῦ ὑποβάλλεται. Ἑταίρα τις περιστείλασα ἑαυτὴν πρὸς τὸ πενιχρὸν, τὸ ὄρος κατέλαβεν ἔνθα διῆγεν ὁ ἅγιος. Καὶ γενομένης ἑσπέρας, ἀπωλοφύρετο, ὡς δῆθεν τῆς ὁδοῦ πλανηθεῖσα, καὶ θηρίοις ἐσομένη τροφὴ, καὶ τὸν ὅσιον παρεκάλει ἔσω δεχθῆναι, καὶ μὴ τοῖς ὀδοῦσιν αὐτῶν διασπαραχθῆναι. ὁ δὲ (καὶ γὰρ ἦν ἀδύνατον παριδεῖν αὐτὴν) ἐντὸς ταύτην ποιήσας εἰσελθεῖν, εἰς τὸ ἐνδότερον αὐτῆς καλλίον ἐχώρησε. Τὴν δὲ μεταβολὴν τοῦ σχήματος αὐτῆς τὸ πρωῒ ὁ ὅσιος θεασάμενος, (ἐπεφέρετο γὰρ ἱμάτια οἷς ἑαυτὴν νυκτὸς ἐπεκόσμησεν) ἐπυνθάνετο ταύτης, τίς τε ἦν, καὶ τίνος ἕνεκεν παραγένοιτο. Ἡ δὲ ὑπ' ἀναιδείας εἰποῦσα σοῦ ἕνεκα, καὶ τὸν ἀσκητικὸν καὶ ἄζυγα βίον κωμῳδήσασα, καὶ πάντας τοὺς ἐπὶ τοῦ νόμου δικαίους, γυναιξὶν ὁμιλῆσαι προσθεῖσα, ἐξεκαλεῖτο πρὸς μῖξιν αὐτόν. Ὁ δὲ ὀλίγα παρακινούμενος καὶ χαυνότης ἤδη γεγονὼς καὶ κατηφὴς, καὶ σκοπῶν πῶς ἂν λάθῃ τοῦτο διαπραξάμενος, ὑπὸ τῆς θείας χάριτος πρὶν πεσεῖν ἀνεκλήθη τοῦ πτώματος. Ὅθεν φρυγάνων πλῆθος ἐξάψας, μέσον εἰσήλατο, ἑαυτὸν νουθετῶν καὶ λέγων· Εἰ δυνατόν σοι τὸ τῆς γεέννης πῦρ ὑπενεγκεῖν ἡδονῆς αἰσχρᾶς ἐφιέμενος. πέπεισο τῇ γυναικὶ οὕτω τε καταφλέξας ἑαυτὸν, καὶ τῆς σαρκὸς ταπεινώσας τὴν ὁρμὴν, τὴν τε γυναῖκα ἐφ' οἷς εἶδε σωφρονισθεῖσαν ἐν μοναστηρίῳ ἐξέπεμψε. Καὶ αὐτὸς τῶν ἐκ τῆς φλογὸς πληγῶν ἰαθεὶς, ὁδηγήσαντός τινος ναυκλήρου, πέτραν τῶν ἐνθαλασσίων ἐκεῖσε κατέλαβεν, ἀπέχουσαν τῆς γῆς ἡμέρας ὁδόν. Ἐφ' ἧς ἐπὶ δέκα χρόνους διαρκέσας, ἦν παρὰ τοῦ ναυκλήρου τρεφόμενος. Πάλιν ἐκεῖθεν ἐκδιώκεται, διὰ τὸ κόρην τινὰ ναυαγήσασαν ἐπὶ σανίδος αὐτῷ προσοκείλασαν, καὶ ἀναχθῆναι μὲν ὑπὸ τοῦ ὁσίου, αὐτὸν δὲ ἐκεῖθεν [illegible] ἐ[illegible] ὡς οὐ συμφωνεῖ χόρτος μετὰ πυρός. Ἐπὶ νώτων δὲ δελφίνων γενόμενος, τῇ γῇ προσεπέλασεν· εἶτα [illegible] καὶ πολλὰς ἀρξάμενος καὶ [illegible],

Μαρτινιανὲ, μή σε καταλάβῃ πειρασμὸς ἐπιφθεγγόμενος, (οὔπω γὰρ ἔγνω τὸ λειπόμενον τοῦ βίου διατελέσαι.) τὰς Ἀθήνας κατέλαβεν. ἔνθα γενόμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν, ἐνδόξου ταφῆς παρὰ τοῦ ἐπισκόπου καὶ παντὸς τοῦ πλήθους ἀξιωθείς. Λέγεται δὲ καὶ τὰς γυναῖκας, τὴν μὲν ἀπὸ τοῦ ὄρους παραγενομένην ἐν μοναστηρίῳ καὶ ὁσίως βιώσασαν, θαυματουργιῶν ἀξιωθῆναι, τὴν δὲ ἐπὶ τῆς θαλάσσης Πέτρας, μέχρι τέλους τοῦ βίου αὐτῆς προσκαρτερῆσαι, ἀνδρεοῖς ἱματίοις παρὰ τοῦ ναυκλήρου κομισθεῖσι περιβληθεῖσαν. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῷ σεπτῷ ἀποστολείῳ τοῦ ἁγίου καὶ κορυφαίου τῶν ἀποστόλων Πέτρου, τῷ συγκειμένῳ τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Τῶν ἁγίων ἀποστόλων καὶ μαρτύρων Ἀκύλα καὶ Πρισκίλλης.

Στίχ. Τμηθὲν γύναιον Ἀκύλα, φησὶ βλέπων,
Οὐκ ἀνδριοῦμαι πρὸς τομὴν ἀνὴρ κάρας.

Ὁ ἅγιος Ἀκύλας, σκηνοποιὸς ἦν τὴν τέχνην· καὶ περὶ τοῦ ἁγίου Ἀποστόλου Παύλου ἀκούσας, ἀπῆλθε πρὸς αὐτὸν μετὰ τῆς συμβίου αὐτοῦ Πρισκίλλης. καὶ βαπτισθέντες ἀμφότεροι ὑπ' αὐτοῦ, ἦσαν αὐτῷ καθυπηρετούμενοι, κατὰ πᾶσαν πόλιν καὶ χώραν ἀκολουθοῦντες, καὶ συγκινδυνεύοντες ἐν πᾶσι τοῖς πειρασμοῖς. Τοσοῦτον δὲ ἠγάπησεν αὐτοὺς ὁ μέγας ἀπόστολος Παῦλος διὰ τὴν ἀρετὴν αὐτῶν, καὶ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, ὡς καὶ μνημονεῦσαι αὐτῶν ἐν ταῖς ἐπιστολαῖς αὐτοῦ. Οὕτω δὲ τῷ Χριστῷ καὶ τῷ ἀποστόλῳ εὐαρεστήσαντες, καὶ πολλὰ τελέσαντες θαύματα, ὕστερον κρατηθέντες ὑπὸ τῶν ἀπίστων τὰς κεφαλὰς ἀπετμήθησαν. Καὶ οὕτω μεταστάντες τῶν ἐπὶ γῆς, κατοικοῦσι τοῖς οὐρανοῖς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Εὐλογίου Ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ψυχὴν δέδωσιν Εὐλόγιος Κυρίῳ,
Βοῶν πρὸς αὐτὴν, Κύριον σὺ εὐλόγει.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Ἡρακλείου, ἀρχιεπίσκοπος Ἀλεξανδρείας, πρὸ τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Ἐλεήμονος. Ἐποίησε δὲ θαύματα πολλὰ, ἐξ ὧν ἐστι καὶ τοῦτο. Τοῦ ὁσιωτάτου πάπα Λέοντος γράψαντος διὰ τὴν ἐν Χαλκηδόνι Σύνοδον ἐπιστολὴν ὀρθοδοξίας, ἀναγνοὺς αὐτὴν ὁ ὅσιος Εὐλόγιος, οὐ μόνον ἐτήρησε καὶ ἀπεδέξατο, ἀλλὰ καὶ πᾶσι [illegible]. Ὁ οὖν Θεὸς θέλων [illegible] [illegible], [illegible] ἄγγελον ἐν σχήματι τοῦ ἀρχιεπισκόπου τοῦ Λέοντος, εὐχαριστοῦντα τῷ ἁγίῳ Εὐλογίῳ [illegible] τὴν δηλωθεῖσαν ἐπιστολήν. Ὁ δὲ Εὐλόγιος, [illegible] Θεῷ [illegible] [illegible] καὶ [illegible] [illegible] Πάπα [illegible]

λίγετο· καὶ ὡς ἄφαντος ἐγένετο ἀπ' αὐτοῦ, οὕτως τῷ Θεῷ εὐχαριστήσας ἐπὶ πλέον ὑπὲρ τοῦ θαύματος· εἰς χεῖρας αὐτοῦ τὴν ψυχὴν ἐναπέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι πατὴρ καὶ υἱὸς σταυρωθέντες τελειοῦνται.

Στίχ. Πατὴρ σὺν Υἱῷ σταυρικὸν πάσχει πάθος,
Ὑπὲρ Πατρὸς τοῦ δόντος Υἱὸν εἰς πάθος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὅσιος Συμεὼν ὁ κτίτωρ τῆς ἐν Ἄθω τοῦ Χιλανδαρίου μονῆς ὁ ἀκμάσας ͵αρυ΄. ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τίς οὐκ ἐπαινέσει Συμεὼν πάτερ,
Σὲ τὸν βλύσαντα μύρον ἐκ τοῦ σοῦ τάφου;

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὑπὸ τῆς θείας, κυβερνώμενος πάτερ χειρός, ὥσπερ Ἰωνᾶς ἀπέῤῥιψας σεαυτὸν, εἰς βυθὸν θαλάσσης ὅσιε, θηρσὶν ὀχούμενος, καὶ τῇ χέρσῳ λοιπὸν προσεκδιδόμενος.

Συμπαθεστάτῃ, προαιρέσει πάτερ σώζεις σαφῶς, κόρην πικροτάτης ζάλης καὶ ἀκλινῆ, ἐπὶ πέτραν θείας γνώσεως, στηρίζεις ψάλλουσαν, καὶ Θεῷ εὐαρέστως λατρεύουσαν.

Θεοῦ προστάξει, θαλαττίου ῥυσθεὶς ἐκ κλύδωνος, ταύτην μακαρίαν δέδωκας ἀμοιβὴν τὴν τοῦ σώματός σου νέκρωσιν, καὶ τὴν ὁλόκληρον, πρὸς τὸν πάντων δεσπότην διάθεσιν.

Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ τῆς δόξης, θεογεννῆτορ λάμψας ἥλιος, πάντων τῶν πιστῶν ἐφώτισε τὰς ψυχὰς, μελῳδούντων θείῳ πνεύματι· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ἰσχύς μου καὶ ὕμνησις αὐτὸς, ὑπάρχεις Κύριε, μερὶς καὶ κλῆρός μου· σὺ τὴν ἑκούσιον νέκρωσιν, περιφέρων περιέρχομαι, πόλεις καὶ χώρας ἐκβοῶν, πάτερ ἐκραύγαζες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Οὐ ψύχει χαυνούμενος τὸν νοῦν, ἀλλ' οὐδὲ καύσωνι, ψυχὴν φλεγόμενος, ὅλως ἐνέδωκας λίθον ὡς τὸ σαρκίον· ἀλλ' ὑπερβὰς, τὴν τοῖς δικαίοις ἐννοῶν μακαριότητα, καὶ κραυγάζων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἱστίῳ πτερούμενος σοφὲ, τοῦ θείου Πνεύματος, κούφως διέπλευσας, βίου τὴν θάλασσαν ὅσιε, καὶ λιμένι προσεπέλασας, τῆς βασιλείας τοῦ Θεοῦ, μέλπων γηθόμενος, εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Σκηναῖς ἐναυλίζῃ φωτειναῖς, ἀποδυσάμενος, νέφος τοῦ σώματος, στολαῖς φαιδρύνῃ δὲ ὅσιε, ἐξ ἱδρώτων ὑφανθείσαις σου, ἀσκητικῶν, καὶ μελῳδεῖς καθαρωτάτῃ ψυχῇ· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Λυτρούμενος κόσμον τῆς φθορᾶς, ἐκ σοῦ σεσάρκωται, ὁ ὑπερούσιος, Θεοχαρίτωτε Δέσποινα, ἐνεργείαις καὶ θελήσεσι, διπλοῦς ὁρώμενος, μιᾷ τῇ ὑποστάσει δὲ ᾧ βοῶμεν· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ, παῖδες κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ὅλην τὴν τοῦ Πνεύματος αἴγλην, καθαρωτάτῃ διανοίᾳ, Μαρτινιανὲ εἰσεδέξω, καὶ φῶς ὤφθης καὶ στῦλος ὅσιε, ἀπὸ τῆς γῆς αἰρόμενος, καὶ μοναζόντων προηγούμενος.

Γέρα σοι τῶν πόνων παρέχει, ὁ ἀθλοθέτης σου παμμάκαρ· οὗτινος τοὺς νόμους φυλάττων ἀνεπιστρόφως τῆς συνειδήσεως, τὸ καθαρὸν διήνυσας, πάτερ ἀοίδιμε μαρτύριον.

Οἰκεῖς ἐν φωτὶ μετ' ἀγγέλων, βίον ἰσάγγελον βιώσας, θείας ἡδονῆς ἀπολαύων, καὶ θεωρίας καὶ καθαρότητος, ὡς καθαρὸς τῷ πνεύματι, γεγενημένος ἀξιάγαστε.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἰ έρευσας τὸ σῶμα θεόφρον, τὸν λογισμὸν καὶ τὴν καρδίαν, Μαρτινιανὲ τῷ Κυρίῳ, καὶ θῦμα ὤφθης πυρὶ ἀσκήσεως, περιφανῶς ὀπτώμενον, καὶ εὐωδίᾳ συντηρούμενον.

Θεοτοκίον.

Σ έ τὴν τοῦ ἡλίου τῆς δόξης, κούφην νεφέλην Θεοτόκε, ἐξ ἧς ὑπὲρ νοῦν ἀνατείλας, τὴν κτίσιν πᾶσαν ἐφωταγώγησεν, εὐσεβοφρόνως ᾄσμασι, παρθενομῆτορ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Λ ίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς, συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενος, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστ. Ὁ οὐρανὸν τοῖς ἄστροις.

Τ ῆς φύσεως βιαστής τε, καὶ μάρτυς Μαρτινιανὲ, σὺ ἐθελούσιος ὤφθης, καὶ ὁδηγὸς ταῖς γυναιξὶ· μεθ' ὧν τὸν ἐχθρὸν νικήσας, ὑπὲρ ἡμῶν νῦν πρεσβεύεις.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Χ αριστηρίοις σε ὕμνοις, ὑμνοῦμεν πόθῳ Παρθένε, σὺ τῷ ἀγγέλῳ τὸ χαῖρε, βοῶντές σοι Θεοτόκε· Χαῖρε ἀνύμφευτε μήτηρ, τοῦ βασιλέως τῆς δόξης.

Εἰς τὸν στίχ. στιχηρ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, ζήτει εἰς ὄπισθεν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΔ΄.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου.

Εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρ. προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ἔδωκας σημείωσιν.

Α ὔξησιν ἀσκήσεως, ἐπιδεικνύων Αὐξέντιε, χαρισμάτων τὴν αὔξησιν, ὅθεν ἀπείληφας, θεραπεύειν νόσους, δαίμονας ἐλαύνειν, τῇ ἐπικλήσει τοῦ Χριστοῦ, πεπιστευμένος καὶ τῆς τοῦ Πνεύματος, παμπλούτως θείας χάριτος, ἐμφορηθεὶς καὶ δυνάμεως, ᾧ σαφῶς κυβερνώμενος, πρὸς γαλήνην προσώρμισας.

Χ άριν τῶν ἰάσεων, καὶ τῶν θαυμάτων ἐπλούτισας, καθαρθεὶς τὴν διάνοιαν· παθῶν γὰρ νοσήματα, καὶ σαρκὸς τὸν ζόφον, καὶ τὴν τρικυμίαν, ἀπετινάξω καὶ φαιδρὰν, τὴν τῆς ψυχῆς εἰργάσω κατάστασιν· ἐντεῦθεν καὶ ἐξέλαμψας, ἐν μοναστῶν ὁμηγύρεσι, δυσωπῶν τὸν φιλάνθρωπον ὑπὲρ τῶν εὐφημούντων σε.

Α ὐξήσας τὰ τάλαντα, τὰ πιστευθέντα σοι πάνσοφε, δαψιλῶς ἐργασάμενος, καὶ σπείρας ἐν δάκρυσιν, ἐν ἀγαλλιάσει, πάτερ νῦν θερίζεις, πολυπλασίονα χαρὰν, καὶ θυμηδίαν ὄντως ἀτελεύτητον, ὡς ἔχων παῤῥησίαν οὖν, πρὸς τὸν δεσπότην δυσώπησον, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων σε, θεοφόρε Αὐξέντιε.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄. Ἀνατολίου.

Ἡ καθαρὰ τοῦ πνεύματος τοῦ ἁγίου σοφία, σκηνώσασα ἐν τῇ καθαρᾷ καρδίᾳ σου, παμμακάριστε Αὐξέντιε ὅσιε πάτερ, κατὰ τῶν πνευμάτων τῆς πονηρίας φοβερόν σε ἐργάτην ἀνέδειξε· καὶ οὐ μόνον φοβερὸν, ἀλλὰ καὶ κρυπτῶν νοσημάτων ἰατρόν. διὸ παῤῥησίαν κεκτημένος πρὸς τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν, τῇ ἀπαύστῳ πρεσβείᾳ σου, τῶν ψυχικῶν ἡμᾶς παθῶν, καὶ σωματικῶν ἐλευθέρωσον.

Καὶ νῦν. Θεοτ. Ὢ τοῦ παραδόξου.

Χ αῖρε ἀγγέλων ἐγκώμιον, χαῖρε βροτῶν καλλονή· χαῖρε δόξα τοῦ γένους ἡμῶν, χαῖρε θεία εἴσοδος, πρὸς βασιλείαν Θεοῦ. χαῖρε μεσίτρια, πρὸς τὸν πλάσαντα. χαῖρε λυτήριον τῆς ἀρχαίας ἀρᾶς, σοὶ πίστει φθέγγονται, οἱ σοῦ χαριστήριον χρηστῶς [illegible] κατεπολαύοντες καὶ τῶν σῶν ἀγαθῶν.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ἥ λιος ἰδών σε ἔφριξεν, ἐπὶ σταυροῦ Ἰησοῦ, ἡπλωμένον θελήματι, καὶ ἡ γῆ ἐσείετο, καὶ αἱ πέτραι ἐῤῥήγνυντο, καὶ τὰ [illegible]

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ἠνοίγοντο, καὶ αἱ δυνάμεις πᾶσαι ἐξίσταντο· ἡ δὲ Πανάμωμος, μήτηρ σου ὦ Δέσποτα ὀλολυγμῷ, οἴμοι ἀνεκραύγαζε, τί τὸ ὁρώμενον

Εἰς τὸν ὄρθρον ὁ κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Αὐξέντιον τὸν θεῖον ὑμνῶ προφρόνως.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης.

Αὐξήσας, τὴν πρὸς Θεὸν ἀγάπησιν, πάτερ Αὐξέντιε, καὶ κοσμικὴν στοργὴν καταλιπών, Θεοφόρε κειμήλιον, χωρητικὸν τοῦ πνεύματος, τῶν χαρισμάτων ἀναδέδειξαι.

Ὑπῆλθες, ἐθελουσίοις νεύμασι, πάτερ Αὐξέντιε, σὺ τὸν ζυγὸν Κυρίου τὸν χρηστόν, καὶ τὴν γῆν ἐγεώργησας, τῶν ἀρετῶν τοῖς δάκρυσι, καταπιαίνων ταύτην ἔνδοξε.

Ξενώσας, βιωτικῆς συγχύσεως, τὴν σὴν ψυχὴν καὶ τὸν νοῦν, καὶ πρὸς Θεὸν συνάψας ἀμελῶς, ἐν συντόνοις ἀσκήσεσιν, ἐπὶ τῆς γῆς ὡς ἄσαρκος, ἐπολιτεύσω Παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Ἐπὶ σοὶ νῦν ἐθεωρήθη Δέσποινα, ἡ ἀκατάληπτος, θεανδρικὴ πορεία τοῦ Χριστοῦ· ὡς Θεὸς γὰρ καὶ ἄνθρωπος, ἐκ σοῦ ἁγνὴ γεγέννηται, ἀνακαινίζων τὴν οὐσίαν μου.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἐν σοφίᾳ.

Νενευρωμένος, τοῦ σταυροῦ τῇ δυνάμει κατήργησας, τῶν δαιμόνων τὰς ὁρμάς, καὶ μεθοδείας διέλυσας, ἀσκήσει τρεπόμενος, τὴν τούτων ἔφοδον.

Τὴν τῶν ἀγγέλων, ἐπὶ γῆς πολιτείαν μιμούμενος, τὸ καθαρὸν ἐν προσευχαῖς, ἐν ἀγρυπνίαις τὸ εὔτονον, προθύμως διήνυσας, πάτερ Αὐξέντιε.

Τὸν θανατοῦν, ταῖς ψυχαῖς προξενοῦσαν Αὐξέντιε, ἐπιγνοὺς τὴν ἡδονήν, δι᾿ ἐγκρατείας ἐνέκρωσας, αὐτῆς τὰ κινήματα, θεόφρον ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ὁ διαπλάσας, κατ᾿ ἀρχὰς ἐκ χοὸς με τὸν ἄνθρωπον, πλαστουργεῖται δι᾿ ἐμέ, ἐν τῇ γαστρί σου Πανάμωμε, τὴν πάλαι κατάπτωσιν ἐπανορθούμενος.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἐν σοφίᾳ, καὶ δυνάμει καὶ πλούτῳ καυχώμεθα, ἀλλ᾿ ἐν σοὶ τῇ τοῦ Πατρός, ἐνυποστάτῳ σοφίᾳ Χριστέ· οὐ γάρ ἐστιν ἅγιος, πλήν σου φιλάνθρωπε.

Κάθισμα, Ἦχος δ΄. Τὸν τύφον σου Σωτήρ.

Εἰς ὄρος ἀνελθών, θεωρίας παμμάκαρ καὶ πράξεως σαφῶς, ἀστραπαῖς τῶν θαυμάτων, ὡς ἥλιος ἔλαμψας, καταυγάζων τὰ πέρατα. ὅθεν σήμερον, τὴν παναγίαν σου μνήμην, ἑορτάζομεν, ὑμνολογοῦντές σε πίστει, καὶ πόθῳ γεραίρομεν.

Δόξα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν.

Ἀνελθὼν ἐν τῷ ὄρει τῶν ἀρετῶν, βραχυτάτῳ κελλίῳ μάκαρ σαυτόν, συγκλείεις γενόμενος, ἐπὶ γῆς δι᾿ ἀσκήσεως, καὶ πρὸς πλάτος θεῖον, πανσόφως πτερούμενος, λογισμῷ τελείῳ, ἀνῆλθες μακάριε. ὅθεν τοὺς εἰς βάθη, πειρασμῶν ἐκπεσόντας, ἀνείλκυσας ὅσιε, ἐνεργῶν τὰ τεράστια. Θεοφόρε Αὐξέντιε, πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ὡς παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκί, πᾶσαι μακαρίζουσι, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων. τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις, τὸν κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου Ἄχραντε.

Σταυροθεοτοκίον, ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐβόα σοι· ὁ μὲν κόσμος

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρῶσης σου τὴν σταύρωσιν, ἥνπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, ϗ πηγὴ ἀνεξάντλητος· σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σῆ, ἀνυμνοῦσιν ἀξίως τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ ηʹ. Ἐπυρθέντα σε.

Νικητὴς κατὰ πνευμάτων τῆς πονηρίας, τῇ τοῦ ἁγίου Πνεύματος, πάτερ, συνεργείᾳ, ὤφθης καὶ τῇ χάριτι, κραυγάζων Αὐξέντιε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Τῶν χειμάῤῥων θεοφόρε τῆς ἀνομίας, τῇ προσευχῇ παμμάκαρ, σεαυτὸν ὀχυρώσας, ἔφυγες τὸν τάραχον τρυφῆς τὸν χειμάῤῥουν δὲ, πέπωκας ἀξίως πανόλβιε.

Ὁ θεοφόρος τὴν πίστιν καὶ τὴν ἀγάπην, τὴν πρὸς Θεὸν αὐξήσας, πρὸς μετάρσιον ὕψος, θείας οἰκειώσεως, ὑψώθη καὶ ἔκραζε· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Συνεχῶς πάτερ προκρίνας, τῆς τῶν προσκαίρων, χαμερποῦς κυβείας, τὴν μὴ σαλευομένην, θείαν ὡραιότητα, προθύμως ἐκραύγαζες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτοκ.

Θεὸν Λόγον σὲ τεκοῦσαν σαφῶς εἰδότες, σωματικῶς κυρίως, οἱ πιστοὶ Θεοτόκον, πάντες ὀνομάζομεν, τὴν κλῆσιν κατάλληλον, φύσει τῶν πραγμάτων προσάγοντες.

Ὠδὴ θʹ. Σὺ Κύριε μου φῶς.

Ἑχόμενα τῆς σῆς, ὁδοῦ πάτερ τὰ σκάνδαλα, ὀξύτητι διανοίας, ἀλωβήτως διῆλθες, ϗ ψυχῆς καθαρότητι.

Ἰσότητι φρενῶν, τὴν ζωὴν διεξήλυθας, τὰ πρόσκαιρα παρατρέχων, αἰωνίοις δὲ πάτερ, εἰς ἀεὶ προστιθέμενος.

Ὁ βίος σου λαμπρὸς, καὶ ἡ πίστις ὀρθόδοξος, ἡ ἄσκησις θαυμασία, ἠρτυμένος ὁ λόγος, τῇ χάριτι Αὐξέντιε. Θεοτοκ.

Νῦν ἔχοντες ὀρθῶν, διδαγμάτων ἀνάπλεων, σὲ Πάναγνε Θεοτόκον, ὀνομάζομεν πάντες, καὶ πόθῳ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γʹ. Θέσπισον μετὰ φωνῆς.

Υἱόν σε, καὶ φωτὸς καὶ ἡμέρας ἀνέδειξεν, ἡ πολιτεία σου μάκαρ, εὐσχημόνως ὄντως περιπατοῦντα, καὶ φωστῆρα, ζωῆς ἐν κόσμῳ λόγον ἐπέχοντα.

Μελέτην, τοῦ θανάτου τὸν βίον σου θέμενος, διαφερόντως τὸν ὅρον, τῆς σοφίας πάτερ κατανοήσας, μετετέθης, πρὸς τὴν σοφίαν τὴν ἐνυπόστατον. Θεοτοκ.

Ναόν σε, τοῦ Θεοῦ καὶ παστάδα γινώσκομεν, στάμνον λυχνίαν καὶ πλάκα, κεκτημένην ἔνδον ἐγγεγραμμένον, τὸν δι' οἶκτον σωματωθέντα Λόγον Πανάμωμε. Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκ. Ἦχος δʹ. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Καταστρέψας θρόνον τῇ ἐγκρατείᾳ, ϗ τὰς ὀρέξεις τῆς σαρκὸς χαλινώσας, ὤφθης τῇ πίστει αὐξανόμενος, καὶ ὡς φυτὸν ἐν μέσῳ τοῦ παραδείσου ἐξήνθησας, Αὐξέντιε πάτερ ἱερώτατε. Ὁ Οἶκος.

Τίς τοὺς ἀγῶνάς σου νῦν ἐξείποι, ἢ τοὺς πόνους πάτερ, οὓς ὑπέστης ἐν γῇ, διὰ τὴν θείαν ἀπόλαυσιν, νόμοις Κυρίου ἀκολουθήσας, καὶ τοῖς προστάγμασιν αὐτοῦ ὑπηρετήσας· νέος ἡμῖν ἀνεδείχθης Ἰὼβ τοῖς παλαίσμασι· τοῦ κόσμου πάροικος ὤφθης, καὶ τῆς γῆς ἀπάσης παρεπίδημος· νηστείᾳ, πίστει ἐξήσκησας ἀγρυπνίαν, ἁγνείαν ἠγάπησας Αὐξέντιε, πάτερ ἱερώτατε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ΙΔ'. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Αὐξεντίου τοῦ ἐν τῷ βουνῷ.

Στίχ. Ὁ βουνὸς ὡς Κάρμηλος ἦν Αὐξεντίῳ,
Φανέντι τἄλλα, πλὴν τελευτῆς, Ἠλίᾳ.
Λεῖψε βίον δεκάτῃ Αὐξέντιος ἠδὲ τετάρτῃ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μικροῦ, ὁρμώμενος τῶν ἀφ' Ἡλίου Ἀνατολῶν, σχολάριος γεγονώς· μετῆλθε δὲ τὸν μονήρη βίον εἰς τὸ ὄρος ἀνελθὼν, τὸ καταντικρὺ τῆς Ὀξείας κείμενον, ἦν τὴν ἄσκησιν καρτερικώτατος, τὴν πίστιν ὀρθοδοξότατος. Πολλὰ δὲ φυλάξας τὴν Εὐτυχοῦς καὶ Νεστορίου κακοδοξίαν, καὶ ἀποδεξάμενος τὴν ἐν Χαλκηδόνι τετάρτην Σύνοδον, γέγονε καὶ βασιλεῦσιν αἰδέσιμος, καὶ πᾶσι τοῖς ἐντυγχάνουσιν, θείᾳ χάριτι τὴν ὄψιν ἠγλαϊσμένος, πηγὰς θαυμάτων καὶ ἰάσεων τοῖς προσιοῦσι βρύων ἑκάστοτε. Ἐν εἰρήνῃ δὲ ἀναπαυσάμενος, κατετέθη ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ ἀνοικοδομηθέντι Εὐκτηρίῳ. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ μονῇ τῶν Καλλιστράτου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Μάρωνος.

Στίχ. Φύσει μαρανθεὶς σαρκίου θάλλει Μάρων,
Μεταμορφωθεὶς τῇ Ἐδὲμ τῷ χαρίτι.

Οὗτος ὁ ὅσιος τὸν ὕπαιθρον ἀσπασάμενος βίον, κορυφήν τινα κατέλαβεν ὄρους ὑπὸ τῶν πάλαι δυσσεβῶν τιμωμένην· καὶ τὸ ἐν ταύτῃ τῶν δαιμόνων τέμενος, τῷ Θεῷ καθιερώσας, ἐν αὐτῷ διέτριβε, σκηνὴν τινα βραχεῖαν πηξάμενος, ὀλιγάκις δὲ ταύτῃ χρώμενος, πόνους δὲ οὐ τοὺς συνήθεις ἐδέχετο μόνον, ἀλλὰ ἐπινοῶν καὶ ἑτέρους μείζονας. Ὁ δὲ ἀγωνοθέτης τοῖς πόνοις τὴν χάριν ἐπεμέτρησεν· ἦν γὰρ ἰδεῖν καὶ πυρετοὺς σβεννυμένους τῇ τούτου προσευχῇ, καὶ φρίκην παυομένην, καὶ δαίμονας δραπετεύοντας, καὶ παντοδαπὰ καὶ ποικίλα νοσήματα εὐχῇ μόνῃ θεραπευόμενα. Ἀλλὰ καὶ πολλὰ κατασκευάσας μοναστήρια, πολλοὺς δι' ἀσκήσεως τῷ Θεῷ προσήγαγεν. Οὕτω δὲ τῆς θείας γεωργίας ἐπιμελούμενος, καὶ ψυχὰς ὁμοῦ θεραπεύων καὶ σώματα, καὶ ἀρρωστίαν ὑπομείνας βραχεῖαν, ὑπεξῆλθε τὸν βίον ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀβραμίου.

Στίχ. Πρόσεισι τέρμα τοῦ βίου, τελευτῶν,
Πρὸς τὸν σοφὸν Ἀβραμίῳ Ἀβραάμιος.

Οὗτος ἦν ἐπὶ τῆς βασιλείας Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου, ἐκ τῆς κώμης Κυρρ..., ἐν ᾗ καὶ ἐτράφη καὶ ... τῆς ἀσκητικῆς ἀρετῆς ... ... Τοσαύτῃ γὰρ ἀγρυπνίᾳ καὶ στάσει καὶ νηστείᾳ ... κατετήκετο, ὡς ἀκίνητος ἐπὶ πλεῖστον διαμεῖναι χρόνον, μηδαμῶς βαδίζειν δυνάμενος. Μεμαθηκὼς δὲ κώμην τινὰ πρὸς τῷ ὄρει τῷ Λιβάνῳ κειμένην κατείδωλον εἶναι, ταύτην καταλαμβάνει· καὶ οἰκίαν μισθωσάμενος, ἐπὶ τρεῖς μὲν ἡμέρας διετέλεσεν ἡσυχάζων, ἐπὶ δὲ τῇ τετάρτῃ ἡσύχως προσευχόμενος, πρῶτον μὲν ὑπ' αὐτῶν τῶν δυσσεβῶν χοῦ πολλῷ καταχώννυται· εἶτα πόῤῥω αὐτῶν ἐκελεύετο ἀναγκαστικῶς ἀπιέναι. Ἀλλὰ πράκτορες εὐθὺς ἀφικόμενοι, τοὺς ἐν τῇ κώμῃ δεινῶς ἤγχιζον τὰς εἰσφορὰς ἀπαιτοῦντες. Ὁ δὲ θεῖος οὗτος τὰς ὑπὲρ αὐτῶν εἰσφορὰς, τοῖς πράκτορσι δεδωκὼς, τοὺς ὑβριστὰς τῶν βασάνων ἠλευθέρωσεν. Οἱ δὲ τὴν τοῦ ὁσίου φιλανθρωπίαν ὑπερθαυμάσαντες, ἐκκλησίαν ἐδομήσαντο Χριστιανοὶ γεγονότες, καὶ αὐτὸν ἱερέα γενέσθαι καταναγκάζουσιν. Ὁ δὲ τρία συγγενόμενος αὐτοῖς ἔτη, καὶ καλῶς πρὸς τὴν εὐσέβειαν αὐτοὺς ὁδηγήσας, πάλιν τὸ μοναχικὸν κατέλαβε καταγώγιον, ἕτερον αὐτοῖς ἀντ' αὐτοῦ ἱερέα καταλιπών. Ἐν τούτοις διαλάμψας, τὴν Καρρῶν ὑποδέχεται προεδρίαν. Πόλις δὲ αὕτη τῆς Παλαιστίνης κατείδωλος· ἀλλὰ καὶ ταύτην πόνοις μυρίοις καὶ θεοπνεύστοις διδασκαλίαις, Θεῷ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ παρέστησεν. Οὔτε γὰρ ἄρτου κατὰ τὸν τῆς ἱερωσύνης χρόνον μετέλαβεν, οὔτε ὀσπρίων, οὔτε λαχάνων ὁμιλησάντων πυρὶ, οὐχ ὕδατος· ἀλλὰ θριδακίνας καὶ σέρεις καὶ σέλινα, καὶ ὅσα τοιαῦτα τροφὴν ἅμα καὶ ποτὸν ἐποιεῖτο. Ταύτην τὴν φήμην καὶ ὁ βασιλεὺς ἀκούσας, πρὸς ἑαυτὸν μετεκαλέσατο· καὶ ὀλίγον χρόνον ἱκέτης ἐπιδημῶν ἐν τῇ βασιλίδι πόλει τῶν πόλεων, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρέθετο. Τὸ δὲ σῶμα αὐτοῦ ὁ εὐσεβέστατος καὶ μέγας βασιλεὺς Θεοδόσιος ἐν Καρραῖς μετὰ τιμῆς ὅτι πλείστης παρέπεμψεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Μνήμη τοῦ ἁγίου Φιλήμονος ἐπισκόπου Γάζης.

Στίχ. Ἐγὼ Φιλήμον καμίνου παρὼν μέσον,
Καὶ μαρτυρίων ἔγραψα τὴν κλῆσιν πάλαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Γεώργιος ῥάπτης Μιτυληναῖος ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας κατὰ τὸ αχηγ'.

Στίχ. Γεώργιος τις αὐτὸς ὑπάρχει πάλιν,
Μάρτυς νέος πέφυκεν, ὢ τῆς ἀνδρείας!

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις Χριστὲ ...

Ὠδὴ ζ'. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὡς τετρωμένος, τῇ τοῦ Δεσπότου πάτερ θείᾳ στοργῇ, πᾶσαν πρὸς αὐτὸν ἀνένδοτον τὴν ῥοπὴν, τῆς καρδίας σου μετέθηκας, εὐλογημένος εἶ ὁ Θεὸς μελῳδῶν ὁ Κύριος.

Πεφωτισμένος, τῇ τοῦ Σωτῆρος αἴγλῃ

πάνσοφε, σκότους τὸν προστάτην ἤλεγξας κραταιῶς, κοσμοκράτορας καθεῖλες δέ, εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεὸς μου κραυγάζων ὁ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ῥεύσασαν πάλαι, τῆς πρὸς τὸ κρεῖττον ἀνανεύσεως, φύσιν τῶν ἀνθρώπων Πάναγνε βουληθεὶς ἀναπλάσαι κατεσκήνωσεν, ὁ πλαστουργὸς Θεός, ἐν τῇ γαστρί σου μόνη Πανύμνητε.

Ὠδὴ η΄. Λυτρωτὰ τοῦ παντός.

Ὁλικῶς πρὸς Θεὸν μεταθέμενος, ἀπεσείσω σαρκὸς τὴν εὐπάθειαν, καὶ τῶν θαυμάτων εἴληφας, τὴν ἐνέργειαν μέλπων· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Φοβερὸς ἀπεφάνθης τοῖς δαίμοσι, τὸν Χριστὸν κεκτημένος συλλήπτορα· οὗ τὸν σταυρὸν ἀράμενος, ἠκολούθησας μέλπων· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ῥητορεύει φανεὶς ὁ ἀρχάγγελος, καὶ μηνύει τοῦ Λόγου σοι Πάναγνε, τὴν ὑπὲρ λόγον σύλληψιν, τὴν σωτήριον κόσμῳ· πάντα τὰ ἔργα, εὐλογεῖτε κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Λυτρωτὰ τοῦ παντὸς Παντοδύναμε, τοὺς » ἐν μέσῳ φλογὸς εὐσεβήσαντας, συγκαταβὰς » ἐδρόσισας, καὶ ἐδίδαξας μέλπειν· πάντα τὰ » ἔργα, εὐλογεῖτε ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ὅλη τῇ Θεότητι πάτερ, τῷ βαπτισμῷ σου συνετάξω, καὶ διατηρήσας ἀκραιφνῶς, τὸ τῆς εἰκόνος μάκαρ ἀξίωμα, τρισσοφεγγεῖ λαμπρότητι, μετ' εὐφροσύνης προσεχώρησας.

Νῦν οὐκ ἐν αἰνίγματι πάτερ, οὐδ' ἐν ἐσόπτρῳ κατοπτεύεις, τὸν τῆς θεαρχίας φωτισμόν· πρὸς πρόσωπον δὲ πάνσοφε πρόσωπον, τῆς ὑπερκοσμίου λαμπρότητος, καὶ θεοπτίας ἀξιούμενος.

Ὡς ἔχων πολλὴν παῤῥησίαν, πρὸς τὸν ἁπάντων βασιλέα, πάτερ λυτρωθῆναι δυσώπει, τοὺς τὴν σὴν μνήμην ἐπιτελοῦντας πιστῶς, ἐκ πάσης περιστάσεως, ἵνα σε πάντες μακαρίζωμεν.

Θεοτοκίον.

Σειρὰς τῶν ἐμῶν νῦν πταισμάτων, λῦσον Παρθένε Θεοτόκε, ἡ τῆς εὐσπλαγχνίας τὴν πηγήν, τεκοῦσα μόνη θεομακάριστε, καὶ θυμηδίας ἔμπλησον, ὅπως ἀξίως μακαρίζω σε.

Ὁ Εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου » Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστός, » συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις. Διὸ ἐπα» γαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Αὐξήσει τῶν ἀγώνων σου, ἐπηύξησας τὰ τάλαντα, ἃ ἐπιστεύθης καὶ ταῦτα, τῷ σῷ προσῆξας Δεσπότῃ, καὶ τό, εὖ δοῦλε ἤκουσας, καὶ τὰ τούτου ἀκόλουθα· πρὸς ὃν ἀεὶ μνημόνευε, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, Αὐξέντιε θεοφόρε.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Καὶ σχετικῶς ἀσπάζομαι, καὶ πόθῳ τὴν προσκύνησιν, προσνέμω πίστει καὶ πόθῳ, τῇ παναχράντῳ καὶ θείᾳ, εἰκόνι σου Πανάμωμε· ἀφ' ἧς ψυχῶν ἐκβλύζουσι, καὶ τῶν σωμάτων Δέσποινα, ἰάματα τοῖς ὑμνοῦσι, σὲ Θεοτόκον κυρίως.

[illegible]

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου ὡς σύνηθες, καὶ ἡ Ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν τὰ τυπικά, [illegible]

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΕ΄.

Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ὀνησίμου.

Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχους ς΄ καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Π[illegible] τὰ σκηνώματα, τοῦ τῆς χάριτος κήρυκος, ὡς Θεοῦ φανέντα σε πόλιν Ὀνήσιμε, διαφερόντως εὐφραίνουσι, τὰ ἀρρήτως ῥήματα. Ἐπὶ γῆς τοῦ τῆς τρυφῆς, παραδείσου πλου[illegible]

τήσανος· οὗ καὶ γέγονας, δραστικὸς ὑπηρέτης ἐκμανθάνων, τὰ οὐράνια παμμάκαρ; ἃ οὐκ ἐξὸν βροτοῖς φθέγξασθαι.

Τὸ τῆς γνώμης ἐλεύθερον, καὶ ψυχῆς αὐτεξούσιον, εὐγενείᾳ πίστεως λαμπρυνόμενον, τῆς ἐπιγείου σε πάνσοφε, δουλείας ἀπήλλαξε, καὶ τῇ ζεύγλῃ τοῦ Χριστοῦ, σὸν αὐχένα ὑπέκλινεν· ὅθεν ἔδραμες, νοητῆς ἐκ δουλείας τοὺς ἀνθρώπους, ἀπαλλάττων καὶ προσάγων, ἐλευθερίᾳ τῆς χάριτος.

Ὡς ἀκτῖνά σε πάνσοφε, φεγγοβόλον ἐξήστραψεν, ὁ τοῦ κόσμου ἥλιος καὶ διδάσκαλος, τὴν οἰκουμένην λαμπρύνουσαν, φωτὶ τοῦ κηρύγματος, καὶ ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, τὴν τῆς πλάνης σκοτόμαιναν, ἀφανίζουσαν, καὶ ποικίλων θαυμάτων ἐνεργείαις, τῶν πιστῶν τὰς διανοίας, καταφαιδρύνουσαν ἔνδοξε.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον.

Κατακρίσεως λύτρωσαι, Παναγία θεόνυμφε, καὶ δεινῶν πταισμάτων, τὴν ταπεινήν μου ψυχήν· καὶ τοῦ θανάτου ἀπάλλαξον, εὐχαῖς σου καὶ δώρησαι, δικαιώσεως τυχεῖν, ἐν ἡμέρᾳ ἐτάσεως· ἧς ἐπέτυχον, τῶν ἁγίων οἱ δῆμοι μετανοίᾳ, καθαρθέντα με πρὸ τέλους, καὶ τῶν δακρύων ταῖς χύσεσιν.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ὡς ἑώρα σε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν σταυρῷ κρεμάμενον ἐξεπλήττετο, καὶ ἀνακράζουσα ἔλεγε· τί σοι ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; ἀλλὰ δέομαι, μή με μόνην ἐάσῃς ἐν τῷ κόσμῳ, ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον ἦχος γ΄. Ἀπόστολε ἅγιε πρέσβευε.

[illegible] Ὀρθρου, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. ὁ Κανών. [illegible]

[illegible]

[illegible] Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Π[illegible] τῇ θείᾳ καὶ φωταυγεῖ τοῦ Σωτῆρος χάριτι, τὴν ζοφώδη μου ψυχὴν, δυσωπῶν Ὀνήσιμε, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον Θεὸν μάκαρ ἀνάδειξον.

Ἀκτινοβόλοις τοῦ Παύλου καταυγασθεὶς, λαμπηδόσιν ἔνδοξε, τῆς ἀγνοίας τὴν ἀχλὺν, εὐχερῶς διέφυγες, Χριστῷ χαριστήριον ᾠδὴν βοῶν πανόλβιε.

Θεῖος ἐδείχθης παμμάκαρ ἱερουργὸς, καὶ τῷ θείῳ Πνεύματι, διαλάμπων τηλαυγῶς, πανταχοῦ διέδραμες, Χριστὸν ἀναγγέλλων εὐσεβῶς θεομακάριστε.

Θεοτοκ.

Ὡραϊσμένη τῷ κάλλει τῶν ἀρετῶν, ἡ σεπτὴ βασίλισσα, τὸν Θεὸν τὸν ἀληθῆ, ὑπὲρ νοῦν συνέλαβες, ἡμᾶς τὸν ταῖς θείαις ἀρεταῖς κατωραΐσαντα.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Ναμάτων θείων τῇ πηγῇ, προσπελάσας τὸ στόμα, καὶ τρυφῆς τὸν χειμάῤῥουν, ἐξ αὐτῆς ἀναλαβὼν, τὸ πρόσωπον τῆς σεπτῆς, ἐκκλησίας, ἔνδοξε κατήρδευσας.

Μεθέξει φέγγους νοητοῦ, φαεινότατος ὤφθης, εὐσεβείας λαμπάσι, τὰς καρδίας τῶν πιστῶν, καταφωτίζων λαμπρῶς, καὶ φωσφόρῳ, αἴγλῃ τοῦ κηρύγματος.

Ἐλύθης Παύλου τοῖς δεσμοῖς, ἐκ δουλείας τῆς πλάνης, καὶ τῇ ἐλευθερίᾳ, τῆς χάριτος τιμηθεὶς, Υἱὸς Θεοῦ γεγονὼς, κληρονόμος θεῖος ἀναδέδειξαι.

Θεοτοκ.

Δολίως ὄφις με τὸ πρὶν, ὡς αἰχμάλωτον εἷλε, δι᾽ ἀπάτης ἐρπύσας· διὰ σοῦ δὲ τῆς αὐτοῦ δουλείας ἀπαλλαγεὶς, Θεομῆτορ, ὕμνοις μακαρίζω σε.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σὺ, Κύριε ὁ Θεός μου, ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου ἀγαθὲ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Κάθισμα ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Ἐκ δουλείας τῆς πλάνης ἀπαλλαγεὶς, ἀπελεύθερος ὤφθης ἐν τῷ Θεῷ, αὐτοῦ δοῦλος γνήσιος, χρηματίσας ἐν χάριτι· κοινωνὸς δεσμῶν δὲ, τοῦ Παύλου γενόμενος, διὰ Χριστὸν ἐκτάνθης, ἀδίκως ἀπόστολε. ὅθεν ἠξιώθης, μαρτυρήσας νομίμως, τῆς ἄνω λαμπρότητος, ἱεράρχα Ὀνήσιμε, διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ὡς παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζουσι γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος θηλάζεις τὸν κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως, τὴν δόξαν σου δέσποινα.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Λυτρωτὴν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐκβοῶσα· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἥνπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους· μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος· σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου ἀνυμνοῦσιν ἀξίως τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ γ'. Χριστός μου δύναμις.

Ὁ θέλων ἅπαντας, σωθῆναι Κύριος ἐκ ζυγοῦ σε δουλείας ἱερουργὸν, μάκαρ προχειρίζεται, ἱερουργοῦντα τὸ σεπτὸν, θεοφάντορ εὐαγγέλιον.

Υἱὸς σὺ γέγονας Θεοῦ τῇ χάριτι, τὸν αὐτοῦ καταγγέλλων μονογενῆ Λόγον τὸν ἀΐδιον, μετὰ σαρκὸς τοῖς ἐπὶ γῆς, παραδόξως ὁμιλήσαντα.

Λογίῳ κρίσεως, καὶ θείῳ χρίσματι, τῷ τῆς ἱερωσύνης ὡς ἱερεὺς, πάνσοφε διέπρεψας, καὶ καρτερίᾳ τῶν δεινῶν, μάρτυς θεῖος ἐχρημάτισας.

Θεοτοκίον.

Ὁ φύσει ἄναρχος, Υἱὸς καὶ ἄχρονος, χρονικὴν ἐκ Παρθένου Κόρης ἀρχὴν, θέλων καταδέχεται, τοὺς ὑπὸ χρόνον ἐν φθορᾷ, ἀναπλάσαι προμηθούμενος.

Ὠδὴ δ'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Νοὸς ὀξύτητι καὶ ψυχῆς, μάκαρ καθαρότητι πάντας, τοῦ δυσμενοῦς παριπτάμενος βρόχους ἀνυψώθης πρὸς οὐρανίους σκηνὰς, πτεροῖς θεογνωσίας ἀναφερόμενος.

Ὁ σὸς ἀπόστολος ἀγαθὲ τὴν διὰ σαρκός σου παρουσίαν, τοὺς ἀνθρώπους ἐκήρυξε, τοὺς πεπλανημένους, πρὸς τὴν ἐπίγνωσιν, ὁδηγῶν καὶ φωτίζων αἴγλῃ τῆς πίστεως.

Ναὸς ἐδείχθης πανευπρεπὴς, ἔνδον κεκτημένος λυχνίαν, τὸ φέγγος τῆς θείας χάριτος, τῇ οἰκοδομίᾳ τοῦ θείου Πνεύματος, τεθεμελιωμένος μάκαρ Ὀνήσιμε.

Θεοτοκίον.

Τῆς ἁμαρτίας μου τὰς σειρὰς, τῇ σῇ μεσιτείᾳ καὶ προστασίᾳ Παρθένε διάρρηξον· τῶν ἀπεγνωσμένων σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἐλπὶς, τῶν πίστει προστρεχόντων τῇ θείᾳ σκέπῃ σου.

Ὠδὴ ε'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Ἀστραπαῖς ὡς ἥλιος, οὐρανόθεν ὁ κληθεὶς, τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, ἐπαφῆκεν ἀκτῖνά σε τηλαυγῆ, εὐτόνως ἐλαύνουσαν, ἀθέας τὸν ζόφον παμμακάριστε.

Λαμπρῶς ἐκτελέσας, τῶν ἀνδρῶν τὰ σοφὰ, καὶ θεοειδῆ φρονήματα, μαθητείας φθεγξάμενος ἀληθῶς, τὰ θεῖα διδάγματα ἱεράρχα Κυρίου πανσεβάσμιε.

Θεοτοκίον.

Ὑπάρχων Θεὸς ὅλος, [illegible]

τραυματισθεὶς ὁ δείλαιος, ἐπὶ σὲ Θεομῆτορ τὴν συμπαθῆ, προσφεύγω δεόμενος, τὰς ὕλας ἐξαλεῖψαι τῶν πταισμάτων μου.

Ὁ Εἱρμός.

«Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμὼν, βοῶ σοι· ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου Πολυέλεε.»

Κοντάκιον. Ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀκτὶς ἐξέφανας, τῇ οἰκουμένῃ, ταῖς βολαῖς λαμπόμενος, ἡλίου μάκαρ παμφαοῦς, Παύλου τοῦ κόσμου φωτίσαντος· διό σε πάντες τιμῶμεν Ὀνήσιμε.

Ὁ Οἶκος.

Σὲ ὑπὸ Παύλου τοῦ σοφοῦ, τῆς σάλπιγγος τῆς θείας, τῇ πίστει προσαχθέντα, καὶ λόγῳ φωτισθέντα τῆς ἀληθείας μυστικῶς, καὶ μαρτυρηθέντα ἐπ' ἐργασίᾳ ἀρετῆς, καὶ πίστεως στεῤῥότητι, τίς ἐγκωμιάσαι ἰσχύσει ὡς ὄντως κατ' ἀξίαν, ἢ τοὺς πόνους εὐφημῆσαι, ἐν οἷς στεῤῥῶς ἔπαυσας τὴν πλάνην; χρισθεὶς γὰρ ἱερεὺς ἐν Πνεύματι θείῳ, ἐκ δουλείας κοσμικῆς, καὶ ἀποστόλων κήρυγμα λαβὼν, μετέσχες καὶ τῶν στεφάνων. διό σε πάντες τιμῶμεν Ὀνήσιμε.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ΙΕ΄. Μνήμη τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ὀνησίμου, μαθητοῦ τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Παύλου.

Στίχ. Ἤλασεν Ὀνήσιμος εἰς θλάσιν σκέλη,
Παύλῳ συνελθὼν δραμόντι γενναίους δρόμους.
Πέμπτῃ Ὀνησίμου σκέλη ἔθραυσαν δεκάτῃ τε.

Οὗτος οἰκέτης ὑπῆρχε Φιλήμονος, ἀνδρὸς Ῥωμαίου, πρὸς ὃν γράφει ὁ ἅγιος ἀπόστολος Παῦλος, ᾧ καὶ μαθητευθεὶς Ὀνήσιμος, καὶ διακονήσας, μετὰ τὴν αὐτοῦ τελείωσιν συλληφθεὶς, προσηνέχθη Τερτύλλῳ τῷ τῆς Ῥώμης ἐπάρχῳ, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐν Ποτιόλοις ἐκπέμπεται. Ἔνθα παραγενόμενος ὁ Τέρτυλλος, τὸν Ὀνήσιμον ἐπιμένοντα τῇ εἰς Χριστὸν πίστει εὑρὼν, πρῶτον μὲν ῥάβδοις τύπτει σφοδρῶς· εἶτα τὰ σκέλη κατεάξας, τῆς προσκαίρου ζωῆς αὐτὸν μεθιστᾷ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, ὁ ἅγιος μάρτυς Μαΐωρ αἰκισμοῖς τελειοῦται.

Στίχ. Μάστιξι πληγεὶς, τὰς φίλας ἐκ σπαραγμάτων,
[illegible] φάσκει μάρτυς Μαΐωρ.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Μαξιμιανοῦ καὶ Διοκλητιανοῦ τῶν βασιλέων, στρατευόμενος ὑπὸ τὸ τάγμα τῶν Μαύρων. Ἐν τῇ Γαζαίων δὲ διαβληθεὶς τοῖς κρατοῦσι, καὶ ἐρωτηθεὶς, καὶ Χριστιανὸν ἑαυτὸν ἀνακηρύξας, μαστίζεται σφοδρῶς, ἅπαν τὸ σῶμα καταξανθείς. Τριάκοντα δὲ ἐν τῷ μαστίζεσθαι αὐτὸν ἀλλαγέντων στρατιωτῶν, ἔῤῥει μὲν αὐτοῦ τὸ αἷμα, καὶ τὴν γῆν ἐφοίνισσεν, ἰχῶρσι καὶ λύθρῳ ἐκ τῆς διασήψεως προσεοικός. γενναίως δὲ ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας τὰ ἀλγεινὰ ἐνεγκὼν, τελευτᾷ, πορευθεὶς ἐκ δυνάμεως στρατιωτικῆς, εἰς δύναμιν Θεοῦ στρατιᾶς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Εὐσεβίου.

Στίχ. Ἀνθρώπινον παρῆλθεν ἀσμένως βίον,
Εὐσέβιος τὸ θαῦμα καὶ τῶν ἀγγέλων.

Οὗτος ὁ ὅσιος, ὅθεν μὲν ἦν, καὶ ἐκ τίνων ἔφυ γονέων, ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία οὐκ ἐδήλωσεν· ὅπερ δὲ ἴσμεν τοῦτο καὶ λέγομεν· τὸν γὰρ οὐρανὸν ἐκ τῶν ἀσκητικῶν πόνων ἐκτήσατο πατρίδα. Καὶ πρῶτον μὲν ἔν τινι μοναστηρίῳ ἀπετάξατο. Ἔπειτα δὲ ῥαχίαν ἔρημον καταλαβὼν, ἐν Κώμῃ Ἀχιλλᾶ λεγομένῃ θριγγίον μόνον ἐκτίσατο ἐκ ξηρολίθων. Ὑπαίθριος δὲ ταλαιπωρῶν τὸν λοιπὸν διετέλεσε βίον. ἐσθῆτι μὲν δερματίνῃ καλυπτόμενος, ἐρεβίνθοις δὲ καὶ κυάμοις βεβρεγμένοις τρεφόμενος. ποτὲ δὲ καὶ ἰσχάδων μετελάμβανεν, ὑπερείδων τοῦ σώματος τὴν ἀσθένειαν. Εἰς γῆρας δὲ ἐλάσας βαθὺ, ὡς καὶ τῶν ὀδόντων τοὺς πλείονας ἀποβαλεῖν, οὔτε τὴν τροφὴν, οὔτε τὴν οἴκησιν ἤμειψε, φέρων καρτερῶς τὰς ἐναντίας τοῦ ἀέρος ποιότητας, ἐρρικνωμένον ἔχων τὸ πρόσωπον, τεταριχευμένα δὲ πάντα τὰ μέλη τοῦ σώματος, ὡς μηδὲ τὴν ζώνην δύνασθαι ἐπὶ τῆς ὀσφύος μένειν· κατηνάλωντο γὰρ τοῦ ἁγίου τὰ γλουτὰ καὶ ἰσχία. Πολλῶν δὲ πρὸς αὐτὸν ἀφικνουμένων, τὸν θόρυβον δυσχεράνας, τὸ πλησιάζον μοναστήριον καταλαμβάνει, καὶ θριγγίῳ μικρῷ παρὰ τὴν τοῦ τοίχου γωνίαν χρησάμενος, μετὰ τῶν συνήθων ἠγωνίζετο πόνων. Λέγεται δὲ, τὰς ἑπτὰ ἑβδομάδας τῆς ἁγίας νηστείας, δεκαπέντε χρῆσθαι ἰσχάσιν εἰς τροφήν. Τούτοις τοῖς ἱδρῶσι περιῤῥεόμενος ἐπὶ ἐνενήκοντα βιώσας, ἢ καὶ πλείω ἔτη, ἀσθενείᾳ περιπεσὼν δυσδιηγήτῳ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Τὸ μακάριον ἀπείληφας Ὀνήσιμε, τέλος καὶ τὴν ἀνώλεθρον, ἀθανασίαν δι' ἐλπίδος μάκαρ καθαρᾶς, ἣ μὴ λήξεις γηθόμενος Χριστῷ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν

Ῥωμαλέῳ σου φρονήματι Ὀνήσιμε, πλάνης τὰ μηχανήματα, κατεπάτησας, εὐσεβείας ταῦτα καθελών, ὀργάνοις Θεόσοφε βοῶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεὸς ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον

Ὡς ὑπάρχουσα πανάμωμος Θεόνυμφε, Λόγον Θεοῦ συνέλαβες, τὸν ἀχωρίστως ἐν τοῖς κόλποις ὄντα τοῦ Πατρός, χερσί τε κρατούμενον ταῖς σαῖς, εὐλογημένη Παναγία, Θεομῆτορ ἁγνή.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Σὺν ἀγγέλοις χορεύων μάκαρ Ὀνήσιμε, μαρτυρίου τε στέφει κατακοσμούμενος, θρόνῳ νῦν φαιδρῶς τοῦ δεσπότου παρίστασαι· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἀποστόλῳ τῷ θείῳ διακονούμενος, ἀπορρήτων θαυμάτων ἔσχες ἐνέργειαν, κῆρυξ ἀληθὴς Χριστοῦ μάκαρ γενόμενος· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἰαμάτων τὴν χάριν ἐκ τῆς ἀφθόνου πηγῆς, τοῦ Σωτῆρος πλουτίσας πᾶσι μετέδωκας, τούτῳ πειθαρχῶν, μάκαρ θείοις προστάγμασιν· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Μυηθέντες τὸ θαῦμα τῆς σῆς γεννήσεως, ἀνυμνοῦμεν ὡς θεῖον καὶ ὑπὲρ ἔννοιαν, πάναγνε σεμνή, Θεομῆτορ μυστήριον, καὶ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις δρόσον ἐπήγασας, καὶ
» δικαίου θυσίαν, ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ
» δρᾷς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι· σὲ ὑπε-
» ρυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν.

Ἀστὴρ ὑπέρλαμπρος ἀναδέδειξαι, φωτοειδέσιν ἀκτῖσι διαλάμπων τοῦ πνεύματος, καὶ τοῦ κόσμου πέρατα λαμπρύνων φωτί, τῷ τῆς θεογνωσίας, μάκαρ Ὀνήσιμε· ὅθεν ἀποστόλων σὺν χοροῖς, σὲ μεγαλύνομεν.

Καρποῖς τοῦ πνεύματος ὢν κατάκομος, εἰς οὐρανοὺς ἐπήρθης θεοφόρος γηθόμενος· τοῦ Χριστοῦ ἀπόστολος γενόμενος, πάνσοφος ἱεράρχης, μάρτυς ἀήττητος, κῆρυξ ἀληθής, τῶν ὑπὲρ νοῦν Θεομακάριστε.

Ἀεὶ προΐστασο τῶν ὑμνούντων σε, διὰ παντὸς καὶ τὴν σὴν εὐφημούντων πανήγυριν, τῷ δεσπότῃ παρεστὼς Ὀνήσιμε, ὅλος πεφωτισμένος, ὅλος ὑπέρλαμπρος, ὅλος ταῖς ἐκεῖθεν ἀστραπαῖς καταλαμπόμενος.

Θεοτοκίον

Ῥυσθεὶς τῷ τόκῳ σου Παναμώμητε, μήτηρ Θεοῦ, τῆς πάλαι δερματίνης νεκρώσεως, καὶ κατάραν καὶ φθορὰν καὶ θάνατον, τὸν ἐκ τῆς ἁμαρτίας, ἀποσεισάμενος, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, νῦν μεγαλύνω σε.

Ὁ Εἱρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολ-
» μᾷ ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ
» δὲ Πάναγνε ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρ-
» κωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρα-
» νίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Τοῖς μαθηταῖς.

Μαθητευθεὶς πανόλβιε, Παύλῳ τῷ Κορυφαίῳ, τῶν ἀποστόλων πάνσοφε, σὺν αὐτῷ περιῆλθες, τὴν γῆν, στηρίζων τῷ λόγῳ παρειμένας καρδίας, τῇ πλάνῃ τοῦ ἀλάστορος· καὶ τελέσας τὸν δρόμον, ἐν οὐρανοῖς, τῷ Χριστῷ παρίστασαι σὺν ἀγγέλοις, ἀπόστολε Ὀνήσιμε, ὑπὲρ κόσμου πρεσβεύων.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τῆς ὑπὲρ νοῦν λοχείας σου, τὸ παράδοξον θαῦμα, νοῦς οὐκ ἀγγέλων δύναται, οὐ βροτῶν ἑρμηνεῦσαι, ἣ ἐγέννησας Παρθένε· τίκτεις γὰρ ἀπορρήτως, Θεὸν τὸν ὑπερούσιον ὃν ὑμνεῖ πᾶσα κτίσις, ὡς ποιητὴν σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ· οὗ τῆς χαρᾶς ἀξίωσον, καὶ ἡμᾶς Θεοτόκε.

[illegible]

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, τὰ τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος, Ὠδὴ γ΄. καὶ ς΄. Ἀπόστολος, καὶ Εὐαγγέλιον ζήτει τῆς ἀποστόλου.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΣΤ΄.

Τοῦ ἁγίου μάρτυρος Παμφίλου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ.

Ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς΄. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσιν.

Ἀποστόλων ἰσάριθμοι, ἀθλοφόροι γενόμενοι, λογισμὸν ὁμόζηλον ἀνελάβετε, μὴ πτοηθέντες τὴν ἄθεον, τυράννων ὠμότητα, ἀλλ' ἀνδρείως καὶ στεῤῥῶς, τὸν Σωτῆρα κηρύξαντες, ὑπεμείνατε, τῶν μελῶν τὰς στεβλώσεις τῇ ἐλπίδι, τὰς μελλούσας ἀπολαύσεις, ἤδη καρπούμενοι πάνσοφοι.

Καρτερίᾳ νικήσαντες, τῶν ἀθέων τὴν ἔνστασιν, καὶ ποικίλοις εἴδεσι προσπελάσαντες, κολαστηρίων τὸν στέφανον, ἀξίως ἐδέξασθε, ἐκ χειρὸς ζωαρχικῆς, κληρουχίαν ἀνώλεθρον, νῦν πλουτήσαντες, ἐν σκηναῖς αἰωνίαις τῷ Σωτῆρι, καὶ Δεσπότῃ τῶν ἁπάντων, συμβασιλεύοντες ἔνδοξοι.

Σὺν Παμφίλῳ θεόφρονι, καὶ Οὐάλεντι Σέλευκος, Δανιὴλ Θεόδουλος, Ἡσαΐας τε, Ἱερεμίας Ἠλίας τε, καὶ θεῖος Πορφύριος, Παῦλος Ἰουλιανός, Σαμουὴλ ὁ θαυμάσιος, νῦν τιμάσθωσαν, ὑμνῳδίαις ᾀσμάτων καὶ ποικίλαις, ἐγκωμίοις οἱ γενναῖοι, καὶ ἀειζέβαστοι μάρτυρες.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Ἐπομβρίαις πανάχραντε, τῆς τοῦ Πνεύματος χάριτος, τὴν ἐμὴν διάνοιαν καταλάμπρυνον, ἡ τὴν σταγόνα κυήσασα, Χριστὸν τὴν ἀμέτρητον, ἀνομίαν τῶν βροτῶν, οἰκτιρμοῖς ἀποσμήχουσαν, καὶ κατάκλυσον, τὴν πηγὴν τῶν παθῶν μου καὶ χειμάῤῥου, καταξίωσον τρυφῆς με, τῇ ἀειζώῳ πρεσβείᾳ σου.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα σε, ἐπὶ ξύλου ὡς ἔβλεψεν, ἀμνὰς ἡ κυήσασα ἐπωδύρετο, καὶ μητρικῶς σοι ἐφθέγγετο· Υἱὲ ποθεινότατε, πῶς ἐν ξύλῳ τοῦ σταυροῦ, ἀνηρτήθης μακρόθυμε; πῶς τὰς χεῖράς τε καὶ τοὺς πόδας σου Λόγε προσηλώθης, ὑπ' ἀνόμων καὶ τὸ αἷμα, τὸ σὸν ἐξέχεας Δέσποτα;

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, Κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Ἄθλων δωδεκάριθμον ἀθλοφόρων ἀναμέλπω. Θεοφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος δ΄. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Δυνάμει τοῦ παναγίου Πνεύματος, ἡ δωδεκάριθμος, συγκροτηθεῖσα φάλαγξ καρτερῶς, δυσσεβούντων τὴν ἄθεον, καὶ πονηρὰν παράταξιν, ὡς νικηφόρος ἐτροπώσατο.

Ἠσχύνθη τοῖς ἀθλοφόροις μάρτυσιν, ὁ δυσμενὴς προσβαλών, τὴν γὰρ αὐτοῦ φαρέτραν ὁ δεινός, ἐκκενώσας πικρότατα, καταβαλεῖν οὐκ ἴσχυσε, τῶν ἀριστέων τὴν στεῤῥότητα.

Μανίας Ἑλληνικῆς τὸ φρύαγμα, κατεπατήσατε, θείᾳ συνέσει μάρτυρες Χριστοῦ, καὶ σοφίᾳ κοσμούμενοι· ᾗ ἀντειπεῖν οὐκ ἴσχυσαν, οἱ εὐσεβέσιν ἀντικείμενοι.

Ὁ θεῖος, καὶ θεηγόρος Πάμφιλος, ἐπαληθεύουσαν, πεπλουτηκὼς τὴν κλῆσιν ἀληθῶς, τῆς φιλίας τὸν σύνδεσμον, πρὸς τὸν Χριστὸν ἐτήρησε, μέχρι θανάτου ἀδιάῤῥηκτον.

Θεοτοκίον.

Νεφέλην δικαιοσύνης ἥλιον, ἡμῖν ἐκλάμψασαν, τὸν τοῦ Πατρὸς Υἱὸν μονογενῆ, Θεοτόκε πανύμνητε, πανευσεβῶς δοξάζοντες, διὰ παντὸς σὲ μακαρίζομεν.

Ὠδὴ γ΄. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Διέπρεψας εὐσεβῶς, ἔργῳ καὶ λόγῳ καὶ σεπτῷ χρίσματι, μάρτυς Χριστοῦ Πάμφιλε, τῆς ἱερωσύνης θεόσοφε.

Ὡς λύρα πανευπρεπής, ὁμολογίας ἐμμελῶς

ᾄδουσα, φθόγγους Χριστοῦ μάρτυρες, συγκεκροτημένοι πεφήνατε.

Δραμόντες πρὸς τὸν σκοπὸν, τῆς οὐρανίου καὶ σεπτῆς κλήσεως, ὡς νικηταὶ στέφανον, παρὰ τοῦ Δεσπότου εἰλήφατε. Θεοτ.

Ἐσκήνωσεν ἐν ἡμῖν, ὁ ἐν ὑψίστοις κατοικῶν Πάναγνε. ὑπερφυῶς σάρκα γὰρ, ἐκ σοῦ προσλαβὼν ἠμφιάσατο.

Ὁ Εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοὶ, ἡ ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Δωδεκάριθμος χορὸς, θείων μαρτύρων ἀληθῶς, πρὸς τυράννους δυσμενεῖς, παραταξάμενος στεῤῥῶς, τούτους τοῖς ὅπλοις τῆς πίστεως ἐνίκησε, καὶ στέφος ἐκ Θεοῦ ἀνεδήσατο, ἀγγέλων τε χοροῖς συνηρίθμηται· μεθ' ὧν πρεσβεύει πάντοτε ῥυσθῆναι, ἐκ πειρασμῶν τε καὶ θλίψεων, καὶ αἰωνίων κολαστηρίων τοὺς αὐτὸν μακαρίζοντας.

Ἕτερον ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Κολαστηρίων φοβερῶν προκειμένων, οἱ τοῦ Κυρίου ἀθληταὶ οἱ γενναῖοι, ἐν ἀπτοήτῳ χαίροντες φρονήματι, τούτοις προσωμίλησαν, τῆς σαρκὸς ἀλογοῦντες, ὅθεν ἐκληρώσαντο, αἰωνίζουσαν δόξαν, ὑπὲρ ἡμῶν πρεσβεύοντες ἀεὶ, τῶν εὐφημούντων αὐτῶν τὰ παλαίσματα.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Οὐ σιωπήσωμεν ποτὲ Θεοτόκε, τοῦ εὐχαρίστως ἀνυμνεῖν ἐκ καρδίας, τὰ σὰ ἐλέη Δέσποινα οἱ δοῦλοί σου, κράζοντες καὶ λέγοντες· Παναγία Παρθένε, πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, ἐξ ἐχθρῶν ἀοράτων καὶ ὁρατῶν, καὶ πάσης ἀπειλῆς· σὺ γὰρ ὑπάρχεις ἡμῶν ἡ ἀντίληψις.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀγεννήτου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἐπὶ ἐσχάτων σου σαρκὶ τεκοῦσα, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστὲ, οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα· πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱὲ, σταυρῷ ἐπάγῃς; ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Κεκοσμημένη τοῖς θείοις τῶν ἀποστόλων, καὶ προφητῶν χαρίσμασιν ἡ χοροστασία, ὤφθη τῶν μαρτύρων σου, ἡ τούτων ἰσάριθμος, Δέσποτα φανεῖσα προνοίᾳ σου.

Ἀπὸ ποικίλων ἀχθέντες πολιτευμάτων, ὡς ἐν βραχεῖ ὁλόκληρον, τύπον ἐκκλησίας, σώζειν ἠξιώθητε, συμφώνως κραυγάζοντες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ῥαδιουργίαι τυράννων καὶ μεθοδεῖαι, τοὺς ἀθλητὰς οὐκ ἔκαμψαν, οὐδὲ τῶν βασάνων, πόνοι ἐμαλάκισαν, προθύμως κραυγάζοντας· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Ἰθυνόμενος παλάμῃ τῇ τοῦ Δεσπότου, τὸν δι' αὐτὸν ἑκούσιον θάνατον ὑπέστη, δῆμος ὁ πανεύφημος, μαρτύρων κραυγάζοντες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε. Θεοτοκίον.

Θεηγορίαις ἐνηχούμενοι Θεοτόκε, ταῖς περὶ σοῦ καὶ βλέποντες, τούτων τὰς ἐκβάσεις, χαῖρέ σοι κραυγάζομεν, Παρθένε Πανάμωμε, οἱ λελυτρωμένοι τῷ τόκῳ σου.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Μὴ φέρων τοῖς ἐν γῇ, προσανέχειν ὦ Πάμφιλε, τὴν ἔνθεον πολιτείαν, ἣν ἐκ βρέφους μετῆλθες, ἀθλήσει κατελάμπρυνας.

Ὁ θεῖα πολιᾷ, καὶ συνέσει κοσμούμενος, τῆς πόλεως τῆς ἁγίας, ὡρμημένος Οὐάλης, ὡς μάρτυς ἐστεφάνωται.

Νοῦν ἔχων τοῦ Χριστοῦ, ὡς τῷ Παύλῳ ἑπόμενος, πανεύφημε τῶν μαρτύρων, τῷ στεφάνῳ νομίμως, ἀθλήσας κατηγλάϊσαι.

Θεοτοκίον.

Ἀνώρθωσας ἁγνὴ, τὸ τῆς φύσεως ὀλίσθημα,

κυήσασα Θεὸν Λόγον, τὸν τῶν κατεῤῥαγμένων, τὴν πτῶσιν ἀνορθώσαντα.

ᾨδὴ ς΄. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Θανάτῳ, τὴν ζωὴν τὴν ἀμείνω ὠνήσαντο, ὁ Σαμουὴλ καὶ Ἠλίας, Δανιὴλ καὶ θεῖος Ἱερεμίας, καὶ πρὸς τούτοις, ὁ Ἡσαΐας ὁ μεγαλώνυμος.

Ἐλπίσιν, αἰωνίου ζωῆς στηριζόμενοι, τὰς τῶν σωμάτων στρεβλώσεις, γεγηθότες ἔφερον οἱ γενναῖοι, οἱ τῶν θείων, ὑποφητῶν σου Σῶτερ φερώνυμοι.

Λαμπτῆρας, τοῦ Θεοῦ φαεινοὺς νῦν ἡ Αἴγυπτος, ἐξανατέλλει ἡ πάλαι, βαθυτάτῳ σκότει καλυπτομένη, τῆς ἀγνοίας, θεογνωσίας φέγγει πλουτήσασα.

Θεοτοκίον.

Ὄρος σε, Δανιὴλ ἐθεώρει Πανάμωμε, ἐξ οὗ ἐτμήθη ὁ λίθος, ὁ συντρίψας πᾶσαν πλάνης εἰκόνα, καὶ πληρώσας, θεογνωσίας πάντα τὰ πέρατα.

Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι᾽ οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι, αἵματι.

Κοντάκιον. Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Φυλάξας Χριστοῦ, τὰ θεῖα θελήματα, ἐδείχθης πιστῶν, ἀκέστωρ φιλόχριστος, γενναιόφρον Πάμφιλε· διὰ τοῦτο καὶ μακαρίζομεν, τὴν σεπτήν σου πανήγυριν, πρεσβεύων μὴ παύσῃ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ἰδοὺ ἐξέλαμψεν ἡ φωσφόρος, καὶ φωταυγὴς θεία μνήμη τοῦ στεῤῥοῦ ἀθλητοῦ Παμφίλου, τοῦ θεοφόρου· πάντων τὰς ὄψεις καὶ τὰς καρδίας καταυγάζουσα, φέγγει τοῦ ἀνεσπέρου. Πανηγυρισταὶ φιλόχριστοι δεῦτε συνδράμωμεν, τὴν τούτου θείαν χάριν, ὡς καλὴν ἑορτὴν ἑλκύσωμεν, τοῖς ᾄσμασι κατασπεύσωμεν, εὐλογοῦντες τὸν Κύριον, τὸν τοῦτον ἀξίως στεφανώσαντα. πρεσβεύει γὰρ ἀπαύστως, ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ΙϚ΄. Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Παμφίλου, Οὐάλεντος, Παύλου, Σελεύκου, Πορφυρίου, Ἰουλιανοῦ, Θεοδούλου, Ἠλία, Ἱερεμίου, Ἡσαΐου, Σαμουὴλ καὶ Δανιήλ.

Στίχ. Ὑπὲρ τὸ πᾶν σε Πάμφιλος φιλῶν Λόγε,
Καὶ τὴν τομὴν ἡγεῖτο τῆς κάρας φίλην.
Παῦλον Σέλευκος, καὶ Σέλευκον Οὐάλης,
Βλέπων τομὴν χαίροντας, τὴν τομὴν φέρει.
Ἥλαντο πρὸς πῦρ, μάρτυρες θεῖοι δύο,
Θείου πόθου πῦρ ἐντρέφοντες οἱ δύο.
Σταυροῦσι δοῦλοι τῆς πλάνης ἐπὶ ξύλου
Καὶ Θεόδουλον δοῦλον ἐσταυρωμένου.
Κλήσεις προφητῶν καὶ τελευτὰς μαρτύρων
Αὐχοῦσι πέντε μάρτυρες τετιμημένοι.
Ἕκτῃ καὶ δεκάτῃ ξίφος τάμε Πάμφιλον ἀκμητ.

Οὗτοι οἱ ἔνδοξοι μάρτυρες, ἐν τῷ ἕκτῳ ἔτει τοῦ κατὰ Διοκλητιανὸν Διωγμοῦ, εἰς τὸ μαρτύριον ἤχθησαν ἐκ διαφόρων ἅμα πόλεων καὶ ἐπιτηδευμάτων καὶ ἀξιωμάτων, εἰς μίαν τὴν ἐν Χριστῷ πίστιν συνενωθέντες. Ὁ δὲ τρόπος τῆς συλλήψεως αὐτῶν γέγονεν οὕτως. Ἐν τῷ μέλλειν αὐτοὺς τὰς πύλας τῆς πόλεως Καισαρείας παριέναι, τῶν φυλάκων πυνθανομένων, τίνες τε εἶεν, καὶ ὅθεν ὁρμῶντες, Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἐπεκάλεσαν, καὶ πατρίδα τὴν ἄνω ἔχειν Ἱερουσαλήμ. Ὅθεν κατασχεθέντες Φιρμιλιανῷ τῷ ἡγεμόνι παρέστησαν· καὶ ὁ μὲν Ἠλίας καὶ οἱ σὺν αὐτῷ τέσσαρες Αἰγύπτιοι μετὰ πολλὰς ἄλλας βασάνους, τὴν διὰ ξίφους ἀπόφασιν ἔλαβον, συναποτμηθέντων αὐτοῖς, Παμφίλου καὶ τῶν λοιπῶν. Ὁ δὲ Πορφύριος τὸ τοῦ Κυρίου αὐτοῦ Παμφίλου λείψανον ἐπιζητῶν, κατεσχέθη καὶ παρεδόθη πυρί. Ὡσαύτως δὲ καὶ Ἰουλιανὸς τὰ τῶν ἁγίων ἀσπαζόμενος λείψανα, τῇ φλογὶ ὑπεβλήθη. Ὁ δὲ Θεόδουλος, ἐπὶ ξύλου σταυρωθεὶς, διήνυσε τὸ μαρτύριον. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν Μαρτυροπόλει, καὶ τοῦ ὁσίου Μαρουθᾶ, τοῦ ἀνεγείραντος τὴν πόλιν ἐπ᾽ ὀνόματι τῶν μαρτύρων.

Στίχ. Ἡ πλήσας ἔργοις μαρτυρωνύμῳ πόλει,
Πολλῶν ἐν αὐτῇ μαρτυρησάντων κρέα.
Στέρξας Μαρουθᾶς, τὸν Θεὸν σφόδρα σφόδρα,
Θεῷ παρεστὼς τέρπεται σφόδρα σφόδρα.

Οὗτος ὁ ὅσιος Μαρουθᾶς, ἐπίσκοπος γέγονεν, ἀπεστάλη δὲ παρὰ Θεοδοσίου τοῦ μεγάλου βασιλέως Ῥωμαίων πρεσβευτὴς πρὸς τὸν βασιλέα Περσῶν. Διὰ δὲ τὴν προσοῦσαν αὐτῷ ἀρετὴν, μεγάλης τιμῆς παρ-

τοῖς Πέρσαις ἀξιωθείς, μάλιστα δὲ τὴν τοῦ βασιλέως θυγατέρα ὑπὸ πνεύματος πονηροῦ συνεχομένην ἀπαλλάξας, ἐξῃτήσατο τὰ τῶν ἐν Περσίδι ἀθλησάντων λείψανα, καὶ ἐπ' ὀνόματι αὐτῶν πόλιν δειμάμενος, ἐν αὐτῇ ταῦτα κατέθετο, καὶ χρόνοις ὕστερον ἐκοιμήθη κατὰ τὴν ἡμέραν ἐν ᾗ τὴν πόλιν ἐνεκαίνισεν· ὅθεν καὶ ἡ αὐτοῦ μνήμη, συμπανηγυρίζεται τοῖς μάρτυσι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Φλαβιανοῦ.

Στίχ. Ζωῆς ματαίας ἐκπεραιώσας χρόνον,
Ζῇ Φλαβιανὸς εἰς τὸν αἰώνιον χρόνον.

Οὗτος ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν, ὄρους τινὸς καταλαβὼν κορυφήν, καὶ οἰκίσκον μικρὸν δειμάμενος, καθεῖρξεν ἑαυτόν. Καὶ ἑξήκοντα διατελέσας ἔτη ἐν αὐτῷ, μήτε ὁρώμενος, μήτε φθεγγόμενος, ἀλλ' εἰς ἑαυτὸν νεύων, καὶ τὸν Θεὸν φανταζόμενος, πᾶσαν ἐκεῖθεν ψυχαγωγίαν ἐδέχετο, κατὰ τὴν προφητείαν τὴν λέγουσαν· Κατατρύφησον τοῦ Κυρίου, καὶ δώσει σοι τὰ αἰτήματα τῆς καρδίας σου. Διὰ δή τινος βραχέος ὀρύγματος τὴν χεῖρα προτείνων, τὴν κομιζομένην τροφὴν εἰσεδέχετο. Ἵνα δὲ μὴ πρόκειται τοῖς ὁρᾷν βουλομένοις, ὡς ἔτυχε, ἐγκάσιον αὐτὸ ἑλικοειδῶς εἶχε κατεσκευασμένον. Τροφὴ δὲ αὐτῷ, ἐκορέννυτο διάβροχα ὕδατι ὄσπρια, καὶ αὐτὰ ἅπαξ τῆς ἑβδομάδος σιτούμενα. Οὕτως οὖν ὁ ὅσιος ἐπιβιοὺς ἐν ὅλοις ἑξήκοντα ἔτεσι, μὴ παραμείψας αὐτοῦ τὸ σύνολον, μήτε τὴν τροφήν, μήτε τὴν ὑψηλὴν ταύτην διαγωγήν, ἐκ τούτου θαυμάτων δωρεαῖς ἐκ Θεοῦ ἐπεπλούτιστο· καὶ δράκοντα παμμεγέθη διὰ προσευχῆς ἐθανάτωσε, καὶ ἀσπίδα ἀπέκτεινεν ἐκεῖθεν τοὺς ἐπὶ τὴν χώραν καταβλάψαι ἐπειγομένων, διὰ προσευχῆς ἐδίωξεν· ἀπὸ νεανίσκου τινὸς δαίμονα ἀπήλασε, καὶ καρκινωθέντα μαστὸν τινὸς γυναικὸς ἐναρέτου, σφραγῖδι μόνῃ ἰάσατο· ὑπὸ κεραυνοῦ κρουσθέντα τινά, καὶ ἀποψύξαντα, διὰ προσευχῆς ἀνέστησεν. Οὕτως οὖν βιώσας ὁ ὅσιος, καὶ οὕτω πολιτευσάμενος, βίον βίου ἠλλάξατο, καὶ τὴν ἀγήρω καὶ ἄλυπον, ἀντὶ τῆς πολυφροντίδος ἐκλήθη, εὐφραινόμενος ἐν αὐτῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Φλαβιανοῦ Πατριάρχου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Σκόλοψι νοητοῖς οὐχὶ προσκόψας πόδας,
Ὁ Φλαβιανὸς ἄχρι σοῦ Θεὲ τρέχει.

Οὗτος ὑπῆρχε τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἁγίας τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας πρεσβύτερος· καὶ διὰ τὴν πολλὴν αὐτοῦ ἐγκράτειαν καὶ ἐνάρετον πολιτείαν, εὐδοκίᾳ Θεοῦ, καὶ ψήφῳ τοῦ βασιλέως, καὶ τῆς Συγκλήτου καὶ τῆς Ἱερᾶς Συνόδου, χειροτονεῖται Πατριάρχης τῆς αὐτῆς ἐκκλησίας. Συγχωρήσει Θεοῦ καὶ ἀδίκως παρὰ τοῦ αἱρετικοῦ Διοσκόρου, καὶ τῶν ὁμοφρόνων αὐτοῦ, κρατήσας τῆς πατριαρχείας χρόνον ἕνα, καὶ μῆνας δέκα, καὶ εἰς ἐξορίαν παραπέμπεται. Ἔνθα θλίψεις πολλὰς ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ὑποστάς, καὶ ἀσθενείᾳ περιπεσών, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος νέος ὁσιομάρτυς Ῥωμανὸς ὁ ἐκ Καρπενησίου, ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας κατὰ τὸ ἔτος αχϙδ΄. ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ὡς εἰς γάμους ἔδραμες εἰς τὰς βασάνους,
Ῥωμανὲ μάρτυς· ὢ τῆς σῆς ἀνδρίας.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις Χριστέ.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Φαιδρῷ προσώπῳ, καὶ διανοίας καθαρότητι, μάρτυς προορῶν τὴν μένουσάν σε χαράν, τῶν βασάνων κατεφρόνησας, καταξεόμενος ἀνηλεῶς, παμμάκαρ Πορφύριε.

Ὁ νεανίας, τρεῖς ἐν καμίνῳ διασώσας Θεός, αὐτὸς ἀλλοφύλῳ κακίᾳ σὲ δι' αὐτόν, ἐν πυρὶ ὁλοκαυτούμενον, σοφέ, προσδέχεται, ὡς εὐωδέστατον θῦμα Πορφύριε.

Ῥώμῃ ψυχῆς σου, κεκοσμημένος καὶ τοῦ σώματος, πᾶσαν τοῦ τυράννου Σέλευκε τὴν ἰσχύν, κατεβέβληκας πανεύφημε, εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοτόκος, ὡραιοτέρα πάσης κτίσεως, ἔφυς· τοῦ Θεοῦ γὰρ γέγονας ἀληθῶς, ἐνδιαίτημα πανάγιον· εὐλογημένη σὺ ἐν γυναιξίν, ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Νόμοις τοῦ πειθόμενος Χριστοῦ, ἀπέθου ἅπαντα, πάνσοφε Σέλευκε· ὡς στρατιώτης δὲ γέγονας, εὐσεβείας καὶ διδάσκαλος, καὶ τῶν χηρῶν καὶ ὀρφανῶν, ἐπιμελούμενος καὶ κραυγάζων· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ἀγγελίᾳ διαλάμπων νοητῇ, προσδραμὼν ἔνδοξε, μάρτυς Θεόδουλε, καὶ δοῦλος γνήσιος γέγονας τὸν δεσπότην ἐκμιμούμενος· οὗ τὸν σταυρὸν ἐπιποθῶν, σταυρὸν ὑπέμεινας ἀνακράζων· πάντα τὰ ἔργα κραυγάζω τὸν Κύριον.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Ναὸς φανεὶς Ἰουλιανὲ, τοῦ θείου πνεύματος, τρόπον χρηστότητι κατακεκόσμησαι. πλήρης μὲν, εὐσεβείας καὶ πρᾳότητος, πλήρης δὲ πίστεως ὤφθεις, ὁλοκαυτούμενος· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζεις τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ἀμήτωρ ὁ Λόγος ἐκ Πατρὸς, ὑπάρχων πρότερον, ἀπάτωρ γέγονεν, ἐκ σοῦ τὸ δεύτερον Πάναγνε, σαρκωθεὶς ὁ πρὶν ἀσώματος, δι᾽ εὐσπλαγχνίαν βουληθεὶς, σῶσαι τοὺς ψάλλοντας· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιὴλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταὶ, παῖδες κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θʹ. Λίθος ἀχειρότμητος.

Μόνην τὴν οὐράνιον ὄντως, ζωὴν ποθοῦντες ἀθλοφόροι, τῆς κοσμικῆς καὶ ἐπικήρου, μεγαλοφρόνως κατεφρονήσατε. διὸ τρυφῆς τῆς κρείττονος, ἢ μακαρίας ἀπολαύετε.

Ἔνδον νῦν τοῦ θείου λειμῶνος, περιχορεύετε προθύμως, τῶν ἀπαυγασμάτων τῇ πηγῇ, παρεστηκότες μάρτυρες ἔνδοξοι. ἀφ᾽ ἧς ἀπαρυόμενοι, τὰς λαμπηδόνας καταλάμπεσθε.

Λόγῳ καθηράμενοι πάσας, τὰς τῶν ψυχῶν ὑμῶν κηλῖδας, ἢ τοὺς δερματίνους χιτῶνας, διὰ βασάνων ἀποδυσάμενοι. πανευπρεπὲς ἱμάτιον, τοῦ σωτηρίου ἠμφιάσασθε.

Πάντων τῶν ἐν πίστει τελούντων, τὴν πανασίδιμόν σου μνήμην, τῆς δωδεκαρίθμου χορείας, νῦν μεμνημένη, πρὸς τὸν Δεσπότην Χριστὸν, τῆς μετὰ σοῦ σκηνώσεως, ἀξιωθῆναι καθικέτευσον.

Θεοτοκίον.

Ὡς μήτηρ τοῦ μόνου δεσπότου, πάντων κτισμάτων ὑπερτέρα, πέφηνας Παρθένε Μαρία. διὸ πιστοί σε πάντες πανάμωμε, ἀεὶ ἐπαγαλλόμενοι, ἐν ὑμνῳδίαις μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς, συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις. διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἀπ᾽ [illegible]

[illegible]

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, ὡς σύνηθες. Ζήτει εἰς [illegible]

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΙΖʹ.

Τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου τοῦ Τύρωνος.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ϛʹ. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια.

Ἦχος βʹ. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Δῶρον, ὁ Χριστὸς πλουτοποιὸν, σὲ τῇ οἰκουμένῃ παρέσχεν, ὡς εὐεργέτης Θεὸς, δῶρόν σου τὸ τίμιον αἷμα Θεόδωρε, δι᾽ αὐτὸν ἐκχεόμενον, καὶ θεοσεβείας, ζήλῳ προσφερόμενον, αὐτῷ δεξάμενος. ᾧ νῦν εὐσεβεῖ παρρησίᾳ, μάρτυς παριστάμενος πάντας, τοὺς εἰς σὲ προστρέχοντας διάσωσον.

Πύργος, χρηματίζεις ἀσφαλὴς, τὰς τῶν ἐναντίων ἐφόδους ἀποκρουόμενος· πρόμαχος ἀήττητος τῶν εὐφημούντων σε. ὀξυτάτη ἀντίληψις, θερμὴ προστασία, σύντομός τε λύτρωσις, κοινὴ βοήθεια, πρέσβυς δυνατώτατος μάκαρ, ῥύστης ἑτοιμότατος πάντων, τῶν πιστῶς αἰτούντων σε Θεόδωρε.

Ἔχων, τὸν χειμάῤῥουν τῆς τρυφῆς, καὶ τὸ τῆς ἀφέσεως ὕδωρ, Χριστὸν εὔιλατον, μάρτυς ἀληθέστατος αὐτοῦ γενόμενος, τῶν χειμαῤῥόων με λύτρωσαι, τῶν τῆς ἀνομίας, ὕδωρ μοι κατεύνασον, τὸ ἀνάστατον παθῶν.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

πειρασμῶν καταιγίδας. σῶσον πρὸς τὴν ἄνω γαλήνην, ἀξιομακάριστε Θεόδωρε.

Δόξα. Ἦχος β΄.

Θείων δωρεῶν, ἐπώνυμόν σε γεραίρω τρισμάκαρ Θεόδωρε· τοῦ φωτὸς γὰρ τοῦ θείου, ἄδυτος φωστὴρ ἀναδειχθείς, κατέλαμψας ἀθλοφόρε τὴν σύμπασαν κτίσιν. καὶ πυρὸς ἀκμαιότερος φανείς, τὴν φλόγα κατέσβεσας, καὶ τοῦ δολίου δράκοντος, τὴν κάραν συνέτριψας. διὸ ἐν τοῖς ἄθλοις σου, Χριστὸς ἐπικαμφθείς, ἐστεφάνωσε τὴν θείαν κάραν σου, μεγαλομάρτυς ἀθλητά. ὡς ἔχων παῤῥησίαν πρὸς Θεόν, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Δέξαι, τὴν ἱκέσιον ᾠδήν, τῶν σῶν οἰκετῶν Θεοτόκε, ἥν σοι προσάγομεν Δέσποινα διάσωσον, ἀπορουμένους ἡμᾶς. καὶ κινδύνων ἐξάγαγε, τὴν ποίμνην σου ταύτην, πίστει σοι προσπίπτουσαν, ἐν τῷ σεπτῷ σου ναῷ. σὺ γὰρ τὸν σωτῆρα τεκοῦσα, ἔχεις παῤῥησίαν ὡς μήτηρ, ἐκτενῶς πρεσβεύειν τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ὅτε, ἡ ἀμίαντος Ἀμνάς, ἔβλεψε τὸν ἴδιον ἄρνα, ἐπὶ σφαγὴν ὡς κριτὸν, θέλοντα ἑλκόμενον, θρηνοῦσα ἔλεγεν· ἀτεκνῶσαι νῦν σπεύδεις με, Χριστὲ τὴν τεκοῦσαν. τί τοῦτο πεποίηκας, ὁ λυτρωτὴς τοῦ παντός; ὅμως, ἀνυμνῶ καὶ δοξάζω, σοῦ τὴν ὑπὲρ νοῦν τε καὶ λόγον, ἄκραν συγκατάβασιν φιλάνθρωπε.

Ἀπόστ. [illegible]

Δόξα, ἦχος β΄.

Τὴν θεοδώρητον χάριν, τῶν θαυμάτων σου μάρτυς Θεόδωρε, πᾶσιν ἐφαπλοῖς τοῖς πίστει σοι προστρέχουσι. δι' ἧς εὐφημοῦμέν σε λέγοντες· αἰχμαλώτους σὺ ῥύεις, θεραπεύεις νοσοῦντας, πενομένους πλουτίζεις, καὶ διασώζεις πλέοντας· μάταιον δρασμόν, ἐπέχεις οἰκετῶν, καὶ ζημίας φανερώσεις ποιεῖς. τοῖς συλληφθεῖσιν ἀθλητά, καὶ στρατιώτας παιδεύεις, τῆς ἁρπαγῆς ἀπέχεσθαι, νηπίοις χαρίζῃ συμπαθῶς τὰ αἰτήματα. θερμὸς εὑρίσκῃ προστάτης, τοῖς ἐπιτελοῦσί σου τὸ ἱερὸν μνημόσυνον. μεθ' ὧν καὶ ἡμῖν, ἀθλητὰ ἱερώτατε, τοῖς ἀνυμνοῦσί σου τὸ μαρτύριον, αἴτησαι παρὰ Χριστοῦ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.
Ὅτε, ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Νέον, οὐρανὸν καινοφανῆ, οἱ τοῦ οὐρανίου αὐτόπται, σὲ καθορῶντες Θεοῦ, δόξαν διηγοῦνταί σοι, οὐρανομήκη πρὸς γῆν. καὶ χειρῶν αὐτοῦ ποίησιν, ἀγγέλλουσι κόσμῳ, ἔχοντες στερέωμα, τοῦ σαρκωθέντος ἐκ σοῦ. φθόγγος γὰρ ὁ τούτων ἐξῆλθε, μέχρι τῆς περάτων Παρθένε, τόκον κηρυττόντων σου τοῖς ἔθνεσι.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ὅτε, ἐν σταυρῷ σε ἡ Ἀμνάς, Ἄρνα τὸν οἰκεῖον ἑώρα, κατακεντούμενον, ἥλοις ὠλοφύρετο, ἐκπληττομένη σφοδρῶς, καὶ δακρύουσα ἔλεγε· πῶς θνήσκεις υἱέ μου, θέλων τὸ χειρόγραφον τοῦ πρωτοπλάστου Ἀδὰμ, ῥῆξαι καὶ θανάτου λυτρῶσαι, ἅπαν τὸ ἀνθρώπινον, δόξα, τῇ οἰκονομίᾳ σου Μακρόθυμε.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος β΄.

Μεγάλα τὰ τῆς πίστεως κατορθώματα. ἐν τῇ πηγῇ τῆς φλογός, ὡς ἐπὶ ὕδατος ἀναπαύσεως, ὁ ἅγιος μάρτυς Θεόδωρος ἠγάλλετο· πυρὶ γὰρ ὁλοκαυτωθείς, ὡς ἄρτος ἡδὺς, τῇ Τριάδι προσήνεκται. ταῖς αὐτοῦ ἱκεσίαις Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν [illegible]

ὁ Κανὼν [illegible]

Τοὺς [illegible]

Ὠδὴ α΄. [illegible] Ὑγρὰν διοδεύσας.

Τὸν θεῖον ἀγῶνα μάρτυς Χριστοῦ, [illegible] νενικημένος, καὶ τὸν δρόμον [illegible] τηρήσας τῆς πίστεως, [illegible]

Οὐράνιος [illegible]

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

ματος, χρηματίζων τοὺς ἐπὶ γῆς, σὲ προσκαλουμένους ἐκ κινδύνων, καὶ περιστάσεων ἐκλύτρωσαι.

Ὑπερφυῆ δόξαν παρὰ Χριστοῦ, λαβὼν ἀθλοφόρε, τὴν γῆν πᾶσαν περιπολεῖς, ῥυόμενος πάντας τοὺς ἐν πίστει, μετ' εὐλαβείας ἀνυμνοῦντάς σε.

Θεοτοκίον.

Σοφίαν καὶ Λόγον ἡ τοῦ Πατρός, ἀφράστως τεκοῦσα, τῆς ψυχῆς μου τὸ χαλεπόν, θεράπευσον τραῦμα καὶ καρδίας, τὴν ἀλγηδόνα καταπράϋνον.

ᾨδὴ γ'. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Πῦρ τὸ τῶν βασάνων σε, οὐ κατεπτόησεν· ὅθεν πῦρ, τῶν πειρασμῶν, τῶν σοὶ προστρεχόντων, καταπαύεις Θεόδωρε.

Ῥῦσαι ταῖς πρεσβείαις σου, τῆς κατεχούσης με θλίψεως, μάρτυς Χριστοῦ, πᾶσαν ὁμαλίζων, τὴν τοῦ βίου τραχύτητα.

Ὅλην τὴν καρδίαν μου, καὶ τὴν διάνοιαν τείνω σοι, καὶ τὴν ψυχήν, τῆς σῆς ἀθλοφόρε, βοηθείας δεόμενος.

Θεοτοκίον.

Στῆσόν μου τὸν ἄστατον, τῶν λογισμῶν Ἁγνὴ τάραχον, Μῆτερ Θεοῦ, τὴν πρὸς τὸν Υἱόν σου, κατευθύνουσα κίνησιν.

Ὁ Εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε· σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων, ϗ ὑμνεῖ σε τὸ Πνεῦμά μου.

Κάθισμα ἦχος πλ. δ'. Τὴν σοφίαν.

Θεϊκὴν πανοπλίαν ἀναλαβών, ϗ εἰδώλων τὴν πλάνην καταβαλών, ἀγγέλους διήγειρας, εὐφημεῖν τοὺς ἀγῶνάς σου· τῷ γὰρ θείῳ πόθῳ, τοῦ Χριστοῦ πυρπολούμενος, τοῦ ἐν πυρὶ θανάτου, γενναίως κατετόλμησας· ὅθεν φερωνύμως, τοῖς αἰτοῦσί σε πίστει, τὰ θεῖα δωρήματα, ἀθλοφόρε Θεόδωρε, διὸ πίστει βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον ὅμοιον.

Παναγία Παρθένε μήτηρ Θεοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ πάθη τὰ χαλεπά, θεράπευσον δέομαι, ϗ συγγνώμην παράσχου μοι, τῶν ἐμῶν πταισμάτων, ἀφρόνως ὧν ἔπραξα, τὴν ψυχὴν ϗ τὸ σῶμα, μολύνας ὁ ἄθλιος. οἴμοι τί ποιήσω, ἐν ἐκείνῃ τῇ ὥρᾳ, ἡνίκα οἱ ἄγγελοι, τὴν ψυχήν μου χωρίζουσιν, ἐκ τοῦ ἀθλίου μου σώματος; τότε Δέσποινα βοήθειά μοι γενοῦ, ϗ προστάτις θερμότατος. σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐβόωσα· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν. ἥνπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, μακρόθυμε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος· σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου, ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα παθήματα.

ᾨδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Κυβερνήτην προβάλλομαι, σὲ Θεοῦ θεράπον, σύ με κυβέρνησον, τῷ ἱστίῳ τῷ τοῦ Πνεύματος, ϗ ταῖς θείαις αὔραις πανάοιδιμε.

Ἀπὸ πάσης δεόμεθα, ῥῦσαι ἀπειλῆς παμμάκαρ Θεόδωρε, τοὺς σὲ πίστει μακαρίζοντας, καὶ τὴν θείαν μνήμην σου γεραίροντας.

Λιτανεύων Θεόδωρε, τὸν ἀγαθοδότην καὶ μεγαλόδωρον, τοὺς ἐν τόπῳ τῆς κακώσεως τεταπεινωμένους ἐπανόρθωσον.

Οὐ ζωὴ οὐδὲ θάνατος, οὐ τὰ ἐνεστῶτα οὐδὲ τὰ μέλλοντα, οὐ τὸ πῦρ οὐδὲ μάστιγες, ἀπὸ τοῦ Χριστοῦ Θεόφρον σε ἐχώρισαν.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Θεοτοκίον.

Υπὸ χρόνον γενάμενον, τὸν ἐκ τοῦ Πατρὸς ἀχρόνως ἐκλάμψαντα, Θεομῆτορ ἡμῖν τέτοκας. ὃν δυσώπει, σῶσαι τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὠδὴ ζ΄. Ὀρμήζοντες βυθῷ ἐν σοι.

Μαρτύρων πεφηνὼς ἐγκαλλώπισμα, μάρτυς Χριστοῦ, τῶν πιςῶν βοήθεια, γενοῦ ᾗ τεῖχος ἀκράδαντον.

Ἑνώσει ἀπολαύων τῇ κρείττονι, τῶν ὑπὲρ νοῦν, ἀγαθῶν Θεόδωρε, τοὺς σὲ τιμῶντας διάσωσον.

Νυττόμενος τῷ φίλτρῳ τοῦ κτίσαντος, τὴν τῶν κτιστῶν. ἀπῶσω προσπάθειαν, ᾗ τῷ Θεῷ εὐηρέστησας.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἔτεκες Παρθένε Πανάμωμε, Θεὸν Λόγον, ἐκτενῶς ἱκέτευε, ὑπὲρ τῶν πίστει ὑμνούντων σε.

Ὠδὴ ς΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Υπέρμαχος πέφυκας, τῆς εὐσεβείας θερμότατος, καὶ πλάνης στηλιτευτής, εἰδώλων γενόμενος, δαιμόνων φαντάσματα, καὶ παθῶν εἰκόνας, τῆς ψυχῆς μου ἐξαφάνισον.

Στερέωμά μοι γενοῦ, καὶ τεῖχος μάρτυς ἀσάλευτον, τὸ ἀσθενὲς καὶ σαθρόν, τὸ τῆς διανοίας μου, στηρίζων Θεόδωρε, ταῖς σαῖς προστασίαις, καὶ φυλάττων ἀδιάπτωτον.

Στρατείας φθοροποιοῦ, καὶ φθειρομένης ἠλόγησας. στρατείαν δὲ τῆς ζωῆς, παμμάκαρ Θεόδωρε, τελείως ἠγάπησας, ἐν ᾗ νικηφόρος ἀνεδείχθης ἀξιάγαστε.

Θεοτοκίον.

Ἐξέλαμψεν ἐκ Σιών, ἡ τοῦ ὑψίστου εὐπρέπεια, τὸ πρόσλημμα τῆς σαρκός, καθ᾽ ἕνωσιν ἄφραστον, ἐκ σοῦ ἀπεψήνατο, περιδεδεμένη, καὶ τὸν κόσμον κατεφώτισεν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ. πολλαὶ γάρ αἱ ἀνομίαι μου. καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι. πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον ἦχος β΄.

Πίστιν Χριστοῦ ὡσεὶ θώρακα, ἔνδον λαβὼν ἐν καρδίᾳ σου, τὰς ἐναντίας δυνάμεις κατεπάτησας πολύαθλε, καὶ στέφει οὐρανίῳ ἐστέφθης, αἰωνίως ὡς ἀήττητος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν ἐν θρόνῳ φωτὸς ἐποχούμενον, εὐχαρίστως ἐν πίστει ὑμνοῦμέν σε, ὅτι δώρημα θεῖον παρέσχηκας, τὸν γενναῖον τοῖς ἄθλοις Θεόδωρον, τὸν ἐν τῷ βίῳ τρισμακάριστον, ὡς ὑπέρμαχον ὄντα τῆς ἀληθείας, καὶ λαμπρὸν στεφανίτην σοι Χριστὲ ὁ Θεός. ὑπὲρ σοῦ μέχρι τέλους ἀντέσχεν, ἄθλων ὡς ἀήττητος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ΙΖ΄. Μνήμη τοῦ ἁγίου μεγαλομάρτυρος Θεοδώρου, τοῦ Τήρωνος.

Στίχ. Τήρων ὁ δηλῶν ἀντίπαλον ὁπλίτην
Θεῷ πρόσεισιν ἄρτι καυστὸς ὁπλίτης.
Ἑβδομάτῃ δεκάτῃ, πυρὶ Τήρωνα φλεγέθουσι.

Οὗτος ὁ ἅγιος μάρτυς κατὰ τοὺς χρόνους ἦν Μαξιμιανοῦ καὶ Μαξιμίνου τῶν βασιλέων, ἐκ τῆς μητροπόλεως Ἀμασείας ὡρμώμενος, ἐκ χωρίου λεγομένου Χουμιαλῶν. Ἅμα δὲ τῇ στρατιᾷ τῶν Τηρώνων καταλεγείς, καὶ ὑπὸ τὴν τάξιν τοῦ Πραιποσίτου Βρίγκα τυγχάνων, παρ᾽ αὐτοῦ εἰς ἐξέτασιν κατέστη, τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ὁμολογήσας, καὶ τὰ σεβάσματα τῶν Ἑλλήνων ὡς ἄψυχα ξόανα καὶ ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων διαπτύσας. Καὶ καιροῦ δοθέντος αὐτῷ εἰς διάσκεψιν, οὐκ ἐν ἀπραξίᾳ τοῦτον, ἀλλὰ τὴν μεγίστην τῶν πραγματειῶν ἐξειργάσατο. Τὸ γὰρ εἴδωλον τῆς τῶν Θεῶν μητρός, ὡς Ἕλληνες ληρωδοῦσι, κατέφλεξεν. Ὅθεν συσχεθείς, καὶ αὐτουργὸς γενέσθαι ὁμολογήσας τοῦ ἐμπρησμοῦ, πρῶτον μὲν κρεμασθεὶς ξέεται, εἶτα εἰς κάμινον πυρὸς ἐμβάλλεται, καὶ ἐν αὐτῇ τελειοῦται. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ μαρτυρείῳ, τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φωρακίου, ἐν τῷ Σαββάτῳ τῆς πρώτης τῶν νηστειῶν ἑβδομάδος, ἐν ᾧ καὶ τὸ θαῦμα γέγονε παρ᾽ αὐτοῦ τῶν κολλύβων, ἐρυσαμένου τὸν Χριστιανῶν λαὸν ἐκ τῆς μιασματώδους βρώσεως τῶν εἰδωλοθύτων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἁγίας Μαριάμνης, ἀδελφῆς τοῦ ἁγίου Φιλίππου τοῦ Ἀποστόλου.

Στίχ. [illegible] τὴν Μαριάμνην Θεὸς [illegible]

Τὸν ἐκ Μαρίας Παρθένου Χριστὸν βλέπω.

Μετὰ τὴν ἀνάληψιν τοῦ Χριστοῦ, παραγενόμενος ὁ ἅγιος Φίλιππος, μετὰ καὶ τοῦ Βαρθολομαίου, καὶ Μαριάμνης τῆς ἀδελφῆς αὐτοῦ εἰς Ἱεράπολιν, καὶ διὰ τὸ κηρύξαι τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ, κρεμασθεὶς καὶ τιμωρηθεὶς, ηὔξατο πρὸς τὸν Θεὸν, καὶ κατεχώσθησαν εἰς τὴν γῆν, ὅ τε Ἀνθύπατος, καὶ ὁ ὑπ' αὐτὸν λαός· οἱ δὲ λοιποὶ φοβηθέντες, παρεκάλεσαν τὸν ἱερὸν Βαρθολομαῖον, καὶ τὴν ἁγίαν Μαριάμνην, κρεμαμένους καὶ αὐτοὺς, ἵνα μὴ καὶ αὐτοὶ καταποντισθῶσι. Καὶ ἐδυσώπησαν αὐτοὶ τὸν ἅγιον Φίλιππον, καὶ οὐ κατεπόντισεν αὐτοὺς, ἀλλὰ καὶ τοὺς καταποντισθέντας ἐξήγαγε. Τὸν δὲ Ἀνθύπατον καὶ τὴν Ἐχιδναν, τὴν γυναῖκα αὐτοῦ ἀφῆκε κάτω. Τότε ἀπελύθησαν ὁ Βαρθολομαῖος, καὶ ἡ Μαριάμνη. Καὶ ὁ μὲν Βαρθολομαῖος, ἀπελθὼν εἰς Ἰνδίαν τὴν εὐδαίμονα, σταυρωθεὶς τελειοῦται. Ἡ δὲ Μαριάμνη ἀπελθοῦσα εἰς Λυκαονίαν, καὶ κηρύττουσα τὸν λόγον τοῦ Χριστοῦ, καὶ πολλοὺς βαπτίσασα ἐτελειώθη ἐν εἰρήνῃ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Αὐξιβίου, ἐπισκόπου Σόλωνος τῆς Κύπρου.

Στίχ. Τὸν Αὐξίβιον οὐ παρορῶσι λόγοι,
Φανέντα λῃξίβιον ἐξ ἐναντίου.

Οὗτος ἦν ἐκ τῆς παλαιᾶς Ῥώμης, τὴν θρησκείαν Ἕλλην, ἀκολουθήσας δὲ τῷ ἁγίῳ Ἀποστόλῳ καὶ Εὐαγγελιστῇ Μάρκῳ, καὶ διδαχθεὶς παρ' αὐτοῦ τὸν λόγον τῆς ἀληθείας, ἐβαπτίσθη, καὶ ἐχειροτονήθη ἐπίσκοπος Σόλωνος τῆς ἐν Κύπρῳ· καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων εἰς Χριστὸν ἐπιστρέψας, καὶ διαφόρων θαυμάτων αὐτουργὸς γεγονὼς, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θεοστηρίκτου.

Στίχ. Θεοστήρικτος τὸν Θεὸν πήξας βάσιν
Ὄντως θεοστήρικτος ἔργοις ὁρᾶται.

Καὶ ἡ εὕρεσις τῶν λειψάνων τοῦ ἁγίου Μηνᾶ τοῦ Καλλικελάδου.

Στίχ. Τὴν γῆν ὀρύξας ὡς ἀμέλλη τῷ λόγῳ,
Μηνᾶν ἐκεῖθεν ἐκφέρει κεκρυμμένον.

Επὶ τῆς βασιλείας Μαρκιανοῦ τοῦ φιλοχρίστου βασιλέως, ὁ μακάριος Μηνᾶς μιᾷ τῶν νυκτῶν ἐπιστὰς τινὶ ἀνδρὶ φιλοχρίστῳ λεγομένῳ, καὶ τὴν τῶν Τριβούνων περιβεβλημένῳ στολὴν, ὡς αὐτός εἰμι Μηνᾶς ὁ Καλλικέλαδος ὁ ὑπὸ σοῦ ζητούμενος, ἐν τῷ κατὰ τὴν Ἡράκλειαν αἰγιαλῷ κατακείμενος, καὶ τὸν τόπον ὑποδεικνύων δακτύλῳ, καθ' ὃν ἦν κείμενος. Ὁ δὲ φιλόθεος οὗτος ἀνὴρ ἀξιωτέρου ἠράσθη, καὶ Μαρκιανῷ τῷ Νουμερίων ὑπάρχοντι, τὰ ὀφθέντα μηνύει ἐν τάχει. Οὗτος δὲ οὐδὲν τὰ ἀκουσθέντα δῆλα ποιεῖ τῷ βασιλεῖ· καὶ αὐτίκα κατὰ τὸν δηλωθέντα τόπον στρατιῶται ἐξαποστέλλονται. Οἵτινες διασκάψαντες τάχιον, εὗρον σιδηρᾶν λάρνακα, ἐν ᾗ ἦν κείμενον τὸ μαρτυρικὸν σῶμα. Ἀλλὰ καὶ γραφὴν σὺν αὐτῇ ἐπὶ πλακὸς ἐγγεγλυμμένην, καὶ δηλοῦσαν ἐκεῖ καταστεθεῖσθαι τὸν μάρτυρα, ἐν ᾧ ἐχρημάτιζε τόπῳ. Ψηφίσαντες οὖν κατὰ τὴν τῆς πλακὸς γραφὴν, εὗρον παρῳχηκότας χρόνους τετρακοσίους· ὅθεν καὶ τῷ Θεῷ εὐχαριστίαν πανδημεὶ ἀνέπεμψαν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἐν εὐσεβεῖ μνήμῃ γενομένων βασιλέων, Μαρκιανοῦ καὶ Πουλχερίας. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῶν σύναξις ἐν τῇ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ.

Στίχ. Τὸν Μαρκιανὸν Πουλχερίᾳ συνάπτω.
Ἀζύγας εἰπεῖν οὐκ ἔχω, ἢ συζύγους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Θεόδωρος ὁ Βυζάντιος, ὁ ἐν Μιτυλήνῃ μαρτυρήσας κατὰ τὸ ͵αψοε΄ ἀγχόνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ὕμνος νεάζων Θεοδώρῳ τῷ νέῳ
Χριστοῦ ἀθλητῇ ἐνδίκως ἁρμόττεος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις, Χριστέ.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ ἐκ τῆς Ἰουδαίας.

Σὲ ζωῆς μου προστάτην, καὶ συλλήπτορα φέρω τῆς σωτηρίας μου, καὶ φύλακα θεόφρον, ἀσφάλειαν διδόντα, τοῖς ἐν πίστει κραυγάζουσιν· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ως τερπνότατον θῦμα, σεαυτὸν τῷ Κυρίῳ καὶ ἱερώτατον, προσήνεγκας παμμάκαρ, καὶ πυρὶ τῶν βασάνων, ὡλοκαύτωσας ἔνδοξε· ὁ τῶν πατέρων βοῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ζωτικῆς ἐπιπνοίας, ἐμφορούμενος μάκαρ τοῦ θείου Πνεύματος, τὰ πνεύματα διώκεις, τὰς νόσους θεραπεύεις, καὶ κραυγάζεις γηθόμενος· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Θεοτοκίον.

Εκ γαστρός σου προῆλθε, σαρκωθεὶς ὁ τῶν ὅλων Παρθένε Κύριος, διό σε Θεοτόκον, φρονοῦντες ὀρθοδόξως, τῷ Υἱῷ σου κραυγάζομεν· ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν, Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Παντοδαπαῖς πανεύφημε, τρικυμίαις χειμαζόμενοι, καὶ ταῖς συμφοραῖς τοῦ βίου συνεχόμενοι, προστάτην ἄσειστον, καὶ συνεργὸν

γινώσκοντες, πάντες οἱ πιστοὶ σὲ πρεσβευτὴν τῷ Δεσπότῃ, προσάγομεν βοῶντες· μὴ ἐλλίπῃς πρεσβεύειν, ὑπὲρ τῶν ἀνυμνούντων, τὴν πάνσεπτόν σου μνήμην.

Ἁμαρτιῶν ἁλύσεσι, δεδεμένος πανόλβιε, καὶ ταῖς τῶν πταισμάτων μου σειραῖς πεδούμενος, προσφεύγω τῇ σκέπῃ σου, στεφανηφόρε λύσιν αἰτῶν. ἀλλ' ὡς θαυμαστὴν πρὸς τὸν τῶν ὅλων Δεσπότην, θεόφρον παῤῥησίαν, κεκτημένος δυσώπει, σωθῆναί με ὑμνοῦντα, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μαρτυρικαῖς λαμπόμενος, ἀγλαΐαις πανεύφημε, ταῖς ἀγγελικαῖς συνηριθμήθης τάξεσι· μεθ' ὧν ἀγαλλόμενος, καὶ συγχορεύων μάρτυς ἀεί, θαυματοποιΐαις ἰαμάτων φαιδρύνεις, τοὺς πόθῳ σε τιμῶντας, καὶ πιστῶς μελῳδοῦντας· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον

Μετὰ σαρκὸς ὡμίλησε, τοῖς ἀνθρώποις ὡς εὔσπλαγχνος, ὁ δημιουργὸς καὶ ποιητὴς τῆς κτίσεως, ἐκ σοῦ ἀπειρόγαμε Θεογεννῆτορ ταύτην λαβών. ὅθεν Θεοτόκον, οἱ πιστοί σε κυρίως, δοξάζομεν βοῶντες, καὶ πιστῶς μελῳδοῦντες· λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ
» τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε,
» δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους
» ἰδών, τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀνεβόα·
» οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς
» ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

ᾨδὴ θ'. Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον

Ἄγρυπνόν σε φύλακα, μεγαλομάρτυς κεκτημένοι, τὴν τῶν δυσμενῶν κακόνοιαν, εὐχερῶς ἀπελαύνοντα, καὶ ταῖς Ἐκκλησίαις τὴν εἰρήνην βραβεύοντα, ἀθλοφόρε, ἀκαταπαύστως μακαρίζομεν.

Κράτος σοι δεδώρηται, κατὰ δαιμόνων ὁ Δεσπότης· πάθη δὲ ψυχῆς καὶ σώματος θεραπεύεις μακάριε, πανευσεβεστάτῃ παῤῥησίᾳ, δεόμενος τοῦ Σωτῆρος. ὅθεν σε πάντες μακαρίζομεν.

Αἴγλην τὴν τρισήλιον, καὶ ἑνιαίαν ἐποπτεύων, μίαν ἐν τρισὶ Θεότητα, καὶ ἀρχὴν ὑπεράρχιον, τὴν ἀγαθοδότιν καὶ πηγὴν ἀγαθότητος, ἀθλοφόρε, τοὺς σὲ ὑμνοῦντας περιφρούρησον.

Θεοτοκ.

Ῥῦσαί με Πανάμωμε, τῆς νοητῆς αἰχμαλωσίας, λύτρον ἀντιδοῦσα Δέσποινα, τοῦ Υἱοῦ σου τὴν σταύρωσιν, τὴν ὑπὲρ τῆς πάντων γενομένην λυτρώσεως, καὶ εἰρήνης καὶ σωτηρίας τῶν ὑμνούντων σε.

Ὁ Εἱρμός.

Σὲ τὴν ἀπειρόγαμον, Θεοῦ μητέρα καὶ Παρθένον, σὲ τὴν ὑπὲρ νοῦν κυήσασαν, διὰ
» λόγου τὸν ὄντως Θεόν, τὴν ὑψηλοτέραν
» τῶν ἀχράντων δυνάμεων, ἀσιγήτοις δοξο-
» λογίαις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλ. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Τοῖς πᾶσι τὰ χαρίσματα, τῶν ἰαμάτων ἅγιε, σὺ δαψιλῶς παροχεύεις, Θεόδωρε ἀθλοφόρε· ὡς ἔχων δὲ πρὸς Κύριον, τὴν παῤῥησίαν πάντοτε, τοὺς ἐκ θερμῆς σε πίστεως, προσκαλουμένους προφθάνεις, καὶ διασώζεις παμμάκαρ.

Θεοτοκίον.

Ταῖς σαῖς ἀγκάλαις Ἄχραντε, βαστάσασα τὸν Κύριον, τὸν τῇ ἀχράντῳ παλάμῃ, διακρατοῦντα τὰ πάντα, αὐτὸν Θεομακάριστε, ἱκέτευε ῥυσθῆναί με, χειρὸς δολίου δράκοντος, τοῦ ἀναιδῶς σπαράττοντος, τὴν ταπεινήν μου καρδίαν, εἰς ἡδονὰς ψυχοφθόρους.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἱστῶμεν στίχ. δ'. καὶ ψάλλομεν Στιχηρὰ Προσόμοια.

Ἦχος ά. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τῇ παμφαεῖ πανηγύρει, τοῦ θείου μάρτυρος, συναχθέντες πάντες, καὶ [illegible]

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

φρανθῶμεν φιλέορτοι τιμῶντες, φαιδρὰν ἑορτὴν, τῆς αὐτοῦ τελειώσεως, ᾀσματικῶς ἀνυμνοῦντες τὸν Ἰησοῦν, τὸν δοξάσαντα τὴν μνήμην αὐτοῦ.

Τὸν ἀριστέα τῆς ἄνω, στρατολογίας πιστοὶ ὡς καρτερὸν ὁπλίτην, τῆς ἡμῶν πολιτείας συμφώνως συνελθόντες, ᾠδαῖς μυστικαῖς, εὐφημήσωμεν λέγοντες· ἀξιοθαύμαστε μάρτυς τοῦ Ἰησοῦ, ὑπερεύχου τῶν ὑμνούντων σε.

Τῆς εὐσεβείας τὸν πλοῦτον, καὶ τὴν λαμπρότητα, ἀθλητικοῖς καμάτοις, σεαυτῷ θησαυρίσας, πάσῃ σου ἰσχύϊ, δῶρον δεκτὸν, τῷ Χριστῷ προσενήνοχας, ἀναπληρῶν ἐν τοῖς ἔργοις μετὰ σπουδῆς, τὴν θεοδώρητόν σου πρόσκλησιν.

Δευτεροῦμεν τὸ α'. Δόξα ἦχος πλ. β'.

Ἁγιωσύνης δωρεὰ, καὶ πλοῦτος θείας ζωῆς, πεφανέρωσαι τῷ κόσμῳ Θεόδωρε· Χριστὸς γάρ σου σοφὲ, τὴν μνήμην ἐδόξασεν· ἐν ᾗ συμφώνως οἱ πιστοὶ, γεγηθότες ὑμνοῦμεν τοὺς ἀγῶνας τῶν ἄθλων σου.

Καὶ νῦν Θεοτ. Ὅλην ἀποθέμενοι.

Τετραυματισμένον με, ταῖς ληστρικαῖς τῶν δαιμόνων, ἐφόδοις καὶ κείμενον, ὅλον ἀνενέργητον παναμώμητε, ἐν ᾅδῃ πάντοτε, τοῦ ἀστάτου βίου, τοῦ ἐλέους προσδεόμενον, τάχος ἐπίσκεψαι, ἡ τῶν πεπτωκότων ἀνόρθωσις, καὶ δώρησαι τὴν ἴασιν, καὶ τὴν σωτηρίαν μοι Δέσποινα· ἵνα σε δοξάζω, καὶ πόθῳ κατὰ χρέος ἀνυμνῶ, τὰ μεγαλεῖά σου ἄχραντε, μόνη Μητροπάρθενε.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν Ἄρνα τὸν ἴδιον, Ἀμνὰς ἡ ἄσπιλος πάλαι, καὶ ἄμωμος δέσποινα, ἐν σταυρῷ ὑψούμενον ὡς ἑώρακε, μητρικῶς ὠλόλυζε, καὶ ἐκπληττομένη, ἀνεβόα· τί τὸ ὅραμα, τέκνον γλυκύτατον, τοῦτο τὸ καινὸν καὶ παράδοξον· πῶς δῆμος ὁ ἀχάριστος βήματι Πιλάτου παρίστησι, καὶ κατακρίνει, θανάτῳ τὴν ἁπάντων σε ζωήν; ἀλλ' ἀνυμνῶ σου τὴν ἄφατον, Λόγε συγκατάβασιν.

Εἰς τὸν στίχον. Δόξα, ἦχος πλ. δ'.

Ἀθλητικὴν ἀνδρείαν, εὐσεβῶς καθοπλισθεὶς, ἀθλοφόρε Χριστοῦ, καὶ λογικῆς λατρείας, μυστικῶς ὑπερμαχῶν, τῇ δυνάμει αὐτῆς, τῶν εἰδώλων τὸ δυσσεβὲς, καὶ τῶν τυράννων τὸ ἀπηνὲς, ἀσθενὲς ἀπέδειξας, καταφρονῶν τῶν βασάνων, καὶ τοῦ προσκαίρου πυρός. ἀλλ' ὦ θείων δωρεῶν, καὶ πρᾶγμα καὶ ὄνομα, ἀπὸ πάσης περιστάσεως, τῇ πρεσβείᾳ σου σῶζε, τοὺς ἐκτελοῦντας τὴν μνήμην σου.

Καὶ νῦν Θεοτ. Ὢ τοῦ παραδόξου.

Ὅλος ὁ βίος μου ἄσωτος, ἡ δὲ ψυχὴ ἀσελγής, καὶ τὸ σῶμα παμμίαρον, καὶ ὁ νοῦς ἀκάθαρτος, καὶ τὰ ἔργα παμβέβηλα, καὶ ὅλος ὄντως εἰμὶ ὑπεύθυνος, τῆς καταδίκης καὶ κατακρίσεως. ποῦ νῦν πορεύσομαι; ποῦ προσφεύγω ἄλλοθι εἰμὴ πρὸς σέ; Δέσποινα σπλαγχνίσθητι, καὶ δεῦρο σῶσόν με.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος. ὢ μυστηρίου φρικτοῦ, ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως. ἡ παρθένος ἔλεγεν, ἐν σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως φρικτῶς ἐκύησε. κλαίουσα ἔλεγεν· οἴμοι τέκνον φίλτατον, πῶς σε δεινὸς, δῆμος καὶ ἀχάριστος σταυρῷ προσήλωσε;

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν. Ζήτει εἰς τὸ τριῴδιον, Σαββάτῳ πρώτῳ τῶν νηστειῶν.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΗ'.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπα Ῥώμης.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς'. καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια.

Ἦχος δ'. Πανεύφημοι μάρτυρες ὑμῶ[illegible].

Ἐμφανέστατα τὸν νοῦν, Λέων [illegible] χαριστε, σὺ τῶν παθῶν αὐτοκράτορα. ἀπεφ-

-γασάμενος, ἀρετῶν ἰδέαις, καὶ ἠθῶν σεμνότητι, εἰκόνα τῆς ψυχῆς ἐζωγράφησας. διὸ αἰτούμένσε, ὡς ποιμένα καὶ διδάσκαλον, τὴν εἰρήνην, τῷ κόσμῳ αἰτήσασθαι.

Θρασύτητα Λέοντος, Χριστοῦ δυνάμει πανόλβιε, δυναμωθεὶς οὐ κατέπτηξας, ἀλλ᾽ ἐξεφαύλισας, Ἱεράρχα τούτου, τῆς ψυχῆς τὸ ἄςατον, καὶ γνώμην ἀληθῶς τὴν ἀγνώμονα, καὶ τῆς αἱρέσεως· τὴν τελείαν ἀθεότητα, καὶ τῶν τρόπων, τὸ δόλιον φρόνημα.

Προσθήκη ἐγένου τοῖς πιςοῖς, ἱερεῦ Πανόλβιε, τοῖς ἱεράρχαις, καὶ μάρτυσι. καὶ γὰρ ἀήττητος, ἐν ἀγῶσιν ὤφθης, ἀρραγὴς ἀκλόνητος, ὡς πύργος εὐσεβείας καὶ πρόβολος, ὀρθοδοξότατος, δογματίζων καὶ σαφέστατα, τοῦ Κυρίου, τὴν ἄφραστον γέννησιν.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πηγήν σε γινώσκομεν ζωῆς, ἀϊδίου Δέσποινα. τὴν ξηρανθεῖσαν σὺν πάθεσι, ψυχήν μου ζώωσον, ἐν τῇ χάριτί σου καὶ πηγάζειν νάματα, σωτήρια ἀεὶ παρασκεύασον. καὶ νῦν μοι στάλαξον, τῇ πρεσβείᾳ σου τὴν ἄφεσιν, τῶν πταισμάτων, καὶ κάθαρον δέομαι.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ρομφαία διῆλθεν ὦ υἱέ, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐπὶ τοῦ ξύλου ὡς ἔβλεψε, Χριςὸν κρεμάμενον, τὴν ἐμὴν καρδίαν, καὶ σπαράττει Δέσποτα, ὡς πάλαι Συμεών μοι προέφησεν. ἀλλὰ ἀνάστηθι, καὶ συνδόξασον ἀθάνατε, τὴν μητέρα, καὶ δούλην σου δέομαι.

Ἀπολυτίκιον. Ἦχος πλ. δ΄.

Ὀρθοδοξίας ὁδηγέ, εὐσεβείας διδάσκαλε, καὶ σεμνότητος, τῆς οἰκουμένης ὁ φωστήρ, τῶν ὀρθοδόξων θεόπνευστον ἐγκαλλώπισμα, Λέων σοφέ, ταῖς διδαχαῖς σου πάντας ἐφώτισας, λύρα τοῦ πνεύματος· πρέσβευε Χριςῷ τῷ Θεῷ, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

[illegible]

Ὁ κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·
Τῷ πανσόφῳ Λέοντι τοὺς ὕμνους πλέκω. Θεοφάνους.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Τῷ τῆς Ἱερωσύνης, χρίσματι παμμάκαρ σεμνυνόμενος, κατεκόσμησας ταύτην, ἀρετῶν ταῖς ἰδέαις Πανόλβιε.

Ὥριμον ὥσπερ βότρυν, πάτερ ἀποθλίψας τὴν διάνοιαν, εὐφροσύνης κρατῆρα, τῆς σοφίας σὺ πᾶσι προτέθεικας.

Πέτρου τοῦ κορυφαίου, θρόνου κληρονόμος ἐχρημάτισας, τὴν αὐτοῦ ἔχων γνώμην, καὶ τὸν ζῆλον θεόφρον τῆς πίστεως.

Αἴγλῃ τῶν σῶν δογμάτων, τῶν αἱρετικῶν τὸν σκοτεινότατον, διεσκέδασας γνόφον, ἱεράρχα Κυρίου θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Νόμου τῇ παραβάσει, κατακεκριμένον τὸν πρωτόπλαστον, τὸν Σωτῆρα τεκοῦσα, Θεομῆτορ ἁγνὴ ἠλευθέρωσας.

Ὠδὴ γ΄. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Στήλην ὀρθοδοξίας, τῇ τοῦ Χριςοῦ πάνσοφε, Λέων ἐκκλησίᾳ, προθύμως φέρων ἀνέστησας· ἥνπερ κατέχουσα, αἱρετικῶν τὰς ἀθέους, διαλύει φάλαγγας καὶ τὰ συστήματα.

Οὐρανίου καὶ θείας, ἐμφορηθεὶς χάριτος, τῶν τῆς ἐκκλησίας, δογμάτων πάτερ προΐστασο, πᾶσαις μαχόμενος, αἱρετικῶν γλωσσαλγίαις, εὐσεβείας πρόμαχε Λέων πανόλβιε.

Φωτὶ τῷ λαμπροτάτῳ, καταυγασθεὶς ὅσιε, τὸν τῆς ἀποῤῥήτου, καὶ θείας ἐνανθρωπήσεως, λόγον ἐτράνωσας, διπλῆν ἡμῖν τὴν οὐσίαν, καὶ διπλῆν ἐνέργειαν τοῦ σαρκωθέντος Θεοῦ.

Θεοτοκίον.

Ὡραιώθης ὡς νύμφη, παρθενικῷ κάλλει, κεχαριτωμένη, Παρθένε μῆτερ ἀνύμφευτε, πάσης γὰρ κτίσεως σὺ κεχαρίτωσαι πλέον, ὡς τὸν πάντων κτίστην Λόγον κυήσασα.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Ὁ Εἱρμός.

Ο ὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, ϗ τῆς ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιςῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Θείας πίστεως.

Θ είοις δόγμασι περιαστράπτων, φέγγος ἔλαμψας ὀρθοδοξίας, καὶ τῶν αἱρέσεων σκότος ἠμαύρωσας, καὶ μεταστὰς ἐκ τοῦ βίου Πανόλβιε, πρὸς τὸ ἀνέσπερον φῶς κατεσκήνωσας. Λέων ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Θ εία γέγονας σκηνὴ τοῦ Λόγου, μόνη Πάναγνε Παρθενομῆτορ, τῇ καθαρότητι Ἀγγέλους ὑπερέχουσα, τὸν ὑπὲρ πάντας ἐμὲ χοῦν γενόμενον, ῥερυπωμένον σαρκὸς πλημμελήμασιν, ἀποκάθαρον πρεσβειῶν σου ταῖς ἐνθέοις νάμασι, παρέχουσα σεμνὴ τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Η ἀμίαντος Ἀμνὰς τοῦ Λόγου, ἡ ἀκήρατος παρθενομήτωρ, ἐν τῷ σταυρῷ θεασαμένη κρεμάμενον, τὸν ἐξ αὐτῆς ἀνωδύνως βλαστήσαντα, μητροπρεπῶς θρηνῳδοῦσα ἐκραύγαζεν· οἴμοι τέκνον μου, πῶς πάσχεις θέλων ῥύσασθαι, παθῶν τῆς ἀτιμίας τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ δ΄. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Λ έων σὺ ὡς ἀληθῶς, παμμάκαρ ὤφθης, τὰς συγχυτικὰς, ἀλώπεκας διώκων, βασιλικῷ τῷ βρυχήματι καταπλήττων, τῶν ἀσεβούντων τὰ νοήματα.

Ε κρυψας τῇ προβολῇ τῶν σῶν δογμάτων, τῶν θεοστυγῶν αἱρέσεων τὰ ἴχνη, τὴν κεκρυμμένην ἀλήθειαν ἀναγγέλλων, Ἱερομύστα πανσεβάσμιε.

Ο ρθρος ἐκ δυσμῶν [illegible] τρισμάκαρ, [illegible] ἀκτῖνας, τῇ [illegible] καὶ καταυγάζων τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Ν έκρωσον ὁρμὰς Παρθένε τῶν παθῶν μου, παῦσον ἀγαθή, τὸν σάλον τῶν πταισμάτων, τῆς ἁμαρτίας τὸν κλύδωνα τῇ γαλήνῃ, θεογεννῆτορ ἀφανίζουσα.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τ ῆς διπλῆς ἐνεργείας, κῆρυξ ἐχρημάτισας, τῆς τοῦ Σωτῆρος Χριστοῦ· ἐνεργεῖν γὰρ ἔφης, ἑκατέραν μορφὴν ὅπερ ἔσχηκε, μετὰ τῆς ἑτέρας, καὶ συγκειμένης κοινωνίας, Ἱεράρχα θεόφρον μακάριε.

Ι σοδύναμον ὄντα, τῷ γεγεννηκότι τὸν Λόγον ἐγνώρισας· ὡς δὲ σάρκα τοῦτον, γεγονότα τρισμάκαρ ἐπίστευσας· καταλλήλως φήσας, τὰ τῆς σαρκὸς ἴδια πράττειν, ἀσυγχύτως ἀτρέπτως ἀμφότερα.

Θεοτοκίον.

Τ ὸ πρὸ πάντων αἰώνων, μόνῳ γινωσκόμενον Θεῷ μυστήριον, τὸ βροτὸν γενέσθαι, τὸν τῶν ὅλων κτισμάτων δεσπόζοντα, ϗ σαρκὶ πλακῆναι, δίχα τροπῆς ἐκ σοῦ Παρθένε, καθωράθη τὸ πέρας δεξάμενον.

Ὠδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ο Πέτρου νῦν τοῦ σεπτοῦ διάδοχος, καὶ τὴν τούτου προεδρείαν πλουτήσας, ϗ τὸ θερμὸν κεκτημένος τοῦ ζήλου, θεοκινήτως τὸν τόμον ἐκτίθεται, αἱρέσεων συγχυτικῶν, τὸν φυρμὸν καὶ τὴν κρᾶσιν συγχέοντα.

Υ ἱὸν ἕνα τὸν Χριςὸν καὶ Κύριον, πρὸ αἰώνων ἐκ Πατρὸς γεννηθέντα, καὶ δι᾽ ἡμᾶς ἐκ Παρθένου τεχθέντα, ϗ πεφηνότα ἡμῖν ὁμοούσιον, ἐκήρυξας ὑπερφυῶς, λειτουργὲ τῶν ἀρρήτων θεόληπτε.

Θεοτοκίον.

Σ ὲ Πάναγνε σωτηρίας πρόξενον, οἱ πιστοὶ ὁμολογοῦντες βοῶμεν· χαῖρε σεμνή· χαῖρε νύμφη Παρθένε· χαῖρε τὸ ὄρος Θεοῦ τὸ [illegible] τῷ κόσμῳ γὰρ σὺ τὴν χαρὰν, τὴν [illegible] ὄντως ἐπήγασας.

Ὁ Εἱρμός.

Τ ὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

» ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἡ » ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ » ᾅδῃ προσήγγισε· καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· ἐκ » φθορᾶς ὁ Θεός μου ἀνάγαγε.

Κοντάκιον. Ἦχος γ'. Ἡ Παρθένος σήμερον.

Ἐπὶ θρόνου ἔνδοξε, ἱερωσύνης καθίσας, ἐξ λεόντων στόματα, τῶν λογικῶν ἀποφράξας, δόγμασιν ἐνθεοπνεύστοις σεπτῆς Τριάδος, ηὔγασας φῶς τῇ σῇ ποίμνῃ θεογνωσίας. διὰ τοῦτο ἐδοξάσθης, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Ὁ Οἶκος.

Τὸν Πατέρα, καὶ Υἱόν, καὶ τὸ Πνεῦμα τὸ ἅγιον, τὸ τρισήλιον φῶς, τὴν τρισάγιον δύναμιν, Θεότητα μίαν, καὶ μίαν οὐσίαν, ταύτην κηρύξας, καλῶς τὰ δόλια εἰς τέλος ἐνέφραξας, αἱρετιζόντων Λέων θεόσοφε. Ὅθεν τὴν ἁγνὴν Χριστοῦ λοχεύτριαν, Θεοτόκον ὁμολογήσας, τοῦ Νεστορίου τὴν ὀφρὺν καὶ [illegible]φειαν καθεῖλες· διὰ τοῦτο ἐγνώσθης ἐν τῷ κόσμῳ καὶ ἐν Ῥώμῃ, ὡς θεῖος μύστης Θεοῦ τῆς χάριτος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ΙΗ'. Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Λέοντος Πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Ψυχὴν ὁ θεῖος [illegible] Λέων,
Καὶ δαιμόνων φάλαγξιν ἐμβάλλει φόβον.
Ὀγδοάτῃ δεκάτῃ γε Λέων ἀπερεύξατο θυμόν.

Οὗτος ὁ θαυμάσιος πατὴρ ἡμῶν Λέων, διὰ τὴν περιβόητον αὐτοῦ σωφροσύνην καὶ καθαρότητα, καὶ τὸ τοῦ βίου ἀνεπίληπτον, τῷ θρόνῳ τῆς πρεσβυτέρας Ῥώμης, παρὰ τοῦ ἁγίου Πνεύματος προχειρίζεται· καὶ [illegible] ποίμνην ὁσίως ποιμάνας, τὰς τῶν αἱρετικῶν βλασφημίας ἀφανεῖς τέλεον κατὰ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον, τῆς ἁγίας καὶ οἰκουμενικῆς τετάρτης συνόδου τῶν ἑξακοσίων τριάκοντα πατέρων ἐν Χαλκηδόνι συγκροτηθείσης, καὶ πολλὰ περὶ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ἐκτιθεμένης, καὶ τῶν δύο ἐνεργειῶν καὶ θελήσεων ἐπὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, [illegible] Ἔτι δὲ [illegible] ἐν τῇ συνόδῳ, καὶ [illegible] παρακωλύοντος [illegible] λόγια τε καὶ δόγματα, ὁ μακάριος, [illegible] φθείς, καὶ ἐν πολλαῖς ἡμέραις, νηστείᾳ καὶ ἀγρυπνίᾳ καὶ προσευχῇ συντόνῳ πρὸς Κύριον χρησάμενος, καὶ παρὰ τοῦ ζωοποιοῦ Πνεύματος ἐμπνευσθείς, ἐγγράφως περὶ τῶν τηνικαῦτα ζητουμένων ἐξέθετο, διπλῆν ἐνέργειαν, καὶ δύο θελήματα ἐπὶ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν διαρρήδην ἀνακηρύξας, καὶ ταῦτα δι' ἐπιστολῆς ἐκπέμψας εἰς τὴν σύνοδον· ἥνπερ ἡ πληθὺς τῶν ὁσίων πατέρων δεξαμένη, καὶ ταύτην ὀρθοδοξίας στήλην ἡγησαμένη, καὶ ὡς ἀπὸ στόματος Θεοῦ τὴν γραφὴν ἐξενεχθῆναι πιστεύσασα, καὶ ταύτῃ οἷον ἐπαναπαυσαμένη, θαρσαλαιότερον κατὰ τοῦ στίφους ἀντέστη τῶν αἱρετικῶν, καὶ τούτων τὰς πολυπλόκους μηχανὰς ἐτροπώσατο. καὶ ἐπὶ τούτοις ὁ ἱερώτατος διελύετο σύλλογος. Ὁ δὲ θεσπέσιος Λέων, ἔτι διαρκέσας τῷ βίῳ, καὶ ὡς φωστὴρ ταῖς ἀρεταῖς ἐκλάμψας, ἐν βαθεῖ γήρᾳ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Λέοντος καὶ Παρηγορίου, ἀθλησάντων ἐν Πατάροις τῆς Λυκίας.

Στίχ. Παρηγόριος σῶμα δοὺς εἰς αἰκίας,
Ἔχει παρηγόρημα τὰ στέφη μέγα.
Ἕλκων ἄνωθεν ἰσχὺν ἐκ Θεοῦ Λέων,
Ἤθλει [illegible] ὡς λέων [illegible].

Τὸν μὲν [illegible] μακάριος Παρηγόριος πολλαῖς τιμωριῶν ἰδέαις τὸν τῆς ἀφθαρσίας στέφανον ἐκομίσατο, καὶ ἐν Χριστῷ ἐτελειώθη. Ὁ δὲ ἀοίδιμος Λέων μόνος ἀπολειφθείς, καὶ τὸν χωρισμὸν τοῦ μάρτυρος ἐννοῶν, ἔστενε καὶ ἀπωδύρετο, ὡς μὴ τῶν αὐτῶν τετυχηκὼς στεφάνων, κοινῆς αὐτοῖς προκειμένης τῆς ἀθλ[illegible] ἐπὶ τὸν τόπον ἐν ᾧ [illegible] τὸ τοῦ μάρτυρος Παρηγορίου σῶμα, [illegible]. Εἶτα ἐκεῖθεν ἐκκλίνας, ἔρχεται ἐν ᾧ [illegible] ἐπετελεῖτο τῶν εἰδωλολατρῶν. Οὕτως δὲ ἀσκητικὸν βίον μετελθών, [illegible] λύχνους, [illegible] καὶ κατεπάτησε [illegible] τῷ τῆς πόλεως ἡγεμόνι [illegible], καὶ τὸν Χριστὸν Θεὸν εἶναι ἀληθινὸν [illegible] καὶ [illegible]. Ὁ δὲ [illegible] ἄλλων [illegible] τοὺς ἐναντίους [illegible] ταῖς θεραπαίναις [illegible] τύπτεται [illegible] ἐπί τινος [illegible] αὐτοῦ [illegible] τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ [illegible] ἄφθαρτον [illegible].

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ἀγαπητοῦ, ἐπισκόπου Συνάδων, τοῦ ὁμολογητοῦ καὶ θαυματουργοῦ.

Στίχ. Ὃν ἠγάπησας Ἀγαπητὲ δεσπότην,
Οὗτος καλεῖ σε πρὸς τόπους οὓς ἠγάπα.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Διοκλητιανοῦ καὶ Μαξιμιανοῦ, ἐκ Καππαδοκίας ὁρμώμενος τὸ γένος, καὶ Χριστιανῶν γονέων υἱός. Ἔτι δὲ νέαν ἄγων τὴν ἡλικίαν, ἔν τινι τῶν ἐκεῖσε μοναστηρίων πλῆθος ἔχοντι, περὶ τοὺς χιλίους ἀσκητάς, καὶ πλησίον ὑπάρχοντι τῶν ὁρίων Συνάδων, εἰσέρχεται. Ἐξ ὧν τὰ κάλλιστα συλλεξάμενος ἐργάτης δόκιμος τῶν ἐντολῶν τοῦ Κυρίου, νηστείᾳ καὶ ἀγρυπνίᾳ καὶ τῇ λοιπῇ ἐγκρατείᾳ σχολάζων, κατέστη. Ὅθεν καὶ παρὰ πάντων ἠγαπᾶτο καὶ ἐθαυμάζετο· φλοιοῖς γὰρ θερμίων μόνοις εἰς τροφὴν ἐχρῆτο, καὶ σπονδῶν ἀντὶ ἄρτου, ἐβδόμαις ὀγδοήκοντα ἡμέραις ἐσθίων διήρκεσε, καὶ τοῦ ὕπνου περιεγίνετο, μίαν μόνην ὥραν μεταλαμβάνων ὕπνου, καὶ τοῦτον καθεζόμενος καὶ μὴ ἀνακλινόμενος· εὔχρηστος δὲ ἐν ταῖς διακονίαις τῆς μονῆς καὶ τῶν ἀδελφῶν ἐξεγένετο. Ἅπαντας ὡς Δεσπότας ὠνόμαζε καὶ ἐκέκτητο· ὅθεν καὶ θείας τοῦ θαυματουργεῖν χάριτος ἠξιώθη. Δράκοντα γὰρ εὐχῇ μόνῃ ἐθανάτωσε, καὶ παρθένον τινὰ ὑπὸ νόσου δεδαπανωμένην ἰάσατο. Περὶ τούτου μαθὼν ὁ Λικίνιος ὅτι περ ἰσχυρός ἐστι σώματι, στρατιωτικοῖς αὐτὸν καταλόγοις καὶ μὴ βουλόμενον συναριθμεῖ ὁ κατάρατος. Ὁ δὲ μὴ μόνον οὐκ ἐπελάθετο τῶν ἀσκητικῶν ἀγώνων, ἀλλὰ καὶ τὰ τῆς στρατιωτικῆς ὑπηρεσίας ἀπένειμε, καὶ τῶν συνήθων τῆς ἀσκήσεως εἴχετο πόνων· καὶ νόσους χαλεπὰς καὶ ἀνιάτους διὰ μόνης ἐπικλήσεως ἐθεράπευεν, οὐκ ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ ἵππων, καὶ βοῶν, καὶ παντοίων ἀλόγων θεραπεύων ἀρρωστήματα. Κατὰ δὲ τὸν καιρὸν ἐκεῖνον Βικτωρίνου, καὶ Δωροθέου, Θεοδούλου τε, καὶ Ἀγρίππα τῶν καλλινίκων μαρτύρων, καὶ ἑτέρων πλειόνων ὑπὲρ τῆς εἰς Χριστὸν πίστεως αἰκιζομένων σφοδρῶς, κοινωνὸς αὐτοῖς ηὔξατο γενέσθαι καὶ ὁ μακάριος. Ἐκείνων δὲ ἐν Χριστῷ τελειωθέντων, διὰ τοῦ ξίφους, οὗτος διεσώθη δόρατι πληγείς, τέχνῃ ὡς πολλῶν ἰατρῶν περισωθείς. Εἶτα τοῦ Λικινίου ἐκποδὼν γενομένου, καὶ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου τὴν Ῥωμαίων ἀρχὴν ὅλην ἐπιζωσαμένου, τοιοῦτόν τι γίνεται. Παῖς γὰρ εὔχρηστος αὐτῷ, δαίμονι ληφθεὶς ἀκαθάρτῳ, τὸν ἅγιον ἐπεκαλεῖτο. Ὅθεν ὁ βασιλεὺς πρὸς ἑαυτὸν μεταπέμπεται. Καὶ εὐξαμένου, αὐτίκα τὴν ἴασιν ἔλαβεν ὁ παῖς. Αἰτεῖ δὲ χάριν οὐδεμίαν ἄλλην, ἢ τὴν στρατιὰν καταλιπεῖν, καὶ τὴν φίλην ἡσυχίαν ἀσπάσασθαι. Διὸ καὶ τὸν βασιλέα πρὸς τοῦτο ἐπινεύοντα ἔσχε. Μετὰ δὲ τὸ ὑποστρέψαι αὐτὸν οἴκοι, μετακαλεσάμενος αὐτὸν ὁ τῆς πόλεως Συνάδων ἀρχιερεύς, καὶ μὴ βουλόμενον, ἱερέα χειροτονεῖ. Καὶ μετ' οὐ πολὺ τὸν βίον ἀπολιπόντος ἐκείνου, ὁ μέγας οὗτος ψήφῳ Θεοῦ καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ, ἀρχιερεὺς Συνάδων ἀναδείκνυται. Καὶ αὐτίκα μειζόνων θαυμάτων αὐτουργὸς γίνεται, καὶ προφητικοῦ χαρίσματος ἀξιοῦται· ὧν εἰς ἀπόδειξιν ἐναργῆ, προφητειῶν ὁμοῦ καὶ μεγαλουργιῶν ἐπιμνησθῆναι τοῦ ἁγίου προσήκει. Γυνὴ γάρ τις περὶ αὐτοῦ ἀκούσασα, καὶ εὐλογηθῆναι παρ' αὐτοῦ γλιχομένη παρεγίνετο. Ἐπεὶ δὲ εἰς ὄψιν αὐτῷ κατέστη, ἅπαντα τὰ πραχθέντα αὐτῇ παιδιόθεν ἐξεῖπεν ὁ ἅγιος, καὶ νουθετήσας, ἀπέστειλεν οἰκοδομηθεῖσαν. Καὶ διάκονον δέ τινα τῆς πρὸς τὴν Θρᾴκην Ἡρακλείας, πρὸς αὐτὸν παραγενόμενον εὐλογίας χάριν, παρθένον διαφθεῖραι διήλεγξε. Καὶ Δαμιανοῦ τοῦ ὁσιωτάτου ἐπισκόπου Σιλανδέων, χώραν τινὰ ὁ παραῤῥέων ποταμὸς ἐν τῷ χειμῶνι ὀγκούμενος ἠφάνιζεν· ὃν εἰς ἑτέραν κοίτην καὶ ὁδὸν εὐχῇ μόνῃ κατήνεγκε. Καὶ ἕτερα πολλὰ εἰργάσατο θαύματα, ὧν τὸν ἀριθμὸν περὶ τὰ ἑκατὸν καὶ πλείονα, ὡς ἡ κατ' αὐτὸν ἱστορία δηλοῖ. Οὕτως οὖν καλῶς καὶ θεοφιλῶς πολιτευσάμενος, καὶ ἁφῇ χειρὸς, σκιᾷ σώματος, καὶ λόγῳ μόνῳ ἀνίατα νοσήματα θεραπεύσας, καὶ πλήρης ἡμερῶν γενόμενος, ἀνεπαύσατο ἐν Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος μάρτυς Πιούλιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Πᾶν Πιούλιος εἶπεν ἤλπιζον πάθος.
Μόνον δὲ τμηθεὶς οὐ πέπονθα ζημίαν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις Χριστὲ...

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες εὐαγεῖς ἐν τῇ καμίνῳ.

Ὕπνον οὐκ ἔδωκας βλεφάροις, ἕως πρόρριζον ἀνέσπασας τὴν πλάνην, Εὐτυχοῦς τοῦ παραφρονήσαντος κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μίαν ὑπόστασιν ἐν δύο, ταῖς οὐσίαις τὸν Χριστὸν θεολογήσας, ἐνεργοῦντα διττῶς, ἐν θέλοντα νῦν ψάλλεις· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Νῦν σοι προσπεφευγὼς Θεομῆτορ, τῶν πταισμάτων ταῖς σειραῖς κατεσφιγμένος, διὰ σπλάγχνα ἐλέους, ῥῦσαι με βοῶντα· εὐλογημένος πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ η'. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὁ λαμπρὸς ὡς ἥλιος, ἐκ δυσμῶν ἀνατέταλκας. Ὅθεν Θεόφρον ἐμφανῶς παρέδειξας, τῆς

κρᾶσιν καὶ σύγχυσιν, τοῦ Εὐτυχοῦς ξηράνας σαφῶς, καὶ τοῦ Νεστορίου, τὴν διαίρεσιν λύσας· διδάσκων ἕνα σέβειν, τὸν Χριστὸν ἐν οὐσίαις, δυσὶν ἀδιαιρέτως, ἀτρέπτως ἀσυγχύτως.

Ὑπὸ Θεοῦ κινούμενος, εὐσεβείας διδάγματα, ὡς θεοχαράκτοις, ἐν πλαξὶν ἐτύπωσας. Μωσῆς οἷα δεύτερος, ἀναφανεὶς τῷ θείῳ λαῷ, καὶ τῇ ὁμηγύρει τῶν σεπτῶν διδασκάλων, κραυγάζων· ἀνυμνεῖτε, ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Σεσαρκωμένον ὅσιε, τὸν πρὶν ἄσαρκον ἔγνωκας, Λόγον τοῦ Πατρὸς, μονογενῆ συνάναρχον, ἐν χρόνῳ τὸν ἄχρονον, περιγραπτὸν μὲν σώματι, ὡς δὲ ποιητὴν, περιγραφὴν οὐκ εἰδότα, διδάσκεις ἀνακράζων· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Περιβολὴν τοῦ σώματος, περιέθετο Πάναγνε ἐκ τῶν σῶν αἱμάτων, ὁ φωστήρων κάλλεσιν, ἡλίου σελήνης τε, τὸν οὐρανὸν φαιδρύνας Θεὸς, ἔμψυχόν σε ἄλλον, οὐρανὸν ἀναδείξας· ὃν παῖδες εὐλογοῦσιν ἱερεῖς ἀνυμνοῦσι, λαοὶ ὑπερυψοῦσιν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε, δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδὼν, τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀνεβόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Λάμπεις νῦν μύστα τοῦ Χριστοῦ, εὐπρεπείας ἐν στεφάνῳ κοσμούμενος, καὶ ὡς πιστὸς ἱερεὺς, δικαιοσύνην ὄντως ἐνδέδυσαι, ἐν Παραδείσῳ τῆς τρυφῆς, χορεύων Θεσπέσιε, ὑπὲρ τῆς ποίμνης σου, τὸν δεσπότην ἐκτενῶς καθικετεύε.

Ἔνθα νῦν τῶν πατριαρχῶν, προεδρεῖαί τε καὶ θρόνοι καὶ τάγματα, Λέων πανόλβιε, σὺ ἐπαξίως Πάτερ ἐσκήνωσας, ὡς πατριάρχης ἀληθὴς, καὶ πίστει καὶ χάριτι, καταλαμπόμενος. διὸ πάντες σε ἀεὶ μακαρίζομεν.

Κλύδωνος ἐκ βιωτικοῦ, μεταπτὰς σὺ τῷ Χριστῷ προσεπέλασας, Λέων πανάριστε, ἐν τόπῳ χλόης ἀναπαυόμενος, ἔνθα χειμάῤῥους τῆς τρυφῆς, καὶ φῶς τὸ ἀνέσπερον, καὶ ἡ ἀνέκφραστος, εὐφροσύνη καὶ χαρὰ διαμένουσα.

Θεοτοκίον.

Ὡραῖον δρέπομαι ζωὴν, μὴ βλαπτόμενος τῷ ξύλῳ τῆς γνώσεως. σὺ γὰρ πανάμωμε, ζωῆς τὸ ξύλον, Χριστὸν ἐβλάστησας, τὸν τὰς εἰσόδους τῆς ζωῆς, τοῖς πᾶσι γνωρίσαντα. διό σε Πάναγνε, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόῤῥητον Θεοῦ συγκατάβασιν· ὅπως ὁ ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς, γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἄχραντον, Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Ὡς Λέων ἀναδέδειξαι, καὶ ῥήμασι, καὶ πράγμασι, βασιλικῶς καταπλήττων, βρυχήματι τῶν δογμάτων, τὰ ἀσεβῆ βουλεύματα, ὡς Ἀλώπεκος πάνσοφε, δεινὰ μηχανουργήματα, καὶ τὴν ὁμήγυριν τρέπων, τῶν Θεολέκτων Πατέρων.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ὁ πάλαι με τὴν οἴκησιν, τῆς ἐν Ἐδὲμ βιώσεως, φθονήσας δόλιος ὄφις, καὶ ἐξ αὐτῆς ἐκβαλών με, διὰ τοῦ σοῦ θείου τόκου, ἁγία Μητροπάρθενε, κατεπεσὼν νενέκρωται· ἐγὼ δὲ εὐθὺς ἀνῆλθον, πρὸς ἣν ἀπώλεσα δόξαν.

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΙΘ'.

Τοῦ ἁγίου ἀποστόλου Ἀρχίππου.

Ἑσπέρας εἰς τὸ Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς' καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Οἱ μάρτυρές σου Κύριε.

Φωτὶ τῶν λόγων Ἄρχιππος, λαοὺς ἐφώτισε, καὶ ἀγνωσίας, σκότους ἐῤῥύσατο, καὶ ἐναθλήσας, ἢ συμπατήσας τὸν ἐχθρὸν, φέγγος πρὸς ἀνέσπερον ἀνέδραμε, καὶ σὺν ταῖς ἀγγέλοις νῦν εὐφραίνεται· αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίαις, δέσποτα δίδου πᾶσι τὸ μέγα ἔλεος.

Συρόμενος μακάριε, καὶ ἐκκεντούμενος, ἢ πάσαις ἄλλαις, περικυκλούμενος δεινῶν ἰδέαις, οὐκ ἐξηρνήσω τὸν Χριστὸν, οὐδὲ τοῖς γλυπτοῖς σέβας ἀπένειμας· ὅθεν στεφανίτης ἐχρημάτισας, ἀεὶ καθικετεύων, ἅπασι δωρηθῆναι τὸ μέγα ἔλεος.

Αἱμάτων θείοις ῥεύμασι, μάρτυς ἡγίασας, τὴν γῆν θεόφρον, καὶ ἐτραυμάτισας τοῖς τραύμασί σου, πληθὺν δαιμόνων πονηρῶν· βλύζων δὲ ἀπαύστως τὰ ἰάματα, πάθη ἰατρεύεις χαλεπώτατα· διὸ ταῖς σαῖς πρεσβείαις, αἴτησαι πᾶσι μάκαρ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον ὅμοιον.

Οἱ λογισμοὶ ἀκάθαρτοι, τὰ χείλη δόλια, τὰ ἔργα δέ μου, εἰσὶ παμμίαρα, ἢ τί ποιήσω, πῶς ὑπαντήσω τῷ κριτῇ; Δέσποινα Παρθένε καθικέτευσον, τὸν Υἱόν καὶ πλάστην σου καὶ Κύριον, ὅπως ἐν μετανοίᾳ, δέξηταί μου τὸ πνεῦμα, ὡς μόνος εὔσπλαγχνος.

Σταυροθεοτοκίον.

Ἡ ἄμεμπτος ἡ ἄσπιλος, τὸν μόσχον βλέπουσα ἐπὶ τοῦ ξύλου, προσανηρτώμενον ἐθελουσίως, ὀδυρομένη γοερῶς, οἴμοι ἀνεβόα ποθεινότατον, τέκνον τί σοι δῆμος ἀνταπέδωκεν, ἀχάριστος Ἑβραίων, θέλων με ἀτεκνῶσαι, ἐκ σοῦ παμφίλτατε;

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν ὁ Κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Ἄρχιππον ὑμνῶ τὸν σοφὸν θεηγόρον. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Ἀστράψας τῷ φωτισμῷ τῆς χάριτος, Παῦλος ὁ πάνσοφος, ὥσπερ ἀκτῖνα μάκαρ σε φαιδρὰν, ἐπέφηκεν ἐλαύνουσαν, πολυθεΐας Ἄρχιππε, σκότος βαθύτατον ἐν Πνεύματι.

Ῥημάτων θείαις πλοκαῖς ἡλίευσαι, Παύλῳ τῷ κήρυκος, καὶ ἐκ βυθοῦ κακίας τοὺς λαοὺς, θεηγόρε ἐξωγρήσας, καὶ λογικὸν ὀψώνιον, θείᾳ τραπέζῃ προσενήνοχας.

Χιτῶνα ἐνδεδυμένος Ἄρχιππε, ἐνθέου χάριτος, τοὺς γυμνωθέντας δόξης θεϊκῆς, ἀφθαρσίας ἱμάτιον, ἢ σωτηρίου ἔνδοξε, καταστολὴν θείαν ἐνέδυσας.

Θεοτοκίον.

Ὁρῶντες προφητικοῖς ἐν ὄμμασι, πόῤῥωθεν Πάναγνε, τοῦ ὑπὲρ νοῦν σου θείου τοκετοῦ, τὸ φρικῶδες μυστήριον, οἱ θεηγόροι ἄχραντε, ποικιλοτρόπως κατετράνωσαν.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Πυρούμενος νοητῶς, τοῦ Παρακλήτου τῷ πυρὶ ἔφλεξας, ὕλην πικρὰν Ἄρχιππε, εἰδωλομανίας πανεύφημε.

Πιστόν σε δοῦλον Χριστοῦ, Παῦλος ὁ θεῖος μαρτυρεῖ Ἄρχιππε, καὶ ἱερὸν κήρυκα, καὶ συστρατιώτην μακάριε.

Ὄλβιος σου φωταυγῶς, ταῖς ἐναρέτοις ἀστραπαῖς ἔλαμψε, φωταγωγῶν Ἄρχιππε, τοὺς εἰλικρινῶς σε γεραίροντας.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐδείχθης Θεοῦ, χωρητικὸς περιφανῶς Πάναγνε, καὶ καθαρὸν σκήνωμα, καὶ θεοπρεπὲς ἐνδιαίτημα.

Ὁ Εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· σύ μου ἰσχὺς Κύριε, ἢ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Ὠδὴ δ'. Τὴν [illegible] σου Σῶτερ.

Τοῦ Παύλου μαθητὴς, γεγονὼς θεόφρον,

ἐφώτισας λαούς, ἀνυμνεῖν τὴν Τριάδα· ναοὺς δὲ κατέστρεψας, ἀπωλείας ἐν χάριτι· ἐναθλήσας δέ, καρτερικῶς τοὺς στεφάνους, χαίρων εἴληφας, ὑπὲρ ἡμῶν ἱκετεύων Χριστόν, μάρτυς Ἄρχιππε.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ὁδήγησον ἡμᾶς, ἐν ὁδῷ μετανοίας, ἐκκλίνοντας ἀεί, πρὸς κακῶν ἀνοδίας, καὶ τὸν ὑπεράγαθον, παροργίζοντας Κύριον· ἀπειρόγαμε, εὐλογημένη Μαρία, καταφύγιον, ἀπεγνωσμένων ἀνθρώπων, Θεοῦ ἐνδιαίτημα.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ἡ ἄσπιλος ἀμνάς, τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα, κρεμάμενον νεκρόν, ἐπὶ ξύλου ὁρῶσα, θρηνοῦσα ἐφθέγγετο, μητρικῶς ὀλολύζουσα· πῶς ἐνέγκω σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου συγκατάβασιν, καὶ τὰ ἑκούσια πάθη, Θεὲ ὑπεράγαθε.

Ὠδὴ δ'. [illegible] σε ἰδοῦσα.

Ὑφηγούμενον τὰ θεῖα καὶ τοὺς ἀθέους, περιφανῶς ἐλέγχοντα, ἄνομος διώκτης, ποιναῖς καθυπέβαλε, καὶ μάστιξιν Ἄρχιππε, καὶ ποικιλοτρόποις κολάσεσι.

Μακαρίως διανύσας τὸν βίον μάκαρ, τέλος εὗρες μακάριον ὄντως ἠξιώθης· μάρτυς γὰρ γεγένησαι, Χριστοῦ γενναιότατος, πόνους καρτερήσας τοῦ σώματος.

Νεμομένην ἀθείας τὴν σηπεδόνα, τῶν εὐσεβῶν τὸ πλήρωμα, ἔστησας νοσίμως, ἅλατι τῶν λόγων σου, καὶ χαίρων ἐκραύγαζες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ὡς κατάσκιον προβλέπει σε πάλαι ὄρος, ὁ Ἀββακοὺμ Πανάμωμε, φέρουσαν τὸν Λόγον, πάντας συσκιάζοντα, τοὺς ἐν παραπτώσεων, καὶ ἁμαρτιῶν Κόρη καύσωνι.

Ὠδὴ ε'. Σὺ Κύριέ μου φῶς.

Ταῖς θείαις ἀστραπαῖς, τοῦ πανσόφου κηρύγματος, ἐφώτισας ἀγνωσίας, τοὺς νυκτὶ συσχεθέντας, θεόφρον παμμακάριστε.

Ὁ θεῖος ποταμός, προελθὼν ἐκ καρδίας σου, κατέκλυσε τοὺς χειμάῤῥους, τῆς ἀπάτης καὶ φρένας, πιστῶν παμμάκαρ ἤρδευσε.

Νευρούμενος χρησταῖς, ταῖς ἐλπίσιν ὑπέμεινας, συρόμενος ἐκ τεσσάρων, καὶ τὴν γῆν ἁγιάζων τοῖς αἵμασι θάλπεσθαι.

Θεοτοκίον.

Σὲ μόνην ἐκ πασῶν, γενεῶν ἐξελέξατο, ὁ Κύριος Θεοτόκε, καὶ ἐκ σοῦ ἐσαρκώθη, θεώσας τὸ ἀνθρώπινον.

Ὠδὴ ϛ'. Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς.

Οὐδόλως, ἀπειλαῖς χαυνωθέντα ὁ δόλιος, ἀνηλεῶς σε συγκόπτει, ταῖς πληγαῖς θεόφρον ἀποσκοποῦντα, πρὸς τὴν δόξαν, ἣν Χριστός σοι παρέσχε δοξάζων σε.

Φάλαγγας, δυσμενῶν ἀοράτων ταῖς τραύμασι, κατετραυμάτισας μάκαρ, τῆς σαρκός σου Ἄρχιππε καὶ ἐλέγχων, τὴν καρδίαν, σπαραγμοῖς τοῦ τυράννου κατέξανας.

Οἱ λίθοις, ἀναισθήτῳ καρδίᾳ θρησκεύοντες, λιθολευστοῦσί σε μάκαρ, τῆς ζωῆς τὴν πέτραν ὑμνολογοῦντα, καὶ τῆς πλάνης, τὸ ὀχύρωμα μάρτυς συντρίβοντα.

Θεοτοκίον.

Νέκρωσιν, τὴν ζωὴν ἐκδυθεὶς ἐνεδύσατο, ἐν Παραδείσῳ Παρθένε, ὁ Ἀδάμ· τῷ σῷ δὲ ἠθανατίσθη, ζωηφόρῳ, τοκετῷ Παναγία Θεόνυμφε.

Ὁ Εἱρμός.

« Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ
« ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κε-
« καθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς
« σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστέρα μέγαν σε ἡ ἐκκλησία, κεκτημένη Ἄρχιππε, ταῖς τῶν θαυμάτων σου βολαῖς, φωτιζομένη κραυγάζει σοι· σῷσον τοὺς πίστει τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Ὁ Οἶκος.

Πιστόν σε δοῦλον τοῦ Χριστοῦ ὁ κορυφαῖος Παῦλος Ἄρχιππε ἐκθειάζων, συγγράφει τοῖς ἐπαίνοις, καὶ μαρτυρεῖ περιφανῶς, πληρωτὴν τοῦ λόγου, καὶ ἱερὸν ὑφηγητήν, καὶ κήρυκα σοφώτατον. Ἡμεῖς δὲ λύχνον σήμερον ἄσβεστον βλέπομέν σε πάντες, καταλάμποντα τῷ κόσμῳ ἀπόστολε· ὃν καὶ ἡ Ἀπφία ἐγνώρισε καλῶς, ἐκ τοῦ φωτὸς τοῦ πρώτου τηλαυγέστατον πυρσόν, φαεσφόρον δαδουχητικῶς, φωτίζοντα τοὺς βοῶντας· σῶσον τοὺς πίστει τιμῶντας τὴν μνήμην σου.

Τῷ αὐτῷ μηνὶ ΙΘ'. Μνήμη τῶν ἁγίων ἀποστόλων Ἀρχίππου, Φιλήμονος, καὶ Ἀπφίας.

Στίχ. Ποθῶν τὸν ἀκρόγωνον Ἄρχιππος λίθον,
Κατεχλευάσθη τῷ πόθῳ τούτου λίθοις.
Χώραν φιλοῦντα τὸν Φιλήμονα χλόης,
Χλωροῖς λίθοις τύπτουσιν ἠκανθωμένοις.
Ἠπλωμένην πλεῦσιν εἰς τὴν Ἀπφίαν,
Εἷς αὐχενος ἔχουσιν ὁμμα καρδίας.
Ἄρχιππος δεκάτῃ ἐνάτῃ θάνε χερμαδίοισι.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐπὶ τῆς βασιλείας Νέρωνος, μαθηταὶ χρηματίσαντες Παύλου τοῦ ἀποστόλου. Ἑορτῆς δὲ τῆς Ἀρτέμιδος ἀγομένης ἐν Κολασσαῖς, ἥτις ἐστὶ πόλις Φρυγίας, καὶ αὐτῶν τῷ Θεῷ τὴν δοξολογίαν ἀναφερόντων τῇ ἐκκλησίᾳ, ἐπιθέμενοι αὐτοῖς οἱ εἰδωλολάτραι, τῶν ἄλλων φυγόντων, μόνων δὲ αὐτῶν ὑπομεινάντων, συνέσχον αὐτούς, καὶ ἤγαγον παρὰ Ἀνδροκλεῖ. Τύπτεται οὖν παραυτίκα ὁ Ἄρχιππος, καὶ μὴ πεισθεὶς θῦσαι τῷ εἰδώλῳ Μηνᾷ, οὕτω καλουμένῳ, εἰς βόθρον ἐμβάλλεται μέχρις ὀσφύος, καὶ οὕτω λιθολευστεῖται, προσέτι καὶ παίδων ῥαφίσι κεντηθείς. Ὁ δὲ ἅγιος Φιλήμων, καὶ Ἀπφία διαφόρως βασανισθέντες, τέλει τοῦ βίου ἐχρήσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων, Μαξίμου, Θεοδότου, Ἡσυχίου καὶ Ἀσκληπιοδότης.

Στίχ. Ἀνδρῶν τριῶν συνάθλος εὐσθενεστάτη,
Ἀσκληπιοδότη σὺν αὐτοῖς Τριὰς μάχη.
Ἔγραψε Χριστὸς τὴν Ἀσκληπιοδότην,
Ἣν ἔθλιψε τὴν κεφαλὴν τὸ ξίφος.

Οὗτοι παραστάντες τῷ ἄρχοντι, καὶ μὴ πεισθέντες τὸν Χριστὸν ἀρνήσασθαι, πολλαῖς αἰκίαις ὑπεβλήθησαν βασάνων· πρῶτον μὲν ἐπὶ ξύλου ἀναρτηθέντες, καὶ ξεσθέντες σιδηροῖς ὄνυξιν, εἶτα ἐκ πόλεως εἰς πόλιν μεταφερόμενοι, καὶ περιαγόμενοι, θηρίοις ἀμετάτρεπτοι ἐκδίδονται. Ἡ δὲ Ἀσκληπιοδότη αἰκισθεῖσα, καὶ ἐπὶ ξύλου ταννυθεῖσα, ὑπεράνω τῶν βασάνων ἐγένετο. Ὅθεν ἀμφότεροι λίθοις βάλλονται, καὶ ἐν ἀλσώδεσι τόποις συρέντες, ξίφει τελειοῦνται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ῥαβουλᾶ.

Στίχ. Βουλὰς Ῥαβουλᾶς θεὶς ἀπράκτους δαιμόνων,
Ἀπῆρε βουλῇ τοῦ Θεοῦ τῶν ἐνθάδε.

Ὁ ἐν ἁγίοις Πατὴρ ἡμῶν Ῥαβουλᾶς, ἐν τῇ πόλει Σαμοσατέων γεννᾶται, παρά τινος Βαρωφαδᾶ παιδευθείς, ἀνδρὸς ἐνθεωτάτου. Ὃς τῇ Σύρων γλώττῃ διαλεγόμενος, καὶ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας πᾶσαν ἀρετὴν μετερχόμενος, τὸν μονήρη βίον ὑποδύεται· καὶ μονωθεὶς ἐν ὄρεσι καὶ σπηλαίοις, κατὰ τὸν μέγαν Ἠλίαν καὶ Ἰωάννην τὸν Βαπτιστὴν διῆγε. Μετὰ δὲ τινας χρόνους γενόμενος ἐν Φοινίκῃ μεθ' ἑτέρου τινὸς ταῖς ἀρεταῖς διαπρέπων λάμψας, καὶ μὴ βουλόμενος ἐμφανὴς τῆς μεγάλοις γίνεται. Διὸ καὶ τῇ συνεργείᾳ Ζήνωνος τοῦ βασιλέως, καὶ Ἰωάννου προέδρου τῆς Βηρυτοῦ, μέσον τοῦ ὄρους μοναστήριον μέγα πεποίηκε. Τότε δή, καθάπερ Παῦλος καὶ Βαρνάβας, ἢ εἰπεῖν Πέτρος καὶ Ἰωάννης, Ῥαβουλᾶς καὶ οἱ σὺν αὐτῷ, μέσον τῶν εἰδωλομανούντων ἦσαν, καὶ πῇ μὲν ἐλέγχοντες, πῇ δὲ νουθετοῦντες, μικροῦ δεῖν πάντας τοὺς ἐκεῖσε κατοικοῦντας πρὸς θεογνωσίαν μετέβαλον. Τοῦτο δὴ πρῶτον ἔργον τοῦ μακαρίου ἐξαίρετον. Μετὰ δὲ Ζήνωνα, διαδέχεται τὰ σκῆπτρα τῆς βασιλείας Ἀναστάσιος. Τῇ οὖν τούτου πάλιν συνεργείᾳ, ἕτερον μοναστήριον κατεσκεύασε, τὸ Ῥαβουλᾶ προσαγορευόμενον· καὶ τοῦτο ἐν τῷ Βυζαντίῳ. Μετὰ δὲ τούτων καὶ ἕτερα πολλὰ μοναστήρια συνεστήσατο ἐν διαφόροις τόποις. Ἦν δὲ ὁ μακάριος ἐν πᾶσι νηφάλιος, κόσμιος, ἐπιεικής, ἱλάσιος, διδακτικός, ἀόργητος, συμπαθής, φιλάδελφος, καὶ πρὸς πάντας εὔσπλαγχνος· εἰ δὲ πάθει ὁ πονηρὸς αὐτῷ ἐνοχλῶν ὑπεισήρχετο, αὐτὸς πεπυκνωμένος ὢν ὑπὸ τῆς παλαιᾶς καὶ νέας γραφῆς, τὸ ἀντίρροπον ἐπιλέγων καὶ ἐργαζόμενος, ἐφυγάδευε τὸ ὀχλοῦν αὐτῷ· τοιοῦτος γὰρ ἦν ὁ μακάριος. Ἔζησε δὲ μέχρις Ἰουστινιανοῦ τοῦ βασιλέως, τοῦ μετὰ Ἰουστῖνον, τοῦ μεγάλου, τοῦ τὴν ἁγίαν Σοφίαν οἰκοδομήσαντος. Καὶ γενόμενος ἐτῶν ὀγδοήκοντα, καὶ μικρόν τι προσδοκῶν, ἀκούει φωνῆς ἄνωθεν λεγούσης αὐτῷ· Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς. Ταύτης ὑπακούσας τῆς φωνῆς, καὶ μικρὸν νοσήσας ἀπῆλθε πρὸς Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων μαρτύρων ἡμῶν καὶ ὁμολογητῶν, Εὐγενίου καὶ Μακαρίου.

Στίχ. Τὰς εὐγενεῖς δρασμοὺς ἐν γῇ Μακαρίου,
Οἴκοθεν Εὐγενὴς καὶ Μακάριος.

Ἰουλιανοῦ κατὰ συγχώρησιν Θεοῦ βασιλεύσαντος ἐν Βυζαντίῳ, οἱ Χριστιανοὶ πάντες περιέκρυπτον ἑαυτοὺς διὰ τὰς μυσαρὰς αὐτοῦ καὶ ἐναγεῖς θυσίας. Οἱ δὲ ὁμόφρονες αὐτῷ Ἕλληνες, οὐ μόνον ἀσελγοῦντες, σὺν αὐτῷ τοῦ αἰωνίου πυρὸς ὑπέκκαυμα ἑαυτοὺς παρεσκεύαζον, ἀλλὰ καὶ τοὺς Χριστιανοὺς τοῦτο ποιεῖν κατηνάγκαζον καὶ μὴ θέλοντας. Τότε ὁ Μακάριος καὶ ὁ Εὐγένιος, οἱ τοῦ Χριστοῦ θεράποντες κρατηθέντες, ὡμολόγησαν τὸν Χριστὸν ἐνώπιον αὐτοῦ, Θεὸν εἶναι ἀληθινόν· αὐτὸν δὲ τὸν ἀσεβῆ καὶ ἀλάστορα ἤλεγξαν, ὡς παραβάντα τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, καὶ Ἕλληνα καὶ εἰδωλολάτρην γεγονότα. Διὸ καὶ εἰς ὀργὴν τραπεὶς ἱμᾶσι λεπτοῖς προστάξας δεθῆναι τούτους, ἐκρέματο κατὰ κεφαλῆς· καὶ ἐπὶ πολλὰς ὥρας ἐκάπνιζεν αὐτοὺς δριμεῖαν κάπρον ὁ ἄθλιος. Εὐθύντως ἐσχάραν σφοδρῶς ἐκπυρώσας, ἐκεῖσε τοὺς ἁγίους γυμνοὺς ἀπλωθῆναι ἐκέλευσεν. Οἱ δὲ μακάριοι τὰ ὄμματα πρὸς οὐρανὸν ἄραντες, καὶ ὑπὸ θείας δυνάμεως φυλαττόμενοι, ἤλεγχον τὴν κακόνοιαν αὐτοῦ, ἀβλαβεῖς διαμένοντες. Τότε σιδηρώσας αὐτούς, ἐν Μαυριτανίᾳ εἰς ἐξορίαν ἀπέστειλεν· οἱ δὲ μάρτυρες πορευόμενοι ἐν τῇ ἐξορίᾳ, ἔχαιρον ὑπὲρ Χριστοῦ διωκόμενοι, καὶ ψάλλοντες ὁμοῦ τό, Μακάριοι οἱ ἄμωμοι ἐν ὁδῷ, οἱ πορευόμενοι ἐν νόμῳ Κυρίου, ἠγαλλιῶντο τῷ Πνεύματι. Φθάσαντες δὲ ἐκεῖσε, εἰς ὑψηλὸν τόπον ἀνῆλθον μόνοι διάγοντες. Οἱ δὲ ἐγχώριοι ἔλεγον αὐτοῖς· Ἐξέλθετε ἀδελφοὶ μακρὰν τῆς ὧδε πηγῆς, ὅτι δράκων πονηρὸς οἰκεῖ ἐν αὐτῇ, τοῖς πλησιάζουσιν ὀλέθριος· καὶ τῶν ἁγίων ὑποδείξατε ἡμῖν, εἰρηκότων τὸ σπήλαιον, ἐν ᾧ τὴν οἴκησιν εἶχε τὸ θηρίον, καὶ ἀποστρέψαντες αὐτοὺς ὑπέδειξαν μακρόθεν τὸ σπήλαιον. Καὶ κλίναντες τὰ γόνατα ἐπ' ἐδάφους, προσηύξαντο οἱ μακάριοι. Καὶ εὐθέως ἀστραπῆς ἄνωθεν κατελθούσης, ἐνέπρησεν αὐτόν, προσφάτως τοῦ δράκοντος ἐκπηδήσαντος, ὥστε καὶ τὸν χοῦν τῆς γῆς τὸν αὐτοῦ ξηρανθῆναι, καὶ τὸ ἀέρα βιαίας πνοῆς λυμαντικῆς ἐμφορηθῆναι. Τοῦτο τὸ θαῦμα οἱ ἐγχώριοι θεασάμενοι, Ἕλληνες ὄντες, ἐπίστευσαν ἐπὶ τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν. Καὶ εἰσελθόντες οἱ ἅγιοι εἰς τὸ σπήλαιον τοῦ δράκοντος, προσηύχοντο ἐφ' ὅλαις ἡμέραις τριάκοντα, μὴ ἔχοντές τι πρὸς βρῶσιν καὶ πόσιν. Ἀλλ' ἦλθε μετὰ ταῦτα φωνὴ λέγουσα· Δοῦλοι τοῦ ἀληθινοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ, προσέλθετε ταύτῃ τῇ πλησίον ὑμῶν πέτρᾳ. Οἱ δὲ προσελθόντες εἶδον φῶς ἐν αὐτῇ, καὶ ἐσχίσθη εἰς δύο μέρη, καὶ ἐξέλθεν ὕδωρ πολύ. Πιόντες οὖν ἀρυσάμενοι οἱ ἅγιοι, καὶ εἰς κόρον ἐμφορηθέντες, τῆς τε πείνης καὶ δίψης ἐκουφίσθησαν εὐθέως. Καὶ τῇ τριακοστῇ ἡμέρᾳ, ηὔξαντο διὰ προσευχῆς οἱ μακάριοι ἀναλῦσαι καὶ σὺν Χριστῷ εἶναι· καὶ τῆς δεήσεως αὐτῶν ἐπακούσας ὁ Κύριος, μετέστησεν ἀμφοτέρους δοξάζοντας καὶ εὐλογοῦντας αὐτόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κόνωνος.

Στίχ. Κόνων ὅσῃ σὺ ζάλην οἶδας φέρειν,
Καὶ μισθὸν εἶχες παρὰ Κυρίου μέγαν.

Οὗτος ἦν Κίλιξ τὸ γένος· ἀπεκείρατο δὲ ἔτι νέος ὢν ἐν τῇ μονῇ τοῦ Πενθουκλᾶ, τῇ οὔσῃ πλησίον τοῦ Ἰορδάνου. Πρεσβύτερος γεγονώς, καὶ εἰς αὐτὸ τὸ ἄκρον τῆς ἀσκήσεως φθάσας. Ἐπεὶ δὲ ἐγνώσθη τὸ περὶ τῆς αὐτοῦ θαυμαστῆς ἀρετῆς τῷ τότε ἀρχιεπισκόπῳ Πέτρῳ, ἐτάχθη παρ' αὐτοῦ βαπτίζειν πάντας, τοὺς ἐν τῷ Ἰορδάνῃ προσερχομένους. Ἔχριεν οὖν αὐτοὺς καὶ ἐβάπτιζε. Καθότι οὖν ἔχριε γυναῖκα, ἐσκανδαλίζετο, καὶ διὰ ταῦτα ἐβούλετο ἀναχωρῆσαι τοῦ Κοινοβίου. Ὁσάκις οὖν εἶχε λογισμὸν ἀναχωρῆσαι, ἐφίστατο αὐτῷ ὁ μακάριος Ἰωάννης ὁ βαπτιστὴς καὶ πρόδρομος τοῦ Κυρίου λέγων· Καρτέρησον, γέρων καὶ κουφίζω σε τοῦ πολέμου. Ἐν μιᾷ οὖν τῶν ἡμερῶν, ἦλθε Κόρη Περσὶς τοῦ βαπτισθῆναι, ἦν δὲ εὐειδὴς σφόδρα, καὶ τοσοῦτον ἦν ὡραία, ὥστε μὴ δυνηθῆναι τὸν ἅγιον γυμνὴν χρῖσαι αὐτὴν τὸ ἔλαιον. Ποιησάσης οὖν δύο ἡμέρας, ἤκουσεν ὁ ἀρχιεπίσκοπος περὶ τούτου, καὶ ἐξεπλάγη ἐπὶ τῷ γέροντι, καὶ ἠθέλησε ὁρίσαι γυναῖκα ἐπὶ τούτῳ, ἀλλ' οὐκ ἦν δυνατὸν διὰ τὸ μὴ δέχεσθαι τὸν τόπον. Ὁ δὲ γέρων λαβὼν τὸ μηλωτάριον αὐτοῦ, ἀνεχώρησεν εἰπών· ὅτι οὐκ ἔτι μένω ἐν τῷ τόπῳ τούτῳ. Ὑπαντᾷ δὲ αὐτῷ ὁ τίμιος Πρόδρομος ἔξωθεν τοῦ Κοινοβίου, καὶ λέγει αὐτῷ πρᾳείᾳ τῇ φωνῇ· Ὑπόστρεψον εἰς τὸ μοναστήριόν σου, καὶ κουφίζω σε τοῦ πολέμου. Τότε ὁ Ἀββᾶς Κόνων, λέγει αὐτῷ μετ' ὀργῆς· Πίστευσον, οὐχ ὑποστρέψω· πολλάκις γάρ ὑπέσχου, καὶ οὐδὲν ἐποίησας. Κρατήσας οὖν αὐτὸν ὁ θεῖος πρόδρομος, καὶ ἀνασύρας τὰ ἱμάτια αὐτοῦ, ἐσφράγισε τῷ σημείῳ τοῦ Σταυροῦ ὑποκάτω τοῦ ὀμφαλοῦ αὐτοῦ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· πίστευσόν μοι Ἀββᾶ Κόνων, ἤθελόν σε ἔχειν μισθὸν ὑπὲρ τοῦ πολέμου. Νῦν δὲ ὑπόστρεψον, μηδὲν ἐνδοιάζων ἕνεκεν τούτου. Ὁ δὲ γέρων οὖν ὑποστρέψας εἰς τὸ Κοινόβιον, τῇ ἐπαύριον χρίσας ἐβάπτισε τὴν Περσίδα, μὴ θεωρήσας ὅτι γυνὴ ὑπάρχει. Ἐπιζήσας οὖν ὁ ὅσιος ἄλλα δώδεκα ἔτη, καὶ εἰς ἄκρον ἀπαθείας ἐλθών, ὥστε νομίζεσθαι αὐτὸν ὑπὲρ ἄνθρωπον εἶναι, ἐν εἰρήνῃ ἐκοιμήθη.

Καὶ μνήμη τῆς ὁσίας μητρὸς ἡμῶν Φιλοθέης τῆς ἐξ Ἀθηνῶν.

Ὥσπερ τὸν βίον αὐτῆς εἰς τὸν νέον Λειμωνάριον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Θεηγορίαις, θεοσόφοις παμμάκαρ χρησάμενος, γνώσει ἀληθεῖ τὸ σκότος ἐκ τῶν ψυχῶν, τῆς ἀγνοίας ἀπεδίωξας, σοφίας χάριτι, τῶν τῷ σεπτῷ πειθησάντων ἐν λόγῳ σου.

Ἐν λάκκῳ μάρτυς, σὲ κατωτάτῳ χωννύουσι δῆμοι δυσσεβῶν καὶ λίθοις ἀνηλεῶς, θανατοῦσιν ἀναμέλποντα· εὐλογημένος εἶ ἐν τῷ ναῷ, τῆς δόξης σου Κύριε.

Ἡ γῆ τὸ αἷμα, τὸ ἐκχυθέν σου μάρτυς δέδεκται, βρύον ἰαμάτων νάματα τοῖς πιστοῖς, οὐρανὸς δὲ τὸ μακάριον, Ἄρχιππε πνεῦμά σου, Ἀθλοφόρων ψυχαῖς ἀριθμούμενον.

Θεοτοκίον.

Τὴν μὲν ὁμίχλῃ, τὸν οὐρανὸν νεφέλαις δὲ Κύριος, Κόρη περιβάλλων σάρκα θέλων θνητήν, ἐξ αἱμάτων σου ἐνδύεται, καταστολὴν δόξης, ἀθανάτου ἐνδύων τὸν ἄνθρωπον.

Ὠδὴ η΄. Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ.

Ὁ Παῦλος ἐπαινῶν ἱερῶς, ἐγκωμιάζων σε, Ἄρχιππε ἔνδοξε, συστρατιώτην σε ἔγραψε, πληρωτὴν ἐνθέων πράξεων, διακονούμενον αὐτῷ, ἐν πίστει μέλποντα· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ῥήμασιν ἐπήλειψε σεπτοῖς, πρὸς τὸ μαρτύριον, ἡ ἀξιάγαστος, Ἀπφία σέβουσα ἔνδοξε ὡς υἱόν σε γνησιώτατον, μεθ' ἧς τὰ ἄνω κατοικεῖς ὄντως βασίλεια· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα κραυγάζων τὸν Κύριον.

Οἱ νήπιοι ὄντες ταῖς φρεσί, σὲ τὸν ἐχέφρονα, νηπίοις παίγνιον, παραδιδόασιν Ἄρχιππε, ἀναθλοῦντα καρτερώτατα, καὶ ὑπ' αὐτῶν ἀνηλεῶς κατακεντούμενον, καὶ βοῶντα· πάντα τὰ ἔργα, ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Νεκρὸς διὰ βρώσεως μιᾶς, Ἀδὰμ γεγένηται, τρυγήσας θάνατον, φυτοῦ τῆς γνώσεως ἄχραντε· διὰ σοῦ δὲ ἀνεζώωται, καὶ παραδείσου τὴν τρυφήν, πάλιν ἀπέλαβεν· εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα, κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ὁ Εἱρμός.

»Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, παῖδες κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἵνα τὴν αἰώνιον δόξαν, κληρονομήσῃς ἀθλοφόρε, δόξης ἐπιγείου παρεῖδες, τὸ ἀρεστόν τε καὶ παρερχόμενον, καὶ πρὸς Χριστὸν ἐχώρησας, δόξῃ πρὸς τούτου κλεϊζόμενος.

Ὡς τῷ κορυφαίῳ παμμάκαρ, τῶν Ἀποστόλων μαθητεύσας, Παύλῳ τῷ σοφῷ θεηγόρῳ, σὺν τούτῳ χαίρων τὴν αἰωνίζουσαν, κληρονομεῖς ἀπόλαυσιν, Κολασσαέων ἐγκαλλώπισμα.

Στέφος ἀνεδήσω θεόφρον, νικητικὸν τῇ κορυφῇ σου, καὶ περιβάλλου πορφύραν, ἐκ τῶν αἱμάτων βαφεῖσαν Ἄρχιππε, καὶ τῷ Χριστῷ γηθόμενος, συμβασιλεύεις παμμακάριστε.

Ἤθροισται λαὸς ἐν τῇ μνήμῃ, τῇ φωτοφόρῳ σου ὑμνῆσαι, τὸν ἀγαθοδότην Σωτῆρα, καὶ τοὺς γενναίους Ἄρχιππε πόνους σου, οὓς ἀνδρικῶς ὑπέμεινας, καταβαλὼν τὸν πολυμήχανον.

Θεοτοκίον.

Φέρουσα Χριστὸν ἐν ἀγκάλαις, νεύματι τὸν φέροντα τὰ πάντα, τοῦτον ὡς υἱόν σου δυσώπει, ἐχθροῦ χειρῶν με Πάναγνε ῥύσασθαι, καὶ δι' ἔλεος ἄβυσσον, ἐναγκαλίσασθαι καὶ σῶσαί με.

Ὁ Εἱρμός.

»Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου
» σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστός,
» συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις. Διὸ ἐπα-
» γαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

[illegible]

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ Κ'.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Λέοντος, ἐπισκόπου Κατάνης.

Στιχηρὰ εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος πλ. δ'. Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Λέων θεόφρον πανόλβιε, ἀσκητικαῖς ἀγωγαῖς, καὶ τελείαις καθάρσεσι, τῷ Θεῷ καὶ κτίστῃ σου, καθαρῶς προσκολλώμενος, φωτὸς ἐνθέου ἔμπλεως γέγονας, καὶ χαρισμάτων θείων τετύχηκας, πάθη ἀνίατα, θεραπεύειν πάντοτε, καὶ προσευχῶν, μάστιγι ἀκάθαρτα, διώκειν πνεύματα.

Λέων τῷ ὄντι μακάριε, ἀρχιερεὺς γεγονώς, ἐπὶ χλόην ἐξέθρεψας, ῥάβδῳ θείας πίστεως, ὡς ποιμὴν ἀληθέστατος, ὀρθοδοξίας καὶ τελειότητος, τὴν σὴν ἀγέλην, σθένει τοῦ Πνεύματος· ἧς κατενώπιον, ἐκτελῶν τεράστια, θεοπρεπῶς, κλέος ἀναφαίρετον ἐκληρονόμησας.

Ἔλαιον θεῖον ἀρύσασθε, ὡς ἐκ πηγῆς προσιόντες, βλυσταινούσης ἀέναον, τῆς τιμίας λάρνακος, τοῦ σοφοῦ ἀρχιποίμενος, καὶ τῷ τῶν ὅλων, Θεῷ βοήσατε· ὁ ἐν ἁγίοις σου θαυμαζόμενος, τούτου δεήσεσι, σῶσον ἡμᾶς οἰκτείρων, ὡς ἀγαθός, πίστει ἑορτάζοντας, τὴν θείαν μνήμην αὐτοῦ.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον.

Δεῦρο ψυχή μου στενάζουσα, καὶ τῶν δακρύων κρουνούς, ἐκ καρδίας πηγάζουσα, τῇ Παρθένῳ βόησον, καὶ Μητρὶ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν· διὰ τὸ πλῆθος, τῶν οἰκτιρμῶν σου Ἁγνή, τῆς φωτοφόρου, ῥῦσαι κολάσεως, καὶ κατασκήνωσον, ἔνθα ἡ ἀνάπαυσις, καὶ ἡ χαρά, ἡ διαιωνίζουσα, καὶ ἡ ἀπόλαυσις.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ἥλιος τέκνον ἠμαύρωται, καὶ ἡ σελήνη τὸ φῶς, εἰς ζοφῶδες ἠμάτιον, γνοφερῶς μετέβαλε· γῆ κλονεῖται καὶ ῥήγνυται, τὸ τοῦ ναοῦ σου δὴ καταπέτασμα· κἀγὼ πῶς τέκνον, οὐ διαῤῥήξομαι, σπλάγχνα καὶ ὄμματα, παρειὰς γλυκύτατε καταξανῶ, ἀδίκως σε θνήσκοντα, βλέπουσα Σῶτέρ μου.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, ὁ Κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Λέοντα πηγὴν ὄντα θαυμάτων σέβω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ὑγρὰν διοδεύσας.

Λαμπτῆρα σε θεῖον ἡ τοῦ Χριστοῦ, φαιδρὰ ἐκκλησία, κεκτημένη Λέων σοφέ, ταῖς τῶν ἀρετῶν σου φρυκτωρίαις, καὶ τῶν θαυμάτων πλουσίως φωτίζεται.

Ἐκ βρέφους ἀνέθηκας σεαυτόν, τῷ πάντων Δεσπότῃ, καὶ νεκρώσει τῶν ἡδονῶν, ζῶσα τούτῳ γέγονας θυσία, θύων σαυτὸν ἀναιμάκτως μακάριε.

Ὄλβιος σου φέγγει τῶν ἀρετῶν, κατηγλαϊσμένος, καὶ θαυμάτων ταῖς ἀστραπαῖς, καθωραϊσμένος θεοφόρε, περιφανῆ σε τοῖς πᾶσιν εἰργάσατο.

Θεοτοκίον.

Ναὸς ἐχρημάτισας τοῦ Θεοῦ, ἀμόλυντε Κόρη, τοῦ οἰκήσαντος ὑπὲρ νοῦν, ἐν σοὶ Θεοτόκε καὶ τὴν πλάνην, ἐκ τῶν ψυχῶν τῶν βροτῶν ἐξοικήσαντος.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Τὰ σωτήρια πάτερ, καὶ εὐσεβῆ δόγματα, τῆς ὀρθοδοξίας φυλάττων ἀδιαλώβητα, ποίμνην ἐξέθρεψας, ἐπὶ νομὰς ζωηφόρους, καὶ πρὸς ἐπουράνιον μάνδραν εἰσήλασας.

Ἀνελθὼν ἐν τῷ ὕψει τῶν ἀρετῶν ὅσιε, χρίσμα ἱερὸν ὑπεδέξω, καὶ τὸν πανύψιστον, πανσόφως ἤνεσας, ὑψηλοτάτῃ καθέδρᾳ, λειτουργήσας χάριτι, ὥσπερ ὡς ἄγγελος.

Πειρασμοὺς ὑπομείνας, διὰ Χριστὸν ὅσιε, τῆς ἀθανασίας μετέσχες, καὶ τῆς θεόπνοος μύρον εὐῶδες δέ, ἀενάως ἀναβλύζων, ἁγιάζεις πίστει, πάντας τοὺς προσπελάζοντας.

Θεοτοκίον.

Ἡλαβὶς ἡ τοῦ θείου, καὶ νοητοῦ ἄνθρακος, βάτος ἡ πυρὶ μὴ φλεχθεῖσα τῷ τῆς Θεότητος, τὰ φρυγανώδη μου, πάντα κατάφλεξον πάθη, καὶ πυρὸς ἐξάρπασον, διαιωνίζοντος.

Ὠδὴ γ΄.

Οὐρανίας ἁψῖδος ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Καθ. ἦχος γ΄. Θείας πίστεως.

Μέγας ἥλιος τῇ οἰκουμένῃ, ἀνατέταλκας τῶν ἀρετῶν σου, ἀναλάμψει, καὶ θαυμάτων λαμπρότητι, φωταγωγήσας πιστῶν τὰ συστήματα, καὶ ἀφανίσας παθῶν ἀμαυρότητα. Λέων ὅσιε, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον.

Θείας φύσεως οὐκ ἐχωρίσθη, σὰρξ γενόμενος ἐν τῇ γαστρί σου, ἀλλὰ Θεὸς ἐνανθρωπήσας μεμένηκεν, ὁ μετὰ τόκον Μητέρα Παρθένον σε, ὡς πρὸ τοῦ τόκου φυλάξας πανάμωμον, μόνος Κύριος· αὐτὸν ἐκτενῶς ἱκέτευε, δωρήσασθαι ἡμῖν τὸ μέγα ἔλεος.

Σταυροθεοτοκίον. Τὴν ὡραιότητα.

Χαρὰν ἡ σύμπασα, κτίσις ὁρῶσά σε, χαίρει μακρόθυμε, σταυρῷ ὑψούμενον, ἡ πανακήρατος ἀμνάς, ἐβόα καὶ πανάμωμος· λύτρωσιν γὰρ εὕρατο, διὰ σοῦ ὦ φιλάνθρωπε· ξύλῳ γὰρ ἰάτρευσας, τὴν τοῦ ξύλου κατάκρισιν. ἀλλ᾽ ἐγὼ τὰ σπλάγχνα δονοῦμαι, μὴ φέρουσα ὁρᾷν σε θανατούμενον.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Γεηπονήσας τὴν ἄρουραν, σοῦ τῆς διανοίας ἑκατοστεύοντα, στάχυν ἤνεγκας πανόλβιε, ἀρετῶν ἐνθέων καὶ ἰάσεων.

Ἡ ἁγία σου ἅγιε, θήκη ἀενάως ἔλαιον ἅγιον, ἀναβλύζει ἁγιάζουσα, τὰς ψυχὰς τῶν πίστει προστρεχόντων σοι.

Νοσημάτων καθάρσιον, πονηρῶν δαιμόνων φυγαδευτήριον, ἱεράρχα ἐχρημάτισας, καὶ πιστῶν ἀνθρώπων καταφύγιον.

Θεοτοκίον.

Ὁ τοῖς πᾶσιν ἀχώρητος, Πάναγνε χωρεῖται ἐν τῇ νηδύϊ σου, διασώζων με χρηστότητι, τὸν βεβυθισμένον ἁμαρτήμασιν.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Νοΐ καθαρωτάτῳ, νοῦν τὸν πάντων αἴτιον ἐνοπτριζόμενος, παρ᾽ αὐτοῦ ἐδέξω, χαρισμάτων τὴν αἴγλην θεόπνευστε, ἢ τῶν ἰαμάτων, τὰς ἱερὰς φωτοχυσίας, δι᾽ ὧν λύεις παθῶν τὴν σκοτόμαιναν.

Τὸν ἀπάταις δαιμόνων, πάντας τοὺς πιστεύοντας Χριστῷ μωραίνοντα, τῷ πυρὶ δικαίᾳ, παραδέδωκας ψήφῳ μακάριε, ἣ ψυχὰς ἐρρύσω, τῆς ὀλεθρίου τούτου βλάβης, ὡς ποιμὴν ἀληθὴς καὶ σωτήριος.

Ἀναφθείσης ἐν μέσῳ, ἔστης ἀκατάφλεκτος πυρᾶς ἀοίδιμε· ἡ γὰρ θεία δρόσος, τοῦ ἁγίου ἐκύκλου σε Πνεύματος, ὡς ἱερομύστην, ὡς λειτουργὸν τῆς θείας δόξης, ὡς τῆς ἄνω λαμπρότητος μέτοχον.

Θεοτοκίον.

Θεωρήσαντες πάλαι, ἐνθεαστικώτατα Θεοχαρίτωτε, οἱ σεπτοὶ προφῆται, μυστηρίου τὸ βάθος τὸ ἄφραστον, τῆς σεπτῆς λοχείας, σοῦ τῆς Ἁγνῆς ποικιλοτρόπως, ὡς ἐχώρησαν τοῦτο προήγγειλαν.

Ὠδὴ ς΄. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἀόμματοι τῇ ἐντεύξει σου πάτερ, ἐκομίσαντο τὸ βλέπειν Θεόφρον, τὸν γὰρ Χριστὸν, συνεργὸν κεκτημένος, καὶ πρὸς αὐτὸν τῆς ψυχῆς σου τὰ ὄμματα, κεκτημένος διηνεκῶς, τὰς αἰτήσεις πλουσίως ἐλάμβανες.

Ὑπῆρξας τῷ βασιλεῖ θαυμάσιε, φοβερώτατος ἡνίκα προβαίνων, ἐν ταῖς αὐλαῖς, τὰς αὐτοῦ ἐπεφέρου, τῷ ἱματίῳ τοὺς ἅπτοντας ἀνθρωπίας. Ἐδόξασε γάρ σε Χριστός, ὃν τῷ βίῳ σου Λέων ἐδόξαζες.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Μυρίζει σου ἡ σορὸς τῶν λειψάνων, καὶ προχέει ἀεννάως Παμμάκαρ, ὥσπερ πηγή, καθαρὰ καὶ εὐώδης, ἔλεον θεῖον, δι' οὗ φυγαδεύονται, νοσήματα ἐκ τῶν πιστῶν, καὶ ὑγεία τοῖς χρήζουσι δίδοται. Θεοτοκίον.

Ἁγίασον τὴν ψυχήν μου Παρθένε, ἡ τὸν ἅγιον κυήσασα Λόγον, τὸν ἀληθῶς, ἐν ἁγίοις ὡς θέμις, ἀναπαυόμενον μόνον Θεὸν ἡμῶν. καὶ δίδου μοι ὡς συμπαθής, κατανύξεως ὄμβρους πανάμωμε. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐ» τῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν » ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ » ᾅδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· » ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός μου ἀνάγαγε.

Κοντάκιον, Ἦχος δ'. Τὴν ἐν πρεσβείαις.

Τὸν ἀπὸ βρέφους Κυρίῳ ἀνατεθέντα, καὶ ἐκ σπαργάνων τὴν χάριν ἀνειληφότα, πάντες τοῖς ᾄσμασι στεφανώσωμεν, Λέοντα τὸν φωστῆρα τῆς ἐκκλησίας καὶ πρόμαχον· αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

Ὁ Οἶκος.

Τράνωσόν μου τὴν γλῶτταν Χριστέ μου, καὶ παράσχου μοι λόγον, ὁ τῶν λόγων δοτὴρ καὶ παροχεὺς τῆς ζωῆς ἡμῶν, ἵνα ἰσχύσω ἐγκωμιάσαι τοῦ σοφοῦ ἱεράρχου τὸν βίον ὅλον, ὃν ἐν τῇ γῇ διαπύρῳ ἀγάπῃ ἐτέλεσε, καὶ εἴληφεν οὐρανόθεν, τῶν ἀπείρων θαυμάτων τὸ πέλαγος, καὶ τῶν δογμάτων τὴν δύναμιν δι' ὧν τὴν ἐκκλησίαν κατηύγασεν. Αὐτῆς γὰρ ὑπάρχει τὸ στήριγμα.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ Κ'. Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ θαυματουργοῦ Λέοντος, ἐπισκόπου Κατάνης.

Στίχ. Ὁ μὲν καλεῖται, Λέοντος, εἰ δ' οἶον πόθεις,
Πάντως ἐρῶμεν, τοῦ προέδρου Κατάνης.
Εἰκάδι ἀμφὶ Λέοντα χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευσαν.

Οὗτος ὁ ἅγιος, ἐκ Ῥαβέννης εἷλκε τὸ γένος, εὐγενῶν καὶ εὐσεβῶν γονέων ὑπάρχων υἱός. Διὰ δὲ βίου καθαρότητα, καὶ ἐπιμέλειαν λογισμῶν, πάντας τοὺς ἱεροὺς βαθμοὺς ἐννόμως διαμείψας, θείᾳ ψήφῳ, πρόεδρος τῆς Καταναίων μητροπόλεως ἀναδείκνυται. ἥτις κατὰ τὴν περιώνυμον κεῖται Σικελίαν. ἐν ᾗ τὸ αἰτναῖον πῦρ, εἰσέτι καὶ νῦν καταρρεῖ. Οὗτος οὖν φερωνύμως ὡς Λέων πεποιθώς, πρὸς τὰς τῶν ἀντιπάλων ἐφόδους γενναίως ἵστατο, καὶ φωστῆρος δίκην λάμπων, κατεφώτισεν ἅπαντας· ψυχῶν ἐπιμελούμενος, χηρῶν προϊστάμενος, καὶ πενήτων προμηθούμενος· Ὅθεν διὰ μόνης προσευχῆς, εἰδωλικὸν ἄγαλμα εἰς γῆν κατέρραξε· καὶ μέγιστον τῇ καλλινίκῳ μάρτυρι Λουκίᾳ ναόν, τοῖς αὐτοῦ φιλοτεχνήμασιν ἀνεστήσατο· καὶ τὸν ἐν μαγγανείαις τερατοποιὸν Ἡλιόδωρον ἀπετέφρωσεν. Οὗτος γὰρ δι' ὄχλου πᾶσι γενόμενος, τερατοποιῶν, καὶ φαντασιοσκοπῶν ὁ τρισάθλιος, ἤδη καὶ κατὰ τῆς τοῦ Θεοῦ ἐκκλησίας, ταῖς αὐτοῦ κακοτεχνήμασιν ἐπιχειρῶν ὁ μυσαρὸς κατετόλμησεν, ὁ μακάριος τοῦτον σπουδῇ χειρωσάμενος, καὶ τῷ αὐτοῦ ἱερῷ ἐπιτραχηλίῳ δήσας, κελεύει γενέσθαι μεγίστην καμίναν μέσον τῆς πόλεως, καὶ δημοσιεύσας αὐτοῦ πᾶσαν μαγγανείαν, καὶ συνδεδεμένον ἔχων τῷ τραχήλῳ, εἰσῆλθε μέσον τῆς καμίνου, μετ' αὐτοῦ καὶ οὐ πρότερον ἐξῆλθε, μέχρις οὗ τελείως ἀπετεφρώθη ὁ δείλαιος ἐκεῖνος. Ταύτῃ ἐξέπληττον θαυμάζοντες, οὐ μόνον γὰρ ἄφλεκτος ἔμεινεν ὁ μέγας, ἀλλ' οὐδὲ τῶν ἱερῶν ἐνδυμάτων αὐτοῦ τὸ καθ' ὅλου ἡ φλὸξ καθήψατο. Τούτου οὖν θαύματος τοῦ παραδόξου τῇ φήμῃ διαπαλευθέντος, καὶ οἱ αὐτοκράτορες Λέων, καὶ Κωνσταντῖνος αὐτήκοοι γεγονότες, πρὸς ἑαυτοὺς τὸν ἅγιον μετεστείλαντο, καὶ τῶν ποδῶν αὐτοῦ ἥπτοντο, καὶ εὔχεσθαι ὑπὲρ αὐτῶν ἐξελιπάρουν. Οὗτος οὐ μόνον ζῶν μέγιστος ἦν ἐν τοῖς θαύμασιν, ἀλλὰ καὶ τῇ γῇ παραδοθείς, πλείονα ἐκτελεῖ θαυμάσια.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Σαδὼκ ἐπισκόπου, καὶ τῶν σὺν αὐτῷ τελειωθέντων ἁγίων, τὸν ἀριθμὸν ἑκατὸν εἰκοσιοκτώ.

Στίχ. Φέρει σὺν αὐτοῖς καὶ Σαδὼκ ἐπισκόπους,
Ἡ δυσμενής, τομώτερον δεικνὺς ξίφος.

Οὗτοι ἐμαρτύρησαν ἐν Περσίδι ἐπὶ τοῦ βασιλέως Σαβωρίου, διὰ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν πάντες ἀποτμηθέντες τὰς κεφαλάς. Ἱστορεῖται δὲ ὁ ἅγιος Σαδώκ, πρὸ τοῦ κατασχεθῆναι αὐτόν, ἰδεῖν καθ' ὕπνον τὸν πρὸ αὐτοῦ ἱεράρχην Συμεών, ἱστάμενον ἐπὶ κλίμακος ὑψηλοτάτης καὶ πρὸς ἑαυτὸν ἀνελθεῖν προσκαλούμενον, δηλοῦντα δή, ἕως τὸν τοῦ μαρτυρίου ἀγῶνα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βησσαρίωνος.

Στίχ. Πολλῶν ἱδρώτων καὶ πόνων Βησσαρίων,
Πολλὰς βραβείων ἔσχεν ἀντιμισθίας.

Οὗτος ἐγεννήθη σαρκικῶς ἐν Αἰγύπτῳ· Ἀπογαλακτισθέντος δὲ αὐτοῦ, καὶ ἐν τοῖς ἱεροῖς γράμμασιν ἐκπαιδευθέντος, φῶς τὸ ἅγιον ἔλαμψεν εἰς τὴν καρδίαν αὐτοῦ ἐκ νεαρᾶς ἡλικίας, καὶ ἠγάπησε τὸν Θεὸν σφόδρα, μηδ᾿ ὁποσοῦν χρόνου οὐδέποτε πράγματος δεθεὶς, αὐτοῦ ἁγίου βαπτίσματος ἐπιτυχών. ἀνελθὼν δὲ εἰς τόπον ἔρημον, ὡς ἀσώματος ἠγωνίσατο, καὶ τῆς σαρκὸς καταφρονήσας, ὡς φθειρομένης, τῷ κρείττονι τὸ χεῖρον ὑπέταξε, καὶ ἴδε τὸν Θεὸν βοηθὸν ὃν ἐπόθησε. Τεσσαράκοντα γὰρ ἡμέρας, καὶ τεσσαράκοντα νύκτας ἔστη ἀκλόνητος, ὥσπερ στήλη ἄνω τὰς χεῖρας καὶ τὰ ὄμματα ἔχων, καὶ τὴν ψυχὴν ἀχώριστον ἐκ Θεοῦ. Διὸ καὶ χάριτι ἀξιωθεὶς, οὐ τὰ τυχόντα σημεῖα εἰργάσατο, ἀλλὰ καὶ λίαν παράδοξα. Φυλάξας γὰρ τὸ κατ᾿ εἰκόνα μεθ᾿ ὅσης δυνάμεως εἶχεν εἰργάσατο, οἷα καὶ οἱ μεγάλοι προφῆται, οἱ τῷ Θεῷ αὐτοφανῶς προσομιλήσαντες. Μωσῆς γὰρ ἡ ῥίζα τῶν προφητῶν πάντων, τὰ πικρὰ ὕδατα εἰς γλυκύτητα μετεποίησε, διὰ ξύλου, τὴν τοῦ Κυρίου Σταυρὸν εἰκονίζοντος, ἵνα τοὺς γογγύζοντας Ἰουδαίους κατασιγάσῃ. Οὕτως δὲ ὁ μακάριος, τοῦ μαθητοῦ αὐτοῦ βαδίζοντος ποτὲ ἐν ὁδῷ ἀνύδρῳ, καὶ τῇ δίψει φλεγομένου, διὰ χαράγματος σταυροῦ ἐναργοῦς, τὴν ἁλμυρὰν καὶ ἄποτον θάλασσαν, εἰς γλυκύτητα μετεποίησε, καὶ ψυχρὰν καὶ πότιμον εἰργάσατο· διὸ καὶ ἐμπλησθέντες ἐξ αὐτῆς, σὺν ἑτέροις πολλοῖς, τῷ Θεῷ ηὐχαρίστησαν. Ὁ Ἰησοῦς ποτὲ τοῦ Ναυῆ, τὸν Ἀμαλὴκ συγκόπτων, τὸν Ἥλιον τοῦ ἰδίου δρόμου ἔστησεν, ἕως συνέκοψεν ἅπαντας· καὶ οὗτος ποτὲ ὁ μακάριος ἐν τόπῳ τινὶ ὠφελείας, καὶ πολλοὺς πρὸς ὠφέλειαν ὁμιλῶν, καὶ τῆς ἡμέρας ἐκνευούσης, τὸν Θεὸν αἰτησάμενος, ἔστησε τὸν Ἥλιον, ἕως οὗ τὴν διδασκαλίαν ἐτελείωσεν. καὶ αὐτὸς ὡς ὁ Ἠλίας ὕδωρ ἐξ Οὐρανοῦ κατήγαγεν, οὐχ ἅπαξ καὶ δὶς, ἀλλὰ καὶ πολλάκις, τοῦτο ἑτέρων αἰτησαμένων αὐτῷ. Ἐλισσαῖος ποτὲ ὁ προφήτης τῇ μηλωτῇ Ἠλιοῦ, τὸν Ἰορδάνην ἀβρόχως διεπέρασεν· οὗτος δὲ, ἀντὶ μὲν Ἰορδάνου, τὸν Νεῖλον ποταμὸν, ἀντὶ δὲ μηλωτῆς τὸ σημεῖον τοῦ Σταυροῦ ὅπλον κραταιὸν χρησάμενος, τὸ ὕδωρ ἅπαν εἰς λίθου στερρότητα μετεποίησε, καὶ ἐπάνω τῶν τοιούτων ὑδάτων πεζοπορήσας, ὢ τοῦ θαύματος, μέχρις ἀστραγάλων ἐβάφησαν οἱ αὐτοῦ πόδες. Τί τούτων τῶν τεραστίων θαυμασιώτερον; οὕτω καὶ ἄλλα σημεῖα διάφορα ἐργασάμενος τῇ δυνάμει τοῦ Σταυροῦ, καὶ ἐν γήρᾳ πίονι τὸν Θεὸν θεραπεύσας, ἀπῆλθε πρὸς τὰς αἰωνίους μονάς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ἀγάθωνος πάπα Ῥώμης.

Στίχ. Ῥώμης Ἀγάθων ἄνακτας δεσπότας,

Πρύμναν ἔκρουσε, πρὸς νοητοὺς λιμένας.

Οὗτος ὁ ὅσιος πατὴρ ἡμῶν καὶ θαυματουργὸς Ἀγάθων, ἐκ τῆς Ἰταλίας ἐγένετο, υἱὸς Χριστιανῶν γονέων, εὐλαβῶν καὶ εὐσεβῶν· οἱ δὲ γονεῖς αὐτοῦ φιλοπονήσαντες, ἐδίδαξαν αὐτὸν πᾶσαν γραφὴν θεόπνευστον καὶ ὠφέλιμον. τοσοῦτον γὰρ ὠφελήθη παρὰ τῆς θείας γραφῆς καὶ κατενύγη, ὡς μετὰ τὸ ἀποθανεῖν τοὺς γονεῖς αὐτοῦ, συναγαγεῖν πάντα τὸν πλοῦτον αὐτῶν, καὶ προκαλεσάμενος πτωχοὺς, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ διασκορπίσαι αὐτὸν, καὶ ἀπελθεῖν εἰς μοναστήριον, καὶ μονάσαι, καὶ τὸ μοναχικὸν σχῆμα ὑποδύσασθαι, καὶ δουλεύειν τῷ Θεῷ νυκτὸς καὶ ἡμέρας, καὶ ὑπὲρ τοῦ κόσμου προσεύχεσθαι. Εἰς ἀρετὴν δὲ τοσοῦτον ἠγωνίσατο, ὡς καὶ χαρίσματα λαβεῖν τοῦ θαυματουργεῖν· ἐπεὶ δὲ ἡ ἀρετὴ οὐ λανθάνει, Πάπας Ῥώμης ἐγένετο. καὶ καλῶς διαπρέψας ἐν τῷ ἐπισκοπικῷ ἀξιώματι, ἐν εἰρήνῃ πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κινδέου ἐπισκόπου Πυσσιδείας.

Στίχ. Ἐκ γῆς ἐλήφθης, καὶ πρὸς αὐτὴν ἐστράφης·
Γῆς δημιουργοῦ τῇ κελεύσει Κινδέε.

Καὶ Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πλωτίνου.

Στίχ. Τοῦ Κυριοφήσαντος ἤχθη Πλωτῖνος,
Ἄγοντες ἦκον ἄγγελοι τὸν Πλωτῖνον.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις Χριστέ.

Ὠδὴ ζ΄. Παῖδες ἑβραίων ἐν καμίνῳ.

Τάξεις τῶν θείων ἀσωμάτων, μετὰ σώματος μιμούμενος θεόφρον, ἐλειτούργεις Θεῷ, ἀπαύστως ἀναμέλπων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὦτα κωφεύοντα παμμάκαρ, δι᾿ ἐντεύξεως ἠνέῳξάς σου θείας, καὶ χωλοῖς προφανῶς, παρέσχες εὐδρομίαν· εὐλογητὸς εἶ κράζουσι, τῷ Χριστῷ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νεύματι θείῳ τοῦ Δεσπότου, ἀκατάφλεκτος διέμεινας ἐν μέσῳ, εἰσελθὼν τοῦ πυρός· ὁ μέτοχος δὲ τούτου, κρίσει δικαίᾳ φλέγεται, Ἡλιόδωρος εὐχῇ σου.

Θεοτοκίον.

Σοῦ τὴν νηδὺν μὴ καταφλέξαν, τῆς θεότητος τὸ πῦρ Παρθενομῆτορ, σωματοῦται ἐκ σοῦ, τὰ πέρατα φωτίζον, ταῖς θεϊκαῖς λαμπρότησι· διὰ ταῦτά σε ὑμνοῦμεν.

Ὠδὴ η΄. Νικηταὶ τυράννου.

Ἐξεχύθη χάρις, πάτερ σοῦ τοῖς χείλεσι·

ἱερομύστα. διὰ τοῦτο Λέων, ὁ Θεός σε ἔχρισεν ἀρχιερέα, τοῦ λαοῦ βοῶντα· ὑμνεῖτε τὸν Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Βασιλεῖ παμμάκαρ, τῷ διαιωνίζοντι εὐαρεστήσας, ἐπιγείῳ Λέων, βασιλεῖ παρέστηκας ἄνθρακας φέρων, καὶ τὴν τούτου πάτερ, καταπλήττων ἔννοιαν, ταῖς θαυματουργίαις, ταῖς λίαν παραδόξοις.

Ὡς ἐλαία πάτερ, φυτευθεὶς κατάκαρπος οἴκῳ Κυρίου, φέρεις μετὰ τέλος, ἐκ τοῦ θείου σκήνους σου ἔλαιον θεῖον, πιστῶν πᾶσαν νόσον, ἀπελαύνων πάντοτε, τῶν εἰς σὲ μετὰ πόθου, σοφὲ προστρεχόντων.

Θεοτοκίον.

Ὁ βουλήσει πάντα, ἐκτελῶν παναμώμε εὐλογημένη, βουληθεὶς τὴν μήτραν, τὴν σὴν κατεσκήνωσε καὶ σὰρξ ὡράθη, καὶ ἐθέωσέ με, φθαρέντα τὸ πρότερον, τοῦ ἀπατεῶνος, κακίστῃ συμβουλίᾳ.

Ὁ Εἱρμός.

Νικηταὶ τυράννου, καὶ φλογὸς, τῇ χάριτί σου
» γεγονότες, οἱ τῶν ἐντολῶν σου σφόδρα ἀν-
» τεχόμενοι παῖδες ἐβόων· εὐλογεῖτε πάντα
» τὰ ἔργα, Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ Θ'. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Γνα σε θείαις ἐν φωναῖς, μακαρίζωμεν ὁσίως βιώσαντα, καὶ τὰ οὐράνια περιπολοῦντα καὶ ἀγαλλόμενον, παθῶν καὶ θλίψεων ἡμᾶς, εὐχαῖς σου διάσωζε, καὶ περιστάσεων, ἱεράρχα καὶ ποιμὴν ἀξιάγαστε.

Ὡς κλῆμα τῆς ἀληθινῆς, γεγονὼς πάτερ ἀμπέλου ἐβλάστησας, ἀρετῶν βότρυας, θαυμάτων γλεῦκος ἐναποστάζοντας. ἐξ οὗ πίνοντες πιστοὶ, ὑγείαν κομίζονται. καὶ ἀγαλλίασιν, εὐφημοῦντες σε ἀεὶ Λέων ὅσιε.

Σῶμα σου γέγονε ναὸς, τοῦ ἁγίου καὶ σεπτοῦ πάτερ Πνεύματος, καὶ νῦν κατοικεῖται τοῦ θείου ἔνδον ναοῦ, ὃν ἤγειρας, εἰς δόξαν Λέων καὶ τιμὴν, Λουκίᾳ τῇ μάρτυρι, θαυμάτων βρύον ἡμῖν, ποταμοὺς τοῖς εὐσεβῶς σε γεραίρουσι.

Ἥλιος ὤφθης φωταυγὴς, ἀρετῶν λαμπαδουχίαις τὰ πέρατα, περιαυγάζων ἀεὶ, καὶ νῦν πρὸς φέγγος μετέβης ἄρρητον. τὴν φωτοφόρον σου διὸ, μνήμην ἑορτάζοντας, Λέων πανόλβιε, σκοτασμοῦ παντὸς δεινῶν ἀπολύτρωσαι.

Θεοτοκίον.

Φρίττω σου μόνε Βασιλεῦ, τὴν δευτέραν παρουσίαν καὶ δέδοικα, ἄμετρα πταίσας σοι, καὶ μεταγνώσει μὴ βελτιούμενος. ἀλλ' ὡς ὑπάρχων ἀγαθὸς, ἐπίστρεψον σῶσόν με, τῆς κυησάσης σε, εὐπροσδέκτοις Ἰησοῦ παρακλήσεσιν.

Ὁ Εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοὴ, τὴν ἀπόρρητον Θεοῦ συγ-
» κατάβασιν· ὅπως ὁ ὕψιστος, ἑκὼν κατῆλθε
» μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ γαστρὸς,
» γενόμενος ἄνθρωπος. διὸ τὴν ἄχραντον,
» Θεοτόκον οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Λαμπτῆρα καὶ διδάσκαλον, καὶ ἱεράρχην μέγιστον, ἡ τοῦ Χριστοῦ ἐκκλησία, γνωρίζει σε ἱεράρχα. τὰ τέκνα ταύτης ὅσα, καλῶς πάτερ ἐποίμανας, ἐπὶ νομὴν σωτήριον, Λέων θεόφρον ἅγιε, αἱρετικοὺς ἐκδιώξας, καθάπερ θῆρας ἀγρίους.

Θεοτοκίον.

Κατάνης ὁ πολύφωτος, ἀστὴρ καὶ διαπρέψας, τερατουργὸς ἱεράρχης, Λέων ὁ μύστης Τριάδος, κυρίως Θεοτόκον σε, ἁγνὴ τρανῶς ἐκήρυξε, νῷ καὶ ψυχῇ καὶ στόματι. ἣν καὶ ἡμεῖς ἀνυμνοῦμεν, σοφίας Θεοῦ ὡς μητέρα.

Εἰς τὸν στίχ. ὁ στίχ. τῆς λειτουργ.

Ἡ λυπηρὰ [illegible] διὰ τοῦ [illegible], [illegible] καὶ [illegible].

Εἰς τὰ Ἀπόστιχα, [illegible]

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΑ'.

Τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίου Πατριάρχου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης, καὶ τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις.

Ἑσπέρας. Μετὰ τὸ Κύριε ἐκέκραξα ἱστῶμεν στίχ. ς' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ ἱεράρχου, καὶ τοῦ ὁσίου.

Ἦχος πλ. δ'. Τί ὑμᾶς καλέσωμεν.

Ἔχων πολιτείαν οὐράνιον, ἐκ Θεοῦ ἱερουργεῖν προεχειρίσθης ἀληθῶς, καὶ προσήγαγες αὐτῷ, λατρείαν γνώμῃ καθαρᾷ, κινδύνους, ὑπομείνας παμμακάριστε, καὶ πόνους, διὰ κήρυγμα τὸ ἔνθεον, καὶ τὴν βεβαίαν ἀλήθειαν, ἣν τοῖς σοῖς λόγοις ἐτράνωσας, τοὺς ἄφρονας στηλιτεύων ἐμφανέστατα.

Λόγων ἱερῶν σου τοῖς ῥεύμασιν, ἐνεπύρισας σαφῶς ὕλην Ἀρείου δυσσεβοῦς, βλασφημοῦντος τῷ Πατρί, μὴ συγχωροῦντος τὸν Υἱόν, τῇ φύσει, ὀνομάζεσθαι ἰσότιμον, κτιστὸν δέ, ἱερώτατε Εὐστάθιε, καὶ τὰς καρδίας ἐφώτισας, καὶ ἀληθείᾳ ἐκράτυνας, τῶν πίστει σου ἐκτελούντων τὰ μνημόσυνα.

Νέμων βακτηρίᾳ τῶν λόγων σου, ἱερώτατε ποιμήν, ποίμνην Θεοῦ τὴν λογικήν, διετήρησας αὐτήν, λύκων παντοίων ἀβλαβῆ· διό σε ὁ καλὸς ποιμὴν ὡς πρόβατον, εἰσῆξεν, εἰς τὴν μάνδραν τὴν οὐράνιον, ἔνθα πατέρων σε θίασοι, καὶ τῶν δικαίων τὰ πνεύματα, Εὐστάθιε θεόφρον παμμακάριστε.

Καὶ τοῦ Ὁσίου ἦχος πλ. δ'.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος.

Πάτερ θεόφρον Τιμόθεε, δι' ἐγκρατείας πολλῆς καὶ συντόνου δεήσεως, τῶν παθῶν σκιρτήματα παντελῶς ἐξηφάνισας· καὶ ἀπαθείας χάριν δεξάμενος, δοχεῖον ὤφθης τοῦ θείου Πνεύματος· ὅθεν τὰ πνεύματα, ἀπελαύνεις πάντοτε, τὰ πονηρὰ ζῶν, καὶ μετὰ θάνατον θεομακάριστε.

Πάτερ θεόφρον Τιμόθεε, τοῦ Ἀβραὰμ μιμητής, ἀψευδὴς ἐχρημάτισας, θεραπεύων πάντοτε, τοὺς πρὸς σὲ καταφεύγοντας· Ἰὼβ ἐκτήσω τὸ ἐν τοῖς πόνοις στεῤῥόν· Δαβὶδ τὸ πρᾷον ἀνατεινόμενος, βίον ἰσάγγελον, ἐπὶ γῆς διήνυσας· τῶν ὀρεκτῶν, ἔφθασας τὸ ἔσχατον, ὑπὲρ ἡμῶν δυσωπῶν.

Πάτερ ἱερὲ Τιμόθεε, τῆς σωφροσύνης εἰκών, ἐγκρατείας ὑπόδειγμα, εὐσεβείας ἴνδαλμα, καὶ πηγὴ κατανύξεως, ὀρθοδοξίας ἔρεισμα ἀσειστον, τῶν ἰαμάτων ῥεῖθρον ἀέναον, ἥλιος ἄδυτος, τέκνον θείας χάριτος, καὶ μοναστῶν, ὤφθης ἐγκαλλώπισμα, σεβασμιώτατε.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Ὅλος ὁ βίος μου ἄσωτος, ἡ δὲ ψυχὴ ἀσελγής, καὶ τὸ σῶμα πάμμιαρον, καὶ ὁ νοῦς ἀκάθαρτος, καὶ τὰ ἔργα παμβέβηλα, καὶ ὅλος ὄντως εἰμὶ ἐπάξιος, τῆς καταδίκης καὶ κατακρίσεως· ποῦ νῦν πορεύσομαι, καὶ πρὸς τίνα φεύξομαι; εἰ μὴ πρὸς σέ, Δέσποινα σπλαγχνίσθητι, καὶ δεῦρο σῶσόν με.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ὢ τοῦ παραδόξου θαύματος· ὢ μυστηρίου φρικτοῦ· ὢ φρικτῆς ἐγχειρήσεως, ἡ Παρθένος ἔλεγεν, ἐν σταυρῷ ὡς ἑώρακεν, ἐν μέσῳ δύο λῃστῶν κρεμάμενον, ὃν ἀνωδίνως Χριστὸν ἐκύησεν. ἔκλαιε λέγουσα· οἴμοι τέκνον φίλτατον, πῶς σε δεινός, δῆμος καὶ ἀχάριστος, σταυρῷ προσήλωσε.

Κανὼν τοῦ ἱεράρχου. Ποίημα Γερμανοῦ.

ᾨδὴ α'. Ἦχος βαρύς. Τῷ συνεργήσαντι.

Τὴν τῶν πατέρων κορυφήν, ὡς τοῦ λόγου τὴν χάριν ἀναδησάμενον, τὸν μέγαν Εὐστάθιον, ᾠδαῖς ἀνευφημήσωμεν.

Πρόμαχος πίστεως φανείς, τὴν Χριστοῦ ἐκκλησίαν ἀπολιόρκητον, πολέμου αἱρέσεων, διεφύλαξας ὅσιε.

Στόμα τοῦ λόγου γεγονώς, ἐξηρεύξω δογ-

μάτων πέλαγος ὅσιε, ἐν ᾧ κατεπόντισας, Ἀρείου τὴν ἀσέβειαν.

Θεοτοκ.

Ἡ διὰ λόγου ἐν σαρκί, ὑπὲρ λόγον τεκοῦσα, τὸν ἀρχηγὸν τῆς ζωῆς, ἀπαύστως ἱκέτευε, σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Ἕτερος Κανὼν τοῦ ἁγίου, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σὲ τῶν μοναστῶν τὸ κλέος μέλπω μάκαρ. Θεοφ.

Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν ᾠδήν.

Σὲ τὸν νοητὸν ἀστέρα, τὸν ἐν τῷ ὕψει πάτερ, τῆς ἐγκρατείας ἀναλάμψαντα φαιδρῶς, καὶ τῶν πιστῶν τὰς καρδίας καταυγάζοντα, μάκαρ Τιμόθεε, ἀνευφημοῦμεν ἀεί.

Ἔχων πρὸς Θεὸν ἐκτενές, τῆς διανοίας ὄμμα, τῆς ἀμελείας τὸν ὕπνον, ἐκ ψυχῆς ἀπετινάξω πάτερ, καὶ ναὸς ἐγένου θείου πνεύματος, καὶ ἁγιάσματος τόπος Τιμόθεε.

Τὰς τοῦ πονηροῦ μηχανάς, τῇ ταπεινώσει πάτερ συμπεφραγμένος, διῆλθες ἀβλαβῶς, καὶ πρὸς Θεὸν ὑψώθης, καὶ αὐτοῦ τῇ δόξῃ διὰ παντὸς, ἐντρυφᾷς μάκαρ Τιμόθεε.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἀνερμηνεύτως Θεόν, τὸν ποιητὴν τῶν ὅλων, ἐν τῇ γαστρὶ συλλαβοῦσαν, καὶ σαρκὶ ὡς ἀληθῶς τεκοῦσαν Θεοτόκον Κόρην, καὶ παρθενεύουσαν, ὕμνοις τιμήσωμεν.

Ἦχος γ΄. Ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Σὺ τὴν ῥομφαίαν σπασάμενος τῆς ἀληθείας, ἐδείχθης εὐσεβείας ἀρχιστράτηγος, τοὺς ἐναντίους τῆς πίστεως ἐκκεντήσας Εὐστάθιε.

Σὺ φιλοπόνως γεωργήσας τὴν ἐκκλησίαν, δρεπάνῃ τῶν δογμάτων σου μακάριε, πρόῤῥιζα πάντα ἔτεμες, ἐν αὐτῇ τὰ ζιζάνια.

Πρωτεύων τοῦ συλλόγου τῆς ἀληθείας, τὸν ὄντως ἀρχηγὸν τοῦ ψεύδους Ἄρειον, θεομάκαρ ἐπάταξας, λιθασμῷ τῶν δογμάτων σου.

Θεοτοκίον.

Ἐτέχθης ἐκ Παρθένου ἀνερμηνεύτως, Θεάνης ὡς ηὐδόκησας σωτὴρ ἡμῶν, καὶ τὸν κόσμον ἀνεκαίνισας Κύριε.

Ἄλλος. Στερέωμά μου Σωτήρ.

Οἰκτείρων πάντας τῇ συμπαθείᾳ, ἄλλος Ἀβραὰμ ἐχρημάτισας, δεξιούμενος τοὺς πάντοθεν, παραβαλόντας ὦ Τιμόθεε, καὶ δι᾽ αὐτῶν τῶν πάντων θεραπεύων Θεόν.

Νεκρώσας μέλη τὰ ἐπὶ γῆς σου, πάτερ ὡς φησὶν ὁ ἀπόστολος, τῆς ζωῆς τῆς οὐρανίου, συμμέτοχος ἀναδέδειξαι. ἐν ᾗ τῶν τιμώντων σε, ἀεὶ μέμνησο.

Ἀνατολῇ σου τῶν ἔργων Πάτερ, ἥλιος γεγένησαι ἄδυτος, ταῖς ἀκτῖσι τῶν ἀγώνων σου, τὰ πέρατα καταυγάζων ἀεί, καὶ τῶν δαιμόνων λύων τὴν σκοτόμαιναν.

Θεοτοκίον.

Ἁγνὴ Παρθένε τοῦ βασιλέως, τῶν βασιλευόντων γεννήτρια, τὰς σειράς μου τῶν πταισμάτων, διάῤῥηξον καὶ ὁδήγησον, πρὸς μετανοίας τρίβους ταῖς πρεσβείαις σου.

Ὁ Εἱρμός.

Στερέωμά μου σωτὴρ ὑπάρχεις, καταφυγή μου καὶ δύναμις· σαλευθεῖσαν τὴν καρδίαν μου, στερέωσον εἰς τὸν φόβον σου· ὅτι οὐκ ἔστιν ἅγιος, ὡς σὺ ὁ Θεὸς ἡμῶν.

Κάθισμα τοῦ ἱεράρχου.

Ἦχος γ΄. Τὴν ὡραιότητα.

Τὸν ὁμοούσιον Πατρὶ καὶ Πνεύματι, Λόγον ἐκήρυξας πάτερ Εὐστάθιε. καὶ τὸν παράφρονα στεῤῥῶς, νευραῖς ταῖς τῶν δογμάτων σου, Ἄρειον ἀπέπνιξας, βλασφημοῦντα τὰ ἄθεσμα. ὅθεν συνηρίθμησαι τοῖς χοροῖς ἀγαλλόμενος, τῶν θείων καὶ σοφῶν θεηγόρων πατέρων, μεθ᾽ ὧν ἡμῶν μέμνησο.

Ἕτερον τοῦ ὁσίου.

Ἦχος δ΄. Ταχὺ προκατάλαβε.

Παρθένος ἀναδέδειξαι, πιστῶς τῷ ποιήσαντι, ψυχῇ τε καὶ σώματι, πατὴρ ἡμῶν ὅσιε. ὅθεν καὶ συνευφραίνῃ, ταῖς φρονίμοις παρθένοις πάτερ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

δὲ συγχορεύεις, τοῖς ὁσίοις Πατράσιν. ἡμῖν δὲ ἐπεφάνης βρύων τὰ θαύματα. Θεοτ.

Ταχὺ προκατάλαβε, πρὶν δουλωθῆναι ἡμᾶς, ἐχθροῖς βλασφημοῦσί σε, καὶ ἀπειλοῦσιν ἡμῖν, Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν· ἄνελε τῷ σταυρῷ σου, τοὺς ἡμᾶς πολεμοῦντας· γνώτωσαν πῶς ἰσχύει, ὀρθοδόξων ἡ πίστις· πρεσβείαις τῆς Θεοτόκου μόνε φιλάνθρωπε.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, μῆτερ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχήν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου. ὅνπερ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, συγχώρησιν πταισμάτων ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ δʹ. Ἐκάλυψεν οὐρανοὺς Χριστέ.

Τῆς πίστεως συγκροτῶν τὰ τρόπαια, ἐν τοῖς βέλεσι τῶν λόγων, τὸν ἀσεβῆ θεοφρόνως, ἀνεῖλες πάτερ Ἄρειον.

Τῶν λόγων σου ἡ λαμπάς, ὡς ἀστραπὴ ἐξελθοῦσα, τὴν Ἀρείου κακοδοξίαν συμφλέγει, Εὐστάθιε πάνσοφε.

Τοὺς χάρακας ὑποθεὶς τῶν λόγων σου, ἀνεδήσας θεοπλόκως, ὡς ἀμπελῶνα Κυρίου, τὴν ἐκκλησίαν ὅσιε. Θεοτοκ.

Ἐκύησας ἐν σαρκὶ Παρθένε Ἁγνή, τὸν πρὸ σοῦ ἄναρχον Λόγον καὶ μετὰ σὲ ὑπὲρ λόγον, ἐκ σοῦ ἐνανθρωπήσαντα.

Ἄλλος. Ἐξ ὄρους κατασκίου.

Σὺ ταῖς προσευχαῖς, ἀεὶ ὠχυρωμένος, τὰ τῶν νοητῶν, ἐχθρῶν τόξα καὶ βέλη, ὥσπερ νηπίων τοξεύματα ἐλογίσω, Πάτερ ἀοίδιμε Τιμόθεε.

Τὸν τῆς πρὸς ἡμᾶς, Χριστοῦ οἰκονομίας, σχέσει προσκυνῶν, θεόγραφον χαρακτῆρα, πεῖραν ὑπέστης μαστίγων ὑπὸ τῶν ταῦτον, ἀπαρνουμένων ὦ Τιμόθεε.

Ὡς τις ἀνδριάς, ἀσάλευτος ὑπῆρξας, ἐν τῇ πρὸς Θεόν, ἀεὶ δοξολογίᾳ, μηδ' ὁπωσοῦν ἀναπαύσεως, ἐν ταῖς ταύτης, ὥραις μετέχων ὦ Τιμόθεε.

Θεοτοκίον.

Νέον ἐπὶ γῆς, ἐγέννησας παιδίον, τὸν ἐκ τοῦ Πατρός, πρὸ πάντων τῶν αἰώνων, γεγεννημένον ἀρρεύστως, Μῆτερ ἁγία, Χριστιανῶν ἡ ἐπανόρθωσις.

Ὠδὴ εʹ. Ὀρθρίζει τὸ πνεῦμά μου.

Τὸν ζόφον μειώσας τῶν αἱρέσεων, ἐξαπέστειλας εἰς τὰ πέρατα πάντα, ἀκτῖνας τῶν δογμάτων σου, Εὐστάθιε μακάριε.

Τοῖς ὅπλοις φραξάμενοι Εὐστάθιε, τῶν δογμάτων σου, τὰς ἐπανισταμένας κατὰ τῆς θείας πίστεως, αἱρέσεις ἐκτρεπόμεθα.

Θεοτοκίον.

Παρθένε μὴ παύσῃ ἱκετεύουσα, Θεὸν τὸν ἐκ σοῦ γεννηθέντα ἐν σαρκί, λυτρώσασθαι τοὺς δούλους σου, ἐκ πάσης περιστάσεως.

Ἄλλος. Τὸν ζόφον τῆς ψυχῆς μου.

Νοΐ κεκαθαρμένῳ, παρεστὼς τῇ Τριάδι μακάριε, καὶ ταῖς ἐκεῖθεν ἀκτῖσι, πυρσευόμενος πάτερ, τοὺς ἐν τῷ σκότει ἡμᾶς, τῶν ψυχικῶν παθημάτων, φωτίζεις ἑκάστοτε.

Τὴν σάρκα ἐγκρατείᾳ, τὴν ψυχὴν ἀπαθείᾳ κοσμούμενος, τοῦ βασιλέως τῶν ὅλων θεράπων ἐγνωρίσθης, καὶ παρ' αὐτοῦ ἐναργεῖς, τὰς τῶν θαυμάτων ἐδέξω, Τιμόθεε χάριτας.

Οὐ γνώμῃ περιέργῳ, ἀλλ' ἁπλούστῳ καρδίᾳ αἰτήσασα, ἡ προσελθοῦσά σοι στεῖρα, διὰ πιστοῦ οἰκέτου, εὔτεκνος δείκνυται, ἐξ ἀτεκνίας, ὑμνοῦσα Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Οἰκήσας ἐν γαστρί σου, ὁ οἰκῶν ἐν ὑψίστοις σὲ ἀπειργάσατο, οὐρανῶν πλατυτέραν, Μαρία Θεοτόκε. ὦ ὑπὲρ πάντων ἡμῶν, μὴ ἐλλίπῃς πρεσβεύειν Θεόνυμφε.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Ὠδὴ ς'. Ὁ Ἰωνᾶς ἐν κοιλίᾳ.

Τῶν λόγων σου θεοπνεύστῳ τῇ αὔρᾳ, κατεύνασας ζάλην αἱρετιζόντων, εἰς ὅρμον εὐσεβείας, τὴν ἐκκλησίαν ἰθύνων παμμακάριστε.

Ἀπέῤῥιψας εἰς δογμάτων σου βάθη, τὴν Ἀρείου Φαραώφρονα μάχην, ἀναβάτας τριστάτας, τοὺς ἀμφ' αὐτὸν ὑπασπιστάς, ἀποπνίξας ὅσιε.

Ἐν ἀρετῇ ἀπροσίτῳ ὑπάρχων Εὐστάθιος, περιδέξιον ὤφθη διὰ λόγου καὶ βίου, τῆς ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ ἐγκαλλώπισμα.

Θεοτοκίον.

Ὃν ἔτεκες Θεοτόκε ἀνερμηνεύτως, Θεὸν ἡμῶν δυσωποῦσα μὴ παύσῃ, ῥυσθῆναι ἐκ κινδύνων, τοὺς ὑμνοῦντάς σε Ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Ἄλλος. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Καλῶς σὺ διατηρῶν, τῆς παρθενίας ἀξίωμα, ἐν ὅλῃ σου τῇ ζωῇ, γυναικὶ οὐδέποτε, κατ' ὄψιν συνέτυχες, τὴν ἐκ τούτου βλάβην, παντελῶς ἀποκρουσάμενος.

Λιμένι τῷ νοητῷ, ἐγκαθωρμίσθης τοῖς κύμασι, τῶν ἡδονῶν μὴ βραχεὶς, παμμάκαρ Τιμόθεε, ἀλλὰ ταῖς τοῦ Πνεύματος, ζωηφόροις αὔραις, εὐπλοήσας πανοσιώτατε.

Ἐμάκρυνας ψαλμικῶς, ἐν ὄρει διαιτώμενος, καὶ ταῖς ἐρήμοις ἀεὶ, σοφὲ αὐλιζόμενος, ἕως οὗ εἰσήλασας, εἰς Θεοῦ τὴν πόλιν, τὴν οὐράνιον Τιμόθεε.

Οὐκ ἔστιν ὅστις ταῖς σαῖς, εὐχαῖς τρισμάκαρ προσέφυγεν, ἐκ πίστεως ἀκλινοῦς, καὶ θᾶττον οὐκ ἔλαβεν, ὃ ᾔτησεν ὅσιε, τοῦ Θεοῦ σε πάτερ, κατ' ἀξίαν μεγαλύναντος.

Θεοτοκίον.

Ὁ νώτοις χερουβικοῖς, ἀπεριγράπτως καθήμενος, περιγραπτῶς ἐν τῇ σῇ, κοιλίᾳ ἐνῴκησε, σαρκὶ οὐ θεότητι, καὶ ἐκ σοῦ προῆλθε, διασώζων με Πανάμωμε.

Ὁ εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γάρ αἱ ἀνομίαι μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὡς ἀστὴρ πολύφωτος ἐκ τῆς ἑῴας, ἀναλάμψας ηὔγασας, ἐν ταῖς καρδίαις τῶν πιστῶν, τὰς ἀρετὰς τῶν θαυμάτων σου, θαυματοφόρε θεόφρον Τιμόθεε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ΚΑ'. Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Εὐσταθίου, Πατριάρχου Ἀντιοχείας τῆς μεγάλης.

Στίχ. Ἦν Εὐστάθιος μέχρις ἦν ζῶν καὶ πνέων,
Θεοῦ κατ' ἐχθρῶν εὐσταθὴς μάλα πνέων.
Εἰκάδι Εὐστάθιον πρώτῃ κατὰ γαῖαν κάλυψαν.

Οὗτος ἦν ἐπὶ Κωνσταντίνου τοῦ πρώτου ἐν βασιλεῦσι Χριστιανοῦ, τῆς ὀρθοδοξίας τὰς ἀκτῖνας πανταχοῦ τῆς οἰκουμένης ἐκπέμπων, ὃς καὶ παρῆν ἐν τῇ κατὰ Νίκαιαν πρώτῃ Συνόδῳ, τῶν τριακοσίων δέκα καὶ ὀκτὼ θεοφόρων πατέρων, τὸ μὲν δόγμα τῆς εὐσεβείας κρατύνων, ἐξελέγχων δὲ καὶ ἀνατρέπων τοὺς ἐπὶ τῆς θείας φύσεως τὴν τομὴν δογματίζοντας, καὶ τὸν υἱὸν κτίσμα λέγοντας, καὶ τῆς πατρικῆς τιμῆς καὶ ἀξίας ἀλλοτριοῦντας αὐτόν. Διὰ οὖν τὴν ἔνθεον αὐτοῦ παῤῥησίαν, καὶ τὸν ὑπὲρ τῆς ὀρθοδόξου πίστεως ζῆλον, φθόνον ὠδίνησαν κατ' αὐτοῦ Εὐσέβιος ὁ Νικομηδείας, Θέογνις ὁ Νικαίας, καὶ Εὐσέβιος ὁ Καισαρείας, καὶ οἱ λοιποὶ ὅσοι τῆς Ἀρειανικῆς βλασφημίας, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἀθείας, ἐτύγχανον κοινωνοί. Καὶ ἐν σχήματι τῆς πρὸς αὐτὸν ὡς ἐν παρόδῳ ἀφίξεως ἐπισκέψεως δῆθεν χάριν (καὶ γὰρ τὴν ἐπὶ τὰ Ἱεροσόλυμα πορείαν ἐπλάσαντο) ἐν Ἀντιοχείᾳ παραγενόμενοι, τὴν τοῦ ἁγίου καταψηφίζονται καθαίρεσιν· ὅτι δή φασι γύναιον ἑταιρικόν, ὑπ' αὐτῶν ἐπὶ μεγάλοις δώροις ἀναπεισθὲν, ἀγκαλαις παιδίον ἐπιφερόμενον, προσελθὸν αὐτοῖς ἐκ συνουσίας τοῦ Εὐσταθίου συνειληφέναι λέγον, καὶ τετοκέναι τὸ ἐπιφερόμενον βρέφος· οἱ δὲ (καὶ γὰρ ἦσαν τοῦ τοιούτου δράματος αὐτουργοί) ὅρκῳ μόνῳ τὴν κατηγορίαν βεβαιῶσαι τὸ γύναιον ἀπαιτήσαντες, εὐθὺς τοῦ ἁγίου τὴν καθαίρεσιν καταψηφίζονται, καὶ τὸν βασιλέα πείθουσιν ἐξορίαν ἀποφήνασθαι κατ' αὐτοῦ. Καὶ ἐξωρίσθη διὰ τῆς Θρᾴκης εἰς Φιλίππους, πόλιν Μακεδονίας, ἔνθα καὶ τὸν βίον κατέλυσεν. Ἐκκοπέντων δὲ χρόνων διαγενομένων κατὰ τοὺς χρόνους τῆς βασι-

λείας Ζήνωνος, ἀνήχθη τὸ ἅγιον αὐτοῦ λείψανον, καὶ παρεπέμφθη εἰς Ἀντιόχειαν, παντὸς τοῦ πλήθους προχυθέντος τοῦ ἄστεος ἀπὸ μιλίων δεκαοκτώ, καὶ μεθ' ὕμνων, καὶ φώτων καὶ θυμιαμάτων δεξαμένων αὐτό. Τοῦτον καὶ ὁ θεῖος Χρυσόστομος ἐγκωμίοις ἐτίμησε. Λέγεται δὲ, ὅτι τὸ συκοφαντῆσαν τὸν ἅγιον Εὐστάθιον γύναιον, νόσῳ χαλεπῇ περιπεσὸν, τὴν κατ' αὐτοῦ πᾶσαν ἐξαγορεῦσαι διαβολὴν, καὶ τῶν ὑποθεμένων ἐξ ὀνόματος ἕκαστον ἐξαγγεῖλαι· καὶ ὅτι ἐπὶ χρήμασιν ὑπ' αὐτῶν ἐξαπατηθεῖσα, καὶ πεισθεῖσα τὴν κατηγορίαν ἐξήνεγκε. Τὸν μὲν τοι ὅρκον παραλογίσασθαι, καὶ μὴ παντελῶς διαψεύσασθαι· ὑπό τινος γὰρ Εὐσταθίου χαλκέως συμφθαρέντος αὐτῇ, γεννηθῆναι ἔφη τὸ βρέφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Τιμοθέου τοῦ ἐν Συμβόλοις.

Στίχ. Καὶ ζῶντα Τιμόθεε καὶ τεθνηκότα,
Τιμᾷ Θεός ζῶντων σε καὶ τεθνηκότων.

Οὗτος ὁ μακάριος ἐξ ἁπαλῶν τῶν ὀνύχων, τὸν μονήρη βίον ὑπελθὼν, καὶ δι' ἐγκρατείας πολλῆς καὶ συντόνου δεήσεως, τῶν παθῶν τὰ σκιρτήματα ἐξαφανίσας, καὶ ἀπαθὴς γενόμενος, δοχεῖον ὤφθη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος· καὶ παρθένος ἕως τέλους καὶ ψυχῇ καὶ σώματι διαμείνας, Γυναικὸς οὐδέποτε εἰς ὄψιν ἐλθεῖν ἠθέλησεν. Ἐν ὄρεσι διαιτώμενος καὶ ἐν ἐρήμοις αὐλιζόμενος, τῶν δακρύων τῇ δρόσῳ τὴν ψυχὴν αὐτοῦ ἤρδευσεν. Ὅθεν καὶ χαρίσματα ἰαμάτων ἔλαβε· δαίμονας γὰρ ἐξ ἀνθρώπων ἀπήλασε, καὶ πᾶσαν ἄλλην νόσον ἐθεράπευσεν· οὕτω βιώσας, ἐν γήρᾳ καλῷ καταλύει τὸν βίον, καὶ πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Γεωργίου ἐπισκόπου Ἀμάστριδος.

Στίχ. Ὁ Γεώργιος καὶ λιπὼν τὸ σαρκίον,
Πολλοῖς Γεωργεῖ ψυχικὴν σωτηρίαν.

Οὗτος εὐσεβῶν ἦν γονέων Θεοδώρου καὶ Μεγεθοῦς προσαγορευομένων, τὴν Κρώμνην δὲ πατρίδα κεκτημένων. Οἳ τὸν βίον ἐν ἀπαιδίᾳ διανύοντες, εὐχῇ καὶ νηστείᾳ τὸ θεῖον ἐξιλεούμενοι, δοθῆναι αὐτοῖς τέκνον, ὃ καὶ γέγονε. Διὰ γὰρ θείας φωνῆς, τήν τε σύλληψιν, καὶ τὴν κλῆσιν, καὶ τὸ τῆς ἱερωσύνης χάρισμα τοῦ μέλλοντος ἐξ αὐτῶν τίκτεσθαι, πρὸς βαθὺ γῆρας ἐλάσαντες ἐμυήθησαν. Τεχθέντος δὲ αὐτοῦ, καὶ τὰ τῆς νηπιότητος ἤδη ἀποδυομένου, καὶ τῶν μαθημάτων ἀντιποιουμένου, καὶ τῶν μαθημάτων τῶν τε θείων, τῶν τε ἀνθρωπίνων, οὐδ' ὅλως καταλιμπάνοντος, θεωροῦντες οἱ γονεῖς αὐτοῦ τὴν καλὴν ἔφεσιν τοῦ παιδὸς, ἐδόξαζον τὸν Θεόν. Ἱκανῶς οὖν παιδευθεὶς, καὶ τῆς πατρίδος ἀπαναστὰς, καταλαμβάνει τὸ ὄρος τῆς Συριάδος, καὶ αὐτῶν γέροντα ἐκεῖσε τίμιον, παρ' αὐτοῦ λαμβάνει τὸ ἀγγελικὸν σχῆμα· καὶ τὸν βίον ἐκείνου λιπόντος τὴν Βόνυσσαν καταλαμβάνει, πάσῃ σκληραγωγίᾳ καὶ ἀσκήσει ἑαυτὸν καθυποβάλλων. Ἐπεὶ δὲ ὁ τῆς ἐκκλησίας Ἀμάστριδος πρόεδρος ἀπεβίω, καὶ μὴ βουλόμενος ἀνάγεται οὗτος ὁ ἅγιος εἰς τὸν τῆς ἀρχιερωσύνης θρόνον, ὡς λύχνος ἐπὶ τὴν λυχνίαν, ψήφῳ θείᾳ καὶ συμφωνίᾳ ἱερέων. Ἀπάραντος δὲ αὐτοῦ τῆς βασιλευούσης καὶ τὸν αὐτοῦ θρόνον καταλαβόντος, ἐκεῖ πάντα ἐτελεῖτο, καὶ ἐσπουδάζοντο· διατάξεις ἱεραὶ, εὐκοσμία τοῦ βήματος, κατάστασις τοῦ ἱερατικοῦ συστήματος, ὀρφανῶν καὶ χηρῶν προστασία καὶ πτωχοτροφία, χρεῶν ἀποκοπαὶ, καὶ ἡ πρὸς τὸ θεῖον εὐσέβεια· πρὸς τούτοις δὲ καὶ θεοσημεῖαι, καὶ τεράστια παντοῖα τελούμενα δι' αὐτοῦ. Οὕτω καλῶς τὸν βίον περάνας, τῶν τῇδε μετέστη, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ ἀποδούς.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Ἰωάννης Πατριάρχης Κωνσταντινουπόλεως ὁ ἀπὸ σχολαστικῶν ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Χριστῷ τέθνηκας ὁ σχολαστικὸς θύτης,
Καὶ τῶν μακρῶν σου νῦν σχολὴν ἄγεις πόνων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Ζαχαρίας Πατριάρχης Ἱεροσολύμων, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Μακάριος εἶ, καὶ θανὼν Ζαχαρία.
Ζαχαρία πρόεδρευε, γῆς μακαρίας.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Μαυρικίου καὶ τῶν σὺν αὐτῷ ἑβδομήκοντα μαρτύρων.

Στίχ. Ὁ Μαυρίκιος γυμνὸς ἐγχρισθεὶς μέλι,
Κρίνει μελισσῶν ἡδὺ τὰς τρώσεις μέλι.
Ἔχων συνάθλους ἄνδρας ἑπτάκις δέκα,
Καὶ συγχορευτὰς Μαυρίκιος λαμβάνει.

Οὗτοι ὑπῆρχον ἐν ταῖς ἡμέραις Μαξιμιανοῦ τοῦ βασιλέως. Διερχομένου οὖν αὐτοῦ διὰ τῆς Ἀπαμέων πόλεως, διεβλήθησαν οὗτοι τῷ βασιλεῖ ὡς Χριστιανοί· καὶ παραστάντες, καὶ Χριστιανοὺς ἑαυτοὺς ἀποφήναντες, εὐθέως ἀφαιροῦνται τὰς ζώνας, καὶ τῇ φρουρᾷ ἐγκλείονται, καὶ μετὰ τρεῖς ἡμέρας προσκληθέντες ἐρωτῶνται. Ὡς δὲ ἔμενον τῇ πίστει ἀκλόνητοι, τύπτονται σφοδρῶς, καὶ ἐπὶ πυρᾶς ῥίπτονται, εἶτα ξύλοις ἀναρτηθέντες ξέονται τὰς πλευράς. Βουλόμενος δὲ ὁ Μαξιμιανὸς περισσοτέρως λυπῆσαι τὸν ἅγιον Μαυρίκιον, ἐνώπιον τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἀποτμηθῆναι προστάττει. Ἐπεὶ δὲ εἶδεν αὐτοὺς ἀκλινῆ τὴν πίστιν τηροῦντας, καὶ μὴ πειθαρχοῦντας, πέμπει αὐτοὺς ἔν τινι τόπῳ ἑλώδει, μέσον δύο ποταμῶν καὶ λίμνης κειμένῳ, ὑγρῷ τε καὶ μακρῷ, καὶ κωνώπων καὶ σκνιπῶν ὑπάρχοντι ἀνάμεστον. Καταλαβόντες δὲ οἱ δήμιοι τὸν τόπον, καὶ γυμνώσαντες αὐτοὺς, καὶ δεσμήσαντες, καὶ πάλοις προσδήσαντες, καὶ μέλι περιχρίσαντες, καὶ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

μάλιστα τοῦ τοιούτου καιροῦ, πρὸς τὴν τοιαύτην ἐπίνοιαν ἐπιτηδείου ὑπάρχοντος, καὶ τὸ τοῦ ἁγίου Φωτεινοῦ σῶμα πρὸ προσώπου τοῦ πατρὸς αὐτοῦ Μαυρικίου ἀκοντίσαντες, ἀπῆλθον. Οἱ δὲ μακάριοι καὶ γενναῖοι οὗτοι, δέκα νυχθημέροις ἀνυποίστῳ τοιαύτῃ βασάνῳ καὶ ταλαιπωρίᾳ προσκαρτερήσαντες, καὶ τῷ Θεῷ προσευξάμενοι, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθησαν.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις Χριστέ.

Ὠδὴ Γ΄. Τοὺς ἐν καμίνῳ παῖδας.

Τῶν αἱρετιζόντων τὸν πόλεμον, ἐν ἁπλομαχίᾳ τοῦ πνεύματος, σοφὲ τροπωσάμενον, ἐν βραβείοις ἀφθάρτοις, Χριστός σε κατέστεψε.

Μάχαιρα ὀξεῖα τὸ στόμα σου, κατὰ ἀσεβῶν πάτερ δέδεικται, ὑπὸ χεῖρα τοῦ λόγου σκεπομένη, ὡς τούτων τὸν πόλεμον θραύσαντος.

Τῶν δογμάτων πτύῳ ἀπέρριψας, τὴν Ἀρείου πλάνην ὡς ἄχυρον, εἰς τὰς ἐμψύχους πάτερ ἀποθήκας, συνάγων τὸν σῖτον τῆς πίστεως.

Θεοτοκίον.

Τὴν Θεοτόκον πάντες τιμήσωμεν, ὅτι τὸν σωτῆρα ἐκύησεν, ἐν πίστει κραυγάζοντες· χαῖρε μήτηρ καὶ δούλη, Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν.

Ἄλλος. Ὁ δι᾽ ἀγγέλου παῖδας.

Σβέσας παθῶν τὴν φλόγα, τῶν δακρύων τῇ δρόσῳ, χάριν θαυμάτων ἔδλυσας, δι᾽ ὧν ἀποκαθαίρεις τοὺς μολυσμοὺς, τῶν παθημάτων Τιμόθεε.

Μακαρισμοῦ τοῦ θείου, ἀψευδῶς τετύχηκας, τὴν τῶν πραέων ὅσιε, κληρονομήσας χώραν καὶ τῆς χαρᾶς, τῶν ἐκλεκτῶν ἐμφορούμενος.

Ἐν ἱλαρῷ προσώπῳ καὶ εὐθείᾳ καρδίᾳ, τοῖς προστρέχουσιν ὅσιε, προσομιλῶν ἐδήλους, τὸν χαρακτῆρα ἀψευδῶς τῆς ἁγιότητος.

Λύσιν ἁμαρτημάτων, τοῖς τελοῦσιν ἐν πόθῳ, τὸ ἱερόν μνημόσυνον, τῆς μεταστάσεώς σου ὡς παῤῥησίαν, εὑρηκὼς παμμάκαρ αἴτησαι.

Θεοτοκίον.

Λελυτρωμένοι πάντες, τῆς ἀρχαίας κατάρας, τῷ παναγίῳ τόκῳ σου, εὐλογημένη μόνη σὲ εὐλογοῦμεν, Θεοτόκε ἀμίαντε.

Ὠδὴ δ΄. Τὸν μόνον ἄναρχον.

Ῥάβδῳ σοφίας σου, τῆς γραφῆς διασχίσας τὸ θεῖον πέλαγος, Χριστοῦ ἱεράρχα, διεβίβασας πρὸς γῆν ὀρθοδοξίας, τὸν νέον Ἰσραὴλ, τοὺς ἀρειομανίτας ὡς Αἰγυπτίους πνίξας.

Ἐξ οὐρανίου σὺ καταβὰς θεωρίας, ἐπὶ τὸν πύργον τῆς Χαλάνης Ἀρείου, συνέχεας γλώσσας αἱρετιζούσας, Εὐστάθιε σοφὲ, ὁμόφωνον τὴν πίστιν, κηρύττων εἰς αἰῶνας.

Ὁμολογίᾳ σου πάτερ ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, εἰς τὰ πρὸς δύσιν τὴν ζωὴν κατελήξας, ἀνέτειλας πάλιν εἰς τὰ ἕῳα, τῇ ποίμνῃ σου σοφὲ ἀκτῖνας εὐσεβείας, ἐκλάμπων εἰς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Τὸν πλαστουργήσαντα τὸν Ἀδὰμ κατ᾽ εἰκόνα, καὶ ἐκ φυράματος αὐτοῦ προελθόντα, καὶ σώσαντα τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὑμνεῖτε ἱερεῖς, λαὸς ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἄλλος. Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι.

Παθοκτόνος γεγένησαι, δι᾽ ἐγκρατείας πολλῆς, καὶ συντόνοις πόνοις, τῆς ἀγρυπνίας, ἀναβάσεις ἀεὶ, ἀρετῶν ὅσιε, μελετῶν ἐν καρδίᾳ, καὶ ἐκ δόξης βαίνων ἐπὶ δόξαν, τῆς ἀτελευτήτου, ζωῆς καὶ ἀφθαρσίας.

Ὡς θυμίαμα ὅσιε, τὰς προσευχάς σου Θεῷ τῷ καθαρωτάτῳ, σὺ προσενεγκὼν καθαρῶς ἐκ ψυχῆς, θείαν ἐνέργειαν, παρ᾽ αὐτοῦ ἐκομίσω, τῶν θαυμάτων, δαίμονας ἐλαύνειν, καὶ τὰς τῶν ἀνθρώπων, ἰᾶσθαι ἀσθενείας.

Μισοπόνηρος δίκαιος, καὶ συμπαθὴς, καὶ πρᾳῢς, καὶ δικαιοσύνῃ κεκοσμημένος, πάτερ γέγονας, ὅσιος, ἄμεμπτος, ἀπεχόμενος πάσης ἀδικίας, ζῆλος μοναζόντων· ὅθεν σε τιμῶμεν, πιστοὶ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μόνην σε ἐξελέξατο, τὴν καλλονὴν Ἰακὼβ,

τοῦ Πατρὸς ὁ Λόγος, καὶ σοῦ ἐν μήτρᾳ κατεσκήνωσε, καὶ ὡς ηὐδόκησεν, ὑπὲρ πάντας ὡραῖος τοὺς ἀνθρώπους, Πάναγνε προῆλθε, τὴν ἀμαυρωθεῖσαν, ἡμῶν καθαίρων φύσιν.

Ὁ Εἱρμός.

Ὁ στεγάζων ἐν ὕδασι, τὰ ὑπερῷα Χριστὲ ὁ τεθεὶς θαλάσσῃ ὅριον ψάμμον, καὶ συνέχων τὸ πᾶν· σὲ ὑμνεῖ ἥλιος, σὲ δοξάζει σελήνη, σοὶ προσφέρει ὕμνον πᾶσα κτίσις, τῷ δημιουργῷ, εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Τὴν ὑπὲρ φύσιν μητέρα.

Τὸν ἐν τῷ γράμματι βότρυν, δογματικῶς ἀποθλίψας, ἐπότισας τοὺς πιστούς, οἶνον πάτερ τῆς ἀληθείας Χριστοῦ, καρδίας τὸν εὐφραίνοντα.

Ῥομφαίαν δίστομον φέρων, τὴν θεολόγον σου γλῶτταν, ἀνεῖλες τὴν πονηρὰν Ἀρείου λύσσαν, αἷμα ἄθῳον καὶ ψυχικὸν ὅσιε ἐκχέουσαν.

Κλητὴν ἁγίαν ἡμέραν, τὴν πανηγύριν σου μνήμην, τελοῦντες πνευματικῶς σὲ δυσωποῦμεν, ἱκέτευε ἐκτενῶς ἱεράρχα τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Τὴν ἐν γαστρὶ συλλαβοῦσαν, τὸν ἀπερίγραπτον λόγον, καὶ πύλην θείας ζωῆς ἡμῖν φανεῖσαν, τὴν ἄχραντον ἀληθῶς Θεοτόκον μεγαλύνομεν.

Ἄλλος. Εὐλογητὸς Κύριος.

Ἁγιωσύνης τέμενος, κατανύξεως πηγή, συμπαθείας ῥεῖθρον, ἀνεδείχθης σοφέ, ἀγάπης τε ἄπειρον πέλαγος, Κυρίου θεράπων ἀψευδής, καὶ οὐρανοπολίτης, καὶ ἀγγέλων σύσκηνος, καὶ θαυμάτων βρύσις.

Κατακαυχᾶσθαι ἔλεον, πάτερ κρίσεως, εἰδὼς, οὐ παρεῖδες ξένον, ἀλλὰ πᾶσι χρηστῶς, τὰ σπλάγχνα διήνοιξας ὅσιε, πατὴρ χρηματίσας ὀρφανῶν, καὶ τῶν χηρῶν προστάτης, καὶ γυμνῶν ἀμφίεσις, καὶ τροφὴ πεινώντων.

Ἀπὸ τῆς γῆς ἐχώρησας, πρὸς αὐτὸν τὸν οὐρανόν. ἔνθα εἶχες ἔτι περιὼν ἐν σαρκί, καλῶς τὸ πολίτευμα ὅσιε, ἡμῖν ἱλασμὸν ἁμαρτιῶν, πρεσβεύων δωρηθῆναι, τοῖς πιστῶς τιμῶσί σου, τὴν ἁγίαν μνήμην.

Ῥεῖθρα ἡμῖν ἑκάστοτε, ἡ τιμία σου σορός, ἰαμάτων πάτερ ἀναβλύζει, παθῶν ἐκχύσεις παντοίων ξηραίνοντα, καὶ πᾶσαν ἀρδεύοντα ψυχὴν πρὸς εὐκαρπίαν θείαν, ἱερὲ Τιμόθεε, τοῦ Χριστοῦ θεράπον.

Θεοτοκίον.

Ῥήμασι σοῖς ἑπόμεναι, γενεαὶ τῶν γενεῶν, μακαρία σὲ μακαρίζομεν ἀεί· Θεὸν γὰρ τὸν ὄντως μακάριον, ἐκύησας, ἄχραντε ἁγνή, τὸν πάντας μακαρίως, τοὺς αὐτῷ δουλεύοντας, ἀψευδῶς ποιοῦντα.

Ὁ Εἱρμός.

Εὐλογητὸς Κύριος, ὁ Θεὸς τοῦ Ἰσραήλ, ὁ ἐγείρας κέρας σωτηρίας ἡμῖν, ἐν οἴκῳ Δαβὶδ τοῦ παιδὸς αὐτοῦ. ἐν οἷς ἐπεσκέψατο ἡμᾶς, ἀνατολὴ ἐξ ὕψους, καὶ κατεύθυνεν ἡμᾶς, εἰς ὁδὸν εἰρήνης.

Εἰς τὸν Στίχ. στιχ. τῆς Ὀκτωήχου.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΒ΄.

Ἡ εὕρεσις τῶν λειψάνων τῶν ἁγίων μαρτύρων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς΄ καὶ ψάλλομεν στιχ. προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὁ ἐξ ὑψίστου κληθείς.

Ταῖς πολυτρόποις ἰδέαις τῶν βασάνων, ἐναπεκδυσάμενοι τοὺς τῆς νεκρώσεως, χιτῶνας μάρτυρες ἔνδοξοι, τῆς ἀφθαρσίας θεῖον ἱμάτιον ἐνεδύσασθε. καὶ νῦν τὰ οὐράνια περιπολεύετε, τῷ θεϊκῷ θρόνῳ πάντοτε, παρεστηκότες, λελαμπρυσμένοι θεομακάριστοι. ὅθεν ἐν πλάτει τὴν ὑπέρλαμπρον, μνήμην ὑμῶν ἑορτάζομεν, καὶ λειψάνων τὴν θήκην, πόθῳ περιπτυσσόμεθα.

Ἐξ ἀσθενείας βροτῶν δύναμις θεία, ἰάσεων πρόεισι τοῖς προσπελάζουσι, κόνις βραχεῖα τοῦ σώματος, τῶν ἀθλοφόρων, πηγὰς θαυμάτων βρύει ἐν χάριτι. προσέλθωμεν ἄνθρωποι καὶ ἀρυσώμεθα, ῥῶσιν ψυχῆς, ῥῶσιν σώματος, ἀναβοῶντες, χαριστηρίους φωνὰς καὶ λέγοντες· σῶτερ τοῦ κόσμου, δι' ὃν ἤθλησαν. οἱ σεπτοὶ ἀθληταὶ καρτερώτατα, ταῖς αὐτῶν ἱκεσίαις, πάσης βλάβης ἐξελοῦ ἡμᾶς.

Οἱ ἐπὶ χρόνους μακροὺς ἐγκεκρυμμένοι, καλλίνικοι μάρτυρες νῦν πεφανέρωνται, καθάπερ ὄλβος πολύτιμος, τὴν βασιλίδα, καταπλουτίζοντες πασῶν πόλεων, παλάμαις φερόμενοι, ἀρχιερέως σοφοῦ, καὶ εἰς ναὸν κομιζόμενοι, σεπτῶς τὸν θεῖον, καὶ τοῖς αἰτοῦσι διανεμόμενοι, εἰς πᾶσαν ῥῶσιν, εἰς ὠφέλειαν, εἰς φωτισμόν, εἰς ἀντίληψιν, τῶν αὐτοὺς δεχομένων, ὡς πιστοὺς Θεοῦ θεράποντας.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ἐξαγορεύω ἁγνή σοι Θεοτόκε, τὰ δεινά μου πταίσματα. εἰ γὰρ καὶ κρύψω αὐτά, ἐν τῇ ἡμέρᾳ τῆς κρίσεως, ἀνοιγομένων, πασῶν τῶν βίβλων φανερωθήσονται· ὄμματα ἐῤῥύπωσα, βλέπων τὰ ἄτοπα· χεῖρας ἀθέσμως ἐμόλυνα, ταῖς αἰσχρουργίαις. σῶμα ἠχρείωσα ὁ ταλαίπωρος. καὶ τὴν ψυχήν μου ἐτραυμάτισα, ἁμαρτίαις· ἐλέησον οἴκτειρον, καὶ μερίδος με δεῖξον, σωζομένων ταῖς πρεσβείαις σου.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Μὴ ἐποδύρου μοι μῆτερ καθορῶσα, ἐν ξύλῳ κρεμάμενον τὸν σὸν Υἱὸν καὶ Θεόν, τὸν ἐφ' ὑδάτων κρεμάσαντα, τὴν γῆν ἀσχέτως, καὶ πᾶσαν κτίσιν δημιουργήσαντα. καὶ γὰρ ἀναστήσομαι, καὶ δοξασθήσομαι. καὶ τὰ τοῦ ᾅδου βασίλεια, συντρίψω σθένει, καὶ ἀφανίσω τούτου τὴν δύναμιν, καὶ τοὺς δεσμίους ἐκλυτρώσομαι, τῆς αὐτοῦ κακουργίας ὡς εὔσπλαγχνος. καὶ Πατρὶ τῷ ἰδίῳ προσάξω τούτους, ὡς φιλάνθρωπος.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχ. ὁ Κανών.

Ὠδὴ α'. Ἦχος πλ. δ'. Ἁρματηλάτην Φαραώ.

Μαρτυρικαῖς ἠγλαϊσμένοι χάρισι, καὶ τῷ μεγάλῳ φωτί, ὁλολαμπεῖς πόθῳ, παρεστῶτες μάρτυρες, τὰ νέφη τῶν ψυχῶν ἡμῶν, καὶ παθῶν τὸν χειμῶνα, διασκεδάσατε χάριτι τοῦ παντοδυνάμου Θεοῦ ἡμῶν.

Ἀνατεθεὶς ὁ τῶν μαρτύρων ὅμιλος, τῷ παντεπόπτῃ Θεῷ, καὶ τῷ αὐτοῦ πόθῳ, τὰς ψυχὰς προσδήσαντες, διέλυσαν τὸν σύνδεσμον, τῆς κακίας καὶ λύσιν, ἁμαρτημάτων, βραβεύουσι, πίστει τοῖς αὐτοὺς μακαρίζουσι.

Οἱ φανερῶς τὸν πονηρὸν συντρίψαντες, πόνοις ἀθλήσεως, καὶ φθονερῶς χρόνοις, πλείοσι κρυπτόμενοι, σήμερον πεφανέρωνται, καὶ χερσὶν ἱερέως, θεόφρονος συγκομίζονται, κόσμῳ σωτηρίαν βραβεύοντες.

Θεοτοκίον.

Ἐξ ὁρατῶν καὶ ἀοράτων ῥῦσαί με, Παρθενομῆτορ ἐχθρῶν, ἡ τὸν Θεὸν Λόγον, ὁρατὸν γεννήσασα, ἀόρατον ὑπάρχοντα· καὶ παθῶν με τὸν σάλον, τῇ σῇ γαλήνῃ κατεύνασον, μόνη τῶν βροτῶν ἐπανόρθωσις.

Ὠδὴ γ'. Οὐρανίας ἁψῖδος.

Πυρωθέντες τῷ πόθῳ, τῷ θεϊκῷ μάρτυρες, πῦρ τῆς ἀθεΐας, αἱμάτων ῥείθροις ἐσβέσατε, καὶ ἀναλάμψαντες, φωτοειδεῖς ὡς ἀστέρες, πᾶσαν τὴν ὑφήλιον καταφαιδρύνατε.

Ἀπαστράπτει μαρτύρων τὰ φωταυγῆ λείψανα, φέγγος ἰαμάτων, τοῖς πόθῳ τούτοις προστρέχουσι· χάριν γὰρ ἔπλησαν, ἐκ τῶν πηγῶν τοῦ σωτῆρος, τούτῳ τὸ ἑκούσιον, πάθος ζηλώσαντες.

Ὡς τις εἶχεν πύργοι, τὰ τοῦ Χριστοῦ θύματα, χρόνον ἐπιμήκιστον ἤδη κατακρυπτόμενοι, νῦν πεφανέρωνται, ἀρχιερέως παλάμαις εὐσεβῶς ἐπιφανῶς συγκομιζόμενοι.

Θεοτοκίον.

Χαῖρε μόνη τεκοῦσα, τὸν τοῦ παντὸς Κύριον· Χαῖρε τὴν χαρὰν, τοῖς ἀνθρώποις ἡ προξενήσασα· Χαῖρε κατάσκιον, καὶ ἀλατόμητον ὄρος· τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, χαῖρε πανάμωμε.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐρανίας ἁψῖδος, ὀροφουργὲ Κύριε, καὶ τῆς ἐκκλησίας δομῆτορ, σύ με στερέωσον, ἐν τῇ ἀγάπῃ τῇ σῇ, τῶν ἐφετῶν ἡ ἀκρότης, τῶν πιστῶν τὸ στήριγμα, μόνε φιλάνθρωπε.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τὸν τάφον σου Σωτήρ.

Τὴν πλάνην τοῦ ἐχθροῦ, φανερῶς καθελόντες, ἐν ἔτεσι πολλοῖς, φθονερῶς κεκρυμμένοι, ἡμῖν πεφανέρωσθε, παναοίδιμοι μάρτυρες, θεραπεύοντες, τὰ τῶν ψυχῶν ἡμῶν πάθη, καὶ ἰώμενοι τὰς τῶν σωμάτων ὀδύνας, εἰς δόξαν Θεοῦ ἡμῶν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Κυβέρνησον ἁγνὴ, τὴν ἀθλίαν ζωήν μου, καὶ οἴκτειρον ψυχὴν, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, βυθῷ ὀλισθαίνουσαν, ἀπωλείας πανάμωμε· καὶ ἐν ὥρᾳ με, τῇ φοβερᾷ τοῦ θανάτου, ἐλευθέρωσον, κατηγορούντων δαιμόνων, καὶ πάσης κολάσεως.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Καὶ σοῦ τῆς καθαρᾶς, καὶ ἀμώμου Παρθένου, διῆλθεν ἀληθῶς, τὴν καρδίαν ῥομφαία, σταυρῷ ὅτε ἑώρακας, τὸν υἱόν σου ὑψούμενον, παναμώμητε, εὐλογημένη Μαρία, τὸ προσφύγιον, ἁμαρτωλῶν Θεοτόκε, πιστῶν τὸ κραταίωμα.

Ὠδὴ δ΄. Σύ μου ἰσχὺς Κύριε.

Σοῦ τὴν σφαγὴν, καὶ τὸν ἑκούσιον θάνατον, Ζωοδότα, ζήλῳ ἐπεπόθησαν, τῶν ἀθλητῶν, καὶ πολυειδεῖς, πόνους ὑπομείναντες, εἰς ἄπονον μετατέθησαν, καὶ θείαν εὐφροσύνην, μελῳδοῦντες εὐχαρίστως· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Τῷ τοῦ σταυροῦ, περιφραττόμενοι θώρακι, καὶ ἀγάπῃ θείᾳ κρατυνόμενοι, συνασπισμὸν ἔλυσαν ἐχθρῶν, καὶ τῆς παρατάξεως, τῆς τούτων πίστει ἠφάνισαν, οἱ μάρτυρες οἱ θεῖοι, μελῳδοῦντες προθύμως· τῇ δυνάμει σου δόξα φιλάνθρωπε.

Ταῖς καλλοναῖς, τῶν ἀρετῶν φαιδρυνόμενοι, ἐξ αἱμάτων, χλαῖναν ἐστολίσθητε, πεφοινιγμένην μαρτυρικῶν· σκῆπτρον δὲ καθάπερ, σταυροῦ τὸ τρόπαιον φέροντες, Χριστῷ συμβασιλεύειν, ἠξιώθητε ὄντως, μακαρίων ἐλπίδων λαβόμενοι.

Θεοτοκίον.

Μήτηρ Θεοῦ, εὐλογημένη Πανάμωμε, ἀθλοφόρων, θεῖον ἐγκαλλώπισμα, ἡ οὐρανώσασα τὴν ἡμῶν, φύσιν ἀπωσθεῖσαν, τῇ συμβουλίᾳ τοῦ ὄφεως, διάσωσόν με πάντων, τῶν τοῦ βίου σκανδάλων, καὶ τυχεῖν σωτηρίας ἀξίωσον.

Ὠδὴ ε΄. Ἵνα τί με ἀπώσω.

Τῶν ἁγίων σου Σῶτερ, χρόνον ἐπιμήκιστον κατακρυπτόμενα, τὰ ὀστᾶ φυλάξας, ἐφανέρωσας νῦν ὡς ηὐδόκησας, εἰς λαοῦ σου Λόγε, ἁγιασμὸν καὶ σωτηρίαν, καὶ αἰσχύνην ἐχθρῶν βλασφημούντων σε.

Τὸν κρυμὸν τῆς ἀπάτης, θέρμῃ διελύσατε πίστεως ἔνδοξοι, καὶ πολλῶν βασάνων, διαδράντες πολύπλοκα θήρατρα, πρὸς τὴν ἄνω πόλιν, ἐπτερωμένοι τῇ ἀγάπῃ, κατεπαύσατε δόξης πληρούμενοι.

Καρτερίᾳ μαστίγων, πᾶσαν ἀπερράπισαν ἐχθροῦ ἀπόνοιαν, οἱ στεῤῥοὶ ὁπλῖται, καὶ στρεβλούμενοι καὶ ἀναρτώμενοι· καὶ πυρὶ ἐνύλῳ, προσομιλοῦντες πᾶσαν ὕλην, ἀθείας ἐνέπρησαν χάριτι.

Θεοτοκίον.

Ὑπερτέρα τῶν ἄνω, πέφυκας δυνάμεων Θεοχαρίτωτε, συλλαβοῦσα Λόγον, τὸν τὰ σύμπαντα λόγῳ ποιήσαντα· καὶ τεκοῦσα τοῦτον, τὸν ἐκ Πατρὸς πρὸ τῶν αἰώνων, γεννηθέντα ἀῤῥεύστως ἀμόλυντε.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ.

Ὡς κρίνα ταῖς νοηταῖς, κοιλάσιν ἀναβλαστή-

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

σαντες, ἐνθέου πάντας ὀσμῆς, πληροῦτε πανεύφημοι, καὶ ψυχῶν ἐλαύνετε, δυσωδίαν πᾶσαν, ἀθλοφόροι ἀξιάγαστοι.

Ἰχῶρες μαρτυρικοὶ ψυχῶν ἰῶνται τὰ τραύματα· ἐν τούτοις γὰρ τὸν ἐχθρὸν στεῤῥῶς τραυματίσαντες, ἰατρεῖον ἄμισθον, τοῖς θερμῶς αἰτοῦσι, θείῳ Πνεύματι γεγόνατε.

Τῷ βασιλεῖ κατ' ἐχθρῶν, αἰτεῖσθε τὰ νικητήρια· ἀρχιερεῖ δὲ θερμῶς, ὑμᾶς συγκομίσαντι, τὴν ἄνωθεν μάρτυρες, παρὰ τοῦ Σωτῆρος ἐξαιτήσασθε εὐμένειαν. Θεοτοκίον.

Ἐκ σοῦ Θεὸς τοῖς θνητοῖς, σαρκὸς ἐφάνη προσλήμματι· ὁ πλούσιος τὴν ἐμήν, πτωχείαν Πανάμωμε, ἐκ σοῦ ἀνελάβετο, τῆς ἀθανασίας, τὰς εἰσόδους μοι δωρούμενος. Ὁ Εἱρμός.

Ἱλάσθητί μοι Σωτήρ· πολλαὶ γὰρ αἱ ἀνομίαι
« μου· καὶ ἐκ βυθοῦ τῶν κακῶν, ἀνάγαγε
« δέομαι· πρὸς σὲ γὰρ ἐβόησα, καὶ ἐπάκουσόν
« μου, ὁ Θεὸς τῆς σωτηρίας μου.

Κοντάκιον. Ἦχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ἐκ τῆς γῆς ἐκλάμψαντες, φωστῆρος δίκην, ἀσεβείας ἅπασαν, ἀπεμειώσατε ἀχλύν, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐφωτίσατε, μάρτυρες θεῖοι, Τριάδος ὑπέρμαχοι. Ὁ Οἶκος.

Ὡς ῥόδα μέσον ἀκανθῶν, τὰ λείψανα ἀνθοῦντα, ὀσμὴν ὀρθοδοξίας πηγάζετε ἐν κόσμῳ, μάρτυρες ἔνδοξοι σεπτοί· κόσμου τὰ ὡραῖα ἀρνησάμενοι καλῶς, βασάνους ὑπεμείνατε, βασιλεῖς ἀνομοῦντας ἠλέγξατε, τὸν βασιλέα καὶ Δεσπότην τῶν ἁπάντων κηρύξαντες μετὰ παῤῥησίας· διὰ τοῦτο οὐρανοῦ τὰ κάλλη ὁρῶντες, ἐκτενῶς ὑπὲρ ἡμῶν, τὴν ἱκεσίαν τῷ βασιλεῖ τῶν αἰώνων προσάγετε, τῶν τελούντων ὑμῶν τὰ μνημόσυνα, μάρτυρες θεῖοι, Τριάδος ὑπέρμαχοι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ΚΒ'. Μνήμη τῶν εὑρεθέντων ἁγίων μαρτύρων καὶ ἀποστόλων τῶν ἐν τοῖς Εὐγενίου ἐπὶ Ἀρκαδίου τοῦ βασιλέως.

Στίχ. Φανέντας ἐκ γῆς μάρτυρας κεκρυμμένους,
Αἴρουσι πᾶσαν ἐκ προσώπου γῆς βλάβην.

Εἰκάδι δευτερίῃ ἀνὰ σεπτὰ φάνη χθονὸς ὀστέα.

Θωμᾶ τοῦ ἁγιωτάτου τὸν θρόνον ἰθύνοντος Κωνσταντινουπόλεως, εὑρέθησαν ταῦτα τὰ ἅγια λείψανα κείμενα ὑπὸ γῆν, καὶ ἀνελήφθησαν εὐθὺς σεβασμίως παρ' αὐτοῦ, συνδρομῆς [illegible] τυχούσης ἐκεῖσε γενομένης· ὅτε καὶ νοσήματα ἐθεραπεύθησαν ἀνίατα. Μετὰ δὲ παρολκὴν πολλῶν χρόνων, ἐκ θείας τινὸς ἐπιφανείας, ἀπεκαλύφθη ἀνδρί τινι Νικολάῳ κληρικῷ καλλιγράφῳ, εἶναι τὰ λείψανα ἐκ τῶν πολλῶν, Ἀνδρονίκου καὶ Ἰουνίας, ὧν ὁ θεῖος ἀπόστολος Παῦλος μέμνηται ἐν τῇ πρὸς Ῥωμαίους ἐπιστολῇ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Ἀθανασίου τοῦ ἐν τῷ Παυλοπετρίῳ.

Στίχ. Ἀθανάσιος θρέμμα Παυλοπετρίου,
Ἀποστόλοις σύνεστι Παύλῳ καὶ Πέτρῳ.

Οὗτος ὁ ὅσιος ἐγεννήθη ἐν Κωνσταντινουπόλει, γονέων εὐλαβῶν ὑπάρχων, καὶ θεοσεβῶν καὶ πλουσίων πάνυ. Γενόμενος οὖν εὐλαβὴς ἐξ ἁπαλῶν ὀνύχων, τὸ μοναχικὸν ἐπεπόθησεν ἀμφιάσασθαι σχῆμα. Καὶ δὴ ἀπελθὼν ἐν τοῖς μέρεσι τοῦ τῆς Νικομηδείας πορθμοῦ τὴν κόμην ἀπεκείρατο. Τοσοῦτον δὲ ὑψώθη ταῖς ἀρεταῖς, ὡς καὶ βασιλεῦσι γνώριμος γενέσθαι. Ἐπὶ δὲ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ εἰκονομάχου, διαβληθεὶς ὅτι σέβεται τὰς ἀχράντους εἰκόνας, βασάνοις ὑπεβλήθη πολλαῖς, καὶ πικροτάταις ἐξορίαις καὶ θλίψεσιν. Ἀνένδοτος οὖν διαμείνας, καὶ τὴν ὀρθόδοξον πίστιν μέχρι τέλους διατηρήσας, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἁγία Ἀνθοῦσα καὶ οἱ δοῦλοι αὐτῆς οἰκέται ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ῥύπους ἐφεῦρες Ἀνθοῦσα τοὺς οἰκέτας,
Ξίφει θανούσῃ συνθανόντας σοὶ ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος μάρτυς Συνετὸς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ψάλλει συνετὸς καί περ ἐκθνήσκων ξίφει,
Βλέπων ἀσυνετοῦντας [illegible].

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Θαλασσίου καὶ Λιμναίου.

Στίχ. Λίμνην Λιμναῖον καὶ Θαλάσσιον φέρει,
Ὥσπερ θάλασσαν ἐκφυγόντας, τὸν βίον.

Τούτων ὁ μὲν Θαλάσσιος ἐν ὄρει πρὸς τὸ ἀσκητικὸν ἐπήξατο καταγώγιον, ἁπλότητι ἤθους καὶ φρονήματος ταπεινότητι πάντας ὑπερβαλλόμενος. Ὁ δέ γε Λιμναῖος, καὶ αὐτὸς ἐν τῷ ἀσκητικῷ βίῳ [illegible], [illegible] αὐτὸν δὲ τὸ μέτρον ἐξέλαμψε [illegible], [illegible]

τάνω ὑπάρχων. Καὶ ὑπ' αὐτοῦ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν ἐκδιδαχθεὶς, πρὸς τὸν ἀοίδιμον παραγένετο Μάρωνα· οὗ τὸν βίον ζηλώσας, ἐν ὑπαίθρῳ βιοτεύειν ἠρετήσατο. Καὶ κορυφὴν ὄρους καταλαβὼν, κώμης τινὸς ὑπερκειμένης Τάργαλα λεγομένης, ἐν ταύτῃ διετέλεσε νῦν ἀσκητικῶς βιώσας, οὐ καλύβην πηξάμενος, οὐ σκηνήν, οὐκ οἰκίσκον, ἀλλὰ θριγγίῳ μόνῳ ἐκ ξηρολίθου ἑαυτὸν περιφράξας, τὸν οὐρανὸν εἶχεν ὄροφον. Ἰαμάτων καὶ θαυμάτων χάριν παρὰ Θεοῦ ἐκομίσατο, ὡς καὶ δαίμονας ἀπελαύνειν, καὶ νόσους ἰᾶσθαι ἀποστολικῶς μιμούμενος. Βαδίζων ποτὲ ὁ ἅγιος, ὑπὸ ὄφεως ἐδήχθη, ἀλλὰ προσευχῇ μόνῃ, κρείττων ὤφθη θανάτου. Καὶ πάλιν ποτὲ κοιλιακῷ περιπεπτωκώς, (δεινὸν δὲ τοῦτο καὶ λίαν χαλεπόν) τῇ τοῦ Θεοῦ ἐπικλήσει, τὴν θεραπείαν ἐδέξατο. Τοὺς δὲ τὸ βλέπειν ἀφῃρημένους, καὶ προσαιτεῖν ἠναγκασμένους, συναγαγὼν, καὶ καλλία οἰκοδομήσας, ἀνάλογα τῆς τούτων πληθύος, ἐν τούτοις διάγειν ἐκέλευσε, τὴν ἀναγκαίαν αὐτοῖς τροφὴν παρὰ τῶν πρὸς αὐτὸν ἀφικνουμένων πορίζόμενος· ἐν ὅλοις δὲ τριάκοντα ὀκτὼ ἔτεσιν ὑπαίθριος βιώσας, ἐν εἰρήνῃ τὸ πνεῦμα τῷ Θεῷ παρέθετο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Τελεσφόρος Ἐπίσκοπος Ῥώμης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἤνεγκε καρπὸν τῇ τομῇ Τελεσφόρος.
Τελεσφορήσας εὐγενὴς οἷα σπόρος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Βαραδάτου.

Στίχ. Ἐν γῇ νεκρώσας, ὡς λέγει Παῦλος μέλη,
Ζωῆς μετέσχεν, ἐν πόλῳ Βαραδάτος.

Οὗτος πόλεως μὲν ἦν Ἀντιοχείας, τὸν φιλόσοφον δὲ καὶ ἐρημικὸν ἀσπασάμενος βίον, πρῶτον μὲν ἐν οἰκίσκῳ τινὶ ἑαυτὸν καθεῖρξεν. Ἐκεῖθεν δὲ τὴν ὑποκειμένην κατὰ λόφον ῥάχιν, καὶ οὐδὲ τῷ σώματι σύμμετρον κατασκευάσας κελλίον ἐν αὐτῷ ᾤκει, κατακεκυφὼς διηνεκῶς ἠναγκασμένος. Οὐ γὰρ εἶχεν ὕψος ἰσόμετρον τῷ μήκει τοῦ σώματος, οὐδὲ σανὶς συνεζευγμένη, ἀλλὰ ταῖς κιγκλίσι παραπλησίως διῄνοιτο, καὶ φωταγωγοὺς εἶχεν καὶ ἀμφοτέρας ἐχούσαις τοῦ γειτονὸς εἰσόδους· Οὗ χάριν οὔτε τῆς τῶν ὑετῶν ἀπηλλάττετο βλάβης, οὔτε τῆς ἡλιακῆς ἠλευθεροῦτο φλογός. Πολὺν δὲ χρόνον ἐν τούτῳ τῷ τόπῳ διαρκέσας, ὕστερον ἐξεληλύθει, τοῦ ἐπισκόπου Ἀντιοχείας Θεοδότου, αἰδεσθεὶς ταῖς παρακλήσεσιν. Ἵστατο μὲν οὖν διηνεκῶς εἰς οὐρανοὺς τὰς χεῖρας ἐκτείνων, καὶ τὸν τῶν ὅλων Θεὸν ὑμνῶν. Τὸ σῶμα καλύπτων ἐν δερματίνῳ χιτῶνι, περὶ τὴν ῥῖνα καὶ τὸ στόμα, βραχεῖαν τῷ πνεύματι παρεισδύσιν καταλιπών· καὶ τοῦτον ἅπαντα τὸν πόνον ὑπέμεινεν, οὐδὲ σῶμα εὔρωστον ἔχων ἀλλὰ καὶ λίαν πολλοῖς βαλλόμενος πάθεσι. Ζεούσῃ δὲ προθυμίᾳ καὶ τῷ θείῳ ἔρωτι πυρπολούμενος, πονεῖν ἐβιάζετο διὰ στεφάνων ἀντίδοσιν· οὓς καὶ πρὸς Θεὸν ἐκδημήσας ἀναμένει λήψεσθαι.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἐν ἁγίοις πατὴρ ἡμῶν Βλάσιος Πάπας Ῥώμης ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἀρχιερεὺς Βλάσιος ὠράθη μέγας,
Κόσμος πρεπώδης μᾶλλον αὐτὸς τῷ θρόνῳ.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις Χριστέ.

Ὠδὴ ζ΄. Θεοῦ συγκατάβασιν.

Γνωστοὶ τῷ ποιήσαντι, τῷ μαρτυρίῳ πάλαι γενόμενοι, ἀφανῶς κεκρυμμένοι, ἡμῖν ἀρτίως νῦν ἐπεγνώσθητε, τοῖς μελῳδοῦσι πανεύφημοι μάρτυρες· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἀντλήσατε ἄνθρωποι, πηγῆς βρυούσης νάμα σωτήριον, ὀχετῶν ἐξ ἀΰλων, διὰ λειψάνων μαρτύρων σήμερον, καὶ μελῳδεῖτε τῷ τούτους δοξάσαντι· εὐλογητὸς ὁ Θεὸς, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Φωτὸς οἰκητήρια, ἀναδειχθέντες διὰ βασάνων πολλῶν, κατακρύψει ζοφώδει, ἐτῶν διαύλοις κατακρυπτόμενοι, ὡς ἐξ ἀδύτων φωστῆρες ἐξέλαμψαν, οἱ ἀθληταί σου Χριστὲ, φωταγωγοῦντες ἡμᾶς.

Θεοτοκίον.

Προφῆται προήγγειλαν, τὸ βάθος Κόρη τοῦ μυστηρίου σου· ἐξ ἁγνῶν γὰρ αἱμάτων, Θεὸν παρθένε ἐκυοφόρησας, καὶ ἐν οὐσίαις δυσὶν ἀπεκύησας, εἰς σωτηρίαν ἡμῶν καὶ ἀπολύτρωσιν.

Ὠδὴ η΄. Ἑπταπλασίως κάμινον.

Ὡς τῆς ἀμπέλου κλήματα, τῆς ἀΰλου ὑπάρχοντες, βότρυας ἡμῖν θεογνωσίας ἤνθησαν, καὶ οἶνον ἐκέρασαν, ἀθανασίας πᾶσι σαφῶς, μέθην ψυχικῆς, ἀποκρουόμενον βλάβης, οἱ μάρτυρες βοῶντες· Ἱερεῖς εὐλογεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Τοῖς ὀχετοῖς τοῦ αἵματος, ποταμοὺς ἀπεξήραναν, εἰδωλομανίας, καὶ πυρὰν ἐσβέσαν, ἀθέου προστάγματος, οἱ ἀθληταὶ τῆς

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

δόξης Χριστοῦ, πᾶσαν δὲ πιστῶς τῶν μελῳδούντων καρδίαν, κατήρδευσαν πλουσίως· ἱερεῖς εὐλογεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριςὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Ἱεραρχῶν ὁ πρόκριτος, ἱεροῖς συγκινούμενος, τὴν συγκομιδὴν τὴν ἱερὰν πεποίηται, ὑμῶν παμμακάριστοι, καὶ ἐτησίως ταύτην τιμᾷ, μέλπων σὺν παντί, τῷ ἱερῷ καταλόγῳ· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, Λαὸς ὑπερυψοῦτε, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ἁγιασθεῖσα πνεύματι, Θεοτόκε πανάμωμε, τὸν ἐν τοῖς ἁγίοις ἐπαναπαυόμενον, ἐκύησα ἅγιον, καὶ εὐεργέτην μόνον Θεόν, πάντας τοὺς βοῶντας, ἁγιάζοντα πίστει· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ἑπταπλασίως κάμινον, τῶν Χαλδαίων ὁ τύραννος, τοῖς θεοσεβέσιν ἐμμανῶς ἐξέκαυσε. δυνάμει δὲ κρείττονι, περισωθέντας τούτους ἰδών, τὸν δημιουργὸν καὶ λυτρωτὴν ἀνεβόα· οἱ παῖδες εὐλογεῖτε, ἱερεῖς ἀνυμνεῖτε, λαὸς ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός.

Ἀλλήλους συνωθοῦντες πρὸς τὴν ζωήν, καὶ θαῤῥεῖν ἑαυτοῖς ἐγκελεύοντες, τοὺς αἰκισμούς, ἤνεγκαν βοῶντες οἱ ἀθληταί· ἰδὲ καιρὸς εὐπρόσδεκτος στῶμεν καὶ νικήσωμεν τὸν ἐχθρόν. Χριστὸς γὰρ ἀθλοθέτης, προτείνει τοὺς στεφάνους, ὁ δι' ἡμᾶς παθεῖν ἑλόμενος.

Ὑψώθης ἐπὶ ξύλου Λόγε Θεοῦ, καὶ μαρτύρων ἀγέλας ἀφείλκυσας, πρὸς σεαυτόν, πάθος εἰκονίσαντας καὶ σφαγήν· ἣν ἑκουσίως Δέσποτα, εἷλε εὐσπλαγχνίᾳ τῇ πρὸς ἡμᾶς· διὸ σε οἱ γενναῖοι, ποθήσαντες ὁπλῖται, ὡς ἱερεῖα σφαγιάζονται.

Χριστῷ συμβασιλεύειν διαπαντός, ἀθλοφόροι πανεύφημοι μάρτυρες, περιχαρῶς, καταξιωθέντες ἐν οὐρανοῖς, τῷ βασιλεῖ τὰ τρόπαια, καὶ τῷ ποιμενάρχῃ τὴν ψυχικήν, αἰτεῖσθε σωτηρίαν, καὶ πᾶσι τοῖς ἐν πίστει, ἀνευφημοῦσιν ὑμᾶς σήμερον.

Θεοτοκίον.

Νεφέλη τοῦ ἡλίου τοῦ νοητοῦ, τῆς ψυχῆς μου τὰ νέφη ἀπέλασον· πύλη Θεοῦ, ἄνοιξόν μοι πύλας εἰσόδου, δικαιοσύνης Δέσποινα, καὶ πρὸς τὰς εἰσόδους τὰς ἀγαθάς, εἰσάγαγε παρθένε, σκανδάλων πολυτρόπων, τοῦ πονηροῦ ἐκλυτρουμένη με.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐξέστη ἐπὶ τούτῳ ὁ οὐρανός, καὶ τῆς γῆς κατεπλάγη τὰ πέρατα, ὅτι Θεός, ὤφθη τοῖς ἀνθρώποις σωματικῶς, καὶ ἡ γαστήρ σου γέγονεν, εὐρυχωροτέρα τῶν οὐρανῶν. διό σε Θεοτόκε, ἀγγέλων καὶ ἀνθρώπων, ταξιαρχίαι μεγαλύνουσιν.

Εἰς τὸν στίχ. [illegible]
Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.
Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει εἰς μακάρια.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΓ΄.

Τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, ἐπισκόπου Σμύρνης.

Ἑσπέρας, εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στίχ. ς΄ καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β΄. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε νεκρόν.

Ὅτε, τῆς παρθένου ὁ καρπός, καὶ ζωαρχικώτατος σπόρος, εἰς γῆν ἐνέπεσε, τότε σε πολύκαρπον, στάχυν ἐβλάστησε, τοὺς πιστοὺς διατρέφοντα, τοῖς τῆς εὐσεβείας, λόγοις τε καὶ δόγμασι, καὶ τῆς ἀθλήσεως. τούτους ἁγιάζοντα θείῳ, αἵματι καὶ ἱερωσύνης, μύρῳ καθαγνίζοντα πολύκαρπε.

Ἔδυς ἐκ τοῦ κόσμου πρὸς Θεόν, ταῖς μαρμαρυγαῖς ἀποστίλβων τοῦ μαρτυρίου σο. [illegible]

τῆς ἐφέσεως, ὡς τὸ ἀκρότατον, ὀρεκτῶν φθάσας ὅσιε, καὶ τῆς μακαρίας, αἴγλης ἐμφορούμενος· ἧς νῦν ἱκέτευε, πάντας ἐν μεθέξει γενέσθαι, τοὺς τὴν σὴν πανίερον μνήμην, μάκαρ ἑορτάζοντας Πολύκαρπε.

Ὅτε, ἐπὶ ξύλου τοῦ σταυροῦ, ἡ ἀληθινὴ κρεμασθεῖσα, ὑψώθη ἄμπελος, τότε σε κατάκαρπον κλῆμα ἐξέτεινε, τῇ δρεπάνῃ τεμνόμενον, σεπτοῦ μαρτυρίου, καὶ τοῖς τῶν κολάσεων, ληνοῖς πατούμενον· οὗπερ εὐφροσύνης κρατῆρα, πίστει συγκεράσαντες πάτερ, τοὺς σεπτοὺς ἀγῶνάς σου δοξάζομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Πάντων θλιβομένων ἡ χαρά, καὶ ἀδικουμένων προστάτις, καὶ πενομένων τροφή, ξένων τε παράκλησις, χειμαζομένων λιμήν, ἀσθενούντων ἐπίσκεψις, καταπονουμένων, σκέπη καὶ ἀντίληψις, καὶ βακτηρία τυφλῶν, μήτηρ τοῦ Θεοῦ τοῦ ὑψίστου, σὺ ὑπάρχεις Ἄχραντε· σπεῦσον, δυσωποῦμεν σῶσον τοὺς οἰκέτας σου.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ὕβρεις, ὑπομείναντα πολλάς, καὶ ἐπὶ σταυροῦ ὑψωθέντα, τὸν τοῦ παντὸς ποιητὴν βλέψασα Πανάχραντε, ἐστένες λέγουσα· ὑπερύμνητε Κύριε, Υἱὲ καὶ Θεέ μου, πῶς τιμῆσαι θέλων σου, τὸ πλάσμα Δέσποτα, φέρεις ἐν σαρκὶ ἀτιμίαν; δόξα τῇ πολλῇ εὐσπλαγχνίᾳ, καὶ συγκαταβάσει σου φιλάνθρωπε.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. ὁ Κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς·

Τὸν θεῖον Πολύκαρπον εὐφήμοις ἄσμασιν εὐφημήσω. Θεοφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος β΄. Δεῦτε λαοί.

Ὁ τοῦ Χριστοῦ, φωτοχυσίᾳ λαμπόμενος, καὶ τῆς αὐτοῦ ἐλλάμψεως, πάτερ πληρούμενος, τὴν ζοφώδη ψυχήν μου, καταύγασον θεόφρον ταῖς ἱκεσίαις σου.

Ὁ φωτισμός, τοῦ σωτηρίου κηρύγματος, τὴν καθαρὰν καρδίαν σου, καθάπερ ἔσοπτρον, ἀκηλίδωτον πάτερ, ἀστράψας τὰς ἀκτῖνας πᾶσιν ἐξέλαμψε.

Νόμου καινοῦ, στηλογραφία σὺ γέγονας, ἐγγεγραμμένον ἔχουσα, πάτερ, οὐ μέλανι, ἀλλὰ πνεύματι θείῳ, τῆς χάριτος τῆς θείας τὸ εὐαγγέλιον.

Θεοτοκίον.

Θεὸν ἐκ σοῦ, σωματωθέντα γινώσκομεν, ἄνευ σαρκὸς θελήματος, τὸν πρὸ τῆς κτίσεως, καὶ πρὸ πάντων αἰώνων, κυρίως Θεοτόκον ὁμολογοῦντές σε.

Ὠδὴ γ΄. Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε.

Ἐλαία ψαλμικῶς εἰπεῖν κατάκαρπος, ἐγένου πολύκαρπε θεόφαντορ, ἐν τῷ οἴκῳ τοῦ Κυρίου σύ, πιότητα φέρων τοῦ κηρύγματος.

Ἰθύνας ἐμμελῶς θεομακάριστε, τὸν νοῦν σου προστάγμασι τοῦ Σωτῆρος, ἐπαξίως ἐχρημάτισας, τῆς αὐτοῦ ἐκκλησίας ποιμὴν ἄριστος.

Ὁλόκληρον σαυτὸν Χριστῷ προσήγαγες, ὡς ζῶσαν θυσίαν τῷ μαρτυρίῳ, συνειδήσεως μαρτύριον, προαθλήσας παμμάκαρ δι' ἀσκήσεως.

Θεοτοκίον.

Νεκρώσεως ἡμῶν τὸν χοῦν ἐτίναξας, τεκοῦσα τὴν ὄντως ἀθανασίαν, καὶ στολὰς ἡμῖν ἐξύφανας, ἀφθαρσίας Παρθένε τῇ γεννήσει σου.

Ὁ Εἱρμός.

Στερέωσον ἡμᾶς ἐν σοὶ Κύριε, ὁ ξύλῳ νεκρώσας τὴν ἁμαρτίαν, καὶ τὸν φόβον σου ἐμφύτευσον, εἰς τὰς καρδίας ἡμῶν τῶν ὑμνούντων σε.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ΄. Τὴν σοφίαν καὶ Λόγον.

Τὸν τῆς χάριτος βότρυν ἐν τῇ ψυχῇ, ἀληθῶς γεωργήσας πάτερ σοφέ, ὡς οἶνον ἐξέβλυσας, τὸν τῆς πίστεως λόγον, τὸν εὐφραίνοντα πάντων, πιστῶν τὴν διάνοιαν, καὶ θαυμάτων ἀφθόνως, ἀπέραντον πέλαγος. ὅθεν καὶ μαρτύρων, καλλονὴ ἀνεδείχθης, πυρὶ τελειούμενος, καὶ φωτὸς ἀξιούμενος, ἀϊδίου

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Πολύκαρπε. πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τοῦ ἡλίου νεφέλη τοῦ νοητοῦ, θείου φέγγους λυχνία χρυσοφαής, ἄσπιλε ἀμόλυντε, ὑπεράμωμε Δέσποινα, τὴν σκοτεινὴν ψυχήν μου, τυφλώττουσαν πάθεσι, τῆς ἀπαθείας αἴγλῃ, καταύγασον δέομαι· καὶ μεμολυσμένην, τὴν καρδίαν μου πλῦνον, ῥοαῖς κατανύξεως, μετανοίας τε δάκρυσι, καὶ τοῦ ῥύπου με κάθαρον τῶν ἔργων μου, ἵνα πόθῳ κραυγάζω σοι· Θεοτόκε ἀειπάρθενε, πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δοθῆναί μοι· σὲ γὰρ ἔχω ἐλπίδα, ὁ ἀνάξιος δοῦλός σου.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ Λυτρωτήν, ἡ ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐβόωσα· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἥνπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους· φιλάνθρωπε Κύριε, τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος, καὶ πηγὴ ἀνεξάντλητος· σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν τοῖς πίστει σου, ἀνυμνοῦσιν ἀξίως τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ δ'. Εἰσακήκοα Κύριε.

Πολυκαρπίαν φέρουσα, τῶν ἀρετῶν καλλίκαρπος φυτεία, τῷ Δεσπότῃ ὤφθης πάτερ Πολύκαρπε.

Ὁλοκαύτωμα τέλειον, καὶ καθαρὰ θυσία προσηνέχθης, τῷ Σωτῆρι πάντων, πάτερ Πολύκαρπε.

Λαοὺς εὐσεβῶς ὅσιε, καθοδηγῶν πρὸς φῶς θεογνωσίας, τὸν τῆς ἀθεΐας ζόφον ἀπήλασας.

Ὑμνολογοῦμεν ἔνδοξε, τὴν τῆς ψυχῆς στεῤῥάν σου καρτερίαν, καὶ τῶν σῶν ἀγώνων τὸ ἀκαθαίρετον. Θεοτοκ.

Καταλάμπρυνον Ἄχραντε, τὴν ζοφερὰν ψυχήν μου τῷ φωτί σου, ἡ τὸ φῶς τεκοῦσα τὸ ἐνυπόστατον.

Ὠδὴ ε'. Ὁ τοῦ φωτὸς χορηγός.

Αἴγλῃ τοῦ Πνεύματος, καταλαμπόμενος τὸν νοῦν ὅσιε, συμβολικῶς, πυρὶ φλεγομένῳ, σαφῶς ἐμυήθης, τὴν διὰ πυρός σου, Θεόφρον τελείωσιν.

Ῥεῖθρον ἐδέξω ζωῆς, ὡς ἐκ χειμάῤῥου τῆς τρυφῆς ὅσιε, τῷ μαθητῇ, τῷ ἠγαπημένῳ, μεμαθητευμένος, τῷ ἀρυσαμένῳ, σοφίας τὴν ἄβυσσον.

Πλοῦτον καὶ δόξαν λαμπράν, καὶ μῆκος βίου, καὶ ζωὴν ἄφθαρτον, ἡ ἀληθής, σοφία Χριστός σοι, δεδώρηται πάτερ, ὡς διαφερόντως, αὐτὸν ἀγαπήσαντι. Θεοτοκίον.

Ὁ παλαιὸς ἡμερῶν, ὡς ἐπὶ πόκον ὑετὸς Πάναγνε, ἐπὶ τὴν σήν, γαστέρα κατῆλθε, τὴν ἡγιασμένην· καὶ νέος ἐφάνη, Ἀδὰμ ὁ φιλάνθρωπος.

Ὠδὴ ς'. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Νεκρωθεὶς Θεηγόρε τῷ κόσμῳ παντί, μόνῳ δὲ Χριστῷ ζῶν καὶ πολιτευόμενος, νῦν πρὸς αὐτὸν μεθέστηκας, ζωτικὴν ἀφθαρσίαν καρπούμενος.

Εὐσχημόνως ὁδεύων μακάριε, τέκνον τοῦ φωτός, καὶ εἰρήνης δεικνύμενος, τὸν τῆς νυκτὸς πρωτότοκον, καὶ πολέμιον ἔγνως Μαρκίωνα.

Νουθετούμενοι πάτερ τοῖς λόγοις σου, πᾶσαν ἐκτρεπόμεθα βέβηλον αἵρεσιν, καὶ πονηρὰ συνέδρια, τῶν δι' αὐτῆς πρεσβευόντων ἀρχὰς δυσσεβεῖς.

Θεοτοκίον

Αμαρτίαν τοῦ κόσμου τὸν αἴροντα, ἄχραντον Ἀμνὸν συλλαβοῦσα πανάμωμε, ἁμαρτιῶν συγχώρησιν, ἐκδυσώπει δοθῆναι τοῖς δούλοις σου. Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον ἦχος α'. Χορὸς ἀγγελικός.

Καρποὺς τοὺς λογικούς, τῷ Κυρίῳ προσφέρεις, Πολύκαρπε σοφέ, ἀρετῶν τὰς θυσίας· διὸ καὶ ἀξιόθεος, ἱεράρχης δεδόξασαι· ὅθεν σήμερον, οἱ φωτισθέντες σοῖς λόγοις, ἀνυμνοῦμέν σου, τὴν ἀξιέπαινον μνήμην, δοξάζοντες Κύριον. Ὁ Οἶκος.

Τὴν τῆς σοφίας χρηστότητα ἀρυσάμενος, ἐξ αὐτῆς πάτερ ἔπλησας θεογνωσίας τὴν ποίμνην σου· καὶ τῆς παναγίας καὶ ἀρρήτου Θεότητος, τὸ τρισήλιον ἤστραψας, τοῦ πατρὸς τὸ ἀγέννητον, Υἱοῦ δὲ τὴν γέννησιν, καὶ ἐκπόρευσιν Πνεύματος, μίαν Θεότητα, μίαν δόξαν τρανῶς ἐκδιδάξας, καὶ εἰδώλων ἀθέων ἐκ ποδῶν ἀποποιήσας, καρποὺς δὲ ὡρίμους ψυχὰς πιστευόντων, προσάγων τούτῳ ἐνδόξε, ἐν ᾧ βεβαπτίσμεθα, εἰς ὃν καὶ πιστεύομεν, δοξάζοντες Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ΚΓ'. Μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Πολυκάρπου, ἐπισκόπου Σμύρνης.

Στιχ. Σοὶ Πολύκαρπος ὁλοκαυτωθεὶς Λόγε,
 Καρπὸν πολὺν δοὺς ἐκ πυρὸς ξενοτρόπως.

Εἰκάδι ἐν τριτάτῃ κατὰ φλὸξ Πολύκαρπον ἔκαυσεν.

Οὗτος ἐμαθητεύθη τῷ Θεολόγῳ Ἰωάννῃ καὶ Εὐαγγελιστῇ, σὺν Ἰγνατίῳ τῷ Θεοφόρῳ· καὶ μετὰ Βουκόλον τὸν ἁγιώτατον ἐπίσκοπον Σμύρνης, χειροτονεῖται ἐπίσκοπος παρὰ τῶν ἐπισκόπων, προθεσπίσαντος αὐτῷ τὴν ἀρχιερωσύνην τοῦ μακαρίου Βουκόλου. Ἐν δὲ τῷ κατὰ Δέκιον διωγμῷ συλληφθεὶς, προσήχθη τῷ Ἀνθυπάτῳ, καὶ διὰ πυρὸς τὸν ἀγῶνα διήνυσε καὶ θαυμάτων ἐξαισίων δημιουργὸς γέγονε. Πρὸ γὰρ τῆς ἱερωσύνης, τῆς θρεψαμένης αὐτὸν γυναικὸς τῆς ἀποθήκας ἐπλήρωσεν δι' εὐχῆς, ὡς πρότερον τῶν δεομένων χρείαν ἐκένωσε. Καὶ πυρὸς καταφλέγοντος ἐπέσχεν ὁρμὴν μετὰ τὴν τῆς ἱερωσύνης ἀνάρρησιν. Καὶ δι' ἱκεσίας, ὑετὸν αὐχμώσῃ τῇ γῇ κατήγαγε· καὶ πάλιν τούτου τὴν ἀμετρίαν ἀνέστειλε. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτοῦ σύναξις, ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Ἰωάννου, Μωϋσέως, Ἀντιόχου καὶ Ἀντωνίνου.

Στιχ. Σύνταγμα τετράριθμον ἀνδρῶν τιμίων,
 Συντάσσεταί σοι καὶ μεθίσταται βίου.

Τούτων ὁ μὲν ὅσιος Ἰωάννης, γνήσιος καὶ μαθητὴς γέγονε Λιμναίου, τοῦ ἐν τῷ ὄρει τῷ τῇ κώμῃ Ταργαλα πελάζοντι, ἀσκήσαντος. Ῥαχίαν δὲ καταλαβὼν πάνυ δυσχείμερον καὶ προσάρκτιον, ἐν ἐκείνῃ διετέλεσε χρόνους εἰκοσιπέντε ὑπαίθριος. Τροφὴ δὲ ἦν αὐτῷ ἄρτος καὶ ἅλας, ἐσθὴς ἐκ τριχῶν, καὶ σιδήρεις βαρυτάτοις, ἅπαν τὸ σῶμα κατθλῶν. Ὑπὸ τούτων οὖν βαρυνόμενος, καὶ ἀπὸ τῶν ἡλιακῶν ἀκτίνων φλεγόμενος, οὐδὲ μιᾶς ἠθέλησε πώποτε παραψυχῆς μετασχεῖν. Ἐπειδὴ γὰρ τῶν συνήθων τις παρὰ τὴν στιβάδα ἀμυγδαλῆν ἐφύτευσεν, εἶτα δένδρον τῷ χρόνῳ γενομένη, σκιὰν τῷ ἁγίῳ παρεῖχεν, ἐκκοπῆναι ταύτην προσέταξεν, ἵνα μηδαμῶς ἐκεῖθεν ἀπολαύσῃ παραψυχῆς. Ἐν τούτοις ἀγωνιζόμενος, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε. Καὶ ὁ πανοικίδιμος Μωϋσῆς, τὸν βίον τοῦτον ἠσπάσατο, ἐν ὑψηλῇ τῇ κορυφῇ Ῥαμᾶς ὑπερκειμένῃ τῆς κώμης ἀγωνιζόμενος. Καὶ ὁ μέγας Ἀντίοχος, ἀνὴρ πρεσβύτης ἐν ἐρήμῳ τόπῳ τὸ σπήλαιον δειμάμενος· καὶ ὁ τρισόλβιος ἐν γεγηρακότι σώματι Ἀντωνῖνος τοῖς νέοις παραπλησίως ἀγωνιζόμενος ἐτύγχανεν· ἐσθὴς γὰρ ἦν ἡ αὐτή, καὶ τροφὴ καὶ στάσις, καὶ προσευχαὶ παννύχιοι καὶ πανημέριοι· καὶ οὐδὲ χρόνου μῆκος, οὐ γῆρας, οὐκ ἀσθένεια φύσεως ἔθραυσεν αὐτῶν τὴν καρτερίαν· ἀλλ' ὥσπερ ἀκμάζοντα ἐν αὐτοῖς ἔχοντες τὸν ἔρωτα τοῦ διὰ Χριστὸν πονεῖν, ἐν τοιαύτῃ πολιτείᾳ, ἐν εἰρήνῃ τὰς ἑαυτῶν ψυχὰς τῷ Θεῷ παρέθεντο, τοσοῦτον ἀπωνάμενοι τῆς βιωτῆς καὶ ἀσκήσεως τοῦ θείου Ἰωάννου.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἁγία Γοργονία, ἡ ἀδελφὴ τοῦ ἁγίου Γρηγορίου τοῦ Θεολόγου ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στιχ. Τιμῶ τελευτὴν τὴν σιγῇ Γοργονίᾳ,
 Γρηγορίου μελψαντος αὐτὴν ἐκ λόγων.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος μάρτυς Κλήμης ξίφει τελειοῦται.

Στιχ. Κλήμης τὸ κλῆμα τῆς ἀληθινῆς ἀμπέλου,
 Καινόν τι γλεῦκος, αἷμα τμηθεὶς ἐκχέει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἁγία μάρτυς Θεὴ ξίφει τελειοῦται.

Στιχ. Θεὴν ἀπεσκώπτουσιν εἰς θεοὺς πλάνους,
 Οἱ τὰς πλάνας κλίνουσι πρὸς ταύτης Ξίφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ὁσίων πατέρων ἡμῶν Ζεβινᾶ, Πολυχρονίου, Μωσέως, καὶ Δαμιανοῦ.

Στίχ. Θεῖος Ζεβινᾶς λῆξιν εἰς θείαν φθάνει,
Λήξαντος αὐτῷ τοῦ παρ' ἀνθρώποις βίου.
» Πολυχρόνιος, καὶ συνασκηταὶ δύο,
Οἱ τρεῖς ὁμοῦ πληροῦσι τοὺς ζωῆς χρόνους.

Τούτων ὁ μὲν θεῖος Ζεβινᾶς, ἐν ὄρει τινὶ τὸ ἀσκητικὸν ἐπήξατο καταγώγιον, πόνοις ἀσκητικοῖς μέχρι γήρως αὐτοῦ κεχρημένος· ἐπλεονέκτει δὲ τοὺς ἐπ' αὐτοῦ ἀνθρώπους τῇ τῆς προσευχῆς προσεδρείᾳ. Ὅθεν ἐκ τοῦ γήρως φέρειν τὴν στάσιν μὴ δυνάμενος, τῇ βακτηρίᾳ προσκλινόμενος, ταῖς προσευχαῖς ἐσχόλαζε. Θαυμασίως δὲ βιώσας καὶ θεαρέστως, τῶν τῇδε μετέστη. Ὁ δὲ θεῖος Πολυχρόνιος, τούτου μαθητὴς γεγονώς, οὕτω τὴν τοῦ διδασκάλου ἀρετὴν ἀκριβῶς ἀνεμάξατο, ὡς οὐδὲ κηρὸς τῶν δακτυλίων τοὺς τύπους ἐκμάσσεται. Τῇ γὰρ αὐτῇ διηνεκεῖ στάσει καὶ καρτερίᾳ τῆς προσευχῆς καὶ οὗτος ἐχρῆτο. Σίδηρα μὲν οὐκ ἠνέσχετο φορῆσαι, διὰ τὸ μή τινας ἀστηρίκτους ἐπ' αὐτῷ βλαβῆναι· δρυὸς δὲ ῥίζαν βαρυτάτην τοῖς ὤμοις ἐπιφέρων, ὡς μὴ δύνασθαι δυσὶ χερσὶ ταύτην παρακινῆσαι, τὸ σῶμα κατεδάμαζεν· ἐρχομένου δέ τινος, καὶ τὴν θύραν κρούοντος, ταύτην κατέκρυπτεν. Ἐκ τούτων τῶν πόνων καὶ θεόσδοτος αὐτῷ ἐπῆλθε χάρις. Καὶ γὰρ διὰ προσευχῆς αὐχμὸν ἔλυσε· καὶ λυκίνθιον κενὸν ἐλαίου προσευχῇ πλῆρες πεποίηκε· πολλά τε τερατουργήματα ἐπιτελέσας, πρὸς Κύριον ἐκδημεῖ. Οἱ δὲ τούτου φοιτηταί, ὁ μὲν Μωϋσῆς ἐν τῷ τοῦ θείου Πολυχρονίου κελλίῳ μέχρι τέλους διέμεινεν, ὅλην τὴν αὐτοῦ ἐκμαξάμενος ἀρετήν· ὁ δὲ Δαμιανὸς κώμην τινὰ καταλαβὼν οὐ πόρρω κειμένην, Νιαρὰ καλουμένην, καὶ ἔξωθεν αὐτῆς παρὰ τὸ ἕλος μικρὸν σπήλαιον εὑρὼν ἐπιτήδειον, ἐν ἐκείνῳ διῆγε, τὴν αὐτὴν μετιὼν τῷ διδασκάλῳ πολιτείαν, ὡς τοὺς ἀκριβῶς τοῦτον κἀκεῖνον ἐπισταμένους, θεωροῦντας αὐτόν, τὴν τοῦ μεγάλου Πολυχρονίου ψυχὴν ἐν ἑτέρῳ σώματι δοκεῖν θεωρεῖν. Ἡ γὰρ αὐτὴ ἦν αὐτοῖς καὶ ἁπλότης, καὶ μετριότης, καὶ πραότης, καὶ τοῦ λόγου ἡμερότης, ἐγρηγορυῖά τε ψυχή, καὶ τοῦ Θεοῦ κατάνυξις, καὶ πόνος, καὶ ἀγρυπνία, καὶ τροφή, καὶ ἀκτημοσύνη. Οὐδὲν γὰρ ἦν αὐτῷ ἐν τῷ κελλίῳ, εἰ μὴ μία σπυρὶς τὴν βρεκτὴν φακὴν ἔχουσα, ἣν τροφὴν ἐποιεῖτο. Τοσαύτην ὠφέλειαν ἐκ τῆς τοῦ Πολυχρονίου συναυλίας οὗτοι οἱ μαθηταὶ ἐκαρπώσαντο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὅσιος καὶ νέος ὁσιομάρτυς Δαμιανὸς ὁ ἐν τοῖς ὅροις τῆς ἐν τῷ Ἄθῳ ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Φιλοθέου πολὺν χρόνον ἀσκήσας, εἶτα μαρτυρήσας ἐν Λαρίσσῃ ἐν ἔτει αφξη´ ἀγχόνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Εὐαγγελίου κήρυκα ἀθλητὴν ὄντα,
Ὦ Δαμιανὲ ἀγχόνῃ λαβὼν τέλος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὅσιος Δαμιανὸς ὁ ἐν τοῖς ὅροις τῆς κατὰ τὸν Ἄθω ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Ἐσφιγμένου ἀσκήσας ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Δαμιανοῦ ὁ τάφος ἦν τῶν χαρίτων,
Λειμὼν γλυκύπνους· ὢ ξένης εὐωδίας!

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ´. Εἰκόνος χρυσῆς.

Στερρῷ λογισμῷ, καιομένης τῆς φλογὸς ἐπέβης ἔνδοξε, ὡς οἱ τρεῖς παῖδες οἱ τὴν κάμινον, πυρὶ ἀΰλῳ δροσίσαντες· μέσον δὲ πυρὸς ἀνακράζων, ἀκατάφλεκτος ἔμεινας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν Πατέρων ἡμῶν.

Μακάριος εἶ, καὶ καλῶς σοι ἔσται νῦν κατασκηνώσαντι, ἔνθα δικαίων τὰ σκηνώματα, ἔνθα μαρτύρων στρατεύματα, ἔνθα τῶν σοφῶν Ἀποστόλων, αἱ χορεῖαι κραυγάζουσιν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ἀκάρπους τὸ πρίν, πολυκάρπους τῷ Χριστῷ ψυχὰς προσήνεγκας, τῇ γεωργίᾳ τῇ τοῦ Πνεύματος, καθομαλίσας καὶ εὐσταχεῖς, ταύταις καταθέμενος σποράν· καὶ κραυγάζειν ἐπαίδευσας· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Σὺ μόνη Θεοῦ, τοῦ τὰ σύμπαντα σοφῶς δημιουργήσαντος, μήτηρ ἐδείχθης ἀπειρόγαμος, παρθενομῆτορ πανάχραντε· ὅθεν εὐσεβῶς σοι παρθένε, ἀνακράζομεν λέγοντες· εὐλογημένη ἡ Θεὸν σαρκὶ κυήσασα.

Ὠδὴ η´. Τὸν ἐν καμίνῳ.

Ἱερουργήσας εὐκλεῶς, τοῦ Χριστοῦ τὴν μυστικὴν ἱερουργίαν, λογικὸν ἱερεῖον, αὐτὸς προσήχθης Θεῷ, θυσία δεκτὴ καὶ εὐάρεστος, ὁλοκαρπουμένη Πολύκαρπε τρισμάκαρ.

Νεανικῶς ἐν πολλοῖς, βαθυτάτην τὴν ἀνδρείαν ἐπεδείξω, τοῦ σταυροῦ τῇ δυνάμει, δεσμεύσας σαυτοῦ, πρὸς θείους ἀγῶνας τὰ φρονήματα, Ἱερομαρτύρων Χριστοῦ κλέος Πολύκαρπε.

Ἐπερειδόμενος σταυρῷ, καὶ τὸν ἱεραρχικὸν κόσμον ἀξίως, ἐνδυσάμενος πάτερ, εἰς τὸν ναὸν τοῦ Θεοῦ, εἰσῆλθες ἰδίῳ ἐν αἵματι, τῷ ἀρχιποιμένι Χριστῷ ἐμφανισθῆναι.

Ὑπὲρ Χριστοῦ σφαγιασθεὶς, ὡς ἐπίσημος κριὸς ἱεροφάντορ, μιμητὴς ἀνεδείχθης, τῶν παθημάτων αὐτοῦ καὶ δόξης ἐγένου συμμέτοχος, ϗ τῆς βασιλείας, αὐτοῦ συγκληρονόμος.

Θεοτοκίον.

Φωτοειδὴς στύλος πυρὸς, καὶ νεφέλη φωτεινὴ προηγουμένη, πρὸς οὐράνιον λῆξιν, Θεογεννῆτορ ἁγνὴ, γενοῦ μοι, Παρθένε Πανάμωμε, τῷ ἐν τῇ ἐρήμῳ τοῦ βίου πλανωμένῳ.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐν καμίνῳ τοῦ πυρὸς, τῶν Ἑβραίων τοῖς παισὶ συγκαταβάντα, καὶ τὴν φλόγα εἰς δρόσον, μεταβαλόντα Θεὸν, ὑμνεῖτε, τὰ ἔργα ὡς Κύριον, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον.

Ἡ φωτοφόρος σου μνήμη, ἀνατείλασα πάτερ, φωτίζει τὰς ψυχὰς τῶν εὐλαβῶς, ταύτην τελούντων θεσπέσιε, καὶ μετόχους τῆς θείας, φωτοφανείας ταύτας ἐκτελεῖ. ἣν ἀξίως θεόφρον, ἐν ὕμνοις μακαρίζομεν.

Μετὰ τῆς ἄνω χορείας, τῶν ἁγίων ἀγγέλων, τῷ θρόνῳ τοῦ Δεσπότου παρεστὼς, τοῦτον δυσώπει τοῦ φθάσαι ἡμᾶς, τὸ σωτήριον πάθος, καὶ τὴν αὐτοῦ ἀνάστασιν φαιδρῶς, ἀρετῆς πολυτρόπου, ἰδέας ἐκτελέσαντας.

Ἡ τῆς ἁγίας Τριάδος, κατανόησις πάτερ, τρανῶς οὐκ ἐν αἰνίγμασιν ὡς πρὶν, ὡς καθαρῷ τὴν καρδίαν σοι διαχυθεῖσα τὴν ὕλην, καὶ τῶν δεσμῶν λυθέντι τῆς φθορᾶς, κατοπτεύεται μάκαρ, Πολύκαρπε πανόλβιε.

Στεφηφοροῦντά σε πάτερ, καὶ βραβεῖον τῆς νίκης, δεξάμενον ἐκ Θεοῦ δεξιᾶς, καὶ τοὺς ἀγῶνας τελέσαντα, ϗ φωτὸς πληρωθέντα, πιστεύοντες Πολύκαρπε σοφὲ, πρεσβευτὴν τῷ Χριστῷ σε, προθύμως προβαλλόμεθα.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοτόκον σε Κόρη, καὶ μητέρα τοῦ Λόγου, καὶ πρόξενον ὑπάρχουσαν ἡμῖν, τῆς ἀϊδίου καὶ θείας ζωῆς, ὡς τῆς δικαιοσύνης τὸν ἥλιον, ἐκλάμψασαν ἡμῖν, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμναις μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Τὸν ἐκ Θεοῦ Θεὸν Λόγον, τὸν ἀῤῥήτῳ σοφίᾳ, ἥκοντα καινουργῆσαι τὸν Ἀδὰμ, βρώσει φθορᾷ πεπτωκότα δεινῶς, ἐξ ἁγίας Παρθένου, ἀφράστως σαρκωθέντα δι' ἡμᾶς, οἱ πιστοὶ ὁμοφρόνως, ἐν ὕμνοις μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Πολλοὺς καρποὺς προσήνεγκας, Χριστῷ σοφὲ Πολύκαρπε, τοὺς διὰ σοῦ σεσωσμένους, βροτοὺς ἐκ πλάνης δαιμόνων, ἱερομάρτυς ἔνδοξε, ἀγγέλων ἰσοστάσιε, καὶ ἀποστόλων σύσκηνε. μεθ' ὧν μνημόνευε πάτερ, τῶν σὲ τιμώντων ἐκ πόθου.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ἐῤῥάγη μητροπάρθενε, τὸ τοῦ φραγμοῦ μεσότειχον, καὶ οἱ θνητοὶ τοῖς ἀγγέλοις, τῷ σῷ συνηνώθημεν τόκῳ. καὶ νῦν Θεογεννήτρια, νηστεύειν ἡμᾶς κράτυνον, καὶ φθάσαι τὴν τριήμερον, ἀνάστασιν τοῦ Υἱοῦ σου, εἰλικρινῶς προσκυνῆσαι.

Εἰς τὸν στίχ. τῆς [illegible]

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου, ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, ζήτει [illegible]

ΤΥΠΙΚΟΝ.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τοῦ Φαρισαίου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυρινῆς.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου τῇ Κυριακῇ τοῦ Τελώνου, ἢ τοῦ Ἀσώτου, ἢ τῆς Ἀποκρέω, ἢ τῆς Τυρινῆς, ἐν τῷ μικρῷ Ἑσπερινῷ στιχολ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

σμα καὶ τῆς Θεοτόκου ὡς σύνηθες. Ἐν δὲ τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα στιχ. ἀναστάσιμα γ' καὶ ἀνατολ. ἓν τοῦ Τριῳδίου γ', καὶ τοῦ Προδρόμου γ'. Δόξα καὶ νῦν τοῦ Τριῳδίου, καὶ νῦν Θεοτοκ. τὸ α' τοῦ ἤχου. Εἰς τὴν Λιτὴν στιχηρ. τοῦ ἁγίου τῆς Μονῆς, καὶ τὰ Ἰδιόμελα τοῦ Τριῳδίου, τὰ εἰς τοὺς Αἴνους, Δόξα, ἦχος δ'. Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν. Καὶ νῦν Θεοτοκίον εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον. Εἰς τὸν στιχ. στιχηρ. ἀναστάσιμα τοῦ ἤχου, καὶ ἓν τοῦ κατὰ ἀλφάβητον· Δόξα, Θησαυρὸς [illegible] Καὶ νῦν, τοῦ Τριῳδίου. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, Θεοτόκε Παρθένε ἐκ γ'. Ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς Ἐπιστολὰς αἱ δὲ ἕτεραι ἀναγνώσεις ἐκ τοῦ βιβλίου τοῦ Χρυσοστόμου, τὸ ὑπόμνημα τοῦ ἁγίου. Εἰς τὸν Ὄρθρον, εἰς τό, Θεὸς Κύριος, τροπάρια ἀναστάσιμον δίς· Δόξα τοῦ ἁγίου, Καὶ νῦν Θεοτοκ. εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον. Εἰς τὰ Καθίσματα τῆς στιχολογ. καθίσματα ἀναστάσιμα μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν. Ὁ Ἄμωμος ἢ ὑπακοὴ [illegible] ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου· Προκείμενον. Πᾶσα πνοή· Εὐαγγέλιον ἀναστάσιμον τό, Ἀνάστασιν Χριστοῦ ὁ Ν'. τὸ ἀναστάσιμον στιχ. Οἱ Κανόνες ὁ ἀναστάσιμος εἰς δ', τῆς Θεοτόκου εἰς β', τοῦ Τριῳδίου εἰς δ', καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δ'. Ἀπὸ τῆς γ' ᾠδῆς Κοντάκ. τοῦ ἁγίου καὶ τὸ Οἶκον· εἶτα τὰ καθίσματα τοῦ ἁγίου. Δόξα καὶ νῦν, τοῦ Τριῳδίου. Ἀφ' ἕκτης Κοντάκιον τοῦ Τριῳδίου. Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή· στιχ. ἀναστάσ. δ', καὶ τοῦ ἁγίου προσόμοια γ', καὶ Ἰδιόμελον, ἦχος πλ. δ'. Τὴν καταβάσιμον κάραν, μετὰ τῶν στιχ. τοῦ ἁγίου. Στίχ. α'. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ. στιχ. β'. Δίκαιος ὡς φοίνιξ ἀνθήσει. Καὶ εἰ μὲν ἔστι ἡ ἑορτὴ τῆς Ἀπόκρεω ἢ τῆς Τυρινῆς, μετὰ ταῦτα λέγε στιχ. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου· καὶ αὐτὸς τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν, Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη. Τροπάριον τὸ ἀναστάσιμον, ἐκτενὴς ἡ κατήχησις καὶ ἀπόλυσις. Ἡ συνήθης Λιτή. Δόξα καὶ νῦν, τὸ Ἰδιόμελον καὶ ἡ πρώτη ὥρα [illegible] Κυρίῳ. Ἐν ταῖς ὥραις τροπάριον τὸ ἀναστάσιμον· Δόξα τοῦ ἁγίου Καὶ νῦν Θεοτοκίον τῆς ὥρας· Κοντάκιον τοῦ Τριῳδίου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς δ', καὶ τοῦ ἁγίου εἰς δ'. τροπάριον ἀναστάσιμον· Δόξα τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν τοῦ Τριῳδίου. Προκείμενον ὁ ἀπόστολος, ἀλληλούια· κοινωνικόν, κρείττων τῆς ἡμέρας, εἶτα τοῦ ἁγίου.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῇ [illegible] τῆς Τυρινῆς.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου ἐν μιᾷ τῶν ἡμερῶν τῆς Τυρινῆς, ἑσπέρας μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα στιχηρ. τοῦ Προδρόμου εἰς [illegible]. Δόξα τοῦ Προδρόμου καὶ νῦν τῆς ἡμέρας· Θεοτοκ. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ Προφητεία. Ἀπὸ τῶν τὸ Προκείμενον, ἦχ. πλ. δ'. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, μετὰ μέλους. Εἰς τὸν στιχ. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς, καὶ τὸ Μαρτυρ. Δόξα τοῦ Προδρόμου· Ὁ τῶν θείων ἐννοιῶν· Καὶ νῦν, τῆς ἡμέρας· ἡ ἀπόλυσις. Εἰ ἔστι Τετάρτη ἢ Παρασκευή, αἱ γ' μεγάλαι μετάνοιαι μόνον, καὶ ἀπόλυσις. Ἡ συνήθης Λιτὴ ἐν τῷ νάρθηκι. Εἶτα τὸ ἀπολυτίκιον καὶ εἰς τὸ μεσονυκτικόν, εἰ ἔστι Τετάρτη ἢ Παρασκευή, ἐν τῷ τέλει αἱ γ' μεγάλαι μετάνοιαι μόνον. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ, εἰς τό, Θεὸς Κύριος τροπάριον τοῦ ἁγίου δίς· Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον τῆς ἡμέρας. Ἡ συνήθης στιχολ. οἱ ἀναβαθμοί, τὸ α' ἀντίφωνον τοῦ δ' ἤχου. Προκείμενον, ἦχος δ'. Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας. Στίχ. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβίδ. Πᾶσα πνοή. Εὐαγγέλιον κατὰ Λουκᾶν· Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἐξῆλθεν ὁ λόγος. Λέγει τῇ [illegible] γ' [illegible] ὁ Ν'. τὸ στιχηρ. τοῦ ἁγίου. Τῷ Κυρίῳ ᾄσωμεν, οἱ Εἱρμοί. Οἱ Κανόνες· ὁ Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου καὶ τοῦ Προδρόμου εἰς ς'. Ἐὰν δὲ τύχῃ ἡ ᾠδὴ τοῦ Τριῳδίου, [illegible] ὁ [illegible] Κανὼν τῆς Ὀκτωήχου, καὶ λέγεται ὁ α' τῆς Ὀκτωήχου μετὰ τῶν [illegible] ς' καὶ τοῦ ἁγίου εἰς ς'. Ἀπὸ γ' ᾠδῆς καθ. τοῦ ἁγίου. Δόξα καὶ νῦν, τοῦ Τριῳδίου. Ἀφ' ἕκτης Κοντάκιον τοῦ ἁγίου· [illegible] τοῦ ἁγίου καὶ Θεοτ. Εἰς τοὺς Αἴνους στιχηρ. προσόμοια τοῦ ἁγίου εἰς δ'. Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Τὴν καταβάσιμον κάραν. Καὶ νῦν Θεοτόκιον τῆς ἡμέρας. Εἰς τὸν στιχ. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δίς, καὶ τὸ μαρτυρ. Δόξα, ἦχος πλ. δ'. Ὁ πρώην ἐκ στείρας. Καὶ νῦν, Θεοτ. τῆς ἡμέρας· ἡ ἀπόλυσις. Εἰ ἔστι Τετάρτη ἢ Παρασκευή, αἱ μεγάλαι γ' μετάνοιαι μόνον· εἶτα ἡ α' ὥρα, ἐν ᾗ λέγεται τὸ τροπάριον καὶ τὸ Κοντάκιον τοῦ ἁγίου. Ἐν τῷ τέλει αὐτῆς, εἰ ἔστι Τετάρτη ἢ Παρασκευή, αἱ μεγάλαι γ'. μετάνοιαι μόνον, καὶ ἀπόλυσις. Ἐν ταῖς ὥραις τροπάρ. τοῦ ἁγίου καὶ τὸ κοντάκ. ἐν τῷ τέλει αὐτῶν, εἰ ἔστι Τετάρτη ἢ Παρασκευή, αἱ μεγάλαι γ' μετάνοιαι μόναι, ὡσαύτως καὶ εἰς τὴν ς' ἡ Προφητεία τῆς ἡμέρας. Εἰς τὴν Λειτουργίαν Τυπικά, οἱ Μακαρισμοὶ τῆς ἡμέρας εἰς ς' [illegible] τοῦ ἁγίου [illegible]. Προκείμενον, ὁ ἀπόστολος καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικὸν τοῦ ἁγίου.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου τῷ Σαββάτῳ τῶν ψυχῶν, ψάλλεται τῇ Παρασκευῇ τῆς Ἀπόκρεω ἡ ἑορτὴ τοῦ Προδρόμου.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου εἰ τύχῃ τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου τῷ Σαββάτῳ τῆς Τυροφάγου, ἐν τῷ ἑσπερινῷ μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα στιχηρ. προσόμ. τοῦ Προδρόμου γ', καὶ τῶν ἁγίων γ'. Δόξα τοῦ Προδρόμου. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Προκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ ἡ Προφητεία· εἶτα τὸ προκείμενον, ἦχος πλ. δ'. Ἐλπισάτω Ἰσραὴλ ἐπὶ τὸν Κύριον, μετὰ μέλους. Εἰς τὸν στιχ. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας ἐκ δευτέρου καὶ τὸ μαρτυρ. εἶτα στιχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ, στιχ. τοῦ Προδρόμου, ἦχος πλ. δ'. Ὁ πρώην ἐκ στείρας. Δόξα τῶν ἁγίων, ἦχος πλ. β'. Ἐν μνήμῃ [illegible] Καὶ νῦν Θεοτοκίον. Ἀπολυτίκιον τοῦ Προδρόμου. Δόξα τῶν ἁγίων. Καὶ νῦν Θεοτοκ. τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Μετὰ τὸν ἑσπερινόν, ὁ [illegible] Κανὼν [illegible] ὁ εἰς τὸ ἀπόδειπνον. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ εἰς τό, Θεὸς Κύριος, τροπάριον τοῦ Προδρόμου δίς· Δόξα τῶν ἁγίων· Καὶ νῦν, Θεοτοκίον τοῦ αὐτοῦ ἤχου. Εἰς τὰ Καθίσματα [illegible] στιχηρ. [illegible] τῶν ἁγίων [illegible] τοῦ Προδρόμου [illegible]

Προκείμενον, Πᾶσα πνοή, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. Τῇ Κυριακῇ ἑσπέρας, οὐ στιχολογοῦμεν. Οἱ Κανόνες ἀμφοτέρων τοῦ Προδρόμου μετὰ τοῦ εἱρμοῦ εἰς ἕξ· καὶ τῶν ἁγίων εἰς ή, στιχολογοῦμεν δὲ καὶ τὴν δευτέραν ᾠδήν. Ἀπὸ γʹ ᾠδῆς Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου, καὶ τὸν Οἶκον, εἶτα κάθ. τοῦ Προδρόμου· Δόξα τῶν ἁγίων· Καὶ νῦν, Θεοτ. τῆς ἡμέρας. Ἀφ' ἕκτης τὸ Κοντάκιον τῶν ἁγίων, Ἐξαποστειλ. τοῦ Προδρόμου καὶ τῶν ἁγίων, καὶ Θεοτοκίον. Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν στιχ. ϛʹ, καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια τοῦ Προδρόμου γʹ, καὶ τῶν ἁγίων προσόμοια γʹ. Δόξα τῶν ἁγίων· Καὶ νῦν, Θεοτοκ. τῆς ἡμέρας. Ἡ ἐκτενής, ἡ κατήχησις, καὶ ἀπόλυσις. Ἡ συνήθης λιτή, καὶ ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι. Ἐν ταῖς ὥραις, τροπάριον τοῦ Προδρόμου· Δόξα τῶν ἁγίων· Καὶ νῦν, Θεοτοκίον τῶν ὡρῶν· Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου· ἐν πάσαις γὰρ ταῖς ὥραις λέγονται τὰ τροπάρια οὕτω, τὰ δὲ Κοντάκια ἐναλλάσσονται. Λέγονται δὲ ἐν τῇ μιᾷ τοῦ Προδρόμου, ἐν δὲ τῇ ἄλλῃ τῶν ἁγίων. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Προδρόμου καὶ τῶν ἁγίων. Δόξα τὸ Κοντάκιον τῶν ἁγίων· Καὶ νῦν Θεοτοκίον· Προκείμενον, Ἀπόστολον, Ἀλληλούϊα, Εὐαγγέλιον, καὶ Κοινωνικόν, πρῶτον τοῦ Προδρόμου, εἶτα τῶν ἁγίων.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου, εἰ τύχῃ τῇ πρώτῃ ἑβδομάδι τῆς Τυρο[illegible].

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι ἐν ᾗ ἂν ἡμέρᾳ τῆς πρώτης ἑβδομάδος τύχῃ ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου ἄνευ τῆς [illegible], καταλιμπάνονται αἱ μετάνοιαι ὡς ἐν τῇ [illegible] [illegible] ἄνευ τῶν τριῶν μεγάλων. Εἰ γὰρ ἐν τῇ [illegible] τῆς ἑβδομάδος τύχῃ, ψάλλεται τῇ Κυριακῇ τῆς Τυρινῆς, ὡς προδηλοῦται.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου εἰ τύχῃ τῷ πρώτῳ Σαββάτῳ τῶν νηστειῶν.

Χρὴ εἰδέναι ὅτι εἰ τύχῃ ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου τῷ Σαββάτῳ τῆς αʹ ἑβδομάδος, τῇ Παρασκευῇ ἑσπέρας, ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ, μετὰ τὴν συνήθη στιχολ. εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στιχ. [illegible], καὶ ψάλλομεν τὸ [illegible] τῆς ἡμέρας [illegible], καὶ τὰ μαρτυρικὰ τὰ [illegible] τοῦ Προδρόμου γʹ, καὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου [illegible]. Δόξα τοῦ ἁγίου, ἦχος πλ. δʹ. Ὀργάνῳ χρησάμενος. Καὶ νῦν, Θεοτοκίον τὸ αʹ τοῦ ἤχου καὶ ἡ Λειτουργία τῶν προηγιασμένων. Αἱ μεγάλαι μετάνοιαι μετὰ τό, Κατευθυνθήτω, καὶ μετὰ τό, [illegible] καὶ εἰς τό, [illegible] Κυρίου [illegible]. Μετὰ δὲ τὴν ἀπόλυσιν ὁ Κανὼν τοῦ ἁγίου Θεοδώρου ὡς σύνηθες. Εἰς τὸ Ἀπόδειπνον, τροπάριον τῶν [illegible], Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου. Ἐν τῷ Ὄρθρῳ, εἰς τό, Θεὸς Κύριος, τροπάριον τοῦ Προδρόμου [illegible]· Δόξα τοῦ ἁγίου· Καὶ νῦν, [illegible] τοῦ [illegible] ἤχου. Εἰς τὰ Καθίσματα τῆς στιχολογίας, κάθ. [illegible] καὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου, καὶ [illegible] τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου. Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ αʹ ἀντίφωνον τοῦ δʹ ἤχου. Προκείμενον, Πᾶσα πνοή, καὶ Εὐαγγέλιον τοῦ Προδρόμου. [illegible] Οἱ Κανόνες [illegible] τοῦ ἁγίου τῆς [illegible] [illegible] τοῦ Προδρόμου [illegible]

ἁγίου εἰς ϛʹ. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, Κοντάκ. καὶ κάθ. τοῦ Προδρόμου· Δόξα, τοῦ ἁγίου· Καὶ νῦν, Θεοτοκ. εἰς τὸν αὐτὸν ἦχον. Ἀφ' ἕκτης, Κοντάκιον τοῦ ἁγίου. Ἐξαποστειλ. τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ ἁγίου, καὶ Θεοτοκ. Εἰς τοὺς Αἴνους, Πᾶσα πνοή, ἱστῶμεν στιχ. ϛʹ, καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια γʹ, καὶ τοῦ ἁγίου Θεοδώρου προσόμοια γʹ· στιχ. Εὐφρανθήσεται δίκαιος ἐν Κυρίῳ, καὶ ἰδιόμελον τοῦ Προδρόμου. Τὴν πανσεβάσμιον κάραν. Δόξα, τοῦ ἁγίου, ἦχος πλ. δʹ. Ἀγωνιστής [illegible]· Καὶ νῦν, Θεοτοκ. τῆς ἡμέρας. Ἡ ἐκτενής, ἡ κατήχησις, καὶ ἡ πρώτη ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι. Ἐν ταῖς ὥραις, τροπάριον τοῦ Προδρόμου· Δόξα τοῦ ἁγίου· Καὶ νῦν, Θεοτοκ. τῶν ὡρῶν· Κοντάκ. τοῦ Προδρόμου. Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικά, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ Προδρόμου ᾠδὴ γʹ, εἰς δʹ, καὶ τοῦ ἁγίου ἡ ϛʹ ᾠδή, εἰς δʹ. Τροπάριον τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ ἁγίου. Δόξα, Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου· Καὶ νῦν, Θεοτοκ. [illegible]· Προκείμενον, Ἀλληλούϊα, τὸ κοινωνικόν, τοῦ Προδρόμου καὶ τοῦ ἁγίου ἀπόστολον καὶ Εὐαγγέλιον, πρῶτον τῆς ἡμέρας, εἶτα τοῦ Προδρόμου.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου εἰ τύχῃ τῇ αʹ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου τῇ αʹ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν, ψάλλεται ἡ ἀκολουθία ὡς συνετέθη τῇ τρίτῃ Κυριακῇ τῶν νηστειῶν.

Περὶ τῆς εὑρέσεως τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου εἰ τύχῃ τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως.

Χρὴ εἰδέναι, ὅτι εἰ τύχῃ ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ Προδρόμου ἐν τῇ Κυριακῇ τῆς Σταυροπροσκυνήσεως. Ἐν τῷ μικρῷ ἑσπερινῷ στιχ. ἀναστάσιμα τῆς Θεοτόκου ὡς σύνηθες. Ἐν τῷ μεγάλῳ ἑσπερινῷ μετὰ τὴν συνήθη στιχολογ. εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στιχ. ιʹ, καὶ ψάλλομεν στιχηρ. ἀναστάσιμα γʹ, τοῦ Σταυροῦ δʹ, καὶ τοῦ Προδρόμου γʹ. Δόξα τοῦ Σταυροῦ· καὶ νῦν, Θεοτ. τὸ αʹ τοῦ ἤχου. Εἰς τὴν λιτήν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς, καὶ γʹ ἰδιόμελα τοῦ Προδρόμου. Δόξα, καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς ἦχος πλ. αʹ. Ὁρῶντες [illegible]. Εἰς τὸν στιχ. στιχηρ. ἀναστάσιμα τοῦ [illegible] καὶ τοῦ [illegible]. Δόξα ἦχος πλ. βʹ. [illegible]. Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς ἦχος δʹ. Ὁ [illegible] Κύριε. Εἰς τὴν εὐλόγησιν τῶν ἄρτων, Θεοτόκε Παρθένε, δίς, καὶ τό, [illegible] ἅπαξ. Εἰς τό, Θεὸς Κύριος, Τροπάριον ἀναστάσιμον. [illegible]. Δόξα τοῦ ἁγίου καὶ νῦν τῆς [illegible] εἰς τὰ καθίσ. τῆς στιχολογίας, κάθισμα ἀναστάσιμα μετὰ τῶν Θεοτοκίων αὐτῶν. Ὁ Ἄμωμος, ἡ Ὑπακοή, οἱ Ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, προκείμενον, Πᾶσα πνοή, καὶ Εὐαγγέλιον ἀναστάσιμον. Οἱ Κανόνες, ὁ ἀναστάσιμος εἰς δʹ, καὶ τοῦ Προδρόμου εἰς [illegible] καὶ τοῦ Σταυροῦ [illegible] Καταβασία. Ὁ [illegible], [illegible], [illegible] δὲ χοροί. Ἀπὸ τρίτης ᾠδῆς, Κοντάκιον τοῦ Προδρόμου, καὶ κάθισ. Δόξα καὶ νῦν, τοῦ σταυροῦ ἦχος πλ. [illegible] [illegible] τὸ προφητικόν. Ἀφ' ἕκτης, Τὸ Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ. Ἐν τῇ θʹ ᾠδῇ στιχολ. ἡ Τιμιωτέρα. Ἐξαποστειλάριον ἀναστάσιμον, τοῦ Προδρόμου, καὶ τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τοὺς Αἴνους, [illegible] Πᾶσα πνοή, στιχηρὰ ἀναστάσιμα [illegible] καὶ τοῦ Προδρόμου, καὶ [illegible]

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Σταυροῦ δὲ μετὰ τῶν στίχων αὐτῶν. Μαρτυρικὸν τῆς συνηθείας στιχ. Ὁ δὲ Θεὸς βασιλεὺς ἡμῶν στιχ. Ἀνάστηθι Κύριε ὁ Θεός μου, τὸ Ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας. Δόξα τὸ αὐτό. Καὶ νῦν Ὑπερευλογημένη. Δοξολογία μεγάλη μετὰ τὸ Τρισάγιον, Ἀπολυτίκιον μετὰ τοῦ Σταυροῦ. Τροπάριον. Σῶσον Κύριε τὸν λαόν σου, καὶ ἡ προσκύνησις τοῦ τιμίου Σταυροῦ ὡς συνήθως ἡ Ἐκτενὴς ἡ πλήρωσις τοῦ Στιχηρῶν, καὶ ἀπόλυσις. Ἡ συνήθης λιτή. Δόξα, καὶ νῦν, τὸ Εὐλογητόν, καὶ ἡ α'. ὥρα ἐν τῷ Νάρθηκι. Ἐν ταῖς ὥραις Τροπάριον. Ἐν μὲν τῇ μιᾷ τὸ ἐνναστάσιμον. Δόξα τοῦ Σταυροῦ Καὶ νῦν, Θεοτοκίον στιχηρόν. Ἐν δὲ τῇ ἑτέρᾳ, τὸ παρὸν ἀναστάσιμον, Δόξα τοῦ ἁγίου, καὶ νῦν Θεοτοκίον τῶν ὡρῶν. Μετὰ τὸ τρισάγιον, Κοντάκιον τοῦ Σταυροῦ. Εἰς τὴν λειτουργίαν οἱ Μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου, εἰς δ', καὶ ἀπὸ τοῦ Κανόνος τοῦ Σταυροῦ, ἡ γ'. ᾠδή, εἰς δ'. καὶ τοῦ Προδρόμου ἡ ς'. ᾠδή, εἰς δ'. Τροπάρια τοῦ Σταυροῦ καὶ τοῦ ἁγίου. Δόξα Κοντάκιον τοῦ ἁγίου. Καὶ νῦν τοῦ Σταυροῦ Κοντάκιον. Προκείμενον, ὁ Ἀπόστολος. Ἀλληλούϊα, Εὐαγγέλιον καὶ Κοινωνικόν, πρῶτον τοῦ Σταυροῦ, εἶτα τοῦ ἁγίου.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΔ'.

Ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς, τοῦ ἁγίου προφήτου Προδρόμου καὶ Βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Εἰ μὲν οὐκ ἔστι μετ' ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στιχ. ς'. καὶ ψάλλομεν, στιχ. προσόμοια τοῦ Προδρόμου γ' δευτεροῦντες αὐτά. Εἰ δὲ ἔστι ... ἱστῶμεν στιχ. ι'. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, δίς. Καὶ τὸ μαρτυρικόν, καὶ τὰ προσόμοια τοῦ ... εἶτα τοῦ Προδρόμου γ'. δευτεροῦντες αὐτά.

Ἦχος πλ. α'. Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χαίροις ἡ ἱερὰ κεφαλή, καὶ φωτοφόρος, ἡ ἀγγέλοις αἰδέσιμος, ἡ ξίφει τμηθεῖσα πάλαι, καὶ τμητικοῖς ἐλεγμοῖς, ἀσελγείας αἶσχος διακόψασα. πηγὴ ἡ τοῖς θαύμασι, τοὺς πιστοὺς καταρδεύουσα. ἡ τοῦ σωτῆρος, τὴν σωτήριον ἔλευσιν, καταγγείλασα, καὶ τὴν πτῆσιν τοῦ πνεύματος, πάλαι κατανοήσασα, πρὸς τοῦτον σκηνώσασαν, τῆς παλαιᾶς τε, καὶ νέας, ἡ μεσιτεύσασα χάριτι. Χριστὸν ἐκδυσώπει, ταῖς ψυχαῖς ἡμῶν δωρήσασθαι τὸ μέγα ἔλεος.

Χθαμαλῷ ἐγκεκρυμμένη ποτέ, ἡ τοῦ Προδρόμου κεφαλὴ πεφανέρωται. λαγόνων, ἀνατεθεῖσα, ἐκ τῶν τῆς γῆς ἐμφανῶς, καὶ θαυμάτων ῥεῖθρα ἀναβλύζουσα. καὶ γὰρ ἐν τοῖς ὕδασι, κεφαλὴν ἐναπέλουσε, τοῦ ὑπερθέου, νῦν στεγάζοντας ὕδασι, καὶ ὀμβρίζοντος, τοῖς βροτοῖς θείαν ἄφεσιν. ταύτην οὖν μακαρίσωμεν, τὴν ὄντως ἀοίδιμον, καὶ ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει, περιχαρῶς ἑορτάσωμεν, Χριστὸν δυσωποῦντες, τοῦ δωρήσασθαι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Κάρα ἡ τὸν ἀμνὸν τοῦ Θεοῦ, ἀνακηρύξασα σαρκὶ φανερούμενον, ἡ πᾶσι τῆς μετανοίας, τὰς σωτηρίους ὁδούς, θείαις ὑποθήκαις βεβαιώσασα. ἡ πρὶν τοῦ Ἡρώδου, παρανομίαν ἐλέγξασα. καὶ διὰ τοῦτο ἐκτμηθεῖσα τοῦ σώματος. καὶ τὴν χρόνιον, ὑποστᾶσα κατάκρυψιν, ὥσπερ φωτοφανὴς ἡμῖν, ἀνέτειλεν ἥλιος, μετανοεῖτε βοῶσα, καὶ τῷ Κυρίῳ προστίθεσθε, ψυχῆς κατανύξει, τῷ παρέχοντι τῷ κόσμῳ τὸ μέγα ἔλεος.

Δόξα, ἦχος πλ. β'.

Θησαυρὸς ἐνθέων δωρεῶν, ἡ θεοφρούρητος κάρα σου Πρόδρομε, ἐκ τῶν τῆς γῆς λαγόνων ἀνέτειλεν. ἣν ἡμεῖς πιστῶς ἀρυσάμενοι, καὶ προσκυνοῦντες ἔνδοξε, πλουτοῦμεν διὰ τοῦ Χριστοῦ βαπτιστά, θαυμάτων τὰ παράδοξα, καὶ τῶν πταισμάτων τὴν συγχώρησιν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μεταβολὴ τῶν θλιβομένων, ἀπαλλαγὴ τῶν ἀσθενούντων, ὑπάρχουσα Θεοτόκε παρθένε, σῶζε πόλιν καὶ λαόν, τῶν πολεμουμένων ἡ εἰρήνη, τῶν χειμαζομένων ἡ γαλήνη, ἡ μόνη προστασία τῶν πιστῶν.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ἐν ξύλῳ τὴν ζωήν ἡμῶν, ὁρῶσα ἡ πανάμωμος, Θεοτόκος, κρεμαμένην μητρικῶς, ὠδύρετο βοῶσα, Υἱέ μου καὶ Θεέ μου, σῶσον τοὺς πόθῳ ὑμνοῦντάς σε.

Εἰ δὲ οὐκ ἔστι, ... ψάλλομεν ... στιχηρὰ προσόμοια ... [illegible]

(Φεβρουάρ.)

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

λομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἑορτῆς, καὶ τὸ [illegible] ἰδιόμελον, ἦχος βʹ.

Δόξα. ἦχος δʹ.

Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν, πανσεβάσμιος θήκη, καὶ τῆς ἀῤῥήτου οὐσίας, τρανῶς ἡ προσβλέψασα, τὸ μυστήριον κάρα σου, ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, σήμερον ἀνατέταλκεν, Ἰωάννη πανεύφημε· ἣ εὐώδιασε πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἁγιασμοῦ προχέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετανοίας ὁδόν, καὶ τῷ σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Χαῖρε ἡ ἐλπὶς ἡμῶν Θεοτόκε ἄχραντε. χαῖρε ἡ δι᾽ ἀγγέλου δεξαμένη τὸ χαῖρε. χαῖρε ἡ τεκοῦσα πατρὸς τὸ ἀπαύγασμα. εὐλογημένη χαῖρε σεμνή, παναγία παρθένε μόνη πανύμνητε. σὲ δοξάζει πᾶσα κτίσις τὴν μητέρα τοῦ φωτός.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Βότρυν, τὸν παμπέπειρον ἁγνή, ὃν ἀγεωργήτως ἐν μήτρᾳ, ἐκυοφόρησας, ξύλῳ ὡς ἑώρακας, τοῦτον κρεμάμενον, θρηνῳδοῦσα ὠλόλυζες, καὶ ἔκραζες· τέκνον, γλεῦκος ἐναπόσταξον, ὡς ἂν ἡ μέθη ἀρθῇ, πᾶσα τῶν παθῶν εὐεργέτα, δι᾽ ἐμοῦ τῆς σὲ τετοκυίας σοῦ τὴν εὐσπλαγχνίαν ἐνδεικνύμενος.

Ἀπολυτίκιον, ἦχος δʹ.

Ἐκ γῆς ἀνατείλασα ἡ τοῦ Προδρόμου κεφαλή, ἀκτῖνας ἀφίησι τῆς ἀφθαρσίας, πιστοῖς τῶν ἰάσεων. ἄνωθεν συναθροίζει, τὴν πληθὺν τῶν ἀγγέλων. κάτωθεν συγκαλεῖται, τῶν ἀνθρώπων τὸ γένος, ὁμόφωνον ἀναπέμψαι, δόξαν Χριστῷ τῷ Θεῷ.

Τὸ αὐτὸ καὶ εἰς τό, Θεὸς Κύριος.

Μετὰ τὴν αʹ στιχολ. Κάθισμα. ἦχος δʹ. Ταχὺ προκατάλαβε.

Ὡς θεῖον θησαύρισμα ἐγκεκρυμμένον τῇ γῇ, Χριστὸς ἀπεκάλυψε τὴν κεφαλήν σου ἡμῖν, προφῆτα καὶ Πρόδρομε. πάντες οὖν συνελθόντες, ἐν τῇ ταύτης εὑρέσει, ᾄσμασι θεηγόροις τὸν σωτῆρα ὑμνοῦμεν, τὸν σώζοντα ἡμῶν τὰς ψυχὰς ταῖς ἱκεσίαις σου.

Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Μετὰ τὴν βʹ. στιχολ. Κάθισμα.

Ἦχος δʹ. Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ σταυρῷ.

Ἀναδοθεῖσα ὡς χρυσὸς ἐκ μετάλλων, ἡ ἱερά σου κεφαλὴ παραδόξως, ἐκ τῶν ἀδύτων κόλπων γῆς, ἐπλούτησε πιστῶν, ἅπασαν διάνοιαν. ἐπιγνώσεως θείας, νῦν μετανοήσατε ἐκβοῶσα συνήθως. ἣν προσκυνοῦντες Πρόδρομε Χριστοῦ, μεγαλοφώνως σὲ πίστει δοξάζομεν.

Δόξα τὸ αὐτό, καὶ νῦν Θεοτοκίον.

Οἱ ἀναβαθμοί, τὸ αʹ. Ἀντίφωνον, τοῦ δʹ. ἤχου.

Προκείμενον. ἦχος δʹ.

Ἐκεῖ ἐξανατελῶ κέρας τῷ Δαβίδ.

Στίχ. Μνήσθητι Κύριε τοῦ Δαβὶδ καὶ πάσης τῆς πραότητος. Τό, Πᾶσα πνοή.

Εὐαγγέλιον ἐκ τοῦ κατὰ Λουκᾶν.

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ ἤκουσεν Ἡρώδης ὁ Ν.

Δόξα. Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου.

Καὶ νῦν Θεοτοκίον

Ταῖς τῆς Θεοτόκου πρεσβείαις.

Εἶτα τό, Ἐλέησόν με ὁ Θεός·

Καὶ ἰδιόμελον.

Ἦχ. βʹ. Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν, πανσεβάσμιος θήκη.

Ζήτει εἰς τὸν στίχον.

Ὁ ἱερεύς. Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου.

Καὶ ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου μετὰ τῶν εἱρμῶν, εἰς ϛʹ, καὶ τὰ τροπάρια τῆς ἡμέρας ἀνὰ [illegible]. Ὁ Κανὼν τοῦ Προδρόμου.

Ὠδὴ αʹ. Ἦχος πλ. βʹ. Ὡς ἐν ἠπείρῳ.

Δεῦτε εὐφήμῳ τῇ γλώττῃ καὶ πανσθενεῖ, κροτουμένῃ πνεύματι, ἐκ χειλέων εὐαγῶν, τὴν τοῦ Λόγου Πρόδρομον φωνήν, ἐν ᾠδαῖς πνευματικαῖς, πιστοὶ δοξάσωμεν.

Εἰρηνικῇ καταστάσει γαληνιᾷ, καὶ ἀπείροις πλήθεσιν, ἐκκλησία ἡ Χριστοῦ, εὐσταθῶς ποιμαίνεται τῶν σοί, τὴν ἐτήσιον ᾠδήν, βοώντων Πρόδρομε.

Τὴν πρὸς Θεοῦ δεδομένην ὡς θησαυρόν, ἡμῖν ἀναφαίρετον, θεοφόρον κεφαλήν, τοῦ Προ-

δρόμου ἅπαντες ᾠδαῖς, ἐπαξίως πανδημεί, πιστοὶ τιμήσωμεν.

Θεοτοκίον.

Τὸν σεαυτῆς δεξαμένη δημιουργόν, ὡς αὐτὸς ἠθέλησεν, ἐξ ἀσπόρου σου γαστρός, ὑπὲρ νοῦν σαρκούμενον Ἁγνή, τῶν κτισμάτων ἀληθῶς, ἐδείχθης Δέσποινα.

Ὠδὴ γ'. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Γαστὴρ γαιρεύουσα βλαπτόν, σὲ προήνεγκε θεῖον, τῆς ἐθνῶν ἐκκλησίας, εὐκλεῆ νυμφαγωγόν, Χριστῷ τῷ ὄντως Θεῷ, καὶ νυμφίῳ ταύτην μνηστευόμενον.

Τὴν σὴν θεόφθογγον φωνήν, Πρόδρομε Ἰωάννη, οὐδὲ ξίφει ἐπέσχεν, ἡ ἀθλία μοιχαλίς· τὴν θείαν γάρ σου ἡμῖν, ἐμφανίζεις, κάραν τὴν ὑπόγαιον.

Πανηγυρίζουσα φαιδρῶς, ἡ ποθοῦσά σε πόλις, εὐωχεῖται ὡς ὄλβον, εὑραμένη μυστικόν, καὶ κρήνην ἀνελλιπῆ, ἰαμάτων, Πρόδρομε τὴν κάραν σου.

Θεοτοκίον.

Τοῦ θείου τόκου σου Ἁγνή, πᾶσαν φύσεως τάξιν, ὑπερβαίνει τὸ θαῦμα· Θεὸν γὰρ ὑπερφυῶς, συνέλαβες ἐν γαστρί, καὶ τεκοῦσα, μένεις ἀειπάρθενος.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριος ὁ Θεός μου· ὁ ὑψώσας τὸ κέρας, τῶν πιστῶν σου, ἀγαθέ, καὶ στερεώσας ἡμᾶς ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς ὁμολογίας σου.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὸ προσταχθέν.

Ὡς ἐν ταμείῳ θησαυρὸς ἐναπόθετος, ἡ τοῦ Προδρόμου κεφαλὴ ἐφυλάττετο, ἐν ὑδρίᾳ κρυβεῖσα, ἡ φωνὴ τοῦ Λόγου, ὡς σῖτος καταχωσθεῖσα εἰς βάθος γῆς, ἐξήνθησε, καρποφοροῦσα θείαν ζωήν· ταύτης πάντες τιμήσωμεν, τὴν εὕρεσιν, τὸν Χριστὸν δοξάζοντες τὸν δόντα αὐτῇ, χάριν βρύειν ἰάματα.

Δόξα. Ὅμοιον.

Τοῦ Βαπτιστοῦ ἡ κεφαλὴ κατεκρύπτετο, ὡς μαργαρίτης ἐν τῇ γῇ ἐπὶ ὑδρίας· καὶ ὡς λύχνος θεόφωτος ἀγλαϊζομένη, ἐκλάμπει θαυματουργοῦσα κόσμῳ παντί, ὡς ὄρθρος ἐξανατέλλων πανευπρεπής, τοῦ ἡλίου ὁ Πρόδρομος καὶ ἀνεσπέρῳ φωτί, μηνύων πάλιν ἡμῖν, ἴδε κραυγάζει ὁ ἀμνὸς τοῦ Θεοῦ.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Τὸ προσταχθὲν μυστικῶς λαβὼν ἐν γνώσει, ἐν τῇ σκηνῇ τοῦ Ἰωσὴφ σπουδῇ ἐπέστη, ὁ ἀσώματος λέγων τῇ ἀπειρογάμῳ· ὁ κλίνας τῇ καταβάσει τοὺς οὐρανούς, χωρεῖται ἀναλλοιώτως ὅλος ἐν σοί· ὃν καὶ βλέπων ἐν μήτρᾳ σου, λαβόντα δούλου μορφήν, ἐξίσταμαι κραυγάζειν σοι· Χαῖρε νύμφη ἀνύμφευτε.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Τῆς πάλαι γέγονας, σφραγὶς πανόλβιε, ἐμφανῶς διαθήκης καὶ προφητῶν, ὤφθης περισσότερος, καὶ νυμφοστόλος δὲ σεπτός, τῆς καινῆς ἐδείχθης Πρόδρομε.

Τριχίνοις ῥάκεσι, συνήθως Πρόδρομε, τὴν τιμίαν ἠνέσχου καὶ εὐκλεῆ, κάραν σου καλύπτεσθαι, βασιλικῆς ἁλουργίδος, ὡς ἐσθῆτι ἀγαλλόμενος.

Τῇ αἴγλῃ Πρόδρομε, τοῦ Θείου πνεύματος, τὴν τιμῶσάν σε πόλιν διηνεκῶς, πρέσβευε φαιδρύνεσθαι, καὶ ἐν τῇ σῇ μνήμῃ, σοφέ, σὺν ἀγγέλοις ἐπαγάλλεσθαι.

Θεοτοκίον.

Νεκρόν με ἔδειξε, φυτοῦ ἀπόγευσις· τῆς ζωῆς δὲ τὸ ξύλον ἐκ σοῦ φανέν, Πάναγνε ἀνέστησε, καὶ παραδείσου τῆς τρυφῆς, κληρονόμον με κατέστησεν.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Οὐκ ἔφυς κάλαμος Βαπτιστά, ταῖς πνευματικαῖς, τοῦ δυσμενοῦς, αὔραις σαλευόμενος, πύργος δὲ τοῦ θείου λαοῦ ἀκράδαντος δυνάμει· Ἠλιοῦ γὰρ ὤφθης καὶ πνεύματι.

Ὁ τὴν θέλησιν ἐθέλων, καὶ κατασκεψάμενος

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

τὴν δόξαν, τοῦ ὑπὸ σοῦ βαπτισθέντος Χριστοῦ, τήν τε θείαν χάριν σου νοσφιζόμενος, ἐνδίκως περιβόλων θείων ἀπείργεται.

Ἠνέῳξας ἀφθόνου πηγῆς, πύλην τοῖς ὑμνοῦσί σε, πόθῳ ἀοίδιμε Πρόδρομε· χάριτος τῆς θείας βλυζούσης νάματα, καὶ ῥεῖθρα ἰαμάτων πάντας εὐφραίνοντα.

Θεοτοκίον.

Φοροῦσα κάλλος τὸ νοητόν, τῆς ὡραιότητός σου ψυχῆς, Νύμφη Θεοῦ ἐχρημάτισας, κατεσφραγισμένη τῇ παρθενίᾳ σεμνή, ἣ φέγγει τῆς ἁγνείας, κόσμον φαιδρύνουσα.

ᾨδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Προφήτην σε ἔφησεν, ἡ Ἀλήθεια Χριστός, καὶ προφητῶν ὑπέρτερον Βαπτιστά τε καὶ Πρόδρομε τοῦ Χριστοῦ· αὐτὸν γὰρ εἰώρακας, ὃν προφῆται καὶ νόμος προκατήγγειλαν.

Οὐκ ἔφερε κρύπτεσθαι, τῶν θαυμάτων ἡ πηγή, ὁ θησαυρὸς τῆς χάριτος, ἡ ἀοίδιμος κάρα σου Βαπτιστά, προφῆτα καὶ Πρόδρομε, ἀλλ' ὀφθεῖσα προχέει ἰαμάτων πηγάς.

Πανόλβιον καύχημα, καὶ ἀγλάϊσμα φαιδρόν, καὶ θυρεὸν σωτήριον, ἡ φιλόχριστος αὕτη καὶ εὐκλεής, προβάλλεται πόλις σου, τὴν σεπτήν σου καὶ θείαν κάραν Πρόδρομε.

Θεοτοκίον.

Ὁ μέγας προέγραψεν, ἐν προφήταις Μωϋσῆς, σὲ κιβωτὸν καὶ τράπεζαν, καὶ λυχνίαν καὶ στάμνον συμβολικῶς, σημαίνων τὴν σάρκωσιν, τὴν ἐκ σοῦ τοῦ Ὑψίστου Μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθορῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· Ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Κοντάκιον. Ἦχος β'. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Προφῆτα Θεοῦ καὶ Πρόδρομε τῆς χάριτος, τὴν κάραν τὴν σὴν ὡς ῥόδον ἱερώτατον, ἐκ γῆς εὑράμενοι, τὰς ἰάσεις πάντοτε λαμβάνομεν· καὶ γὰρ πάλιν ὡς πρότερον, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Ὁ Οἶκος.

Ἐκ τοῦ Κυρίου τὴν μαρτυρίαν εἰληφὼς Ἰωάννη, ὑπὲρ πάντας βροτοὺς ὑπέρτερος ἐχρημάτισας· ὅθεν ἐπαίνους τῶν ἐγκωμίων προσενέγκαι σοι δέδοικα· ἀλλὰ πόθῳ ἐκβιασθείς, τὴν ᾠδὴν ἐγχειρῆσαι τετόλμηκα· διὸ μὴ ἀπαξιώσῃς συνεργός μοι γενέσθαι πανεύφημε, ἵνα ἰσχύσω στεφανῶσαί σου κορυφὴν τὴν ἁγίαν τρισόλβιε· καὶ γὰρ σύ, ἐν κόσμῳ κηρύττεις τὴν μετάνοιαν.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΔ'. Ἡ εὕρεσις τῆς τιμίας κεφαλῆς τοῦ ἁγίου προφήτου Προδρόμου καὶ βαπτιστοῦ Ἰωάννου.

Στίχ. Ἐκ γῆς προφαίνει Πρόδρομος σεπτὴν κάραν,
Καρποὺς παραινῶν ἀξίους ποιεῖν πάλιν.
Ὁ βαπτίσας πρὶν ὕδασι πηγαῖς ὄχλους,
Ἡμᾶς φανεὶς βαπτίζει πηγαῖς θαυμάτων.
Εἰκάστῃ Προδρόμοιο φάνη κάρη ἀμφὶ τετάρτῃ.

Ἡ τιμία αὕτη καὶ ἀγγέλοις αἰδέσιμος κεφαλὴ πρῶτον μὲν εὑρέθη κατ' εὐδοκίαν καὶ ἐπιφάνειαν τοῦ ἁγίου Ἰωάννου τοῦ Προδρόμου ὑπὸ δύο τινῶν μοναχῶν ἐν τῇ οἰκίᾳ Ἡρῴδου, ἐλθόντων εἰς Ἱερουσαλήμ, εἰς προσκύνησιν τοῦ ζωοφόρου τάφου τοῦ Κυρίου καὶ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἐκ δὲ τῶν μοναχῶν τούτων λαβὼν αὐτὴν κεραμεύς τις, εἰς τὴν Ἐμεσηνῶν ἤγαγε πόλιν. Αἰσθόμενος δὲ εὐπραγίας τινὸς δι' αὐτῆς ὁ κεραμεύς, διαφερόντως ἐτίμα αὐτήν. Εἶτα μέλλων τελευτᾶν, τῇ ἰδίᾳ ταύτην κατέλιπεν ἀδελφῇ, ἐπειπὼν μὴ ἀνοίγειν αὐτήν, μηδὲ ἀνακαλύπτειν, ἀλλὰ μᾶλλον τιμᾶν. Καὶ μετὰ τὴν τῆς γυναικὸς τελευτήν, πολλοὶ ταύτην κατὰ διαδοχὴν διεδέξαντο, ἔσχατον δὲ εἰς Εὐστάθιόν τινα μοναχὸν καὶ πρεσβύτερον περιῆλθε, τῆς τῶν Ἀρειανῶν ὄντα κακοδοξίας, ὃς ἀπελαθεὶς τοῦ σπηλαίου, ἐν ᾧ κατῴκει, παρὰ τῶν ὀρθοδόξων, διὰ τὸ καπηλεύειν τὰς ἐκ τῆς τιμίας κάρας ἰάσεις, καὶ ἐπιγράφεσθαι αὐτὰς τῇ κακοδοξίᾳ αὐτοῦ, κατὰ θείαν οἰκονομίαν κατέλιπεν ἐν τῷ σπηλαίῳ τὴν τοῦ θείου Προδρόμου κάραν. Καὶ ἦν ἐν αὐτῷ κρυπτομένη μέχρι τῶν χρόνων Μαρκέλλου τοῦ ἀρχιμανδρίτου, ἐπὶ τῆς βασιλείας Οὐαλεντινιανοῦ, καὶ Οὐρανίου Ἐπισκόπου Ἐμέσης. Τότε δὴ πολλῶν ἀνακαλυφθέντων περὶ αὐτῆς, εὑρέθη οὖσα ἐν ὑδρίᾳ, καὶ παρὰ τοῦ ἐπισκόπου Οὐρανίου εἰσηχθη ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, πολλὰς ἰάσεις καὶ θαύματα ἐνεργήσασα. Τελεῖται δὲ ἡ αὐτῆς σύναξις ἐν τῷ ἁγιωτάτῳ αὐτοῦ προφητείῳ τῷ ὄντι ἐν τοῖς Φορακίου.

Ταῖς τοῦ σοῦ Προδρόμου πρεσβείαις.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Ὠδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μὲν τὴν κάμινον.

Ὁ τῆς παρθένου βλαστὸς σε ὑπὲρ ἅπαντας, ἔφη ἐν γεννητοῖς γυναικῶν· ὡς γὰρ ἄσαρκος, καὶ ἰσάγγελος ἐπὶ τῆς γῆς, αὐτῷ πεπολίτευσαι βοῶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Τὸν ἐν νηδύϊ παρθενικῇ σκηνώσαντα, ἔγνως σειρωτικῆς ἐκ γαστρός, καὶ χρησάμενος τῇ μητρῴᾳ πρόδρομε φωνῇ, σκιρτῶν ἀνεκραύγαζες αὐτῷ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Μεμακάρισται ὡς ἀληθῶς ἐν πόλεσιν, αὕτη νῦν πανασίδιμε, κτησαμένη σε, πολιοῦχον Πρόδρομε Χριστοῦ. διὸ ἑορτάζουσα βοᾷ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Διὰ σοῦ μῆτερ Παρθένε φῶς ἀνέτειλε, πάσῃ τῇ οἰκουμένῃ φαιδρόν. τὸν γὰρ κτίστην αὐτὸν ἁπάντων τέτοκας Θεόν. ὃν αἴτησαι πάναγνε ἡμῖν, καταπεμφθῆναι τοῖς πιστοῖς, τὸ μέγα ἔλεος.

Ὠδὴ η΄.

Ἀπεστάλη βοῶντος, φωνὴ ὁ Πρόδρομος, ταῖς ἐρήμοις καρδίαις. τὴν τοῦ υἱοῦ τοῦ Θεοῦ, πίστιν εὐσεβῆ, ἐγκαινίζων τοῦ ὄντως Θεοῦ, ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ἑτοιμάσατε φάσκει, καὶ νῦν ὁ Πρόδρομος, τοῦ Κυρίου τὴν τρίβον δι' ἁγιότητος· οὗτος γὰρ ἐλθών, σὺν Πατρὶ καὶ τῷ Πνεύματι, ταῖς ὑμῶν καρδίαις, οἰκήσει εἰς αἰῶνας.

Τῇ φωνῇ ἀκοὴν μέν, τῇ τοῦ γεννήτορος· ὀφθαλμοὺς δὲ τῇ θέᾳ τοῦ θείου Πνεύματος· ὅλος δὲ ἁφῇ, Ἰωάννης ὁ Πρόδρομος, σὲ χειροθετήσας, Χριστὲ θεοφορεῖται. Θεοτοκ.

Χρυσαυγῆ σε λυχνίαν προδιετύπωσε, δεξαμένην ἀφράστως φῶς τὸ ἀπρόσιτον, γνώσει τῇ αὐτοῦ καταυγάζον τὰ σύμπαντα· ὃν ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίαν, ὕδατι ἔφλεξας· ἅπαντα γὰρ δρᾷς, Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι· σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ΄. Θεὸν ἀνθρώποις.

Σαφῶς τῆς θείας δεκάδος Πρόδρομε, τῶν ἐντολῶν, σὺ φύλαξ ἐξ ἰσχύος γενόμενος, καταλλήλως πρὸς Χριστοῦ τετίμησαι, χαρισμάτων δεκάδι. ὅθεν τοῦ Λόγου σε, μύστην τε καὶ φίλον, νῦν εἰδότες μακαρίζομεν.

Χριστοῦ προφήτης τε καὶ ἀπόστολος, ἄγγελός τε, καὶ πρόδρομος τῆς θείας σαρκώσεως, βαπτιστὴς καὶ ἱερεὺς καὶ μάρτυς πιστός, κῆρυξ τε τοῖς ἐν ᾅδου, σὺ ἐχρημάτισας, καὶ τοῖς παρθενεύουσι κανών, καὶ τῆς ἐρήμου βλαστός.

Ψυχῆς τὸ ἄπιστον δειγματίζεται, ἱερουργοῦ, χειρὸς νενεκρωμένης τῷ θαύματι· βλαστησάσης αὖθις διὰ τῆς πίστεως, καὶ τῆς σῆς ἐμφανθείσης, κάρας μακάριε, ἡ καταποθεῖσα παλάμη ἀνακαινίζεται. Θεοτοκ.

Παθῶν ἰάματα ἀρυσώμεθα, τῷ εὐκλεεῖ τεμένει, τοῦ προδρόμου προστρέχοντες· ἐν αὐτῷ γάρ, πάρεισιν ἀγγέλων χοροί, πνεύματά τε δικαίων, πάντων ἡ δέσποινα, σὺν τῷ βαπτιστῇ Ἰωάννῃ, ἰάσεις νέμοντες. Ὁ Εἱρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον· ὃν οὐ τολμᾷ ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ πάναγνε, ὤφθη βροτοῖς, λόγος σεσαρκωμένος. ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μακαρ[illegible]μεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Οὐκ ἔφερεν ἐπὶ πολὺ κρύπτειν ἡ γῆ τὴν κάραν σου· ὡς γὰρ φωνὴ τοῦ βοῶντος, σὺ τὴν εὕρεσιν αὐτῆς, τρόπον τινὰ ἐκβοῶσα, Πρόδρομε Ἰωάννη, ἐν ᾗ σε γεραίρομεν.

Ἕτερον. Τοῖς μαθηταῖς.

Δεύτερον ὥσπερ ἥλιος ἀνέτειλεν, ἡ τιμία σου κάρα

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ἐκ τῶν ἀδύτων κόλπων γῆς, Πρόδρομε Ἰωάννη, λύχνε φωτὸς τοῦ ἀΰλου. ἧς τὴν εὕρεσιν πόθῳ, τελοῦντες δυσωποῦμέν σε, τῶν δεινῶν εὑρεῖν λύσιν, καὶ τὸν καιρὸν, εὐμαρῶς ἀνύσαι τῆς ἐγκρατείας, πρεσβείαις σου πανεύφημε, Βαπτιστὰ τοῦ Σωτῆρος.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ψυχαγωγεῖται Πάναγνε, τῶν πιστῶν ἡ θεόφρων, ὁμήγυρις λατρεύουσα, καὶ πιστῶς ἀνυμνοῦσα, σὲ Θεοτόκον κυρίως. ταῖς πρεσβείαις σου ὅθεν, τῶν νηστειῶν τὸν δίαυλον, δὸς ἡμῖν ἐκτελέσαι θεοπρεπῶς, καὶ σταυρὸν τὸν τίμιον προσκυνῆσαι, καὶ πάθη τὰ σωτήρια τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου.

Εἰς τοὺς Αἴνους ἱστῶμεν στιχ. ϛʹ. καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δʹ. Ἔδωκας σημείωσιν.

Ἤνοιξε προπύλαια, τῆς ἐγκρατείας ἡ πάνσεπτος, κεφαλή σου πανεύφημε, καὶ τροφὴν προέθηκεν, ἡδυτάτην πᾶσι, θείων χαρισμάτων. ὧν περ μετέχοντες πιστῶς, τὸ τῆς νηστείας τραχὺ γλυκαίνομεν, καὶ πίστει εὐφημοῦμέν σε, καὶ ἐκβοῶμεν Χριστῷ τῷ Θεῷ. Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Μύρα ὥσπερ νάματα, ἡ κεφαλὴ ἀποστάζουσα, τοῦ Προδρόμου ἀένναα, καὶ τραπέζῃ σήμερον, ἀποτεθειμένη, μυστικῇ καὶ θείᾳ, εὐωδιάζει νοητῶς, καὶ ἀηδίαν ἐλαύνει θλίψεων, καὶ εὐφροσύνης ἅπαντας, πληροῖ τοὺς πόθῳ κραυγάζοντας· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Ὤφθημεν ἡ κάρα σου, καθάπερ ξίφος τομώτερον, κεφαλὰς ἀνομούντων ἐχθρῶν, καὶ ἰάματα βλύζουσα, ἐκνομοῦσι πᾶσι, τῶν θείων χαρίτων· καὶ διὰ τοῦτό σε πιστῶς, ἀνευφημοῦμεν φίλον καὶ Πρόδρομον, Ἰωάννη τοῦ κτίσαντος, καὶ ἐκβοῶμεν αὐτῷ ἐκτενῶς· Ἰησοῦ παντοδύναμε, ὁ Σωτὴρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Δευτεροῦμεν τὸ αʹ. Δόξα. ἦχος πλ. βʹ.

Τὴν πανσεβάσμιον κάραν, τοῦ Βαπτιστοῦ σου Κύριε, φανερωθεῖσαν σήμερον ἐκ γῆς, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως, ἀρυσάμενοι πιστῶς, εἰς πρεσβείαν φιλάνθρωπε, οἱ ἐπταικότες δοῦλοί σου, προσάγοντες αἰτούμεθα, δι' αὐτῆς ἐπιτυχεῖν ἐν ἡμέρᾳ κρίσεως, παρὰ σοῦ τὸν ἱλασμὸν καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Τριήμερος ἀνέστης.

Φιλάγαθε Θεὲ καὶ Σωτὴρ, τοὺς δούλους σου περίσωζε, ἀπὸ πάσης, περιστάσεως δεινῆς, πρεσβείαις τοῦ Προδρόμου, καὶ πάντων τῶν ἁγίων, καὶ τῆς μητρός σου ταῖς ἐντεύξεσιν.

Ἀπόστιχ. τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας, εἶτα τοῦ ἁγίου. Δόξα, ἦχος πλ. βʹ.

Ἡ πρώην ἐπὶ πίνακος, τὸ τοῦ Ἡρώδου ἄθεσμον μῦσος ἐλέγξασα, τὴν δὲ μετάνοιαν πᾶσι κηρύξασα πιστοῖς, τιμία κεφαλὴ τοῦ Βαπτιστοῦ τοῦ Χριστοῦ, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, ἀναφανεῖσα πρόκειται, τοῖς πιστῶς προσιοῦσιν αὐτῇ, καὶ ἁπτομένοις ἐν φόβῳ, καὶ προσκυνοῦσι πόθῳ ψυχῆς, βραβευομένη λύσιν πταισμάτων, καὶ αἰτημάτων παρέχει τὰ σωτήρια, καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ νῦν, Θεοτοκ. Θεοτόκε σὺ εἶ ἡ ἄμπελος. Τὸ, ἀγαθὸν τὸ ἐξομολογεῖσθαι τῷ Κυρίῳ. Ποιοῦμεν δὲ καὶ μετανοίας μεγάλας γʹ. Συνάπτομεν δὲ καὶ τὴν αʹ. ὥραν, καὶ στιχολογοῦμεν ἄνευ μετανοιῶν, καὶ ποιοῦμεν μετανοίας μεγάλας γʹ. Οὕτως οὖν γίνεται ἐὰν ἔστι Τεσσαρακοστή. Εἰ δ' οὐκ ἔστι Τεσσαρακοστή, εἰς τοὺς Αἴνους, τὸ Δοξαστικὸν καὶ τὸ Θεοτοκίον.

Δοξολογία μεγάλη, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν Λειτουργίαν, Τυπικὰ, καὶ ἐκ τοῦ Κανόνος τοῦ ἁγίου ᾠδὴ γʹ. καὶ ϛʹ. Κοινωνικὸν, Εἰς μνημόσυνον αἰώνιον. Εἰ δὲ ἔστι νηστεία, προσκομιδὴ οὐ γίνεται, ἀλλὰ μετὰ τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, ἱστῶμεν στιχ. ιʹ. καὶ ψάλλομεν τὸ ἰδιόμελον τῆς ἡμέρας δὶς, καὶ τὸ μαρτυρικὸν, καὶ τὰ προσόμοια τοῦ Τριῳδίου, καὶ εὐθὺς τοῦ ἁγίου στιχηρ. προσόμοια γʹ. δευτεροῦντες τὸ πρῶτον.

Ἦχος δʹ. Ὡς ἐκ τοῦ ξύλου τις.

Δεῦτε, τὴν τιμίαν κεφαλὴν, τὴν ἀποτμη-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

θεῖσαν τῷ ξίφει, τοῦ βαπτιστοῦ οἱ πιστοί, σήμερον τιμήσωμεν ἐν τῇ εὑρέσει αὐτῆς, ὑπαντῶντες ἐν ᾄσμασι, τιμῶντες ἐκ πόθου, χάριτας προχέουσαν, τῶν ἰαμάτων ἡμῖν· ἥνπερ, ὁ ληρώδης Ἡρώδης, πάλαι προαπέτεμεν οἴστρῳ, τῇ Ἡρωδιάδι συμπλεκόμενος.

Ὥσπερ, ἐκ μετάλλων ὁ χρυσός, οὕτως ἐκ τῆς γῆς τοῦ προδρόμου, ἡ κεφαλὴ δᾳδουχεῖ, στάμνῳ διαλάμπουσα καὶ φθεγγομένη τρανῶς, τοῦ Ἡρώδου ἐλέγχουσα, μοιχείαν καὶ φόνον, αἴγλῃ τε φωτίζουσα, τὰς διανοίας ἡμῶν· ἥνπερ ἀσπαζόμενοι πίστει, σήμερον τιμήσωμεν ὕμνοις, ὡς ὑπὲρ ἡμῶν Θεῷ πρεσβεύουσαν.

Πάλαι, ὥσπερ θεῖος θησαυρός, στάμνῳ κεκρυμμένη ἡ κάρα, τοῦ βαπτιστοῦ ἐν τῇ γῇ, σήμερον τοῖς πέρασιν, ἀποκαλύπτεται ὥσπερ πλοῦτος προχέουσα, πηγὰς ἰαμάτων, νόσους θεραπεύουσα, ψυχὰς φωτίζουσα. ὅθεν θυμηδίας ἁπάσης, χάριν ἀπολαύοντες ὕμνοις, ταύτην εὐλαβῶς ἐγκωμιάσωμεν.

Δόξα. Ἦχος β'.

Ἡ τῶν θείων ἐννοιῶν, πανσεβάσμιος θήκη, καὶ τῆς ἀῤῥήτου οὐσίας, τρανῶς ἡ προσβλέψασα, τὸ μυστήριον κάρα σου, ὡς ἐκ λαγόνων μητρικῶν, ἐκ τῶν ταμείων τῆς γῆς, σήμερον ἀνατέταλκεν Ἰωάννη πανεύφημε· καὶ εὐωδίασε πᾶσαν τὴν ὑφήλιον, ἁγιασμοῦ προχέουσα μύρον, καὶ νοητῶς κηρύττουσα μετανοίας ὁδόν, καὶ τῷ Σωτῆρι τῶν ὅλων πρεσβεύουσα, ὑπὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίον. Ὅτι ἐκ τοῦ ξύλου σε.

Φόβος, πολυτρόπων πειρασμῶν, καὶ τῶν ἀναγκῶν καταιγίδες, νῦν με χειμάζουσι, καὶ βυθὸς καλύπτει με, τῆς ἀπογνώσεως· ὁ χειμὼν τῶν πταισμάτων μου, δεινῶς με ταράττει· πρόφθασον καὶ λύτρωσαι, κλυδωνιζόμενον, μόνη τῶν πιστῶν ἡ γαλήνη, καὶ πρὸς τὸν λιμένα τῆς ἄνω, θείας κληρουχίας με εἰσάγαγε.

Σταυροθεοτοκίον. Ὅμοιον.

Πόνους, ὑπομείνασα πολλούς, ἐν τῇ τοῦ Υἱοῦ καὶ Θεοῦ σου, σταυρώσει Ἄχραντε, ἔστενες δακρύουσα καὶ ὀλολύζουσα· οἴμοι τέκνον γλυκύτατον, ἀδίκως πῶς πάσχεις; πῶς τῷ ξύλῳ κρέμασαι, ὁ πᾶσαν γῆν ἐκπληρῶν; ὅθεν, Παναγία Παρθένε, σὲ παρακαλοῦμεν ἐν πίστει, ἵλεων ἡμῖν τοῦτον ἀπεργάσαι.

Εἴσοδος μετὰ τοῦ Εὐαγγελίου. Φῶς ἱλαρόν· τὸ Προκείμενον καὶ τὰ ἀναγνώσματα τῆς ἡμέρας· τό, Κατευθυνθήτω, καὶ εὐθὺς τὸ Προκείμενον τοῦ ἀποστόλου, τὸ ἀλληλουΐα, καὶ τὸ Εὐαγγέλιον, καὶ καθεξῆς ἡ θεία Λειτουργία τῶν Προηγιασμένων. Καὶ εἰσερχόμενοι εἰς τὴν τράπεζαν, καταλύομεν ἔλαιον καὶ οἶνον ἄνευ τῆς πρώτης ἑβδομάδος.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΕ'.

Τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. γ'. προσόμοια. Ἦχος α'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Ὑπὲρ τοῦ ζῆσαι θανεῖν σὺ πάτερ προθυμούμενος, τὴν τοῦ Χριστοῦ εἰκόνα, προσκυνεῖσθαι προστάττεις, καὶ πάντων τῶν ἁγίων. ὅθεν λοιπόν, αἱρετιζόντων τὰ στόματα, δαβιτικῶς ἐνεφράγη κατὰ Θεοῦ, τῶν λαλούντων ἀδικίαν πολλήν.

Φιλαργυρίας τὴν νόσον ἀποσεισάμενος, τὸν θησαυρὸν τῆς ἄνω, βασιλείας ἐκτήσω, ὅσιε θεόφρον. ὅθεν πιστῶς, ἡ σορὸς τῶν λειψάνων σου, τοῖς προσιοῦσι παρέχει θεοπρεπῶς, τὰ ἰάματα ἀοίδιμε.

Ταῖς ἐντολαῖς τοῦ Κυρίου πολιτευόμενος, ὑπογραμμὸς ἐδείχθης, τῷ ποιμνίῳ σου πάτερ, Ταράσιε τρισμάκαρ. ὅθεν καὶ νῦν, ταῖς ἰδίαις σου φρουρούμεθα. ἀλλὰ μὴ παύσῃ πρεσβεύων ὑπὲρ ἡμῶν, τῶν τὴν μνήμην σου τελούντων φαιδρῶς.

Τὸν ἀληθῆ ἱεράρχην, καὶ λειτουργὸν τοῦ

Χριστοῦ, ὡς παρ' αὐτοῦ λαβόντα, τὴν τοῦ Πνεύματος χάριν, τιμήσωμεν ἀξίως Ταράσιον νῦν τὸν σοφὸν ἀρχιποίμενα. ὡς παῤῥησίαν γὰρ ἔχων πρὸς τὸν Θεὸν, ἱκετεύει τοῦ σωθῆναι ἡμᾶς.

Δόξα καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ἐπὶ τὴν σὴν εὐσπλαγχνίαν, προστρέχω πάναγνε, ἐπὶ τοὺς σοὺς προσφεύγω, οἰκτιρμοὺς καθ' ἑκάστην, ὑμνῶν καὶ εὐλογῶν σε καὶ τὴν πολλὴν, ἀνοχὴν ἐκπληττόμενος, τοῦ σοῦ Υἱοῦ ἐπὶ πᾶσί μου τοῖς κακοῖς ἣν ἐνδείκνυσι Θεόνυμφε.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ἀναρτηθέντα ὡς εἶδεν, ἐπὶ σταυροῦ τὸν ἀμνόν, ἡ ἄμωμος Παρθένος, θρηνῳδοῦσα ἐβόα· γλυκύτατόν μου τέκνον, τί τὸ καινὸν, καὶ παράδοξον θέαμα; πῶς ὁ κατέχων τὰ πάντα ἐν τῇ χειρὶ, ἐπὶ ξύλῳ προσηλώθης σαρκί;

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν, ὁ Κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς, ἄνευ τῶν Θεοτοκίων.

Χαίρων γεραίρω Ταράσιον τὸν μέγαν. Γεωργίου.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἀνοίξω τὸ στόμα μου.

Χαρίτων τοῦ πνεύματος, οἱ ποταμοὶ προχεόμενοι, ἐν τῇ μνήμῃ σήμερον, τοῦ Ἱεράρχου Χριστοῦ, καταρδεύουσι, πιστῶν τῆς διανοίας, καὶ πάθη ἐκπλύνουσι, καὶ μολυσμοὺς τῶν ψυχῶν.

Ἄνωθεν δεξάμενος Ἱερωσύνης τὸ ἔνδυμα, ἀρεταῖς ἐφαίδρυνας, τοῦτο Ταράσιε, καὶ ὁλόφωτος, φωστὴρ ἐν Ἱερεῦσιν, ἐδείχθης ἐν Πνεύματι, ἱερουργῶν τῷ Χριστῷ.

Ἱδρύσας Ταράσιε, ὀρθοδοξίας ἐξ ἀσείστου πέτραν τὴν διάνοιαν, σαλευομένων βροτῶν, καὶ ἐδόνησας θεμέλια τῆς πλάνης, καὶ τὰς τῶν αἱρέσεων, βάσεις κατέβαλες. Θεοτοκίον.

Γαλήνης ἐπλήρωσε, τῆς νοητῆς Θεονύμφευτε, τὴν ζάλην ὁ ἄῤῥητος, ἐκ σοῦ τεχθεὶς ἐν σαρκὶ, καὶ κατηύνασε, τὸν κλύδωνα τῆς πλάνης, καὶ εἰς ὅρμον ἤγαγεν ἡμᾶς εἰρήνιον.

Ὠδὴ γ'. Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους.

Γραφῆς εἰς βυθὸν τῆς θεοπνεύστου, εἰσδύσας Ταράσιε σοφὲ, ἐντεῦθεν τὸν πολύτιμον μαργαρίτην ἀνείλκυσας· ὃν μεταδοὺς τῇ ποίμνῃ σου, ταύτην ἐνθέως κατεπλούτισας.

Ἔσβεσας τοῖς ὄμβροις τῶν δακρύων, τὸ πῦρ ἡδονῶν τῶν σαρκικῶν· λαμπρῶς ἀνάψας ὅσιε, τὴν ψυχικὴν λαμπάδα σου, ἐλαίῳ καθαρότητος, καὶ εὐποιΐας κοσμηθεῖσαν φαιδρῶς.

Ῥάβδῳ τῶν ἐνθέων σου δογμάτων, τοὺς θῆρας σοφὲ τῆς τοῦ Χριστοῦ ἀπήλασας μακάριε, ποίμνης ταύτην ἀλώβητον, διατηρῶν Ταράσιε, τὸν ἀρχιποίμενα δοξάζουσαν.

Θεοτοκίον.

Ὡς κλίμακα γηθέν σε Παρθένε, ὁ Κτίστης προθέμενος βροτοῖς, ἐκ κατωτάτων θλίψεων, καὶ ἐκ φθορᾶς πρὸς ἄφθαρτον, ζωὴν ταῖς ἱκεσίαις σου, ἀναβιβάζει τοὺς ὑμνοῦντάς σε.

Ὁ Εἱρμός.

Τοὺς σοὺς ὑμνολόγους Θεοτόκε, ὡς ζῶσα καὶ ἄφθονος πηγὴ, θίασον συγκροτήσαντας, πνευματικὸν, στερέωσον, καὶ ἐν τῇ θείᾳ δόξῃ σου στεφάνων δόξης ἀξίωσον.

Κάθισμα. Ἦχος πλ. δ'. Τὴν Σοφίαν.

Κατὰ παθῶν βασιλεύσας τῶν τῆς σαρκὸς, ἱεράρχης ἐχρίσθης θεοπρεπῶς, καὶ τὴν βασιλεύουσαν, ὀρθοδόξως ἐποίμανας, ἀπελάσας θῆρας, αἱρέσεων Θεόπνευστε, τὴν τῶν σεπτῶν εἰκόνων, τρανώσας προσκύνησιν· ὅθεν μετὰ τέλος, ἀτελεύτητον χάριν, ἀξίως κεκλήρωσαι Ἱεράρχα Ταράσιε, διὰ τοῦτο βοῶμέν σοι· πρέσβευε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι, τοῖς ἑορτάζουσι πόθῳ, τὴν ἁγίαν μνήμην σου.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξὶ, σὲ ἀσπόρως τεκοῦσαν Θεὸν σαρκὶ, πᾶσαι μακαρίζομεν, γενεαὶ τῶν ἀνθρώπων· τὸ γὰρ πῦρ ἐσκήνωσεν, ἐν σοὶ τῆς Θεότητος, καὶ ὡς βρέφος

θηλάζεις, τὸν Κτίστην καὶ Κύριον. ὅθεν τῶν ἀγγέλων, καὶ ἀνθρώπων τὸ γένος, ἀξίως δοξάζομεν, τὸν πανάγιον τόκον σου, καὶ συμφώνως βοῶμέν σοι· πρέσβευε τῷ σῷ Υἱῷ καὶ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἄφεσιν δωρήσασθαι τοῖς ἀνυμνοῦσιν ἀξίως τὴν δόξαν σου Δέσποινα.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν ἀμνὸν καὶ ποιμένα καὶ λυτρωτήν, ἡ Ἀμνὰς θεωροῦσα ἐν τῷ Σταυρῷ, ὠλόλυζε δακρύουσα, καὶ πικρῶς ἐβόωσα· ὁ μὲν κόσμος ἀγάλλεται, δεχόμενος τὴν λύτρωσιν, τὰ δὲ σπλάγχνα μου φλέγονται, ὁρώσης σου τὴν σταύρωσιν, ἥνπερ ὑπομένεις, διὰ σπλάγχνα ἐλέους. μακρόθυμε Κύριε. τοῦ ἐλέους ἡ ἄβυσσος. καὶ πηγὴ ἀγαθότητος· σπλαγχνίσθητι καὶ δώρησαι τῶν πταισμάτων ἄφεσιν, τοῖς πίστει σου ἀνυμνοῦσι τὰ θεῖα παθήματα.

Ὠδὴ δ΄. Τὴν ἀνεξιχνίαστον θείαν.

Ἄρτον προβαλλόμενος τὸν ψυχικόν, ἔθρεψας πεινῶντας Ταράσιε, λόγοις ἐνθέοις, καὶ προτέθηκας αὐτόν, τοῖς δεομένοις τράπεζαν, ἄφθονον τροφὴν ἐπιφέρουσαν.

Ὕλην ἀποθέμενος πάτερ σοφέ, τὴν ἐπιπροσθοῦσαν τοῖς ὄμμασι, τῆς διανοίας ταῖς ἀγρύπνοις προσευχαῖς, τῆς νοητῆς ἐπέτυχες, Θεοῦ θεωρίας Ταράσιε.

Ῥώμῃ τῶν δογμάτων σου πάτερ σοφέ, ὄρη ἐσαλεύθη αἱρέσεων, καὶ ἀσεβείας κατεβλήθησαν βουνοί, καὶ ἀσαλεύτως ἵδρυνται, οἱ τῆς Ἐκκλησίας θεμέλιοι. Θεοτοκίον.

Ῥώμην περιβέβληται ἡ τῶν βροτῶν, φύσις ἀσθενήσασα πρότερον, τῇ παραβάσει, ἐν τῷ τόκῳ σου Ἁγνή, καὶ τοῦ ἐχθροῦ ἡ τύραννος, δύναμις εἰς τέλος ἠσθένησεν.

Ὠδὴ ε΄. [illegible]

Τῇ τοῦ λόγου σύριγγι, τὴν ποίμνην σου Ταράσιε ἐπὶ τὰς νομὰς τῆς εὐσεβείας, καὶ ἐπὶ ὕδωρ τῆς θείας γνώσεως, καὶ εἰς τὰς ἐπαύλεις τοῦ Χριστοῦ, ἴθυνας ἀλώβητον, τηρῶν ταύτην πρεσβείαις σου.

Ἄρματι χρησάμενος, τῶν ἀρετῶν Ταράσιε, δι' αὐτῶν πρὸς ὕψος θεωρίας, ἀνεβιβάσθης καὶ τὰ ἀθέατα, εἶδες διανοίας ὀφθαλμοῖς, κάλλη τοῦ Δεσπότου σου, ὧν καὶ κατετρύφησας.

Ῥεῖθρον τὴν προαίρεσιν, ἐλαίου ἀνεξάντλητον, ἔχων ἱεράρχα δεομένοις, τῆς εὐποιΐας τοὺς ἀεννάους κρουνοὺς ἔβλυσας· διό σε ὁ Χριστὸς, πρὸς ὕδωρ ἀέναον, καὶ τρυφὴν κατεσκήνωσεν. Θεοτοκ.

Γένος τὸ ἀνθρώπινον, τὴν πρώτην ὡραιότητα, καὶ τὸ εὐπρεπὲς καὶ κατ' εἰκόνα, δι' ἁμαρτίαν ἀπεκδυσάμενον, ταῦτα περιβάλλεται Ἁγνή, διὰ τῆς κυήσεως τῆς σῆς Θεοδέκτορα.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἦλθον εἰς τὰ βάθη.

Ἀπάρας τὸ κάλυμμα θεόφρον, αἱρετικῶν καρδίαις, τὸ ἐγκείμενον τῆς ἀγνωσίας τὴν ἀλήθειαν τῶν δογμάτων ὅσιε, πᾶσι γνῶσιν ἐφανέρωσας.

Σὺ πυρφόροις λόγοις ἱεράρχα τὰς ἀκανθώδεις φλέξας δυσφημίας τῶν αἱρετιζόντων, τὸν φωτισμὸν, τῶν ὀρθῶν δογμάτων σου, ἐν τοῖς πέρασιν ἐφήπλωσας.

Ἰσχὺν ἐκ Θεοῦ δεξάμενος, τῇ νοητῇ μαχαίρᾳ τῶν δογμάτων σου, ἱερομύστα τὰς κεφαλὰς, τὰς τοῦ ψεύδους ἔτεμες, διαγγέλλων τὴν ἀλήθειαν. Θεοτοκ.

Ἰδεῖν ὀφθαλμοῖς τῆς διανοίας, τὴν νοητήν σου δόξαν, καταξίωσον Θεογεννήτορ, τοὺς τὰ σεπτά, προσκυνοῦντας σύμβολα, τῆς ἀφθάρτου σου κυήσεως. Ὁ Εἱρμός.

Ἦλθον εἰς τὰ βάθη τῆς θαλάσσης, καὶ κατεπόντισέ με, καταιγὶς πολλῶν ἁμαρτημάτων. ἀλλ' ὡς Θεὸς ἐκ βυθοῦ ἀνάγαγε, τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Κοντάκ. ἦχος δ΄. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ὥσπερ ἀστὴρ ἥλιος, ταῖς τῶν δογμάτων

ϗ θαυμάτων λάμψεσι, φωταγωγεῖς διὰ παντὸς, τῆς οἰκουμένης τὸ πλήρωμα, οὐρανομύστα παμμάκαρ Ταράσιε.

Ὁ Οἶκος.

Τὴν σκοτισθεῖσάν μου ψυχὴν, τῷ σκότει τῶν πταισμάτων, φωτὶ τοῦ σοῦ ἐλέους, καταύγασον Σωτήρ μου, καὶ λογισμὸν ἐπ' ἀγαθοῖς, δώρησαί μοι Χριστέ μου, ἐκκαθάρας τὴν ἀχλὺν τῶν φαύλων ἐνθυμήσεων· ἵν' ὅπως κατ' ἀξίαν ἰσχύσω, τὸν σὸν Ἱεράρχην ἀνυμνῆσαι, ϗ φράσαι τὸν βίον καὶ τὰς πράξεις τὰς λαμπρὰς, ϗ τὴν ἔνθεον πίστιν, καὶ τὸν ζῆλον, ὃν ὑπὲρ τῆς σῆς ἐκτήσατο Ἐκκλησίας· ἥτις κατὰ χρέος αὐτὸν εὐφημοῦσα κραυγάζει· οὐρανομύστα παμμάκαρ Ταράσιε.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΕ΄, Μνήμη τοῦ ἐν ἁγίοις πατρὸς ἡμῶν Ταρασίου, ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντινουπόλεως.

Στίχ. Ἄκλυστος ὅρμος Ταράσιον λαμβάνει,
Κόσμου ταραχῆς καὶ ζάλης σεσωσμένον.
Εἰκάδι ἐκ ταράχοιο Ταράσιος ἔπτατο πέμπτῃ.

Οὗτος τὴν τῶν σεπτῶν καὶ ἁγίων εἰκόνων προσκύνησιν, ἤδη κινδυνεύουσαν παντελῶς ἀπεληλέναι, ἀνεκτήσατό τε καὶ αὖθις γνησίως ἐδογμάτισε, καὶ δι' αὐτοῦ ἡ βασίλειος ἀρχὴ καὶ Ῥωμαϊκὴ ἐξουσία πρὸς τὰς σεπτὰς παραδόσεις τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Οἰκουμενικῶν Συνόδων ἐπανῆλθε, καὶ ἡ ἀγία Ἐκκλησία τοῖς λοιποῖς πατριαρχείοις ἥνωται. Ζήσας οὖν οὗτος εὐσεβῶς, καὶ τοῖς βασιλεῦσι τίμιος γενόμενος, καὶ ἱερὸν μοναστήριον πέραν τοῦ στενοῦ οἰκοδομήσας, καὶ πλῆθος μοναχῶν συστησάμενος, καὶ τοὺς πτωχοὺς ἐλεήσας, καὶ καλῶς κυβερνήσας τὴν Ἐκκλησίαν ἐπὶ ἔτη εἴκοσι καὶ δύο, καὶ μῆνας δύο, ἐν εἰρήνῃ ἐτελειώθη καὶ κατετέθη ἐν τῷ ὑπ' αὐτοῦ κτισθέντι μοναστηρίῳ. Ἦν δὲ κατὰ πάντα ὅμοιος τὸν σωματικὸν χαρακτῆρα τῷ μεγάλῳ Γρηγορίῳ τῷ Θεολόγῳ, πλὴν τοῦ παλαιοῦ καὶ τοῦ ὑπούλου ὀφθαλμοῦ· οὐδὲ γὰρ ἦν οὗτος παντελῶς πολιός. Ἡ δὲ αὐτοῦ σύναξις τελεῖται ἐν τῇ ἁγιωτάτῃ μεγάλῃ Ἐκκλησίᾳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Ἀλέξανδρος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τὸν Ἀλέξανδρον ὕστερος εἶδεν ἥλιος,
Ὑπὲρ Χριστοῦ τμηθέντα δόξης ἡλίου.

Οὗτος ἦν Ποτιόλων τῶν κατὰ Ῥώμην, ἐπὶ Μαξιμιανοῦ βασιλέως, καὶ Τιβεριανοῦ ἡγεμόνος· καὶ οὐκ ἐπιτραπεὶς θῦσαι τοῖς εἰδώλοις, λοιδορίας καὶ ὕβρεις οὐκ ὀλίγας κατέχεεν. Ὅθεν ἐξ ἄκρων χειρῶν κρεμᾶται, λίθου βαρέος ἐξαρτηθέντος αὐτῷ. Ἐκεῖθεν δὲ ἐν Καρθαγένῃ ἀχθεὶς, καὶ αὖθις κρεμασθεὶς, ξέεται καὶ μαστιγοῦται· καὶ ἐν Μαρκιανουπόλει γεγονὼς, λαμπάδα πυρὸς κατὰ τοῦ προσώπου δέχεται· ἐν Θρᾴκῃ δὲ ἐλθὼν, τὴν κεφαλὴν ἀποτέμνεται.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Ῥηγίνου, ἐπισκόπου Σκοπέλων.

Στίχ. Ἄσειστος εἶ Ῥηγῖνε τὴν προθυμίαν,
Κἂν δεινὸν ἐνσείσωσι πολλὰ σοὶ ξίφη.

Οὗτος ἐγένετο ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος, γονέων χριστιανῶν υἱός. διὰ δὲ τὴν αὐτοῦ ἀρετὴν καὶ πολλὴν εὐσέβειαν χειροτονεῖται ἐπίσκοπος Σκοπέλων· καὶ εἰς τὴν ἐν Σαρδικῇ Σύνοδον ἐλθὼν, πάσας τὰς αἱρέσεις διὰ τοῦ λόγου αὐτοῦ καὶ τῆς παῤῥησίας ἠφάνισεν. Εἶτα ἐπιστρέψας εἰς τὴν ἰδίαν ἐπισκοπὴν, διωγμοῦ κινηθέντος, ἐκρατήθη παρὰ τοῦ τῆς Ἑλλάδος ἄρχοντος, καὶ πολλὰ τιμωρηθεὶς, τὴν κεφαλὴν ἀπετμήθη.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Ὑπατίου τοῦ ἐν Ῥουφινιαναῖς.

Στίχ. Κεῖται θαλάσσης Ὑπάτιος πλησίον,
Ὃς ὑπατεύει σὺν Θεῷ φίλοις ἄνω.

Οὗτος γεννηθεὶς ἐν Φρυγίᾳ, ἐπὶ τῶν χρόνων Ἀρκαδίου καὶ Ὀνωρίου τῶν βασιλέων, καὶ εἰς τὰ γράμματα παιδευθεὶς, ἐτύφθη ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐπὶ πταίσματι, ὀκτωκαιδέκατον ἔτος ἄγων τῆς ἡλικίας· καὶ φυγὼν ἐξ αὐτοῦ, διεπέρασεν ἐν τῇ Θρᾴκῃ, καὶ ἀπελθὼν εἰς κοινόβιον καὶ μονάσας, γέγονεν ἐξ ἀρετῶν αἰδέσιμος· οἴνου γὰρ οὐ μετέλαβε ποτὲ καὶ πολεμηθεὶς ἐπὶ πορνείᾳ, ἡμέρας ὀκτὼ διετέλεσε μὴ ἁψάμενος τὸ σύνολον βρώσεως ἢ πόσεως. Τοῦτο μαθὼν ὁ προεστὼς, δέδωκεν αὐτῷ ἰδιοχείρως κύλικα οἴνου καὶ ψωμὸν μετὰ τὰ ἀπόδειπνα, παρόντων πάντων τῶν ἀδελφῶν. Διὸ εὐθὺς τοῦ πολέμου λυθεὶς, εὐχαρίστησε τῷ Κυρίῳ καὶ τῷ διδασκάλῳ αὐτοῦ. Μετὰ χρόνους δὲ ἱκανοὺς εἰσελθὼν εἰς τὴν πόλιν μετὰ βουλῆς τοῦ πνευματικοῦ πατρὸς, πρὸς τὸ βοηθῆσαι ἐν πειρασμοῖς τινὶ περιπεπτωκότι, τῷ σαρκικῷ αὐτοῦ πατρὶ ἐβοήθησε, καὶ συνεργήσας αὐτῷ ἀπέστειλεν εἰς τὰ ἴδια. Αὐτὸς δὲ δύο τισὶν ἀδελφοῖς ἑνωθεὶς, καὶ ἐν Χαλκηδόνι περάσας, εἰς τὸ τοῦ Ῥουφίνου μοναστήριον ἀπήντησεν, ἄοικον ὂν τότε καὶ ἀμόρφωτον, μᾶλλον δὲ ἄγριον καὶ φοβερόν. Οὗτος δὲ ὁ Ῥουφῖνος ἀπὸ Ῥώμης ἐλθὼν, καὶ μοναστήριον ἔνδοξον οἰκοδομήσας, καὶ Αἰγυπτίους μοναχοὺς ἐν αὐτῷ οἰκήσας, ἐδόξαζε τὸν Θεόν. Αὐτοῦ δὲ ἐν αὐτῷ τῷ μοναστηρίῳ τελευτήσαντος, καὶ τῶν μοναχῶν εἰς τὴν ἰδίαν χώραν ἀ-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

πελθόντων, ἔμεινε τὸ κοινόβιον ἄοικον. Διὸ ἀναφυεῖσαι ἄκανθαι καὶ τρίβολοι, ἄμορφον τὴν μονὴν καὶ ἄκαλλῆ πεποιήκασιν, ἀλλὰ καὶ πονηρὰ πνεύματα εἰσελθόντα ἐκεῖσε καὶ οἰκήσαντα, φοβερὰν καὶ ἄβατον ἅπασι τὴν μονὴν ἀπειργάσαντο. Ταύτην ὁ ἅγιος εὑρὼν, καὶ τοὺς δαίμονας δι' εὐχῆς ἀποδιώξας, καὶ τὴν ἀμορφίαν σὺν τοῖς μεθ' αὐτοῦ ἀνακαθάρας, εἰς τὸ ἀρχαῖον κάλλος μετήγαγε· καὶ καθεσθεὶς σὺν αὐτοῖς, ὁ μὲν εἰργάζετο τρίχινα, ὁ δὲ σπυρίδας, ὁ δὲ τὸν κῆπον. Μετὰ δὲ χρόνον τινὰ ἀντισπασθεὶς ἐν τῇ Θρᾴκῃ, ἀπῆλθεν ἐν τῇ μονῇ αὐτοῦ. Ἐλθόντες δὲ οἱ ἐν Ῥουφιναῖς ἀδελφοὶ, καὶ τὸν Ὑπάτιον ἡγούμενον αἰτήσαντες ἔλαβον αὐτόν. Ἔκτοτε δὲ μεγάλους ἀγῶνας ὁ ἅγιος ἐνδειξάμενος, ζηλώσαντες πολλοὶ, ἀπετάξαντο ἐκεῖσε· καὶ ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ γεγόνασι τριάκοντα μοναχοὶ κατὰ Θεὸν προκόπτοντες. Ὁ δὲ θεῖος Ὑπάτιος χάρισμα λαβὼν παρὰ Θεοῦ, ἰάματα πολλὰ ἐποίει, δαιμονῶντας ἰᾶτο, τυφλοὺς, χωλοὺς, ξηρούς, ὑδεριῶντας ἐθεράπευσε, καὶ γυναῖκας αἱμοῤῥοούσας οὐκ ὀλίγας, καὶ ἀτεκνούσας τεκνογονεῖν ἐποίησε· καὶ πολλὰς, γάλακτος πηγὰς κατεξηραμμένας ἐχούσας, γαλουχούσας εἰργάσατο. Ὕδωρ δὲ καὶ σῖτον καὶ ἄλλα τινὰ τῶν ἐδωδίμων, πολλάκις καιροῦ καλοῦντος ἐπλήθυνε· καὶ πανοτιοῦν νόσημα ἐν ἀνθρώποις ἢ ἐν κτήνεσι δι' εὐχῆς αὐτοῦ ἐφυγαδεύετο. Ἡ δὲ τροφὴ αὐτοῦ ἦν ὄσπρια καὶ λάχανα, καὶ ὀλίγος ἄρτος περὶ βαθεῖαν ἐννάτην, πρὸς δὲ τὸ γῆρας καὶ ὀλίγος οἶνος. Ὀγδοηκοντούτης δὲ γεγονὼς, ἐλευκάνθη ἡ κεφαλὴ αὐτοῦ καὶ ὁ πώγων ὥσπερ χιών· καὶ ἦν αἰδέσιμος καὶ πράξει καὶ θεωρίᾳ. Τεσσαράκοντα δὲ χρόνους ποιμάνας τὸ τοιοῦτον τοῦ Χριστοῦ ποίμνιον, καὶ τὴν ἱερωσύνην τιμήσας, καὶ ὀγδοήκοντα μαθητὰς προαποστείλας πρὸς Κύριον, ἀπῆλθε καὶ αὐτὸς δοξάζων τὸν Θεόν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Ἀντίοχος πυρὶ τελειοῦται.

Στίχ. Ἐνθέντες Ἀντίοχον εἰς πῦρ οἱ πλάνοι,
Ἔφασαν δῶρον νόστιμον τῷ Κυρίῳ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Θεόδωρος, ὁ διὰ Χριστὸν σαλὸς, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Ἑκὼν ἀμείψας ὡς ὁ Δαβὶδ τὰς φρένας,
Βίον διέδρας σὺ τὸν Ἀγχοῦς παμμάκαρ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος μάρτυς Μάρκελλος, ἐπίσκοπος Ἀπαμείας τῆς Κύπρου, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Σπένδεις Θεῷ Μάρκελλε θερμῶς τὸ πάθει
Θερμοὺς σπλαγχνισμοὺς αἱμάτων ἐξ αὐχένος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρευσαν.

Οἱ κρατῆρες τῶν δογμάτων σου πληρούμενοι, οἴνου τῆς χάριτος, πόμα ἡμῖν νοητὸν, πάτερ τὸ τῆς γνώσεως, πᾶσιν ἐκέρασαν, τοῖς κραυγάζουσιν· ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Νέφη ἤλασας τῇ πνεύσει τῶν δογμάτων σου, τὰ τῶν αἱρέσεων, τῆς Ἐκκλησίας Χριστοῦ, ἧς αἴγλῃ, Ταράσιε ὀρθοδοξίας αὐτὴν, κατεφαίδρυνας, τῷ φωτοδότῃ κράζουσαν· ὁ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Τὴν ἀκένωτον θεόθεν εἰσδεξάμενος, χάριν Ταράσιε, τροφὴν ψυχῶν δαψιλῶς, καὶ σωμάτων ἔθλυσας τοῖς ἐνδεέσι σοφέ. διὰ τοῦτό σε, ὡς σιτοδότην ἄφθονον, οἱ πιστοὶ εὐφημοῦμεν.

Θεοτοκίον.

Ὁ ἀχώρητος τῇ φύσει τῆς θεότητος, καὶ ἀπερίγραπτος, Λόγος Θεοῦ γεννηθεὶς ἐκ σοῦ σαρκὶ Πάναγνε καὶ παναμώμητε, καὶ προσιτός ἐστι, καὶ ἐν εἰκόνι γράφεται, ὡς σαφῶς ἐνανθρωπήσας.

Ὠδὴ η'. Παῖδας εὐαγεῖς.

Ὅλον τῆς σαρκός σου τὸ γεῶδες, ἀπέθου ἐγκρατείας πόνοις Ταράσιε, καὶ βίον ἰσάγγελον, ἐπὶ γῆς διήνυσας. διὸ τῶν ἀσωμάτων σε χοροὶ ἐδέξαντο, ἀπαύστως ἐκβοῶντα τῷ κτίστῃ· σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Νάμασι Χριστοῦ τὴν Ἐκκλησίαν, δογμάτων ἱεράρχα ὅλην κατήρδευσας, ἧ τὰ θεῖα σπέρματα, τοῦ ἁγίου Πνεύματος, ἐν ταύτῃ ἐγεώργησας καὶ ἐπλεόνασας. διὸ καρποφοροῦσα κραυγάζει· σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Μύρῳ νοητῷ τοῦ Παρακλήτου, χρισθεὶς ὡς ἱερεὺς πάτερ Ταράσιε, τῆς ἱερουργίας σου, τὴν στολὴν ἐποίκιλας, τῶν ἀρετῶν τοῖς χρώμασι, καὶ ταῖς λαμπρότησι. διὸ καὶ ἱερουργεῖς κραυγάζων· σὲ ὑπερυψοῦμεν, Χριστὲ εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Ὑπὸ τῆς αὐτοῦ φιλανθρωπίας, καὶ μόνης εὐσπλαγχνίας τε καὶ ἀγαθότητος, τοῦ πατρὸς ὁ σύνθρονος, Λόγος δυσωπούμενος, ἐκ σοῦ σαρκὶ γεγέννηται θεοχαρίτωτε· ἵνα τὴν γεωθεῖσαν ἀνθρώπων, φύσιν οὐρανώσῃ, ὡς μόνος εὐεργέτης.

Ὁ Εἱρμός.

Παῖδας εὐαγεῖς, ἐν τῇ καμίνῳ, ὁ τόκος » τῆς Θεοτόκου διεσώσατο, τότε μὲν τυπού» μενος, νῦν δὲ ἐνεργούμενος, τὴν οἰκουμένην » ἅπασαν, ἐγείρει ψάλλουσαν· τὸν Κύριον » ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψοῦτε, εἰς πάν» τας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Ἅπας γηγενής.

Ἔμπνους ὡς εἰκών, ἢ στήλη Ταράσιε, ζῶσα προκείμενος, ἀρετῶν καὶ πίστεως, βοᾷς ἀπαύστως ἔργοις καὶ λόγοις σοφέ, καὶ πρὸς οἰκείαν μίμησιν, πάντας προτρέπῃ πιστούς· διὰ τοῦτο μνήμη ἀθανάτωσε, οἱ πρὸς σὲ ἀφορῶντες γεραίρουσιν.

Γνῶσιν ἀληθῆ, πλουτίσας τὴν ποίμνην σου, πάτερ Ταράσιε, ἀπειθεῖς ἐγύμνωσας, τῆς ψευδωνύμου γνώσεως, ὅσιε, καὶ ἀπορεῦντας ἔδειξας ἢ πενομένους αὐτούς· διὰ τοῦτο, ἀληθείας κήρυκα, οἱ πιστοί σε ἀξίως δοξάζομεν.

Ἄρας πρὸς Θεόν, τὰς χεῖρας καὶ ὄμματα, πάτερ Ταράσιε, νοητοὺς κατέβαλες, καὶ αοράτους, καὶ πολεμίους ἐχθρούς, ἢ ἐτροπώσω φάλαγγας τὰς τῶν αἱρέσεων, ἢ τὴν ποίμνην, τοῦ Χριστοῦ ἀλώβητον, ὀρθοδοξίας εἰς γῆν διεβίβασας.

Θεοτοκίον.

Νέφη τῶν παθῶν, ἁγνὴ καὶ τῶν θλίψεων διασκεδάσασα, αἴγλῃ εὐφροσύνης σου, καὶ θυμηδίας ἡμᾶς κατέλαμψον· καὶ τῆς εἰρήνης αἴτησαι, τὸν φωτοδότην Χριστόν, ἐναυγάσαι, πάντας τοὺς ὑμνοῦντάς σε, καὶ τῇ θείᾳ σου σκέπῃ περίσωζε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἅπας γηγενὴς σκιρτάτω τῷ πνεύματι λαμ» παδουχούμενος, πανηγυριζέτω δέ, ἀΰλων » νόων φύσις γεραίρουσα, τὴν ἱερὰν πανήγυ» ριν τῆς Θεομήτορος, ἢ βοάτω· χαίροις παμ» μακάριστε, Θεοτόκε ἁγνὴ ἀειπάρθενε.

Ἐξαποστ. Τοῖς μαθηταῖς συνέλθωμεν.

Θεουργικαῖς ἐλλάμψεσι, τῶν ἐν σοὶ χαρισμάτων, καταφαιδρύνεις πάνσοφε, τὴν Χριστοῦ ἐκκλησίαν, Ταράσιε θεοκῆρυξ. τῷ γὰρ κρείττονι πάτερ, τὸ χεῖρον δουλωσάμενος, θεῖον ἔσοπτρον ὤφθης, τῆς τριφεγγοῦς, καὶ σεπτῆς θεότητος ἱεράρχα, ὑφ' ἧς καταλαμπόμενος, φρυκτωρεῖς κόσμον ὅλον.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Γνώμην βουλὴν καὶ σύνεσιν, νοῦν καρδίαν καὶ σῶμα, ψυχὴν καὶ ἅπαν κίνημα, ἐνεργείας ἐνθέου, εἰς σὲ ἐθέμην Παρθένε. σύ με φρούρει καὶ σκέπε, ἐξ ἀοράτων Δέσποινα, ἢ ἐχθρῶν ὁρωμένων, τὸ πονηρόν, τῶν ἁμαρτιῶν μου λύουσα χρέος. ὡς θεομήτωρ πάντα γάρ, ὅσα θέλεις ἀνύεις.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, ὡς συνήθως καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, ὕμνοι εἰς ἱεράρχας.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΣΤ'.

Τοῦ ἁγίου Πορφυρίου, Ἐπισκόπου Γάζης.

Ἑσπέρας εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. προσόμοια.

Ἦχος δ'. Τῶν οὐρανίων ταγμάτων.

Τοῖς τῶν δακρύων σου ῥείθροις μάκαρ Πορφύριε, τὸν τῆς ψυχῆς καθάρας, ῥύπον ἔσβεσας φλόγα, παθῶν τῆς ἁμαρτίας, καὶ τὴν στολήν, ἐν πορφύρᾳ χρωννύμενος, ἐν οὐρανίοις παλεύῃ διὰ παντός, εἰς αἰῶνας ἀγαλλόμενος.

Ὀρθοδοξίας ἐμπρέπων θείοις ὑψώμασιν, ἀρχιερέων κλέος, τῇ λυχνίᾳ ἐτέθης, ὡς ἄξιος ἐργάτης, μισθὸν ἀληθῶς, τῶν σῶν πόνων δρεπ

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

πόμενος, καὶ διὰ τοῦτο χαρίσματα ἐκ Θεοῦ, ἐκομίσω παμμακάριστε.

Ὁ μυστηπόλος τῆς κάτω, φρικτῆς τραπέζης ἐκεῖ, ἐν οὐρανοῖς Κυρίῳ, τὴν θυσίαν προσφέρει, τὴν ἄϋλον καὶ θείαν, ἀΰλως ἀεί, ἐποπτεύων ἡμᾶς ταῖς αὐτοῦ, πρὸς τὴν ἁγίαν Τριάδα πρεσβευτικαῖς, ἱκεσίαις ὁ Πορφύριος.

Δόξα καὶ νῦν Θεοτοκίον ὅμοιον.

Παραπτωμάτων πελάγει κλυδωνιζόμενος, τῷ γαληνῷ λιμένι τῆς ἀχράντου πρεσβείας, τῆς σῆς Θεομῆτορ, προσπεφευγώς, ἀνακράζω σοι· σῶσόν με, τὴν κραταιάν σου ὀρέξασα δεξιάν, τῷ οἰκέτῃ σου πανάμωμε.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ἰδοὺ κατεῖδον ῥομφαίαν τὴν διελθοῦσάν μου, νῦν τὴν καρδίαν τέκνον, ὡς προεῖπόν μοι πάλαι, ὅτε σε ἑώρων, πάντων Υἱῶν, γηγενῶν ὡραιότερον. τῷ γὰρ σταυρῷ ἑκουσίως μετὰ λῃστῶν, ὡς κακοῦργος ἀπῃώρησαι.

Εἰς τὸν Ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν ὁ Κανὼν οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τὸ πορφυρίζον ποιμένων ἄνθος σέβω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. δ΄. Ἄσωμεν τῷ Κυρίῳ.

Ταύτην τὴν φωτοφόρον, μνήμην σου γεραίροντι Πορφύριε, φωτοφόρον μοι αἴγλην, οὐρανόθεν δοθῆναι ἱκέτευε.

Ὅλον ἀπὸ σπαργάνων, σεαυτὸν Κυρίῳ προσανέθηκας, καὶ αὐτῷ ἐκολλήθης, καὶ ψυχῇ καὶ καρδίᾳ Πορφύριε.

Πάθη προθανατώσας, πάντα δι' ἀσκήσεως Πορφύριε, ἱερεὺς ἀνεδείχθης, τοῦ ζωῆς καὶ θανάτου δεσπόζοντος.

Θεοτοκ.

Ὄμβρον εἰσδεξαμένη, σοῦ ἐν τῇ νηδύϊ τὸν οὐράνιον Θεοτόκε Παρθένε, ἁμαρτίας τοὺς ὄμβρους ἐξήρανας.

Ὠδὴ γ΄. Σὺ εἶ τὸ στερέωμα.

Ῥάβδῳ τῶν δογμάτων σου, ἐπὶ νομὰς ζωῆς ὅσιε, τὴν ἱεράν, ποίμνην σου ποιμάνας, τῷ Θεῷ εὐηρέστησας.

Φέγγει θείας γνώσεως, τοὺς ἐν νυκτὶ δεινῶν ὅσιε, φωταγωγῶν, ἔδειξας ἡμέρας, κοινωνοὺς διὰ πίστεως.

Ὕψει διαπρέποντα, τῶν ἀρετῶν Θεὸς τέθεικεν, ἐν ὑψηλῷ, πάντοτε λυχνίᾳ, τοὺς πιστοὺς καταυγάζοντα.

Θεοτοκ.

Ῥυσαίμε πρεσβείαις σου, τῶν τοῦ ἐχθροῦ βελῶν ἄχραντε, καὶ λογισμῶν τῶν ἐπεμβαινόντων, ἀφειδῶς τῇ καρδίᾳ μου.

Ὁ Εἱρμός.

Σὺ εἶ τὸ στερέωμα, τῶν προστρεχόντων σοι Κύριε. σὺ εἶ τὸ φῶς, τῶν ἐσκοτισμένων. καὶ ὑμνεῖ σε τὸ Πνεῦμά μου.

Κάθισμα. Ἦχος α΄. Τάχυ προκατάλαβε.

Ἐν πέτρᾳ τῆς πίστεως, ἐρηρεισμένος σοφέ, τὴν πέτραν ἐπόθησας, ἣν πάλαι εἶδε Δανιήλ, Χριστὸν τὸν Θεὸν ἡμῶν. ὑψώσας τὴν φωνήν σου. καὶ τὸν νοῦν πρὸς τὸν Κτίστην· ἔβαλες τοὺς ὀχλοῦντας, τῇ σαρκὶ πολεμίους, τῇ σῇ σφενδόνῃ Γάζης ὁ σεπτός, Πρόβολος Πάτερ Πορφύριε.

Δόξα, καὶ νῦν, Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ἐκαίνισας ἄχραντε, τῷ θείῳ τόκῳ σου, φθαρεῖσαν τοῖς πάθεσι, τῶν γηγενῶν τὴν θνητήν, οὐσίαν καὶ ἤγειρας, πάντας ἐκ τοῦ θανάτου πρὸς ζωὴν ἀφθαρσίας. ὅθεν σε κατὰ χρέος, μακαρίζομεν πίστει, Παρθένε δεδοξασμένη ὡς προεφήτευσας.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Παρθένε πανάμωμε, μήτηρ Χριστοῦ τοῦ Θεοῦ, ῥομφαία διῆλθέ σου, τὴν παναγίαν ψυχήν, ἡνίκα σταυρούμενον, ἔβλεψας ἑκουσίως, τὸν Υἱὸν καὶ Θεόν σου· ὅνπερ εὐλογημένη, δυσωποῦσα μὴ παύσῃ συγχώρησιν πταισμάτων, ἡμῖν δωρήσασθαι.

Ὠδὴ δ΄. Εἰσακήκοα Κύριε.

Εὐχαριστῶν σῷ γεννήτορι, Λόγον διαγγέλλων

τοῖς ματαιόφροσι, πρὸς εὐσέβειαν ἐζώγρησας, καὶ Θεῷ τῶν ὅλων καθιέρωσας.

Ζωτικαῖς ἐπιπνεύσεσι, τὴν προτελευταίαν ὥραν ἐγγίζουσαν, ἱερώτατε ἐζώωσας, εἰς πολλῶν καὶ ταύτης ἀναγέννησιν.

Ὁλονύκτοις δεήσεσι, καὶ ταῖς πανημέροις ὁσίαις στάσεσι, τὴν καρδίαν ἀπετέλεσας, τοῦ Θεοῦ τῶν ὅλων καταγώγιον. Θεοτ.

Νεκρωθέντα με Πάναγνε, πάλιν ἀνεζώωσας ὡς κυήσασα, τὴν ζωὴν τὴν ἐνυπόστατον, τὸν Υἱὸν καὶ Λόγον τοῦ γεννήτορος.

Ὠδὴ ς'.

Πρόρριζον τεμών, τὴν φιλήδονον ἄκανθαν, ἐκαρποφόρησας τὸν ἄσταχυν, τῆς εὐσεβείας ἱεράρχα πανσεβάσμιε.

Ὄμβροις σῶν εὐχῶν, οὐρανὸν σοφὲ διήνοιξας, καὶ ὑετὸν τῇ γῇ διένειμας, αἱρετιζόντων ἀποπνίξας τὰ ζιζάνια.

Ἴθυνας ῥοπῇ, θείου Πνεύματος ὁλόκληρον, λαὸν καὶ πόλιν εἰς λιμένα ζωῆς, διεκφυγόντας ἀθεΐας τὸ κλυδώνιον.

Θεοτοκίον.

Μόνην γενεῶν, ἐκ πασῶν σε ἐξελέξατο, ὁ πλαστουργὸς, καὶ ἀναπλάττει ἡμᾶς, ἐν σοὶ οἰκήσας, Θεοτόκε ἀειπάρθενε.

Ὠδὴ ς'. Τὴν δέησιν ἐκχεῶ.

Ἐφέσεως ἀληθοῦς ἐπέτυχες, ἐγκρατείᾳ ταπεινώσας τὰ πάθη, καὶ πρὸς Θεὸν προσεχώρησας χαίρων, καὶ ὀρεκτῶν ἀκροτάτῳ παρίστασαι, Πορφύριε ἱεραρχῶν, καὶ ποιμένων κανὼν ἀκριβέστατος.

Νυγείσης σου τῆς ψυχῆς τὸ ὡραῖον, καθωράθη ἐν σταυρῷ ἡπλωμένος, ὁ ὑψωθεὶς ἐν αὐτῷ ἑκουσίως, καὶ τὴν αὐτοῦ φυλακὴν ἐγχειρίζει σοι, ἐμφαίνων σοι τὴν πρὸς αὐτὸν, καὶ στοργὴν, καὶ τελείαν οἰκείωσιν.

Ὡς Πέτρου τοῦ κορυφαίου τὸν ζῆλον, καὶ τὴν πίστιν θεηγόρε πλουτίσας, τῷ τμητικῷ, εὐσεβείας σου λόγῳ, τὸ κακουργὸν ἐθανάτωσας γύναιον, τοῦ Μάνεντος φθοροποιὰ, δολερῶς ὑποσπεῖρον διδάγματα. Θεοτοκ.

Νεκρώσει τε καὶ φθορᾷ ὑπαχθέντα, τὸν πρωτόπλαστον Παρθένε Μαρία, τὸν νεκρωτὴν, τοῦ θανάτου τεκοῦσα, εἰς ἀφθαρσίαν μετήγαγες ἄχραντε, καὶ ἔδειξας τοὺς γηγενεῖς, οὐρανίους Θεὸν σωματώσασα. Ὁ Εἱρμός.

Τὴν δέησιν ἐκχεῶ πρὸς Κύριον, καὶ αὐτῷ ἀπαγγελῶ μου τὰς θλίψεις· ὅτι κακῶν, ἡ ψυχή μου ἐπλήσθη, καὶ ἡ ζωή μου τῷ ᾅδῃ προσήγγισε, καὶ δέομαι ὡς Ἰωνᾶς· ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Κοντάκιον. [illegible] Ταῖς τῶν αἱμάτων.

Ἱερωτάτοις σου τρόποις κοσμούμενος, ἱερωσύνης στολαῖς κατηγλάϊσαι, παμμάκαρ θεόφρον Πορφύριε, καὶ ἰαμάτων ἐμπρέπεις ὑψώμασι, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Ὁ Οἶκος.

Ὑπεραστράπτει πλέον ἡλίου, Πορφυρίου ἡ μνήμη τοῦ σοφοῦ, ἀστραπαῖς θαυμάτων, πᾶσαν τὴν κτίσιν φωταγωγοῦσα, καὶ διώκουσα πλάνην τὴν τῶν εἰδώλων, καὶ τοὺς πιστοὺς σελαγίζουσα πάντας εὐφραίνει. Θεῷ γὰρ εὐαρεστήσας ἐπὶ γῆς, τῶν σημείων ἀπείληφε τὴν χάριν, πάντας ἰώμενος, παρεστὼς τῇ Τριάδι ὁλόφωτος, πρεσβεύων ἀπαύστως ὑπὲρ πάντων ἡμῶν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ΚΣΤ', Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Πορφυρίου, ἐπισκόπου Γάζης.

Στίχ. Ὦ τίς παρέλθῃ, τίς δὲ καὶ παραδράμῃ

Τὸν Πορφύριον, ἐκ βίου;

Πορφύρεον νέκυν ἔκρυψε χθὼν εἰκάδι ἕκτῃ.

Οὗτος ὥρμητο ἐκ τῆς Θεσσαλονικέων πόλεως, υἱὸς ὑπάρχων γονέων εὐσεβῶν καὶ πλουσίων. Ἀπάρας δὲ ἐκ τῆς Μακεδονίας, εἰς Αἴγυπτον ἔρχεται· κἀκεῖσε εἰς Σκήτην εἰσελθὼν, τὸν μονήρη βίον ἐνδύεται· καὶ μετὰ πέντε χρόνους εἰς Ἱεροσόλυμα παραγίνεται, καὶ πολλοὺς τῷ λόγῳ καταφωτίζει. Διὸ χειροτονεῖται πρεσβύτερος ὑπὸ Πραϋλίου πατριάρχου Ἱεροσολύμων.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

καὶ ὑπὸ Ἰωάννου ἐπισκόπου Καισαρείας τῆς Παλαιστίνης μετὰ καὶ ἄλλων ἐπισκόπων ἐπίσκοπος Γάζης χειροτονεῖται. Ἔνθα πολλὰς δυνάμεις θαυμάτων τελέσας, ἐπιστηρίζει μὲν τοὺς πιστούς, καὶ πολλοὺς τῶν ἀπίστων στρέφει πρὸς θεογνωσίαν. Ἀπαίρει δὲ πρὸς Κωνσταντινούπολιν ὑπὸ τῶν κρατούντων τῆς χώρας, τοὺς πιστοὺς ἀδικουμένους ὁρῶν· καὶ ἐντυχὼν τῷ ἁγίῳ Ἰωάννῃ τῷ Χρυσοστόμῳ, καὶ διηγησάμενος τὰ καθ' αὐτὸν δι' ὃ παρῆν, παραδίδοται ὑπ' αὐτοῦ Ἀμαντίῳ τῷ Κουβικουλαρίῳ· οὗτινος ἀναδιδάξαντος τὰ περὶ αὐτὸν τὴν βασιλίδα, ἐδέξατο αὐτὸν εὐμενῶς· καὶ ἀναφέρει τῷ βασιλεῖ ἡ Αὐγοῦστα τὴν τοῦ ὁσίου ἐνδημίαν καὶ πρόῤῥησιν περὶ τοῦ μέλλοντος παιδὸς ἄῤῥενος τίκτεσθαι. Ὁ δὲ ἐγαλλίασεν ἐπὶ τούτῳ, τὰ εὐχαριστήρια τῷ Θεῷ προσφέρων. Εἶτα τίκτει ἡ βασίλισσα τὸν νέον Θεοδόσιον, καὶ προσκαλεσαμένη τὸν ὅσιον, εὐλογεῖται παρ' αὐτοῦ, καὶ συντίθεται πάντα πληροῦν κατὰ τὴν τοῦ ὁσίου θέλησιν, καὶ τὸν βασιλέα πρὸς τοῦτο παρακαλεῖ. Ὁ δὲ βασιλεὺς ἐδυσχέραινε λέγων· διωχθῆναι τοὺς εἰδωλολάτρας οὐ δυνατόν, διὰ τὴν πολλὴν τούτων συνέλευσιν. Ἡ δὲ φησὶ πρὸς τὸν βασιλέα· βαρεῖα μὲν ἡ αἴτησις δέσποτα, βαρυτέρα δὲ ἡ παραίτησις. Διὸ καὶ ἐπινεύει ὁ βασιλεὺς εἰς πέρας ἐκβῆναι τὰ αἰτήματα, καὶ ἐκπέμπεται προστάγματα κατὰ τῶν αἱρετικῶν, κελεύοντα τούτους ἐκδιωχθῆναι πάντας ἀπὸ τῆς Γάζης. Ὁ δὲ μακάριος Πορφύριος κομίζεται παρὰ τῆς Αὐγούστης χρυσοῦ κεντηνάρια δύο, χάριν κτίσεως ἐκκλησίας, καὶ λόγῳ δαπάνης νομίσματα διακόσια. Καὶ καταλαβὼν τὴν αὐτοῦ ἐκκλησίαν, τοὺς μὲν ἄλλους πάντας ναοὺς τῶν εἰδώλων κατέστρεψε, καὶ τοὺς εἰδωλολάτρας ἀπήλασε· τὸν δὲ ναὸν τοῦ Μαρνᾶ πυρὶ κατακαύσας, ἀνήγειρεν ἐκκλησίαν κατὰ τὸ σχῆμα, ὃ διετάξατο αὐτῷ ἡ βασίλισσα Εὐδοξία. Διαπρέψας οὖν ὁσίως ἐν τῇ αὐτῇ ἐκκλησίᾳ, καὶ θαύματα πλεῖστα ἐργασάμενος ἐν ἔτεσιν εἰκοσιτέσσαρσι καὶ μησὶν ἕνδεκα καὶ ἡμέραις ὀκτώ, πρὸς Κύριον ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῆς ἁγίας μάρτυρος Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος, ᾗ ὡμίλησεν ὁ Χριστὸς ἐν τῷ φρέατι, καὶ τῶν σὺν αὐτῇ.

Στίχ. Ὕδωρ λαβεῖν ἔλθοῦσα τὸ ζωηφόρον γύναι,
Τὸ ζῶν ἀπαντλεῖς, ἐκ ῥύπους ψυχῆς πλύνεις.
Ἕτεροι στίχοι εἰς τὴν αὐτήν.

Ῥίπτουσι σὲ τὴν Σαμαρεῖτιν εἰς φρέαρ,
Τὴν ἐκ φρέαρ σοι συλλαλήσασαν Λόγε.

Τῷ καιρῷ Νέρωνος τοῦ βασιλέως Ῥωμαίων διωγμὸς μέγας ἐκινήθη κατὰ τῶν χριστιανῶν. Μετὰ γὰρ τὴν μαρτυρίαν τῶν κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου ἐπιμελῶς τοὺς τούτων ἐζήτουν μαθητάς. Τότε ἡ ἁγία Φωτεινή, σὺν Ἰωσῇ τῷ υἱῷ αὐτῆς, ἐν Καρθαγένῃ πόλει τῆς Ἀφρικῆς οὖσα, ἐκήρυττε τὸ Εὐαγγέλιον τοῦ Χριστοῦ μετὰ παῤῥησίας. Βίκτωρ δὲ ὁ ἕτερος αὐτῆς υἱὸς καὶ πρεσβύτερος, μεγάλως εὐδοκιμήσας ἐν πολέμῳ τῶν Ἀβάρων κατὰ Ῥωμαίων ἐπιστρατευομένων, μετὰ τοῦτο ὑπὸ τοῦ βασιλέως ἐν Ἰταλίᾳ στρατηλάτης πέμπεται, πάντας τοὺς ἐκεῖσε χριστιανοὺς κολάζειν κελευσθείς. Σεβαστιανὸς δὲ ὁ δοὺξ ἀκούσας ταῦτα, οἶδα ἐγὼ ἀκριβῶς, στρατηλάτα, φησί, χριστιανόν σε ὄντα, καὶ τὴν σὴν μητέρα μετὰ Ἰωσῆ τοῦ ἀδελφοῦ σου τῷ Πέτρῳ ἀκολουθῆσαι· ἀλλὰ τὸ κελευσθέν σοι ὑπὸ τοῦ βασιλέως ποίει ἐπιμελῶς, ἵνα μὴ κατὰ ψυχὴν κινδυνεύσῃς. Καὶ ὁ Βίκτωρ· ἐγὼ τοῦ ἐπουρανίου βασιλέως καὶ Θεοῦ μου τὸ θέλημα ποιεῖν βούλομαι· τὸ μέντοι δὲ τοῦ βασιλέως πρόσταγμα, ὅσον ἐπὶ τὸ τοὺς χριστιανοὺς κολάζειν, οὐδὲ ἀκοῦσαι ἀνέχομαι. Ὁ δὲ δούξ, ὡς γνησίῳ φίλῳ μου συμβουλεύω σοι, ἀπεκρίνατο, εἰ γὰρ ὡς ἐν προεδρίᾳ καθήμενος, τοὺς ἐπιγινωσκομένους χριστιανοὺς ἀνακρίνεις καὶ κολάζεις, καὶ τὸν βασιλέα θεραπεύσεις, καὶ τὰ τῶν χριστιανῶν χρήματα κερδανεῖς· ἀλλὰ καὶ τῇ μητρί σου καὶ τῷ ἀδελφῷ σου μήνυσον, ἵνα μὴ παῤῥησιάζωνται διδάσκοντες τοὺς Ἕλληνας τὴν πάτριον ἀρνεῖσθαι θρησκείαν, καὶ κινδυνεύσωσι καὶ σὺ δι' αὐτῶν ἀπολέσῃς· κρατεῖν δὲ τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν ὡς βούλονται. Καὶ ὁ Βίκτωρ, μὴ γένοιτό μοι τοῦτο ποιῆσαι, ἵνα ἐγὼ τιμωρήσωμαι χριστιανόν, ἢ λάβω τι ἐξ αὐτοῦ, ἢ συμβουλεύσω τῇ μητρί μου ὡς σὺ φῄς, ἢ τῷ ἀδελφῷ μου μὴ κηρύσσειν, ὅτι ὁ Χριστὸς Θεός ἐστιν· ἀλλὰ κἀγὼ κήρυξ μᾶλλον Χριστοῦ εἰμι, καὶ ἔτι γενήσομαι ὥσπερ ἐκεῖνοι. Ὁ δὲ δούξ· ἐγὼ μέν, ἀδελφέ, τὰ συμφέροντα, φησί, συμβουλεύω σοι· αὐτὸς δὲ ὄψει τί γενήσεται. Τοῦτο εἰπὼν ὁ δούξ, εὐθέως ἐπηρώθη τὰς ὄψεις, καὶ πεσὼν ἐπὶ τῆς γῆς ἀπὸ τῆς ἄγαν σφοδρότητος καὶ δριμείας ὀδύνης τῶν ὀφθαλμῶν αὐτοῦ, ἄφωνος ἔμεινεν. Ἄραντες δὲ αὐτὸν οἱ παρεστῶτες, ἔθηκαν ἐπὶ κλίνης, καὶ ἔμεινεν ἡμέρας τρεῖς μηδόλως λαλήσας· κατὰ δὲ τὴν τρίτην ἡμέραν ἀνεβόησε φωνῇ μεγάλῃ λέγων· εἷς ὁ Θεὸς ὁ τῶν χριστιανῶν. Εἰσελθὼν δὲ ὁ Βίκτωρ πρὸς αὐτὸν εἶπε· τί οὕτως ἀθρόως μετεβλήθης; Ὁ δέ, προσκαλεῖταί με ὁ Χριστός, ἔφη, γλυκύτατε Βίκτωρ. Καὶ εὐθέως κατηχηθεὶς ὑπ' αὐτοῦ ἐβαπτίσθη· καὶ ἀνελθὼν ἐκ τοῦ ὕδατος, παραχρῆμα ἀνέβλεψε καὶ ἐδόξασε τὸν Θεόν. Ἰδόντες δὲ οἱ ἄλλοι τὸ παράδοξον τοῦ θαύματος, ἐφοβήθησαν, μή ποτε καὶ αὐτοὶ τὰ παραπλήσια πάθωσιν ἀπιστοῦντες, καὶ προσελθόντες ἐβαπτίσθησαν. Μετὰ δὲ ταῦτα ἠχὼ εἰς τὰς ἀκοὰς Νέρωνος ἦλθεν, ὅτι ὁ Βίκτωρ ὁ στρατηλάτης Ἰταλίας, καὶ Σεβαστιανὸς ὁ τῆς αὐτῆς πόλεως δούξ, κηρύσσουσι τὸ κήρυγμα Πέτρου καὶ Παύλου, καὶ πάντας προσάγουσι τῷ Χριστῷ· ἀλλὰ καὶ ἡ τοῦ στρατηλάτου μήτηρ Φωτεινή, σὺν Ἰωσῇ τῷ υἱῷ αὐτῆς ἐν Καρθαγένῃ, διαλ-

θύοντες, τὰ ὅμοια πράττουσι. Ταῦτα ἀκούσας ὁ βασιλεὺς, καὶ τῷ θυμῷ ὑπερζέσας, ἀπέστειλε στρατιώτας ἐν Ἰταλίᾳ ἀναγαγεῖν τοὺς ἐκεῖσε χριστιανοὺς ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας. Ὤφθη δὲ αὐτοῖς ὁ Κύριος λέγων· Δεῦτε πρός με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι, κἀγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς· μὴ φοβεῖσθε, ἐγὼ μεθ' ὑμῶν εἰμι, καὶ ἡττηθήσεται ὁ Νέρων μετὰ τῶν σὺν αὐτῷ. Καὶ πρὸς τὸν Βίκτωρα φησί· Φωτεινὸς ἔσται τὸ ὄνομά σου ἀπὸ τοῦ νῦν· πολλοὶ γὰρ διὰ σοῦ φωτισθέντες προσενεχθήσονταί μοι· Σεβαστιανὸν δὲ ὁ σὸς ἐνισχυσάτω λόγος ἐν τῷ μαρτυρίῳ, καὶ μακάριος ὃς ἕως τέλους ἀγωνίσεται. Καὶ ταῦτα εἰπὼν ὁ Κύριος, ἀνῆλθεν εἰς τοὺς οὐρανούς. Ἀπεκαλύφθη δὲ καὶ τῇ ἁγίᾳ Φωτεινῇ τὰ μέλλοντα αὐτῇ συμβαίνειν. Καὶ ἀπάρασα ἀπὸ Καρθαγένης μετὰ πλήθους χριστιανῶν, κατέλαβε τὴν μεγάλην Ῥώμην. Καὶ ἐσείσθη πᾶσα ἡ πόλις λέγουσα, τίς ἐστιν αὕτη; Ἡ δὲ μετὰ παῤῥησίας ἐκήρυττε τὸν Χριστόν. Ἤχθη δὲ καὶ Φωτεινὸς ὁ υἱὸς αὐτῆς μετὰ Σεβαστιανοῦ ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν. Ἡ δὲ ἁγία Φωτεινὴ προσλαβοῦσα αὐτὸν παρέστη τῷ Νέρωνι μετὰ Ἰωσῆ καὶ τῶν σὺν αὐτῇ. Εἶπε δὲ ὁ Νέρων πρὸς αὐτήν· τί παραγέγονατε πρὸς ἡμᾶς; Ἡ ἁγία εἶπε· διὰ τὸ διδάξαι σε τὸν Χριστὸν σέβεσθαι. Οἱ παρεστῶτες εἶπον· Σεβαστιανὸς ὁ δοὺξ καὶ Βίκτωρ ὁ στρατηλάτης, οἱ τοῖς θεοῖς ἀπειθοῦντες, ἥκουσιν ἀπὸ Ἰταλίας. Ὁ βασιλεὺς ἔφη, ἀχθήτωσαν. Εἰσαχθέντων δὲ αὐτῶν πρὸς τὸν βασιλέα, λέγει αὐτοῖς· τί ἀκήκοα περὶ ὑμῶν; Οἱ ἅγιοι εἶπον· ὅσα περὶ ἡμῶν ἀκήκοας, ὦ βασιλεῦ, ἀληθῆ εἰσι. Καὶ ὃς ἀπειλήσας πρὸς τοὺς ἁγίους, ἀρνεῖσθε καὶ ὑμεῖς τὸν Χριστόν, φησίν, ἢ [illegible] ἀποθανεῖν; Καὶ ἡ ἁγία εἶπε· μὴ γένοιτο ποτέ, ὦ ἄναξ (τὸ ὄμμα εἰς οὐρανὸν ἄρασα,) ἀποστῆναι τῆς πρὸς σὲ ἡμῶν πίστεως καὶ ἀγάπης. Καὶ πάλιν ὁ Νέρων εἶπε· τίνες καλεῖσθε ὑμεῖς; Ἡ ἁγία εἶπεν· ἐγὼ μὲν ὑπὸ τοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ μου Φωτεινὴ ἐκλήθην· αἱ δὲ ἀδελφαί μου, ἡ μὲν πρώτη ἡ μετ' ἐμὲ γεννηθεῖσα καλεῖται Ἀνατολή· ἡ δὲ δευτέρα Φωτώ· ἡ τρίτη, Φωτίς· ἡ τετάρτη, Παρασκευή· καὶ ἡ πέμπτη, Κυριακή· οἱ δὲ υἱοί μου οὗτοι, ὁ πρῶτος Βίκτωρ, ὃς ἐκλήθη ὑπὸ τοῦ Κυρίου Φωτεινός· ὁ δὲ δεύτερος ὁ σὺν ἐμοί, Ἰωσῆς. Καὶ ὁ Νέρων· πάντες συνεφωνήσατε τιμωρηθῆναι, καὶ ὑπὲρ τοῦ Ναζωραίου ἀποθανεῖν; Ἡ ἁγία εἶπε· πάντες ὑπὲρ αὐτοῦ χαίροντες καὶ ἀγαλλιώμενοι ἀποθνήσκομεν. Τότε κελεύσαντος τοῦ βασιλέως, σφύραις σιδηραῖς κατακλασθῆναι τοὺς [illegible] δακτύλους αὐτῶν. Ἀχθέντες δὲ ἐπὶ τὸ βῆμα, [illegible] οἱ ἅγιοι τὰς χεῖρας αὐτῶν [illegible] ἐπὶ [illegible] σφαγῆς [illegible]. Καὶ [illegible] ἀπὸ [illegible] λάγχησαν οἱ τύπτοντες· οἱ δὲ ἅγιοι οὐδόλως ᾐσθάνοντο τῆς κολάσεως. Καὶ ἀκούσας ὁ Νέρων ἐταράχθη, καὶ προσέταξεν ἐκκοπῆναι τὰς χεῖρας αὐτῶν. Καὶ αὐτίκα τὴν ἁγίαν κρατήσαντες, καὶ τὰς χεῖρας δεσμεύσαντες, καὶ τῷ ἄκμονι ἐπιθέντες, τῶν ξιφῶν ἐπελάβοντο. Καὶ [illegible] τῶν χειρῶν τῆς ἁγίας Φωτεινῆς πυξ τῶν ξιφῶν ἐπιφορᾶς ἅπαξ καὶ τρὶς δήμιοι ἐπαγαγόντες, ἤνυσαν μὲν οὐδέν, [illegible] δὲ ἔπεσον ὡσεὶ νεκροί. Ἡ δὲ ἁγία ἀβλαβὴς διατηρηθεῖσα, εὐχαριστήσασα τῷ Θεῷ, προσηύχετο λέγουσα· Κύριος ἐμοὶ βοηθός, καὶ οὐ φοβηθήσομαι τί ποιήσει μοι ἄνθρωπος. Τοίνυν ἤρξατο ὁ βασιλεὺς ἀπορεῖν καὶ διαλογίζεσθαι περὶ τούτων, τί ποιήσει, καὶ γενήσεται ἡττηθεὶς καὶ κύριος τῶν ἁγίων. Καὶ τούτους μὲν ἐν τῇ [illegible] φυλακῇ ἐμβληθῆναι κελεύει, τὴν δὲ ἁγίαν Φωτεινὴν μετὰ τῶν πέντε ἀδελφῶν αὐτῆς ἀπενεχθῆναι ἐν τῷ χρυσῷ αὐτοῦ κουβουκλείῳ, καὶ τεθῆναι δι' αὐτὰς ἑπτὰ χρυσᾶς κλίνας, καὶ δίφρους ἑπτὰ χρυσοῦς, καὶ τράπεζαν· καὶ τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Δομνῖναν προσέταξεν εἰσελθεῖν, καὶ συνεῖναι μετ' αὐτῶν μετὰ καὶ τῶν θεραπαινίδων αὐτῆς, καὶ πρὸ ὀφθαλμῶν αὐτῶν τεθῆναι χρήματα πολλά, καὶ κόσμια χρυσᾶ, ἐσθῆτάς τε χρυσᾶς, καὶ ζώνας. Ἰδοῦσα δὲ τὴν παῖδα Δομνῖναν ἡ ἁγία Φωτεινή, εἶπε· χαῖρε ἡ τοῦ Κυρίου μου νύμφη. Ἡ δὲ καὶ αὐτή· χαῖρε καὶ σύ, κυρία μου, ἡ λαμπὰς τοῦ Χριστοῦ. Ἀκούσασα δὲ ἡ ἁγία Φωτεινὴ τὸ τοῦ Χριστοῦ ὄνομα εἰπούσης, ηὐχαρίστησε τῷ Κυρίῳ, καὶ ἐγκολπισαμένη αὐτήν, ἠσπάσατο. Καὶ κατηχηθεῖσα ἡ θυγάτηρ τοῦ βασιλέως ὑπὸ τῆς ἁγίας μετὰ τῶν ἑκατὸν αὐτῆς θεραπαινίδων, ἐβαπτίσθησαν ὑπὸ τῆς ἁγίας Φωτεινῆς· καὶ ἐκάλεσε τὴν θυγατέρα τοῦ βασιλέως ἀντὶ Δομνίνης Ἀνθοῦσαν. Καὶ εὐθὺς προσέταξεν ἡ μακαρία Ἀνθοῦσα τότε χρυσίον αὐτῆς, καὶ πάντα τὰ ἐν τῷ χρυσῷ κουβουκλείῳ αὐτῆς ὄντα χρήματα δοθῆναι τοῖς πτωχοῖς διὰ χειρὸς Στεφανίδος, τῆς τῶν ἑκατὸν θεραπαινίδων [illegible]. Μαθὼν δὲ ταῦτα ὁ βασιλεύς, καὶ λίαν θυμωθείς, καὶ μέγα σμύξας, ἐκέλευσεν εἶδος [illegible] ἐπὶ ἡμέρας ἑπτά, καὶ ἐν αὐτῇ βληθῆναι τὴν ἁγίαν Φωτεινήν, καὶ πάντας τοὺς σὺν αὐτῇ ἄνδρας τε καὶ γυναῖκας. Καὶ τούτου γενομένου, ἔμειναν ἐν τῷ μέσῳ τῆς [illegible], καὶ ἀβλαβεῖς ἐκ τῆς τοῦ πυρὸς βλάβης διαμείναντες. Μετὰ δὲ τὰς τρεῖς ἡμέρας ὑπολαβὼν ὁ βασιλεύς, ὅτι παρανάλωμα γεγόνασιν οἱ ἅγιοι ὑπὸ τοῦ πυρός, ἐκέλευσεν ἀνοιχθῆναι τὴν κάμινον, καὶ ὡς μὲν εὑρήσειν ἐκεῖσε τὰ ὀστᾶ τῶν ἁγίων [illegible] τῷ [illegible]. Καὶ ἀνοίξαντες οἱ [illegible] πάντας [illegible] ζῶντας καὶ [illegible] καὶ ἐξέστησαν ἐπὶ τῷ παραδόξῳ θαύματι, ὅτι

οὐχ ἥψατο αὐτῶν καθόλου τὸ πῦρ. Ὡς δὲ ἤκουσαν καὶ εἶδον ἅπαντες οἱ τῆς πόλεως Ῥώμης τὸ παράδοξον τοῦτο θαῦμα, ἐξεπλάγησαν δοξάζοντες καὶ αὐτοὶ τὸν Θεόν. Ὡς δὲ ὁ βασιλεὺς τοῦ τοιούτου θαύματος κατήκοος ἐγένετο, ἀναιρετικὰ φάρμακα ἐκέλευσε δοθῆναι αὐτοῖς. Καὶ προσελθόντος Λαμπαδίου τοῦ μάγου καὶ συγκεράσαντος τὸ φάρμακον, δίδωσι τῇ ἁγίᾳ Φωτεινῇ πρότερον. Ἡ δὲ λαβοῦσα τοῦτο, σοῦ μέν, ἔφη, ἀκαθάρτου τυγχάνοντος, οὐκ ἔχρῆν ἡμᾶς ἅψασθαι τούτου· ἵνα δὲ γνῷς βασιλεῦ καὶ αὐτὸς τὴν δύναμιν τοῦ Χριστοῦ μου, ἰδοὺ ἐγὼ πρώτη τῶν ἄλλων πίομαι ἐν ὀνόματι τοῦ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ καὶ Θεοῦ ἡμῶν, εἶθ' οὕτω καὶ οἱ σὺν ἐμοὶ πάντες. Καὶ πάντων πιόντων καὶ ἀβλαβῶν διατηρηθέντων, ἰδὼν ὁ μάγος ἐξέστη. Καὶ περιβλεψάμενος τὴν ἁγίαν, ἔστι, καὶ δηλητήριον ἄλλο πάνυ, φησί, δόκιμον, καὶ εἰ τοῦτο γευσάμενοι οὐκ ἀποψύξητε τάχιον, πιστεύσω καὶ αὐτὸς τῷ Θεῷ ὑμῶν. Οὗ καὶ προσαχθέντος, καὶ πάντων τοῦ δηλητηρίου γευσαμένων, καὶ μηδὲν δεινὸν πεπονθότων, ἐξέστη ὁ μάγος· καὶ συναγαγὼν εὐθὺς πάσας τὰς βίβλους αὐτοῦ, πυρὶ κατέκαυσε, καὶ πιστεύσας τῷ Χριστῷ ἐβαπτίσθη, μετονομασθεὶς Θεόκλητος. Τοῦτο πάλιν μαθὼν ὁ βασιλεύς, προσέταξεν ἁρπαγῆναι αὐτὸν ἐκ μέσου τῶν ἁγίων, καὶ ἔξω τῶν τειχῶν τῆς πόλεως ἀποτμηθῆναι τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ. Καὶ οὕτω πρὸ τῶν ἄλλων ἐτέλεσε τὸ μαρτύριον ὁ Θεόκλητος, ὑπὲρ Χριστοῦ τὴν κεφαλὴν ἀποτμηθείς. Τοὺς δὲ ἁγίους πάντας σὺν τῇ μεγαλομάρτυρι Φωτεινῇ, ἐκέλευσε νευροκοπηθῆναι. Οὗ γενομένου, καὶ τῶν ἁγίων λοιδορούντων καὶ διαχλευαζόντων τόν τε βασιλέα καὶ τοὺς θεοὺς αὐτοῦ, μόλυβδον καχλάζοντα σὺν τέφρᾳ ποτισθῆναι τὴν ἁγίαν προστάττει· κατὰ δὲ τῶν νώτων τῶν λοιπῶν ἁγίων ἐκχυθῆναι προστάττει. Καὶ τούτου γενομένου, ὡς ἐξ ἑνὸς στόματος οἱ ἅγιοι ἐξεβόησαν· εὐχαριστοῦμέν σοι Χριστὲ ὁ Θεὸς ἡμῶν, ὅτι διὰ τοῦ καχλάζοντος μολύβδου ἐδρόσισας τὰς καρδίας ἡμῶν, ὥσπερ ἀπὸ καύσωνος διψώσας καὶ φλεγμαινούσας. Τότε ὁ Νέρων ἐκπληττόμενος καὶ θαυμάζων ἐκέλευσε τοὺς ἁγίους κρεμασθῆναι, καὶ ξέεσθαι ἀφειδῶς καθ' ὅλου τοῦ σώματος, καὶ λαμπάσι πυρὸς καταφλέγεσθαι. Τούτου δὲ τάχει πολλῷ γενομένου, καὶ τῶν ἁγίων προσευχομένων, καὶ ὑπὸ τῆς θείας χάριτος ἐνισχυομένων, ἐμμανὴς ὁ ἀλάστωρ Νέρων, ἅλας σὺν δριμυτάτῳ ὄξει ἑνωθέν, καὶ κατὰ τῶν μωλώπων τῶν ἁγίων χυθῆναι προστάττει. Προσαχθέντος δὲ τοῦ [illegible] τοῦ τοιούτου πόματος, ὑπὲρ μέλι καὶ κηρίον ἡμῖν ἐμφαίνεται, ἔλεγον. Ἐπὶ πλεῖον οὖν πικρανθείς, ἐκέλευσε τοὺς ὀφθαλμοὺς αὐτῶν ἐξορυχθῆναι. Καὶ ἐκτυφλώσας αὐτούς, καθεῖρξεν ἐν φρουρᾷ ζοφώδει, πλήρει ἑρπετῶν ἀκαθάρτων. Οἱ δὲ ἅγιοι ὕμνουν καὶ ἐδόξαζον τὸν Θεόν. Καὶ τὰ μὲν ἐν τῇ εἱρκτῇ ἰοβόλα θηρία ἀπενεκρώθησαν, καὶ ἡ δυσωδία τῆς εἱρκτῆς εἰς εὐωδίαν μετεβλήθη ἀνυπέρβλητον, καὶ τὸ σκότος ἐγένετο φῶς ὑπέρλαμπρον, καὶ ὁ Χριστὸς ἔστη ἐν μέσῳ τῶν ἁγίων, καὶ λέγει αὐτοῖς· Εἰρήνη ὑμῖν· καὶ κρατήσας τῆς χειρὸς τῆς ἁγίας ἤγειρεν αὐτὴν εἰπών· ὅτι μαθηταί μου ἐστέ, μὴ φοβεῖσθε, ἀλλὰ χαίρετε. Καὶ ἅμα τῷ λόγῳ εὐθέως ἀνέβλεψαν αὐτῶν οἱ ὀφθαλμοί, καὶ ἰδόντες τὸν Κύριον, προσεκύνησαν αὐτόν. Καὶ κατασφραγίσας αὐτοὺς καὶ εἰπών, ἀνδρίζεσθε καὶ ἰσχύετε, αὐτὸς μὲν ἀνῆλθεν εἰς οὐρανούς, ἐκ δὲ τῶν σωμάτων τῶν ἁγίων ὡσεὶ λεπίδες ἐξέπεσον, καὶ ἐγένοντο ὑγιεῖς ὡς τὸ πρότερον. Ὁ δὲ Νέρων ὁ δύστηνος καὶ θεομισὴς ἐκέλευσε προσμεῖναι τοὺς ἁγίους ἐν φυλακῇ χρόνους τρεῖς, ὥστε κακωθῆναι ἐν αὐτῇ, καὶ κακῷ θανάτῳ τὰς ψυχὰς ἀποῤῥῆξαι. Μετὰ δὲ τοὺς τρεῖς χρόνους, ἴδιον οἰκέτην ἔχων ὁ βασιλεὺς κατάκλειστον, προσέταξεν ἐκβληθῆναι τοῦτον· καὶ ὡς εἶδον τοὺς ἁγίους ἐρρωμένους οἱ ἀποσταλέντες, ἀπήγγειλαν τῷ βασιλεῖ, ὅτι οἱ ἐκτυφλωθέντες Γαλιλαῖοι βλέπουσι, καὶ ὑγιεῖς εἰσιν, ἀλλὰ καὶ ἡ φυλακὴ φωταγωγηθεῖσα, καὶ [illegible], μετεποιήθη εἰς οἶκον Θεοῦ, ἐν ᾗ συντρέχοντες οἱ λαοί, βαπτίζονται ὑπ' αὐτῶν, πιστεύοντες εἰς τὸν Θεὸν αὐτῶν. Ταῦτα ἀκούσας ὁ βασιλεὺς ἐξέστη, καὶ ἀποστείλας παρίστησιν αὐτούς, καί φησιν· οὐκ ἀπεφωνησάμην ὑμῖν διὰ προστάγματος βασιλικοῦ μὴ κηρύττειν τὸν Χριστὸν ἐν τῇ πόλει τῶν Ῥωμαίων; πῶς οὖν ἐν τῇ φυλακῇ ὄντες τοῦτο ποιεῖτε; διὰ τοῦτο πολλὰς καὶ μεγάλας ἐπιθήσομαι τιμωρίας ὑμῖν. Οἱ ἅγιοι εἶπον· ὃ θέλεις ποίησον· ἡμεῖς γὰρ τὸν Χριστὸν Θεὸν ὄντα ἀληθινὸν καὶ ποιητὴν πάντων διδάσκειν οὐ παυσόμεθα. Ἐπὶ τούτῳ τῷ θυμῷ [illegible], κελεύει σταυρωθῆναι τοὺς ἁγίους κατὰ κεφαλῆς, καὶ ἐπὶ τρισὶν ἡμέραις [illegible] τὰ σώματα αὐτῶν. Τούτου δὲ γενομένου, φύλακες ἔστησαν, [illegible] αὐτοὺς καὶ ἐπὶ [illegible] τέσσαρας ἡμέρας. Ἐλθόντες δὲ οἱ δήμιοι θεάσασθαι αὐτούς, εἰ ἄρα ζῶσιν, ὡς εἶδον αὐτοὺς κρεμαμένους, ὄψιν μὲν εὐθέως ἀπετυφλώθησαν, ἄγγελος δὲ Κυρίου κατελθὼν ἐξ οὐρανοῦ, καὶ λύσας τοὺς ἁγίους, καὶ [illegible] ὑγιεῖς αὐτοὺς [illegible]ατο. Τότε οἱ [illegible] ἐπὶ τῇ τυφλώσει [illegible] σπλαγχνισθεῖσα, [illegible], καὶ εὐθὺς ἀνέβλεψαν, καὶ πιστεύσαντες ἐβαπτίσθησαν. Ἀκούσας δὲ ταῦτα ὁ Νέρων, ὀργισθεὶς ἐκέλευσεν ἀποκεφαλισθῆναι [illegible] τῆς ἁγίας Φωτεινῆς. Οὗ γενομένου, [illegible] τὸ δέρμα αὐτῆς, ἔῤῥιψαν εἰς τὸν ποταμόν· [illegible]

γίαν εἰς φρέαρ ξηρόν, τοὺς δὲ λοιπούς, Σεβαστιανόν, Φωτεινὸν καὶ Ἰωσῆ κρατήσαντες, τὰ παιδογόνα τούτων μόρια ἀπέτεμον, καὶ τοῖς κυσὶν ἔῤῥιψαν. Εἶθ' οὕτως ἀποδηράσαντες αὐτῶν τὰς δοράς, ταύτας μὲν ἐν τῷ ποταμῷ ἔῤῥιψαν, αὐτοὺς δὲ κατησφαλίσαντο ἐν παλαιῷ λουτρῷ. Τὰς δὲ πέντε ἀδελφὰς τῆς ἁγίας Φωτεινῆς παραστήσας, ἀπέτεμε τοὺς μαστοὺς αὐτῶν, καὶ οὕτως ἐξέδηραν καὶ τούτων τὰ δέρματα. Ἐλθόντων δὲ αὐτῶν καὶ πρὸς τὴν ἁγίαν Φωτίδα, οὐ κατεδέξατο αὕτη κρατηθῆναι ὑπό τινος, καθὼς καὶ αἱ λοιπαί, ἀλλὰ μόνη ἵστατο γενναίως ἀποδυομένη τὸ δέρμα τῆς σαρκὸς αὐτῆς, ὡς ὑπερθαυμάσαι καὶ τὸν βασιλέα τὸ ἀνδρεῖον αὐτῆς καὶ καρτερικόν. Διὸ καὶ ἐκμανεὶς μετὰ τὸ ἀποτεμεῖν τοὺς μαστοὺς αὐτῆς, ἐκδυθῆναι δὲ καὶ τὸ δέρμα τῆς σαρκὸς αὐτῆς, ἑτέραν ἐπινοεῖ κατ' αὐτῆς τιμωρίαν πάνδεινον καὶ ὀλεθρίαν. Δύο γὰρ δένδρα ἔνδον τοῦ παραδείσου αὐτοῦ βίᾳ κλιθῆναι, κἀν τούτοις τὴν ἁγίαν προσδεθῆναι ἐκέλευσεν. Οὗ γενομένου, καὶ τῶν δένδρων ὑψόθεν ἀπολυθέντων, διαμερισθεῖσα εἰς δύο ἡ μακαρία, τὴν ψυχὴν τῷ Θεῷ παρέθετο. Τότε τῷ ξίφει πάντας τελειώσας ὁ δύστηνος, τὴν μακαρίαν Φωτεινὴν ἀπὸ τοῦ φρέατος ἐκβαλών, τῇ φρουρᾷ ἐνεβάλετο. Αὕτη δὲ ὡς μόνη ἀπολειφθεῖσα, καὶ μὴ στεφανωθεῖσα σὺν τοῖς λοιποῖς, ἠχθέτο, καὶ ἐδέετο τοῦ Θεοῦ· ὃς καὶ ἐμφανισθεὶς αὐτῇ, καὶ ταύτην σφραγίσας, καὶ χαρᾶς ἐμπλήσας, ὑγιῆ ἀπειργάσατο. Καὶ μεθ' ἡμέρας πολλὰς ὑμνοῦσα καὶ εὐλογοῦσα τὸν Θεόν, εἰς χεῖρας αὐτοῦ ἀφίησι τὴν τιμίαν αὐτῆς ψυχήν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἁγία Ἀνατολή, ἡ δευτέρα ἀδελφὴ τῆς ἁγίας Φωτεινῆς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἀνατολὴν εὕρατο τὴν νοουμένην,
Ἀνατολὴ τμηθεῖσα γενναιοφρόνως.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἁγία Φωτώ, ἡ ἀδελφὴ αὐτῆς ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Φέρνην ταλάντων μυρίων ἀνταξίαν,
Φωτὼ φέρει σοι τὴν κάραν, φωτὸς πάτερ.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἁγία Φωτίς, ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, εἰς δύο προσδεθεῖσα δένδρα, καὶ διαμερισθεῖσα τελειοῦται.

Στίχ. Δώσεις ἔπαθλον δενδροπάθλῳ Φωτίδι,
Δενδρῶνα τερπνὸν τῆς Ἐδὲμ Θεοῦ Λόγε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἁγία Παρασκευή, ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἡ Παρασκευὴ πρὸς ξίφος τὸν αὐχένα
Ἕτοιμον εἶχε καὶ παρεσκευασμένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἁγία Κυριακή, ἡ ἑτέρα ἀδελφὴ αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Ἐκ Κυριακῆς οὐδὲ τοῦ ξίφους φόβος
Φόβον ἐκβάλλει τοῦ Κυρίου, τὸν θεῖον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἰωσῆς, ὁ υἱὸς τῆς ἁγίας Φωτεινῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τομοὺς τραχήλων ἐξεγυμνου τὸ ξίφος,
Ἰωσῆ δὲ τράχηλος οὐ φρίττει ξίφος.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Φωτεινός, ὁ ἕτερος υἱὸς αὐτῆς, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Τίς οὗτος ἀτμὸς ἐκ ζεόντων αἱμάτων;
Φωτεινὸς ἄρτι μάρτυς ἐτμήθη κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος Σεβαστιανὸς ὁ δοὺξ ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Σεβαστιανῷ τοῦτον εἶπω τὸν λόγον·
Σεβάζομαί σε τὴν κάραν τετμημένον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος μάρτυς Βίκτωρ ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Βίκτωρ ἐπ' ὤμοις τὴν κεφαλὴν οὐκ ἔχων,
Κεῖται πρὸ τῆς γῆς ἐκταθεὶς μέγας μέγα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος μάρτυς Χριστόδουλος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Κλῆσις διδάσκει, τίς σύ, καὶ δοῦλος τίνος·
Σπάθη δὲ Χριστόδουλε, ποῖόν σοι τέλος;

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος νεομάρτυς Ἰωάννης Καλφᾶς, ὁ ἐν Κωνσταντινουπόλει μαρτυρήσας κατὰ τὸ ἔτος αφοέ, ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Πληγὰς ἀριθμεῖν, μὴ Ἰωάννη, θέλε,
Σκηνὰς δὲ μᾶλλον, ἃς ἔνδον ἔχει πόλος.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ'. Παῖδες Ἑβραίων.

Ἄρνας ποιμάνας ἐπὶ χλόην, ἀληθείας ὡς ἀρνίον τῷ ποιμένι, προσηνέχθης Χριστῷ Πορφύριε κραυγάζων· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Νέμει καμάτων σου τὰ γέρα, κατοικίζων σε, μοναῖς ἐν ἀκηράτοις, Ἰησοῦς ὁ Χριστός, Πορφύριε βοῶντα· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θαύμασι πλείστοις καὶ σημείοις κατεκόσμησε τὸν βίον σου τρισμάκαρ, ὁ Χριστός, ὃν ποθῶν Πορφύριε ἐβόας· εὐλογητὸς εἶ Κύριε, ὁ Θεὸς εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Οἴκτειρον σῶσόν με Παρθένε, τὸν οἰκτίρμονα τεκοῦσα Θεὸν Λόγον, καὶ φωτὶ τῷ ἐν σοὶ καταύγασον βοῶντα· εὐλογημένος Πάναγνε, ὁ καρπὸς τῆς σῆς κοιλίας.

Ὠδὴ ζ΄. Οἱ θεοῤῥήμονες παῖδες.

Σεσωφισμένῳ σου λόγῳ κατεβλήθη, ὁ σοφιστὴς τῆς κακίας, ἱεροκῆρυξ πανόλβιε· εὐσεβεῖς δὲ καρδίαι ἐνθέως ηὐφράνθησαν.

Συναγελάζῃ πατέρων ὁμηγύρει, καὶ συνευφραίνῃ ὁσίων, πάτερ μακάριε πνεύμασιν, εὐλογεῖτε τὰ ἔργα, κραυγάζων τὸν Κύριον.

Ἐξεδαφίσας τεμένη τῶν δαιμόνων, ναοὺς Θεοῦ ἐδομήσω· ἐν ᾧ πληθὺς μέλπει ὁσίων· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Βασιλικὴν ἁλουργίδα πορφυρώσας, ἐξ ἀρετῶν σου, καὶ ταύτην, ὡς ἱερεὺς στολισάμενος, εἰς τὰ ἄνω χορεύεις βασίλεια ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Ὡς ἀνωτέραν σε πάντων τῶν ποιημάτων, καὶ οὐρανῶν πλατυτέραν, Παρθενομῆτορ ἠγάπησεν, ὁ Υἱός σου, καὶ σάρκα ἐκ σοῦ ἀνελάβετο.

Ὁ Εἱρμός.

Οἱ θεοῤῥήμονες παῖδες ἐν τῇ καμίνῳ, σὺν » τῷ πυρὶ καὶ τὴν φλόγα καταπατοῦντες, ἔκραυ» γαζον· εὐλογεῖτε τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ΄. Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή.

Ἱστίῳ πάτερ τοῦ Σταυροῦ, ἐκπεράσας τὸ τοῦ βίου κλυδώνιον, οἰακιζόμενος, παλάμῃ θείᾳ τοῦ Παντοκράτορος, πρὸς τοὺς λιμένας τῆς ζωῆς, σοφῶς κατέπλευσας, χαρᾶς λαβόμενος, αἰωνίου, καὶ τερπνῆς ἀπολαύσεως.

Ὥριμος πλήρης ἡμερῶν, τῶν τοῦ Πνεύματος, γενόμενος ὅσιε, καὶ τὴν ἀπάθειαν, ὡς διπλοΐδα περιβαλλόμενος, ἱερωσύνης στολισμῷ, λαμπρῶν μεταβέβηκας, εἰς φῶς ἀνέσπερον, τοῦ Κυρίου, καθορᾶν τὴν τερπνότητα.

Στόματι θεῖον γλυκασμὸν, ἀρυσάμενος, ἠρεύξω μακάριε, λόγον σωτήριον, παθῶν πικρίαν ἀποδιώκοντα, καὶ γλυκασμῷ πνευματικῷ, πάντας ἐνηδύνοντα, τοὺς τὴν ἐτήσιον, ἐκτελοῦντας σου θείαν πανήγυριν.

Ἥλιον ἔγνως τὸν Χριστὸν, ὁμιλήσαντα ἡμῖν μετὰ σώματος, καὶ ταῖς λαμπρότησι, ταῖς τούτου πάτερ, ψυχῆς τὰ ὄμματα, καταυγασθεὶς ὁλολαμπής, ἀστὴρ ἐχρημάτισας, θέσει θεούμενος, ἱερὲ θαυματουργὲ πάτερ ὅσιε.

Θεοτοκίον.

Φεῖσαί μου Σῶτερ ὁ τεχθείς, καὶ φυλάξας τὴν τεκοῦσάν σε ἄφθορον, μετὰ τὴν κύησιν, ὅταν καθίσῃς κρῖναι τὰ ἔργα μου, τὰς ἀνομίας παρορῶν, καὶ τὰς ἁμαρτίας μου, ὡς ἀναμάρτητος, ἐλεήμων ὡς Θεὸς καὶ φιλάνθρωπος.

Ὁ Εἱρμός.

Ἔφριξε πᾶσα ἀκοή, τὴν ἀπόῤῥητον Θεοῦ » συγκατάβασιν· ὅπως ὁ Ὕψιστος ἑκὼν, κα» τῆλθε μέχρι καὶ σώματος, παρθενικῆς ἀπὸ » γαστρὸς γενόμενος ἄνθρωπος· διὸ τὴν ἄ» χραντον, Θεοτόκον, οἱ πιστοὶ μεγαλύνομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Ἐπεσκέψατο ἡμᾶς.

Μετανάστευσας τὴν πολλὴν, ὕπαρξιν διεσκόρπισας· τοὺς πλάνῃ δὲ σκορπισθέντας, θαύμασιν ἀποστολικοῖς, συνήγαγες Πορφύριε. ἀλλὰ πρέσβευε πάτερ, σωθῆναι τοὺς δούλους σου.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ἐπὶ σοὶ μετὰ Θεὸν, ἐλπίζομεν πανάχραντε, καὶ τῷ ἐκ σοῦ προελθόντι, συσταυρούμενοι Χριστῷ. ταῖς πρὸς αὐτὸν πρεσβείαις σου, ἀπροσκόπτους εἰς τέλος, ἡμᾶς διαφύλαξον.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου ὡς σύνηθες καὶ ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΖ΄.

Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν **Προκοπίου** τοῦ Δεκαπολίτου.

Ἑσπέρας εἰς τὸ, Κύριε ἐκέκραξα, στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος δ΄. Ὡς γενναῖον ἐν μάρτυσι.

Κατ' εἰκόνα γενόμενος, τοῦ Θεοῦ καὶ ὁμοίωσιν, κατ' ἀρχὴν τῆς πλάσεως παμμακάριστε, τὸ τῆς εἰκόνος ἀξίωμα, τηρεῖν ἐσπούδασας, λογισμῷ πανευσεβεῖ, καὶ νοὸς καθαρότητι, καὶ ἀγρύπνῳ τῶν παθῶν ἐγκρατείᾳ, ἐκπληρώσει τῶν Χριστοῦ διαταγμάτων, καὶ εὐσεβείᾳ πανόλβιε,

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Τῇ ἀσκήσει τὸ πρότερον, προσλαβὼν καὶ τὴν ἄθλησιν, θεοφρόνως ὕστερον εὐηρέστησας, δι᾿ ἀμφοτέρων τῷ κτίσαντι, τῷ μόνην τὴν κάθαρσιν, ἀπαιτοῦντι παρ᾿ ἡμῶν, καὶ ψυχῆς τὴν εὐγένειαν, οὐ τὴν ἔνσαρκον, παρρησίαν δοξάζων προσεκύνεις, τὴν εἰκόνα τὴν ἁγίαν, τῆς κατ᾿ αὐτὸν ἀνθρωπότητος.

Τοὺς τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν, δυσσεβῶς ἀθετήσαντας, διελέγχων ὅσιε, διετέλεσας, διὰ μαστίγων ἐτάσεως, πάσης τε κακώσεως, καὶ δεσμῶν καὶ φυλακῆς, βεβαιῶν τὴν ἀλήθειαν, ὅθεν γέγονας, τῆς Χριστοῦ βασιλείας κληρονόμος, καὶ χαρᾶς ἀνεκλαλήτου, καὶ ἀϊδίου ἐλλάμψεως.

Δόξα καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Ἡ Θεὸν τὸν ἀχώρητον, ἐν γαστρί σου χωρήσασα, φιλανθρώπως ἄνθρωπον χρηματίσαντα, καὶ τὸ ἡμέτερον φύραμα, ἐκ σοῦ προσλαβόμενον, καὶ θεώσαντα σαφῶς, μὴ παρίδῃς με Πάναγνε, νῦν θλιβόμενον· ἀλλ᾿ οἰκτείρησον τάχος, καὶ παντοίας, δυσμενείας τε καὶ βλάβης, τοῦ πονηροῦ ἐλευθέρωσον.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Ἐν Σταυρῷ ὡς ἑώρακε, καθηλώμενον Κύριε, ἡ Ἀμνάς καὶ Μήτηρ σου, ἐξεπλήττετο, καὶ τί τὸ ὅραμα ἔκραζεν, Υἱὲ ποθεινότατε; ταῦτά σοι ὁ ἀπειθής, δῆμος ἀνταποδίδωσιν, ὁ παράνομος; ὁ πολλῶν σου θαυμάτων ἀπολαύσας; ἀλλὰ δόξα τῇ ἀῤῥήτῳ, συγκαταβάσει σου Δέσποτα.

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν ὁ Κανών οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τοὺς σοὺς ἀγῶνας εὐπρεπῶς μέλπω μάκαρ.

Ὠδὴ α΄. Ἦχος πλ. β΄. Ὡς ἐν ἠπείρῳ πεζεύσας.

Τῆς εὐσεβείας τῷ φίλτρῳ κατασχεθείς, καὶ τῷ θείῳ ἔρωτι, τρικυμίας κοσμικάς, ἀπεκρίσω ὅσιε Θεῷ, ἐπινίκιον ᾠδὴν ἀναμελπόμενος.

Ὁ φωσφόρος σου βίος καὶ τὸ φαιδρόν, τῆς ψυχῆς καὶ σύντονον, εὐσεβείᾳ συγκραθέν, ἀρετῆς εἰκόνισμα λαμπρόν, ἐν σοὶ ὅσιε, τρανῶς ἀπηκριβώσατο.

Ὑπερφυεῖ δᾳδουχίᾳ καὶ φωταυγεῖ, τοῦ Χριστοῦ λαμπόμενος, τῶν παθῶν τὰς προσβολάς, ἐγκρατῶς ἐμάρανας βοῶν, ἐπινίκιον ᾠδὴν τῷ Παντοκράτορι.

Θεοτοκίον.

Σεσαρκωμένον τὸν Λόγον θεοπρεπῶς, συλλαβοῦσα Πάναγνε, τὸν πρὶν ἄσαρκον ἡμῖν, ὑπὲρ φύσιν τέτοκας Ἁγνή, μετὰ γέννησιν Παρθένος διαμείνασα.

Ὠδὴ γ΄. Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ.

Σοῦ ἡ θεόληπτος ψυχή, τῷ τῆς πίστεως ζήλῳ, πυρπολουμένη μάκαρ, τῶν ἀνόμων τὴν πικράν, μανίαν καὶ τὸν θυμόν, θεοφόρε, κραταιῶς διέλυσεν.

Οἰκείοις αἵμασι βαφείς, τῶν μαρτύρων τοὺς ἄθλους, ἐμιμήσω τρισμάκαρ, αἰκισμοὺς τῶν ἀσεβῶν, ἀνδρειοτάτῃ ψυχῇ, ὑπομείνας καρτερῶς Προκόπιε.

Ὑπέστης ὅσιε διπλοῦς, τοὺς ἀγῶνας ἐμφρόνως, τὰς αἱρέσεις ἐλέγχων, καὶ λεόντων τὰς ὁρμάς, ἀνδρείως ὑπενεγκών, θεοφρόνως, πάνσοφε Προκόπιε.

Θεοτοκίον.

Σοφία Λόγος τοῦ πατρός, ὁ πρὸ πάντων αἰώνων, ἐπ᾿ ἐσχάτων τῶν χρόνων, ἀποῤῥήτως σαρκωθείς, ἐξ ἀπειράνδρου μητρός, Θεοτόκον, ταύτην ἀπειργάσατο.

Ὁ Εἱρμός.

Οὐκ ἔστιν ἅγιος ὡς σύ, Κύριος ὁ Θεός μου, » ὁ ὑψώσας τὸ κέρας τῶν πιστῶν σου ἀγαθέ, » καὶ στερεώσας ἡμᾶς, ἐν τῇ πέτρᾳ, τῆς » ὁμολογίας σου.

Κάθισμα. Ἦχος δ΄. Τοῦ λίθου σφραγισθέντος.

Ἀσώματος ἐν βίῳ ἐγνωρίσθης πατὴρ ἡμῶν, καὶ ἔνσαρκος ἀγγέλοις, ἀνεδείχθης συνδίαιτος, τῷ κόσμῳ κατὰ Παῦλον σταυρωθείς, τῷ σοὶ ἐσταυρωμένῳ ἀληθῶς, καὶ εἰς οὐράνιον

οἰκῶν, τῇ διανοίᾳ χῶρον ὁ γήϊνος. δόξα τῷ εὐδοκήσαντι ἐν σοί· δόξα τῷ γνωρισθέντι σοι· δόξα τῷ ἐνεργοῦντι διὰ σοῦ πᾶσιν ἰάματα.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὰς χεῖράς σου τὰς θείας, αἷς τὸν κτίστην ἐβάστασας, παρθένε Παναγία, σαρκωθέντα χρηστότητι, προτείνασα δυσώπησον αὐτόν, λυτρώσασθαι ἡμᾶς ἐκ πειρασμῶν, καὶ παθῶν καὶ τῶν κινδύνων τοὺς εὐφημοῦντάς πόθῳ, καὶ βοῶντάς σοι· δόξα τῷ ἐνοικήσαντι ἐν σοί. δόξα τῷ προελθόντι ἐκ σοῦ· δόξα τῷ ἐλευθερώσαντι ἡμᾶς διὰ τοῦ τόκου σου.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Σταυρῷ σου προσπαγέντος, ὑπὸ τῶν παρανόμων, καὶ λόγχῃ τὴν πλευράν σου ὀρυγέντος Σωτὴρ ἡμῶν, ἡ Πάναγνος ὠδύρετο πικρῶς, τὰ σπλάγχνα δονουμένη μητρικῶς· καὶ τὸ πολύ σου καὶ φρικτόν, τῆς ἀνοχῆς ἐξίστατο βοῶσα· δόξα τῇ πρὸς ἀνθρώπους σου στοργῇ· δόξα τῇ σῇ χρηστότητι· δόξα τῷ σῷ θανάτῳ βροτοὺς ἀθανατίζοντι.

Ὠδὴ δ'. Χριστός μου δύναμις.

Ἀρδεύων ὅσιε, δακρύων χεύμασι, τὴν καρδίαν σου μάκαρ, τῶν ἀρετῶν, σπόρον ἐγεώργησας, ἐκ διανοίας καθαρᾶς, ὁσιώτατε Προκόπιε.

Γεῶδες φρόνημα, τῷ θείῳ πνεύματι, καθυπέταξας πάτερ ἀσκητικόν, βίον ἀνελόμενος, καὶ συνταττόμενος χοροῖς, τῶν μαρτύρων παμμακάριστε.

Ὡς μάρτυς ἔνθεος, καὶ ἀληθέστατος, ὑπὲρ τῆς εὐσεβείας αἱρετικήν, ἤλεγξας ἀπόνοιαν· τῆς γὰρ μανίας ἀνδρικῶς, τῶν ἀθέων κατεφρόνησας.

Θεοτοκίον.

Νομίμων ἄνευθεν, θεσμῶν πανάμωμε, συλλαβοῦσα τὸν κτίστην δίχα φθορᾶς, τοῦτον ἀπεγέννησας, καὶ Θεοτόκος ἀληθῶς, καὶ κυρίως ἐχρημάτισας.

Ὠδὴ ε'. Τῷ θείῳ φέγγει σου ἀγαθέ.

Ἁγιασθέντα ἀσκητικῶς, καὶ τελειωθέντα σε δι' αἵματος πάτερ, ἀξίως γεραίρομεν· μνήμη γὰρ δικαίων, μετ' ἐγκωμίων ἀεί, πιστῶς ἐπιτελεῖται καὶ μνημονεύεται.

Σοφῶς ὁ πάντα μεταποιῶν, καὶ μετασκευάζων πρὸς τὸ κρεῖττον ὡς βούλεται Κύριος, τὴν τῶν δυσσεβούντων μιαιφονίαν τῇ σῇ ἀσκήσει μαρτυρίου κλέος προσέθετο.

Ἐπὶ τῶν ὤμων ἀναλαβών, τὴν διὰ Σταυροῦ πανοπλίαν σύ, τῷ Χριστῷ ἠκολούθησας, τῶν ὀπίσω πάτερ λήθην ποιούμενος, καὶ τοῖς ἔμπροσθεν δρόμῳ ἐπεκτεινόμενος.

Θεοτοκίον.

Ὑμνοῦμεν πάναγνε τὸν ἐκ σοῦ, σάρκα παθητήν τε καὶ θνητήν, περιβαλλόμενον Κύριον, καὶ τεθεωμένην ἀπεργασάμενον, ἑνώσει ἀσυγχύτῳ τῇ καθ' ὑπόστασιν.

Ὠδὴ ς'. Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν.

Προβαίνων ἀείμνηστε, ἀπὸ δόξης ἀληθῶς, ἀσκητικῆς ἀνέδραμες, πρὸς μαρτύρων εὔκλειαν τε καὶ τιμήν, οἰκείου ἐξ αἵματος, ἐρυθράν, πορφυρίδα περιθέμενος.

Ῥεόντων τὸ ἄστατον, λογισάμενος ψυχῇ, καὶ λογισμῷ θεόφρονι, τοῖς ἀεὶ διαμένουσιν ἀγαθοῖς, καὶ πέρας οὐκ ἔχουσιν, εὐσεβῶς ἐπτερώθης παμμακάριστε.

Ἐγκράτειαν εὔτονον, καὶ πραότητα Χριστός, σὲ κατορθῶν πλουτήσαντα, φιλανθρώπως ἐπέβλεψεν ἐπὶ σέ, καὶ δόξης ἀνέδειξε κοινωνόν, θεορρῆμον πανοίδιμε.

Θεοτοκίον.

Πανάμωμε δέσποινα, τῆς ψυχῆς μου τὰ δεινά, καὶ χαλεπὰ συντρίμματα, χειρουργίαις ἰάτρευσον μυστικαῖς, δραστήρια φάρμακα, τοῦ Υἱοῦ σου βαλοῦσα τὰ παθήματα.

Ὁ Εἱρμός.

Τοῦ βίου τὴν θάλασσαν, ὑψουμένην καθο-

ρῶν, τῶν πειρασμῶν τῷ κλύδωνι, τῷ εὐδίῳ λιμένι σου προσδραμών, βοῶ σοι· ἀνάγαγε, ἐκ φθορᾶς, τὴν ζωήν μου πολυέλεε.

Τῇ αὐτοῦ μηνὶ ΚΖ΄. Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Στίχ. Οὐδὲν Δεκαπολῖται γῆς πᅀσαι πόλεις.
Πρὸς τὴν νοητήν, ἔνθα περ τρέχει πόλιν.
Εἰκάδι ἑβδομάτῃ Προκοπίῳ τέρμα φαάνθη.

Οὗτος τὸν μονήρη βίον πρότερον ὑπέδυ, πᾶσαν ἄσκησιν ἀκριβῶς διαμείψας, καὶ τελείως καθάρας ἑαυτόν· ὕστερον τοὺς τοῦ Λόγου τὴν σάρκωσιν δυσσεβῶς ἀθετήσαντας, διελέγξας ἀνδρείως καὶ καταπτύσας, καὶ διὰ μαστίγων ἀθλήσας, μέγας ὁμολογητὴς ἀνεφάνη, θαυμάτων ἐνεργείας ἐνδειξάμενος, καὶ οὕτω πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Γελασίου τοῦ ἀπὸ Μίμων, ὃς τὸ βάπτισμα τὸ ἅγιον κωμῳδῆσαι διαπαῖξαι παρὰ τοῦ ἄρχοντος, βαπτίζεται ἀληθῶς, καὶ ξίφει τελειοῦται διὰ Χριστόν.

Στίχ. Φώτισμα μέλλων ἐκγελᾷν, γελᾷς πλάνην,
Πληγεὶς δέ, Γελάσιε, τέμνῃ τὴν κάραν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Θαλελαίου.

Στίχ. Ὁ Θαλέλαιος φαιδρὸς ἥκει πρὸς πόλον,
Θαλλοῖς ἐλαιῶν ἀρεταῖς ἐστεμμένος.

Οὗτος, Κίλιξ μὲν ἦν τὸ γένος, ἀγαπήσας δὲ τὴν ἀσκητικὴν πολιτείαν, τὴν πόλιν κατέλαβε Γαβάλων· ἧς ἀπὸ σταδίων εἴκοσι γεώλοφόν τινα καταλαβών, ἐν ᾧ τέμενος ἦν δαιμόνων, ἐν αὐτῷ ἐπήξατο μικρὰν καλύβην, τοῖς τῆς ἀσκήσεως ἀσχολούμενος πόνοις, νηστείαις καὶ ἀγρυπνίαις καὶ κακουχίαις ἑαυτὸν ἐκτήκων. Ὅθεν οἱ ἐν τῷ τεμένει δαίμονες, πλείσταις αὐτὸν φοβήτροις ἐξεδειμάτουν. Οὓς καὶ κατησχυμμένους ἐξέπεμπε καταγελῶν τῆς ἀσθενείας αὐτῶν. Μειζόνων δὲ πόνων ἐφιέμενος, τὴν μὲν καλύβην κατέλιπε, ἀγγεῖον δὲ στρογγύλον δειμάμενος, μηδὲ τῷ σώματι σύμμετρον, ἐν αὐτῷ διῆγε, τοῖς γόνασι τὸ πρόσωπον ἔχων προσηλωμένον. Πρὸς τοῦτον παραγενόμενος ὁ μακάριος Θεοδώρητος, ὁ ἐπίσκοπος Κύρου, ἠρώτησεν αὐτόν, μαθεῖν τὴν αἰτίαν ποθῶν τῆς καινῆς πολιτείας ἐκείνης· ὁ δὲ ἔφη, ἐγὼ πολλαῖς ὑποκείμενος ἁμαρτίαις καὶ ταῖς ἠπειλημέναις τιμωρίαις πιστεύων, τοῦτο τὸ εἶδος ἐπενενόηκα· κολάσεις μετρίας τῷ σώματι μηχανώμενος, ἵνα ἐκείνων τῶν προσδοκωμένων ἐλαφρύνω τὸ βάρος· χαλεπωτέρας δὲ ἐκεῖνας οὐ τῇ ποσότητι μόνον, ἀλλὰ καὶ αὐτῇ τῇ ποιότητι. Ἀκούσιοι γὰρ καὶ παρὰ γνώμην γινόμεναι, λίαν λυπηρὸν τὸ δὲ ἑκούσιον, κἂν ἐπίπονον ᾖ, ἧττον ἐστὶν ἀλγεινόν, αὐθαίρετος γάρ, καὶ οὐ βίαιος ὁ πόνος. Ἐὰν τοίνυν ταῖς μικραῖς ταύταις θλίψεσιν ἐλαττώσω τὰ προσδοκώμενα, μέγα ἐντεῦθεν καρποῦμαι κέρδος. Τούτων ἀκούσας ὁ ἐπίσκοπος λίαν αὐτὸν τῆς ἀγχινοίας ἐθαύμασεν, ὅτι οὐ μόνον ὑπὲρ τὰ κείμενα ἠγωνίζετο σκάμματα, καὶ ἄλλα οἴκοθεν ἐπενόει ἀγωνίσματα, ἀλλ᾽ ὅτι καὶ τούτων τὰς αἰτίας ἐγίνωσκε, καὶ τοὺς ἄλλους ἐδίδασκε· καὶ θαύματα δὲ διὰ τῆς τούτου προσευχῆς, πολλὰ γίνεσθαι, ἔφησαν οἱ περίοικοι, οὐκ ἀνθρώπων μόνον, ἀλλὰ καὶ κτηνῶν θεραπείαν ἀπολαυσάντων. Ἐντεῦθεν ἀσεβείᾳ πάλαι κατεχόμενοι οἱ τὸν τόπον ἐκεῖνον οἰκοῦντες, τὴν μὲν πατρῴαν ἀπάτην ἠρνήσαντο, τοῦ θείου δὲ φωτὸς τὴν αἴγλην ἐδέξαντο· οἷς χρώμενος ὁ ἅγιος ὑπουργοῖς, καὶ τὸν ναὸν τῶν δαιμόνων κατέλυσε, καὶ ἱερὸν οἶκον μέγιστον ἀνήγειρε τοῖς καλλινίκοις μάρτυσιν· οὕτως ἀσκητικῶς ἀγωνισάμενος ὁ μακάριος πρὸς Κύριον ἐξεδήμησεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ὅσιος Στέφανος ὁ συστησάμενος τὸ γηροκομεῖον τοῦ Ἀρματίου, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Γήρει Στέφανος πρύτανις ζωῆς πόρου.
Ὅνπερ θανόντα πρύτανις στέφους στέφει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ἅγιος μάρτυς Νήσιος βοεικοῖς νεύροις τυπτόμενος τελειοῦται.

Στίχ. Νεύροις βοείοις, Νήσιος πάσχων φέρει.
Νευρούμενος γὰρ τῶν πόνων λήθην ἔχει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Οἱ ὅσιοι πατέρες ἡμῶν Ἀσκληπιὸς καὶ Ἰάκωβος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Πᾶσαν δικαίως γῆν κρίνοντι Δεσπότῃ,
Ἄνδρες δίκαιοι συμπαρέστησαν δύο.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ. Ὁ ὅσιος Τιμόθεος ὁ ἐν Καισαρείᾳ ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Τὸν Τιμόθεον ὡς Θεοῦ τιμῶ φίλον,
Οὗ καὶ τελευτὴ σφόδρα μοι τιμητέα.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

ᾨδὴ ζ΄. Δροσοβόλον μέν.

Ὡς ὑπέρλαμπρος ὁ βίος σου θεόσοφε, γέγονε δι᾽ ἀσκήσεως, οὕτως ὤφθη σου, προφανῶς ἡ ἄθλησις στερρά. Χριστὸν γὰρ ἐδόξασας βοῶν· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Σωφροσύνῃ καθαρότητα Θεσπέσιε, πάτερ περιζωσάμενος, ἐν ἀνδρείᾳ δὲ μαρτυρίου στέφανον λαμπρόν, δεξάμενος, χαίρων βοᾷς· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Μὴ προσκυνοῦντες εἰκόνα σου τὴν ἄχραντον, σῶτερ οἱ ἀσεβέστατοι, τὸν οἰκέτην σου, μαστιγοῦντες ἔξεον δεινῶς, ὑμνοῦντα καὶ κράζοντα πρὸς σέ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Θεοτοκίον.

Εὐφραινόμενοι τῷ τόκῳ σου πανάμωμε, πάντες σὲ μακαρίζομεν. δι' αὐτοῦ γὰρ νῦν σαρκικῆς γεννήσεως ἡμεῖς, ῥυσθέντες κραυγάζομεν αὐτῷ· εὐλογητὸς εἶ ὁ Θεός, ὁ τῶν πατέρων ἡμῶν.

Ὠδὴ η'. Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις.

Λελυμένος τῆς ὕλης καὶ πρὸ θανάτου ὀφθείς, μετετέθης ἐντεῦθεν πρὸς τὴν ἀκήρατον, ὥσπερ ζωήν, τῷ θανάτῳ χρησάμενος, κλίμακι προσφόρῳ, Προκόπιε θεόφρον.

Πεπλησμένος ἐφάνης αἴγλης τῆς χάριτος, καὶ πρὸς ἄδυτον φέγγος πάτερ ἐφοίτησας, πᾶσαν ὑλικήν, ἀποθέμενος ἔφεσιν. ὅθεν σε τιμῶμεν, Προκόπιε θεόφρον.

Ὡπλισμένος δυνάμει τοῦ θείου Πνεύματος, πονηρίας πνευμάτων ἔτρεψω φάλαγγας. ὅθεν οὐρανῶν, πύλαι σοι ἠνεῴχθησαν, μάκαρ ἀνυμνοῦντι, Χριστὸν εἰς τοὺς αἰῶνας.

Θεοτοκίον.

Μακαρίζουσι πᾶσαι γενεαὶ Δέσποινα, ὡς προέφης ἡ μόνη θεομακάριστος, σὲ τὴν ἀληθῆ Θεοτόκον καὶ πάναγνον, ἣν ὑπερυψοῦμεν εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐκ φλογὸς τοῖς ὁσίοις, δρόσον ἐπήγασας, καὶ δικαίου θυσίας, ὕδατι ἔφλεξας. ἅπαντα γὰρ δρᾷς Χριστέ, μόνῳ τῷ βούλεσθαι, σὲ ὑπερυψοῦμεν, εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας.

Ὠδὴ θ'. Θεὸν ἀνθρώποις.

Ἀθλεῖν νομίμως σοφὲ ἑλόμενος, τὰς τῶν παθῶν ὁρμὰς δι' ἐγκρατείας ἐνέκρωσας, καὶ σαρκὸς σκιρτήματα θεράπον Χριστοῦ. ὅθεν τῆς ἀπαθείας, νῦν τὴν ἀνώλεθρον σὺν ταῖς ἀσωμάτοις στρατιαῖς, εὗρες ἀπόλαυσιν.

Κριτῇ δικαίῳ φαιδρῶς παρίστασαι ὡς νικητὴς στεφάνους ἀμαράντους δεξάμενος, ἐκτενῶς Προκόπιε δεόμενος, ὑπὲρ τῶν ἐκτελούντων, σοῦ τὴν πανίερον μνήμην, καὶ τὴν θείαν ἑορτὴν τῆς μεταστάσεως.

Αὐγαῖς τρισὶ νῦν καταλαμπόμενος, ταῖς ἐκ μιᾶς ἀφράστως προϊούσαις Θεότητος, πανολβίου λήξεως ἠξίωσαι, καὶ τερπνῆς θυμηδίας, συναγαλλόμενος, ταῖς ὑπερκοσμίαις στρατιαῖς πάτερ Προκόπιε.

Θεοτοκίον.

Ῥευστὴν ὁ Λόγος Θεοῦ ὁ ἄῤῥευστος, μορφὴν λαβὼν ἀνθρώπους ἀφθαρσίαν ἐνέδυσεν, εὐδοκίᾳ πατρικῇ σκηνώσας ἐν σοί, τῇ κεχαριτωμένῃ. ὅθεν πανάχραντε, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς σὲ μεγαλύνομεν.

Ὁ Εἱρμός.

Θεὸν ἀνθρώποις ἰδεῖν ἀδύνατον, ὃν οὐ τολμᾷ ἀγγέλων ἀτενίσαι τὰ τάγματα· διὰ σοῦ δὲ πάναγνε, ὡράθη βροτοῖς, Λόγος σεσαρκωμένος, ὃν μεγαλύνοντες, σὺν ταῖς οὐρανίαις στρατιαῖς, σὲ μακαρίζομεν.

Ἐξαποστειλάριον. Γυναῖκες ἀκουτίσθητε.

Σαρκίου τοῦ τιμίου σου, ἀπολυθεὶς Προκόπιε, παρέστης νῦν σὺν ἀγγέλοις, τῇ ἀπροσίτῳ Τριάδι. πρὸς ἣν ἡμῶν, μνημόνευε, τῶν ἐκτελούντων ἔνδοξε, τὴν παναγίαν μνήμην σου, καὶ σὲ τιμώντων ἐκ πόθου, Πατὴρ ἡμῶν Θεοφόρε.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸ μέγα καταφύγιον, καὶ σκέπη τῶν ψυχῶν ἡμῶν, ἡ οὐρανῶν πλατυτέρα, καὶ Χερουβὶμ ὑπερτέρα, τὸν σὸν Υἱὸν δυσώπησον, ὑπὲρ οἰκείων δούλων σου, Θεοκυῆτορ Πάναγνε, ὅπως ῥυσθείημεν πάντες, ἁμαρτιῶν καὶ κινδύνων.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου καὶ Ἀπόλυσις.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΗ'.

Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Βασιλείου τοῦ ὁμολογητοῦ, καὶ συναθλητοῦ τοῦ ἁγίου Προκοπίου τοῦ Δεκαπολίτου.

Ἑσπέρας, εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, στιχ. προσόμοια.

Ἦχος δ'. Ἔδωκας σημείωσιν.

Τῆς μακαριότητος, τῆς ὑπὲρ νοῦν ὀρεγόμενος, ἐλογίσω θεσπέσιε, τρυφὴν τὴν ἐγκράτειαν, τὴν πτωχείαν πλοῦτον, τὴν ἀκτημοσύνην, περιουσίαν ἀληθῆ, καὶ εὐδοξίαν τὴν μετριότητα· διὸ καὶ τῆς ἐφέσεως, τῆς κατὰ γνώμην ἐπέτυχες, ἐν σκηναῖς αὐλιζόμενος, τῶν ἁγίων Βασίλειε.

Δρόμον τῆς ἀσκήσεως, ἀπεριτρέπτως τετέλεκας, καὶ τὴν πίστιν τετήρηκας· ἐντεῦθεν ᾗ στέφανον, ἐκομίσω πάτερ, τῆς δικαιοσύνης, ὅν σοι ἡτοίμασε Χριστός, ὁ κατ' ἀξίαν νέμων τὰ ἔπαθλα, καὶ γέρα χαριζόμενος, καὶ τὴν τῶν πόνων ἀντίδοσιν· ὃν δυσώπει θεόπνευστε, τοῦ σωθῆναι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Πᾶσαν ἡδυπάθειαν, ὑποπιάζων τὸ σῶμά σου, ἀπηρνήσω θεόσοφε, πικραίνων τὴν αἴσθησιν, ἐγκρατείας πόνοις, ᾗ σκληραγωγίαις ὑπομονῇ τε πειρασμῶν, καὶ καρτερίᾳ τῶν περιστάσεων· ἀνθ' ὧν τὴν ἀτελεύτητον, ἀντιλαμβάνεις ἀπόλαυσιν, καὶ τρυφὴν ἀδιάδοχον, καὶ χαρὰν ἀνεκλάλητον.

Δόξα. καὶ νῦν Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸ χαῦνον ᾗ ἔκλυτον, παρθενομῆτορ πανάμωμε, τῆς ψυχῆς μου μετάβαλε, εἰς ῥῶσιν καὶ δύναμιν, νῦν τοῦ θείου φόβου, ποιεῖν τε καὶ πράττειν, τὰ δικαιώματα Χριστοῦ· ὅπως ἐκφύγω τὸ πῦρ τὸ ἄσβεστον· καὶ κλῆρον τὸν οὐράνιον, ᾗ τὴν ζωὴν τὴν ἀπέραντον, διὰ σοῦ εὕρω Δέσποινα εὐφραινόμενος πάντοτε.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Σταυρούμενον βλέπουσα, καὶ τὴν πλευρὰν ὀρυττόμενον, ὑπὸ λόγχης ἡ πάναγνος, Χριστὸν τὸν φιλάνθρωπον, ἔκλαιε βοῶσα· τί τοῦτο Υἱέ μου; τί σοι ἀχάριστος λαός, ἀποτιννύει ἀνθ' ὧν πεποίηκας, καλῶν αὐτοῖς, ᾗ σπεύδεις με, ἀτεκνωθῆναι παμφίλτατε; καταπλήττομαι εὔσπλαγχνε, τὴν ἑκούσιον σταύρωσιν.

Εἰς τὸν Ὄρθρον, μετὰ τὴν συνήθη στιχολογίαν Κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Τῆς πίστεως βάσιν σε γιγνώσκω πάτερ. Θεοφάν.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Θαλάσσης τὸ ἐρυθραῖον.

Τὴν βάσιν, ἐπὶ τὴν πέτραν θέμενος, πάτερ τῆς πίστεως, τῶν πειρασμῶν οὐκ ἐπτήξας ὁρμάς· ἀλλ' ἀσάλευτος ἔμεινας, ὡς ἀρετῆς ὑπέρμαχος, τῆς βασιλείας ὡς ἐπώνυμος.

Ἡ χάρις, τοῦ παναγίου Πνεύματος, σὲ δυναμώσασα, τῶν ἀλγεινῶν μαστίγων καρτερεῖν, τὰς νυγμὰς ἐνίσχυσε, καὶ νικηφόρον ἔδειξε, κατὰ τυράννου ματαιόφρονος.

Συνάθλου, συστρατιώτου ἔμφρονος, πάτερ ἐπέτυχες, ταῖς ἀρεταῖς προκόπτοντος ἀεί, μεθ' οὗ χαίρων πανόλβιε, τῆς σταθηρᾶς ἀθλήσεως, διηγωνίσω τὸ μαρτύριον.

Θεοτοκίον.

Προστάτιν καὶ σωτηρίας πρόξενον, ᾗ τεῖχος ἄρρηκτον, σὲ τῆς ἐμῆς προβάλλομαι ζωῆς, Θεοτόκε Πανύμνητε, τὴν τὸν Θεὸν γεννήσασαν, τὸν εὐεργέτην πάσης κτίσεως.

Ὠδὴ γ'. Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί.

Ἰθύνας ἐπιμελῶς, τὴν σὴν καρδίαν πρὸς Θεὸν ὅσιε, ἀσκητικῇ χάριτι, ᾗ ὁμολογίᾳ διέπρεψας.

Στρατείαν ἀναλαβών, καὶ πανοπλίαν τοῦ σταυροῦ ἔτρεψας, τὸν νοητὸν δράκοντα, καὶ τὸν αἰσθητὸν Πάτερ Λέοντα.

Τηρήσαντες εὐαγῶς, τὸ κατ' εἰκόνα τῆς ψυχῆς ὅσιοι, τὴν τοῦ Χριστοῦ ἄχραντον, οἱ δόντες εἰκόνα ἠθλήσατε.

Θεοτοκίον.

Εὐλόγηται διὰ σοῦ, ἡ πρὶν κατάρα ᾗ φθορᾶς κάτοχος, φύσις ἡμῶν Ἄχραντε, καὶ τῆς εὐφρασίας μετείληφεν

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ὁ Εἱρμός.

Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ ἐκκλησία σου Χριστὲ κράζουσα· σύ μου ἰσχὺς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα.

Κάθισμα. Ἦχος δ'. Κατεπλάγη Ἰωσήφ.

Τὴν πτωχείαν τοῦ Χριστοῦ, ἐπιποθήσας εὐσεβῶς, πλοῦτον ἔλιπες φθαρτόν, καὶ δόξαν ῥέουσαν σοφέ· καὶ τὸν σταυρόν σου ἐπ' ὤμων ἀράμενος, τὴν τρίβον τὴν στενήν, χαίρων διήνυσας, πατῶν τὰς ἡδονάς, τὰς ἐκ τοῦ σώματος, δι' ἐγκρατείας ὅσιε ἀπάσης τε, κακοπαθείας καὶ ἔφθασας, πρὸς πλάτος θεῖον, τοῦ παραδείσου, θεηγόρε Βασίλειε.

Δόξα, καὶ νῦν Θεοτοκίον. Αὐτόμελον.

Κατεπλάγη Ἰωσήφ, τὸ ὑπὲρ φύσιν θεωρῶν, καὶ ἐλάμβανεν εἰς νοῦν, τὸν ἐπὶ πόκον ὑετόν, ἐν τῇ ἀσπόρῳ συλλήψει σου Θεοτόκε· βάτον ἐν πυρὶ ἀκατάφλεκτον, ῥάβδον Ἀαρὼν τὴν βλαστήσασαν· καὶ μαρτυρῶν ὁ μνήστωρ σου καὶ φύλαξ, τοῖς ἱερεῦσιν ἐκραύγαζε· Παρθένος τίκτει, καὶ μετὰ τόκον, πάλιν μένει παρθένος.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Παρεστῶσα τῷ σταυρῷ, ἡ παναμώμητος ἀμνάς, τοῦ ἀμνοῦ καὶ λυτρωτοῦ, θρήνοις συνέκοπτεν αὐτήν, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγεν ἐκπληττομένη· τί τοῦτο τὸ καινόν, καὶ ξένον θέαμα; γλυκύτατε Υἱέ, πῶς φέρεις ταῦτα ἑκών, ὀνειδισμοὺς καὶ μάστιγας καὶ ὕβρεις, καὶ ἐπονείδιστον θάνατον; δοξολογῶ σου, τὴν ὑπὲρ λόγον Υἱέ μου συγκατάβασιν.

Ὠδὴ δ'. Ἐπαρθέντα σε ἰδοῦσα.

Ὡς ὡραία σου παμμάκαρ ἡ καρτερία, ἐν πόλει νεότητος, ἐπιδεικνυμένη, ὅσιε στερρότητα. μεθ' ἧς ἀνεκραύγαζες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Συνημμένος δι' ἀγάπης τῷ σῷ Δεσπότῃ, καὶ τὴν αὐτοῦ βοήθειαν, περιβεβλημένος, πόνων οὐκ ᾔσθανου σαρκός, κραυγάζων δὲ ἔψαλλες· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Βασιλείας ὡς ἐπώνυμος οὐρανίου, τὴν πρὸς αὐτὴν ἀπάγουσαν, ὁδὸν ἐπορεύθης, σύμπνουν εὑράμενος, Προκόπιον κράζοντα· δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε.

Θεοτοκίον.

Ἀπειρογάμως ἐκύησας ὦ παρθένε, καὶ μετὰ τόκον ὤφθης, παρθενεύουσα πάλιν. ὅθεν ἀσιγήτοις φωναῖς, τὸ χαῖρέ σοι Δέσποινα, πίστει ἀδιστάκτῳ κραυγάζομεν.

Ὠδὴ ε'. Σύ Κύριέ μου φῶς.

Σὺ ὅσιε λαμπρῶς, ἠγωνίσω Βασίλειε, τοῦ λέοντος ἐκφαυλίσας, τὸ ἀμείλικτον θράσος, καὶ γνώμην τὴν ἀγνώμονα.

Ῥαβδοῦχον εὑρών, διανύεις τὴν ἄθλησιν, Προκόπιον τὸν ἐκ πόνων, προκοπαῖς πολυτρόποις, ἐνθέως στεφανούμενον.

Νῦν βλέπεις καθαρῶς, τὸν Χριστὸν ὃν ἐπόθησας· οὐ πόῤῥωθεν τὰς ἐμφάσεις, νοητῶς ἐθεώρεις παμμάκαρ ἱερώτατε.

Θεοτοκίον.

Σὲ ὅπλον ἀῤῥαγές, κατ' ἐχθρῶν προβαλλόμεθα· σὲ ἄγκυραν καὶ ἐλπίδα, τῆς ἡμῶν σωτηρίας, θεόνυμφε κεκτήμεθα.

Ὠδὴ ς'. Θύσω σοι μετὰ φωνῆς.

Ἔρωτι, βασιλείας τῆς ἄνω βαλλόμενος, τοῦ ἐπὶ γῆς βασιλέως, ἀλαγίστου γνώμης καὶ προσταγμάτων, καὶ δογμάτων, θεοφόρε γενναίως ἠλόγησας.

Γυμνὸς μέν, τῶν ἐπὶ γῆς ἐννόμως ἠγώνισαι· ἐνδεδυμένος δὲ θείαν δυναστείαν ὤφθης στεφανηφόρος· ὡς νικήσας, τῶν ἀθέων τυράννων τὴν ἔνστασιν.

Θεοτοκίον.

Ἰδοὺ νῦν, τῶν προφητῶν πληροῦνται κηρύγματα, σοῦ τῆς Παρθένου τεκούσης, τὸν προφήταις πάλαι κεκηρυγμένον, καὶ πληροῦντα, τὰ προῤῥηθέντα πνεύματος χάριτι.

Ὁ Εἱρμός.

Θύσω σοι, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ ἐκκλησία βοᾷ σοι, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ῥεύσαντι αἵματι.

Κοντάκιον, Ἦχος β΄. Τὰ ἄνω ζητῶν.

Ἐξ ὕψους λαβών, τὴν θείαν ἀποκάλυψιν, ἐξῆλθες σοφέ, ἐκ μέσου τῶν θορύβων· καὶ μονάσας ὁσίως, τῶν θαυμάτων εἴληφας τὴν ἐνέργειαν, καὶ τὰς νόσους ἰᾶσθαι τῇ χάριτι, Βασίλειε παμμάκαρ ἱερώτατε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ ΚΗ΄, Μνήμη τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν καὶ ὁμολογητοῦ Βασιλείου, συνασκητοῦ τοῦ ἁγίου Προκοπίου.

Στίχ. Ὁ Βασίλειος, Χριστὸν ἐν ψυχῇ φέρων,
Ψυχὴν σκιᾶς τίθησι τῆς αὐτοῦ χάριν
Κρύψαν ὑπὸ χθόνα εἰκάδι ὀγδοάτῃ Βασίλειον.

Οὗτος ὑπῆρχεν ἐπὶ τῆς βασιλείας Λέοντος τοῦ Εἰκονομάχου. Καταλιπὼν δὲ τὸν κόσμον καὶ τὰ ἐν κόσμῳ, ἐγένετο μοναχός. Καὶ καλῶς ἀσκήσας πρότερον, ὕστερον δὲ τῆς τῶν ἁγίων εἰκόνων τιμῆς ὑπερμαχήσας, σπουδαίως ἀντέστη τοῖς εἰκονομάχοις. Ὅθεν κρατηθεὶς καὶ πολλὰ τιμωρηθείς, οὐκ ἐνέδωκεν, ἀλλὰ τὴν ἀλήθειαν ἐκήρυττε μέχρι θανάτου, συμμαχοῦντα ἔχων καὶ τὸν θεῖον Προκόπιον. Διὸ ξέσθη ἅπαν τὸ σῶμα καὶ τὸν τράχηλον, καὶ τῇ φρουρᾷ παρεδόθη. Τοῦ δὲ τυράννου τελευτήσαντος, ἀπελύθη καὶ τῆς φυλακῆς ἐξελθών, τῆς ὁμοίας ἐπεμελεῖτο διαγωγῆς, καὶ πολλοὺς πρὸς τὴν ἀρετὴν ἐπαλείφων, καὶ πρὸς τὴν ὀρθόδοξον πίστιν ἐπανάγων ἐν διαφόροις καιροῖς πρὸς τὸν Θεόν, ὃν ἐπόθησεν ἐκ βρέφους, χαίρων καὶ εὐχαριστῶν ἐξεδήμησε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου ἱερομάρτυρος Προτερίου, ἀρχιεπισκόπου Ἀλεξανδρείας.

Στίχ. Ὁ Προτέριος σφάττεται τοῖς καλάμοις,
Ὀξυγράφος κάλαμος ὢν κατὰ πλάνης.

Οὗτος ὁ μακάριος πρεσβύτερος ἦν ἐν τῇ κατὰ Ἀλεξάνδρειαν ἐκκλησίᾳ. Καὶ συνελθὼν τοῖς ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀπελθοῦσιν Ἀλεξανδρεῦσι, καὶ πλεῖστα τοῖς ἁγίοις πατράσι συναγωνισάμενος κατὰ τῶν δυσσεβῶν αἱρέσεων, ἐπίσκοπος Ἀλεξανδρείας ὑπὸ τῆς Συνόδου προβάλλεται. Στασιαζόντων δέ, ὅσοι τὰ Εὐτυχοῦς καὶ Νεστορίου φρονοῦντες ἐτύγχανον, καὶ τὴν σιτοπομπείαν κωλύειν ἐπιχειρησάντων, ὁ εὐσεβὴς βασιλεὺς Μαρκιανός, οὐκ εἰς Ἀλεξάνδρειαν τὸν σῖτον, ἀλλ' εἰς τὸ Πηλούσιον ἀνάγειν διὰ τοῦ Νείλου παρεκελεύσατο. Τότε οἱ Ἀλεξανδρεῖς λιμώξαντες, μεσίτην τὸν ἀρχιερέα πρὸς τὸν βασιλέα προβάλλονται. Ὁ δὲ τῇ τοῦ ἀρχιερέως εἴξας παρακλήσει, πάλιν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ κατάγεσθαι τὸν σῖτον παρεκελεύσατο. Μετὰ δὲ τὴν τελευτὴν τοῦ εὐσεβεστάτου βασιλέως Μαρκιανοῦ, Τιμόθεός τις, τὴν ἐπωνυμίαν Αἴλουρος, ἀσεληνόν τινα νύκτα ἐπιτηρήσας, καὶ τοῖς τῶν μοναζόντων κελλίοις ἀωρὶ τῶν νυκτῶν ἐπιστάς, ἄγγελον ἑαυτὸν εἶναι ἔφησε, καὶ τῆς κοινωνίας ἀποστῆναι Προτερίου ἐπισκόπου τούτους. Οἱ δὲ ὡς ἁπλοϊκοὶ ἐξαπατηθέντες, στάσιν κατὰ τοῦ ἀρχιερέως ἐγείρουσιν. Οὗτος δὲ φυγών, τὸν θειότατον προφήτην Ἡσαΐαν ἐθεάσατο λέγοντα· ὑπόστρεψον, κἀγὼ παραμένω διαδέξασθαί σε. Τοῦτο δὲ ἐδήλου τάχα τὴν βιαίαν αὐτοῦ τελευτήν. Ὑποστρέψας οὖν, καὶ ἐν τῇ θείᾳ κολυμβήθρᾳ εἰσελθών, ὑπ' αὐτῶν ἐκεῖσε καλάμοις ὀξέσι κατασφάττεται. Εἶτα χειροτονοῦσιν ἀντ' ἐκείνου τὸν ἀπατήσαντα αὐτοὺς Τιμόθεον, καὶ ἐπὶ τὸν τῆς ἀρχιερωσύνης θρόνον ἀνάγουσιν. Ὅπερ μαθὼν ὁ μετὰ Μαρκιανὸν βασιλεύσας Λέων, τὸν μὲν Τιμόθεον ὑπὸ τὴν τῶν ἐπισκόπων ἐξουσίαν κριθῆναι κανονικῶς ἐποίησεν· οἳ καὶ τῆς ἀρχιερατικῆς τιμῆς γυμνώσαντες, εἰς Γάγγραν ἐξώρισαν· τοὺς δὲ κοινωνήσαντας λαϊκοὺς εἰς τὸν τοῦ ἀρχιερέως φόνον, μάστιξι, καὶ δημεύσεσι, καὶ μελῶν ἀφαιρέσει παιδεύσας ὁ βασιλεύς, ἕτερον Τιμόθεον ὀρθόδοξον, Σαλοφακιόλιον λεγόμενον, χειροτονηθῆναι Ἀλεξανδρείας ἐπίσκοπον παρεκελεύσατο. Καὶ οὕτως ἡ στάσις πέρας εἴληφεν.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τοῦ ἁγίου μάρτυρος Νέστορος.

Στίχ. Οὐκ εἶχεν εἶδος, οὐδὲ κάλλος ἐν ξύλῳ
Νέστωρ ἀπλωθείς, τὸ προφητικὸν φάναι.

Οὗτος ἦν κατὰ τοὺς χρόνους Δεκίου τοῦ βασιλέως, καὶ Πουπλίου ἡγεμόνος, ἐκ Πέργης τῆς Παμφυλίας. Διὰ δὲ τὸ σέβεσθαι τὸν Χριστόν, συνελήφθη παρὰ τοῦ ἄρχοντος Εἰρηνάρχου, καὶ ἤχθη πρὸς τὸν ἡγεμόνα. Καὶ ὁμολογήσας κατενώπιον τοῦ ἡγεμόνος τὴν εἰς Χριστὸν πίστιν, σταυροῦται, καὶ πρὸς τὸν Θεὸν εὐχαρίστους φωνὰς ἀφείς, καὶ τοὺς πιστοὺς ἐπιστηρίζων, τὸ πνεῦμα παρέδωκε.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Μνήμη τῶν ἁγίων γυναικῶν Κυρᾶς, καὶ Μαράνας.

Στίχ. Καταξιοῦνται Μαράνα τε καὶ Κύρα
Ξηρμὸς μαρασμοῦ κυριεύειν τοῦ πόλου.

Ταύταις πατρὶς μὲν ἡ πρὸς ἕω κειμένη Βέῤῥοια, γένος δὲ τὸ τῆς πατρίδος ἐπίσημον, ἀνατροφὴ τούτῳ γένει συμβαίνουσα. Ἀλλὰ τούτων ἁπάντων ὑπεριδοῦσαι, καὶ εἴσω γενόμεναι τινὸς οἰκίσκου, πηλῷ τε καὶ λίθοις ἀναφράξασαι τὴν θύραν, καὶ θυρίδιον

μικρὸν ἐάσασαι, δι' οὗ τὴν ἀναγκαίαν τροφὴν εἰσεδέχοντο, καὶ ταῖς πρὸς αὐτὰς ἀφικνουμέναις γυναιξὶ διελέγοντο, καὶ τῷ Θεῷ τὰς δοξολογίας ἀνέπεμπον. Ὅλον μὲν τὸν ἐνιαυτὸν ἐν ἡσυχίᾳ διῆγον, μόνον δὲ τὸν τῆς Πεντηκοστῆς καιρὸν τὴν διάλεξιν ἐποιοῦντο· Ἡ Μαράνα δὲ μόνη ταῖς ἀφικνουμέναις διελέγετο· τῆς γὰρ Κύρας οὐδεὶς ἀκήκοέ ποτε φθεγγομένης. Τοῖς δὲ σώμασιν ἔφερον σιδήρου βάρος ἄπειρον, τὰ δὲ περιβόλαια μέγιστα εἶχον, τοὺς πόδας καὶ ἅπαν τὸ σῶμα ἀκριβῶς συγκαλύπτοντα. Τοῦτον βιοτεύσασαι τὸν τρόπον, ἤνυσαν δύο καὶ τεσσαράκοντα ἔτη. Ἀσιτίᾳ δὲ καὶ καρτερίας ὑπομονῇ τοσοῦτον διήνεγκαν, ὡς διὰ τεσσαράκοντα ἡμερῶν ἅπαξ μεταλαμβάνειν τροφῆς, ἐπὶ τρεῖς ὅλους ἐνιαυτούς· καὶ ἐπὶ ἄλλους τρεῖς, διὰ τριῶν ἑβδομάδων, κατὰ τὸν θεῖον Δανιήλ. Ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν ζωοδόχον τάφον τοῦ Χριστοῦ πορευθεῖσαι, οὐδεμιᾶς τροφῆς ἀπήλαυσαν, μέχρις ἂν τὴν προσκύνησιν ἐποιήσαντο. Καὶ πάλιν ἐπανελθοῦσαι, ἄσιτοι τὴν πορείαν διήνυσαν. Τὸ δὲ τῆς ὁδοῦ μῆκος σταθμῶν ὑπῆρχεν εἴκοσι, τ' αὐτὸν εἰπεῖν ἡμερῶν. Καὶ εἰς τὸν τῆς καλλινίκου Θέκλης δὲ τὸν ἐν Ἰσαυρίᾳ ναὸν ἀπελθοῦσαι, ὡσαύτως διαπραξάμεναι, ἀπῆλθον καὶ ἐπανῆλθον ἄσιτοι. Αὗται μὲν οὖν τοιαύτῃ πολιτείᾳ τὸ θῆλυ κατακοσμήσασαι γένος, πρὸς τὸν ποθούμενον ἀνέδραμον Κύριον.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι μάρτυρες οἱ ἐξ Αἰγύπτου ξίφει τελειοῦνται.

Στίχ. Ξίφει θανεῖν ἔγραψαν ἐξ Αἰγυπτίους
Οἱ τοῦ χρόνου γράψαντες ἄλλως καὶ βίους.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Οἱ ἅγιοι ἀπόστολοι Νυμφᾶς καὶ Εὔβουλος ἐν εἰρήνῃ τελειοῦνται.

Στίχ. Χριστοῦ φυτεία, χριστααπόστολοι δύο,
Χριστῷ σύνεισιν Εὔβουλος Νυμφᾶς ἅμα.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ὅσιος Βάρσος, ἐπίσκοπος Δαμασκοῦ, ἐν εἰρήνῃ τελειοῦται.

Στίχ. Πανήγυριν φεύγοντος ἐκλιπὼν βίου,
Σύνεστι Βάρσος ἀγγέλων πανηγύρει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ὁ ἅγιος μάρτυς Ἀβράμιος ξίφει τελειοῦται.

Στίχ. Χριστοῦ λατρεύτης αὐχένα τμηθεὶς ξίφει,
Θεῶν λατρευτὰς Ἀβράμιος αἰσχύνει.

Τῇ αὐτῇ ἡμέρᾳ, Ἡ ἁγία νεομάρτυς Κυράννα ἡ σωφρονεστάτη, κατὰ τὴν Θεσσαλονίκην ἐν ταῖς βασάνοις τελειοῦται, ἐν ἔτει αψνα΄.

Στίχ. Κυράννα παθῶν καὶ βασάνων κυρία
Φαιδρῶς ἀπῆλθε πρὸς Κύριον κυρίων.

Ταῖς αὐτῶν ἁγίαις πρεσβείαις.

Ὠδὴ ζ΄. Ἐν τῇ καμίνῳ.

Γεωργηθέντα καὶ καθαρθέντα δι' ἀσκήσεως πάτερ, καὶ ἀθλήσει λάμψαντα καρτερῶς, ὁ Χριστός σε προσεδέξατο, εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου βοῶντα καὶ Κύριος.

Νενευρωμένως, θεία δυνάμει πάτερ ἤλεγξας, πάντας τοὺς τὸ σεπτὸν εἰκόνισμα τοῦ Χριστοῦ, ἀθετοῦντας ὡς παράφρονας, εὐλογημένος εἶ, ὁ Θεός μου κραυγάζων καὶ Κύριος.

Θεοτοκίον.

Ὡς Θεοτόκον, καὶ Βασιλίδα πάσης κτίσεως πάντες, οἱ πιστοὶ ὑμνοῦμέν σε τὴν Ἁγνὴν καὶ τὸ χαῖρέ σοι κραυγάζομεν. εὐλογημένη σὺ, ἐν γυναιξὶν ὑπάρχεις πανάμωμε Δέσποινα.

Ὠδὴ η΄. Καίνος ἐπιτάσσων Δανιήλ.

Σῶμα Θεοφόρε καὶ τὸν νοῦν, εἰς ὁλοκάρπωσιν Χριστῷ προσήγαγες, ὡς ὁλοκαύτωμα τέλειον, τῷ πυρὶ τῆς συνειδήσεως, καὶ τῇ φλογὶ τῶν αἰκισμῶν ὁλοκαυτούμενον, καὶ κραυγάζεις· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Κατεδίωξάς σου τοὺς ἐχθρούς, καὶ διωκόμενος, πάτερ κατέβαλες, καὶ κατεπάτησας ὅσιε, τὴν ὀφρὺν τὴν ὑψηλόφρονα, ἀνηρτημένους κατιδὼν τοὺς σὲ μαστίξαντας, καὶ κραυγάζων, πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Ὡς τις περίδοξος ἡμῖν, τοῖς φοιτηταῖς ἀριστεὺς, ὤφθης Πανόλβιε· τῇ πρὶν ἀσκήσει γὰρ, ἀθλητὴν ἀνδρικώτατα προστέθηκας, συναθλητὴν, τὸν μαθητὴν ἔχων Προκόπιον, καὶ βοῶντα· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Πύλην φωτοφόρου οὐρανῶν, σὲ ὀνομάζομεν δι' ἧς διῆλθε Θεὸς, καὶ σεσωμάτωται Πάναγνε, ὁ ἀσώματος τὸ πρότερον, καθὸ Θεὸς, καὶ Πατρὶ ὡς ὁμοούσιος· ᾧ βοῶμεν· πάντα τὰ ἔργα ὑμνεῖτε τὸν Κύριον.

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ

Ὁ Εἱρμός.

Χεῖρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε· πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, παῖδες κραυγάζοντες· εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὠδὴ θ'. Λίθος ἀχειρότμητος.

Ἅπασαν τὴν αἴσθησιν πάτερ, νῦν ὑπερβὰς πρὸς τὸν Δεσπότην, χαίρων μεταβέβηκας πόθῳ, τῶν σῶν ἀγώνων καρπὸν δρεπόμενος, ἀγγελικὴν τερπνότητα, καὶ παραδείσου τρυφὴν ἄληκτον.

Τῷ σῷ μαθητῇ καὶ συνάθλῳ, συναπολαύων ἀθλοφόρε, τῆς τῶν μακαρίων ἐλπίδος, καὶ δι' αἰῶνος συνευφραινόμενοι, τοὺς τὴν ἡμῶν πανήγυριν, ἐπιτελοῦντας ἐποπτεύοιτε.

Ἐκ γῆς πρὸς οὐράνιον λῆξιν, στεφανηφόροι μεταστάντες, ἔνθα τῶν ἁγίων οἱ δῆμοι, καὶ τῶν ἀγγέλων θεῖα στρατεύματα, τῶν μαθητῶν τὸν σύλλογον, ὑμῶν πρεσβείαις διασώσατε.

Θεοτοκίον.

Ρῆξον τὰς σειρὰς τῶν πταισμάτων, τῶν σὲ ὑμνούντων Θεομῆτορ· παῦσον τὰς ὁρμὰς τῶν πειρασμῶν· τῆς ἁμαρτίας θραῦσον τὸν τάραχον· τὴν καταιγίδα σύντριψον, τὴν τῶν κινδύνων μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σοῦ Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις· διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ Ὄρθρου ὡς σύνηθες, καὶ Ἀπόλυσις.

Τῷ αὐτῷ Μηνὶ ΚΘ'.

Τοῦ ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου.

Χρὴ γινώσκειν, ὅτι, ὅτε ἔστιν ὁ χρόνος βίσεκτος, ψάλλεται ἡ τοιαύτη ἀκολουθία εἰς τὴν κθ'. εἰ δ' οὐκ ἔστι βίσεκτος, ψάλλεται [illegible], ἐν τοῖς ἀποδείπνοις.

Στιχηρὰ προσόμοια.

Ἦχος β'. Ἄγγελος μὲν τὸ χαῖρε.

Ἀγγελικῶς βιώσας, ἐπὶ γῆς Θεόφρον μακάριε, χοροῖς τῶν ἀσωμάτων ἠρίθμησαι· σταυρὸν γὰρ ἐπ' ὤμων σου ἀράμενος ὅσιε, τῷ τῶν ὅλων Θεῷ ἠκολούθησας· καὶ πάθη ψυχοφθόρα, ἐγκρατείας πόνοις θανατώσας, τοῦ πνεύματος δοχεῖον, καὶ σκεῦος καθαρὸν ἐχρημάτισας· διὸ βοῶμέν σοι· ὑπὲρ πάντων ἐκδυσώπει τῶν εὐφημούντων σε.

Νηστείαις ἀγρυπνίαις, τῷ Θεῷ ἀεὶ προσκολλώμενος, ἁπάσης ἡδονῆς ὑψηλότερος μακάριε ἐδείχθης· καὶ καλαῖς ἀναβάσεσιν, ἀπαύστως φωτιζόμενος, ἔβλυσας διδασκαλίας ῥεῖθρα, τῶν πιστῶν ἀρδεύοντα καρδίας, καὶ γνῶσιν ἐκπιθέντα, Κασσιανὲ θεόφρον σωτήριον· διὸ βοῶμέν σοι· ὑπὲρ πάντων ἐκδυσώπει τῶν εὐφημούντων σε.

Ἄνωθεν φωτισθεῖσα, ἡ σοφή σου πάτερ διάνοια, διδασκαλίας φέγγος ἀπήστραψεν, δι' οὗ φωταγωγεῖται, μοναζόντων τὸ σύστημα, τῶν παθῶν τῆς ἀχλύος λυτρούμενον· διὸ καὶ ἑορτάζει τὴν ἁγίαν πάντοτε μνήμην σου, τὸν Κύριον τῆς δόξης δοξάζον, τὸν ἀεί σε δοξάσαντα, ἀγωνισάμενον, καὶ νικήσαντα τὸν ὄφιν τὸν πολυμήχανον.

Ὁ Κανών, οὗ ἡ ἀκροστιχίς.

Σὲ Κασσιανὲ τὴν θείαν ᾠδὴν πλέκω. Ἰωσήφ.

Ὠδὴ α'. Ἦχος δ'. Ἐν βυθῷ κατέστρωσε.

Στεφανώσας θείαις ἀρεταῖς, ὅσιε τὸν βίον σου, Κασσιανέ, πρὸς Θεὸν ἐξεδήμησας· παρ' οὗ ἡμῖν αἴτησαι, ἀπολύτρωσιν τῶν πταισμάτων δεόμεθα, τοῖς ὑμνολογοῦσι πίστει τὴν ἁγίαν σου μετάστασιν.

Ὁλοτρόπῳ νεύσει πρὸς Θεόν, πάντων ἀξιάγαστε, τῶν ἐμπαθῶν νοημάτων ἐξένευσας, καὶ φῶς ἐχρημάτισας, ταῖς μεθέξεσι, ταῖς αὔλοις ῥεόμενος· ὅθεν σε τιμῶμεν, καὶ πανηγυρίζομεν τὴν μνήμην σου.

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

Ἰατρὸς γεγένησαι ψυχῶν, θείοις σου διδάγμασι, Κασσιανὲ, ῥυθμίζων τὰ φρονήματα, μοναστῶν ἐν χάριτι, καὶ τὴν φέρουσαν πρὸς ζωὴν τὴν αἰώνιον, ἄριστα δεικνύων, τρίβον Θεοφόρε παμμακάριστε.

Θεοτοκίον.

Κυοφόρον ἄνανδρον Ἁγνὴ, πάντες σε γινώσκομεν, τὸν γὰρ Θεὸν σάρκα θνητὴν φορέσαντα, ὑπὲρ νοῦν ἐγέννησας, τὸν φαιδρύναντα τῶν ὁσίων τὸν σύλλογον, τὸν δεδοξασμένον Κύριον, ἐνδόξως γὰρ δεδόξασται.

ᾨδὴ γ'. Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος.

Ἀστέρα σε ἐν ὕψει τῆς ἐκκλησίας λάμποντα, ὁ φωτισμὸς ἀνέδειξε τῶν ἐν σκότει, Χριστὸς πανεύφημε, ἀσκητῶν ὡραιότης, πάτερ πάνσοφε.

Σταυρῷ τὸν ὁμιλήσαντα, καὶ τὸν κόσμον σώσαντα, Κασσιανὲ μιμούμενος, ἐσταυρώθης κόσμῳ καὶ πάθεσι, πανουργίας δαιμόνων τροπωσάμενος.

Σοφίας πληρωθεῖσά σου, ἡ καρδία πάνσοφε, διδασκαλίας ἄβυσσον, ἐν ἁγίῳ ἔβλυσε Πνεύματι, μοναστῶν τὰς ἀγέλας καταρδεύουσα.

Θεοτοκίον.

Ἰάτρευσον Πανάμωμε, τὴν ψυχήν μου δέομαι, ἐξασθενοῦσαν πάθεσι, καὶ παντοίαις ἐπαναστάσεσι, τῶν δαιμόνων ταῖς θείαις μεσιτείαις σου.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐξήνθησεν ἡ ἔρημος, ὡσεὶ κρίνον Κύριε, ἡ τῶν ἐθνῶν στειρεύουσα, ἐκκλησία τῇ παρουσίᾳ σου, ἐν ᾗ ἐστερεώθη ἡ καρδία μου.

Κάθισμα ἦχος δ'. Ὁ ὑψωθείς.

Τελειωθεὶς σὺ τῷ Θεῷ ἀνετέθης, καὶ λαμπρυνθεὶς τῶν καλῶν ταῖς ἰδέαις, Κασσιανὲ ὡς ἥλιος ἀπήστραψας, φέγγει τῶν ἐνθέων σου, διδαχῶν, τὰς καρδίας, πάντων τῶν τιμώντων σε, ἀενάως φωτίζων· ἀλλ' ἐκτενῶς ἱκέτευε Χριστὸν ὑπὲρ τῶν πόθῳ θερμῷ εὐφημούντων σε.

Θεοτοκίον ὅμοιον.

Τῇ Θεοτόκῳ ἐκτενῶς νῦν προσδράμωμεν, ἁμαρτωλοὶ καὶ ταπεινοὶ καὶ προσπέσωμεν ἐν μετανοίᾳ, κράζοντες ἐκ βάθους ψυχῆς· Δέσποινα βοήθησον, ἐφ' ἡμῖν σπλαγχνισθεῖσα. σπεῦσον ἀπολλύμεθα, ὑπὸ πλήθους πταισμάτων, μὴ ἀποστρέψῃς τοὺς δούλους κενούς· σὲ γὰρ καὶ μόνην ἐλπίδα κεκτήμεθα.

Σταυροθεοτοκίον ὅμοιον.

Τὸν ἐξ ἀνάρχου τοῦ Πατρὸς γεννηθέντα, ἡ ἀνωδίνως σε σαρκὶ τετοκυῖα, ἐπὶ σταυροῦ κρεμάμενον ὁρῶσά σε Χριστὲ, οἴμοι ποθεινότατε, Ἰησοῦ ἀνεβόα. πῶς ὁ δοξαζόμενος, ὡς Θεὸς ὑπ' ἀγγέλων, ὑπὸ ἀνόμων νῦν βροτῶν Υἱὲ, σταυρῷ ἐπάγης; ὑμνῶ σε μακρόθυμε.

ᾨδὴ δ'. Ἐλήλυθας ἐκ Παρθένου.

Ἀγωγαῖς σου, τῆς σαρκὸς ὑποτάξας σκιρτήματα, τῷ Πνεύματι ὅσιε, ταῖς ἱεραῖς νουθεσίαις σου, πάσας ἀπεγύμνωσας, τὰς πανουργίας τοῦ πλάνου καὶ τὰ ἔνεδρα.

Νεκρούμενος ἑκουσίως τῷ κόσμῳ, τὴν μέλλουσαν ζωὴν κλῆρον εἴληφας, Κασσιανὲ πανόσιε· βιβλίον συνεγράψω δὲ, εἰς μοναστῶν ὁδηγίαν καὶ τελείωσιν.

Ἐνῴκησε, τῇ ψυχῇ σου ἡ χάρις τοῦ Πνεύματος, καὶ πάντων ἀνώτερον, τῶν τῆς σαρκὸς φρονημάτων σε, ἔδειξε πανόλβιε, καὶ τῶν τοῦ πλάνου παγίδων ἐμφανέστατα.

Θεοτοκίον.

Τὸν ἄχρονον, ὑπὸ χρόνον γενόμενον τέτοκας, ἀῤῥήτως πανάμωμε, τὸν τοὺς ὁσίους λαμπρύναντα, πίστει ἀριστεύσαντας, καὶ τὸν ἀρχέκακον ὄφιν ταπεινώσαντας.

ᾨδὴ ε'. Μεσίτης Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων.

Ἡρπάγης ταῖς σαῖς, ἀρεταῖς Θεόληπτε ὀχούμενος, καὶ χαίρων κατέπαυσας, πρὸς τὰ ἐπουράνια σκηνώματα, τῶν καμάτων τὰ γέρα, ἀξίως κομιζόμενος.

οἱ καθαρῷ, τῷ ἐνοπτριζόμενος, τὸ κάλλος

Χριστοῦ, ἵστασο ἀκλόνητος, νύκτωρ μεθ' ἡμέραν τε Ἀοίδιμε, τὰς ἐνθέους δηλώσεις, ἐκεῖθεν εἰσδεχόμενος.

Δακρύων πηγαῖς, θεοφόρε πάτερ ἀρδευόμενος, ὡς δένδρον ὑψίκομον, ἤνεγκας καρποὺς τὰ κατορθώματα, ἐπευφραίνοντας πάντων, ἐνθέως τὰ νοήματα.

Θεοτοκίον

Ἐκ σοῦ ἡ ζωή, ὑπὲρ νοῦν παρθένε ἀνατείλασα, ἐχθρὸν ἐθανάτωσεν, ἅπαντας ἡμᾶς τὸν θανατώσαντα, καὶ ἐζώωσε κόσμον, ἀπαύστως ἀνυμνοῦντά σε.

Ὠδὴ ϛ΄. Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων.

Τὴν ὁδὸν τὴν στενὴν πάτερ ὥδευσας, πᾶσί τε τοῖς λόγοις σου, ταύτην ὑπέδειξας, ἣν οἱ καλῶς βαδίζοντες, παραδείσου πρὸς πλάτος εἰσάγονται.

Ἡ ζωή σου ὁσία γεγένηται, καὶ ἡ τελευτὴ μακαρία καὶ ἔντιμος, Κασσιανὲ πατὴρ ἡμῶν, τῶν ἁγίων ἀγγέλων συνόμιλε.

Νυσταγμὸν ἀμελείας ἀπέρριψας, καὶ ἐπαγρυπνῶν θεωρίαις καὶ πράξεσιν, ἀγγελικῶς ἐξίωσας, ἐπὶ γῆς θεοφόρε Πανόλβιε.

Θεοτοκίον.

Ὡς καλὴν ὡς ὡραίαν ποθήσας σε, ὁ καλλοποιὸς Ἰησοῦς παναμώμητε, ἐκ σοῦ σαρκὶ γεγέννηται, καὶ θεοῖ με δι' οἶκτον ἀμέτρητον.

Ὁ Εἱρμός.

Ἐν ἀβύσσῳ πταισμάτων κυκλούμενος, τὴν ἀνεξιχνίαστον τῆς εὐσπλαγχνίας σου, ἐπικαλοῦμαι ἄβυσσον· ἐκ φθορᾶς ὁ Θεός με ἀνάγαγε.

Τῇ αὐτῇ Μηνὶ ΚΘ΄. Τοῦ ὁσίου πατρὸς ἡμῶν Κασσιανοῦ τοῦ Ῥωμαίου.

Στίχ. Θείους μετοστὰς Κασσιανὸς πρὸς νόας
Θείας νοητῆς κασσίας ἀποπνέει.
Εἰκάδι ἀμφ' ἐνάτῃ θάνε Κασσιανὸς μεγαθύμων.

Οὗτος ἦν ἐκ μεγάλων Ῥωμαίων, περιφανῶν καὶ λαμπρῶν γονέων ὑπάρχων υἱός. Τὴν ἀρχὴν οὖν τοῦ βίου αὐτοῦ, πολὺν περὶ τοὺς λόγους ἐκτήσατο ἔρωτα. Τῇ οὖν περὶ τούτους σπουδῇ, καὶ τῆς φύσεως ὀξύτητι, πᾶσαν ἑλληνικὴν παιδείαν μετῆλθε, φιλοσοφίαν τε καὶ ἀστρονομίαν εἰς ἅπαν ἐκμελετήσας. Καλῶς δὲ καὶ τὴν θείαν γραφὴν ἐκμαθών, καὶ εἰς τὸ ἄκρον τῆς περὶ αὐτὴν ἐλάσας γνώσεως, καὶ ἐν ἁγνείᾳ καὶ καθαρότητι τὸν βίον κοσμήσας, ἀπαναστὰς τῆς πατρίδος, καὶ τὴν σκήτην καταλαβών, τὸν μονήρη βίον ὑπέρχεται. Καὶ ἐκδοὺς ἑαυτὸν μοναστηρίῳ, πᾶσαν ὑπακοὴν ἐξασκήσας, καὶ πᾶσαν σκληραγωγίαν ἐκεῖθεν ἐκμαθών, καὶ ἑαυτὸν ἐθίσας, εἰς ἄκρον τε διακρίσεως, ἐκ τῆς ἄκρας ὑπακοῆς φθάσας, ἐπὶ τὴν ἡσυχίαν ἔρχεται. Χρόνους δὲ πλείστους πεποιηκώς, καὶ πάσῃ σκληραγωγίᾳ ἑαυτὸν ἐκτήξας, πρὸς πλείονα πεῖραν καὶ γυμνασίαν ἐχώρησεν. Ἀναστὰς οὖν ἀπὸ τῆς ἡσυχίας, ἀμείβει πάντα τὰ μοναστήρια τῆς τε Αἰγύπτου πάσης καὶ Θηβαΐδος, καὶ τὸ τῆς Νητρίας ὄρος, Ἀσίας τε καὶ Πόντου, Καππαδοκίας τε καὶ πάσης Ἀνατολῆς. Ἀνεμάξατο δὲ πάντων τοὺς βίους, καὶ τρόπους, καὶ ἀγωγάς, ὡς μηδὲ κηρὸς τῶν δακτυλίων τοὺς τύπους ἐκμάττεται. Καὶ δηλοῦσι ταῦτα αἱ παρ' αὐτοῦ συγγραφεῖσαι διατυπώσεις, πάσης ἀκριβείας καὶ σοφίας οὖσαι πεπληρωμέναι, καὶ ἄλλαι ὅσαι παρ' αὐτοῦ συνεγράφησαν, καὶ συνετέθησαν διδασκαλίαι. Ἃς, εἴτις ἐπισκεψάμενος καὶ ἠκριβωμένος διέλθῃ, πολλὴν ἐκ τούτων δρέψεται τὴν ὠφέλειαν, καὶ τὸν τοῦ συγγραφέως βίον καὶ τρόπον ἐκ τούτων γνώσεται. Οὕτως οὖν βιοὺς ὁ θεῖος οὗτος ἀνήρ, καὶ οὕτω πολιτευσάμενος, πρὸς τὰς ἐκεῖθεν μετέβη μονάς.

Ταῖς αὐτοῦ ἁγίαις πρεσβείαις Χριστὲ ὁ Θεός.

Ὠδὴ ζ΄. Ἀντίθεον πρόσταγμα.

Διόλου ταῖς νεύσεσι ταῖς φανωτάταις, θεόφρον θεούμενος, φωστὴρ ἐδείχθης ἄδυτος, ἐντεῦθεν ἀπήστραψας, λόγον σωτήριον, πάντων τὰ νοήματα ἡμῶν, φωταγωγοῦντα τῶν εὐφημούντων σε.

Ἡ γλῶσσά σου πνεύματι ἐντεθηγμένη, σαφῶς διεχάραξε, τὸν νόμον τὸν σωτήριον, καὶ τύπους ἐξέθετο, οἷς περ ῥυθμίζονται, πᾶσαι παμμακάριστε ἀεί, τῶν μοναζόντων ἀγέλαι χαίρουσαι.

Νοήματα ὅσιε σωτηριώδη, καὶ ῥήματα ἁγνείας, καρδίας ἐξελαύνοντα, πλουσίως ἀνέ-

λυσας, πάτερ θεόσοφε. ὅθεν σε γεραίρομεν πιστῶς, τὴν παναγίαν τελοῦντες μνήμην σου.

Θεοτοκίον.

Παστὰς ἐχρημάτισας τῆς θείας δόξης, καὶ θρόνος πυρίμορφος, ἐν ᾧ ἐπανεπαύσατο, ὁ Λόγος σαρκούμενος, δι' ἄκραν ἀγαθότητα. τοῦτον οὖν ἱκέτευε Ἁγνή, κατοικτειρῆσαι καὶ ἐλεῆσαι ἡμᾶς.

Ὠδὴ η'. Κάμινος ποτέ.

Λάμπων ὡς ἀστήρ, τῷ λόγῳ καὶ τῷ βίῳ, Κασσιανὲ φωτίζεις ἅπαντα, τῆς γῆς τὰ πληρώματα, τῆς ἀγνοίας ὑπεξαίρων ἀχλύν, καὶ μέλπειν προτρεπόμενος πάντοτε, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Ἔδυσας θανών, ὡς ἥλιος παμμάκαρ, ὥσπερ ἀκτῖνας δὲ κατέλιπες, ἀδύτους τοὺς λόγους σου, φωτιζούσας τὰς ψυχὰς ἡμῶν, τῶν πίστει τὴν ἁγίαν σου μνήμην ἐπιτελούντων, πάτερ Θεόφρον μακάριε.

Κάλλους νοητοῦ, ἀῤῥήτως ἀπολαύεις, ἀπολυθεὶς τοῦδε τοῦ σώματος, καὶ βλέπειν ἠξίωσαι, ἅπερ βλέπουσιν ἀοίδιμε, ἀγγέλων τὰ στρατεύματα, μέλποντα, εὐλογεῖτε πάντα τὰ ἔργα τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον.

Ὤφθης οὐρανῶν Παρθένε πλατυτέρα, ὃν γὰρ ἐκεῖνοι οὐκ ἐχώρησαν, ἀφράστως ἐχώρησας, καὶ ἀῤῥήτως ἀπεκύησας, διπλοῦν ὄντα ταῖς φύσεσι, μίαν δὲ κεκτημένον θεοπρεπῶς τὴν ὑπόστασιν.

Ὁ Εἱρμός. Κάμινος ποτὲ πυρὸς ἐν Βαβυλῶνι.

Ὠδὴ θ'. Ἀνάρχου γεννήτορος.

Ἰσχύς σοι δεδώρηται, παρὰ Θεοῦ καὶ δύναμις, τὰς ἀρχὰς διολέσαι τοῦ κοσμοκράτορος· ὅθεν ἀριστεύσας μεγάλως, ὡς ἀληθῶς πάτερ Θεοφόρε, χοροῖς συνηρίθμησαι, τῶν ὁσίων ἀγαλλόμενος.

Ὡς ῥόδον ἡδύπνοον, ἡμᾶς εὐωδιάζουσιν, οἱ θεόπνευστοι λόγοι, τῆς θείας γλώττης σου· σὺ γὰρ εὐωδία ἐγένου, τοῦ δι' ἡμᾶς, Θεοῦ σαρκωθέντος, δι' ἄμετρον ἔλεος, Θεοφόρε πανσεβάσμιε.

Σκιρτήσωμεν ἄνθρωποι, πνευματικῶς χορεύοντες, Κασσιανοῦ νῦν τῇ μνήμῃ ἐπαγαλλόμενοι· ψάλωμεν Θεῷ ἐν αἰνέσει, τῷ θαυμαστῷ, ὄντι ἐν ἁγίοις, καὶ καθαγιάζοντι, τοὺς ἐν πίστει αὐτὸν σέβοντας.

Θεοτοκίον.

Φθαρεῖσαν ἐκαίνισας, τὴν φύσιν τοῦ προπάτορος, ὑπὲρ φύσιν τεκοῦσα, καὶ παρθενεύουσα, φύσεως ἁπάσης τὸν πλάστην· ὃν ἐν σταυρῷ, κρεμάμενον πάλαι, ἠλάλαζες βλέπουσα, Παναγία μητροπάρθενε.

Ὁ Εἱρμός.

Ἀνάρχου γεννήτορος, Υἱὸς Θεὸς καὶ Κύριος, « σαρκωθεὶς ἐκ παρθένου, ἡμῖν ἐπέφανε, τὰ « ἐσκοτισμένα φωτίσαι, συναγαγεῖν, τὰ ἐ« σκορπισμένα· διὸ τὴν πανύμνητον, Θεοτό« κον μεγαλύνομεν.

Ἡ λοιπὴ ἀκολουθία τοῦ ὄρθρου, ὡς σύνηθες, καὶ ἀπόλυσις.

Εἰς τὴν λειτουργίαν, [illegible]

ΤΕΛΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών

ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΕΣ
Δημόσια Βιβλιοθήκη Μηλεών